

BURMESE
CLASSIC

ဝါတော်ပုဂ္ဂိုလ်
မြန်မာနိုင်ငံ

<မြန်မာ့တော်လှန်ရေးနိဒါန်း>

မောင်ကျောက်တိုင်

တတိယအကြိမ်

မောင်ကျောက်တိုင်

ဒို့တာဝန် အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

“နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည် ပြည်ထောင်စုသား အားလုံး၏ ပဓာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်”

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရို၊ အဆိုပြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေး ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ် ချေမှုန်းကြ။

မလှိုင်မြို့၊ အဖဦးသည်၊ အမိဒေါ်လှရီတို့မှ ၁၉၂၈ ခုနှစ် မတ်လ ၂၁ ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသည်။ အမည်ရင်းမှာ ဦးတင်လှိုင် ဖြစ်ပြီး ဘကြီးဘုန်းကြီးက ပေးခဲ့သော ငယ်နာမည်မှာ မောင်ကျောက် တိုင် ဖြစ်သည်။

မလှိုင်မြို့တွင် မူလတန်းပညာသင်ယူခဲ့ပြီး ရန်ကုန်မြို့တွင် အလွတ်ပညာသင်ကျောင်း၌ အထက်တန်းပညာများ သင်ယူခဲ့ပြီး ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်သည်။ သက်ကြီး တက္ကသိုလ်တွင် ပညာဆက်လက်သင်ပြီး ၁၉၆၀ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရခဲ့သည်။ မန္တလေးဆေးရုံကြီးနှင့် မြောက်ဥက္ကလာဆေးရုံတို့တွင် အုပ်ချုပ်ရေးအရာ ရရှိအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့သည်။

၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင် ကလောင်အမည်မောင်ကျောက်တိုင်၊ရဲဘော် တင်လှိုင်၊ အောင်ကျော်ဦးတို့ဖြင့် စာပေသစ်မဂ္ဂဇင်းနှင့် လူထုဂျာနယ် တွင် စတင်ရေးသားခဲ့ပြီး သွေးသောက်၊ ရှုမဝ၊ အာမခံစာစောင်တို့တွင် ဆောင်းပါးများ၊ ဘာသာပြန်များရေးခဲ့သည်။ ထို့နောက်လပြည့်ဝန်း၊ ရွှေအောင်လံ၊ စာရုပ်စုံ၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်၊ သူ့ရဲ့၊ ပါဝါဂျာနယ်၊ နိုင်ငံတကာ ဖြစ်မှုဂျာနယ်တို့တွင် ဆက်လက်ရေးသားလျှက်ရှိသည်။

လုံးချင်းစာအုပ်များ ကျွန်နီဒါန်း၊ ပါတော်မူပြီးစ မြန်မာပြည်၊ ကက်စတာပိုချုပ်ဖြောင့်ချက်၊ လကန္တာပြန် လူသားသုံးဦးအကြောင်းနှင့် လက်ဝဲနော်ရထာကို ရေးဟောင်းစာပေ သုတေသီတစ်ဦးနှင့် ပူးတွဲရေး သည်။ ၁၉၉၉ ခုနှစ်တွင် မဟာဂန္ဓာရီနိဒါန်းစာအုပ်ကို ရေးသားထုတ်ဝေ သည်။ ထို့အပြင် ၁၉၈၅ ခုနှစ်မှ စ၍ စိတ်စွမ်းအင်စာစဉ်များကိုလည်း စီစဉ်တည်းဖြတ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

ဘာသာပြန်သူနိဒါန်း

ဤစာအုပ်သည် ကာလစဉ်အားဖြင့် 'ကျွန်နိဒါန်း' ၏ အဆက်ဖြစ်၍ 'မြန်မာ့တော်လှန်ရေးနိဒါန်း' ပင်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် မူရင်းအမည် မြန်မာပြည်မှာ အများက နှုတ်ကျိုး နေပြီဖြစ်၍ 'ပါတော်မူပြီးစ မြန်မာနိုင်ငံ' ဟု အမည်ပေးလိုက် ခြင်းဖြစ်သည်။

ပါတော်မူခြင်းဖြင့် ကျွန်နိဒါန်းထွက်ပြီးနောက် ကျွန်တော်စဉ် ခဲ့သည်တို့ ငဲ့မခံဘဲ ရရာလက်နက်စုမိရာ လူအင်အားဖြင့် ခုခံခဲ့သော ပါတော်မူအရေးတော်ပုံမှာ အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် မြန်မာ့တော်လှန်ရေး အောင်ဆင့်တို့၏ မူလ ဘူတ မြစ်ဖျားခံရာ 'မြန်မာ့တော်လှန်ရေးနိဒါန်း' ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ဗမာ့တော်လှန်ရေးဝိညာဉ်ကို စတင်၍အသက်သွင်း သော အရေးတော်ပုံ၊ ပြည်လုံးကျွတ်တော်လှန်ရေး အသက်သွင်းသော အရေးတော်ပုံကြီးဖြစ်သည်။

ဤခေတ်မတိုင်မီက တိုင်းတစ်ပါးသားများကို ခုခံတိုက်ခိုက် ခဲ့သူများရှိခဲ့သည်။ ဝန်ကြီး မဟာသီရိသူရ၊ တိမ်ကြားမင်းခေါင်၊ ဗန္ဓုလ၊ ဦးခေါင်ကြီး၊ ဦးခေါင်းလေး၊ ဦးမြတ်ထွန်းတို့သည် သူတို့ခေတ်နှင့် သူတို့ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သူ၊ ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့သူ သူရဲကောင်းမျိုးချစ်များ မှန်ပါ၏။ သို့သော် သူတို့တိုက်ခိုက်ခဲ့ရသည်မှာ ဖက်ပြိုင်၍တိုက် ရသော စစ်ပွဲမျိုး မိမိနယ်မြေအတွင်း၌သာ တိုက်ရသော တိုက်ပွဲမျိုးဖြစ် သည်။ ဤပါတော်မူ အရေးတော်ပုံကြီးကဲ့သို့ မြန်မာပိုင် အထက်မြန်မာ ပြည်တစ်ခုလုံးဖြစ်သော ရှမ်းပြည်၊ ကချင်ပြည်၊ ချင်းတောင်တန်း၊ ကရင်နီတောင်တန်း ထိကျယ်ပြောပြီး တပ်သားတွေ သိန်းသန်းချီကာ လှည်းနှုတ်လှေအောင်း မြင်းစောင်းမကျန် ပါဝင်သော ပြည်သူ့ခုခံရေး စစ်ပွဲကြီးကို ဆင်နွဲ့ခဲ့ခြင်းမျိုးကား မဟုတ်ပေ။ ရှင်ဘုရင်းက လက် မြှောက်အရှုံးပေးသွားသည်ကို လက်မခံဘဲ ပြည်သူတွေ ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့ သော အရေးတော်ပုံမျိုးမဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအရေးတော်ပုံကြီးကို မြန်မာ့တော်လှန်ရေး နိဒါန်း၊ မြန်မာ့တော်လှန်ရေး ဝိညာဉ်ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

သာမန်အားဖြင့် မြန်မာပြည်သည် သမိုင်းအထောက်အထား စာအုပ်စာတန်းပေါများသော တိုင်းပြည်ဖြစ်၏။ ဤသို့အထောက် အထားကြွယ်ဝသဖြင့်လည်း မဟာသမ္မတမင်းမှစ၍ပါတော်မူသော နေ့ထိ ရာဇဝင်ကြီးငယ်အသွယ်သွယ်တို့ ထွက်ပေါ်ခဲ့ဖြစ်၏။ ပါတော်မူ ခေတ်နောက်ပိုင်းတွင်လည်း ဂျီစီဘီအေ စတင်ပေါ်ပေါက်သော (၁၆၀၀) ခန့်မှစ၍ ယခုခေတ်အထိ သမိုင်းများ၊ သမိုင်းဝင်အထောက် အထားများ အစီအရိတို့ ထွက်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ပါတော်မူသော (၁၈၈၅) ခုမှ နိုင်ငံရေးအသက်ဝင်လာသော ဂျီစီဘီအေခေတ်၊ (၁၉၁၀) အတွင်း (၁၅) နှစ်ကာလသည် သမိုင်းကွင်းစက်ပြတ်နေသည်။

ထိုခေတ်၏ စစ်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးတို့ကြောင့် လေ့ လာရန်အထောက်အထားများ အလွန်နည်းနေ၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုရလျှင် သမိုင်းကွင်းဆက်ပြတ်နေသည်။

ခေတ်ပြိုင်အထောက်အထားသည် ရာဇဝင်တန်ဖိုးရှိသည်။ ဤစာအုပ်သည်ပါတော်ခေတ်၏ ခေတ်ပြိုင်အထောက်အထားဖြစ် သည်။ မတော်တဆ ကြုံကြိုက်၍ စရီးသွားဟန်လွှဲ ရေးခဲ့သော ရုရှမင်နီ ယက်တ် မှတ်တမ်းမျိုး မဟုတ်ပေ။ ဤအရေးတော်ပုံ၏ ဗြိတိသျှပါလီ မန်နှင့် သတင်းစာလောကသို့ ရိုက်ခတ်လာသဖြင့် ဤအရေးတော်ပုံကြီး ကို ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် လာရောက်လေ့လာပြီး လောလောလတ်လတ် ရေးခဲ့သော စာအုပ်ဖြစ်သည်။

အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်နှင့် မြန်မာသူတို့၏ တိုက်ပွဲများကို ကိုယ်တိုင် လိုက်လံလေ့လာခဲ့ပြီးမှ ရေးသားခြင်းဖြစ်သည်။ နန်းတွင်းရေး ကိစ္စများ ကိုလည်း သက်ဆိုင်သူ မိဖုရား မင်းသမီးများအား သင်္ဘောစရီး တစ်လျှောက်လုံး လှိမ့်ပြီးမေးမြန်းစုံစမ်းပြီးမှ ရေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤစာအုပ်သည် ခေတ်ပြိုင်မှတ်တမ်းအနေဖြင့် ရာဇဝင် တန်ဖိုးရှိခြင်းဖြစ်သည်။

ခေတ်ပြိုင်မှတ်တမ်းအနေဖြင့် တန်ဖိုးရှိသောကြောင့် ဤ စာအုပ်ကို မြန်မာ့သမိုင်းရေးရာတွင် ကိုးကားကြသည်။ ဥပမာ နတ်မောက်ဘုန်းကျော်ရေး အင်္ဂလိပ်မြန်မာစစ်သမိုင်း မင်းလှခံတပ်၊ သတင်းစာဆရာဦးသိန်းမောင်၏ ပင်တိုင်စံနှင့် သူရဲကောင်းစာအုပ်၊ ဒိုရိုသီဝှ်မင်း၏ Making of Burma ဝှ် ခရစ်စရ်၏ Burma Under Japanese Invader ပါမောက္ခဆင်းဂ်၏ Annexation of Upper Burma ဝိလီယန်ဆင်ရေးသော ရွှေဘို ဂေဇက်တီးယား တို့တွင် ဤစာအုပ်ကို ကိုးကားခဲ့ကြသည်။

ချုပ်ရသော် သမိုင်းကွင်းစက် ပြတ်လည်းဖြစ်၊ အရေးပါသော အထောက်အကူဖြစ်၊ သုတေသီများလက်မလွှတ်တမ်း ကိုးကားရသော အထိပြိုင်မှတ်တမ်းလည်း ဖြစ်သောကြောင့် မြန်မာပြန်၍ မြန်မာစာဖတ် ဝေဒီသတ်တို့ တင်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် စာရေးသူ ဂရတ်တန်ဂီယာရီသည် မြန်မာပြည်ကို ဝှ် ဝှ် ဝှ် သုတေသီများလက်မလွှတ်တမ်း ကိုးကားရသော အထိပြိုင်မှတ်တမ်းလည်း ဖြစ်သောကြောင့် မြန်မာပြန်၍ မြန်မာစာဖတ် ဝေဒီသတ်တို့ တင်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် စာရေးသူ ဂရတ်တန်ဂီယာရီသည် မြန်မာပြည် ကို ဝှ် ဝှ် သုတေသီများ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး အထက်တန်းလွှာဖြစ်ကြောင်းကို ဝှ် သုတေသီများ သူ၏စာတမ်းမှ လိုရာရွေးနုတ်သည်။ ထုတ်ယူ ဝှ် ဝှ် သုတေသီများ ရည်ရွယ်ပါသည်။ ဂရတ်တန်ဂီယာရီသည် ဤ စာအုပ်ကို ရေးရာတွင် နယ်ချဲ့သမား၏ ကိုယ်စားလှယ် မျက်နှာဖြူ တစ်ဦး၏ အမြင်ထက် သတင်းစာဆရာတစ်ဦး၏ အမြင်ဖြင့် ရေးသားခဲ့ သည်က ပိုမိုကြောင်းတွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် မြန်မာရာဇဝင်တွင် ၎င်းတို့လျှိုးနေသော အချို့ အချက်အလက်များကို ဖော်ထုတ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် မြန်မာ့သမိုင်း လေ့လာရာတွင် များစွာအထောက်အကူဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်သည်။ ရေး သောအချိန်ကာလမှာလည်း ပါတော်မူပြီး တစ်လအတွင်းဖြစ်၍ စာရေး

သူ၏ မှတ်သားချက်များသည် များစွာလတ်ဆတ်နေလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်သည်။

ဤစာအုပ်ကို မြန်မာပြန်ရာတွင် တွေ့ရသောအခက်အခဲများ ကိုလည်း တင်ပြလိုသည်။ စာအုပ်အသက်မှာ ၆၆ နှစ်ကျော်ပြီဖြစ်၍ အလွန်ဆွေးမြေ့နေပြီးပိုးပေါက်အထိ ဖြစ်နေသည်။ မြန်မာပြည်တွင် အင်္ဂလိပ်ခေတ်ဦးဖြစ်၍ မြန်မာအမည်များကို အင်္ဂလိပ်စာလုံးပေါင်းရာ တွင် အသားမကျသေးဘဲ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း စာလုံးပေါင်းထားသည်။ အဆိုးဆုံးမှာ မြန်မာလူနာမည်၊ ရွာအမည်၊ ဘွဲ့အမည်များကို အင်္ဂလိပ် နားဖြင့် ကြားသလို ရေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဥပမာ သံတော်ဆင့်ကို သော်ဒေါဆင်၊ မက္ကွေးကို မဂျီးနေ၊ ထီးလင်းကို ချလင်းဟု ရေးသား ထားရာ မြန်မာမှတ်တမ်းဖြစ်သော ကုန်းဘောင်ခေတ် ရာဇဝင်ကြီး လောကဗျူဟာအင်ရုံစာတမ်း၊ မြန်မာမင်း သမီးတော်များနှင့် ညှိ၍ သော်ဒေါဆင် မောင်စံတို့သံတော်ဆင့် မောင်စံပုံဟု လည်းကောင်း၊ နက္ကင်းမိဖုရားကို ငါးဇွန်းမိဖုရားဟုလည်းကောင်း၊ မောင်ရွှက်ကို မောင်ကြွက်ဟုလည်းကောင်း၊ ဒက္ခိကြ်ကို သူပုန်ဟုလည်းကောင်း အရမ်းဘာသာပြန်လိုက်ပါသည်။

ဤစာအုပ်ကို ဘာသာပြန်ရန် တိုက်တွန်းပြီး စာအုပ်ကို ၎င်းရမ်းခဲသော 'ဘကြီးဘဘေ' နှင့် စာပုလွေကိုဦးတို့အား ကျေးဇူးတင် ကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

မောင်ကျောက်တိုင်

မြန်မာပြန်သူ၏အမှာ

စာအုပ်မဖတ်မီ ကြိုတင်မှာစရာများရှိနေ၍ ဤအမှာကို ရေးရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်ဒါန်းသည် မင်းတုန်းမင်းလက်ထက်မှ စ၍ သီပေါမင်းပါတော်မူသည်အထိဖြစ်သည်။ ပါတော်မူပြီးစမြန်မာနိုင်ငံ (BURMA AFTER THE CONQUEST) သည် ပါတော်မူပြီးနောက် သုံးလအတွင်း မြန်မာနိုင်ငံ၏ အခြေအနေဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ဒါန်း၏ ကာလစဉ်ဆက်အနေဖြင့် ဤစာအုပ်ကို ဘာသာပြန်ရန် စိတ်ကူးရခြင်းဖြစ်သည်။

တတိယစာအုပ်ကို (PACIFICATION OF BURMA) ဆက်လက်ဘာသာပြန်သည်ဟု စိတ်ကူးထားသော်လည်း အထမမြောက်သေး တစ်ယောက်ယောက်က ဘာသာပြန်လျှင်ကောင်းလေစွဟု မျှော်နေမိသည်။ တတိယစာအုပ်ကို မြန်မာပြည်နှိမ်နင်းရေးဟု ဒေါက်တာသန်းထွန်းဝေါဟာရအတိုင်း နာမည်တတ်မည်ဟု ရည်ရွယ်ထားသည်။ ကာလစဉ်အားဖြင့် ဗမာပြည်နှိမ်နင်းရေးစာအုပ်သည် ပါတော်မူပြီးနောက် ၅ နှစ်မြောက်သူပုန်တွေကို နှိမ်နင်းနေရသော သမိုင်းဖြစ်သည်။ ရေးသူမှာ ဘုရင်ခံ ဆာကရော့ပိတ်ဖြစ်၍ အချက်အလက်ခိုင်မာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရသည်။ မျက်နှာဖြူအုပ်စိုးသူဖြစ်နေ၍ ဘက်လိုက်မည်ကား သံသယရှိဖွယ်မလို။ သို့သော် အချက်အလက်၊ ကိန်ဂဏန်း၊ နေ့ရက်တို့ကား တိကျခိုင်မာသည်။

ဖော်ပြပါဘာသာပြန်သုံးအုပ်ကို ပေါင်းစပ်ပြီး ပြည်လုံးကျွတ် မြန်မာ့တော်လှန်ရေးသမိုင်းဟု အမည်တပ်မည်ကိုပင် စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့သည်။

ပါတော်မူပြီးစ မြန်မာနိုင်ငံစာအုပ်ကို ရေးသူမှာ ဘုံဘေဂေဇက် သတင်းစာအယ်ဒီတာတစ်ဦးဖြစ်သည့်အပြင် မြန်မာပြည်က သတင်းတွေကို ကြားရရုံနှင့် မကျေနပ်နိုင်ဘဲ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မြန်မာပြည်သို့ လာရောက်လေ့လာသူလည်း ဖြစ်သည်။ သူ၏ ရည်ရွယ်ချက်

ကို ဤစာအုပ်အခန်း (၂၁) တွင် အောက်ပါအတိုင်းဖော်ပြထားသည်။

'ကျွန်တော်သည် ကြိုတင်ထင်မြင်ယူဆချက် ခေါ်ခံတစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ မြန်မာပြည်သို့ လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ကြားသမျှ၊ မြင်သမျှကို ဘက်လိုက်မှုအယာတ မထွက်ဘဲ မှတ်သားနာယုရန် အရည်အချင်းအပြည့်အဝရှိသူ ဖြစ်စေရရှိပါသည်။ ထင်မြင်ချက်ပေါင်းစုံကို ထိုင်ရာမထ ဂရုတစိုက်နားစွာ မှတ်သားသည့် နည်းတူ ဤစာအုပ်ကို ရေးသားရာတွင်လည်း မေ့မိဋ္ဌာန်ကျကျ ရေးသားရန် အားထုတ်ထားပါသည်။'

အထက်ပါသူ၏ အမှာစကားအတိုင်းပင် အချက်အလက်နှင့် သူ့အမြင်ကို ရွဲခြားတင်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူ့အမြင်ကို လက်မခံနိုင်စေကာမူ သူတင်ပြသော အချက်အလက်တို့၏ ခိုင်မာတိကျမှုကိုမူ ဥပေက္ခာ မပြုသင့်ကြောင်းတွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ပါတော်မူပြီးစ မြန်မာနိုင်ငံစာအုပ်တွင် သမိုင်းအတွက် အရေးကြီးသော အချက်များပါဝင်သည်။ နိုဝင်ဘာလကုန်တွင် ပါတော်မူပြီးနောက် ဒီဇင်ဘာ၊ ဇန်နဝါရီ၊ ဖေဖော်ဝါရီ (၃)လကြားပြီးမှ မြန်မာနိုင်ငံကို ဗြိတိသျှ အင်ပါယာအတွင်းသို့ သွတ်သွင်းကြောင်း အမိန့်ကြော်ငြာထုတ်ပြန်သည်။ ကြားကာလဖြစ်သော အထက်ပါ (၃)လ သမိုင်းမှာ သမိုင်းကွက်လပ်ဖြစ်နေသည်။ သမိုင်းကွက်လပ်ကို ဤစာအုပ်က ဖြည့်စွက်ပေးလိုက်သည်။ ယင်းကာလ သုံးလသည် အနာဂတ်မြန်မာပြည်၏ ကံကြမ္မာကို ဖန်တီးမည့်ကာလဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သတိပြုရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ပါတော်မူပြီးနောက် ပုန်ကန်ထကြွမှုကို အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်က တိုက်ခိုက်နှိမ်နင်းရာတွင် စာရေးသူသည် ကိုယ်တိုင်သွားရောက်လေ့လာခဲ့သူဖြစ်သည်။ ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာသို့ သတင်းထားရာများ သတင်းယူခြင်းမျိုးဖြစ်၍ မြန်မာသူပုန်တို့၏ အခြေအနေ ဝှက်ပွဲအခြေအနေနှင့် အင်္ဂလိပ်တို့၏ ပြုမူပုံတို့ကို မျက်ဝါးထင်ထင်တွေ့မြင်နိုင်သည်။ ယင်းပုန်ကန်ထကြွမှုနှင့် ပတ်သက်၍ အင်္ဂလိပ်အစိုးရ

သမိုင်းဆိုင်ရာ စာအုပ်

မှတ်တမ်းမှတစ်ပါး၊ အခြားအထောက်အထားများ မှတ်တမ်းများ ရှားပါးလေရာ ဤစာအုပ်သည်။ သမိုင်းအထောက်အထားအဖြစ် သမိုင်းသုတေသီများကို အကျိုးပြုလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။

ဘာသာပြန်သူ အနေဖြင့် ဝန်ခံစရာလုံလုံးရှိပါသည်။ လွန်ခဲ့သော အနှစ်(၃၀)လောက်က ဘာသာပြန်ခဲ့သော ဤစာအုပ်ကို ယခုမှ တဖန်ပြန်ဖတ်ရသောအခါတွင် အချို့နေရာများတွင် အရေးအသားခိုင်မာပြတ်သားမှု၊ နည်းခြင်းနှင့် ရှုပ်ထွေးခြင်းတို့တွေ့ရသည်။ မပြင်တော့ပါ။ ဆရာစိန်၊ ခင်မောင်ရီ ဝေါဟာရဖြင့် ပြောရလျှင် သီးခံခွင့်လွတ်ဖတ်ရှုကြပါဟူ၍သာ တောင်းပန်ရတော့မည်။

ဤစာအုပ်ကို ပထမအကြိမ်နှင့် ဒုတိယအကြိမ်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သော ကျုပ်ပျော်စာပေနှင့် တတိယအကြိမ်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသော ပြည့်စုံစာပေတို့အား ကျေးဇူးတင်လျှက်ရှိကြောင်း ဖော်ပြလိုပါသည်။

ကျေးဇူးတင်လျှက်

မောင်ကျောက်တိုင်
မြန်မာအသံပြန်သူ

ပါတော်မူပြီးစ မြန်မာနိုင်ငံ

မြန်မာ့တော်လှန်ရေးနိဒါန်း

BURMA AFTER THE CONQUEST

BY

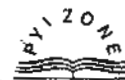
GRATTAN GEARY

Fellow of The Bombay University
author of through asiatic turkey
and editor of

The "Bombay Gazette 1886"

ကို

မောင်ကျောက်တိုင် မြန်မာပြန်သည်။

ပြည့်စုံစာအုပ်တိုက်

၁၃၆/၆၊ ၃၆ လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊

ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၇၀၆၀၈၂၊ ၇၀၅၇၁၈

Fax - 253255, email - myoanginnwa@gmail.net.mm

www.burmeseclassic.com

စာအုပ်ပုံနှိပ်ခြင်းဆိုင်ရာ မှတ်တမ်း
၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ တတိယအကြိမ်၊

အုပ်ရေ (၁၀၀၀)

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

[၂/၂၀၀၁ (၁)]

မျက်နှာပုံခွင့်ပြုချက်အမှတ်

[၃၀/၂၀၀၁ (၉)]

မျက်နှာပုံပန်ချီ

ဝသုန်

မျက်နှာပုံကလာခွဲ

Alpha

ပုံနှိပ်သူ

ဦးမြတ်ကျော်၊ စာလုပ်ငန်းပုံနှိပ်တိုက် (၀၅၅၅)

၁၉၄၊ ၃၃လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်မိုးကေခိုင်၊ ချိုတေးသံစာပေ

ရွှေနံသာကျေးရွာ၊ ပုလဲမြို့ (၃)၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊

ရန်ကုန်မြို့။

စာစီ - ပြည့်စုံကွန်ပျူတာ

အတွင်းဖလင် - ဇင်ဦးနှင့်ညီများ

စာအုပ်ချုပ် - ကိုမြင့်၊ ညီဝင်းမြင့်

စာမူ မူပိုင်© - မောင်ကျောက်တိုင်

မျိုးအောင်(ရကမေဒ)၏ စီစဉ်ထုတ်လုပ်မှု

[တန်ဖိုး - ၈၀၀]

မာတိကာ

စာမျက်နှာ

အခန်း(၁) အာရိယန်နွယ် အိန္ဒိယမှ ဗွန်ဂိုနွယ် မြန်မာပြည်သို့။

၁

ထီးကျိုးစည်ပေါက် သိမ်းပိုက်ရေးအမိန့်ကို ငမ်းငမ်းတက်
မျှော်နေခြင်းပြဿနာကို တိုင်ရာမထံ လေ့လာစေလိုသော ဆန္ဒ၊
ဗြိတိသျှ အိန္ဒိယလက်နက်နိုင်ငံကြီးကို ဖြတ်၍ ဧရာမ
လက်နက်နိုင်ငံတော်ကြီး ဗွန်ဂိုအနွယ်ဝင်များ၊ မြန်မာတို့က
သိုးဆောင်းတို့ အပေါ်သဘောထား သိမ်းပိုက်ရေးပြဿနာ၊
မဟာဝန်ရှင်တော် မင်းကြီး ထင်မြင်ချက်၊ ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်ရေးကို
မြန်မာတို့က မျှော်နေသည်ဆိုပုံ၊ နိုင်ငံရေးဂယက်ထသွားသော
ဇာတ်ပုံ၊ မြန်မာတို့ ကားစင်တင်ပုံ၊ အင်ဒိုချိုင်းနားတို့ ရက်စက်မှု၊
ကတ္တီပီကွပ်နှောင်ကြီး။

အခန်း(၂) ရန်ကုန်မြို့။

၉

တိဗက်သွေးပါသော မြန်မာဘဝအမြင်၊ ဒုက္ခနည်းနည်းဖြင့်
နေလိုပုံ၊ စည်ကားလာသောရန်ကုန်မြစ်၊ ရန်ကုန်မြို့တွင် မြေကရံ
ထုတ်ပေးခြင်း၊ ကန်တော်ကြီးနှင့် ဒါလဟိုဇီ အားမွတ်ဆလင်
တစ်ဦး၏ အမြင်၊ တိရစ္ဆာန်များကို ကြင်နာပုံ၊ မင်းတုန်းမင်း
မြန်မာတို့ အကျင့် ဆေးမင်ကြောင်၊ မြန်မာအမျိုးသမီး၊
တရုတ်တို့ စိတ် ဝင်စားလာမှု၊ မာဒရပ်စီ၊ စူရတီ၊ အာမေနီးယံ၊
ဂျူးလူမျိုးများ၊ မြို့နီစီပါယ်။

အခန်း(၃) သူ့ကျွန်မခံပြီ။

၂၃

အထက်မြန်မာပြည် ဆူပူမှု၊ ချင်းတွင်းနယ်မှာ အတိုက်ခံရခြင်း၊
ဘုံဘေးဘားမားကုမ္ပဏီမှ ဆင်များ၊ စစ်အုပ်ချုပ်ရေးကို ဝေဖန်
ခြင်း၊ မန္တလေး၌ ဆူပူမှု၊ စစ်ရေးငြိမ်သက်ပုံ၊ လယ်ယာပျက်၊
မတိုက်လိုက်ရသော စစ်တပ်။

၃၅

စွန့်စားသော ကုန်သည်များ၊ ရှမ်းပြည်သို့စေလွှတ်ရေး၊ သီပေါမင်းအား ပုန်ကန်ခြင်း၊ မန္တလေးသို့ ရထားလမ်းဖောက်ရန်၊ သူပုန်အကျဉ်းသား၊ အောင်မြင်သောတိုက်ပွဲ၊ သီပေါမင်းအား နန်းချကြောင်း ကြေညာချက်၊ သူပုန်အပေါ် မြန်မာ့အမြင်၊ မြန်မာတို့ အပြစ်ပေးပုံ၊ အထက်မြန်မာပြည်၏ သွင်ပြင်လက္ခဏာ၊ စေတီပုထိုးများ၊ ရွာတွေကိုလှယ်ကံခြင်း၊ တောခိုခြင်း၊ သစ်မြစ် စားနေကြသော တောသူတောင်သားများ၊ အစတွင် သူပုန်တို့ နိုင်ငံရေးရည်ရွယ်ချက် မရှိပုံ၊ နိမိနင်းရေးလုပ်ငန်း၊ ဗြိတိသျှတို့ကိုလက်ခံပုံ။

အခန်း(၅) မင်းလှခံတပ်နှင့် မင်းလက်ဝါး။ ၄၅

တော်လှန်ရေးကျယ်ပြန့်လာခြင်း၊ မြန်မာတို့၏ စစ်ရေးစနစ် ညွတ်ယွင်းပုံ၊ မင်းလှတိုက်ပွဲ၊ မင်းလက်ဝါးကြီး၊ ရာဇသံ၊ မင်းလက်ဝါးတပ်၊ ကာနယ်စလေဒင်က စေလွှတ်ပုံ၊ မြန်မာတို့အိမ်အတိုက်ခံရပုံ၊ ရှေးဟောင်းမြို့တော်၊ ဝောထဲဖြတ် ချီရသော ပြည်သိမ်းတပ်ကြီး။

အခန်း(၆) တစ်ပြည်လုံး အုံကြွပြီး။ ၅၉

မင်းလောင်းပေါ်လာခြင်း၊ သက်သေခံဖျောက်နည်း၊ သီပေါမင်း၏သဘော၊ အာဂ မြန်မာအမျိုးသမီး၊ လောကသမုတီနယ်၊ အရောင်းအဝယ် ရပ်ဆိုင်းသွားခြင်း၊ လှေတစ်စီးနှင့် ထွက်ပြေးနေသူများ၊ မရေရာသော အနာဂတ်၊ ရိက္ခာနှင့် စစ်သား စုဆောင်းရေး၊ မြန်မာ့စစ်အင်အား၊ တစ်ခါတစ်ရံ သတ္တိပြခြင်း။

အခန်း(၇) ရတနာပုံနေပြည်တော်။ ၇၁

နေပြည်တော်သို့အဝင်၊ အကာအကွယ်မဲ့ပုံ၊ ပဲခူးမြင်း၊ မြို့ရိုးအိမ်ခြေနှင့် လူဦးရေ၊ နန်းမြို့တော်၊ သစ်တပ်၊ မြေနန်း ပြာသာဒ်

ဆောင်၊ ရွှေထီး၊ ရွှေစောင်းတော်၊ ကြည်းတိုက်ကို ဖြိုဖျက်ပစ်ခြင်း၊ နွေရာသီစံနန်းတော်နှင့် ဥယျာဉ်တော်၊ ဘုရင့်အမြောက်တပ်၊ လွှတ်တော် ခေါင်းပါးရေးလမ်းဖွင့်ခြင်း၊ မန္တလေးပေါ်မှ ရှုခင်း၊ အနားတပ်လာသော ရှမ်းသူပုန်။

အခန်း(၈) သာသနာပိုင်ဆရာတော်အား ဖူးမျှော်ခြင်း။ ၈၂

စေတီပုထိုးတို့ခမ်းနားမှု၊ အတုလဝေယန်ကျောင်းတော်၊ ကုသိုလ်တော်၊ သာသနာပိုင်ဆရာတော်ကြီးအား ဖူးမျှော်ခြင်း၊ သီပေါမင်းအပေါ် သာသနာပိုင်ဆရာတော်၏ သဘောထား၊ တိုင်တားမင်းကြီးနှင့် အင်္ဂလိပ်အုပ်ချုပ်ရေးအပေါ် သာသနာပိုင်ဆရာတော်ကြီး သဘောထား၊ သီပေါမင်း၏ ဝတ်လဲတော်။

အခန်း(၉) မြန်မာ့စိတ်သန္တာန်။ ၉၃

ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ပညာရေး၊ ပါဠိပိဋကတ်၊ မာကိုပိုလို၏ ဗုဒ္ဓဘာသာပေါ်အမြင်၊ အောက်မြန်မာပြည်ရှိ ရဟန်းသံဃာနှင့် သီလရှင်များ၊ ခရစ်ယာန်အထက်တန်းကျောင်းများ၊ သံဃာတော်များ နိုင်ငံရေးနှင့်ကင်းအောင်နေပုံ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ အရိပ်အာဝါသ၊ အထက်မြန်မာပြည်၏ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်မှု၊ အလောင်းမင်းတရားကြီး၊ စစ်ပွဲတွင် မြန်မာတို့ရက်စက်မှု။

အခန်း(၁၀) ပြည်တွင်းရေးနှင့် နိုင်ငံခြားရေးဝါဒ။ ၁၀၄

ကျန်ရစ်သောအန္တယ်တော်များ၊ မင်းတုန်းမင်းအဆိပ်ခပ် လုပ်ကြံခံရခြင်း၊ ဆင်ဖြူရှင်မက သီပေါကို ရွေးချယ်ပုံ၊ လူသတ်ပွဲ၊ အိန္ဒိယအစိုးရ ကန့်ကွက်ပုံ၊ သောင်ရမ်းသောင်အုပ်ညီနောင် ကာလကတ္တားသို့ အထောက်တော်လွှတ်ပုံ၊ စစ်ပြင်ပုံ၊ တုံ့ဘေးဘေးမားကုမ္ပဏီ၊ သီပေါမင်းနှင့် ပြင်သစ်တို့ လျှို့ဝှက်ချက်၊ ပြင်သစ်တို့ရက်ရောပုံ၊ ဗြိတိသျှအစိုးရ၏ ကန့်ကွက်ချက်ရာသေ။

အခန်း(၁၁) ပြင်သစ်၏မူဝါဒ။

၁၂၁

အမ်ဟတ်စ်အား ဆက်ခံသူ အမ်ဒီဘိုတေလာ၊ အချီအချပြောရခြင်း။ သံတမန်ရေးကြောင့် သိမ်းပိုက်ရပုံ၊ အီတလီကောင်စစ်ဝန် အင်ဒရေနို၊ ပြင်သစ်တို့ကို တန်ပြန်ခြင်း။ သီပေါမင်းနန်းကျခြင်း၏ အကြောင်းအရင်း။ ဗြိတိသျှတို့စွက်ဖက်လာရပုံ၊ အာရှ အရှေ့တောင် ကျွန်းဆွယ်အပေါ် ပြင်သစ်တို့ မူဝါဒအစီရင်ခံစာ၊ ပြင်သစ်မြန်မာ စေ့စပ်ခြင်း၊ ယိုးဒယား၊ ရှမ်းမီးရထားလမ်း။

အခန်း(၁၂) မင်းတုန်းမင်း၏အနွယ်တော်များ။

၁၃၃

မင်းတုန်းမင်း၏ အနွယ်တော်များ၊ မင်းသမီးများအား ပင်စင်ပေးပုံ၊ ရန်ကုန်ပို့ခြင်း၊ မင်းသားများကို ကွပ်မျက်ခြင်း၊ အိမ်ရှေ့ကိုယ်တော် ကနောင်မင်းသားကြီး၊ အဆိပ်ခပ်ခံရသော မင်းတုန်းမင်း၊ သီပေါမင်း နန်းတက်ခြင်း၊ နန်းတွင်းလုပ်ကြံမှု၊ မင်းသားငယ်၊ ဘုရင့်ပိဋကတ်တိုက်၊ မင်းခမ်းတော်။

အခန်း(၁၃) မြင်ကွန်းမင်းသား။

၁၅၅

ပွန်ဒီချာရီရောက် မြင်ကွန်းမင်းသား၊ ပြင်သစ်ဘုရင်ခံထံသို့ သီပေါမင်းက တမန်စေလွှတ်ခြင်း၊ မြင်ကွန်းနောက်လိုက်များ၊ ဗြိတိသျှနှင့် လက်တွဲလိုသောမြင်ကွန်း၊ မန္တလေးတောင် လူသတ်ပွဲ၊ သီပေါမင်းနှင့်မြင်ကွန်း၊ မြင်ကွန်းက ပြင်သစ်ကိုတိုက်ရန် ကမ်းလှမ်းခြင်း၊ ဆေးဂုံသို့ ထွက်ပြေးခြင်း။ လွှတ်တော်၌ တိုင်တားမင်းကြီးအားဖမ်းခြင်း၊ နာမည်ဆိုးဖြင့် ကျော်စောခြင်း၊ ဗြိတိသျှတို့နှင့် ပူးပေါင်းသော တိုင်တားမင်းကြီး၊ တိုင်တားမင်းအား အုပ်ချုပ်ရေးတွင် အသုံးချပုံ၊ တိုင်တားမင်းကြီးအပေါ် အာဇာတ၊ လူသတ်ပွဲအတွက် သီပေါမင်းကြေညာချက်၊ စုဖုရားလတ်နှင့် ကင်းဝန်မင်းကြီး၊ အင်းဝ

ရောက် ပြည်သိမ်းတပ်၊ သီပေါမင်းလက်နက်ချခြင်း၊ မစ္စတာအားနတ်က တိုင်တားမင်းကြီးကိုဖမ်း၍ ရန်ကုန်သို့ပို့ခြင်း၊ ဘုရင့်ခံချုပ်က တိုင်တားမင်းကြီးကို စာနာမှုဖြင့် ဆက်ဆံခြင်း။

အခန်း(၁၄) ဖိလျှင်ကြွသည်။

၁၉၁

နိပ်ကွပ်သိမ်းသွင်းရေးဝါဒ၊ လက်တွေ့အဖြေ၊ တစ်ပြည်လုံးကို မသိမ်းသွင်းနိုင်ပုံ၊ ဖိလျှင်ကြွသည်၊ နပိုလီယံအိဂျစ်၌ လုပ်ပုံသာခဏ၊ လုပ်ကြံမှု၊ ကွပ်မျက်ခံရသူများအား ဓာတ်ပုံရိုက်ခြင်း၊ ဓာတ်ပုံကြောင့် ပွက်လောရိုက်သွားခြင်း၊ ငယ်အုပ်ဆရာတော်က ကန့်ကွက်ပုံ၊ သေမှာကြောက်ထောမြန်မာ၊ သူပုန်နှိမ်နင်းရေး။

အခန်း(၁၅) ထိလျှင်ချသည်။

၂၁၁

ဗန်းမော်ကို ချီတက်သိမ်းပိုက်ခြင်း၊ သူပုန်နှင့်တိုက်ပွဲ၊ ရဲအဖွဲ့စတင်ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ လွှတ်တော် ပြန်အသက်သွင်းခြင်း၊ ဗန်းမော်ရှိတရုတ်များ၊ မန္တလေး တောင်ငူရထားလမ်း၊ လက်ဖက်ရည်နှင့် ကော့ကရိမ်ကျခြင်း၊ မျက်နှာဖြူကို သုတ်သင်ပြီး၊ ဂျင်နရယ်ပိုက်က စစ်ကြောင်း လေးကြောင်းလွှတ်၍ သူပုန်ကို တိုက်ခြင်း၊ မြင်စိုင်းမင်းသားတော်လှန်ရေး၊ ကပိုင်တိုက်ပွဲ၊ ရှမ်းသူပုန်တွေကို ပိုင်းထားသော မန္တလေး၊ မူလာ အစ္စမေ။

အခန်း(၁၆) မမာတော်လှန်ရေးနိဒါန်း။

၂၂၉

တက်လာသော တော်လှန်ရေးဒီရေ၊ ဂာနယ်ဆင်ပဆင်ကို ဗိုလ်ဟောင်းက နှလှိုက်ပုံ၊ ထိပ်တင်မှတ်၊ ထိပ်တင်ပိုင်၊ ထိပ်တင်မောင်တို့တိုက်ပွဲ၊ ဗိုလ်မောင်ငွေ၊ ဗိုလ်လှဦး၊ သူပုန်မင်းသား ထိပ်တင်ကျွန်းညို (ခေါ်) မောင်မြကျိုင်းတို့ တိုက်ပွဲတွေ၊ သစ္စာဖောက်လေ့သင်းအတွင်းဝန် အကောက်ကြံ၍ ဗိုလ်ကျွန်းညိုကို လုပ်ကြံခြင်း၊ ကြောက်စရာ စလေဒင်။

အခန်း(၁၇) အရူးအမြတ်။

၂၆၂

မြန်မာတို့၏ မျိုးချစ်စိတ်၊ ဘုရင်ကို ကြည်ညိုပုံ၊ ကုလားများ၏ အမြင်၊ သစ္စာတော်ခံဘုရင်၊ လွတ်လပ်ရေးဆုံးရှုံးခြင်း၊ စစ်စားရိတ်၊ သိမ်းပိုက်ခြင်းဖြင့် အမြတ်ထွက်မထွက်၊ စပါးရေစာပေါသော အောက်မြန်မာပြည်၊ မိုးခေါင်သော အထက်မြန်မာပြည်၊ မိုးခေါင်ရေရှားဖြစ်သော အကြောင်းရင်း၊ ရေနံတွင်းများ၊ သီပေါမင်း အခွန်တော်၊ အရူးဘတ်ဂျက်။

အခန်း(၁၈) အထက်မြန်မာပြည်၏ စီးပွားရေး အခြေအမြစ်များ။

၂၆၆

မိုးရွာသွန်းမှု၊ လူနေကျသောနိုင်ငံ၊ သိမ်းပိုက်ရေးအပေါ် ထင်မြင်ချက်၊ ဓာတ်သတ္တု သယံဇာတပစ္စည်းများ၊ ကျွန်းသစ်၊ သီပေါမင်းခေတ် ကုန်သွယ်ရေး၊ လူသတ်ပွဲကြောင့် မထိခိုက်သော ကုန်သွယ်ရေး၊ အထက်မြန်မာပြည်၏ သွင်ပြင်လက္ခဏာ၊ မြန်မာအလုပ်သမားများ။

အခန်း(၁၉) ကျွန်ပြုရေးနှင့် နိုင်ငံရေးအမြင်။

၂၈၆

မျက်နှာဖြူနှင့် ကုလားများက အပြီးသိမ်းပိုက်ရန် လိုလားပုံ၊ ပြင်သစ်ဂိုဏ်းချုပ် အာဘော်၊ နန်းတွင်း လူသတ်ပွဲကို မြန်မာတို့ကလက်ခံပုံ၊ မထိခိုက်သော ဘုရားရှိခိုးကျောင်း၊ သီပေါမင်း၏ တက္ကသိုလ်ကျောင်း၊ လော့ဒ်ဒ်ပီဖရင်၏ အမြင်၊ ရှမ်းတို့ ဌာနီ၊ ယိုးဒယားနှင့်ရှမ်း မီးရထားလမ်းစီမံကိန်း၊ ပြင်သစ်တို့အကြံ၊ ထိစပ်နေသော နယ်နိမိတ်။

အခန်း(၂၀) အနာဂတ်မြန်မာပြည်။

၂၈၄

သိမ်းပိုက်ကြောင်းကြေညာခြင်း၊ သံတမန်ရေးရာ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အသစ်တည်ဆောက်ရေး ပြဿနာ၊ လော့ဒ်ဒ်ပီဖရင် မန္တလေးရောက်လာခြင်း၊ ဗြိတိသျှအစိုးရတို့ အုပ်ချုပ်မည်ဟု ကြေညာခြင်း၊ လော့ဒ်ဒ်ပီဖရင်၏ တပ်မတော်၊ စစ္စတာဘားနတ်နှင့် ကာနယ်စလေဒင်တို့ကို ကျေးဇူးတင်ခြင်း၊ နိဂုံး။

စာရေးသူအမှာ

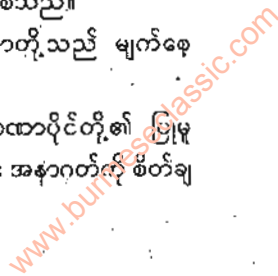
“ပါတော်မူပြီးနောက် မြန်မာပြည်” (မြန်မာ့တော်လှန်ရေးနိဒါန်း) အကြောင်း အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်သော ဤစာအုပ်ကို ရေးသားပြီးနောက် ဤစာအုပ်ရေးခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို စဉ်းစားမိသည်။

မန္တလေး၌ ကွပ်မျက်ခြင်းခံရသော သူပုန်များသည် ကျည်ဆံ၏ အရသာကို မည်သို့ ခံစားသွားရသည်ကို အမိအရ မှတ်တမ်းတင်ထားသော တပ်ထိန်းချုပ်၏ ကင်မရာသည် တမင်တကာ မရည်ရွယ်ခဲ့သော်လည်း တိုက်ဆိုင်မှုကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ကံအားလျော်စွာဖြစ်စေ၊ တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့သောကိစ္စက ဤစာအုပ်ကိုရေးရန် ဖန်တီးလာခြင်းဖြစ်ပေသည်။

သီပေါမင်း ပါတော်မူချိန်နှင့် တိုင်းပြည်၏ ကံကြမ္မာကို ဖန်တီးမည့်အမိန့် ထုတ်ပြန်ရန် လော့ဒ်ဒ်ပီဖရင် ရောက်လာသော စပိတူးမတ်ကူးထီးကျိုးစည်ပေါက် မင်းပြောင်းမင်းလဲ ကာလလေးတွင် ပေါ်ပေါက်လာသော မျှော်လင့်ချက်တွေ၊ စိုးထိတ်မှုတွေ၊ တက်ကြွလှုပ်ရှားမှုတွေ၊ ပေါက်ကွဲမှုတွေကို အကွင်းလိုက်ပေါ်အောင် တင်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိတ်လန့်တကြားဖြစ်နေသော မြန်မာတို့သည် မျက်စေ့သွငယ်နှင့် စိုးထိတ်နေကြသည်။

လက်ရှိအာဏာရနေသော ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်တို့၏ ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်များနှင့် အဆုံးအဖြတ်ကိုကြည့်ရင်း အနာဂတ်တို့ စိတ်ချလက်ချ မျှော်ကိုးလျက်ရှိသည်။

မိမိအစွမ်းကို အားကျိုးမာန်တက် မပြလိုက်ရဘဲ အောင်ပွဲကို ခပ်ချောင်ချောင် ရလိုက်သဖြင့် ဗြိတိသျှစစ်သားများသည် မကျေမချမ်း ဖြစ်နေကြသည်။

အာသဝေါတရားကင်းရာ ကုန်ရာကိုသာ အာရုံပြုလျက် ရှိသော ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဟန်းတော်တို့သည် မိမိ၏ ထက်ဝန်းကျင် ရပ်သာမော အင်ကြင်းတော၌ သွေးထွက်ခံယူ ဖြစ်နေသည်ကို ဥပေက္ခာ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းလျက်ရှိသည်။

ကတော့မောက်ထားပုံနှင့်တူသော၊ အရူးဦးထုပ်နှင့်တူသော သီပေါမင်း၏ ချွေးအလိမ်းလိမ်းကပ်လျက်ရှိသည့် မကိုဋ်တော်သည် မည်သူမှ ကောက်ယူမည့်သူမရှိဘဲ ရှိသည့်ထဲ နစ်နေသည်။

အောင်နိုင်သူ ဗြိတိသျှတို့က မင်းသမီးတို့အား အငြိမ်းစား ရိက္ခာကောက်ပေးလိုက်ရာ၊ နေပြည်တော်တွင် နာရီနှင့်အမျှ အသက်ကို ဖက်နှင့်ထုပ်ထားရာမှ အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံရာ အဝေးသို့ သွားကြ သည်။

အထက်အောက် မြန်မာပြည်ကို သိကြားမင်းကြီးဆင်း၍ မ လိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်တော့မည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် မြန်မာပြည်ရှိ အင်္ဂလိပ်တို့က အထက်ဗမာပြည်အား သိမ်းပိုက်ရန် ဆုတောင်းနေကြ သည်။

တရုတ်တို့က ရတနာတောင်နှင့် ကြက်ပေါင်ပင်(ရာဘာ)များ ရှိသော ဗန်းမော်ကို သူတို့နိုင်သည်ဟု တောင်းဆိုရန် ကြံစည်နေကြသည်။

မိမိ၏ အတွက်များမှကြောင့် မမျှော်လင့်ဘဲ ခံလိုက်ရသော ပြင်သစ်သံအမတ်ကြီးမှန် မှန်းချက်နှင့် နှမ်းထွက်မကိုက်တော့ဘဲ မဂျ။ နိုင်မကယ်နိုင် ဖြစ်နေသည်။

အရေးကြီးသော အချက်အတွက် အချိန်ကာလအတွင်း ပေါ် ရောက်လာခဲ့သော နှမ်းထွက်မြားမှန် နေထိုင်အခါတွင် မေ့မောက်တန် တော့မည်ဖြစ်ရာ ဓာတ်ပုံရိုက် မှတ်တမ်းတင်ထားသင့်ပေသည်။ ဓာတ်ပုံ ရိုက်ရာတွင် မှန်ဝါးကောင်း မှန်ဝါးနေမည်ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ဓာတ်ပုံရိုက်ဆရာ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အရာဝတ္ထု တို့ကို နဂိုအတိုင်း ချွတ်စွပ်မှတ်တမ်းတင်ရန်သာ ဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်ကို ပင်းလိုသော ဆံနုဖြင့် ၎င်းတို့၏အသွင်အပြင်ကို ပြင်ဆင်ရန်လည်း အား မထုတ်။ ရုပ်ပုံကို မှောင်ရိပ်ထိုးရန် အလင်းပေးရန်ကိုလည်း အားမထုတ် ပါ။

မြန်မာမင်းသမီးများနှင့် သူတို့အား အငြိမ်းစားရိက္ခာတော် ပေးခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ရာ ဤနေရာတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသော ရိက္ခာနှုန်း ထားကို နေသာခံသာအောင် ပြင်ဆင်တိုးမြှင့်ထားကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြ ရမည်ဖြစ်သည်။

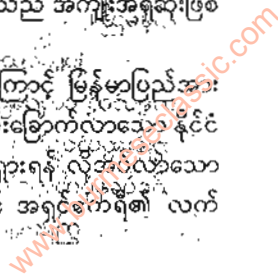
စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော အဝေးရောက်မင်းသမီးတို့ ရန်ကုန်သို့ ရောက်လာသောအခါ သူတို့နေထိုင်ရန်အတွက် အိမ် တစ်ဆောင်ကို မစ္စတာ ဆိုင်းစီက စီစဉ်ပေးမြဲလျှင် မင်းသမီးတို့၏ သက် သာချောင်ချိမှုနှင့် လုံခြုံမှုအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးသည်။

မစ္စတာဆိုင်းစီသည် မစ္စတာဘားနတ်မရှိခိုက် အတော်အတန် စိုးရိမ်ဖွယ်ကောင်းသော အချိန်တွင် အောက်မြန်မာပြည်အုပ်ချုပ်ရေးကို စွမ်းစွမ်းတမ်းတမ်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် မြန်မာပြည်သို့ လာစဉ်က အပူတပြင်းပြဿနာဖြစ် သော အထက်မြန်မာပြည် သိမ်းယူရေးကိုစွန့် ပတ်သက်၍ မည်သို့ စိတ်ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းမရှိ။ မြန်မာပြည်သို့ ရောက်လာသောအခါ လော့ဒ် ဘဲလစ်ဖြူရီ၏ ထင်မြင်ချက်ကို ထောက်ခံအားပေးရာကျသော အယူ အဆဖြစ်သည်။

မူလနဂါးနေရာကို အပြောင်းအလဲ နည်းနိုင်သမျှ နည်းနည်းဖြင့် မြန်မာပြည်အနာဂတ်အရေးကို ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် အကျိုးအရှိဆုံးဖြစ် လိမ့်မည်ဟု ယူဆပါသည်။

သီပေါမင်း၏ အတွင်းကြိတ်အကြံကြောင့် မြန်မာပြည်အား နိုင်ငံခြားနှင့် အယူအတင်ဖြစ်လာအောင် မြိမ်းခြောက်လာသော နိုင်ငံ ခြားအယူအတင်ကိစ္စကို အပြီးအပြတ် ဖယ်ရှားရန် လိုအပ်လာသော ကြောင့် ဗြိတိသျှအစိုးရသည် မြန်မာပြည်အား အရှင်ကော်ရီ၏ လက်

နက်နိုင်ငံတော်အတွင်းသို့ သွတ်သွင်းရခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်ရခြင်းမှာ တရားလမ်းမှန်ကျ၍ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သော ကိစ္စဖြစ်သည်ဟု အများက ထောက်ခံကြသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် လက်နက်နိုင်ငံတော် အတွင်းသို့ သွတ်သွင်းပြီးနောက် တိုင်းပြည်၏ အုပ်ချုပ်ရေးကဏ္ဍနှင့် ပတ်သက်၍ ယူဆရန် အကြောင်းရှိသည်။

လော့ဒ်ဆဲလစ် ဗြူးရီ အစိုးရအဖွဲ့ ရည်ရွယ်ချက်သည် ဘုရင့်အစိုးရ၏ အခွင့်အရေးနှင့် အကျိုးစီးပွားကို အကာအကွယ်ပေးပါမည် ဆိုသော အာမခံချက်ဖြင့် တိုင်းရင်းသား မင်းသား တစ်ပါးပါးအား အုပ်ချုပ်ရေးကို လွှဲပေးတန်လျှင် ပေးမည် ဟု ဖြစ်သည်။

ဤသို့သောနည်းဖြင့် ဖြေရှင်းရန် စဉ်းစားလျက်ရှိကြောင်းကို မြန်မာပြည်တွင် သိနေကြပြီးဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ညောင်ရမ်းမင်းသား၏ သားတော် အသက် ၁၄နှစ်ရှိ ထိပ်တင်ဦးစွန်းခေါ် ခပ်ဆန်းဆန်းအမည်ရှိသော သူငယ်ကို တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ်ရေး လွှဲအပ်ရန် ရွေးချယ်လိမ့်မည်ဟု အများက ထင်နေကြသည်။

ဤသို့သော အစီအစဉ်အကျိုးရှိမည့် အချက်များရှိသည် အထက်မြန်မာပြည်အား စရိတ်ကြီးလေးလှသော ဥရောပအုပ်ချုပ်ရေးဖြင့် ချက်ခြင်းအုပ်ချုပ်လိုက်ပါက ကြိုတင်မြင်ထားသည့်အတိုင်း အိန္ဒိယပြည် သည် ဘဏ္ဍာရေး အရှုံးပေါ်မည့် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးမှ သက်သာရာရစေမည်။

ထို့ပြင် စစ်အုပ်ချုပ်ရေးသက်သက်ထက် မြန်လည်းမြန် အကုန်အကျလည်းသက်သာစွာဖြင့် မြန်မာပြည် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး ရရှိလိမ့်မည်။

ပြုပြင်ထားသော ဘုရင့်အစိုးရ၏ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံသစ်သည် တရုတ်တို့ လျော်ကြေးတောင်းဆိုမှုကို ရပ်တန့်စေပြီးလျှင် အင်ဒိုချိုင်းနား ကျွန်းဆွယ်စွင့် ဗြိတိသျှနှင့်ပြင်သစ်တို့ နယ်နိမိတ်ချင်း တစ်လျှောက်ထိ ထိစပ်နေပုံကိုလည်း အချိန်ရွှေ့ ဆောင်ရွက်ပေးစေလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ဤအချက်အားလုံးကို အိန္ဒိယအစိုးရသည် ကောင်းစွာသတိ

ပြီး ဖြစ်လိမ့်မည်ဖြစ်သည့်ပြင် ဤစာအုပ်ကို ကျွန်တော်ရေးနေစဉ်တွင် ယင်းအချက်များကို ကျွန်တော်မသိမဟုတ်။

သို့သော် ယခင်အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များနှင့် လက်ရှိအစိုးရအဖွဲ့ဝင်များသည် ဤကြီးလေးလှသော ချိန်ဆမှုများကို ဂရုပြုထားကြောင်းနှင့် လော့ဒ်ဒဲလ်ဖရင်ကိုယ်တိုင်ကလည်း အပြည့်အစုံ လိုလိုလားလား အာရုံစိုက်ထားကြောင်းကို ထောက်၍ ယင်းအချက်များကို အကယ်၍ အရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုလျှင် တာဝန်ရှိသော-ဝန်ကြီးများနှင့် လော့ဒ်ဒဲလ်ဖရင်တို့၏ ထင်မြင်ချက်တွင် အထက်မြန်မာပြည်ကို သိမ်းပိုက်သင့်ကြောင်း လုံလောက်သောအကြောင်းပြချက် အပြည့်အစုံရှိသည်ဟု ကောက်ချက်ချရပေတော့မည်။

လက်ပမ်းကျနေပြီဖြစ်သော ပန်းပဲမောင်တင့်တယ်သည် မြန်မာပြည်အား သိမ်းယူလိုက်ခြင်းဖြင့် သူပုခုံးပေါ်မှ ဝန်ထုပ်ကို လျော့ချပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိ။ ပိပြီးသား ဝန်ထုပ်ပေါ်ကို ထပ်ပြီး ဝန်တိုးလာခြင်းလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သည်။

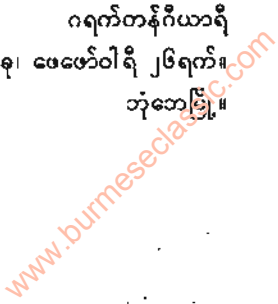
သို့သော် မောင်တင့်တယ်သည် ဝန်အတော်များများကို ထမ်းနိုင်သူဖြစ်သည်။ ခြေကုန်လက်ပမ်းကျနေစေကာမူ မောင်တင့်တယ်သည် ခရီးအဝေးကြီး သွားနိုင်သေးသည်။

စနောင့်စနင်း ကြောင့်ကျစရာ အကြောင်းရှိသော်လည်း နတ်မရအောင် ကွဲနေပြီဖြစ်ရာ အခြေအနေသစ်ကို လက်ခံလိုက်ပြီးလျှင် မြန်မာပြည်နှင့် လက်နက်နိုင်ငံကြီးအတွက် အကျိုးအရှိဆုံးဖြစ်အောင် အသုံးချလိုက်ခြင်းသာလျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။

ဂရက်တန်ဂီယာရီ

၁၈၈၆-ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၆ရက်။

ဘုံဘေဇြဲ။

အခန်း (၁)

အာရိယန်နွယ် အိန္ဒိယမှ မွန်ဂိုနွယ် မြန်မာပြည်သို့

မပြောပလောက်သော်လည်း အဆုံးအဖြတ်ပေးခဲ့သော အထက် မြန်မာပြည်မှ လက်နက်ချင်း ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်မှုသည် နိုင်ငံဘာလကုန် တွင် ပြီးဆုံးသွားသည်။ အလောင်းမင်းတရား၏ လက်နက်နိုင်ငံ တော်ကြီး ကို မင်းမဲ့တိုင်းပြည်အဖြစ် ဗြိတိသျှတို့အား အပ်ခဲ့ပြီးလျှင် သီပေါမင်းနှင့် သူ၏အခြေအရံများသည် အိန္ဒိယပြည်သို့ ပါတော်မူသွား ပြီးနောက် ဖြစ် ပေါ်လာသော နိုင်ငံရေးအခြေအနေက ချက်ချင်းပင် လေ့လာကုန်လော့ဟု ဖိတ်ခေါ်နေဟန်ရှိသည်။

သီပေါမင်းကိုဖြုတ်ချရန် စီစဉ်ကာ ၎င်းဘုရင်ကို သူ၏ ရာဇပလ္လင်နှင့် နေပြည်တော်မှ ဖယ်ရှားပြီး အိန္ဒိယပြည်သို့ ပို့ဆောင်ရန် အတွက် နည်းနည်းကလေးမှ လက်မနှေးခဲ့သော အစိုးရသည် မချီနိုင် မချနိုင်ဖြစ်နေသော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးအဖြစ် မိမိလက်တွင်းသို့ တိုက်ပွဲမဆင် နွဲ့လိုက်ရဘဲ ရောက်ရှိပါသော ဧရာမ တိုင်းပျက်ပြည်ပျက်ကြီး၏ အနာဂတ်အရေးကို မဆုံးဖြတ်မီ တုံ့ဆိုင်းခဲ့သေးသည်။

မြန်မာပြည်၏အရေးကို အထူးဂရုစိုက် လေ့လာသူများနှင့် သွားလေသူ ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် သူ၏အကြံပေးများအဖို့ ဖြေရှင်းခြင်းမှာ မစွမ်းသာဘဲ အမယ်ဘုတ်ချည်ခင် ဖြစ်ခဲ့သော နိုင်ငံရေး၊ ဘဏ္ဍရေး၊ နယ်ခြားအရေးနှင့် အခြား အခက်အခဲများအကြောင်းကို အစဉ်သီဖြစ်ခဲ့ သောသူများအနေဖြင့် ဗြိတိသျှအစိုးရသည် မိမိသေချာပေါက် သိမ်းပိုက်

ရတော့မည်ဖြစ်သော တိုင်းပြည်ကိုမသိမ်းမီ လေ့လာသုံးသပ်ရန် လိုအပ်ကြောင်းကို ကောင်းစွာ လက်ခံသဘောပေါက်မည် ဖြစ်လေသည်။

မြန်မာပြည်အား သိမ်းပိုက်လိုက်ကြောင်းကို စီရင်ချက် ချမှတ်ကြေညာရန်နှင့် အထက် အောက် မြန်မာပြည်ကို ဘုရင်ခံ၏ အုပ်ချုပ်ရေး သစ်အောက်သို့ မြန်မာတစ်ပြည်တည်းအဖြစ် ပြောင်းလဲလိုက်ရန်အတွက် ဤသို့သော အခက်အခဲများကြောင့် နေ့နှင့်နေ့လျက်ရှိကြောင်းကို မသိကြသေးသောသူ များစွာတို့မှာ နဝေတိမ်တောင် ဖြစ်နေကြဟန်တူသည်။

ကျွန်တော်အဖို့ ပြဿနာအချို့ကို အသေအချာ ဆန်းစစ်ရန် လိုမည်ဟု ထင်သည်။ ထို့ပြင် ဖြေရှင်းရန်ပြဿနာတို့ကို နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေးနှင့် စစ်ရေးစုထောင့်များမှနေ၍ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် သုံးသပ်လို သည်။ အထက်မြန်မာပြည် ပြည်သူပြည်သားတို့၏ စွမ်းအင်နှင့် ဆန္ဒကို သိဟန်ပင် ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် အထက်မြန်မာပြည်သူပြည်သားတို့၏ အကြောင်းကို လေ့လာရန် တစ်ခုတည်းသော နည်းလမ်းမှာ မန္တလေးသို့ သွားပြီး မန္တလေးရောက်မှ သူတို့အဆိုကို ကြားနာရမည်ဖြစ်သည်။ မန္တလေး သို့အသွား လမ်းတွင် ကျွန်တော်တို့အပြင် တိုက်ရိုက် အသက်ဆိုင်ဆုံး ဖြစ်သူ ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သို့ပြောဆိုမည်ကို နားထောင်ရန်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် ဤအမြင်အတိုင်း လက်တွေ့လုပ်ရန်အတွက် ဘုံဘေးမြို့မှ ၁၈၈၅ ခု၊ ဒီဇင်ဘာ ၇ ရက်နေ့တွင် ထွက်ခွာလာပြီးလျှင် ပါတော်မူပြီးနောက် ၈ရက်အကြာ အမြန်ဆုံးရောက်နိုင်သည့် လမ်းဖြစ်သော ကာလကတ္တားမှဆက်၍ မြန်မာပြည်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။

တစ်ညနေတွင် ဘုံဘေးမှထွက်သော စာပို့ရထားဖြင့် ဗြိတိသျှ အိန္ဒိယ လက်နက်နိုင်ငံတော်ကြီး တစ်ခုလုံးကို ဖြတ်သန်း၍ ခရီးထွက်ရန် အလွန်ကောင်းသော အကြံကို စိတ်ကူးမိသည်။ ထို့ပြင် သင်္ဘောကခုတ်နိုင်သလောက် စက်ကုန်ခုတ်ပြီး ဗြိတိသျှ မြန်မာပြည်နယ်ခြားအထိ သွားရန်နှင့် ယခုအခါ ဗြိတိသျှနိုင်ငံတော်၏ လက်အောက်ခံ ဖြစ်လာ သော မန္တလေးနှင့် ဗန်းမော်သို့ ခရီးဆက်ရန်ဖြစ်သည်။

ကာလကတ္တားသို့ မီးရထားဖြင့် နာရီပေါင်း ၆၀၊ ရန်ကုန်သို့ သင်္ဘောဖြင့် တစ်ပတ်ခရီးဖြစ်သည်။ နောက်ထပ်သုံးလေးရက်လောက် သင်္ဘောဖြင့် ခရီးသွားလျှင် ဗန်းမော်မြို့သို့ ရောက်မည်။ ဧရာဝတီမြစ်အတိုင်း မိုင် ၁၀၀၀ ဆန်သွားပြီး တရုတ်နယ်ခြားဒေသကို မဖြတ်သန်းမီ ဗန်းမော်တွင် ရက်အတော်ကြာ အနားယူနိုင်သည်။ ထွက်ခွဲရသောခရီးမိုင်နှင့် နာရီကို တွက်ကြည့်လိုက်ပါက ဤကမ္ဘာမြေ တစ်ပတ်ခရီး တွင် အတော် ခရီးရောက်ခဲ့ပြီကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

ကြီးမား၍ အတော်သပ်ရပ်ပြည့်စုံကာ ကျွန်တော်တို့အား ကာလကတ္တားမှ ရန်ကုန်သို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့သော ဗြိတိသျှ အိန္ဒိယပိုင် “အီသိုပီယာ” သင်္ဘောပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်တော်တို့သည် အရိယန်နယ် အိန္ဒိယလူမျိုးတို့နှင့် ခွဲခွာခဲ့ကြပြီးလျှင် ယခုမှနေ၍ အရှေ့ဘက် တလျှောက်တွင် တစ်ဆက်တည်း ရပ်တည်လွှမ်းမိုးလျက်ရှိသော မွန်ဂိုအနွယ်ဝင် လူမျိုးတို့နှင့် တွေ့ဆုံသိကျွမ်းရတော့မှာပါ တကားဟု သတိပြုမိသည်။ သင်္ဘောပေါ်တွင် စိတ်ဝင်စားဖွယ်လည်း ကောင်း၊ လူမျိုးလည်း စုံလှသော ခရီးသည်များကို တင်ဆောင်လာခဲ့သည်။

မြန်မာအမျိုးသမီးကို တရုတ်မဟု’ ကျွန်တော်တို့က အထင်မှားမိသည်။ မြန်မာအမျိုးသမီးသည် ပို၍ ဖြူသော် ဖြူတတ်သည်။ မဲသော်လည်း မဲတတ်သည်။ သို့သော် ရွှေဝါရောင်အသားအရေကိုကြည့်၍ တရုတ်နှင့် ခွဲရသည်။ သင်္ဘောပေါ်တွင် အမေရိကန်လူမျိုးများ ပျိုနိုးဘာသာဝင်များနှင့် မကြာမှ မန္တလေးသို့ ဖြတ်လာသော မွတ်ဆလင်ကုန်သည်တစ်ဦးတို့ ပါဝင်သည်။ ရန်ကုန်သို့ တင်ပို့လိုက်သော သိုးတစ်အုပ်လည်းပါသည်။ ဗြိတိသျှမြန်မာပြည်သည် အာလူးနှင့် ဆားကို ပြည်တွင်းသို့ သွင်းရသလို သိုးသားကိုလည်း နိုင်ငံခြားမှသွင်းရသည်။ မြန်မာတို့သည် သိုးသား၏ အနံ့အသက်ကို မကြိုက်ကြဘဲ ဆိတ်သားတို့သာ နှစ်သက်ဟန်ရှိသည်။ သိုးမွေး၏ ဆိုးဝါးသောအနံ့အသက်များကြောင့် မြန်မာတို့သည် သိုး သားကို မနှစ်သက်ကြ။ ထို့ကြောင့် ကြီးလည်းကြီး၊ ဖွံ့လည်းဖွံ့ဖြိုးသော ဆိတ်ကို ဘုရင်နှင့် တိုင်းသူပြည်သားတို့ကစားကြ

သည်။

မင်းတုန်းမင်းသည် ဆိတ်ကြီးတစ်ကောင်ကို တစ်ထောင်ပေး
ဝယ်ကာ သူ့ဆိတ်သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်ဟု ကြား
လေ့ရှိသည်။

အင်္ဂလိပ်တို့၏ စာများကို မြန်မာပြည်သို့ ကျွန်တော်တို့သင်္ဘော
က သယ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ၎င်းတို့အထဲတွင် နိုင်ငံရေးလေသံများ ပါသည်။
သင်္ဘောပေါ်ရှိ မြန်မာပြည်ရောက် အင်္ဂလိပ်တို့သည် သိမ်းပိုက်ရေး ကို
ကြိုက်သူချည်းဖြစ်သည်။ သီပေါမင်းကို လွယ်လင်တကူဖြင့် ဖြုတ်
ချလိုက်ပြီး နိုင်ငံရေးကိစ္စတွင် ပို၍ အင်အားပြလာနိုင်သဖြင့် မြန်မာပြည်
ရောက် အင်္ဂလိပ်တိုင်း ရွှင်ပြနေကြသည်။ မြန်မာပြည်ကို မသိမ်းပိုက်
တော့ဘူးတဲ့။ သစ္စာတော်ခံ ပြည်နယ်တစ်ခုအဖြစ်လောက်သာ ထားတော့
မယ်တဲ့ဟူသော ကောလာဟလသည် မကျေမနပ်ဖြစ်အောင် ဆွပေးနေ
သည်။

အထက်မြန်မာပြည်ကို သိမ်းပြီးသားဖြစ်ပါလျက် အဘယ်
ကြောင့် သီပေါ၏ ခြေရာကို နင်းမည့် အကြံသမားတွေလက်ကို အပ်လိုက်
ရမည်နည်း။ မဟာဝန် ရှင်တော်မင်းကြီး မစုတဘားနတ်သည် ခေါင်း
အေး၍ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သူဖြစ်ကြောင်း အသိအမှတ်ပြုပါ၏။
သို့သော် အထက်မြန်မာပြည်ကို (သစ္စာတော်ခံ) ပြည်နယ်တစ်ခုအနေသို့
လျှော့ပေးရန်အတွက် သူ သင်္ဘောမတူနိုင်သည့်မှာ မြန်မာတို့၏ စိတ်နေ
စိတ်ထားနှင့် သင်္ဘောကို အလေးပေးရှေ့တန်းတင်၍ စဉ်းစားသော
ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။ သူက မြန်မာတို့သည် သူတို့မင်းကို
အလွန်မြတ်နိုးကြသည်ဟု ယူဆသည်။ သီပေါမင်းဖြစ်စေ၊ အခြားသူ
တစ်ဦးဖြစ်စေ၊ မန္တလေးနန်းတွင် မင်းလုပ်သူကို မြန်မာတို့က လောက
သမုတီနတ် ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူသည်။ မြန်မာတို့၏ သင်္ဘောကို အလွန်
သိသာပါလျက်နှင့် သူတို့နှင့် ကန်လန်တံ ကျင် ဆန်ကျင့်ဘက်တွေ့ရ
မည့် အလုပ်ကိုလုပ်လျှင် မိုက်မရာကျလိမ့်မည်ဟူ၍ သူက ယူဆသည်။
သို့ရာတွင် မြန်မာတို့သည် မိမိတို့ အမျိုးသားဘုရင်ကို အချည်းနား ရှိသော

မြတ်နိုးနေကြသော်လည်း လက်တွေ့အားဖြင့် ကားစင်တင်ခံရမည့်ဘေး
ရင်ခွဲ အူအသည်း နတ်ခံရမည့်ဘေးမှ ကင်းဝေးလိုပြီး ဗြိတိသျှပိုင်နက်အ
တွင်း၌ သူ့ရရှိနိုင်သော ယဉ်ကျေးသည့် အုပ်ချုပ်ရေးအရသာကို
ခံစားလိုကြသည်ဟု ပြောသူကပြောကြသည်အတိုင်း မဟာဝန်ရှင်
တော်မင်းကြီးက တွေးကောင်းတွေးမိလိမ့်မည်။

ဗြိတိသျှပိုင် မြန်မာပြည်၌ ယခုအခါတွင် အထက်မြန်မာပြည်မှ
မြန်မာ (၄)သိန်း လာရောက်နေထိုင်ကြပြီးလျှင် အခွင့်သာလျှင် နောက်
ထပ်လာရောက် နေထိုင်သူများ တိုးလာဦးမည်မှာလည်း သိသယရှိစရာ
မလိုပါပေ။ သူတို့က ဗြိတိသျှအလံတော်အောက်ကို မလာရောက်နိုင်ဘူး
ဆိုပါက အဘယ်ကြောင့် ဗြိတိသျှအလံတော်က သူတို့ထံ သွားရမည်
နည်း။ သို့တည်းမဟုတ် မဟာကရုဏာတော်ရှင်က သွေးထွက်သံယို
မပါဘဲ အောင်ပွဲခံရန် မန္တလေးသို့ စေလွှတ်လိုက်သော အလံတော်သည်
အဘယ်ကြောင့် အထက်မြန်မာပြည်၌ မနော့ ရှိရအံ့နည်း။ ဤကား
မြန်မာပြည်၌ နေထိုင်ကြသော သင်္ဘောပေါ်၌ ပါလာကြသည့် အင်္ဂလိပ်
ခရီးသည်တို့ သိချင်နေသော ကိစ္စဖြစ်လေသည်။

သိမ်းပိုက်ပါစေဟုပင် မြန်မာတို့က ဆုတောင်းနေကြသည်
ဟူသော ဤအကြွင်းမှ ယုံကြည်ချက်ကား မနော့ဇွေဖွယ် ကောင်းလှ
သည်။ ထို့ပြင် မိမိ၏ကိုယ်ကျိုး ကိုယ့်စီးပွားကို သိမြင်ပြီး ဆင်ခြင်တုံ
တရား ပြည့်ဝ၍ မျှတသောလူမျိုး၊ ကျေးဇူးကန်းသော လူများအား အုပ်
ချုပ်နေသည်ဟူသော အာဇာတစိတ်မျိုး မရှိသည့်သူများကို ရှာဖွေတွေ့
ရှိရပြီဟု ကျွန်တော်အနေဖြင့် ထင်မြင်သည်။

မိမိတို့ အစိုးရ၏ ညံ့ဖျင်းမှုကြောင့် ထွက်ပေါ်လာသော ဒုက္ခ
မှ လွတ်မြောက်ခြင်းသာလျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်ဟု သိမြင်ကြသော
မြန်မာတို့သည် လိမ္မာပါးနပ်သော လူမျိုးဖြစ်သည်ဟု မြန်မာပြည်ရှိ
အင်္ဂလိပ်တို့က ခံယူထားသည်။ ထို့ပြင် ကုန်သွယ်လယ်လုပ် ရင်း သန်း
ပေါင်းများစွာနှင့် အချို့လည်း ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်ဖြစ်ကြပြီး အချို့လည်း
လူရိုင်းဘဝသာ ရှိနေကြသေးသော အခြားလူမျိုးစု အကောင်း အသောင်းမှာ

ကျွန်တော်တို့ကသာ သူတို့ကို မိတ်ဆွေအဖြစ် ဆက်ဆံ မည်ဆိုပါကကျွန်
တော်တို့နှင့် မိတ်ဆွေအဖြစ် ဆက်ဆံရန် ထက်သန် နေသူများဖြစ်သည်။

သင်္ဘောပေါ်တွင် ကားစင်တင်ခံရသော မြန်မာတစ်ယောက်
၏ဓာတ်ပုံ (၁)ပုံ ပါလာသည်။ သူသည် သီပေါမင်း၏အမိန့်အရ အရက်
စက်ဆုံးသော နည်းမျိုးဖြင့် ကားစင်တင်ခံရသော လူငါးဆယ်အနက်မှ
တစ်ဦး၏ပုံဖြစ်သည်ဟု ပြောပြသည်။ လူငါးဆယ်ကို ကားစင်တင်
သည်ဆိုသည်မှာ မှန်ချင်မှ မှန်မည်ဖြစ်သော်လည်း ကားစင်တင်ခံရသော
ကြောက်မက်ဖွယ်ဘေးမှာကား သံသယဖြစ်စရာ မလိုပေ။ ဘုန်းတော်ကြီး
မစ္စတာ မက်ကော၏ ဘုရားရိုးယံများပင် ဒနုဘိကမ်းပါးပေါ်တွင်
ငုတ်ရွာန်ဖြင့် တံကျင်ထိုးခံရသေးသည်။

မျက်စေ့တွေထုတ်ထား၍ မျက်တွင်းဟောက်ပက်ထား၊ နှစ်ဖက်
စလုံးကို ခြေမျက်စိမှနေ၍ ဖြတ်ထားသောခြေထောက်၊ မြင် မကောင်းအောင်
လျှာကြီးတန်းလန်းထွက်နေသော ပါးစပ်ပြဲကြီး၊ ရင်ခွံ ၍
အူအသည်းနုတ်ထားသော လူသေကောင်ကြီးကား ဘယ်ဘက်ကနေ
ကြည့်ကြည့် လန်ကြွတ်တွေမဟုတ်။ အဖြစ်မှန်ကို သက်သေခံနေခြင်းသာ
ဖြစ်သည်။ ခြေလက်တွေကို ကားကျက်ထားရာ ကားစင်သည် အရှင်
လတ်လတ် ရင်ခွံခြင်းခံရသူ၏ လဲလျောင်းရာ နေရာလည်းဖြစ်ပေသည်။
ဤအရာထက် ကြက်သီးမွေးညင်း ထွယ်ကောင်းသော ဓာတ်ပုံရိုက်စရာ
အရာကား မရှိတော့ချေ။

ဓာတ်ပုံပညာရှင်မှာ အိန္ဒိယနေ့စဉ်သတင်းစာမှ အထူးသတင်း
ထောက်ဖြစ်သည်။ ၎င်းဓာတ်ပုံ၏ ဘေးပတ်လည်တွင် ဆောင်းပါးရေး
ထားသည်။ လူအများ အမြင်မတော်သည့်ပုံကို ဖော်ပြရခြင်းကို တောင်း
ပန်ထားသော်လည်း မနေ့တစ်နေ့ကအထိ သီပေါမင်း အုပ်စိုးသွားသော
တိုင်ပြည်ကို သိမ်းပိုက်ခြင်းအားဖြင့် တစ်ကမ္ဘာလုံးနှင့် လူသားအားလုံး
ကူးရရှိသည့်အမြတ်ကို ဖော်ပြရခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယင်းဆောင်းပါးတွင်
အယ်ဒီတာက ရေးသားထားသည်။

သို့ရာတွင် ဓာတ်ပုံပင်ဖြစ်လင့်ကစား တစ်ခါတည်း အကြောင်း

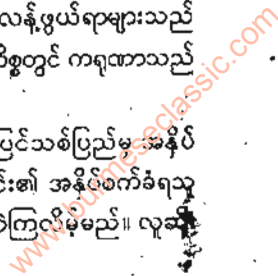
မဲ့ မယုံလိုက်နှင့်ဆိုသည်မှာ မှန်ပါ၏။ ကားစင်ပေါ်တွင် နှလုံးနောက် ဖွယ်
လူမဆံသော ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုဒဏ်ကိုခံပြီး သေသွားရသည့်
သတင်းကို ဖော်ပြထားသော ကာလကတ္တားသတင်းစာကို ကျွန်တော်က
အဟုတ်ထင်မိသည်။

ကားစင်တင်ခံရသူတိုင်းသည် ကားစင်မတင်မီကပင် သေပြီး
ဖြစ်သည်ဟု နောက်မှသိရသည်။ ဤကိစ္စတွင် မြန်မာတို့သည် ပင်လယ်
ခါးပြတွေကို ဧရာမလူကြီးလူကောင်းတို့၏ ကရုဏာမျိုးဖြင့် ကားစင်
တင်မည်ဟု ကတိထားခဲ့တဲ့အတိုင်း ကိုက်ညီအောင်လုပ်သော ဆီဇာ၏
နည်းကို မြန်မာတို့က မသိလိုက် မသိဘာသာ လိုက်လျက်ရှိသည်။

မြန်မာပြည်တွင် ကြီးစင်တင်သောနည်းဖြင့် မသတ်ကြချေ။
လည်မျိုကိုဖြစ်စေ၊ လည်ကုတ်ကိုဖြစ်စေ တုတ်တိုဖြင့်ရိုက်ခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ခါးရိုးကို အချက်မိမိ ထောင်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း သတ်ပြီး
မှသာ ကားစင်တင်သည်။ လွန်ခဲ့သော ရာစုနှစ်အတွင်းက ဥရောပတိုက်
တွင် ရာဇဝတ်ကောင်များကို သံကြိုးဖြင့် တုတ်နှောင်လေ့ ရှိသည်မှာလည်း
ဤ ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်မှာ သံသယဖြစ်စရာ မလိုတော့။

ဤသို့ ပြုမှုခြင်းသည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ခြင်းသာမဟုတ်။
အလွန်စက်ဆုတ်ဖွယ်လည်း ကောင်းလှသည်။ ဥရောပတွင် သံကြိုးနှင့်တုပ်
နှောင်မှုကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သည့်နည်းတူ တိုးတက်လာသော လူ့ယဉ်ကျေးမှုက
မြန်မာပြည်တွင်လည်း အလောင်းကို ကားစင်တင်ခြင်းအား ပယ်ရှားပစ်
လေ့မိမည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အမှောင်ထုဖုံးလွှမ်းနေသော နေရာတို့ သည်
ရက်စက်မှု ခိုအောင်းရာဖြစ်သည်။ အထက်မြန်မာပြည်ကို အလင်း
ရောင်ထွန်းညှိပေးပြီးဖြစ်ရာ ဤသို့ စက်ဆုတ်ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာများသည်
ထရုတ်ချိန်မှစ၍ မရှိနိုင်တော့ပြီ။ သို့သော် နိုင်ငံရေးကိစ္စတွင် ကရုဏာသည်
စိတ်ချရသော ရှေ့ဆောင်လမ်းပြမဟုတ်ပေ။

လွန်ခဲ့သော အနှစ်တစ်ရာ မရှိတရိုက ပြင်သစ်ပြည်မှ အနိပ်
စက်မျိုးစုံ ခံသွားရသော ဒဏ်မီယင်းသည် သီပေါမင်း၏ အနိပ်စက်ခံရသူ
နှင့် နေရာချင်းလဲမလားဆိုလျှင် ဝမ်းသာအားရ လဲကြလိမ့်မည်။ လူဆိုး

တွေကို နမူနာပြသည့်အနေဖြင့် လွန်ခဲ့သောနှစ်တစ်ရာအတွင်း၌ နိုင်ငံရေး
 ပြစ်မှု ကျူးလွန်သူများကို အရှင်လတ်လတ်ခုတ်စင်းခဲ့သည်မှာ ပြင်သစ်
 စကရာဇ်တစ်ဦးသာမဟုတ်ပေ။ စီရင်ချက်ချသော တရားသူကြီး၏ လက်
 တွင်းသို့ရောက်နေသော နိုင်ငံရေးပြစ်မှုကျူးလွန်သူနှင့် ရာဇဝတ်သားတို့
 အပေါ် လူချင်း စာနာသည့်စိတ်ထားမှာ မကြာသေးမီ ကလေးကပင်
 နေရာအနှံ့အပြားတွင် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ ကွပ်မျက်သူ၏ အကျိုးရှိ
 မှု သို့မဟုတ် စိတ်ချမ်းသာမှုအတွက် အသတ်ခံရန် ကြံစည်လာသူ
 တစ်ဦးအား အချည်းနှီး ရက်စက်ခြင်းသည် ဒုစရိုက်အပြစ်ကြီးဖြစ်ကြောင်း
 လူတွေ သဘောမပေါက် ပေါက်အောင် သက်သတ်လွတ်စားသော
 ကျားတောင် တရားရရှိလိမ့်မည်။

အင်ဒိုချိုင်းနားကျွန်းဆွယ်သားများသည် သူတို့၏ ညီတော်
 နောင်တော် တရုတ်များကဲ့သို့ပင် ရာဇဝတ်သား၏အကျိုးကို ရှေးရှုလျက်
 သတ္တဝါတို့၏ ရခဲလှသော အသက်တစ်ချောင်းကို တန်ဖိုးထားရမည်ဆို
 သော အဆန်မပါသည့် သကြွန်အမြောက်ကြီးလို လက်တွေ့ကျင့်သုံးရာ
 တွင် သနားကြင်နာသည့်စိတ်ဖယ်ပြီး နည်းနည်းကလေးမှ လက်မတွန့်
 ခဲ့ကြချေ။

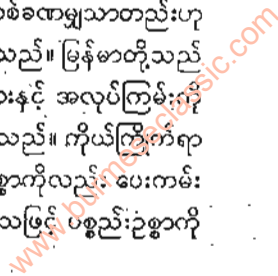
သို့သော် သူတို့သည် မည်သည့်နည်းနှင့်မှ စရိုက်ကြမ်းကြုတ်
 သူများ၊ ရက်စက်မှုကို လက်ယဉ်နေသူများ မဟုတ်ကြောင်းကို သိခဲ့ရ
 သည်။ သူတို့သည် စိတ်လက်မာန်ပါဖြစ်သော အခါမျိုးဖြစ်စေ၊ ခပ်
 ကြမ်းကြမ်းကလေးလုပ်မှ ဖြစ်တော့မည့် အခြေအနေမျိုးတွင်ဖြစ်စေ ဤ
 လို အချိန်အခါမျိုးတွင်သာ ရက်စက်တတ်သည်။

သို့ရာတွင် မင်းသားတစ်ပါးပါးကို နောင်ကြီးတံရာတွင် သူ
 အား အချည်းနှီး မနာကျင်အောင် သို့မဟုတ် မနစ်နာအောင် ကြိုးကိုင်
 ကတိပါကြမိထားမည်မှာ မြန်မာတို့၏ ထူးခြားသော စိတ်သဘောထား
 ပင်ဖြစ်ပေသည်။

အခန်း (၂)
 ရန်ကုန်မြို့

ကာလကတ္တားမှ ထွက်လာသော သုံးရက်တာ သင်္ဘောခရီးက
 ကျွန်တော်တို့အား စွန့်ခွာခဲ့သော အိန္ဒိယနှင့် တစ်စက်မှမတူသော လူမျိုး
 ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဘာသာတရားတို့နှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။ အလွန်မဝေး
 သော ကာလက တိဗက်ပြည်မှ တောင်ဘက်သို့ ဆင်းသက်လာသော
 ဗွန်ဂို မျိုးနွယ်ဝင်များ ဘာသာကို ကိုင်းရှိုင်းသော်လည်း အယူမသီးသည့်
 ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်များ၊ အတန်းအစားခွဲသော ဇာတ်အယူမရှိသူများ၊ စောင့်
 စည်းချုပ်တည်းသော အပြုအမူ အလေ့အထရှိသူများ၊ အိမ်ထောင်ရေး
 နှင့် လူမှုရေးကိစ္စတွင် အမျိုးသမီးတွေကို အခွင့်အရေး တူတူတန်တန်
 ပေးထားသူများ၊ သက်သတ်လွတ်စားသည်ဟု ဆိုသော်လည်း လက်
 တွေ့တွင် ကောင်းနိုးရာရာကို စားတတ်သော သူတို့၏အလယ်တွင်
 ကျွန်တော်တို့ ရောက်နေကြလေပြီ။

လူ့ဘဝသည် ဒုဂုတိဘုံကြီးသာဟုမြင်သော အိန္ဒိယတိုင်းရင်း
 သားများထက် လူ့ဘဝဆိုသည်မှာ ရေပြက်ပမာ တစ်ခဏမျှသာတည်းဟု
 မြင်သော မြန်မာတို့သည် မျှတသော အမြင်ရှိကြသည်။ မြန်မာတို့သည်
 ညစ်ညူးဖွယ်ကောင်းသော ကြောင့်ကြဖွယ်ရာများနှင့် အလုပ်ကြမ်းကို
 ဆင်းရဲပင်ပန်းခဲမြီးလုပ်ရန် ရှောင်ကွင်းသွားတတ်သည်။ ကိုယ်ကြိုက်ရာ
 ကို လုပ်တတ်သည်။ ရက်ရောသည်။ စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုလည်း ပေးကမ်း
 ဇွန်ကြိုသည်။ နောင်ဘဝတွင် ပါလာမည်မဟုတ်သဖြင့် ပစ္စည်းဥစ္စာကို

မရသောင်း၊ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်ကတည်းက ပြုလုပ်နေကျဖြစ်သော သားသမီးကို ကျွေးမွေးသူတံသင်ရန်အတွက် နှုတ်ကပ်ပုံ သင်္ဂြိုဟ်မှုပြုရန် အားပေးပေးခြင်း အပြုအမူအရည်အချင်းရှိသည် လူတွေ ကြားထင်နေပြီး အပျင်းထူတတ်လာသည်။ သို့သော် အလုပ်လုပ်တော့မှ နှစ်နှစ်အချိန်အကုန်အလုံးအတွက် အစားအမြဲအစွဲစိုက်ဖို့ ပျိုးဖို့၊ ခိုတံဖို့ အလုပ်များကို အားကြီးမာန်တက် ဆောင်ရွက်တတ်သည်။ အချိန် ရှိသရွေ ကျွန်ကြီး၊ ငနွားကြီးပဲ လုပ်နေရမည်လော၊ သဘောတရား၏ သိမ်မွေ့သော တရားတော်ကို နှလုံးသွင်းဖို့ အချိန်မရှိပြီလော။ အတင်း အဖျင်းကလေးပြောကာ ဆေးပေါ့လိပ်ကို တွင်တွင်ဖွာရင်း စိတ်အကြံ ပေါက်ပြီး နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်နိုင်သည် မဟုတ်ပါလော။ တစ်ခါတရံ အလုပ် ကိုမတတ်သာ မလွဲသာဘဲ လုပ်ရသည်။ ဘာမှ ဟုတ်တိပတ်တိ အသုံး မကျသော ငွေကလေးလိုချင်သဖြင့် သူတစ်ပါး၏ အလုပ်ကို တစ်သက် လုံး လုပ်နေရခြင်းသည် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သော အရာဟု မထင်ချေ။

ကုလားနှင့်တရုတ် သို့မဟုတ် အခြားတစ်ဦးဦးက သူ့ကောက် ပင်တွေကို လာရောက်ရိတ်သိမ်းပြီး ငွေရမည့်အလုပ် အမျိုးမျိုးထဲမှ တစ် ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် သူ့ကိုဖယ်ထုတ်စေချင်နေသည်။ သို့သော် အပုပ်ကောင် ရုပ်ဆောင်နေသေးသမျှ သူသည် သူ့ဘဝကို သာယာနိုင်သမျှ သာယာ အောင် လုပ်မည်ဖြစ်သည်။ ဓန္ဓာကိုယ် ချုပ်ငြိမ်းသွားသောအခါတွင် ကြံစည်ထားသည့်အတိုင်းသာ အထမြောက်မည်ဆိုပါက ရုပ်နှင့်နာမ်တို့ ငြိမ်းရာချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ် ရမည်ဖြစ်သည်။

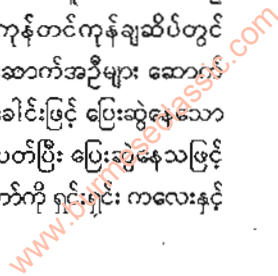
ဤသို့သော အယူသည် အထက်အောက်မြန်မာပြည်ရှိ မြန်မာ တို့၏ဘဝကို သိသိသာသာကြီး လွှမ်းမိုးလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရမည်။ ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းတံတားပေါ် ခြေချမိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အိန္ဒိယပြည် တွင် ကျွန်တော်တို့ တွေ့ကြုံနေကျ လူတွေနှင့် ဆက်စပ်၍ မရအောင် လုံးလုံးကြီး အမြင်မတူသော လူမျိုးတို့အလယ်သို့ ရောက်နေပါလားဟု သော အသိမှာ ဦးဦးဖျားဖျား အခိုင်အမာ ဝင်လာသည်။

အောက်မြန်မာပြည်၌ ဗြိတိသျှတို့ အုပ်ချုပ်ရေး၏ အကျိုး

ကျေးဇူးအဖြစ် စံနမူနာတင်ရန် အကွက်အဆိုက်ဆုံးနှင့် အကောင်းဆုံးသော ရန်ကုန်မြို့ကို ရောက်ရန်အတွက် ဧရာဝတီမြစ်ဝအနက် တစ်ခုအပါ အဝင် ဖြစ်သော ရန်ကုန်မြစ်တွင်းတွင် နာရီအတော်ကြာမျှ ဆန်တက်ရလေသည်။ ဤမြစ်အား ဟုဂလီမြစ်ဝဟု အောက်မေ့ရလေသည်။ မြစ် အကျယ်မှာ အတူတူလောက်ပင်ရှိသည်။ ဝဲယာ ကမ်းနှစ်ဖက်မှာလည်း မြေပြန့်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဟိုတစ်ပြောက်ဒီတစ်ပြောက် နွံအိုင်များ အင်းအိုင် များရှိသော တောနက်ကြီးဖြင့် ဖုံးအုပ်လျက်ရှိသည်။ စိုက်ပျိုးမှုကို အနည်း အကျဉ်းသာ တွေ့ရပြီးလျှင် လူနေအိမ်ခြေကလည်း ဆင်းဆင်းရဲရဲ ခပ် ပါးပါးသာရှိ ပေသည်။

ရန်ကုန်မြို့တော်သည် မကြာသေးမီကမှ စည်ကားလာခြင်း ဖြစ်ပြီးလျှင် တိုးတက်ကြီးပွား ထွန်းကားဦးမည် ဖြစ်ပေသည်။ အခြား အဆောက်အဦများထဲမှ မားမားကြီးထွက်နေသော ကျက်သရေရှိလှသည့် ဘုရားနတ်ဆူသည် ရန်ကုန်မြို့ကို အိန္ဒိယပြည်မှ မြို့နှင့် ကွဲပြားခြားနား စေသော ပထမဆုံးမြင်ကွင်းဖြစ်သည်။ အခြားအရာများထက် အလုပ် ကြီးအကိုင်ကြီး လုပ်ရာနေရာ ခေတ်မှီ သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းတစ်ခု ဖြစ်သည် မှာ ထင်ရှားလှသည်။ ရွှေရောင် တပြောင်ပြောင်နှင့် ရှုမငြီးသော ပန်းရံ လက်ရာတို့ဖြင့်ပြီးသော ဘုရားနတ်ဆူကိုမူ အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းပြီး နောက် ဒုတိယအရေးပါသော စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဟုသာ သဘောထားကြ သည်။

ရန်ကုန်မြစ်သည် ကျယ်လည်းကျယ်၍ နက်လည်းနက်ပါ၏။ ကမ်းတစ်ဖက်တွင် ကုန်လှောင်ရုံကြီးများနှင့် အလားတူ အဆောက်အဦ များ တသိတတန်းကြီး ရှိပြီးလျှင် သင်္ဘောကုန်တင်ကုန်ချဆိပ်တွင် အကောက်တော်ဌာန တရားရုံးနှင့် အခြား အဆောက်အဦများ ဆောက် လုပ်ထားသည်။ ယခုအခါတွင် ရေနွေးငွေ့စက်ခေါင်းဖြင့် ပြေးဆွဲနေသော လော်ကယ်ရထားသည် မြို့စွန် မြို့ဖျားများသို့ ပတ်ပြီး ပြေးဆွဲနေသဖြင့် မြို့တွင်း၌ သွားလာရေး လွယ်ကူစေသည်။ မြို့တော်ကို ရှင်းရှင်း ကလေးနှင့် နှစ်ကျအောင် အကွက်ချစိမ့်ထားသည်။

လမ်းမကြီးတစ်ချို့သည် ပေတစ်ရာကျယ်၍ တစ်လမ်းနှင့် တစ်လမ်း မျဉ်းပြိုင်ဖောက်ထားပြီးလျှင် တစ်လမ်းနှင့်တစ်လမ်းကို ကြားဖြတ်လမ်းများဖြင့် ဆက်စပ်ထားသည်။ ၎င်းကြားဖြတ်လမ်းများသည် အမေရိကန်နည်းအတိုင်း နှစ်လမ်းကျော်လျှင် လမ်းအမည်တစ်ခု ပေးထား သည်။ ဥပမာ ၃၃လမ်း၊ ၃၄လမ်း၊ ထို့နောက် ဘားလမ်း(ယခု မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံလမ်း)စသည်စသည် ဖြင့် အမည်မှည့်ထားသည်။

လမ်းများမှာ သန့်ရှင်းလှသည်။ လမ်းမကြီးများကို တစ်ချိန်လုံးသန့်ရှင်းစွာ လှူကျင်းထားသည်။ ရှိသမျှသော ရေဆိုးထုတ် ရေမြောင်းများမှာ ညံ့ဖျင်းသည်ဟု ပြောကြသည်။ လမ်းကြိုလမ်းကြားငယ်များတွင် ရောဂါအတန်ထူသည်။

မြို့ကြည့်လျှင်မူကား ရန်ကုန်မြို့သည် ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်သည်ဟု ယူဆနိုင်သည်။ ရေကောင်းရေသန့် လုံလောက်အောင် ပေးနိုင်သည်။ ထိုသို့ပေးနိုင်ခြင်းသည် ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်စေရန် အထောက်အကူပြုသည်။ မုတ္တမပင်လယ်ကွေ့နှင့် မြစ်ဝမုလာသော လေပြေလေညှင်းနှင့် နှင်းမိုးစွတ်သဖြင့် အေးမြသော ညအချိန်တို့ကလည်း များစွာ အထောက်အကူပြုလျက်ရှိသည်။

ကြီးမားသော ၎င်းဆိပ်ကမ်းသည် အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်း အတိုင်းအတာအရ ကာလကတ္တားနှင့် ဘုံဘောဆိပ်ကမ်းနောက် ဒုတိယလိုက်သည်။ ထို့ပြင်လည်း အစဉ်တိုးချဲ့ရမည့် အရိပ်နိမိတ်များ ပြလျက်ရှိသည်။ ဤသဘောဆိပ်သည် အထက်အောက် မြန်မာပြည်သို့ဝင်ရာ အဓိကသဘောဆိပ်မဟုတ်စေကာမူ ဂင်္ဂါမြစ်ထက် ကြီးလည်းကြီးတန်ဖိုးလည်းရှိသော မိုင်တစ်ထောင်ခရီးကို သဘောစုတ်မောင်းသွားလာနိုင်သည့် မြစ်ရှိသဖြင့် ဤဆိပ်ကမ်းသည် စည်ကား ဝပြောရမည်ဖြစ်ပေသည်။

ဘုံဘောက အဆောက်အဦတွေကို မျက်စိကျပြီး ဆောက်ထားသော ခပမြင့်မြင့် အဆောက်အဦများ ရန်ကုန်တွင် များစွာရှိသည်။ သို့သော် မကြာမီပင် သစ်သားနှင့်ဆောက်ထားသော အိမ်တွေကို မြင်ရ သည်။

ဤအိမ်များကြောင့် မြို့တော်သည် သိမ်ငယ်သော အသွင်ပေါ်နေသည်။ အကြောင်းမှာ မြန်မာပြည်သည် ကျွန်းသစ်ပေါ သော တိုင်းပြည်ဖြစ်သည့် အပြင် ဆောက်လုပ်ရာတွင်လည်း သစ်ကို ဖောဖောသီသီ အသုံးပြုခြင်းသည်လည်း တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ပါဝင်သည်။

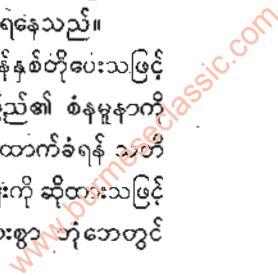
သို့သော် အမွှော်အမြင်ကြီးသော အစိုးရက ဂရန်မြေကို နှစ် ၅၀သာပေးပြီးလျှင် အခုအခါ အနှစ် ၃၀ ဂရန်ထက် ကျော်ပေးတော့ခြင်းသည်လည်း အိမ်ဆောက်ပစ္စည်းရွေးချယ်ရာတွင် အကြီးအကျယ် ဩဇာညောင်းလျက်ရှိသည်။ နောက် နှစ်များစွာ မကြာမီအတွင်း သူပိုင်မြေကို ရောင်းခြင်းဖြင့် မြေပိုင်သော အစိုးရသည် ဘာမှမလုပ်ရဘဲနှင့် အချောင်ငွေပိုငွေလွှဲ အမြတ်ကောင်းကောင်းထွက်ဦးမည်ဖြစ်သည်။

ထိုအတောအတွင်း၌မူ မြို့ကြီးထွားစည်ပင်မှုမှာ ထိခိုက်သွားမည်ဖြစ်သည်။ မြို့လူထုသည် ယာယီနှစ်တို ဂရန်မြေပေါ်၌ အဆောက်အဦကြီးမဆောက်လိုကြဘဲ သစ်သားဖြင့်သာ အလျှိုအလျှိုဆောက်ပြီး လောလောဆယ် အရေးကို ဖြေရှင်းကြသည်။

ကံအားလျော်စွာ ကျွန်းသစ်ဈေးသည် ဘုံဘောမြို့လောက် ဈေးမကြီးဘဲ ပေါများချိုသာ၍ အဆောက်အဦများကို ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း ဆောက်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ အချို့အိမ်များသည် အောက်ကို ဥယျာဉ်အဖြစ်ထား၍ ခြေတံရှည်အိမ် ဆောက်လုပ်ကြသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် ဆောက်ထားသော အိမ်တွေမှာ ခြေတံရှည်ကြီးပေါ် ဆောက်ထားသည်နှင့်တူသည်။ မြေစိုက်သာ ဆောက်ထားပါက ဖျားနာမှုဖြစ်စေနိုင်ရာ ဤသို့ ခြေတံရှည်ဆောက်ထားခြင်းဖြင့် စွတ်စိုထိုင်းမှိုင်းမှုနှင့် ငှက်ဖျားရောဂါမှ အကာအကွယ်ပင် ရနေသည်။

ဗြိတိသျှ မြန်မာပြည်အစိုးရသည် အိမ်ဂရန်နှစ်တိုပေးသဖြင့် ဝေဖန်ခြင်းခံရမည်ဖြစ်သော်လည်း ဗြိတိသျှမြန်မာပြည်၏ စံနမူနာကို အိန္ဒိယအစိုးရက ယူသင့်သည်ဟု ဘုံဘောအစိုးရက ထောက်ခံရန် ဝတ်ပြုသင့်ပေသည်။ အစိုးရက မည်သူမှ မပေးနိုင်သောဈေးကို ဆိုထားသဖြင့် အလဟဿ အချည်းနှီးဖြစ်နေသော အစိုးရမြေများစွာ ဘုံဘောတွင်

ယခုအချိန်၌ ရှိနေသည်။ နောင်နှစ်များစွာလည်း ဤအတိုင်း ရှိနေဦးမည်ဖြစ်သည်။ အကျိုးမရှိဘဲ သွားရည်ယိုအောင်သာ ပြနေမည့်အစား ၁၅နှစ်ကရန်ထုတ်ပေးသင့်သည်။ ဤသို့ ကရန်ပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် သစ်နှင့် ဆောက်ထားသော အိမ်ကောင်းကောင်းနှင့် ဆိုင်ကောင်းကောင်းများ မကြာမီပေါ်လာအောင် ဆောက်မည့်သူကို ဆွဲဆောင်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် လော့ဒ်ဒါလဟိုဇီ ရန်ကုန်သို့ တိုင်းခန်း လှည့်လည်ရောက်လာခါ လူအများ အနားယူရာ၊ အပန်းဖြေရာ ဥယျာဉ် ပန်းခြံတော်ကြီးတစ်ခုကို လက်ဆောင်အဖြစ် မြို့တော်တွင် ပြုလုပ်ပေးခဲ့သည်။ ဘုံဘောမြို့ကပင် ရန်ကုန်မြို့ကို မရုစိမ့်ဖြစ်လာသော ဤ နှစ်လိုဖွယ် ပန်းခြံအတွင်း၌ ပသာဒရီလှသော ရေကန်ကလေးများ တာသီတတန်းကြီး ရှိသည်။ ၎င်းရေကန်တို့အနက်မှ ကန်တစ်ကန်ကို မြို့ရေပေးရေးမှ ရေကိုယူ၍ ရေလှောင်ကန်အဖြစ် အသုံးပြုသည်။ ဒါလဟိုဇီ ပန်းခြံတစ်ဖက်ရှိ ကုန်းမြေပေါ်တွင် ဝင်းကြီးခြံကြီးများ ဆောက်ထားရာ ရန်ကုန်က "မာလဘာ"တောင်ကုန်းပင်ဖြစ်ပေသည်။

အိမ်ဆောက်ရာတွင် အများအားဖြင့် ကျွန်းသစ်ကို အသုံးပြုသည်။ သို့သော် ထုံးနှင့်ကျောက်ကို အသုံးပြုမည်ဆိုက မကုန်သင့်ဘဲ အလဟဿကုန်အောင် သုံးစွဲဆောက်လုပ်ရာ ကျသွားကောင်း ကျသွားမည်။

ဘုံဘောမြို့တွင် နေရန်အိမ် ရှားပါးလှရာ အိုးခြေ အိမ်ခြေမဲ့သူများ အပူတပြင်း လိုနေသည်ကို ဖြည့်စွမ်းသောအနေဖြင့် ကျွန်းသစ်၊ သံနှင့် တွဲ၍ နှစ်လှည့်သုံးကြည့်သင့်သည်။

အထက်မြန်မာပြည် ငြိမ်သက်အေးချမ်းသွားပြီးနောက် လူတွေ ခုတ်လှဲခြင်းမခံရသေးသော သစ်တောကြီးမှ သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများ ထွက်လာလျှင် ဈေးမချို့သည့်တိုင်အောင် ယခုထက် ပေါများလာမည် ဖြစ်သည်။

ဘုံဘောတွင် တစ်လ ၃၅၀ပေး၍ မရသော အိမ်အပေါ်ထပ် တစ်ထပ်ကို ရန်ကုန်၌ ၁၇၀မှ အများဆုံး ၂၀၀ ပေးလျှင် ရနိုင်သည်။

ရန်ကုန်သည် ဘုံဘောမြို့လို မီးမကြောက်ရ။ ရာသီဥတုမျှတသဖြင့် မီးဖို(အုတ်မီးဖို)နှင့် မီးခိုးခေါင်းတိုင်မှာ အပိုဖြစ်နေသည်။ ဘုံဘောမြို့တွင် "ကမ်းဘဲလား" တောင်ကုန်းပေါ် "ဘက်ဘေး" နှင့် "အိုဗယ်" စသော ဘာမှအသုံးမပြုဘဲ ထားသောနေရာတွင် အနည်းနှင့်အများ ယာယီသစ်သားအိမ်များကို အခြားအဆောက်အဦများနှင့်မရောဘဲ တစ်နေရာသန့်သန့်တွင် ဆောက်နိုင်သည်။

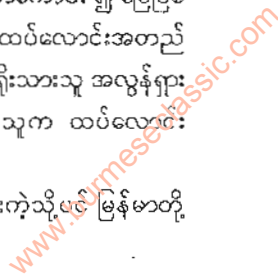
ကလပ်နှင့်ပတ်သက်သော အရေးကြီးသည့် အရာများတွင် ရန်ကုန်သည် ဘုံဘောမြို့ကဲ့သို့ပင် ကောင်းစွာစီစဉ်ထားသည်။ ပဲခူးကလပ်၊ ဘားမားကလပ်နှင့် ဂျင်မခါနာကလပ်များရှိသည်။ ဂျင်မခါနာ ကလပ်တွင် အမျိုးသမီးများကို လက်ခံသည်။ ဂျင်မခါနာကလပ်တွင် ညနေတိုင်း မိတ်ဆုံရိပ်သာဖြစ်စေသော တင်းနစ်ကစားကွင်း၊ ကရိုကက်ကွင်း၊ စာကြည့်ခန်း၊ ဘီလီယက်ခန်းနှင့် တခြား စွဲဆောင်စရာများ ရှိသည်။

ကာလကတ္တားတွင် အမျိုးသမီးများကို လက်ခံနိုင်လောက်အောင် ယဉ်ကျေးမှုအဆင့်အတန်း မြင့်သော ကလပ်မရှိသေးချေ။ အာရှတိုက်တစ်ခုလုံး၌ ဘုံဘောနှင့်ရန်ကုန်သာလျှင် ဤအချက်တွင် ဂုဏ်ယူစရာရှိသည်။

ကျွန်တော် ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း လူဦးရေအများစုမှာ ဗုဒ္ဓ ဘာသာ မြန်မာလူမျိုးများ ဖြစ်ကြသည်။

အိန္ဒိယမြောက်ပိုင်းသား မွတ်ဆလင်ကုန်သည်တစ်ဦး၏ ပြောပြချက်အရ ဘာမှ စဉ်းစားချင့်ချိန်ရန် အချက်မပါဘဲ မြန်မာတို့သည် အိန္ဒိယပြည်သားများကဲ့သို့ ဆက်ဆံရန် မခဲယဉ်းဘဲ အခြားအနွယ်ကြီး တစ်ခုမှ ဆင်းသက်လာသော လက္ခဏာများဖြစ်သော သင်္ကောကောင်း ၍ ပြေပြစ်သော လူမျိုးသာဖြစ်သည်ဟူသော ခန့်မှန်းချက်ကို ထပ်လောင်းအတည်ပြုခြင်းသာဖြစ်သည်။ သို့သော် မြန်မာလူမျိုးတို့တွင် ရိုးသားသူ အလွန်ရှားသည်။ မမှန်တာပြော၍ လိမ်ညာတတ်သည်ဟု သူက ထပ်လောင်းပြောသည်။

ဤအတိုင်းဆိုပါက လူ့လောကတစ်ခုလုံးကဲ့သို့ပင် မြန်မာတို့

သည်လည်း အကောင်းအဆိုး နှစ်မျိုးရောနေသူများသာ ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရသည်။ ကျွန်တော် ကြားသိရစွာ မြန်မာတို့သည် ကရုဏာ တရား ရှေ့ထားကြသူများ ဖြစ်ပြီးလျှင် သူတို့ မိသားစုအချင်းချင်းလည်း အလွန် ကြင်နာကြသည်ဟု ဖြစ်သည်။

မြန်မာတို့သည် စေတနာသဒ္ဓါတရား ထက်သန်သည်။ ထို့ပြင် အတော်အတန် ကြင်နာတတ်သည်ဟု မွတ်ဆလင်မိတ်ဆွေက ပြောသည်။ မြန်မာတို့သည် မိမိအတွက်သော်လည်းကောင်း၊ မိမိ၏ မိတ်ဆွေ သင်္ဂဟများ အတွက်ကိုသော်လည်းကောင်း ငွေကို ရက်ရက်ရောရော သုံးစွဲ တတ်ကြသည်။

မိမိအတွက် သို့မဟုတ် သားစဉ်မြေးဆက် ကြွယ်ဝချမ်းသာ ရန် ဥစ္စာပစ္စည်း စုဆောင်းခြင်းထက် ဘုရားတည်အလှူအတန်းလုပ်ရန် သာ အာသီသရီသည်။

တိရစ္ဆာန်တို့အသက် သတ်ဖြတ်ခြင်းကို ဒုစရိုက်ဟု ယူဆသည်။ တိရစ္ဆာန်တို့သည် အကုသိုလ်ဝဋ်ဆင်းရဲ ခံနေရခြင်းဖြစ်ရာ လူ တွေထက်ပို၍ သနားဖွယ်၊ ညာတာဖွယ်ကောင်းသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာပြည်တွင် နွားမတွေ ပေါများလှသော်လည်း ကိုယ်ကျိုးကြည့်သော ဥရောပတိုက်သား များ၏ အတုခိုးနေသူများမှတစ်ပါး မည်သူမှ နွားနို့ကို မသောက်ကြချေ။

မိခင်၏နို့ကို နွားကလေးကသာ အပိုင်စားရထားပြီး (၃)နှစ် စို့ရသည်။ သတ္တဝါဟူသ၍ကို ကြီးငယ်မဟု မေတ္တာတရားရှေ့ထားရ မည်ဟူသော တရားကို မြန်မာတို့က လက်ကိုင်ပြုသည်။

မြန်မာမိခင်တစ်ဦးသည် သူ့ရင်သွေးကို နှစ်ခါလည် သုံးခါ လည်ထိ နို့တိုက်သည်။ ထို့ပြင် နို့တစ်ဖက်က သူ့ရင်သွေးကို နို့တိုက်ရင်း ကျန်တစ်ဖက်ကို ဆိတ်ကလေးအား တိုက်နေသည်ကိုလည်း တွေ့ရ တတ်သည်။ ထိုဆိတ်ငယ်ကလေးသည် ယခင်ဘဝက ချစ်ခင်ခဲ့သော မိတ်ဆွေ သို့မဟုတ် နှမသားချင်းဖြစ်ခဲ့သည် မဖြစ်ခဲ့သည်ကို မည်သူ သိနိုင်ပါအံ့နည်း။

ဘာသာရေးအရ သတ္တဝါဟူသမျှကို မေတ္တာပွားရမည်သာဖြစ်

သည်။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း သံသရာချားရဟတ်တွင် မရပ်မနားလည်လျက် ရှိရာ ယခုဘဝတွင် ဒုစရိုက်မှုတစ်ခုကို ကျူးလွန်မိပါက နောင်ဘဝတွင် အနည်းနှင့်အများ ခံရပေတော့မည်။

လူ့ဘဝဆိုသည်မှာ သံသရာထဲက မထွက်နိုင်ဘဲရှိရာ ကျွန်ုပ်တို့ လည်း လွတ်လိမ့်မည်မဟုတ်။

မေတ္တာတရား အလွန်အလွန် ပွားများနိုင်မှ သတိသမ္မဇဉ် တရားရှိပါမှ သမာဓိတရားရှိပါမှ ဝဋ်ဆင်းရဲ ဒုက္ခအပေါင်းမှ ကင်းရာ ကုန်ရာ သံသရာမှလွတ်ရာ အမတနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်နိုင်ပေမည်။

မန္တလေးမြို့ကား မည်သည့်သက်ရှိသတ္တဝါကိုမှ မသတ်ရသော သာသနာမြို့တော်ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ အစ်ကိုတွေ နမတွေ အဒေါ်တွေ သားချင်းတွေ ဖယ်ရှားခြင်းခံရပြီဆိုပါက အဖြစ်မှန်ကို နဖောနမိ ငါမသိ လုပ်ရန်လိုသည့်အပြင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို စီရင်ချက်မချမိအောင်လည်း သတိ ထားရပေလိမ့်မည်။

သီပေါမင်းအလျင် စိုးစံသွားခဲ့ပြီး နိုင်ငံရေးပရိယာယ်ကြွယ်၍ ပါးနပ်လှသော မင်းတုန်းမင်းက သူ့အနေဖြင့် တစ်ခါမျှ ကွပ်မျက်ရန် အမိန့်မပေးဘူးကြောင်းကို ကြားဝါနိုင်သည်။ လက်ပါးစေ ဝန်ကြီးအား သူ့အခုထိ ရှိတုန်းပဲလားဟု အမေးတော်ရှိရုံပဲဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ထိုသူ သည် တစ်နည်းနည်းနှင့် မကြာမီပင် ပျောက်သွားရသည်။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဘာသာရေး ယုံကြည်မှုနှင့် နိုင်ငံရေးကို ကား မည်သည့် အခါမှ ထိခိုက်အောင် ပျက်စီးအောင် မလုပ်ခဲ့ပေ။

မြီတိသျှပိုင် မြန်မာပြည်သို့ ဒပ်ဖရင်ရပ်ငွေများ ရောက်လာ သည်။ မြီတိသျှ မြန်မာပြည်တွင် အမျိုးသမီးများအား ဆက်ဆံရာ များသင်းရာတွင် ပြောင်းလဲရန် အကောင်းဆုံး အချိန်သို့ရောက်နေရာ နည်းသစ်တစ်မျိုးပြောင်းလဲရန် ကျင့်သုံးရန် လိုအပ်နေသည်။ မြန်မာ အမျိုးသမီးများ၏ဘဝသည် ပကတိအားဖြင့် ရှေးရိုးဆန်လှသည့်အပြင် အသစ်အဆန်းတစ်ခုသို့ ပြောင်းလဲရန် ကြိုးစားမည်ဆိုပါက ဇွတ်အတင်း

ငြင်းဆန်နေမည်ကိုပင် စိုးရသည်။

အမျိုးသမီးများသည် ကလေးမျက်နှာမြင်သောအချိန်တွင် အံကြိတ်၍ခံရသော ဘဝသို့ရောက်နေသည်။

ပူလောင်သောဆီကို တစ်ကိုယ်လုံးလိမ်းပြီး အုတ်ခဲပူတွေ ဝန်းရံကာ မိုးရဲကိုလှုံ့ပြန်သည်။ မီးနေကပ်ပေါ်တွင် ၇ ရက်တိတိ ဈေးအောင်းနေစဉ်အတွင်း အလွန်အဝင်ဆိုးလှသော (ဂျင်း၊ ငရုတ်ကောင်း) အပူစာအရည်များ ကိုသောက်ပြီး ဈေးတရွဲဖြင့် နေရသည်။ မတ်ရှုဖွယ် "ဗမာ" ဆိုသော စာအုပ်ကိုရေးသော မစ္စတာစကော့က မီးတွင်း ၇ ရက်ပြီး၍ ထွက်လာသောအခါ ၁၅ နှစ်ရွယ် ကညာကလေးသည် ဗူးသီးနုအမွှေးသတ်ထားသလို အရေတွေရှုံ့ပြီး အသက် ၃၀ ရွယ် ရောက်သွားသည်ဟု ဆိုသည်။

သို့ရာတွင် မြန်မာတို့သည် ဤအတိုင်းသာ ဆက်လက်မွေးဖွားသွားမှဖြစ်မည်ဟု အမြဲတထစ်ချ အယူရှိနေကြသည်။ ထူးဆန်းသော အချက်ကား ထိုစဉ်က ဤသို့မွေးဖွားခြင်းအားဖြင့် အသေအပျောက်နည်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ မြန်မာတို့က အနောက်နိုင်ငံနည်းဖြင့် မွေးဖွားကုသသောကြောင့် အနောက်နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားတို့ ဘေးတွေ့ရသည်ဟု ထောက်ပြတတ်ပြီးလျှင် အစဉ်အဆက်က သုံးလာခဲ့သော မြန်မာနည်းကို စွန့်လွှတ်ဖို့ပြောသော စကားကို မျက်မှောင်ကုတ်ကြသည်။

မီးလှုံ့ချေးအောင်း စသောနည်းနှင့် အလားတူနည်းများကို တိဗက်ပြည်တွင် ရှေးက သို့မဟုတ် ယခုခေတ်တွင် ပြုလုပ်လေ့ပြုလုပ်ထ ရှိမရှိကိုသိရလျှင် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ပင်။ အလွန်အေးမြသော တိဗက်ရာသီဥတုကြောင့် ဤသို့ ထူးထူးခြားခြားနည်းကို ကျင့်သုံးရပေလိမ့်မည်။ မြန်မာတို့သည် တိဗက်ခလေထုံးစံတို့ကို လိုက်နာလျက်ရှိသည်။ ရေခဲတွေ လွှမ်းလျက်ရှိသော အာရှတိုက် အလယ်ပိုင်းတွင်ရှိသည့် ဒုက္ခ ၈၀၃ နှာခံစားနေရသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးအား မီးနေခန်းတွင်းသို့ သွင်းထားခြင်းသည် အသက်ဉာဏ်စောင့်ခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်လိမ့်မည်။

မြန်မာတို့အဖို့ တစ်သက်တွင် တစ်ခါပြုရသော အမှုသုံးခုရှိသည်။ ကျောက်ပေါက်ရသည်။ ဒူးမှ ခါးအထိ ထိုးကွင်းမိုင်ကြောင် ထိုး

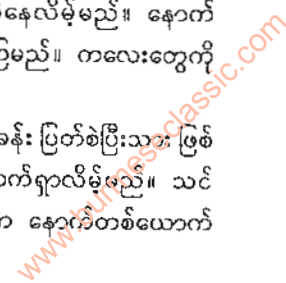
ရသည်။ စေတနာတတ်အားသရွေ့ ကြာကြာဖြစ်စေ၊ ခဏဖြစ်စေ၊ သက်နိုးဆီးရသည်။ သို့သော် ဘာသာရေးသိက္ခာပုဒ်ကို ထိန်းသလို ရှောင်ကြဉ်ရသော အမှုတစ်ခုကို ရှောင်ကြဉ်ရလေသည်။ တတ်နိုင်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်ဆိုက မိမိ၏ လောကီကိစ္စ အသက်မွေးမှုမပြုလုပ်ဘဲ ရှောင်ရန်ပင်ဖြစ်သည်။ မြန်မာပြည်ရှိ အင်္ဂလိပ်များအဆိုအရ မြန်မာလူမျိုး သည် အလွန်အပျင်းထူသည်။ ထို့ပြင် မိန်းမတွေ လူ့ပြည်ရောက်လာ သည်မှာ သူတို့ သက်သာအောင် အလုပ်လုပ်ပေးရန် ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ကြိတ်၍ ယုံကြည်လျက်ရှိသည်ဟု ဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးများကလည်း ဤအတိုင်းယုံကြည်လျက်ရှိရာ သူတို့သည် ယောက်ျားများကဲ့သို့ပင် ကျရာကို လုပ်ကိုင်ကြသည်။ သို့ဖြစ်လေရာ မြန်မာပြည် သည် အတော်အတန် အဆင်ပြေလျက်ရှိသည်။ ယောက်ျားတွေက ဆေးပေါ့လိပ်ကြီး တောင်ဆုပ်လောက် လိပ်သောက်ပြီး မိန်းမတွေက ပျော် ပျော်ပါးပါးဖြင့် အလုပ်လုပ်ကြသည်။

ရန်ကုန်တွင် တရုတ်လူမျိုးများ များပြား တိုးတက်လျက်ရှိသည်။ တရုတ်အမျိုးသားများသည် တရုတ်အမျိုးသမီးတွေကို ခေါ်မလာဘဲ မြန်မာအမျိုးသမီးများနှင့် အိမ်ထောင်ပြုကြသည်။ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ဤတိုင်းပြည်၌ လက်ထပ်ရသည်မှာ အလွန်လွယ်ကူ၍ နှစ်ခြိုက်ဖွယ်ကောင်းအောင် လွယ်လှသည်။

အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် လက်ဖက်ရည်အတူသောက်ရုံနှင့် အိမ်ထောင်ပြုသောကိစ္စပြီးသည်။

စိတ်မကုန်ခန်းမချင်း သင့်မယားအဖြစ်နေလိမ့်မည်။ သို့ မဟုတ်သင့်နိုင်ငံသို့ မပြန်မချင်း သင့်မယားအဖြစ်နေလိမ့်မည်။ နောက်သင်ကဖြစ်စေ၊ သင့်နီးကဖြစ်စေ ကွာရှင်းကြမည်။ ကလေးတွေကို ထောက်ပံ့လိုက်ရုံသာရှိသည်။

ထို့နောက်တွင်တော့ လင်ခန်း မယားခန်း ပြတ်စဲပြီးသား ဖြစ်ချွေးမည်။ သူကလည်း နောက်ထပ်တစ်ယောက်ရှာလိမ့်မည်။ သင်လည်း အိမ်ထောင်မပြုဘဲ မနေနိုင်ဘူးဆိုက နောက်တစ်ယောက်

ထပ်ရှာခဲ့ဖူးကြောင်း

တိုင်းတစ်ပါးတွင် တစ်ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီးလုပ်နေရမည် ကို ရွက်တတ်ကြသော တရုတ်အမျိုးသားသည် ဤသို့သော အိမ်ထောင်ရေးအတွက် စိတ်ပူစရာမလိုချေ။

သူက မြန်မာအမျိုးသမီးကိုယူ၍ ရရှိလာသော ကလေးများသည် မြန်မာအမျိုးသားတို့အဖို့ အမြတ်ပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းကလေးတို့သည် မိဘနှစ်ပါးစလုံးထံမှ လုံ့လဝီရိယကို အမွေခံ၍ အလုပ်ကြိုးစားပြီး ကျစ်လစ်စွာ နေတတ်သော နမူနာယူရမည့် သားကောင်းများအဖြစ် ကြီးပြင်းလာကြသည်။ အမျှော်အမြင်ကြီးသူတစ်ဦး၏ အဆိုအရ ဤသားကောင်းများသည် မြန်မာပြည်၏ အနာဂတ်ကို ဖန်တီးမည့်သူများဖြစ်သည်။

သယံဇာတပေါကြွယ်ဝသော အင်ဒိုချိုင်းနားကျွန်းဆွယ်ကြီး တစ်ခုလုံးကို တရုတ်အစစ်ဖြစ်စေ၊ ကပြားတို့ကဖြစ်စေ ကိုင်လှုပ်လာလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်သူများဖြစ်သည်။

အလွန်များပြားလှသော တရုတ်အမျိုးသားထဲမှ စင်္ကာပူ၌ရှိသော တရုတ် ရှစ်သောင်းသည် ရန်ကုန်သို့ လှုံ့ထွက်လာသည်။ ယခုအချိန်၌မူ သူတို့သည် ရေလမ်းမှ ဝင်လာကြသည်။ အထက်မြန်မာပြည်နှင့် အောက်မြန်မာပြည်တို့၏ ဆက်သွယ်မှု ပို၍ နီးစပ်လာသောအခါ ဆယ်လောက်သာချီ၍လာသော ဧရာဝတီမြစ်ကြောင်းမှ ထောင်နှင့်ချီ၍ ဆင်းလာကြမည်မှာ သေချာလှသည်။

သူတို့အတွက် နေထိုင်ရန် နေရာကား မပါလှပါဘိ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အထက်အောက် မြန်မာပြည် နှစ်ပြည်စလုံးတွင် လူနေသုံးပုံ တစ်ပုံသာရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဥပမာ တနင်္သာရီနယ် စိုက်ပျိုးနိုင်သော မြေတစ်မိုင်ပတ်လည်တွင် လူ ခြောက်ဦးခန့်သာနေသည်။ အထက်မြန်မာပြည် မြစ်ချောင်းနှင့်ဝေးရာအရပ်တွင် လူနေအိမ်ခြေ အလွန်ပါး သည်။

မြန်မာပြည်သည် ယခုအချိန်မှစ၍ အနှံ့အပြား ငြိမ်သက် အေးချမ်းလာတော့မည်ဖြစ်ရာ တရုတ်တို့ ဝင်ရောက်လာရန် လမ်းခင်းပေး

ရာကျတော့သည်။ တိုင်းတစ်ပါးမှ ကျူးကျော်ဝင်လာသူကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းကလေး ဟန်တားမှု မပြုသ၍ ကာလပတ်လုံး တရုတ်တို့ ဝင်လာမည် ဖြစ်ကြသည်။

ယခုအချိန်ပင်လျှင် ဗန်းမော်နှင့်မန္တလေးတွင် တရုတ်ကုန်သည်တို့ ခြေကုပ်ယူခဲ့ပြီး ဖြစ်ပြီးလျှင် ဘုရင့်နှင့် ဘုရင့်အမှုထမ်းများထံမှ သူတို့၏ အခွင့်အရေးကို ရအောင် မည်သို့အရေးဆိုရမည်ကို နောကြေပြီး ဖြစ်သော တရုတ်လူမျိုးစုအဖြစ် အစုအဝေးလိုက် ရှိနေကြပြီးဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော ၁၈၆၀-ခုနှစ်တွင် နေပြည်တော်ဟောင်း အမရပူရမှ နေပြည်တော်သစ်ဖြစ်သော မန္တလေးသို့ မြို့ကော်ပြောင်းရွှေ့ရာတွင် အမရပူရ၌ နေထိုင်သူများကို မရွှေ့လျှင် သေဒဏ်ပေးမည်ဟု ခြိမ်းခြောက်၍ ရွှေ့ပြောင်းခိုင်းခဲ့ရာ အားလုံးက လိုက်နာကြသော်လည်း တရုတ်တို့က ရွှေ့ပြောင်းရန် ငြင်းဆန်ပြီး နေမြဲနေခဲ့ကြသည်။ တရုတ်တို့၏ အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းမှ အခွန်တော်များ ရနေလေရာ တရုတ် တို့နှင့် မသင့်မမြတ် ဖြစ်အောင် မလုပ်သင့်သည့်အတိုင်း ၃-ငှမိုင်ဝေး သော မန္တလေးသို့ သူတို့အိုးအိမ် ကုန်ပစ္စည်းများကို အရွှေ့ခိုင်းမည့်အစား အမရပူရ၌သာ ဆက်လက် နေထိုင်ခွင့်ပြုရလေသည်။

ဥရောပတိုက်သားများမြန်မာနှင့် တရုတ်တို့အပြင် ရန်ကုန် မြို့၌ အခြားအလုပ်အမျိုးမျိုးဖြင့် လာရောက်ကြသူ အများအပြားရှိကြ သည်။

အလှမ်းဝေးကွာသော်လည်း ကာလကတ္တား၊ မဒရပ်နှင့် ဆူရပ် မှလူများလည်း ရောက်ရှိနေကြသည်။ အသုံးမကျဆုံးသော အိမ်စေ့များ သည်ပင် မဒရပ်မှ လာကြသူများဖြစ်ပြီးလျှင် အခြားသူများကို ငှားမရ မှ သူတို့ကို ငှားကြသည်။ အထက်မြန်မာပြည်တွင် မြန်မာတို့အား ခိုင်းစေ၍ရသော်လည်း ရန်ကုန်ရှိ မြန်မာတို့သည် အခိုင်းအစေ မလုပ်ကြ။ များသောအားဖြင့် အိန္ဒိယပြည်မှ ရောက်လာကြသော အာမေနီယံနှင့် မျိုးလူမျိုးတို့လည်း သူ့အစုနှင့်သူ တစ်ထီးတစ်နန်း ရှိနေကြသည်။

မြို့ကော်မတီ အပါအဝင်ဖြစ်သော မြန်မာစီပီယံသို့ ဥက္ကဋ္ဌ ရွေးကောက်တင်မြောက်ရန်အတွက် လူမျိုးစုတစ်စုမှ ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦး

ကို စေလွှတ်သည်။ အစိုးရက ဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးအချို့ကို ကော်မတီတွင် ထည့်သွင်းထားသည်။ ရွေးကောက်ခြင်းခံရသော ကော်မတီဝင်များသည် ဘုံဘာမြို့ကဲ့သို့ပင် အများစုဖြစ်၍ အစိုးရခန့် ကော်မတီသည် ရွေးကောက်ခြင်းခံရသော ကော်မတီနှင့် တန်းတူပင်ဖြစ်သည်။

မြို့နယ်စီပါယ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံသည် ကျေနပ်ဖွယ်ရာရှိသည်ဟု ယူဆကြသည်။ မြန်မာတို့သည် သူတို့ ထမ်းဆောင်ရမည့်ဖြစ်သော ပြည်သူ့အကျိုးပြုလုပ်ငန်းများကို ဥပေက္ခာပြုစိတ် ရှိကြသော်လည်း အတော်အတန် တာဝန်ယူ၍ ဆောင်ရွက်ကြသည်။ ရန်ကုန်မြို့ကား ရှေ့လျှောက် ဆောင်ရွက်ရန် များစွာရှိသေးသည်။

သို့သော် ရန်ကုန်မြို့ ကြီးပွားလာသောအခါ အခွင့်အရေးပိုမို ရရှိရေးအတွက် မိမိတို့ထက် လုံ့လရှိ၍ စွန့်စားတတ်သော လူမျိုးများနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရာတွင် မြန်မာတို့က အနိုင်ရပါမည်လောဟု သံသယရှိမိသည်။

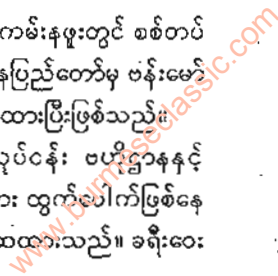
အခန်း (၃)
သူ့ကျွန်မခံပြီ

ဒီဇင်ဘာလ ၁၃ ရက် ညနေတွင် မြောက်ဘက် ဧရာဝတီ မြစ်ကမ်း ပေါ်ရှိ မိုင် ၁၆၀ ဝေးသော ပြည်မြို့သို့ သွားရန်အတွက် မြန်မာပြည် အစိုးရ မီးရထားဌာန ရန်ကုန်ဘူတာကြီးမှ မီးရထားစီးခဲ့သည်။ ညခရီး ထွက်ခဲ့သဖြင့် ဧရာဝတီမြစ်ကြောင်းကို ၃ရက်ဆန်မည့်ခရီး သက်သာ သွားပြီးလျှင် ဗလီတီလာကုမ္ပဏီမှ ကုန်းပတ် ၃ထပ်သင်္ဘောကြီးကို ပြည်မြို့တွင် နှိလာသည်။

မီးရထားလမ်းကား ကြမ်းလှသည်။ တွဲတွဲကလည်း ငယ် သည်။ သို့သော် မြစ်ကြောင်းမှ ပျင်းစရာကောင်းအောင် သွားရမှာထက် ပြည်သို့ မီးရထားဖြင့် သွားခြင်းက အချိန်ကုန်သက်သာသည်။ ပြီးဆုံးပြီ ဟုထင်ရသော အထက်မြန်မာပြည်မှ ရင်လေးဖွယ် အရေးအခင်းများ သည် တစ်နည်းတစ်ဖုံ ဖြစ်ပေါ်လာဦးမည်ဟု ရန်ကုန်တွင် တနင်္လာနေ့က စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် ကောလာဟလဖြစ်လာသည်။

မန္တလေးသို့ မြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက် ကမ်းနဖူးတွင် စစ်တပ် က သိမ်းပိုက်၍ စခန်းများချထားသည်။ မြန်မာနေပြည်တော်မှ ဗန်းမော် သို့ ပြည်သိမ်းတပ် ချီတက်ရန်အတွက် အမိန့်ပေးထားပြီးဖြစ်သည်။

ဗန်းမော်မြို့သည် အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်း ဗဟိုဌာနနှင့် တရုတ်ကုန်သည်တို့၏ မြန်မာပြည်မှကုန်စည်များ ထွက်ပေါက်ဖြစ်နေ သဖြင့် သွားရည်ယိုစရာနေရာဟု ရန်ကုန်က ယူဆထားသည်။ ခရီးဝေး

ကြီးတို့ ချီတက်သိမ်းပိုက်ပြီး တစ်တပ်နှင့်တစ်တပ် အဆက်ပြတ်နေမှု မြေအောက်အဖွဲ့များလည်းကောင်း၊ ထင်သန်ထက်ပို၍ တစ်တိုင်းပြည်လုံး ထွင်လှုပ်ရှားချိန်ရသွားသည်။ ဗန်းမော်မြို့၊ စွန်းစွန်းရွာတို့ရှိ အဖွဲ့များသည် အင်းတော်၊ အင်းစိန်၊ အင်းဝနှင့် ဖြစ်ပြီးလျှင် မြန်မာတို့သည် အမြင်အားဖြင့် အာဏာရှိသူ အရေးပါသူဖြစ်သော်လည်း တရုတ်တို့က မြန်မာများအပေါ်တွင် အထက်စီးရထားသည်။ အရောင်း အဝယ်လုပ်ငန်းကို တရုတ်တွေကသာ အဓိကအားဖြင့် လုပ်ကိုင်ကြပြီး အကောင်းဆုံးအိမ် ရာများကို ပိုင်ဆိုင်ကြသည်။

ယခင် အခြေအနေဟောင်းမှာ တရုတ်တို့အကြိုက်ပင်ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ မြန်မာအာဏာပိုင်များနှင့်ဆိုလျှင် တရုတ်တို့ကြိုက်သလိုလုပ်နိုင်သည်။ သို့သော် ရန်ကုန်မြို့လို ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်ရေးလက်အောက်သို့ ရောက်လာမည်ကိုမူ တရုတ်တို့မနှစ်သက်နိုင်ကြ ဟု ဗန်းမော်မြို့သို့ အလည်ရောက်သွားသော ဥရောပတိုက်သားများက ဆိုသည်။ ဗန်းမော်မြို့သည် မကြာသေးမီက တရုတ်နှင့် ကာချီဒင်များ (ကချင်)သိမ်းဖူးပြီး ယခင်က တရုတ်တပ်များ သိမ်းပိုက်ထားခဲ့ဖူးသော မြို့ဖြစ်လေရာ ဤခရိုင်မှာ အငြင်းပွားစရာ နယ်မြေဖြစ်သည်ဟု သဘောထားသည်။

တရုတ်တို့က မြန်မာပြည်တွင် မသတ်မှတ်ရသေးသော်လည်း သူတို့အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်သော နယ်များရှိသည်ဟု ဆိုသည့်အနက် ဗန်းမော်နှင့် အနီးတစ်ဝိုက်နယ်များကို အဓိကထားပြီးဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းနယ်၏ အရှေ့ဖျားမှာ ယူနန်နယ်ဒေါင့်စွန်းမှ စွန်းထွက်နေသောနယ်ဖြင့် ဝန်းရံထားသည်။

ဗန်းမော်သည် ရွှေနှင့် ပတ္တမြားတွင်းများရှိနေသဖြင့် မြန်မာဘုရင်၏ အမြင်တွင် အရေးပါသည်ဟု မှတ်ယူခြင်းခံရပြီး ရွှေနှင့် ပတ္တမြားတို့ကို ကာကွယ်ရန်အတွက် မြို့စောင့်တပ်တစ်တပ် ဗန်းမော်တွင်ချထားသည်။

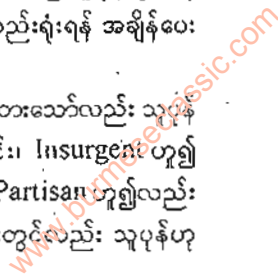
ဤရတနာတွင်းများကို တရုတ်ကုန်သည်တို့ကလည်း အလား

တူ တန်ဖိုးထားလျက်ရှိသည်။ ဒီဇင်ဘာလအတွင်း၌ တရုတ်အစိုးရက ဗန်းမော်နှင့် အနီးတစ်ဝိုက်ခရိုင်တို့ကို နည်းလမ်းတကျ တောင်းဆိုကြသည်ဟု သိထားကြသည်။ မန္တလေးမှ ဗန်းမော်သို့ ဗြိတိသျှတပ်များ ချီတက်ရန် နောင်နေ့နေ့သည်မှာ ယေဘုယျအားဖြင့် ဤကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သံတမန်ဆိုင်ရာ စေ့စပ်ဆက်သွယ်မှုများ မပြုလုပ်ရသေးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မြန်မာမြို့စောင့်တပ်သား ၂၅၀ သည် အခုအခဲမရှိဘဲ လက်နက်ချလိုက်သဖြင့် ဗန်းမော်မြို့ကို အဆုံးတွင် အေးချမ်းစွာ သိမ်းပိုက်လိုက်သည်။

သို့ရာတွင် တရုတ်အစိုးရသည် မကြာမီပင် ဗန်းမော်မြို့ နှင့် ဗန်းမော်အထက် မိုင်အနည်းငယ်အကွာတွင် ဧရာဝတီတွင်း စီးဝင်သော ရွှေလီမြစ်အထိ ထိစပ်လျက်ရှိသော နယ်မြေဒေသကိုပါ လွှဲပြောင်း ပေးရန် တိတိကျကျကြီး အရေးဆိုလာလေသည်။ တရုတ်တို့က ဤကဲ့သို့ တောင်းဆိုမှုများကို ပြုလုပ်လာလိမ့်မည်ဟု အောက်မြန်မာပြည်က အစကပင် ကြိုတင် သိမြင်ပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော် ၎င်းအခက်အခဲကို ရာဇ ပရိယာယ်သုံး၍ ဖယ်ရှားပစ်မည်ဟု ကြိုထားသည်။

ဒီဇင်ဘာလ လယ်ရောက်သောအခါ ဖြေရှင်းရမည့် အခက်အခဲများ၊ မမျှော်လင့်သော အဖုအထစ်များနှင့် တွေ့ရတော့မည်မှာ ထင်ရှားလာသည်။ ဗန်းမော်ကို သိမ်းပိုက်မည်ဆိုသော ကြေညာချက်ကို အများက ကျေနပ်ကြသည်မှာ မှန်ပါ၏။ သို့ရာတွင် ဧရာဝတီမြစ် အရှေ့ဘက်၊ အနောက်ဘက်ကမ်းနှစ်ဖက် တစ်လျှောက်တွင် တပ်စွဲထားသောတပ်များ လှုပ်ရှားခြင်းမပြုနိုင်ဘဲ ငြိမ်နေသောကြောင့် ဓားပြသူပုန်များကို တစ်တိုင်းပြည်လုံးတွင် စစ်ဆင်နိုင်ရေးအတွက် စည်းရုံးရန် အချိန်ပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားသည်။

(စာရေးဆရာက Decoit ဒါးပြဟု သုံးထားသော်လည်း သူပုန်ဟုပြန်ထားပါသည်။ Decoit ဟူ၍လည်းကောင်း၊ Insurgent ဟူ၍လည်းကောင်း၊ Guerilla ဟူ၍လည်းကောင်း၊ Partisan ဟူ၍လည်းကောင်း အမျိုးမျိုး သုံးသည်။ ရှေ့စာမျက်နှာများတွင်လည်း သူပုန်ဟု

တသမတ်တည်း မြန်မာပြန်ထားပါသည်။) (ဘာသာပြန်သူ)
 သူပုန်တစ်သောင်း ထကြွလှုပ်ရှားနေသည်ဟု သိရသည်။ ချင်း
 တွင်းမြစ်ဝှမ်းတွင် သူပုန်အင်အားကောင်းသည်။ ချင်းတွင်းမြစ်သည်
 မြောက်ဘက်အစွန်း မဏိပူရမှ မြစ်ဖျားခံလာပြီး ဧရာဝတီမြစ်နှင့် မျဉ်း
 ပြိုင်စီးလာကာ မန္တလေးနှင့် အင်းဝ အနောက်တောင်ဘက် အနည်းငယ်
 ကွာသောအရပ်တွင် ဧရာဝတီမြစ်ထဲသို့ စီးဝင်သည်။ ချင်းတွင်းနယ်ရှိ
 ဘုံဘောဘားမားကော်ပိုရေးရှင်းတွင် အမှုထမ်းနေကြသော ဥရောပသား
 (၁၀)ယောက်သည် မြောက်မဏိပူရဘက်သို့ ထွက်ခွာသွားကြသည်။
 မဏိပူရမှ ရောက်ရှိလာသော ကြေးနန်းအရ ဥရောပသားအချို့ အသတ်ခံ
 ရပြီး ကျန်သူများ အဖမ်းခံထားရသည်ဟု သိရသည်။

ဧရာဝတီမြစ် အရှေ့ဘက်နှင့် ကျွန်တော်တို့၏ မြောက်ဘက်နယ်
 စပ်တွင် အခြေအနေမကောင်းလှပေ။ မင်းလှမြို့တစ်ဖက်ကမ်း ဧရာဝတီ
 မြစ် ဝဲဘက်ကမ်းပေါ်ရှိ မင်းလှခံတပ်မှ စစ်ပြေးတပ်ပြေးများနှင့် ပူးပေါင်း
 မိသွား၍ သူပုန်တို့ပင် အင်အားကောင်းလာသည်။

ဘုံဘောဘားမား ကော်ပိုရေးရှင်းပိုင် တစ်သိန်းခွဲတန်ဖိုးရှိသော
 ဆင် (၇၆)ကောင်ကို သူပုန်တို့သိမ်းပြီး ရှမ်းပြည်ဘက်ထွက်သွားကြသည်
 ဟု သိရသည်။ နယ်စပ်မြောက်ဘက် နင်းကြမ်း(ပျဉ်းမနား)ရှိ မြို့ပြ
 အုပ်ချုပ်ရေး အရာရှိတစ်ဦးထံသို့ ကုမ္ပဏီကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သူ မစ္စတာ
 ဂျူးက သူပုန်နောက်သို့ တပ်တစ်တပ်ကို စေလွှတ်တိုက်ခိုက်ပြီး ဆင်တွေ
 ကိုပြန်ရအောင် လုပ်ပေးရန် အရေးတကြီး စာဖြင့်တောင်းခံသည်။

အကယ်၍ လိုအပ်လျှင် ကုမ္ပဏီက ကုန်ကျစရိတ်အားလုံးကို
 ပေးပါမည်။ ဤသို့ဆောင်ရွက်ရန် မဖြစ်နိုင်ပါက ကုမ္ပဏီအမှုထမ်းများ
 အနေဖြင့် ဆင်များကို ပြန်လည်ရယူနိုင်ရန်အတွက် လက်နက်များနှင့်
 အရာရှိတစ်ဦးပေးပါရန် အာဏာပိုင်များထံ တောင်းဆိုသည်။

မြို့ပြအုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိက လက်ရှိတပ်စွဲထားသော နေရာမှ
 တပ်များကို ဘယ်မှမရွေ့ရ၊ မတက်ရဟု အမိန့်ပေးထားသဖြင့် ငွေရော
 လက်နက်ပါ သူ့အနေဖြင့် မပေးနိုင်ကြောင်း ပြောသည်။ ဧရာဝတီမြစ်

အနောက်ဘက်တွင်လည်း အခြေအနေမှာ ပို၍ဆိုးသည်။ မမျှော်လင့်သော
 နေရာ မင်းလှမှ ဇွဲနပ်နှင့် ခံ၍တိုက်ခဲ့သော တင်းမာလှသည့် မင်းလှမြို့၊
 ဝန်မင်းကြီး မင်းလက်ဝါးသည် မြစ်ညာခိုင် (၅၀)ခန့်အကွာတွင်ရှိသော
 စလင်းမြို့သို့ ဆုတ်ခွာသွားရာ အနောက်ဖက်ကမ်း၌ စိုးရိမ်ဖွယ်အရေး
 ဖြစ်လာသည်။

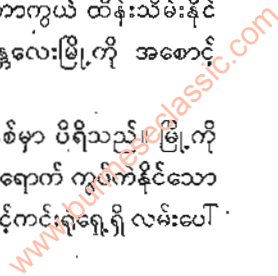
မန္တလေးမြောက်ဘက်တွင်လည်း သူပုန်တို့ စုရုံးနေကြသည်။
 ထို့ပြင် ၎င်းတို့က ဗန်းမော်သွားသော သင်္ဘောကို ပစ်ခတ်ကြသည်ဟု
 သတင်းရသည်။

ဤကား ဒီဇင်ဘာလ ၁၃ရက်နေ့တွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော အထွေ
 ထွေ အခြေအနေဖြစ်သည်။ အထက်မြန်မာပြည်ရှိတပ်များသည် ဖိစီးစီး
 ပြုလုပ်ရန် လိုနေသည်ဟု မြန်မာပြည်ရှိ အင်္ဂလိပ်များက အပြစ်တင်လို
 သော သဘောရှိသည်။ မန္တလေးမြို့ကို သိမ်းပိုက်သော ပထမဥက္က
 ကရော်ကမည်ဖြစ်ခဲ့သော အရေးကြောင့် အနံ့အပြား မကျေမနပ်ဖြစ်နေ
 ကြသည်မှာ သံသယဝင်စရာမလိုပေ။

၎င်းညက ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ကိစ္စကြောင့် အကြီးအကျယ်
 အထင်လွဲနေပြီးလျှင် အခြေအနေအရဖြစ်ပေါ်သော ကိစ္စကို ဝေဖန်ရ သဖြင့်
 စစ်အာဏာပိုင်တို့၏ စိတ်ကို များစွာ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေသည်။ တစ်
 နေ့ကုန် ခြေလျင်လျှောက်ခဲ့ရသော တပ်သည် ညနေတွင် မြို့တွင်းမှနေ၍
 သင်္ဘောဆိပ်ဆီသို့ ညှစ်စားရန် တပ်ခေါက်လာသည်။

သိမ်းဆည်းရထားသော အစိုးတန်အောင်ဆုကို လိုခြုံစေရန်
 အတွက် နန်းတွင်း၌ အစောင့်ချထားခဲ့သည်။ ထို့ပြင် မြို့တွင်းသို့
 တပ်တွေကို စေလွှတ်သေးသော်လည်း မြို့ကို ကာကွယ် ထိန်းသိမ်းနိုင်
 အောင် တပ်ချမထားပေ။ အမှန်အားဖြင့် မန္တလေးမြို့ကို အစောင့်
 အရှောက်မရှိဘဲ ပစ်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မြန်မာတို့၏ ရအစောင့်အရှောက်စနစ်မှာ ပိုရှိသည်။ မြို့ကို
 လေးပြင်လေးရပ်ခွဲ၍ တစ်ပြင်လျှင် ထိထိရောက်ရောက် ကွပ်ကိုင်သော
 တပ်စွယ်များကို ကင်းရုံများ၌ထားသည်။ အစောင့်ကင်းရုံရှေ့ရှိ လမ်းပေါ်

တွင် ကြီးတစ်ချောင်းဖြင့် ကန့်လန့်ဖြတ် တားထားသည်။ ညနေ ခြောက်နာရီကျော်လျှင် မည်သည့် မြန်မာကိုမှ ကြိုးကိုဖြတ်ကျော်ခွင့်မပေး။ ဥရောပတိုက်သားတို့အနေဖြင့် ကြိုးကိုဖြတ်သန်းရန် အခွင့်တောင်းရသည်။

သို့သော် ဖြတ်သန်းမည့်သူ၏ အမည်နှင့်အလုပ်ကိစ္စကိုပြောမှ ဖြတ်သန်းခွင့်ရသည်။

ဤသို့သော ခပ်ကြမ်းကြမ်း နေဝင်မီးငြိမ်း အမိန့်ကြောင့် ဘုရင်လက်ထက် မန္တလေးမြို့သည် အေးချမ်း၍ အတော်အတန် လုံခြုံမှု ရခြင်းဖြစ်သည်။ မြန်မာလွှတ်တော် ပျက်သွားသောအခါ အုပ်ချုပ်ရေး စနစ်ကြီးတစ်ခုလုံး ရပ်တန့်သွားပြီး ရဲသားများသည် မိမိကင်းရန်နှင့် မြို့တော်ကို စွန့်ခွာသွားကြသည်။

အကျိုးတရားကား မန္တလေးမြို့သည် ညအချိန်တွင် လူဆိုးသူခိုးများ မင်းမူလာခြင်းဖြစ်သည်။ လက်နက်မဲ့ကာ တပ်ပျက်၍ မိမိဝမ်းရေးအတွက် ဘာမှ မျှော်လင့်ချက်မရှိဘဲ ငတ်ပြတ်ပြီး ထင်ရာလုပ်တော့မည့် စစ်သားတွေကို ထည့်မပြောသေး။

တပ်ပျက်စစ်သားများအား ရိက္ခာမဲ့ လစာမဲ့ အမိန့်တစ်စုံတစ်ရာ မပေးဘဲ လွှတ်ထားပြီး လျစ်လျူရှုလိုက်ခြင်းသည် အကျိုးဆက်အဖြစ် ပေါ်ပေါက်လာသော ဤအန္တရာယ်များ၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်စေသည်။

အကယ်၍ မြန်မာတပ်မတော်နှင့် ၎င်းတို့၏ လိုအပ်ချက်များကို အသေးစိတ်ကြည့်ရှုရန် ကံအားလျော်စွာ လစ်ဟင်းသွားသည်ဆိုလျှင် တစ်ချက်မှမတိုက်ခိုက်ရဘဲနှင့် ဘုရင်နှင့် တိုင်းပြည်သည် အညံ့ခံလိမ့်မည်ဟု ဖွဲ့လင့်ရန် ခက်ခဲလျက်ရှိသောကြောင့် အပူတပြင်း ဒရောသောပါး စိစဉ်ရသော စစ်အာဏာပိုင်များကို ခွင့်လွှတ်ရပေလိမ့်မည်။ ဤသောဇိုးကျန်းမှုအန္တရာယ်မှာ လက်နက်ချပြီး နောက်တစ်နေ့ညတွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ဤကိစ္စသည် မလွဲမရှောင်သာဖြစ်ပေါ်ရမည့် အရေးဖြစ်သည်။

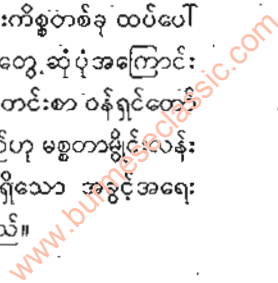
တပ်ပျက်လာသော်လည်း အားလုံးသည် လက်နက်မဲ့များ

ခဟုတ်ကြသော တပ်ပျက်စစ်သားများ၏ အကူအညီဖြင့် ဓားပြဂိုဏ်းများသည် လူယက်တိုက်ခိုက်ကြသည်။ ခုခံမှုနှင့်တွေ့သောအခါ အဆီးအတားမရှိ သတ်ဖြတ်ကြသည်။

ဥရောပတိုက်သား အနည်းငယ်မှာ မြန်မာပြည်တွင် သြဇာရှိသော ကုန်သည်များဖြစ်ကြသည်။ မစ္စတာဂျူး၊ မစ္စတာကင်းနေးဒ်နှင့် တိုင်းသတင်းစာ အထူးသတင်းထောက် မစ္စတာဗွိုင်းလန်းတို့သည် တခြားသူများကဲ့သို့ပင် ညနေခင်းမှသည် ညနာရီပြန်နှစ်ချက်အထိ သတ်ဖြတ်သောင်းကျန်းမှုများကို ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကြားနေရလေရာ နံနက်လင်းသောအခါ ဖြစ်ပျက်သမျှကိစ္စများကို ဖော်ပြပြီးလျှင် ဓားပြတိုက်မှု၊ လူသတ်မှုများ နောက်ထပ်မဖြစ်အောင် အစောင့်အရှောက်တို့ မြို့တွင်းလှည့်ပတ်ပေးရန် ဗိုလ်ချုပ်ပရင်ဒါဂတ်စ်ထံ စာတစ်စောင်ရေး၍ ပေးပို့သည်။

တပ်မှူးဗိုလ်ချုပ်က ဤစာကို ကျေနပ်ပုံမရချေ။ ဗိုလ်မှူးကြီးဘင်ဂိုးသည် မြို့တွင်းသို့လာ၍ စာတင်သူ မျက်နှာဖုံးလူကြီးများအား သူတို့သည် အရပ်သားဖြစ်၍ မန္တလေးတွင်နေရန် ဘာမှ အကြောင်းမရှိကြောင်း၊ အကယ်၍ ပတ်တရောင်လှည့်စေလိုသည်ဆိုလျှင် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် လှည့်သင့်ကြောင်း အကြောင်းကြားလေသည်။ တကယ်တမ်း ဆူပူလှုပ်ရှားမှုမရှိဟု ငြင်းသည်။ လူတစ်ယောက်သာလျှင် အသတ်ခံရသည်တို့မှ ဝန်ခံသည်။ သို့သော် အခြား ဥရောပတိုက်သားများသည် အခြားနေရာများတွင် အလောင်းတွေ မြင်နေရစဉ်တွင် တစ်ဝန်းတည်းခွဲပင် အလောင်း ဖဲလောင်းကို အိတ်လီကောင်စစ်ဝန်အင်ဒီရိနိုကိုယ်တိုင် မြင်ပါသည်ဟု သက်သေပြသည်။

ဤသို့ အချီအချ ဖြစ်နေရာမှ ရုတ်ခြည်းကိစ္စတစ်ခု ထပ်ပေါ်လာသည်။ လက်နက်ချပြီးနောက် ဘုရင်နှင့် တွေ့ဆုံပုံအကြောင်း ကြေးနန်းသတင်းကို တိုင်းသတင်းစာတိုက်သို့ သတင်းစာ ဝန်ရှင်တော် ပြန်ကြားရေးအရာရှိ လက်မှတ်မပါဘဲ ပေးပို့သည်ဟု မစ္စတာဗွိုင်းလန်းအား စွပ်စွဲသည်။ မစ္စတာဗွိုင်းလန်းက သူ့တွင်ရှိသော အခွင့်အရေးအတိုင်းသာ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ချေပသည်။

သို့သော် အဆိုပါကြေးနန်းကို ဤသို့ကြည့်ရန် တောင်းဆိုခြင်းမရှိသည့်အပြင် စင်စစ်အင်အားဖြင့် သတင်းစာ ဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးမှာ မင်းလွှဲ၌ ဒဏ်ရာရ၍ မသန်မစွမ်းဖြစ်ကတည်းက သတင်းဖြတ်တောက်ခြင်းကို မပြုလုပ်စေခဲ့ဟု ချေပသည့်။

နောက်ဆုံးထွက်လာသောအဖြေမှာ မစ္စတာမျိုးလန်းအား မန္တလေးမှထွက်ခွာ၍ ရန်ကုန်သို့ပြန်သွားရန် အမိန့်ပင်ဖြစ်သည်။ မစ္စတာမျိုးလန်းကလည်း လိုက်နာသည်။ မကြာမီပင် နိုင်ငံတော်အတွင်းဝန်ထံမှ ခွင့်ပြုမိန့်နှင့် သတင်းစာဆရာ၏ တာဝန်ဝတ္တရားများကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် အနောက်အယုက် အတားအဆီးမပြုရ ဟူသော အာမခံချက်လက်နက်ကို ကိုင်ဆောင်၍ ပြန်လာသည်။

ရန်ကုန်တွင် ထစ်ရက်နားနေခိုက် ဤသတင်းများနှင့် ဤသတင်းများသာမကသော သတင်းများကို ဖတ်ရှုနားထောင်ပြီး နောက်ပြည်သို့ထွက်သော ညရထားပေါ်တက်ပြီးလျှင် ဧရာဝတီမြစ်ကမ်း ရှိပြည်ဘူတာရုံသို့ အင်္ဂါနေ့နံနက် ၇နာရီခွဲအချိန်တွင် ရောက်သည်။

သီပေါမင်းနှင့် သူတိုင်းပြည်ထီးနန်း လက်နက်ချပြီးနောက် နှစ်ပတ်အကြာတွင် ပြည်သိမ်းတပ်၏ စစ်အောင်ပွဲကို ပထမအကြိမ် ခြိမ်းခြံမိသည့် ထောပနာပြုခဲ့သော ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှုနောက်တွင် ကျေနပ်ဖွယ်မရှိသော မရေရာသော အခြေအနေရှိနေပါသေးသလားဟူသော ထင်မြင်ချက်က လိုက်လာသည်။ သူပုန်တွေ ခေါင်းထောင်လာခွင့်ပြုထားသော အာဏာပိုင်တို့အား ပြစ်တင်ဝေဖန်လိုသော သဘောရှိနေသည်။

အကွပ်မရှိသော သောင်းကျန်းမှုကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း နှိမ်နင်းသောနည်းဖြင့် ဖယ်ရှားပြီးလျှင် ဘုရင်၏ ကသောင်းကနင်း အုပ်စိုးမှုကို မဆိုင်းမတွဲဖြတ်ချ၍ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် လုပ်ငန်းကို အမြတ်ယူခွင့် ပြုသင့်သည်ဟု ယေဘုယျအားဖြင့် ဆန္ဒရှိကြသည်။

ယခုအခါ တွေ့ရတော့မည့်အခက်အခဲ၏ တကယ့်သဘောကို အောက်မြန်မာပြည်က ကောင်းကောင်းသဘောမပေါက်ပေ။ ဝိဝါဒကွဲပြားနေသော မန္တလေးတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသည့် ဆူပူမှုများနှင့်ပတ်သက်၍

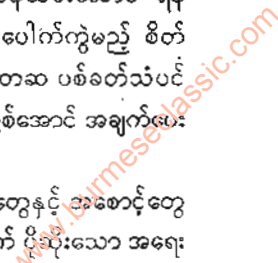
မန္တလေးကို သိမ်းပိုက်သော ပထမဥပဒေ အစောင့်အရှောက်တို့ကို တစ်မြို့လုံးအနှံ့အပြား ချထားပါက အေးချမ်းမှုလည်း ပျက်စီးမည်မဟုတ် စိုးရိမ်စရာလည်း ပေါ်ပေါက်လာမည်မဟုတ်ဟု လူအများ ယုံကြည်မှုမှာ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ တထစ်ချ မမှန်နိုင်ကြောင်း မန္တလေးသို့ ရောက်သွားသော အခါမှ လေ့လာသိရှိရသည်။

မီးရောင်ကင်းမဲ့ပြီး မှောင်နေကာ ထိတ်လန့်တကြားဖြစ်နေသော မြို့တွင်း၌ တစ်နေရာနှင့် တစ်နေရာ အဆက်အသွယ် မရှိဘဲ အစောင့်တို့ကိုချထားပါက စစ်သားတွေနှင့် မြန်မာတွေကို ထိပ်တိုက် ဝရုံးသုံးကား ဖြစ်စေလိမ့်မည်။ နေပြည်တော်ကြီးလည်း ကျွမ်းပြန်သွားလိမ့်မည်ဟု ဓာတ်သိများက ထင်မြင်ကြသည်။

မန္တလေးတစ်မြို့လုံးမှာ တိုက် တစ်လုံး နှစ်လုံးသာရှိသည်။ တစ်မြို့လုံးတွင် ဝါး ဝင်းထရံကာထားသော ပျဉ်ထောင်အိမ်နှင့် ဝါးထရံကာ အိမ်တို့ချည်းဖြစ်သည်။ အားလုံး ဝါးတွေချည်းပင်။ နေပြည်တော်တစ်ခုလုံးတွင် မီးသတ်စက်တစ်လုံး မီးသတ်ရေပုံးတစ်ပုံးမှမရှိသည်ကိုမူ ထည့်ပြောစရာ လိုအုံမထင်။ အလေးဂရုပြုရမည့် အချက်များစွာရှိသည်။ ပြည်သိမ်းတပ်ကြီး ချီတပ်ရာတွင် အပျင်းပြေတိုက်ပွဲ တစ်ခုတလေမှ မတိုက်ရသဖြင့် တိုက်ပွဲအရသာ မခံလိုက်ရသောကြောင့် တပ်တွေက အကြီးအကျယ် မကျေမချမ်းဖြစ်ကြသည်။

ထို့ပြင် တစ်နေ့လုံး ဘာမှမစားရဘဲနှင့် လက်နက်ကိုင်နေရ သည့် ဤတပ်တွေကိုသာ ညအမှောင်ထုအတွင်း မိမိတို့အား ရန်မူလိမ့် မည်ဟု ယူဆရသော မြို့သူမြို့သားများ၏အလယ် တာဝန်ထမ်းဆောင် ရန် အမိန့်ပေးလိုက်ပါက ထစ်ကန်ဆိုလျှင် ဝုန်းကန် ပေါက်ကွဲမည့် စိတ်ထားမျိုး ရှိနေမည်မှာ သေချာလှပေသည်။ မတော်တဆ ပစ်ခတ်သံပင်လျှင် အားလုံးပစ်ကြခတ်ကြတော့ဟု ဝရုံးသုံးကားဖြစ်အောင် အချက်ပေးလိုက်သလိုဖြစ်တော့မည်။

ဤသို့သော အခြေအနေမျိုးတွင် မြန်မာတွေနှင့် အစောင့်တွေကြား ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သော ဝရုံးသုံးကား အရေးထက် ပိုဆိုးသော အရေး

ဖြစ်ပေါ်လာပြီးလျှင် တစ်မြို့လုံး ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းသွားစေနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ထိုညတွင် ထိတ်လန့်၍ လက်တုံ့ပြန်ချင်က ပြန်မည်ဖြစ်သော မြို့သူမြို့သားများနှင့် စိတ်ဆာနေသော စစ်သားတို့ကြား အထင်အမြင် လွဲမှား၍ ပေါ်လာသော ဆူပူမှုအရေးသည် စားနိုင်သောက်နိုင်ရှိသူများကို လုယူတိုက်ခိုက်၍ အမြတ်ထုတ်လိုသော သူခိုးစားပြုများ၏ ဆူပူထကြွမှုထက် ပို၍ကြောက်စရာကောင်းသည်။ သူပုန်တွေ အတိအလင်း ထကြွလှုပ်ရှားနေသည်ကို စစ်တပ်ကလျစ်လျူပြုထားသည်ကို မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်မည့်အရေးလည်း ရှိသေးသည်။

အထက် မြန်မာပြည်ကို စေလွှတ်လိုက်သော စစ်တပ်သည် မများလှချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သီပေါမင်းကို နန်းချ၍ မန္တလေး သိမ်းရန်အတွက် လိုသည်ထက်ပိုသော်လည်း တရုတ်တို့က လက်ဦးနေကောင်း လက်ဦးနေမည်ဖြစ်သော ဗန်းမော်သို့ တပ်တွေကို အမြန်စေလွှတ်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ စစ်တပ်မှာ ဆက်သွယ်ရေး ရေကြောင်းခရီး အဝေးကြီးတစ်လျှောက် လုံခြုံအောင် သိမ်းပိုက်တပ်စွဲ ရန်အတွက် လုံလောက်ရုံမျှသာရှိသည်။

နင်းကြင်း(ပျဉ်းမနား)သို့ တပ်အနည်းငယ်မျှသာ စေလွှတ်လိုက်ပြီးနောက် အဆက်ပြတ်သွားသည်။

မန္တလေးမှနေပြီး နင်းကြမ်းသို့ စစ်ချီရန်ကိစ္စမှာလည်း လက်လျှော့လိုက်ရသည်။ ဤအချက်အပြင် မြစ်ရိုးတစ်လျှောက်တွင် ဆယ်နေရာမျှ တပ်စွဲထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဤဆယ်နေရာတွင် အင်အား လုံလောက်ရုံမျှသာဖြစ်သည်။ မြစ်အရှေ့ဘက်နှင့် အနောက်ဘက် တစ်တိုင်းပြည်လုံးကို သိမ်းပိုက်ဖို့ကြိုးစားရန်အတွက် အင်အားမရှိချေ။ တတ်နိုင်သမျှ လုပ်ဆောင်ဖွယ်မှာ နေပြည်တော်နှင့် ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကို သိမ်းပိုက်ပြီး ဗန်းမော်သိမ်းရန် ပြည်သိမ်းတပ် ချီတက်ရေးသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ မြန်မာတို့၏ လက်ထဲ၌ လေးပုံသုံးပုံရှိနေသေးသော အနယ်နယ်သို့ တပ်တွေချပြီး အုပ်ချုပ်ရေးအခြေချရန်မှာ မဖြစ်နိုင်သေးပေ။

နောင်မကြာမီတွင် သူပုန်ကို စစ်အာဏာဖြင့် နှိပ်ကွပ်၍ အပြုတ်တိုက်ရန်အတွက် တပ်စွဲထားရာမှ တစ်ရက်ခရီး နှစ်

ရက်ခရီးကို စစ်သားငါးဆယ်တစ်ရာဖြင့် ချီတက်နှိမ်နင်းခဲ့သော်လည်း ငြိမ်ဝပ်ပိပြားအောင် မတတ်နိုင်ခဲ့သည်မှာ သိကြားပြီးဖြစ်သည်။ တစ်ကျိပ်နှစ်ကျိပ်ခန့်ရှိသော လူဆိုးဂိုဏ်းတွေ ရာနှင့်ချီလာပြီး ထောင်ချီလာအောင်ပင် များလာသည်။ ဓားပြတိုက်မှုသက်သက်မှ အနည်းနှင့်အများ ပြောက်ကျားတိုက်ပွဲကြီးအဖြစ်သို့ အလျင်အမြန်ကူးပြောင်းလာသည်။

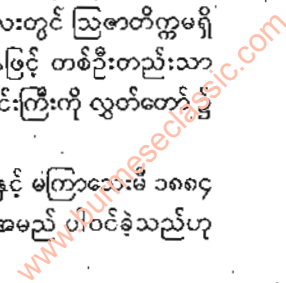
ဟု အောက်မြန်မာပြည်တွင် ဝေဖန်ပြောဆိုနေကြသော ကိစ္စမှာ အစောပိုင်း၌ စစ်တပ်၏ လေးတိလေးကန်လုပ်မှုမှ အခြေအနေအရ မလွှဲမရှောင်သာ ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်းဖြစ်သည်။ တပ်စွဲထားရာမှ ခွာလိုက်လျှင် သူအများထင်ကြေးပေးနေကြသလို ကျေနပ်လောက်သော အကျိုးကျေးဇူးကို ရရှိလိမ့်မည်ကား မဟုတ်ပေ။

မြန်မာအစိုးရကို ဖြန့်ကန်ဖြုတ်ချနိုင်ခဲ့သော စစ်အင်အားသည် အောက်မြန်မာပြည်ထက် နှစ်ဆကျယ်သော အထက်မြန်မာပြည် တစ်ပြည်လုံးကို စစ်တပ်ဖြင့် သိမ်းပိုက်နိုင်အောင် အင်အားမလုံလောက်သည်ကို အောက်မြန်မာပြည်က မသိကြချေ။ ထို့ပြင် တစ်ပြည်လုံးအနှံ့အပြား ချီတက်၍ ချုပ်ကိုင်ထားရန်မှာ သာ၍ပင် ခက်ခဲလှပေသည်။

အိန္ဒိယအစိုးရနှင့် စစ်အာဏာပိုင်များ၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် စစ်တပ်နှင့်အတူပါလာသော နိုင်ငံရေးအရာရှိ ဗိုလ်မှူးကြီးစလေဒင် က မြန်မာတို့လက်ထဲရှိနေသေးသော နယ်များကို မန္တလေးအစိုးရအုပ်ချုပ်ရေးသို့ ဆက်သွယ်ရောက်ရှိလာအောင် နိုင်ငံရေးနည်းဖြင့် ကြိုးစားခဲ့သည်။

စလေဒင်က လွတ်တော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်အောင် ဆွဲဆောင်ထားသည်။ မန္တလေးတွင် သြဇာတိက္ကမရှိသော သို့မဟုတ် စွမ်းစွမ်းတမံ လုပ်နိုင်သူအနေဖြင့် တစ်ဦးတည်းသာ ကျန်သော သီပေါမင်း၏ စစ်ဝန်ကြီး တိုင်တားမင်းကြီးကို လွတ်တော်၌ ထားမြဲအတိုင်းထားသည်။

သီပေါမင်းနန်းတက်စဉ်က အဖြစ်ဆိုးနှင့် မကြာသေးမီ ၁၈၈၄ ခု လူသတ်ပွဲတရားခံတို့တွင် တိုင်တားမင်းကြီးအမည် ပါဝင်ခဲ့သည်ဟု

သံသယရှိသော်လည်း လွှတ်တော်၌ ဆက်၍ထားခဲ့သည်။ ရဲရင့်၍ လိမ္မာ ပါးနပ်လှသော ဤဝါဒလမ်းစဉ်၏ အကျိုးကျေးဇူးကြောင့် ဗိုလ်မှူးကြီး စလေဒင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ပါဝင်သော လွှတ်တော်သို့ ဝန်ကြီးများနှင့် များမတ် အကြီးအကဲ အများစုတို့ ပါဝင်လာခြင်းဖြစ်သည်ဟု သံသယကင်းကင်း ဖြင့် ယူဆနိုင်သည်။

သူတို့သည် လွှတ်တော်၏အမိန့်ကို တတ်နိုင်သမျှ လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ရန်နှင့် တာဝန်ဝတ္တရားများကို ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ခွဲဝေထမ်းဆောင်ရန် သဘောတူကြသည်။ ဤအုပ်ချုပ်ရေးစနစ်က ယခုအခါ ဗြိတိသျှလက်အောက်သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သော လွှတ်တော်ကို တစ်တိုင်း ပြည်လုံးသို့ ဩဇာညောင်းအောင် ထိန်းကွပ်နိုင်လေသည်။

သို့ရာတွင် လွှတ်တော်၌ ဘုရင့်ရေတပ်မတော်ပိုင် သင်္ဘော ဆယ်စီးနှင့် တိုက်လှေများလည်း မရှိတော့ပြီ။ ဘုရင့်တပ်မတော်ကြီး လည်း မရှိတော့ပြီ။ အခွန်ဘဏ္ဍာငွေလည်း မရှိတော့ပြီဖြစ်လေရာ လွှတ်တော်၏ အာဏာကို ဖိဆန်သူအား နာခံလာအောင်လုပ်ရန် ဝန်ကြီးများတွင် ကျောထောက် နောက်ခံမရှိတော့ချေ။ မန္တလေး၏ ဩဇာအာဏာကို နယ်အရပ်ရပ်သို့ သက်ရောက်စေရန်အတွက် လွှတ်တော်သည် အထိရောက်ဆုံးနည်းလမ်းဖြစ်လေရာ ဗိုလ်မှူးကြီး စလေဒင်သည် လွှတ်တော်၏ အာဏာစက်ကို စောင့်ထိန်းရန်အရေးကို အဓိကထား ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း ကျွန်တော်တို့တွေ့ရလေသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး စလေဒင်၏ လမ်းစဉ်သည် မြန်မာများ၏ ထင်မြင်ချက်နှင့် သဘောဆန္ဒကို အညံ့ခံ၍ အလျှော့ပေးလိုက်သည့်လမ်းစဉ်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆနေသော မြန်မာပြည်ရှိ အင်္ဂလိပ်တို့၏ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်မှုကြောင့် စလေဒင်၏မူဝါဒကို အမှန်အတိုင်း သဘောမပေါက်နိုင်တော့ဘဲ ဤမူဝါဒကို အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် အခက်အခဲများကိုပင် အတော်အတန်ဖြစ်နေစေလေသည်။

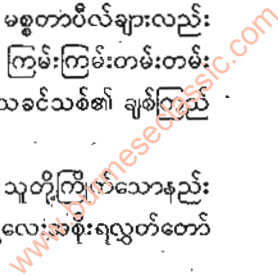

အခန်း (၄)
သုပုန်

ရထားလမ်းဆုံးဖြစ်သော ပြည်မြို့၌ ဗမာအမည်ရှိသော သင်္ဘောနှင့်တွေ့ဆုံလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်နှင့်တကွ မီးရထားခရီးသည်များက မျှော်လင့်ထားခဲ့သော်လည်း ၎င်းသင်္ဘောကား မရောက်သေးချေ။ စစ်ပွဲ စတင်ဖြစ်ကတည်းက ပထမဆုံး မန္တလေးကို ခုတ်မောင်းသော သူရိယကုန်တင်သင်္ဘောသည် အရင်ထွက်သွားခဲ့ရာ ၎င်းသူရိယကို မှီလာသည်။ သူရိယသင်္ဘော၏ ယခင်အပတ်ခရီးမှ သီပေါမင်း မိဖုရားများနှင့် အခြေအရံများကို မန္တလေးမှတင်ဆောင်လာသော ခရီးဖြစ်သည်။ သူရိယသင်္ဘောသည် ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်လုပ်ငန်းကို ချဲ့ထွင်လိုသော စွန့်စားသည့် ကုန်သည်အချို့နှင့် ဆန်အိတ် ၉၀၀၀ကို သယ်ဆောင်လာသည်။ အစာရေစာ လုံးဝပြတ်လပ်နေသော ကြားလမ်းခရီးစဉ်ရှိ ဆိပ်ကမ်းများနှင့် မန္တလေးတွင် ဖြန့်ဖြူးရန်ဖြစ်သော ဆန်ဖြစ်သည်။

ရမ်းပြည်သို့ တာဝန်နှင့်သွားရောက်ရန်အတွက် မန္တလေးသို့ လာရန် ဆင်ခေါ်ခြင်းခံရသူ ဘင်္ဂလားအရေးပိုင် မစ္စတာပီလ်ချားလည်း မီးရထားဖြင့် ပါလာသည်။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း နေသော ဤတောင်ပေါ်သားများအား မြန်မာအရှင်သခင်သစ်၏ ချစ်ကြည်မှုနှင့် ဖော်ရွေမှုကို ပြသရမည်ဖြစ်သည်။

သူတို့၏ လွတ်လပ်မှုကို အာမခံရမည်။ သူတို့ကြိုက်သောနည်းဖြင့် သူတို့အုပ်ချုပ်စေခွင့်ပြုရမည်ဖြစ်သည်။ မန္တလေးအစိုးရလွှတ်တော်

၏ဆန္ဒအတိုင်း ရှမ်းပြည်ကို အာဏာပြခြင်းဖြင့် မြန်မာတို့သည် ရှမ်းများအား ဒုက္ခပေးခဲ့ကြသည်။

ပေါ်ထွက်လာသော ရလားဒ်မှာ ပဏ္ဏာဆက်ရန် ငြင်းဆန်ပြီး အတောမသတ်နိုင်အောင် စစ်ဖြစ်ရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဖိနှိပ်ခြင်းမပြုဘဲ အလိမ္မာဖက်သော ဝါဒလမ်းစဉ်ဖြင့် အေးချမ်းမှုကို ရစေလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားသည်။ သို့သော် ဤကိစ္စမှာ အနာဂတ်အရေးဖြစ်သည်။ လောလောဆယ်မှာမူ ဘာမှ ပြတ်ပြတ်သားသားမရှိသေးချေ။

ပဏ္ဏာဆက်ရန်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ရှမ်းတို့က လိုက်လျောလာပြီးလျှင် သီပေါမင်းနှင့် စုဖုရားလတ်တို့ကြောင့် ပဏ္ဏာတော်ပေးဆက် ရန် ငြင်းဆိုခြင်းမပြုမီ အရင် တစ်နှစ်လျှင် သိန်းနှစ်ဆယ်ပေးဆက်သည့် ပဏ္ဏာတော်ထံမှ ဆယ်သိန်းပေးမည်ဖြစ်ပေသည်။ မစ္စတာပီလ်ချားသည် အခြားကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် အုပ်ချုပ်ရေးသစ် ရုံးစိုက်ရာ မန္တလေး၌ ဝင်ရောက်ရပ်နားနေစဉ် မန္တလေးမြို့ဝယ် ရှမ်းတွေဆင်းလာ ပြီးဝင် ရောက်တိုက်ခိုက်ကာ မြို့သူမြို့သားများအား အကြီးအကျယ်ခြောက်လှန့် နေကြောင်း ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရှိရသည်။ တောင်ပေါ်သား တို့၏နိုင်ငံရေးမှာ အတွေးရကျပ်လှသည်။

မစ္စတာပီလ်ချားကား ရှမ်းတို့အကြောင်းသာမက ရှမ်းစကားနှင့် မြန်မာစကားကိုပါ တတ်သူဖြစ်သည်။ မြန်မာတို့၏ အသုံးအနှုန်းသိမ်မွေ့ယဉ်ကျေးပုံကို နားလည်ကျွမ်းကျင်သော ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် လူတန်းစားအားလုံးနှင့် ဝင်ဆံ့သည်ဟု တိုင်းရင်းသားများထံမှ ကြားရ သည်။ သူသည် အလွန်ခက်သော ဤဘာသာစကားကို မှတ်နေ အောင်နားလည်သည် လမ်းဌာနက မစ္စတာရစ်စလည်း မန္တလေးသို့ ဆက်သွားရန် ရထားပေါ်၌ ပါလာသည်။ သူသည် သူပုန်တွေကို မောင်းထုတ်ပစ်ရင်း အရှေ့တောင် အရပ်ရှိ နင်းကြမ်းသို့ မန္တလေးမှ ချီတက်မည်ဖြစ်သော စစ်ကြောင်းနှင့် အတူလိုက်ရန်အတွက် မန္တလေးသို့လာခြင်းဖြစ် သည်။

မစ္စတာရစ်စကား သူပုန်အရေးနှင့် မည်သို့မှ မသက်ဆိုင်ချေ။ ရန်ကုန်၊ တောင်ငူရထားလမ်းကို မန္တလေးထိ တိုးချဲ့ရန်အတွက်

စစ်ကောင်းမြစ်ဝှမ်းကို အကြမ်းဖျင်းလေ့လာကြည့်ရှုရန်ဖြစ်သည်။ သို့ သော် သူပုန်တွေ ဆူလာခြင်းနှင့် လမ်းပမ်းမပေါက်သော နယ်တွင် တွေ့ရမည့်အခက်အခဲများကြောင့် စစ်ချီတက်ရေးကို ရွှေ့ဆိုင်းလိုက်ရပြီးလျှင် မစ္စတာရစ်စလည်း အခြေအနေကောင်းမည့်အချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းရန် အတွက် မကြာမီပင် မန္တလေးသို့ပြန်လာရလေသည်။

ကျွန်တော်တို့ နယ်နိမိတ်အတွင်း ဖမ်းမိထားသော သူပုန်ခြောက်ယောက်ကို သံခြေကျင်းခတ်၍ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်တွင် တင်ထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။ အခြားသူပုန်များနှင့်အတူ ၎င်းသူပုန်တို့သည် တိုက်ပွဲတစ်ခုကို ပီပီရီရိုကလေး ဆင်နွဲ့ခဲ့ကြသည်။

ကင်းဂါတ်တစ်ခုကို ဝင်စီးပြီး ရဲသားများကို တိုက်ထုတ်ခါ ရဲသားများ၏ ဇနီးတွေကို ပြန်ပေးဆွဲသွားကြသည်။ ရဲသားများ၏ ဇနီးတစ်ယောက်လျှင် ငွေ ၂၇ကျပ်ပေး၍ ရွှေ့ရမည်ဟုတောင်းသည်။ ထိုနောက် သူပုန်အဖွဲ့ထဲမှ ခြောက်ယောက်ကို ဖမ်းမိသည်။ သူတို့ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ရဲသားဇနီးများနှင့် ကျွဲနွားတိရစ္ဆာန်များကို လုယက်ရန်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် မည်သူ့ကိုမှ သတ်ဖြတ်ခြင်းကားမပြုပေ။ ၎င်းသူပုန်များကိုစစ်မြေပြင်နယ်အတွင်းသို့ ပါဝင်နေသော မင်းလှသို့ ငှက်ဆိုးထိုးသံဟုအဓိပ္ပာယ် ထွက်သော စုံစမ်းစစ်ဆေးရန် ပို့လိုက်သည်။ မြိတ်သျှမြန်မာပြည်တွင် ဆိုလျှင် သူတို့အား နွားရိုးမှု သို့မဟုတ် ရဲဝတ္တရားနှောင့်ယှက်မှုအဖြစ်စစ်ဆေးခြင်းခံရမည်ဖြစ်သည်။ သူတို့ အတွက် ရှေ့နေများကလျှောက်လဲကာ ကွယ်ပြီး သူတို့၏စွန့်စားခန်းကို သနားစရာကောင်းသည့်အချစ်ရေးကိစ္စ တစ်ခုဖြစ်သွားအောင် လျှောက်လဲချင်လည်း လျှောက်လဲပေမည်။

ခြုံပြောရလျှင် ပေါ်ပေါက်လာမည့် အခြေအနေမှာ သူတို့အား စောင့်နေသော စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုထက် နိမိတ်ကောင်းပေသည်။ သူတို့ သည် သာမန်လူများဖြစ်သည်။ သူတို့ ဟန်ပန်ကြည့်ရသည်မှာ ခက်ထန် သော လူရိုင်းများ၊ သို့မဟုတ် လူစွမ်းကောင်းများနှင့်မတူဘဲ အမြဲ ကူလီထမ်းစားသူများနှင့်သာတူသည်။ ယခုအခါတွင် ဧရာဝတီမြစ်ဝကျွန်းပေါ် အရပ်၌ ဘုရင်ခံဖြစ်နေသော မစ္စတာရောတတ်ဖဲလာသည် ရုပ်သဏ္ဍာန်

ကိုကြည့်၍ ဆုံးဖြတ်တတ်သူဖြစ်သည်ဆိုပါက အကျဉ်းသားထဲမှ အသက် ၁၀ ကြီးကြီးအရော့နဲ့ပြီး ရုပ်ရည်ကြမ်းတမ်းသူ သုံးလေးယောက်ကို မြင် မြင်နင်း ပင်သတ်ကောင်း ပစ်သတ်လိုက်လေလိမ့်မည်။ ငယ်ရွယ်သူများမှာမူ ဘာမှ စဉ်းစားတတ်သောသူများ မဟုတ်၍ အန္တရာယ်မရှိနိုင် ဟုသက်ညှာ ဘောင်း သက်ညှာပေမည်။ သူပုန်တွေကိုဖမ်းလျှင် အစစ်အဆေးမရှိ ပစ်သတ်ဟု ပြောဆိုနေကြသော်လည်း သိမ်းကျုံးပြောလွန်း ရာကျသည်။

တောကြီးမြက်မည်းထဲသို့ ဖြတ်သန်းသွားရသော စစ်တပ်အနေ ဖြင့် လက်နက်ကိုင်စွဲထားသော မြန်မာမှန်သမျှ သူပုန်ဟုထင်ပြီး တိုက်ခိုက် လှယ်ကံမှုများ ဖြစ်ပွားသောနေရာ အနီးအနားက ရွာများကို ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် အန္တရာယ်ရှိလိမ့်မည်ဟုထင်သည်။ မြန်မာမှန်သမျှ မိမိတို့၏ လက်နက်ကို ပေးအပ်ရမည်ဖြစ်လျှင် လက်နက်ပေးအပ်ခြင်းမပြုက စစ်ဥပဒေအရ သေဒဏ်ပေးမည်ဟု အစိုးရက အမိန့်ထုတ်ထားသည်။ သို့သော် သီပေါမင်း ကျသွားကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့အာဏာပိုင်များ က ရှည်လျားထွေပြားသော စကားလုံးကြီးကြီးဖြင့် ထုတ်ပြန်သော အမိန့် ကြေညာချက်ကို ကရိုကထင် ဖတ်မနေနိုင်သော မြန်မာတို့အနေဖြင့် မိမိ တို့အား ကာကွယ်ရန် လက်နက်မရှိပါက လက်နက်ရှိသော သူပုန်တို့၏ လှယ်ကံတိုက်ခိုက်ခြင်းခံရမည်ဖြစ်သော အကျပ်အတည်းရှိသည်။ မြန်မာ စာကြီးပေကြီးကိုလည်း တစ်လုံးပင် နားလည်မည်သူ တစ်ဦးတစ်လေမှ ပင် ရှိပါလေစဟု သံသယဖြစ်စရာရှိသည်။

ရှေ့တိုးထမ်းပိုး နောက်ဆုတ် လှည်းတုတ်အကြားရောက်နေ သော အထက်မြန်မာပြည်မှ လယ်သမားနှင့်စာလျှင် ဇာတ်ရုပ်မြေမှ တိုရ်နှင့် လစ်ဘာရယ် ဘယ်သူ့ကို မဲဆန္ဒပေးရမှန်းမသိသူ ဆန္ဒမဲ့ရှင်များက ရေး တေးတေးရှိသေးသည်။ လက်နက်ရှိနေလျှင် သူပုန်အဖြစ် သေဒဏ်ခံရ မည်။ ဘာလက်နက်မှမရှိလျှင် အလှူအယက်ခံရပြီး သူပုန်တို့ အသတ်ခံ ကောင်း ခံရပေမည်။

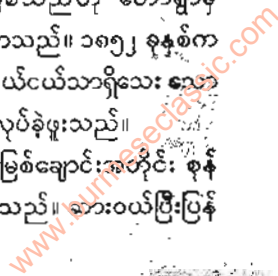
တိုင်းပြည်အခြေအနေနှင့် သူပုန်ထကြွမှုကို အထက်ဆန်သွား ရင်းမှမြင်ချင် မကြားချင်အဆုံး တွေ့ခဲ့ရသည်။ လမ်းကမ်းနသားရှိ ရွာ

ကြီးများရောက်တိုင်း ခဏတစ်ဖြုတ်ဆင်း၍ ကြည့်ခဲ့သည်။ တစ်တိုင်းပြည် လုံး ဆူပူနေသောအခါနှင့် ပြည်တွင်းစစ်များ ဖြစ်နေချိန်တွင် သူပုန်ထ သည်မှာ တောသူတောင်သားတိုင်း၏ သမားရိုးကျ အလုပ်အကိုင်အဖြစ် ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ရိုးရိုးသားသား ခွင့်လွှတ်နိုင်သော လုပ် ကိုင်စားသောက်မှု အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း မြန်မာတို့က သဘောထား သည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုပြင်လည်း တိုင်းပြည်ပျက်နေချိန်တွင် သူပုန် ဂိုဏ်းတစ်ခုခုထဲသို့ မပါဘဲနေသူများကို မိတ်ဆွေအိမ်နီးချင်းများက နေစိမ့်သူများအဖြစ် သဘောထားကြသည်။ ထွက်၍ လှယ်ကံတိုက်ခိုက် ပြီး ဝေစုကိုရအောင် ယူရပေမည်။ သူတို့တွင် မီးရှို့ဖို့၊ သတ်ဖြတ်ဖို့ ဆန္ဒမရှိရိုးအမှန်ဖြစ်၏။ သို့သော် သင့်၌ ဆန်စပါးရှိနေလျှင် သူတို့က လာသိမ်းသွားလိမ့်မည်။ အဝတ်ကောင်းအစားကောင်းရှိနေလျှင် ရွတ်ပြီး သူတို့အဝတ်ဟောင်းတွေနှင့် လဲဝတ်သွားကြလိမ့်မည်။

သင့်မှာ မတော်တဆများ ဈေးသုံးငွေကလေးရှိသည်ကို သူတို့ ကို ပေးလိုက်ပါက ကျေးဇူးပင်တင်ဦးမည်။ အဖိုးမတန်သော ပစ္စည်းကို ဖြစ်စေ၊ တိုက်ရာပါဝေစုအဖြစ် ရမည်ဆိုပါက စိတ်ဆိုးလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။ သူတို့သည် ပြည်တွင်းဖြစ် ယမ်းကို အသုံးပြုကြသည်။ ကိုယ့်ဘာသာ လည်း ထုတ်လုပ်ကြသည်။ ကလိမ်ကျသော ကန်ထရိုက်တာက သွင်း ထားသည့် ယမ်းမှုန့်ကဲ့သို့ပင် သူတို့ယမ်းမှုန့်များသည် မီးမကူးသော ယမ်းမှုန့်များဖြစ်ကြသည်။ သေနတ်လည်း ကောင်းကောင်းမပစ်တတ်။ သူတို့စားကလည်း တကယ့်တိုက်ပွဲ၌ အသုံးမဝင်ပေ။

တိုင်းပြည် ဗရတ်ဗရတ်ဖြစ်နေချိန်တွင် ရွာသူရွာသားတွေ သည် အပြင်ထွက်ပြီး ရတတ်သမျှ လှယူကြစမြဲဖြစ်သည်ဟု တောရွာမှ အဘိုးအိုတစ်ယောက်က မစွတာပလီချားကိုပြောသည်။ ၁၈၅၂ ခုနှစ်က စစ်ပွဲ (အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ဒုတိယစစ်ပွဲ)ဖြစ်စဉ်က ငယ်ငယ်သာရှိသေး သော ၎င်းအဘိုးကြီးကိုယ်တိုင်ပင် မိမိဘာသာ သူပုန်လုပ်ခဲ့ဖူးသည်။

ဆားတစ်ကျပ်ဖိုးခန့်ကို အရင်းပြု၍ ဖြစ်ချောင်းအတိုင်း စုန် ဆန်ကူးကာ ကလေးများကို လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးသည်။ ဆားဝယ်ပြီးပြန်

လာသောအခါ လူတစ်ယောက်က သူ့ပစ္စည်းကို လုယက်လေတော့
သည်။ အိမ်ပြန်လျှင် လက်ချည်းဖြင့်ပြန်၍ မဖြစ်နိုင်ရကား လမ်းတွင်
စပါးအနည်းငယ်ကို သယ်လာသော သူတစ်ယောက်ထံမှ လုယူလိုက်ရ
လေတော့သည်။

ဆုံးသွားသော နား အစား စပါးရပါ၏။ အိမ်ပြန်မရောက်ခင်
လူတစ်ယောက်နှင့်တွေ့ပြီး သူ့ထံမှစပါးကို လုသွားကြပြန်သည်။ ထို့
ကြောင့်သူသည် မြို့တက်ပြီး တောင်းရမ်းကာ ကလေးတွေကို လုပ်ကျွေး
ရသည်။

တိုင်းပြည်ပျက်နေချိန်တွင် ဤသို့ အလားတူပင် မပြုလုပ်သော
လူငယ်လူရွယ်ဆိုလျှင် ယောက်ျားမပီသသူ၊ အ၊သူ၊ န၊သူအဖြစ်သတ်
မှတ်ကြသည်။ အပြင်ထွက် လုယက်တိုက်ခိုက်ခြင်းအတွက် ဘယ်သူ ကမှ
သူ့ကို အဆိုးမထင်ကြ။ သို့သော် သူများထွက်လို့မှ မထွက်ရဲလျှင် ကား
သင့်ကို လူရာသွင်းမည်မဟုတ်တော့ပေ။

မြို့စားနယ်စား မြို့ဝန်တို့ကလည်း သူတို့စားရသော စားကျေး
အသီးသီးကို ငြိမ်ဝပ်ပိပြား၍ အေးချမ်းစွာရှိအောင် ကြိုးစားမည်သာဖြစ်
သည်။ အနိယရာစသတ်ကြီးအရ သူပုန်ဆိုသည်မှာ ငါးယောက်ထက်
မနည်းသောလူအုပ်က အကြမ်းဖက်၍ လုယက်မှုဖြစ်သည်။ မြန်မာပြည်
တွင် ဆိုးသွမ်းမှုများ အလွန်မသောင်းကျန်းမီကဆိုလျှင် သူပုန်မှုကို
အများအားဖြင့် ဒဏ်ငွေလောက်သာ အပြစ်ပေးလေသည်။

ဒဏ်ငွေမဆောင်နိုင်သောသူများအား ကြိမ်ဒဏ်ပေးလေ့ရှိသည်။
မြို့စားနယ်စားတို့ ရွှေစိတ်တော်ညိုလာသောအမှုများတွင်ကား သေဒဏ်
ပေးတတ်သည်။ အလွန်ရက်စက် ညှဉ်းပမ်းမှုများကို ကျူးလွန်သောအခါ
ကွပ်မျက်လိုက်ပြီးလျှင် လူဆိုးတွေကို နမူနာပြသည့်အနေဖြင့် ကားစင်
တင်ထားသည်။

ဤသို့ ကြောက်ဖွယ်လိလိ ကားစင်တင်ထားသော မြင်ကွင်း
များမှာ နံရံသူ၏လက်ချောင်းများကြားတွင် မီးခြစ်ကို ချည်တုပ်ထားပြီး
လျှင် မီးခြစ်ကို မီးရှို့၍ ညှဉ်းပမ်းသောအလေ့ကို ပပျောက်စေရန် ရည်ရွယ်

၍ လုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ရက်စက်ညှဉ်းပမ်းမှု နောက်တစ်မျိုးမှာ သေပြီး
နောက် ကားစင်တင်ထားသောအခါကျမှ ခရစ်စမတ်ပွဲတော်တွင်လူရွင်
တော်များ လုပ်ပြသကဲ့သို့ ရဲရဲကြီးပူသော သံချောင်းကို အားရပါးရအသုံး
ချပြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ပြည်မြို့မှ သရက်အထိ ရေလမ်းခရီးသည် ဗြိတိသျှပိုင်နက်
အတွင်းရှိသည်။ ဤခရီးကို သူရိယသဘောက တစ်ရက်သွားရသည်။
နောက်တစ်နေ့မနက် နာရီအနည်းငယ်မျှ သဘောထွက်မိသောအခါ နယ်
ခြားသို့ အတိအကျရောက်လာသည်။ ကမ်းနှစ်ဖက်ရှိ နယ်အနေအထား
မှာ တွေ့နေကျအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။

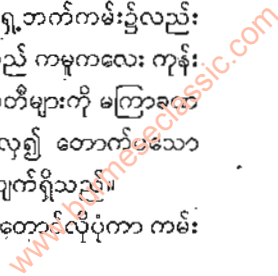
ကမ်းနှစ်ဖက်စလုံးသည် အလွန်မတ်စောက်သည်။ အရှေ့
အနောက်ဖက်သို့ ရေသွယ်မြောင်းဖောက်လုပ်ရန် မဖြစ်နိုင်အောင် မတ်
စောက်လွန်းသည်။ မြစ်သည် ကမ်းနားရှိ မြေမျက်နှာပြင်အောက် ပေ ၃၀
မှ ပေ ၄၀အထိ အနက်တွင်ရှိသည်။

တိမက်ပြည်မှ နင်းခဲတွေ အရည်ပျော်သောအခါ မြစ်ရေသည်
ပေ ၄၀အထိ တက်လာပြီးလျှင် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ မြေခံမိုပိုင်းကို ရေလွှမ်း
မိုးသည်။ ဤနည်းအတိုင်းပင် အထက်ဘက် အချို့နေရာများ၌ မြစ်
အကျယ် ၁၂မိုင်မှ ၁၅မိုင်အထိ ကျယ်သည်။

မြစ်ထဲသို့ စီးဝင်သောရေမှာ မဖြစ်စလောက်သာရှိသည်။ ၎င်း
မိုးရေမှာလည်း မပြောပလောက် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဧရာဝတီမြစ်သည်ဆီးနင်း
ခဲပျော်ရည် အများဆုံးရှိသော မြစ်ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

အဆန်ခရီးတစ်လျှောက်လုံးတွင် အနောက်ဘက်ကမ်း၌ တောင်
ထွန်းများကို တွေ့ရပြီး တစ်ခါတစ်ရံခါတွင် အရှေ့ဘက်ကမ်း၌လည်း
တွေ့ရသည်။ ရွာတွေကိုကား အဆက်မပြတ်မြင်ရသည် ကမူကလေး ကုန်း
လေးပေါ်တွင် သာယာဖွယ်တည် ထားသည့် စေတီများကို မကြာခင်
တွေ့ရသည်။ စေတီများမှာ အလွန်သမ္မာယ လှ၍ တောက်ပသော
နင်းကြီးတစ်ပြင်လုံး၏ ကျက်သရေကိုဆောင် လျက်ရှိသည်။

မကြာမကြာ သစ်ရွက်တွေ အထပ်ထပ် တောင်လိုပုံကာ ကမ်း

ပါးဖြစ်သော မတ်စောက်စောက် ကမ်းပါးများ၏ကြားမှ ဤမြစ်ကျယ်ကြီးစီးနေသည်။ နယ်ခြားဒေသ နှစ်ဖက်စလုံးအနီးတွင် တစ်ဝက်တစ်ပျက်သာ လူနေအိမ်ခြေရှိသည်။

ရှေ့ဆက်သွားသောအခါ လူနေကင်းမဲ့သော ရွာတွေကိုတွေ့ရသည်။ ရွာသူရွာသားများသည် တစ်ဖက်က သူပုန်ကြောင့် တစ်ဖက်က ကျွန်တော်တို့၏ စစ်တပ်များ သူတို့တိုင်းပြည်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာမှုကြောင့် မိမိ အသက်အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်ကြပြီး ထွက်ပြေးသွားနေခြင်းဖြစ်သည်။

အခြေအနေအရ သူပုန်ထကြရသည်မှာ မလွဲမရှောင်သာဖြစ်ရကြောင်းကို မကြာမီပင် ကျွန်တော်တို့ လေ့လာရသည်။ ဖြစ်စေ အစပထမပိုင်းတွင် သူပုန်ထကြခြင်းသည် မျိုးချစ်စိတ်နှင့် မညီညွှံ့မှု မပတ်သက်။ လူယက်တိုက်ခိုက်ခြင်းနှင့်ပင် မပတ်သက်ပေ။ မိမိဝမ်းစာအတွက် တိုက်ရခြင်းသာဖြစ်သည်။ နောက်နှစ်ပတ် သုံးပတ်အတွင်း ကျွန်တော်တို့၏ မျက်စေ့ရှေ့တွင်ပင် သူပုန်တို့၏ အသွင်လက္ခဏာသည် ပြောင်းသွားသည်။

သို့သော် မြို့ပြအရာရှိတို့ကမူ ဤသူပုန်ထကြမှုသည် ဘယ်နည်းနှင့်မှ အင်္ဂလိပ်တို့အား တိုက်ခိုက်ရန်မဟုတ်ပါဟု ရဲရဲကြီး အာမခံနေကြသည်။ သူပုန်ထကြမှုသည် တစ်တိုင်းပြည်လုံး၏ အရေးကြောင့် ထခြင်းမဟုတ်။ မိမိတို့ နယ်မြေအခြေအနေအတွင်းရှိ အရေးကိစ္စများကြောင့်သာ ပေါ်ပေါက်ခြင်းဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သည့်နှစ်က အထက်မြန်မာပြည်တွင် စပါးဆန်ရေ ၇၅၀ ပါးမှ ဒုဗ္ဗိက္ခန္ဓာကပ်ကြီး ဆိုက်ခဲ့သဖြင့် ဆန်တန်ချိန် ၅၀၀၀ ကို ဗြိတိသျှ မြန်မာပြည်မှ ပေးပို့ဖြည့်တင်းခဲ့ရသည်။ ထိုအချိန်ကပင် အစားအစာရှားပါးမှုကြောင့် သူပုန်ထကြမှုကြီး ဖြစ်လှနီးပါးဖြစ်ခဲ့သည်။ သီပေါမင်း၏ အစိုးရက အတော် ခက်ခက်ခဲခဲ တားဆီးခဲ့ရသည်။ သူပုန်တစ်ထောင်ကို မန္တလေးသို့ဖမ်းခေါ်လာပြီးလျှင် နောက်တစ်ခါ မဆိုးနဲ့ဟု စာထိုးပြီး လွှတ်လိုက်သည်။ နောက်တစ်ကြိမ် ဖမ်းမိလျှင် အထူးစစ်ဆေးနေရန်

မလိုတော့။ ဤနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အခြားနည်းများဖြင့်လည်း ကောင်းလှုပ်ရှားထကြမည်အရေးကို နှိပ်ကွပ်နိုင်ခဲ့သော်လည်း အပြီး အပြတ်ကား မနှိမ်နင်းခဲ့ပေ။

ရာသီဥတုအခြေအနေ ကောင်းပါ၏။ သို့သော် နိုင်ငံခြားဆက်ဆံရေးအခြေအနေ ဆိုးဝါးလာရာ စိုက်ပျိုးရေးကို ထိခိုက်လာမည်မှာ မူချပင်။ တစ်ဖက်က မကြာမီပင် ဗြိတိသျှစစ်တပ် တက်လာမှုကြောင့် ကောက်ရိတ်သိမ်းမှုကို ထိခိုက်လေရာ ပြည်တွင်းလုပ်ငန်းများနှင့် ကုန်သည်ပွဲစားတို့အဖို့ အလုပ် လုပ်မဖြစ်တော့ချေ။

ဤလို အခြေအနေမျိုးတွင် သူပုန်ထရမည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်သည်။ ဆန်စပါးရမှုအတွက် တောသူတောင်သားတို့သည် မိမိတို့အနီးအပါးတွင် လူယက်တိုက်ခိုက်ကြတော့သည်။ အတိုက်ခံရတော့မည့်ရွာနှင့် အတိုက်ခံရသော ရွာများမှ လူတွေသည် ရွာကိုစွန့်၍ ထွက်ပြေးကြသည်။ တချို့တောထဲထွက်ပြေးကြသည်။ တချို့တလေမှာ ရေလယ်ကောင် လှေပေါ်တက်နေကြသည်။

ဒီဇင်ဘာ ၁၅ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ကမ်းပေါ်တက်ကြည့်ရာ ရွာကြီးတစ်ရွာလုံးမှာ အမယ်အိုနှစ်ယောက်သုံးယောက်သာ ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော်တို့ဖွဲ့ထဲ ပါလာသူ ဘုန်းတော်ကြီး မစ္စတာကိုလ်ဘက်က ကြင်နာသမှုဖြင့် မေးမြန်းရာ အမယ်အိုတို့က အိမ်နီးချင်း အိမ်တွေသို့ သူပုန်လာကြကြောင်း၊ အချို့အိမ်ကို လူယက်သွားကြောင်းနှင့် ရွာသူရွာသားတွေ တောထဲထွက်ပြေးကုန်ကြောင်း ပြောပြသည်။ သူတို့ကို အသတ်မခံရပါဘူးဟု မည်သူကမျှ အာမ မခံနိုင်ရာ သူတို့သည် ရွာကိုပြန်လာရမှာ ကြောက်ရွံ့နေကြသည်။ အားကိုးစရာ မည်သူမျှမရှိ။ တောအုပ်သာလျှင် ဘေးအကင်းဆုံး အလုံခြုံဆုံးရာနေရာ ဖြစ်ပေသည်။

နောက်တစ်နေ့ ကြာသပတေးနေ့တွင် အတော်စည်ကားလှသည့် ဆိပ်ကမ်းဖြစ်သော မကွေး၌ ရပ်နားရသည်။ ကျွန်တော်တို့တတွေ ကမ်းပေါ်တက်ကြပြန်သည်။ ကမ်းပေါ်တွင် အိုမင်းမစွမ်းရှိသူ ၃-၄

ယောက်ခန့် သူတို့တတ်နိုင်သမျှ လုံအောင်ပုန်းနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သန်သန်မာမာရှိသရွေ့မှာ တောထဲသို့ထွက်ပြေးကြလေပြီ။ အဘိုးအိုများအား မည်သို့ စားသောက်နေထိုင်ကြသနည်းဟု မေးကြည့်ပြန်ရာ သူတို့က လွန်ခဲ့သော ၁၅ရက်မှစ၍ ဆန်မရှိတော့ကြောင်း၊ ထန်းမြစ် ကို ထုထောင်းစားနေကြကြောင်း၊ နှမ်းဖတ်ကိုလည်း စားနေကြောင်း ပြောသည်။ သူတို့စားသော အစာနမူနာ အနည်းငယ်ကို တောင်းကြည့်ရာ မစားကောင်းသောအစာနှင့်တူသည်။ သူတို့က သူတို့သည် ငတ်နေကြသည်။ ငွေလည်းမရှိ။ ဆန်လည်းမရှိ။ အခြား ဘာမှလည်း စားစရာ မရှိဟုပြောသည်။

မန္တလေး၌ရောင်းချရန် ဆန်တွေတင်လာသော မော်လမြိုင်မှ ကုန်သည် မစ္စတာဟက်ဒါဝစ်က ငတ်မွတ်နေသော အဘိုးအိုများကို သင်္ဘောပေါ်သို့ခေါ်ပြီး ဆန်အိတ်ဖောက်ကာ ရက်ရက်ရောရောကြီးဝေခြမ်းပေးလိုက်သည်။ ဝေးနေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော ဆန်ကို သူတို့ ရသောအချိန်တွင် အံ့ဩသွားပုံ၊ ကျေးဇူးတင်တင်ဖြစ်နေပုံမှာ သူတို့ မည်မျှပြတ်လပ်နေသည်ကို သက်သေပြလျက်ရှိသည်။ အလွန်ငတ်ပြတ်ခြင်းမဖြစ်သေးသော နောက်တစ်ရွာသို့ ရောက်သောအခါ မဝေးလှသော ရွာတစ်ရွာတွင် ခွေးသားကိုပင် စားနေကြရကြောင်း ကြားခဲ့ရသည်။

ယခင်က ရတနာပုံ အကောက်တော် ကန်ထရိုက်တာစတင်လုပ်ခဲ့သော လူသိများသည့် မွတ်ဆလင်တစ်ဦးဖြစ်သူ မူလာအစ္စမေသည် မင်းလှမြို့ကို သိမ်းခဲ့စဉ်က အကြီးအကျယ် ခံလိုက်ရသော မင်းလှမြို့သူမြို့သား တို့အား ဆန် ၂၅အိတ် လက်ဆောင်ပေးခဲ့သည်။

အထက်ဘက်သို့ ကျွန်တော်တို့ ရောက်ခဲ့သမျှတွင် သူပုန်တို့သည် နောက်မှဝင်လာသူ အင်္ဂလိပ်တို့အား တိုက်ခြင်းမဟုတ်ဟု ကြားရသည်။ ဓားကိုဆွဲ၍ သူပုန်ထသောသူတို့တွင် ဟုတ်တိပတ်တိ နိုင်ငံရေးရည်ရွယ်ချက်မရှိကြချေ။ ကျွန်တော်တို့ ဆင်းကြည့်သောနေရာမှ အရာရှိတို့က တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ တိုက်ခိုက်နေကြကြောင်း၊ ကိုယ့်ရွာအလုပ်မခံရအောင် တစ်ရွာကို တစ်ရွာက ကာကွယ်တိုက်ခိုက်နေကြကြောင်း

ပြောပြသည်။ အင်္ဂလိပ် စစ်စခန်းများကို လာရောက်တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြု။ အစောင့် စစ်သားများကိုလည်း ထိပါးခြင်းမရှိချေ။ ဆူပူထကြွမှုကို မကြာ နီနီမိနင်း တော့မည်ဖြစ်သည်။ သူပုန်တွေကို ပစ်သတ်ခြင်းဖြင့် သူပုန်ထကြွမှုကို အပြတ်တိုက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံယုံကြည်ကြည် ပြောပြသည်။ ဤအချက် နှင့်ပတ်သက်၍ ဘာမှ သံသယရှိရန်မလိုသော်လည်း ငွေပါးသော ထကြွမှုတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်စိတ်ချရသော ဤဆေးကို တိုက်ကျွေးရန် နှောင့်နှေးခဲ့သဖြင့် အချိန်တွေ အလဟဿ ကုန်ခဲ့ရသည်။

သူပုန်တွေကို ပြတ်ပြတ်သားသား ပစ်သတ်ခြင်းကို ထိုအချိန်တွင် စတင်ပြုလုပ်လျက်ရှိပေပြီ။ ဤသို့ တရားမျှတ၍ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သော လမ်းစဉ်ကိုချမှတ်လိုက်ခြင်းဖြင့် ပေါ်ထွက်လာမည့် အကျိုးကျေးဇူးကို သံသယဖြစ်မည့်သူ ရှိဟန်မတူချေ။ သို့ရာတွင် ပေါ်ပေါက်လာသောအကျိုးတရားမှ မျှော်လင့်ထားသလောက် ကျေနပ်ဖွယ်မရှိသည်ကို ကျွန်တော်တို့တွေ့ရသည်။

နောက်နှစ်ပတ်အတွင်း အင်္ဂလိပ်တပ်များ တပ်စွဲထားသော နေရာများဆီသို့ သူပုန်တို့က အံ့ရံ့ပြောင်းလာကြသည်။ သူပုန်တွေမှာ အရေအတွက်လည်းများလာသည်။ ကျယ်လည်းကျယ်ပြန့်လာသည်။ ပြောက်ကျားတိုက်ပွဲနှင့် ကျွန်တော်တွေ့ရတော့မည်။

မန္တလေးသို့ အဆန်ခရီးကို ဆက်လက် ဆန်တက်သွားရင်း သူပုန်ထမှု တဖြည်းဖြည်းပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို ကျွန်တော်တို့တွေ့ရသည်။ ၁၀ရက် ၁၂ရက်ခန့်အကြာ ကျွန်တော်တို့ ပြန်လာသောအခါ သူပုန်ထကြွမှုကို တိုင်းသူပြည်သားတစ်ရပ်လုံး ရန်မူအုံကြွ၍ ပါဝင်လာသော သူပုန်ထကြွမှုကြီးအဖြစ်သို့ ပုန်းကန်ဒိုင်းကန် ကူးပြောင်းလာကြောင်း၊ ကြာလေးဆိုးလေ ၃ကွပေးလာလေဖြစ်လာကြောင်း၊ ထို့ပြင် မြင်းတပ်တွေ ထပ်မံလိုအပ်နေကြောင်းနှင့် အလွန် အပြင်းအထန် ခိုခိန်နင်းမှသာ ဖြစ်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ကြား သိရသည်။

အောက်မြန်မာပြည်ကို သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် ၂နှစ်၊ ၃နှစ်ကြာ
အောင် သူပုန်ထနေရာ စစ်သားပေါင်း ၂၅၀၀၀ မှ ၃၀၀၀၀ အထိ ခေါ်
ယူအသုံးပြုခဲ့ရလေရာ ဤအရေးမှာကျွန်တော်တို့အနေနှင့် ဘာမှ အဆန်း
မဟုတ်တော့ပေ။ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ့်ကြောင့် အထက်မြန်မာပြည်တွင်
ဤမျှ အခက်အခဲများ မတွေ့နိုင်ဟု မျှော်လင့်ထားခဲ့သနည်း။

ဤအချက်မှာ အလွန်ပြောရခက်ပေသည်။ မန္တလေးမြို့ကို
သိမ်းပြီးနောက် ပထမ နှစ်ပတ်၊ သုံးပတ်အတွင်း၌ နောက်ထပ် ပြဿနာ
ပေါ်စရာ ရှိလိမ့်ဦးမည်ဟု မည်သူမျှ မတွေးမိခဲ့ပေ။

ပုန်ကန်တော်လှန်ရေးကို ပြည်သူအများက နေရာတကာတွင်
လက်ခံနေကြသည်မှာ လယ်ပြင်တွင် ဆင်သွားသလို ထင်ရှားလှပါ သည်။

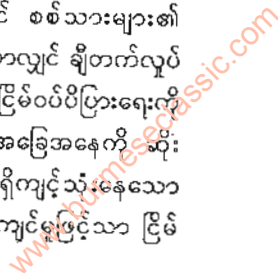

အခန်း (၅)
မင်းလှခံတပ်နှင့် မင်းလက်ဝါး

သို့သော် မကြာခင် ဇန်နဝါရီလ မကုန်မီပင် မြန်မာပြည် နိုင်ငံ
ရေးရာနှင့် ရင်းနှီး၍ ထင်ရှားသောအုပ်ချုပ်ရေး ကျွမ်းကျင်သူ ပုဂ္ဂိုလ်
တစ်ဦးက တစ်တိုင်းပြည်လုံးကို နှိပ်ကွပ်ထားရန်နှင့် ဆူပူထကြွနေသော
ပြည်သူများကို ငြိမ်ဝပ်ပိပြားစေရန်အတွက် စစ်သားခြောက်သောင်း
လိုလိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်သည်။

ဖြစ်နိုင်စရာ အလားအလာနှင့် ပတ်သက်သော ဤအမြင်သည်
ကျွန်တော် လက်မခံနိုင်သော အမြင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် လေ့လာရ
သလောက်မှာ တိုင်းပြည်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားပြီး အောက်မြန်မာပြည်မှာရှိသော
အုပ်ချုပ်ရေးမျိုးကို တည်ထောင်ရန်အတွက် တပ်တွေလည်း ထပ်လိုဦး
မည်။ အချိန်လည်း ကြာဦးမည်ဖြစ်ရာ အလွန်ခက်ခဲသော အလုပ်ဖြစ်
ကြောင်း သဘောပေါက်သူ အနည်းငယ်မျှသာ ရှိသည်ဆိုသောအချက်
ကို ကျွန်တော်တွေ့မြင်မိသည်။

ပူပြင်းသော နွေရာသီရောက်လာလျှင် စစ်သားများ၏
ကျန်းမာရေးနှင့် အသက်ကို အထိခိုက်ခံပြီးလုပ်မှသာလျှင် ချီတက်လှုပ်
ရှားနိုင်ပေတော့မည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် တိုင်းပြည်၏ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးကို
နှောင့်နှေးစေတော့မည်။ ဤသို့လုပ်လျှင်လည်း အခြေအနေကို ဆုံး
အောင်လုပ်နေသည်သာ ဖြစ်ပေမည်။ ယခုလက်ရှိကျင့်သုံးနေသော
စစ်ရေးနည်းထက် နိုင်ငံရေးအကိုင်အတွယ် ကျွမ်းကျင်မှုဖြင့်သာ ငြိမ်

သက်အေးချမ်းစေသော နည်းလမ်းကို ရှာနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

မင်းလှသည် ကျွန်တော်တို့ ပြည်သိမ်းတပ်တွေ ချီတက်လာစဉ် က တုတုတန်တန် တိုက်ခိုက်ခုံခုံသော တစ်ခုတည်းသောနေရာဟု ဂုဏ်ယူလောက်သောအရပ်ဖြစ်သည်။ အရှေ့ဘက်ကမ်းပေါ်ရှိ တောင်ကုန်း တစ်ခုကို အိတလီ အင်ဂျင်နီယာတို့က အခိုင်အခန့်လုပ်ထားပြီးလျှင် တိုက်ခိုက်အောင်မြင်ရန် မလွယ်ဟုထင်ရသည်။ သို့သော် ကုန်းဘက် ၌ ဘာမှ အကာအကွယ်မရှိသည့်ပြင် အနီးတွင် တသီးတခြားရှိသော တောင်ကုန်းတစ်ခုကလည်း မင်းလှခံတပ်ကို မိုးလျက်ရှိသည်။ ကျွန်တော် တို့တပ်တွေကို မြစ်အောက် မနီးမဝေးသောနေရာမှ ကမ်းပေါ်ဘက်ပြီး တောင်ကုန်းကို သိမ်းပိုက်မိထားပါတဲ့ အစွမ်းအကောင်းဆုံး စစ်တပ်သည် ပင် ဤခံတပ်၌ ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။ (ဝှေးချောင်း) ခံတပ်ကို တိုက်ရန် မျက်နှာဖြူတပ်တွေကို တာဝန်ပေး၍ တစ်ဖက်ကမ်း မြစ်ညှာရှိ မင်းလှခံတပ်ကိုတိုက်ရန်အတွက် ဘင်္ဂလားတပ်ရင်းနှင့် မဒရပ်တပ်ရင်း တို့မှ စစ်သားနှစ်ထောင်လက်သို့ ပုံအပ်ထားသည်။

မင်းလှခံတပ်သည် (မြစ်ထဲမှကြည့်လျှင်) ဘာမှတန်ဖိုးမရှိ သည့် ရွံ့တုံးခံတပ်ကြီးသာဖြစ်သည်ဟု ထင်ရသော်လည်း အမှန်မှာ အုတ်ဖြင့် စနစ်တကျဆောက်ထားသော ခံတပ်တစ်ခုဖြစ်လေသည်။ ခံတပ်သို့တက် ရန်အတွက် တိုင်းရင်းသား (အိန္ဒိယ) တပ်ရင်းတို့သည် မြစ်နှင့်ဝေးသော ကုန်းဘက်မှ အနည်းငယ် (မြန်မာတပ်တော်အား) ရှောင်ကွင်း ချီတက်ပြီး အောက်မြစ်စဉ် (၇)ခရိုင် မင်းကြီးအိမ်ကို ဝိုင်းထားလိုက်ပြီး မင်းလှ မြို့သူမြို့သားများကိုလည်း ဝိုင်းရံ၍ တပ်စွဲထားလိုက်သည်။

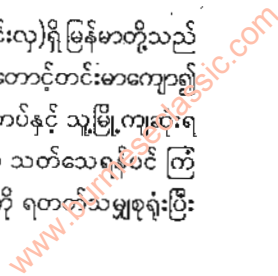
မင်းလှဘက်ကမ်းတွင် တကယ်ခုံခံလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု မျှော် လင့်ထားသည်။ သို့သော် မင်းကြီး မင်းလက်ဝါးသည် တစ်ဖက်ကမ်း ခံတပ် (ဝှေးချောင်း)၌ တပ်သား ၃၀၀ ဖြင့် ခုခံစေပြီးလျှင် သူ့အိမ်နှင့် အနီး ပတ်လည်မှ ဥယျာဉ်များ၌ တပ်သား ၅၀၀ ချထားသည်။ ဤကား မင်း လက်ဝါးကြီးက ကြေညာထားသော အရည်အတွက်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် မင်းကြီးမင်းလက်ဝါးသည် သူ့တပ်တွေ အလွယ်တကူနှင့်

အရှုံးပေးရသည် ကို ဆင်ခြေကန်ရန်အတွက် သူ့၌ရှိသော အင်အားကို လျှော့ပြောဟန်တူ သည်။ သူ့တပ်ထဲမှ တပ်သား ၃၀၀ ခန့်မှာ ဘုရင့် တပ်မတော်သားများ ဖြစ်သည်။ ကျန်တပ်သားများမှာ အရေးပေါ် သူ့ကိုယ် တိုင် စုဆောင်း သိမ်းသွင်းထားသူများဖြစ်သည်။

သစ်ပင်တွေ ချုံတွေကြား၌ ပုန်းကွယ်နေသော မြန်မာတို့က နမော်နမဲ့ တက်လာသော ကုလားစစ်သားတွေကို ပစ်ခတ်ကြသည်။ မဒရပ် ကင်းထောက် တပ်သားများမှာ တပ်လန်၍ နောက်ကတပ်ကြီးထံသို့ ပြန် ဆုတ်ရသည်။ ဤသို့တပ်လန်သည်ကို ကြံ့ကြံ့မခံနိုင်ကောင်းလားဟု မတရား အပြောခံရသည်။ တိုက်စစ်ပြန်ဆင်သည်။

အခြားတစ်ဖက်မှ မျက်နှာဖြူစစ်ဗိုလ်တို့သည် သစ်တပ်များ (အုတ်ရိုး)ဆီသို့ အပြင်းတက်ပြီးလျှင် သစ်တပ်တစ်ဖက်တွင် ဝိတိုရိယ သူရဲကောင်းတံဆိပ်ရမည့် ဆုကြီးလားခံကြီးကို မြင်ကြရသည်။ အမြောက် များ တပ်ဆင်ထားသော ခံတပ်ပေါ်ရှိ အမြင့် ဆင်ခြေလျှော့ ကျဉ်းကျဉ်း ကလေးပေါ်သို့ ဒလကြမ်းတက်ကြသည်။ သူတို့ခေါင်းပေါ်မှ အမြောက်ဆံ တွေ ဖြတ်သွားသည်။ တမဟုတ်ခြင်းပင် သူတို့အထဲမှာ တပ်သားသုံးလေး ဆယ်ခန့် ခံတပ်အတွင်းသို့ဝင်ပြီး မြန်မာတို့ကို ပစ်ခတ်ကြသည်။ မြန်မာ တို့သည် ကြောက်လန့်တကြားဖြင့် အသက်ချမ်းသာပေးရန် ဒူးထောက် အသနားခံကြသည်။ တပ်မှူးသည် ခပ်ဝေးဝေးထွက်ပေါက်မှ ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်သွားသည်။ ခံတပ်အတွင်းရှိ မြန်မာ ၈၀ အသတ်ခံရသည်။ သုံးပန်းများ ရာနှင့်ချီ၍မိသည်။ တပ်ဗိုလ်တပ်မှူး အများအပြားမှာ ဒဏ်ရာ အပြင်းအထန်ရသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အနောက်ဖက်ကမ်း(မင်းလှ)ရှိ မြန်မာတို့သည် ပြောင်မြောက်စွာ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပေသည်။ အလွန်တောင့်တင်းမာကျော၍ အသက် (၆၂-နှစ်)ရှိ မင်းလက်ဝါးကြီးသည် သူ့ခံတပ်နှင့် သူ့မြို့ကျားစု ရ သည်ကို အလွန် စိတ်ထိခိုက်သဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေရန်ပင် ကြံ စည်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူသည် သူ့တပ်သားတွေကို ရတတ်သမျှစုရုံးပြီး အနောက်စလင်းဘက်သို့ ချီတက်သွားလေသည်။

မင်းလက်ဝါးကြီးနောက်သို့ ဘင်္ဂလား အမှတ် (၁၁) ခြေလျင် တပ်မှ လူ(၂၀၀)ပါ လီတူတပ်ရင်း၊ တောင်ပေါ်ပစ်အမြောက်နှစ်လက်ပါ သော ဘင်္ဂလားတပ်သား (၁၅၀)တို့ကို ကူလီ (၁၅၀)နှင့်အတူ ခေါင်း ဆောင်၍ ချီတက်သွားသည်။ မင်းလက်ဝါးကြီးက တိုက်ခိုက်ရန်ပြင်ဆင် သေးသော်လည်း ဗိုလ်မှူးကြီး ဘောကာ၏ တိုက်ခိုက်ရေးတပ်သား အားလုံးသည် သူ့အင်အားထက် များပြားလှသည်ကို သိသဖြင့် စေ့စပ်ရန် ကမ်းလှမ်းလိုက်သည်။ လွှတ်တော်သည် အာဏာရှိနေသေးကြောင်းနှင့် ခြေလှန်လက်လွန် မလုပ်မိအောင် ရှောင်ရှားပြီး ဗြိတိသျှတို့နှင့် ကျေအေး အောင်လုပ်ပါဟု မန္တလေးမှပေးစာတစ်စောင်ကို မင်းလက်ဝါးကြီးရရှိ ကြောင်း နောင်အခါတွင် သိရှိရလေသည်။

သူနယ်ကို ငြိမ်ဝပ်ပိပြားအောင် ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် အခွင့် (၈)ရက်ပေးမည်ဆိုပါက ခဲယမ်းမီးကျောက် ပစ္စည်းများနှင့် လက်နက်ကျ ပါမည်ဟု သူကတောင်းဆိုကမ်းလှမ်းသည်။ ဤလိုလားချက်များကို လိုက် လျော့၍ လက်နက်များ ချအပ်သည်။ ထို့နောက် မြန်မာမင်းကြီး(မင်းလက် ဝါး)က ဗိုလ်မှူးကြီးဘောကာနှင့် သူ့စစ်ဗိုလ်များအား နံနက်စာ စားသောက် ရန် ယဉ်ကျေးစွာဖိတ်ကြားသည်။ စစ်ဗိုလ် (၁၄)ဦးက ဖိတ်ကြားသည်ကို လက်ခံရာ ဖော်ရွေစွာကျွေးမွေးပြုရသည်။

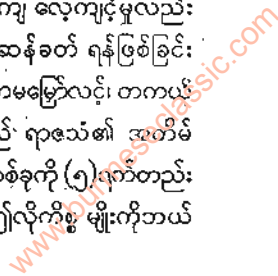
မင်းလှမှ ထွက်ခွာလာပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် မင်းလက်ဝါးကြီး သည် သူရိယသင်္ဘောကို လှေတစ်စင်းဖြင့် ရောက်လာသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး စလေဒင်ထံမှ မန္တလေးသို့ မင်းလက်ဝါးလာရန် ရိုက်သော ကြေးနန်းကို ပြသည်။ နေပြည်တော်သို့ မင်းလက်ဝါးကြီး ကိုလာခွင့်ပြုလိုက်ခြင်းပင်။ ထို့ ကြောင့် သူရိယ သင်္ဘောပေါ်သို့ မင်းလက်ဝါးကြီး တက်စီးလိုက်ပါလေ ရာ ထူးခြားလှသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံရတော့မည်ဖြစ်၍ ကျွန်တော် တို့ဝမ်းသာမိသည်။ သူ၏ အမူအရာတို့သည် အလွန်လိုက်လျော ပြေပြစ် ၍သူ့အဖြေများသည် ချင့်ချင်ချိန်ချိန် သုခမိန့်ပီသကာ ပရိယာယ်ဝေဝစ် များသော အဖြေများဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သူသည် အုပ်ချုပ်ရေး အပါးဝ ပြီးဖြစ်လေရာ မလိုအပ်သောအခါ နှုတ်ဆိတ်နေတတ်ပြီးလျှင် ခန့်ညား

အောင်လည်း နေတတ်သည်။

ဤမျှ မဖြစ်စလောက်ကလေးသာ ခုခံနိုင်ပြီး မင်းလှခံတပ် ကျဆုံးခြင်းအတွက် လဲသေချင်လောက်အောင် စိတ်နာ၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေရန် စိတ်ကူးမိကြောင်း မင်းလက်ဝါးကြီးက ဝန်ခံလေသည်။ သို့ ရာတွင် သူ့လူများသည် သာမန်အရပ်သားသာဖြစ်၍ ဘုရင့်တပ်မတော်မှ တပ်သားအနည်းငယ်သာပါသောကြောင့် ဤသို့ဆုံးရှုံးရသည်ဟု မင်း လက်ဝါးကြီးက အကြောင်းပြသည်။

နောက်မကြာမီ သုံးပန်းအဖြစ် မန္တလေးသို့ ပေးပို့လိုက်သော သူ တပ်သားတစ်ဝက်မှာ ဘုရင့်တပ်မတော်သားများဖြစ်သည်ကို ဤနေရာ တွင် သူမေ့သွားသည်။ မစ္စတာဘားနတ်သည် ရေကြောင်းမှ အဆန်ခရီး သွားသောအခါ ၎င်းအမြဲတမ်း တပ်မတော်သားနှင့်တွေ့ရာ စပါးရိတ်ခြင်း ဖြင့် ငွေရသော အလုပ်လုပ်နိုင်ရန်အတွက် အောက်မြန်မာပြည်သို့ တပ် သားများကို အခမဲ့ ပို့ပေးမည်ဟုပြောသည်။ တပ်သားများက သူတို့သည် လယ်ကူလီများမဟုတ်၍ ဤအလုပ်ကိုမလုပ်နိုင်ဟုဆိုသည်။ သူတို့သည် ဘုရင့်အမိန့်အရ တပ်မတော်ထံသို့ သွတ်သွင်းခြင်းခံရသော ဆိုင်ရှင်များ၊ စာဆိုများ၊ လက်သမားများ၊ အုပ်ချုပ်သည်များ စသည်တို့ဖြစ်သည်။ သူတို့ က သူတို့အိမ်သို့သာပြန်လိုသည်။ ၎င်းတို့အား မန္တလေးသို့ ပြန်ခေါ်လာ သောအခါ သူတို့ပြောသည့်အတိုင်း မှန်ကန်သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ဘုရင့်တပ်မတော်သည် အင်္ဂလိပ်စစ်သားများနှင့် မယှဉ်နိုင် ကြောင်း မင်းလက်ဝါးက ဝန်ခံသည်။ မြန်မာတပ်သားတို့သည် လက်နက် ကောင်းလည်းမရှိ၊ တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် စနစ်တကျ လေ့ကျင့်မှုလည်း မရှိ။ ဤစစ်ပွဲကား စစ်ပွဲအလျင်းမဟုတ်။ ရုန်းရင်းဆန်ခတ် ရန်ဖြစ်ခြင်း သာဖြစ်သည်။ ဤသို့ ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု မြန်မာတို့ကမမြော်လင့်၊ တကယ် တကယ် ရာဇသံပေးခံရသောအခါ မြန်မာတို့သည် ရာဇသံ၏ အတိမ် အနက်ကို နားမလည်ကြ။ တကယ်အရေးကိစ္စကြီးတစ်ခုကို (၅)ရက်တည်း နှင့် မည်သို့လုပ်၍ ဆွေးနွေးဖြေရှင်းနိုင်အံ့နည်း။ ဤလိုကိစ္စ မျိုးကိုဘယ်

အခါကမှ မကြားခဲ့ဘူးပေ။ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် စေ့စပ် ဆွေး နွေးရတော့ မည်ဆိုလျှင်လည်း အချိန် အလုပ်အလောက် ပေးသင့်သည်။ သို့သော် (၅)ရက် ကုန်သွားသောအခါ စစ်ဖြစ်လာသည်။ အဘယ်ကြောင့် (၁)ရက် တည်း စဉ်းစားခွင့်မပေးသနည်း။ စစ်တိုက်ရလိမ့်မည်။ တိုက်ခိုက်ရမည်ဟု စိတ်ပင်မကူးမိ။

ကင်းဝန်မင်းကြီးက လက်နက်ဖြင့်ဖြေရှင်း၍ မရနိုင်ဟုမြင်သည်။ စေ့စပ်ဖြေရှင်းရလျှင် အခက်အခဲတွေ ပြေတန်ကောင်းရဲ့ဟု စဉ်းစားမိသည်။ အင်္ဂလိပ် ပြည်သိမ်းတပ်ကြီး တက်လာသောအခါ မတိုက်ဘဲ ရှိသမျှ လက် နက်ချလိုက်ရန် ဘုရင်အား အကြံပေးသည်။ အင်္ဂလိပ်တို့က အာဏာ အကန့်အသတ်နှင့် ဘုရင်ကို နန်းပြန်တင်မည် မုချဖြစ်ရာ ဘုရင်သည် သူထီးနန်း သူရာဇပလ္လင်တွင် တည်မြဲလျက်ရှိမည်ဟု ကင်းဝန်မင်းကြီးက ထင်ထားသည်။ ဘုရင်ကြီးက သူ့စကားကိုလက်ခံပြီးနောက် ဘုရင်အား ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားပြီး အိန္ဒိယသို့ ပို့လိုက်သည်ကို ကင်းဝန်မင်းကြီး သိရသည်။

ယခုအခါ တစ်တိုင်ပြည်လုံးကို အင်္ဂလိပ်တို့က မိမိတို့ဘာသာ အုပ်ချုပ်တော့မည်။ လူတစ်ယောက်သည် မိမိအိတ်တွင်းသို့ သပိတ်ဝင် အိတ်ဝင် ရောက်ပြီဖြစ်သော ငွေကို အဘယ်ကြောင့် တစ်ခါပြန်ထုတ်ပြီး ပေးရအံ့နည်း။ မိမိအိတ်တွင်း၌ ထားသည်က စိတ်ချရသည် မဟုတ်လော။

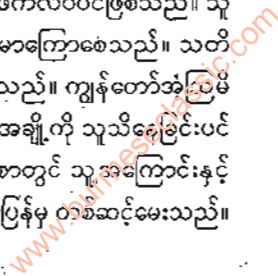
အာဏာသံပါသော အပြောကျင့်ရသည့် မြန်မာတို့လေ့အတိုင်း ကျယ်လောင်သော အသံကြီးဖြင့် ခေါင်းမာပြီး ထိမထင်သော အဘိုးကြီး ပြောနေသည့်စကားထဲ၌ ကင်းဝန်မင်းကြီး၏ ပြည်ရေးပြည်မှု လုပ်ကိုင်ပုံ ကို မနှစ်မြို့ကြောင်း ပါလာသည်။ မင်းလက်ဝါးလျှံ လူစားမျိုးသာ ရာဇ ပလ္လင်ပေါ် ရောက်လာက နောက်ထပ် သူတို့အကြောင်း ထပ်ကြားကြဦး မည်ဖြစ်သော ကင်းဝန်မင်းကြီးနှင့် တိုင်တားမင်းကြီးတို့သည် လေသံ တစ်မျိုးပြောင်းပြီး ဘုရင်ကြီးအား အကြံဉာဏ်ပေးဆက်မှ တော်လှန်မည်ဟု တွေးမိကောင်း တွေးမိပေမည်။

လူဆိုးတစ်ယောက်ဟု သင်္ကာမကင်းဖွယ်ရှိသူတစ်ဦးအား လက်

ဝါးဖြင့် တစ်ချက်တည်းဖြင့် ပွဲချင်းပြီးအောင် ရိုက်နိုင်သဖြင့် မင်းလက်ဝါး ဟူသောဘွဲ့ကို သိပေါမင်းအရင် စိုးစံသွားသော (ခမည်းတော်ဟု မရေး) ဘုရင်က ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မင်းလက်ဝါးဟူသောဘွဲ့နှင့်အညီ ဤမျှ သန်မှာသော လက်ဝါးရှင်ဖြစ်သည်ဟု ဘုရင်မင်းမြတ်က မြောက်စား သည်။ ကျွန်တော်အား ဘွဲ့ ရသောလက်ကိုပြုသည်။ ကြမ်းတမ်းမာကျော လှသောလက် ဖြစ်ပြီးလျှင် အရှေ့တိုင်းသားအနေဖြင့် ထူးကဲကြီးမားသော လက်ဖြစ်သည်။

ဆိုးသွမ်းနေသူများအပေါ် အာဏာစက်သုံးရာတွင် သူသည် မည်မျှ ပြတ်သားစွာ ဆောင်ရွက်သည်ကို ပါတော်မူဘုရင်ကြီးအား မင်း လက်ဝါးက မှတ်သားလောက်သော နမူနာပြခဲ့သည်။ သူ့၌ မိမိ၏အလုပ် ကိုယ်စီရှိသော ဇနီး (၄)ယောက်၊ သား (၂၀)နှင့် မြေး (၁၀)ယောက် ရှိ သေးသည့်အနက်မှ သားတစ်ယောက်သည် လမ်းလွဲလိုက်ပြီး ပုန်ကန် ထကြွမှုတစ်ခုထဲသို့ ပါနေရာ မင်းလက်ဝါးက ဆိုင်းမဆင့် အရေးယူသည်။ သားဆိုးကိုဖမ်းဆီး၍ ချက်ခြင်းစစ်ဆေးကာ သေဒဏ်ပေးလိုက်သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကွပ်မျက်ရန် အမိန့်ပေးသည်။ ဤသို့ အားကြီးမာန်တက် မတွန့်မဆုတ် သစ္စာရှိမှုကြောင့် မင်းလက်ဝါးကြီးအား ဖြစ်ပြီးသားနှင့် နောင် ဖြစ်မည့်အဖြစ်များကြောင့် ကွပ်မျက်ခံရခြင်းသားမှ ကင်း လွတ်ခွင့်ရအောင် ဘုရင်မင်းမြတ်က “သက်တော်ရှည်”ဘွဲ့ ချီးမြှင့်သည်။ ဘုရင့်အမိန့်အရ အသက်ရှည်အောင်နေရသည်။ ဓား၊ တုတ်၊ လက်နက် တို့ဖြင့် ကွပ်မျက် ခြင်းဖြင့် အသက်မသေစေရဟု ဆိုလိုသည်။

စစ်သူကြီး ဟန်နီဘောလ်ကဲ့သို့ပင် ဤကြမ်းကြုတ်ရက်စက်လှ သော မင်းလက်ဝါးကြီးသည်လည်း မျက်စိတစ်ဖက်လပ်ပင်ဖြစ်သည်။ သူ ၏ ကြမ်းတမ်းသောမျက်နှာကို ပို၍ခက်ထန် မာကြောစေသည်။ သတိ ကောင်း၍ ဖြစ်ပျက်သမျှကို ဂရုစိုက်မှတ်သားသည်။ ကျွန်တော်အကြံပေး သည်ကား သတင်းထောက်၏ တာဝန်ဝတ္တရားအချို့ကို သူသိနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဘုံဘေမြို့မှ ကျွန်တော်၏သတင်းစာတွင် သူအကြောင်းနှင့် သူ့နာမည်ကို ထည့်သွင်းပေးမည်လားဟု စကားပြန်မှ တစ်ဆင့်မေးသည်။

ကျွန်တော်က ထည့်သွင်းပေးမည်ဟု အလွယ်တကူ ကတိပေးသဖြင့် သူသည် အလွန်သဘောကျသွားကာ ကျွန်တော်နှင့်တွေ့ရသဖြင့် သူ အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြောင်းကို စစ်သားပီသသော အသံသြကြီးဖြင့် အလွန်ခုံညားစွာပြောသည်။

သူ၏ ဉာဏ်သွားပုံ သာဓကတစ်ခုကို ဖော်ပြရဦးမည်။ သူသည် မင်းလှမှ သင်္ဘောမစီးဘဲ အထက် အနည်းငယ်ဝေးသောနေရာရောက်အောင် ဆန်ပြီးမှ သင်္ဘောပေါ်တက်သည်။ သူ ကံခေနေချိန်တွင် အနားအနီးတွင်နေသော ရန်ငြိုးရှိသူများက လက်စားချေမည်စိုးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူကား သူပုန်တွေကို နှိမ်နင်းသည့်ဘက်က အမြဲနေခဲ့သည်။ အင်္ဂလိပ်တွေကို အန်မတုနိုင်တော့ပြီဖြစ်ရာ ဗြိတိသျှတို့နှင့် ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်တော့မည်။ သို့သော် သူ့စားခဲ့ရသော (၇)ခရိုင်ကို မစွတာဖယ်ယားက ဆက်ခံအုပ်ချုပ်လျက်ရှိပေပြီ။

မင်းလက်ဝါးကြီး မန္တလေးသို့အသွားတွင် ဆာရောဘတ်ဖယ်ယာသည် မင်းလှမှာ မြို့ပြအရာရှိဖြစ်လာသည်။ ဖယ်ယာက သူသည် ပုဂံမှ သည်နယ်ခြားအတွင်း မြစ်ကမ်းနှစ်ဖက်ရှိ (၇)ခရိုင်ကို အုပ်ချုပ်နေသူဖြစ်သောကြောင့် သူ့အား “အောက်မြစ်စဉ် (၇)ခရိုင်မင်းကြီး”ဟု ခေါ်ဝေါ်ရမည်ဟု မြို့ဝန်များအား ညွှန်ကြားသည်။ ရိုသေလိုက်နာကြရန်အလိုငှာ ယင်းအမိန့်မှာ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အမိန့်တော်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေရန် “အမိန့်တော်ရှိလိုက်သည်”ဟု အမိန့်ချသည်။ ဤစကားကို သုံးလိုက်သဖြင့် မြန်မာတို့မှာ ထိတ်လန့်ပြီး စိတ်ထိခိုက်သွားကြသည်။ မြန်မာများအနေဖြင့် ဤအသုံးအနှုန်းကို ဘုရင်မင်းမြတ်သာလျှင် သုံးနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် လူသားအားလုံး၏ အထက်မှနေသကဲ့သို့ မစွတာဖယ်ယာကလည်း သူ့ကိုယ်သူ ခရိုင်ဝန် ဝန်ကြီးတို့ အထက်ကရှိသည်ဟု ထင်မှတ်ပုံရသည်ဟု မြန်မာတို့က အောက်မေ့သည်။

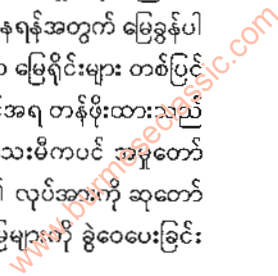
မြန်မာတို့က စကားလုံး အသုံးအနှုန်း အလေးအပေါ့ကို အလွန်အလွန် အရေးထားသည်။ တစ်မိမိတစ်ရပ်တစ်လည်းကောင်း၊ မိမိသားချင်းကိုလည်းကောင်း၊ မိမိထက် ကြီးမြင့်သူတို့လည်းကောင်း၊ တန်းတူတို့

လည်းကောင်း၊ မိမိထက်ငယ်သူတို့လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ရာတွင် ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက် သီးခြားနာမ်စားကို သုံးစွဲရသည်။ ဤအခက်အခဲကြောင့် မြန်မာဘာသာလေ့လာကာစ သူတို့အဖို့ မျက်လုံးပြူးရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

စစ်ဖြစ်တော့မည်ဆိုသောအချိန်တွင် မင်းလှ၌ရှိသူများအား အစိုးရအရေးပေါ် ရံပုံငွေအတွက် တစ်အိမ်ထောင်လျှင် ၅ကျပ်မှ ၁၀ကျပ် အထိ ထည့်ဝင်ရန် ဆင့်သည်။ အရောင်းအဝယ်လည်း ရပ်ဆိုင်းသွားပြီး လူတိုင်းလည်း ကျပ်တည်းဆင်းရဲလျက်ရှိသည့်အချိန်တွင် ဤသို့ ငွေကောက်ခံခြင်းဖြင့် မင်းလှနှင့် ပိုက်ဆံတစ်ပိမ့်မျှ မကပ်နိုင်သော အခြားမြို့များမှာ နုရာဝဲစွဲ ဖြစ်ရရှာသည်။ သဿမေမအခွန်မှာ အလွန်မများလှ၊ တစ်အိမ်လျှင် ငွေ ၁၀ကျပ်သာဖြစ်သည်။ အသက် ၆၀ကျော်သော ယောက်ျားနှင့် မုဆိုးမ၏အိမ်ကို ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုထားသည်။

မြစ်ကမ်းပါးတစ်လျှောက်နှင့် မြစ်ကမ်းနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ရွာများမှာ အများအားဖြင့် ဝါးအမာခံနှင့် ထရံကာများဖြစ်သည်။ ကြမ်းခင်းကို တိုင်ပေါ်တွင် ၄-၅ ပေအမြင့်၌ ခင်းထားသည်။ တစ်အိမ်လုံးမှာ တစ်လှမ်းလှမ်းလိုက်တိုင်း သိမ့်ကန် လှုပ်သွားသော ခပ်နဲ့နဲ့အိမ်များသာဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤအိမ်များမှာ ရာသီဥတုနှင့် အံ့ကျဖြစ်ပြီး သပ်သပ်ရပ်ရပ်ကြည့်ကောင်းအောင် ခေတက်ထားသည်။ ဗြိတိသျှမြန်မာပြည်တွင် အပြင်ဘက် အကာအတွက် ဝါးထရံအစား သစ်သားကိုသာ အသုံးများသည်။ သို့သော် အထက်မြန်မာပြည်၌ အုတ်အညှို့များဖြင့် ဆောက်ထားသောတိုက်များကို တစ်ခါတစ်ရံ တွေ့ရသော်လည်း ရွာသူရွာသားအများစုမှာ သစ်သားကို အကာပြုရန် မတတ်နိုင်ကြောင်း ထင်ရှားလှသည်။

သဿမေမအခွန်တွင် အခွန်ဆောင်သူနေရန်အတွက် မြေခွန်ပါ ပါဝင်ဟန်ရှိသည်။ များစွာ အသုံးမပြုရသေးသော မြေရိုင်းများ တစ်ပြင်တစ်ပြေး အများကြီးရှိသေးသည်။ မြန်မာတို့အမြင်အရ တန်ဖိုးထားသည်မှာ မြေမဟုတ်၊ လုပ်အားသာဖြစ်သည်။ မကြာသေးမီကပင် အမှုတော်ကုန်စင်အောင် ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ ထမ်းဆောင်ခဲ့သူများ၏ လုပ်အားကို ဆုတော်ချီးမြှင့်သည်။ လူနှင့်စာလျှင် ပေါများလှသော မြေများကို ခွဲဝေပေးခြင်း

မဟုတ်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်ပိုင်သော ဘုရင့်မြေလည်း အတော်များများရှိသည်။ ၎င်းမြေများကို လယ်သမားများအား လုပ်ကိုင်စေ၍ မြေခအဖြစ် ထွက်လာသော သီးနှံများကို အချိုးကျပေးရလေသည်။

ဒီဇင်ဘာလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် မဆုံးနိုင်သော ခရီးကိုဆက်ရင်း တစ်ခါက ကြီးကျယ် ကျော်ကြားသော ပုဂံမြို့မှ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဘုရား၊ ပုထိုးများကို မြင်ရသည်။ သူ့ခေတ်အခါကဆိုလျှင် ပုဂံမြို့သည် ယခုလန်ဒန်မြို့လောက် ကြီးပေလိမ့်မည်။ မြို့တော် ပျက်စီးပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း ၅၀၀ ကျော်သောအခါ ခေတ်ကောင်းစဉ်က ရှိခဲ့သော ခမ်းနားကြီးကျယ်မှုကို သက်သေထုရန်အတွက် လန်ဒန်မြို့၌ ရန်အတွက် ဤမျှခမ်းနားသော ထုထည်အဆောက်အအုံကြီးများ ကျန်ရစ်ခဲ့လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရန် ခံယဉ်းလှပေသည်။

အလွန်ခမ်းနားလှသော ဘုရားပုထိုးများကို ရေတွက်ကြည့်ရာ ရှစ်ဆယ့်လေးဆူ ပူးတွေ့ရသည်။ ယခုအချိန်အထိ မပျက်မစီးသေးဘဲ တည်ရှိနေသည်မှာ အံ့ဖွယ်ပင်။ မြစ်ကွေ့ ရောက်သောအခါ ပို၍ ခမ်းနားသည့်တိုင်အောင် အရေအတွက်အားဖြင့် သာလွန်များပြားသည့် ဘုရားပုထိုးများကို တွေ့ရပြန်သည်။ ဤပန်းရန်လက်ရာ ထုထည်ကြီးကား လူတို့၏ လုံ့လလုပ်အားဖြင့် တည်ဆောက်ခဲ့သော အရာများအနက် အကြီးကျယ်ဆုံးသော ပန်းရန်လက်ရာ ထုထည်ကြီးဖြစ်ပေသည်။ သို့ရာတွင် ကမ္ဘာဒီးယားနှင့် မန္တလေးအထက်ရှိ ဘုရားပုထိုးအချို့သည် ဤဘုရားပုထိုးများထက် သာပေသည်။

ခရစ်နှစ်မစမီ အချိန်ကပင် ပုဂံသည် ကြီးကျယ်သော ရာဇဌာနီနေပြည်တော်ကြီး ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ပုဂံမြို့၏ “ရွှေစုလစ်မွန်းချွန်၊ ငွေစုလစ်မွန်းချွန်” တို့ကို မာကိုပိုလိုတွေ့မြင်သောအချိန်ထိ ပုဂံနေပြည်တော်သည် ဧရာမမြို့တော်ကြီးအဖြစ်ပင် ရှိသေးသည်။ ၁၁ ရာစုနှင့် ၁၂ ရာစုနှစ်များတွင် ပုဂံနေပြည်တော်၏ ဘုန်းသမ္ဘာမှာ လျှမ်းလျှမ်းတောက်ခဲ့သည်။ ပုဂံနေပြည်တော် ပျက်သုန်းသွားသောအခါ မြန်မာပြည်သည် ပြည်တွင်းစစ်နှင့် မင်းမဲ့ခေတ်ပျက်ကြီးသို့ ဆိုက်ရောက်သွားလေသည်။ ဤသို့ဖြစ်

ပွားခဲ့သော ပြည်တွင်းစစ်သည် အလောင်းမင်းတရားကြီးသည် တစ်ပြည်လုံးကို အောင်ပွဲတွေ တစ်ပွဲပြီးတစ်ပွဲခံ၍ အလိုတော်ပြည့်သောအခါကျမှသာ ပြီးဆုံးသွားလေသည်။

အလောင်းမင်းတရားကား အနောက်အရပ်ရှိ ရွာငယ်တစ်ရွာမှ သူကြီးတစ်ဦးဖြစ်၍ ပြီးခဲ့သော ရာစုနှစ် (၁၈ ရာစု) နောက်ပိုင်း တိုင်းပြည်ကို ပြန်လည်စည်းရုံးပေးခဲ့သူဖြစ်သည်။ ခြောက်သွေ့သောလေသည် ပုဂံမှ ဘုရားပုထိုးများကို တည်တံ့ခိုင်မြဲစေခဲ့ပြီး ကျွန်တော်တို့ခေတ်အထိ ကြာရှည်ခဲ့စေခြင်းဖြစ်သည်မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိ။ ထို့အပြင် ဘုရားပုထိုးကို သဒ္ဓါတရား ထက်သန်သော ဘုရင်များနှင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝသူများကလည်း ပြင်ဆင်ထိန်းသိမ်းခဲ့သည်။

ဤရှေးဟောင်းမြို့တော်သည် ယခင် ပုဂံမြို့ဟောင်းကို ဆက်ခံ၍ တည်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပုဂံမြို့ဟောင်းမှ ကျန်ရစ်ခဲ့သောအရာများကို ယခုထိ တွေ့နိုင်သေးသည့်အပြင် မြေပုံပေါ်တွင် မြောက်ဘက် မိုင်အနည်းငယ်ဝေးသော နေရာ၌ ဖော်ပြထားသည်။ နောက်မှတည်သော ပုဂံမြို့ (ညောင်ဦး) တွင် နေထိုင်သူများမှာ ကျောင်းဘုရား ဝေယျာဝစ္စကို ဆောင်ရွက်ရသော ကျွန်တော်များသာဖြစ်သည်။ သူတို့၏ အကြီးအချုပ်လုပ်သူသည် ဘုရင်ကဲ့သို့ပင် တစ်ထီးတစ်နန်းနေသည်။ ရာဇဝတ်သင့်သူနှင့် မောင်ကံဆိုးတို့ ခိုလှုံရာ လဲလျောင်းရာ အရပ်ဖြစ်သည်။ (မူရင်း စာရေးသူက ဤအတိုင်းရေးထားပါသည်။ အမှားအမှန်ကို ချင့်ယူကြပါ။ ဘာသာပြန်သူ) ကိုးကွယ်ရာအဖြစ်သတ်မှတ်သော အဆောက်အအုံကို ယုတ်ညံ့သော ဇာတ်အဖြစ်သတ်မှတ်ခြင်း ခံရသူများ၏ လက်တွင်းသို့ အပ်ထားသည်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ အသိရခက်သော သဘောဖြစ်ပေသည်။

ပုဂံအထက် ဖိမိုင်ကွာ အနောက်ဘက် ကမ်းပေါ်တွင် ဗြိတိသျှတပ်သား ၆၀၀ ချထားသော ရွာကြီးတစ်ရွာသို့ ကျွန်တော်တို့ရောက်လာသည်။ ၎င်းတပ်မှ တပ်သား ၄၀၀ သည် သူပုန်တွေကို တိုက်ခိုက်ဖြိုခွင်းရန် တပ်ထွက်သွားကြသည်။ ယင်းသူပုန်များအကြောင်းကို အထက်အဆန်ခရီးတွင် ကျွန်တော်တို့ ကြားပြီးရင်းကြားခဲ့ရသည်။ မဒရပ် တိုင်း

ရင်းသား ခြေလျှင်တပ်ဖွဲ့တစ်ခုကို အင်းဝမှ ပုဂံသို့ သူပုန်တွေကို တိုက်ခိုက်ရန် ရှေ့ဆောင်ချီလာသူ ဗိုလ်ကြီးဂေယာသည် မန္တလေးသို့ လိုက်ပါရန် အတွက် သင်္ဘောပေါ် တက်လာသည်။ သူ၏ တပ်ချီစဉ်က ရွက်ထည်တံ၊ လမ်းပြ၊ မြေပုံတို့ကို မရသဖြင့် ခက်ခက်ခဲခဲ ချီတက်ခဲ့ရသည်။ မရောက်လည်း မရောက်ဘူး၊ လမ်းလည်းမရှိသည့် တောကြီးကို ဖောက်ထွင်း၍ ချီတက်ခဲ့ရသည့် အခက်အခဲမှာ မသေးငယ်လှပါပေ။

လူ ၂ ဦးဖမ်းထားသည်။ သူပုန်ဖြစ်တန်သော လူများဖြစ်သည်။ သို့သော် သူပုန်ဟု အတတ်မစွဲနိုင်သဖြင့် သူတို့ကို ပစ်သတ်ခြင်းမပြုဘဲ ကိုးချောင်းထိုး ကြာပွတ်ဖြင့်သာ ရိုက်သည်။ ပေးထားသော အမိန့်မှာ လူယက်တိုက်ခိုက်သူ သို့မဟုတ် လက်နက်ကိုင်သော မြန်မာဟူသမျှကို ပစ်သတ်ရန်ဖြစ်သည်။ သို့သော် သံသယဖြစ်ရုံသာဖြစ်သောသူများကိုမူ ပစ်မသတ်ဘဲ ရိုက်နက်သည်။

ဤသို့ခွဲခြား၍ အပြစ်ပေးသော်လည်း အင်္ဂလိပ်စစ်သားတွေက လူတိုင်းကို ပစ်သတ်နေတယ်ဆိုသော သတင်း ပြန့်သွားမှုကိုကား မတားဆီးနိုင်ခဲ့ပေ။ ထို့ပြင် သူပုန်က ရှိသမျှပစ္စည်းကို ချွတ်ပေးလိုက်လျှင် အသက်ချမ်းသာ ပေးသေးသည်ဖြစ်ရာ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်သည် သူပုန်ထက် ကြောက်စရာကောင်းသူများဖြစ်နေသည်။ အချို့ရွာများတွင် ကိုယ်တိုင်က သူပုန်အဖြစ် ထွက်မလိုက်သေးမီတွင် မိမိအနီးအနားတွင် သူပုန်တွေ သောင်းကျန်းနေမည်ကိုမြင်သော ရွာသားများက မြစ်ကမ်းနဖူးတွင် သစ်တပ်ဖြင့်နေသော အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်ထံသို့ သတင်းပေးဖြစ်အောင် သွားပေးကြလေသည်။

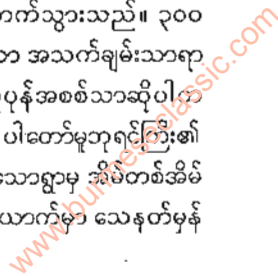

အခန်း (၆)

တစ်ပြည်လုံးအံ့ကြွပြီ

ခရစ်စမတ်ပွဲမတိုင်မီ တစ်ပတ်အလိုတွင် (မြန်မာ) ဘုရင့်တပ်မတော်ကို ကွပ်ကဲလျက်ရှိသော ဗိုလ်ချုပ်ထံ ဆက်သွယ်ပင်ရောက်ရန် အတွက် လူအများအပြား မန္တလေးဘက်ဆီသို့ သွားကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်လက်အောက်တွင် တပ်သား ၇၀၀ ရှိသည်။ လူ ၇၀၀ ပါသော တပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့စီဖွဲ့၍ ဧရာဝတီရှိ ကျွန်တော်တို့ တပ်များနှင့် အလှမ်းမမီသော ချင်းတွင်းမြစ်အနောက်ဘက်သို့ သွားရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မြောက်အရပ်သို့ ထွက်ခွာသွားကြခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ ရပ်နားရာရွာတိုင်း၌ မနေညက ရွာသားတွေ သူပုန်ဘယ်နှစ်ယောက်ကို သတ်လိုက်ပြန်ပြီ။ အနီးအနားမှ စစ်သားတွေက မည်မျှသုတ်သင်လိုက်ပြန်ပြီ။ တစ်ချို့နေရာတွင် သူပုန်တွေက ရွာသားတွေကို သတ်သွားပြန်ပြီဟု ကြားရသည်။ တပ်ကြပ်ကြီးတစ်ယောက် အုပ်ချုပ်သော တပ်သား ၁၂ယောက်နှင့် ကူလီများပါဝင်သော အဖွဲ့တစ်ခုသည် တယ်လီဖုန်းကြိုးပြတ်သောနေရာသို့ ပြင်ဆင်ရန်အတွက် အစောင့်အရှောက်အဖြစ် မန္တလေးမှ တောင်ဘက်သို့ ချီတက်သွားသည်။ ၃၀၀ ခန့်ရှိသော လူအုပ်နှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ရာ ဖြူးနိုင်၍သာ အသက်ချမ်းသာရာရသည်။ ပစ္စည်းတွေကို ထားပစ်ခဲ့ရလေရာ သူပုန်အစစ်သာဆိုပါက အောင်ဆုကြီးဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ၎င်းလူ ၃၀၀ သည် ပါတော်မူဘုရင်ကြီး၏ တပ်သားဟောင်းများ ဖြစ်ဟန်တူသည်။ မဝေးလှသောရွာမှ အိမ်တစ်အိမ်တို့ လူတစ်စုက တိုက်ခိုက်ရာ သူတို့အထဲမှ တစ်ယောက်မှာ သေနတ်မှန်

သွားသည်။ အပေါင်းပါများက သူ့ကို မည်သူမည်ဝါဟု မသိစေခြင်းငှာ သူ၏ခေါင်းကို ဖြတ်ယူသွားကြသည်။ ဤလိုကိစ္စမျိုးတွင် မြန်မာတို့သည် အလွန်လက်ယာခံနေကြသည်။

ရွာသားများသည် ခေါင်းပြတ်နေသော အလောင်းကို ကားစင် တင်ပြီးလျှင် အနီးဆုံးစစ်တပ်မှ စစ်ဗိုလ်ထံတိုင်သည်။ စစ်ဗိုလ်က ချက်ခြင်း လိုက်လာပြီး မေးမြန်းစုံစမ်းသည်။ ရွာနီးချုပ်စပ်တွင် အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်က ဗမာတွေကို အရှင်လတ်လတ် ကားစင်တင်သတဲ့ဟု သတင်းဖြစ်ပေါ်တော့ သည်။

အမှန်မှာ ဤကံဆိုးမိုးမှောင်ကျနေသော လူများသည် မြေစာပင် များဖြစ်နေ၍ ကိုယ့်အသက်ကို ဖက်ခံနှင့် ထုပ်ထားရသူများ ဖြစ်လေရာ မည်မျှပင်ဖြစ်နိုင်သော စကားကိုပင်ဖြစ်စေ ယုံပစ်ရန်အသင့် ဖြစ်နေကြ သည်။ အကယ်၍ လက်ရှိအခြေအနေအတိုင်းသာ ဆက်သွားမည်ဆိုပါက အထက်မြန်မာပြည်သည် ဝီခေါ်အောင် ဘရတ်ဘရက်ဖြစ်လာတော့မည်။

မြန်မာပြည်၌ အနေကြာ အရည်ဝပြီးဖြစ်သော ရန်ကုန်မှ ကုန်သည်(မျက်နှာဖြူ)များ၏ ထင်မြင်ချက်နှင့်ပတ်သက်၍ ပြောစရာများ ရွာရှိသည်။ ၎င်းတို့က ကိုင်တားမင်းကြီးနှင့် စုဖုရားလတ်ကို အိန္ဒိယသို့ပို့ ကာနယ်စလေဒင် သို့မဟုတ် အခြားအရည်အချင်းရှိသည့် အရာရှိတစ်ဦးဦး ကို ရှေ့ဆောင်ရွှေရွက်အဖြစ်၊ သုခမိန်အဖြစ်၊ မိတ်ဆွေအဖြစ်ဖြင့် သီပေါမင်း အနားထားပြီး သီပေါမင်းကို မန္တလေး၌ ဆက်လက်ထားခဲ့ပါက ယခုအခါ တိုင်းပြည်ပျက်တော့မလိုဖြစ်နေသော ဆူပူထကြွမှုများ ဘယ်တော့မှ ပေါ် ပေါက်မည်မဟုတ်။ အတိုက်အခိုက်မပါဘဲနှင့် တိုင်းပြည်အခြေအနေ ကောင်းလာလိမ့်မည်ဟု ယူဆကြသည်။

ကြောက်ရွံ့ခြင်းဒဏ်၊ ငတ်ပြတ်ခြင်းဒဏ်ကြောင့် တိုင်းသူပြည် သားအားလုံးမှာ ကုန်းကောက်စရာမရှိတော့။ တစ်တိုင်းပြည်လုံး သူပုန် တွေဖြစ်ကုန်ပြီ။ တစ်ခါပြန်ပြီး နေသားတကျဖြစ်ဖို့ စိတ်ချလက်ချနေရဖို့ အတွက် နည်းလမ်းအဘယ်မှာနည်း။ သီပေါမင်းအကြောင်း သိသူများက သီပေါမင်းသည် ရတနာပုံထီးနန်းတွင် ချယ်လှယ်သူများအနက် အကောင်း တကာအကောင်းဆုံး အတော်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။ သို့သော်

သူမိဖုရား၊ ယောက္ခမနှင့် ဝန်ကြီးတွေက ကြီးဆွဲနေသည်။ လိမ်ညာနေ သည်။ လမ်းမှားသို့ ပို့နေသည်ဟုဆိုသည်။ သို့သော် မည်သည့်ဘုရင်ဖြစ် စေ ဆိုးဆိုးကောင်းကောင်း တရားဥပဒေကို မထိလေးစားလုပ်လာလျှင် အောက်ခြေလွတ်လာတတ်သည်။

ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ရက်၊ စနေနေ့တွင် စီးပွားတက်လျက်ရှိသော ဘုံဘေဘားမားကုမ္ပဏီ ရွာနကြီးတစ်ခုရှိသော ပခုက္ကူသို့ ဆိုက်သည်။ တိုက်များ တရုတ်ကုန်သည်တို့၏ ပစ္စည်းပစ္စယများကြောင့် ဤမြို့ငယ် သည် တောင့်တင်းစည်ကားသော မြို့အသွင်ဆောင်နေသည်။ လှေတွေကို ဝပ်နေကြသည်။ အနီးတွင်လည်း လှေအများအပြား ဆိုက်ကပ်ထားသည်။ မြို့ဝန်မှာ ခရီးထွက်နေသဖြင့် သူမိခင် မြို့ဝန်ကတော်ဟောင်းကြီးက စီရင် အုပ်ချုပ်လျက်ရှိသည်။

ကျွန်တော်တို့ မြို့ဝန်အိမ် အလည်ရောက်သွားသောအခါ မြို့ဝန် တတော်ဟောင်းကြီးသည် တရုတ်တစ်ဦးထံမှ ငှားရမ်းထားသောအိမ်၏ ကုလားထိုင်ပေါ် ထိုင်နေသည်။ ဖျာပေါ်တွင်ထိုင်ကာ မြန်မာတို့ထုံးစံ အတိုင်း ဝပ်စင်းစားလျက်ရှိသော လူများနှင့်တွေ့ဆုံစဉ်ခံနေချိန် ဖြစ်သည်။ ကုလားထိုင်ပေါ်ထိုင်လျက် ရှိသဖြင့် အိမ်ရှင်သည် အသက်စီးအသွင်ကို ဆောင်ကာ စည်သည်များအပေါ် ကမ်းလျက်ရှိသော မြန်မာအမျိုးသမီးမှာ နယ်နယ်ရရ မဟုတ်ပါပေ။

ကျွန်တော်တို့ မျက်နှာဖြူများအား ကုလားထိုင် ကိုပေးခဲ့သည်။ ဆောင်ဆုပ်ခန့်ရှိသော ဆေးပေါ့လိပ်ကြီးကိုဖွာလျက် မြို့ဝန်ကတော်ဟောင်း ကြီးသည် အခြေအနေကို အကွက်မိမိပြောပြသည်။

အနီးပတ်လည်တစ်ဝိုက်တွင် သူပုန်တွေပြည့်နေသဖြင့် အင်္ဂလိပ် တပ်များပို့ရန် တောင်းဆိုရာ တပ်တွေပို့လိုက်ကြောင်း ပြောပြသည်။ ည အချိန် အလွန်ဆိုးဝါးလျက်ရှိသည်။ အင်္ဂလိပ်တွေ မည်သို့ပြုလုပ်မည် သည်း။ အင်္ဂလိပ်များသည် ယုတ်စွအဆုံး မန္တလေးတွင် အမည်ခံဘုရင်ကိုပင် ခြိမ်းခြောက်ထားခဲ့သင့်သည်။ ဘုရင်သည် တိုင်းပြည်၏ အကြီးအကဲဖြစ်သည်။ သာသာရေးတွင်လည်း ဘုရင်မရှိဘဲဖြစ်စေ၊ ပြည်သူအများက ဘုရင်ကို အာဇာနည် ဒါယကာ၊ ဘုရင်သည် လောကသမုတိနတ်ဟု မှတ်ယူသည်။

မြို့ဝန်ကတော်ကောင်းကြီးသည် သူပုန်ထကြွမှုကို အေးငြိမ်းရေးအတွက် သူတတ်သမျှပြုလုပ်သည် မှန်ပါ၏။ သို့သော် လူတွေ၌ စားစရာမရှိတော့ ရာ ထွက်ပြီးလှယ်ကြတော့သည်။ အကယ်တန္တ မန္တလေးနေပြည်တော်တွင် ဘုရင်ရှိမည်ဆိုပါက လူတွေသည် ဘုရင့်စကားကိုနားထောင်ပြီး ဟစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ လှယ်ကတိုက်ခိုက်ကြတော့မည် မဟုတ်။ သဘောပေါ်တွင် ပါလာသော ဆန်အချို့ကို ရောင်းချရန်အတွက် ပခုက္ကူတွင် ပွဲစားများ ရှိမရှိ မေးမြန်းရာ မြို့ဝန်ကကော်ကြီးက ကုန်သည်တစ်ဦးကို စေလွှတ် လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ၎င်းကုန်သည်လည်း ထွက်ပြေးသွားရာ ဆန်အိတ် လုံးဝယ်ပြီး လက်လီရောင်းချမည့်သူ ရှာမရအောင် ဖြစ်နေသည်။

ပခုက္ကူအထက် မဝေးလှသောဆိပ်ကမ်းတွင် ဆန်အိတ် ၂၅၀နှင့် တရုတ်တစ်ယောက် သဘောပေါ်မှဆင်းရာ လက်လီရောင်းချပေးမည့်သူ ရှာမရဖြစ်နေသည်။ အရောင်းအဝယ်လုပ်သူ မှန်သမျှသည် ရှိသမျှဧွေကလေးပိုက်၍ ထွက်ပြေးကုန်ကြသည်။

မိုးချုပ်မှောင်လွှာအချိန်အထိ သူပုန်ကိုကြောက်နေရသည့်အထဲ ကမ်းပေါ်တွင် ဆန်အိတ်တွေ တစ်ပုံပုံဖြစ်နေသည်။ သူသည် စိတ်ပျက်အားငယ်လျက်ရှိပြီး မည်သူကမှလည်း သူ့ကို မကူညီနိုင်ကြပေ။ မြစ်အောက်ဖက်၌ သူ့သေနတ်ကို မြို့ပြအရာရှိတစ်ဦးက သိမ်းယူထားလိုက်သဖြင့် ပို၍ အခက်တွေ့ရသည်။ ပေါ်ချင်သည့်နေရာက ပေါ်လာတတ်သော သူပုန်တွေ ခိုးအောင်းရာ တောနက် အမှောင်ထုကို မျက်စိရှေ့ထားပြီး ဆန်အိတ်ပေါ်ထိုင်ကာ ကံဆိုးသူ တရုတ်သည် တစ်ညလုံးထိုင်၍ ဒုက္ခခံရပေတော့မည်။

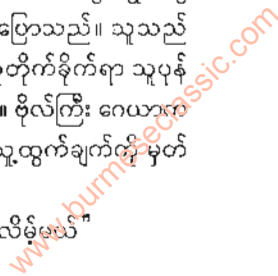
အထက်မြန်မာပြည်တွင် ယခုနှစ်အတွင်း အရောင်းအဝယ်လုပ်ရန် လုံးဝမဖြစ်နိုင်တော့ကြောင်း သက်ဆိုင်သူများက ယခုအခါ အသင့်အတင့်သဘောပေါက်လာကြလေပြီ။ ရှေ့ဆက်ဆန်သွားလေ သူပုန်အကြောင်း ထပ်ကြားရလေ၊ ကြားရပြီး ကြောက်လန့်တကြားဖြစ်နေသော ပြည်သူတွေကို တွေ့မြင်ရလေဖြစ်သည်။ သူတို့ ရွေးချယ်ရမည့်မှာ သူပုန်လုပ်မလား သူပုန်အတိုက်ခံမလားဟူ၍ နှစ်လမ်းသာရှိသည်။

မြစ်ကမ်းတစ်လျှောက် တစ်နေရာနှင့်တစ်နေရာခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် စိတန်း တပ်စွဲထားသော စစ်စခန်းများအနေဖြင့် တစ်တိုင်းပြည်လုံးကို ထိန်းကွပ်နိုင်မည်ဟုလည်းကောင်း၊ မြစ်နှင့်လှမ်းသော ကျေးတောများတွင် အင်အားကောင်းလျက်ရှိသော သူပုန်များကို ဖြိုခွင်းပစ်မည်ဟုလည်းကောင်း ဟိတ်ဟန်မထုတ်နိုင်ပါ။ တပ်စခန်းများကို သစ်တပ်ဖြင့် ကာရံထားရာ ခံစစ်ဆင်မည့်ပုံသာ ပေါ်နေသည်။

ရှိသမျှတပ်သည် မည်မျှမဖြစ်စလောက် အင်အားသာရှိသနည်းဟုမူ အနီးကပ်လျက်ရှိသော ရွာအတွင်းသို့ အရဲကိုး၍ ဝင်လာသော သူပုန်တစ်စုလောက်ကို လိုက်တိုက်နိုင်ရုံသာရှိသည်။ ရွာများစွာမှ သူကြီးတွေ ထွက်ပြေးကုန်ကြသည်။ အချို့လစ်လပ်လျက်ရှိသော မြို့ဝန်၊ ခရိုင်ဝန် ရာထူးကို အင်္ဂလိပ်အုပ်ချုပ်ရေးအောက်ရှိ လွှတ်တော်ကလည်း ရွေးချယ်ခန့်ထားခြင်းမပြုသေးပေ။ ဤလစ်လပ်သောရာထူးကို ဆက်ခံရေးအတွက် တစ်ချို့နေရာတွင် သူကြီးချင်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တိုက်ခိုက်လျက်ရှိသည်။ ခရိုင်ဝန်နှင့် ဝန်စု မူးစု အများစုသည် အလွန်ရိုင်းစိုင်းသော ချင်းတွင်းနယ်သို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေကြရာ သူပုန်တို့သည် အခိုက်အတန့်အားဖြင့် မင်းမူရင်တိုင်း မင်းမူနေကြသည်။

ဒီဇင်ဘာလ (၂၀)ရက်နေ့တွင် ကျွန်တော်တို့သည် အင်းဝနှင့် မိုင်အနည်းငယ်သာလိုတော့သည်။ အနီးအနားတစ်ဝိုက်ရှိ လူ (၂၀)ကို သူပုန်တို့က သတ်ပစ်လိုက်သဖြင့် ထွက်ပြေးလာကြသော ရွာသားတွေ အပြည့်တင်လာသည့် လှေကြီး (၃)စီးက ကျွန်တော်တို့အား လက်ပြတားပြီးနောက် သူကြီးတစ်ယောက် သဘောပေါ်တက်လာသည်။ သူကြီးက မြစ်အနောက်ဖက်ကမ်းတွင် သူပုန် (၅၀၀)၊ အရှေ့ဘက်ကမ်းတွင် ရွာတွေကို လှယ်ကံနေကြသော သူပုန် (၁၅၀)ရှိကြောင်း ပြောသည်။ သူသည် လွန်ခဲ့သောတစ်ပတ်က သူပုန်တစ်အုပ်နှင့် တွေ့ဆုံတိုက်ခိုက်ရာ သူပုန်ဗိုလ်များ၏ အမည်များကိုလည်း ပြောပြသေးသည်။ ဗိုလ်ကြီး ဂေယာက ဘုတ်မှန်ရာအတိုင်း ထွက်ဆိုရန် သတိပေးလျက် သူ့ထွက်ချက်တို့ မှတ်သားသည်။

“မင်း လိမ့်ပြောရင် မင်းကိုငါ သတ်ပစ်ရလိမ့်မယ်”

“စိတ်ချပါ။ လိမ်ပြောရင် သတ်ပစ်လိုက်ပါ” ဟု ဒေါထန်နေသော စစ်ဗိုလ်ကိုလှောင်ရယ်ရင်း သူ့စကားကို ဆက်ပြောသည်။ အနီးပတ်လည် နယ်တစ်ခွင်လုံးတွင် သူပုန်တွေချည်းဟု သူကပြောပြသည်။

ချင်းတွင်းမြစ်ဝှမ်းအထိ ရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းသောနယ်သို့ စစ်ကြောင်း ( )ကြောင်း ချီတက်ပြီး ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးကို ဆောင်ရွက်ကာ ဘုံဘေးဘားမားကုမ္ပဏီမှ အဖမ်းခံထားရပြီး ဒုက္ခရောက်နေသော အမှုထမ်း သုံးယောက်ကို ကယ်ရန် အမိန့်ပေးထားသည်။ ယခုအခါ ချင်းတွင်းမြစ်သည် ရေတိမ်သွားပြီဖြစ်ရာ သင်္ဘောဝင်၍ရချင်မှဖြစ်တော့မည်။ ချင်းလူမျိုးစုသည် ကြောက်စရာကောင်းသည်ဟု ကျော်စောနေသော ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့် လူမျိုးစုဖြစ်သည်။ ချင်းနယ်တွင် မြန်မာအုပ်ချုပ်ရေးလည်း ပျက်ပြားနေပြီဖြစ်သည်။ တစ်ဖန် လောလောဆယ် ဆိုးဝါးစေသည့် အချက်မှာ နောက်ထပ်အုပ်ချုပ်ရေး အစားမထိုးနိုင်ဘဲ မြန်မာအစိုးရ ရုတ်တရက် ပျောက်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

စိတ်ချလက်ချ နှာခံအားကိုးရမည်မှာ မြန်မာအစိုးရလော၊ အင်္ဂလိပ်အစိုးရလောဟု မြန်မာတို့သည် ခွဲခြားမသိနိုင်ကြသေးပေ။ ထို့ကြောင့် အလွန်ခေတ်နောက်ကျလျက်ရှိသော လူရိုင်းပြည်ကြီးမှာ လုံးဝ မင်းမဲ့တိုင်းပြည်ကြီးအဖြစ် ရောက်တော့မည်ကဲ့သို့ အစည်းပြေလျက် အစိတ်စိတ်ဖြစ်နေသည်။

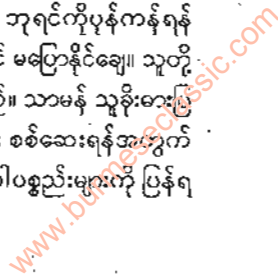
အထက်မြန်မာပြည် ဤနေရာအထိ သူပုန်ထခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ မျိုးချစ်စိတ်ကြောင့်လည်း မဟုတ်သေး။ ကျူးကျော်လာသူအား တိုက်ရိုက် တိုက်ခိုက်ခြင်းလည်း မပြုသေးပေ။ တစ်ရွာက တစ်ရွာကို တိုက်ခိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။ တစ်စုနှင့်တစ်စု တိုက်ခိုက်နေခြင်းသာဖြစ်သည်။

ချင်းတွင်း၌ရောက်နေသော ဘုံဘေးဘားမား ကုမ္ပဏီမှ မစ္စတာ ကယ်လိုဂ်ရီဒီက ကာနယ်စလေဒင်ထံသို့ အင်္ဂလိပ်တပ်များ ချီတက်လာပြီး မန္တလေးအနီးသို့ ရောက်လာသောအခါ မြန်မာတပ်မတော်သည် အနောက်မြောက်ဘက်သို့ ထွက်ပြေးရင်း လမ်း၌တွေ့သော ခရီးသည်များနှင့် ဖြတ်သွားသော ရွာများကို လူယုတ်ကိခိုက်သွားကြသည်ဟု အစီရင်ခံသည်။

ခရိုင်ဝန်၊ မြို့ဝန်တို့သည် အာဏာမဲ့ဖြစ်ကာ ထွက်ပြေးကြသည်။ ရွာတွေကို မိမိတို့ဘာသာ လုံခြုံအောင် ကာရံကြသည်။ ရွှေထီးဆောင်း ဗိုလ်တစ်ဦး၏အောက်တွင် အဖွဲ့ကလေးများ စုပေါင်းထားသော အဖွဲ့ကြီးမျိုး နှစ်ဖွဲ့ခန့်ရှိသည်။ သူပုန်ဗိုလ်ကြီးက အခြားသူပုန်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်နှင့် ပူးပေါင်းလိုက်ရာ သူပုန် ၈၀၀ ခန့်ရှိ အဖွဲ့ကြီးဖြစ်သည်။ ၎င်းသူပုန်တို့သည် တစ်နယ်လုံးလှည့်ပတ်ပြီး သူကြီးတွေသတ်၊ ရွာတွေကို မီးရှို့ပစ်မည်ဟု မြိမ်းခြောက်ကာ ရွာများအား လူ၊ လက်နက်၊ ငွေပေးရန် ညှဉ်းကြသည်။ ဤသူပုန်အဖွဲ့သည် တစ်မနက်လုံး လူယုတ်ကိခိုက်လျက်ရှိသည်။ စစ်ကြောင်းတစ်ကြောင်းမှာ သူပုန်ကိုဖြုတ်ရှင်းရန်အတွက် ချီတက်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

မြင်းခြံတွင် ကာနယ်ဟဲရင့် အုပ်ချုပ်လျက်ရှိသော အင်္ဂလိပ်တပ်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုအရပ်တွင် လက်နက်အပြည့်အစုံနှင့် လူတစ်ရာရှိသော သူပုန်တို့သည် နောက်ထိုးသေနတ်ကို ကောင်းကောင်းမကိုင်တတ်ကြသော်လည်း အစောင့်ကိုမူ ပစ်ခတ်ကြသည်။ တပ်သား ခုခဦးပါသော လက်ပစ်မိုးကိုင် တပ်ဆွယ်တစ်ခုကိုလည်းကောင်း၊ သူပုန်တို့အား တိုက်ရန် စေလွှတ်လိုက်သည်။ သူပုန်တို့သည် နှစ်ချက်သုံးချက်ပစ်ပြီးလျှင် ကျန်လူများက ထွက်ပြေးကြသည်။ လွန်ခဲ့သော ၄-၅ညက တစ်နေရာတွင် သူပုန်တွေ လူယုတ်သွားပါသည်ဟု ရွာသားအချို့ လာတိုင်သည်။ စစ်သားများ ချီတက်သွားရာ ရွာ ဥရွာမှ လူယုတ်ကိခိုက်ထားသော ပစ္စည်းတွေအပြည့်တင်ထားသည့် နွားလှည်း ၁၉စီးတွေ ရသည်။

ဤသူပုန်တို့သည် သူပုန်တို့၏ထုံးစံကို ချိုးဖောက်၍ မိန့်မတွေ့ကို စော်ကားသည်အထိ အလွန်ရက်စက်ယုတ်မာကြသည်။ ဤလူယုတ်မားများသည် ကျူးကျော်သူကို ခုခံရန် သို့မဟုတ် ဘုရင်ကိုပုန်ကန်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် သူပုန်ထကြသူများ ဖြစ်သည်ဟုပင် မပြောနိုင်ချေ။ သူတို့သည် ရာဇဝတ်မှုဖြင့် အသက်မွေးသူသာဖြစ်လိမ့်မည်။ သာမန် သူခိုးမားပြုများသာဖြစ်လိမ့်မည်။ ဂုဏ်တော်ပစ်သတ်လိုက်ပြီး စစ်ဆေးရန်အတွက် လူအတော်များများကို ဖမ်းဆီးလာသည်။ တိုက်ရာပါပစ္စည်းများကို ပြန်ရသည်။

ဤစားပြုဂိုဏ်း၏ ရှေ့တန်းခေါင်းဆောင် နှစ်ယောက်သည် တစ်ဖက်နယ်ခြားမှ မြန်မာရဲသားများဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာကိစ္စဖြင့် ရှောင်တခင် ခွင့်ယူလာကြသူများ ဖြစ်သည်။ အမှန်မှာ လူယက်တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် အစိုးရက ထုတ်ပေးသော လက်နက်ကို ယူဆောင်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ပိုင်နက်မှ ရဲသားသည် အထက် မြန်မာပြည်၌ အဆိုးဝါးဆုံး တိုက်ခိုက်နေသော သူပုန်ဖြစ်နေပါပကော။

ရေတပ် တပ်မဟာမှ တပ်သားအချို့သည် သူပုန်နောက်သို့ လိုက်ရန်ထွက်သွားကြသည်။ သူတို့သည် သူပုန်အတော်များများကို ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်ခဲ့ကြပြီးလျှင် ငတ်၍ လူယက်သူများကိုမူ ရိုက်နှက်ရုံသာ ရိုက်နှက်လိုက်ကြသည်။ အချို့သူပုန်တို့က သူတို့ရွာတွေ အတိုက်အခိုက် အဖျက်အဆီးခံရသဖြင့် အငတ်မခံနိုင်သောကြောင့် ရွာနီးချင်းတွေကို ဝင်ရောက်လူယက်တိုက်ရင်း သူပုန်ဖြစ်လာရပါသည်ဟု အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံကြသည်။

ဘုံရင်တစ်ပါးပါးကို နန်းတင်ကြောင်း ကြေညာလိုက်ပါက ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်အတွင်း သူပုန်တွေ ငြိမ်သွားလိမ့်မည်ဟု မြန်မာတို့က အတိအလင်းပြောကြသည်။ ဤသို့ ကြေညာလိုက်ခြင်းဖြင့် အစိုးရသည် သူတို့ရွာတွေကို အကာအကွယ်ပေးလိမ့်မည်။ ပိုနေမြဲကျားနေမြဲ နေသား တကျဖြစ်တော့မည်ဟု သဘောပေါက်သွားကြမည်ဖြစ်သည်။

အခြားတစ်ဖက်က လုံးဝသိမ်းပိုက်ရေးကို ထောက်ခံနေသော မျက်နှာဖြူများနှင့် မြန်မာပြည်ရှိ အင်္ဂလိပ်တိုင်းလိုလိုက လုံးဝ သိမ်းပိုက်ခြင်းသာလျှင် တစ်ခုတည်းသော ဖြေရှင်းနည်းဖြစ်သည်ဟု အဆိုရှိသည်။

ကံအားလျော်စွာပင် အစာရှားပါး ငတ်မွတ်မည်ဆိုသည်မှာ အခြေအမြစ်မရှိ။ ကောက်သစ်မှာ အလွန်ကောင်းသည်။ တောသူတောင်သားတွေကသာ သူပုန်မထကြတော့ဘဲ ကောက်ရိတ်မည်ဆိုပါက ကောက်သစ်မှာ အလွန်အားရစရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ လောလောဆယ်တွင်မူ ဒုစရိုက်သံသရာ လည်နေသည်။ ငတ်လို့ သူပုန်ထသည်။ ငွေမရှိ အရောင်းအဝယ်မလုပ်နိုင် ဖြစ်နေသည်။ သာမန်အချိန်တွင်မူ မြန်မာအိမ်တိုင်းသည် တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ရောင်းချသော ဈေးဆိုင်ဖြစ်သည်။ ၎င်းဈေးသည်

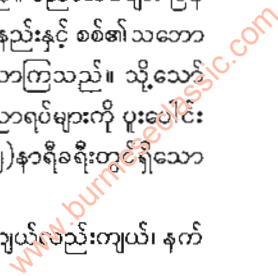
လုပ်ငန်းမှာ ယခုအခါ ရပ်ဆိုင်းသွားပြီဖြစ်လေသည်။

သူပုန်ထကြမှုသည် တိုးတက်များပြားလာလျက်ရှိရာ နိမ့်နင်းရန်မလွယ်လှပေ။ အကြောင်းမှာ အသာကလေးလွတ်အောင် ရှောင်သွားနိုင်သော သူပုန်အဖွဲ့တွေကို စစ်တပ်က ဒလကြမ်း လိုက်မတိုက်သေးသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ မြင်းတပ်ရှိမည်ဆိုက သူတို့ကို မှီအောင်လိုက်နိုင်လိမ့်မည်။ မန္တလေးမှ မဒရပ်တပ်သားများကို စေလွှတ်လိုက်သော်လည်း သူတို့၏မြင်း ဝမ်းဗိုက်ထိအောင် ရွှံ့ဗွက်များနှင့် တောနက်ကြီးကိုဖြတ်သန်းရန် မဖြစ်နိုင်သဖြင့် စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ပြန်လာရလေသည်။ မြန်မာတို့ သူရဲဘောနည်းသလော၊ ရဲရင့်သလောဆိုသော ကိစ္စကား ရှင်းနေပေသည်။ ဥရောပတပ်များကို ဟန်ဆောင်ပင် ခံမတိုက်ကြပေ။ ကုလားမများထက် သူတို့ကသာသည်ဟု ဆိုကြသော်လည်း လက်တွေ့သာကေ မပြနိုင်ကြပေ။ မင်းလှ(ခံတပ်တိုက်ပွဲ)မှတစ်ပါး သူတို့သည် အပြောကြီးသလောက် တိုက်မပြနိုင်ပေ။ သူတို့၏တပ်များသည် လေ့ကျင့်မှု လုံးဝမရှိဟုပင် ပြောမည်ဆိုကပြောနိုင်သည်။ တပ်သားတွေမှာ ဝပ်နေအောင် ခံနေရသည်။ သူတို့လက်နက်များက ညံ့ဖျင်းလှသည်။ ခဲယမ်းမီးကျောက်မှာ သာ၍ပင် ညံ့သေးသည်။ သူတို့ကိုင်ခွဲသော ဓား၊ လှံတို့မှာ သံနှင့်ပြုလုပ်ထားသည်။ ခြေနှင့်နင်းလိုက်လျှင် စည်ပတ်သံပြားလို ကွေးကောက်သွားသော သံမျိုး ဖြစ်သည်။

အလောင်းဘုရားကို ဆက်ခံသူများသည် စစ်ရေးတွင် ဝါသနာထုံမှု ထူးထူးခြားခြား နည်းပါးလာဟန်တူသည်။ လွှတ်တော်က ပြင်သစ်စစ်ကျောင်းသို့ စစ်ပညာသင်များ စေလွှတ်ခဲ့သည်။ ပညာသင်များ ပြန်လာသောအခါ ခေတ်သစ်နည်းအရ ခံတပ်ဆောက်နည်းနှင့် စစ်၏ သဘောတရားများကို အနည်းနှင့်အများ တတ်မြောက်လာကြသည်။ သို့သော် သူတို့၏ပညာကို အသုံးချမည့်သူ၊ သို့မဟုတ် ပညာရပ်များကို ပူးပေါင်းမည့်သူ မပေါ်ပေါက်ခဲ့ချေ။ မန္တလေးအောက် (၂)နာရီခရီးတွင်ရှိသော အင်းဝ၌ သာဓကတစ်ခုကို တွေ့နိုင်သည်။

ထိုနေရာတွင် မြစ်သည် အထူးသဖြင့် ကျယ်လည်းကျယ်၊ နက်

လည်းနက်သည်။ ဤနေရာ၌ပင်လျှင် အကြီးအကျယ် ရေကြောင်းပိတ်ဆို့မှု ပြုလုပ်ရန်အတွက် ဆုံးဖြတ်သည်။ အရှေ့ကမ်း၌တစ်စု၊ အနောက်ဘက်ကမ်း၌တစ်စု ခေတ်သစ်နည်းအရ ဆောက်လုပ်ထားသော ခံတပ် (၂)ခု တည်ထား၏။ ဤ (၂)နေရာ၌ ခံတပ်ဖြင့် လုံခြုံပြီးဖြစ်ရာ စစ်သင်္ဘောများ ခံတပ်နှင့် အလွန်နီးအောင် မကပ်စေနိုင်ရန်နှင့် ခံတပ် (၂)မှ (၂)ဖက်ညှပ်၍ ပစ်ခတ်နိုင်ရန်အတွက် မြစ်ကြောင်းပိတ်ဆို့ခြင်းကို ခံတပ်များရှေ့မှာ ထားသင့်သည်။ သို့သော် အဟန့်အတားမရှိ၊ ခံတပ်နားသို့ ကြိုက်သလောက် စစ်သင်္ဘောတွေကပ်လာပြီး ခံတပ်ကိုဖြိုခွင်းကာ အကာအကွယ်မဲ့လျက်ရှိသော လမ်းအတိုင်း စိတ်အေးလက်အေး တက်လာစေနိုင်လောက်အောင် မြစ်ကြောင်းပိတ်ဆို့မှုကို မြစ်အထက် တစ်မိုင်၏ (၄)ပုံ (၁)ပုံခန့်နေရာ၌ ပြုလုပ်သင့်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်သော မြန်မာတို့ စိတ်သဘောထားကား အသိရစက်လှသည်။

သင်္ဘောကြီး (၂)စင်းနှင့် အနည်းဆုံး (၁၄)စင်းမျှသော လှေကြီးတို့သည် မြစ်အတွင်း ဧရာဝတီရေပြင်ကျယ်ကြီးထဲ၌ နစ်မြုပ်လျက်ရှိသည်။ ရေပြင်ပေါ်သို့ ထိုးထွက်လျက်ရှိသော ခေါင်းတိုင်နှင့် လှေဦးအစွန်းတို့က ဗြိတိသျှသင်္ဘောသားများ ရှောင်ကွင်းရုံမည့် ရေကြောင်းကို သတိပေးလျက်ရှိသည်။ ဤကဲ့သို့သော လူစု၏ စစ်ရည်စစ်သွေးကို မည်သို့ပြောရပါမည်နည်း။ မင်းလှမှ မင်းလက်ဝါးမှတစ်ပါး သီပေါမင်းသည်လည်းကောင်း၊ သူခန့်ကြီးများသည်လည်းကောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်များသည်လည်းကောင်း၊ စစ်သားတို့၏ တိုက်ရည်ခိုက်ရည်ကို တဆိတ်ကလေးမှ မပြနိုင်ခဲ့ကြပေ။ အကယ်၍ အမျိုးသားကာကွယ်ရေးတာဝန်ကို အမျိုးသမီးများအား လွှဲအပ်ပေးထားပါက ယခုထက်တော့သာလိမ့်မည်။ ယခုထက် ဆိုးဝါးသော အခြေအနေမျိုးကိုကား မရောက်နိုင်တော့ပြီ။

ပဏာမ စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှု ပြုခဲ့စဉ်ကလည်းကောင်း၊ စိတ်လိုက်မာန်ပါ လုပ်လိုက်သဖြင့် ပေါ်ပေါက်လာသော အကျိုးဆက်ဖြစ်သည့် အင်္ဂလိပ်တွေကို ခုခံရန်ကြိုးစားစဉ်ကလည်းကောင်း၊ (မြန်မာတို့သည်) တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်နိုင်သော အရည်အချင်းဖြင့် ပြည့်စုံသော အမှုတစ်ခု သို့မဟုတ် အကြံဉာဏ်ကို မပြနိုင်ခဲ့ကြပေ။

ပေါ့ပေါ့ဆဆ သာမန်အားဖြင့် ပြောပြရလျှင် မြန်မာတို့သည် ဉာဏ်ကောင်းသော ကလေးသူငယ်နှင့်တူ၍ လူကြီးတစ်ယောက်တွင် ရှိသင့်ရှိထိုက်သည့် အရည်အချင်းများ မရှိဟုထင်ရသည်။

သို့သော်လည်း သမာသမတ်ကျကျ လေ့လာသူများကမူ မြန်မာတို့ကို သူရဲဘောကြောင်သူများဟု မယူဆကြပေ။ မြန်မာတို့သည် အရေးကြီးလာသောအခါ အားကြီးမာန်တက် မဆုတ်မနစ် ဦးလည်မညှန် တိုက်ခိုက်ကြသည်။ သူတို့သည် တိုက်ရည်ခိုက်ရည် ဝလာသော သူပုန်များ ဖြစ်လာသောအခါ ကြောက်ဖွယ်လိလိဖြစ်လာသည်။ သူတို့သည် စည်းကမ်းနှင့် မျက်နှာကြောမတည့်ကြပေ။ ပျော်ပျော်နေ သေခဲ ဟူသော အခြေခံ သဘောထားကို လက်ခံထားရာ စည်းကမ်းတင်းကြပ်မှုက ဝင်နောက်နေ ပေလိမ့်မည်။ မြန်မာတို့အဖို့ တစ်ခါတစ်ရံ တရားတမော နားရမ္မ အတင်း အဖျင်းကလေးပြောရမူ နားနားနေနေ အေးအေးသာသာ နေရမူဖြစ်ပေ မည်။ စာတိုက်အာဏာပိုင်တို့သည် စာဖို့လုပ်ငန်းအတွက် မြန်မာတို့ကို အားမကိုးရဲပေ။ မြန်မာတို့သည် စာတစ်စောင်ကို တစ်ပတ်ရှိမှ သွေးပေး သည်။ နောက် အနားယူသည်။ စာဝေဖို့အလုပ်ကို နောင်အခွင့်သင့်မှ လုပ် မည်ဟု ပစ်ထားလိုက်သည်။

စည်းကမ်းတင်းကြပ်မှုဒဏ်ကို မခံနိုင်သော မြန်မာတို့သည် အမြဲတမ်း တပ်ကြီးများဖြင့် စစ်ဆင်ရေးကိုပြုလုပ်ရန် အရည်အချင်းမရှိသော်လည်း ပြောက်ကျားစစ်တိုက်ရန်မှာ သူတို့အဖို့ အကျဖြစ်နေသည်။ သူတို့သည် သေရမှာကိုမကြောက်၊ လျင်မြန်ဖျတ်လတ်၍ အကြမ်းဝတမ်းခံနိုင်သည်။ ချက်ခြင်းလက်ငင်း အကျိုးရှိမည့် မျှော်လင့်ချက်က ခေ့ဆော်လာ လျှင် ဝုန်းကန်ဒိုင်းကန် ထလုပ်တတ်သည့်အပြင် အံ့ဘာနမ်းရဲစွမ်းပင် ပြတတ်သည်။

မြန်မာပြည်အကြောင်း သိသူတစ်ဦးက ဝေးလံသောရွာများရှိ အထူးသဖြင့် တောင်ပေါ်သားများနှင့် အဆက်အဆံ၊ အတိုက်အခိုက်များများရှိခဲ့သော သူများသည် ရဲစွမ်းသတ္တိအထူးပင်ရှိကြသည်ဟုကျွန်တော် အားပြောဖူးသည်။ သို့သော် မြို့၌နေသူများသည် မိန်းမဆန်လာကြပြီးလျှင် အရေးပေါ်လာသောအခါ လက်ကို အသုံးချရန်ထက်

ခြေထောက်ကို အသုံးပြုရန် အားသန်လာကြသည်။

မြန်မာတို့သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင်ရှိသော လူမျိုးများအနက် အတိုက်အခိုက် ဝါသနာအထုံဆုံး၊ ကြောက်မက်ဖွယ်အကောင်းဆုံး မျိုးရိုးမှ ဆင်းသက်လာသော လူမျိုးဖြစ်သည်ဟူသော အချက်ကို သတိရသောအခါ မြန်မာတို့သည် ကာယိကသတ္တိ နည်းသူများဟူ၍ ယုတ္တိရှိရှိ မထင်မြင်နိုင်တော့ပေ။ ဂျင်ဂျစ်ခန်နှင့် တီမာလိမ်းလက်ထက်တွင် အာရှတိုက်တစ်ခုလုံးကိုအောင်နိုင်ပြီး ဥရောပတိုက်ကိုပင် မိမိလက်ရပ်ထဲ ထည့်ထားကြသော အလွန်ရဲရင့် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော မွန်ဂိုတို့သည်ပင် အိမ်နီးချင်း လူမျိုးဖြစ်သော မြန်မာကိုခန့်ငြား အမှတ်ပြုရသည်။

စနစ်တကျလည်း စည်းရုံးထားမည်။ ခေါင်းဆောင်မှုလည်း ကောင်းမည်ဆိုပါက ဥရောပစည်းစနစ်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော တရုတ်တပ်များကို ယခုအခါ တွေ့ရသကဲ့သို့ တိုက်ရည်ခိုက်ရည် ရှိလာမည်ဖြစ်သည်။ တရုတ်များကို အစဉ်အလာအရာ နာမည်ကျော် သတ္တိကြောင်များဟု မှတ်ယူခဲ့ကြသော်လည်း အခြေအစနေပြောင်းလဲလိုက်သဖြင့် ကောင်းပေဆိုသော စစ်တပ်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်လာနိုင်သည်။ မိမိတို့တပ်ကိုလည်း ထိမ်းသိမ်းနိုင်စွမ်းရှိသည်ကို ပြသခဲ့သည်။

မြန်မာလူမျိုးတို့သည် ကိုယ်ကာယ ထွားကျိုင်းသန်မာသော သူများဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် ခြင်းလုံးကစားရာတွင် ဒူးနှင့်တံတောင်ကို အသုံးပြုရသဖြင့် ကြက်သားများ သန်မာထွားကျိုင်းလာပြီးလျှင် အလွန်ကျင်လည် ဖျတ်လတ်လျှင်မြန်မှုကို ပြသနိုင်သည်။

သင့်လျော်သော လေ့ကျင့်မှုရှိမည်ဆိုလျှင် မြန်မာတို့သည် တိုက်ခိုက်ရေးသမားကောင်း ဖြစ်လာပေမည်။ ဤကား မြန်မာတပ်ဖွဲ့သည် ကျွန်တော်တို့၏ တိုင်းရင်းသားတပ်များနှင့် တစ်ဖက်တည်း အတူလက်တွဲ၍ တိုက်ခိုက်မည့်အချိန်ကို မျှော်မှန်းနေသော အင်္ဂလိပ်အရာရှိများ၏ ထင်မြင်ချက်ပေတည်း။

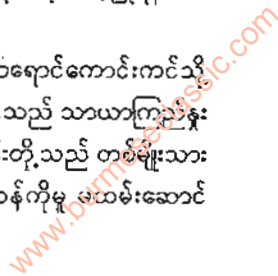
အခန်း (၇)

ရတနာပုံနေပြည်တော်

အင်းဝမှ ရတနာပုံ မန္တလေးအတွင်းသို့ စရောဝတီမြစ်သည် ကျယ်၍စီးလာပြီး ကမ်းနဖူးများကလည်း ပို၍ သာမောဖွယ်ဖြစ်လာသည်။ အရှေ့ဘက်နှင့် မြောက်ဖက်ရှိ ရှမ်းကုန်းပြင်မြင့်တောင်တန်းကြီးများမှာ အနီးကပ်လာသည်။ အနောက်ကမ်းတွင် ရံဖန်ရံခါ ပေ ၂၀၀-၃၀၀ လောက်အထိ မြင့်သော တောင်ကမူ (စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး)နှင့် ပုံစံအမျိုးမျိုးသော စေတီများကို တောင်ထိပ်တွင် တည်ထားလေရာ ရှုမျှော်ခင်း ပန်းချီဆရာအဖို့ ကြည့်နူးရှုမောဖွယ်ဖြစ်သည်။

မန္တလေးသို့ဝင် မြစ်ဝမရောက်ခင် ထောင့်ချိုးမြစ်ကျွေကြီးတွင် စံထားလောက်သည့် တောင်နှစ်လုံးကို သဘာဝက တည်ထားပေးသည်။ အကယ်၍ ၎င်းတောင်များကိုသာ အခိုင်အခံ့ စစ်ဆင်ထားပါက နေပြည်တော်သို့ မြစ်ကြောင်းမှ ချဉ်း၊ ရေးတွင် အကြီးအကျယ် အခက်အခဲနှင့် တွေ့ရပေမည်။ သို့ရာတွင် ဤနှစ်လုံးဖွယ်တောင်ကို အခိုင်အခံ့ပြုရန် စိတ်ကူးသည် မြန်မာတို့၏ ခေါင်းထဲသို့ မဝင်ခဲ့ချေ။

လည်းကောင်းတောင်များသည် အပြာရောင်ကောင်းကင်သို့ လွင့်တက်နေသော စေတီကို ထိက်ပေါ်တင်ထားပါသည် သာယာကြည်နူးဖွယ်လည်း ကောင်းပါ၏။ သို့ရာတွင် လည်းကောင်းတို့သည် တစ်မျိုးသားလုံး၏ ရာဇဋ္ဌာနီ နေပြည်တော်၏ လုံခြုံရေးတာဝန်ကိုမူ မထမ်းဆောင်ကြချေ။

မြစ်အတွင်းမှ ချဉ်းကပ်လာသူသည် မန္တလေးမြို့ကို မြင်ရခဲ့သည်။ ယခုလက်ရှိ မြစ် ရေမျက်နှာပြင်ထက် ကမ်းနဖူးက ပေ ၃၀-ခန့် ပို မြင့်နေသည်။ မြို့ရိုး ၄-ဖက်ကာထားသော နန်းတော်ကြီးကား ကုန်းဘက်နှင့် ၁-မိုင်ခွဲခန့် ဝေးသေးသည်။ လမ်းခရီး၌ အိမ်များရှိကြသော်လည်း ဝါး၊ ဝါးထရုံနှင့် ဆောက်ထား၍ တံသာသာမျှသာရှိသည်။ သင်္ဘောဆိပ် မြို့ တွင်းသို့ လမ်းကျယ်ကြီးတစ်လမ်း ဖောက်ထားသည်။ သို့သော် ကျောက် ခင်းထားခြင်း၊ ပြုပြင်ခြင်းမရှိ။ တွင်းတွေ ချိုင့်တွေကြောင့် နွားလှည်းစီးရ သည်မှာ ကသိကအောက်ဖြင့် မသက်သာလှ။ တစ်မြို့လုံး မြင်းတစ်ကောင် တလေပင် မြင်ရခဲ့သည်။ မြန်မာပြည်တစ်ပြည်လုံး၌လည်း ဤအတိုင်းပင် မြင်းကို မြင်ရခဲ့သည်။

ရာသီဥတုမှာ မြင်းများနှင့် မသင့်လျော်ရကား မြင်းအစား အိန္ဒိယ ပြည်တွင် ပဲခူးမြင်းပုဟုခေါ်သည့် ရှမ်းပြည်ဘက်မှလာသော အလွန်မှာ သည့် ရှမ်းမြင်းပုများကို ဓွေးသည်။ ယခုအခါတွင် အထက်မြန်မာပြည်၌ ၎င်းမြင်းပုများပင် အလွန်ရှားနေချေပြီ။ ၎င်းမြင်းများသည် ဈေးကြီးပြီးလျှင် အမျိုးအစားမှာ တော်သင့် ရှိသာရှိသည်။

နန်းတော်သည် တစ်ဖက်လျှင် တစ်မိုင်ခန့် ရှည်သော အုတ်ရိုးလေးဘက်ကာထားသော စတုရန်း နန်းမြို့တော်ဖြစ်သည်။ မြို့ရိုးအခြေတွင် ပေ ၃၀-ခန့်အကျယ်၊ ၂၂-ပေခန့် အမြင့်ရှိသော တံရိုးရှိ၍ ၎င်းတံရိုးမှ မြို့ရိုးပေါ်သို့ တက်နိုင်သည်။ မြို့ရိုးရှေ့တွင် ကျယ်လည်းကျယ်၊ နက်လည်းနက်သော ကျုံးကို သစ်သားတံတားဖြင့် ဖြတ်ထားသည်။

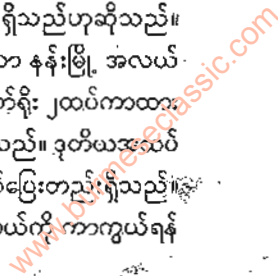
အကာအကွယ် ပြုလုပ်ထားပုံမှာ ခေတ်လယ်ခေတ် မွန်ဂိုမြို့တော်များအတိုင်းပင်ဖြစ်၍ ခေတ်သစ် ကာကွယ်ရေးအရ လိုအပ်သော အချက်များကို အလေးမမူခဲ့ပေ။ တစ်ဖက်လျှင် ၃-ပေါက်ကျဖြင့် ဝင်ထွက်ရာ တံခါး ၁၂-ရပ်ရှိသည်။ တံခါးတစ်ဖက်မှ တစ်ဖက်သို့ မြို့ရိုးနှင့် မြင့်ပြိုင်လမ်းများ ဖောက်ထားသည်။ လမ်းအကျယ်မှာ ပေ ၈၀ရှိ၍ လက်တစ်ဖက်တစ်ချက် သစ်ဝင်များ စိုက်ထားပြီးလျှင် လမ်းသည် အိမ်များနီးကပ်လွန်းသည်။ ၎င်းလမ်းကို ကျောက်ခင်းပြီးသောအခါတွင် လမ်း

ကောင်းများဖြစ်လာပေမည်။ အိမ်တွေကို အများအားဖြင့် ကျွန်း သို့မဟုတ် ဝါးဖြင့်ဆောက်ကြသည်။ အိမ်များသည် အလွန်ခနော့နီ ခနော့နီနှင့်လှပြီး ခိုင်ခံ့ကြချေ။

အများအားဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများဖြစ်သော ဘာသာရေးအဆောက်အဦမှာ ပုံစံကျနသည်။ ပန်းပုလက်ရာများဖြင့် ခြယ်သထားကာ ဗိသုကာပညာ လက်ရာလည်းမြောက်သည်။ ဤအဆောက်အဦများအား မြို့တော်၏ အပြစ်အနာအဆာများကို ချေဖျက်လျက်ရှိသည်။ မြို့တော်လမ်းများ၏ သန့်ရှင်းရေးကို ကြောက်စရာအသွင်ရှိသော ဝက်မဲကြီးများနှင့် တစ်စစီ ကိုက်တတ်၊ ဟောင်တတ်သော ဓွေးများလက်သို့ လုံးဝအပ်ထားသည်။ သူတို့က သူတို့၏ တာဝန်အသီးသီးကို အသင့်အတင့် ထမ်းဆောင်ကြသော်လည်း ဤတိရစ္ဆာန်များကား သည်းမခံနိုင်အောင် စိတ်ရှုပ်စရာကောင်းပေသည်။

မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီး မစ္စတာဘားနတ်က အလုပ်လက်မဲ့ လူလိများထဲမှ အတော်အသင့် ကြိုးစားမည့်သူများကို ခေါ်ပြီးလျှင် တံမြက်ချည်းသမားနှင့် လမ်းအလုပ်သမားအဖြစ် စေခိုင်းသည်။ ဝက်တွေ ဓွေးတွေမှာ တဖြည်းဖြည်းချင်း လမ်းမကြီးပေါ်မှ ပျောက်သွားကြသည်။ စားရခြင်းမရှိပြီး သူပုန်ဖြစ်သွားနိုင်သော အလုပ်သမားများအတွက် လမ်းသစ်များ ဆောက်စေသည်။ လမ်းမကြီးများကို ကတ္တရာခင်းရန်ဖြစ်သည်။ အိမ်ခြေ ၁၀၀၀ မှုန်းခြေမှာ ၁၂၀၀၀ ရှိ၍ လူဦးရေ ခန့်မှန်းခြေမှာ တစ်သိန်းခန့်ရှိသည်။ အများအပြားမှာ နန်းတော်မှ လခ ရိက္ခာကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဆုတော်ပကာကိုသော်လည်းကောင်း အမှီပြု၍ နေကြသူများဖြစ်သည်။ နန်းတော်အပေါ် မှီ၍ အသက်မွေးနေသူများမှာ ၂၀၀၀၀ ရှိသည်ဟုဆိုသည်။

ရွှေနန်းတော်ကား သစ်တပ်ကာရံထားသော နန်းမြို့ အလယ်၌ တွင်ရှိသည်။ သစ်တပ်မှာ ပေ ၂၀ မြင့်သည်။ အုတ်ရိုး ၂ ထပ်ကာထားသည်။ တစ်ထပ်မှာ သစ်တပ်အတွင်းရှိ၍ ပေ ၁၀၀ ရှိသည်။ ဒုတိယအထပ်မှာ ပေ ၂၀၀ ရှိ၍ ၃ တန်းသော အရံအတားတို့မှာ တစ်ပြေးတည်းရှိသည်။ သစ်တရက် ရန်သူဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ခြင်း အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ရန်

အတွက် ပြုလုပ်ထားသကဲ့သို့ပင် ရှိချေသည်။

ဗြိတိသျှ စစ်အင်အားများက ဤအရံအတားများကို နေရာ
ခြား၍ ဖြတ်ဖောက်ပြီးလျှင် သစ်တပ်ထိပ်မှ ကွပ်ကဲရန်အတွက် ချက်ခြင်း
ပင် ကတုတ်များဆောက်လုပ်လိုက်သည်။ ဘုရင် ဝင်တော်ထွက်တော်မူရန်
အတွက် သီးသန့်ထားရသော အရှေ့ဘက်တံခါးသည် ယခုအခါ ဟင်း
လင်းပွင့်လျက်ရှိသည်။ ဤတံခါးမှ နန်းဦးမြေနန်းဆောင်ဘက်ကို မျှော်
ကြည့်လိုက်လျှင် ဘုံအဆင့်ဆင့်တို့အောက်ရှိ ရွှေတိုင်ကြီးများအလယ်၌
အမြင့်တွင်တင်ထားသော ရာဇပလ္လင်ကို တွေ့ရလေသည်။ ညီလာခံသဘင်
ကျင်းပရာ ရွှေနန်းဆောင်ကြီးမှာ နန်းတော်ကြီးတစ်ခုလုံးတွင် အကောင်း
ဆုံးအဆောက်အဦ ဖြစ်သည်။ ငှါးငှါးစွင့်စွင့် တင့်ဖောဖွယ်ရာ ပသာဒ
ကို ဆောင်လျက်ရှိသော မှန်ကင်းပြသားသည် ကျက်သရေ ရွှန်းဝေလျက်
ရှိသည်။ နန်းတော်ကြီးတစ်ခုလုံးကို မိုးလျက်ရှိသော ပြသားဒ်မှ ဝင်းလျက်
ရှိသော ရွှေထီးတော်ကို ပြုလုပ်ရာတွင် သစ်သားနှင့်ဖက်၍ သံချောင်းများ
ကို ကွေးကောက်ပြီး ဘောင်ခွေသည်။ သံချောင်းများကို တိုင်ပျောကြောင်း
များအဖြစ်သုံးရာတွင် ငှါးငှါးစွင့်စွင့်ရှိသော ပြသားဒ်တော်နှင့် အလွန်ပဏာရ
လှပေသည်။ ပြသားဒ်အထွတ်ဘုံများကို ကြေးနန်းကြီးတောင့်တောင့်ဖြင့်
ဆွဲထိမ်းထားသည်။ ဤဆိုင်ကြီးများသည်လည်း အပေါ်သို့ရှူးတက်
သွားသော ပြသားဒ်ပုံစံနှင့် တသားစည်းကျသော လက်ရာမြောက်သည့်
အဆင်တန်ဆာတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ ရွှေထီးတော်ကို 'ဆုကော်မတီ'က
မျက်စိကျလျက်ရှိသည်။ ရွှေသားချည်းဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည်ဆိုပါက
ခက်ခက်ခဲခဲဖြုတ်ရသည့် စရိတ်ကြေးပေလိမ့်မည်။

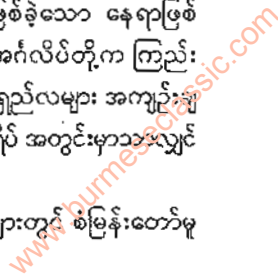
နန်းဦး မြေနန်းဆောင်တော်တွင် တင်ရန်အတွက် ရွှေထီးတော်
ကို ပြုလုပ်ပြီး မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးအား ရှုစားရန် တင်ဆက်ပြသည်။
သို့သော် ၎င်းထီးကိုမဟင်ဘဲ ရွှေချထားသော ထီးအတူတိုသာ အကြံပိုင်
ပိုင်ဖြင့် တိတိတဆိတ်တင်ထားသည်ဟု အများက ယုံကြည်လျက်ရှိသည်။
နန်းတော်ကြီးအတွင်းရှိ မှန်စိရွှေချ ပန်းတောင်း ပန်းဆွဲများဖြင့်ပြီးသော
ရွှေနန်းဆောင်တို့၏အကြား ဟိုတစ်ပြောက် သည်တစ်ပြောက်ရှိနေသော

အုတ်ဂူနန်းများထဲရှိသော 'ခေါင်း'တော်များမှာ ရွှေဖြင့်လုပ်ထားသည်ဟု
တီးတိုးပြောသံကြားရသည်။ သို့သော် 'ဆုကော်မတီ'သည် 'ခေါင်း'တော်
များကို ရွှေဖြင့်လုပ်ထားသည်ပင်ဖြစ်စေ အုတ်ဂူနန်းကို ဖျက်ဆီးဖောက်
ထွင်းရန်ကိုကား အိပ်မက်ပင် မမက်ချေ။ အမိန့်မရဘဲ အရမ်းဖောက်ကြမည်
စိုး၍ ထိထိရောက်ရောက် စောင့်ရှောက်ထားသည်။

နန်းတော်အတွင်း၌ ရွှေမချထားဘဲ ဆေးနီသုတ်ထားသည့်
ပန်းတောင်းပန်းဆွဲ အပြောက်အမွမ်းတို့ဖြင့်ပြီးသော ကျွန်းသား ရွှေနန်း
ဆောင်ကြီးငယ်တို့ အစီအရီရှိသည်။ ရွှေကိုပိန်းနေအောင် ရက်ရက်ရော
ရောချထားရာ မျက်စိပင် ကျိန်းလာသည်။ တိုင်ခြေ၌သုတ်ထားသော
ဟင်္သာပြဒါး အနီရောင်ကြောင့်သာ မျက်စိသက်သာရာရသည်။ ဗိသုကာ
ကွန်မြူထားသော စိတ်ကူးနှင့် လက်မှုပညာသည်တို့၏ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ
မှုကြောင့် အသေးစိတ်လက်ရာတိုင်းတွင် ပသာဒအပြောင်းအလဲ အဖုံဖုံ
စိတ်ဝင်စားဖွယ်အစုံတို့ကို တွေ့ရသည်။ အခန့်အယဉ်ကို ကြည့်ရသော်
လည်း ပင်ပန်းခြင်း ငြီးငွေ့ခြင်းမဖြစ်ပေ။ အချို့ နန်းဆောင်မှာမူ ရွှေနှင့်ငွေ
ကို အရည်ကျိုပုံသွင်းလိုက်ပါက နန်းမတော်ကြီး၏ နန်းမစုဆောင်တွင်
ဆင်ယင်ရန်အတွက် အထွက်အမြတ် ရတနာရွှေကြွတ်များပင် ရလောက်
ပေလိမ့်မည်။

သတ်ဖြတ်ခြင်းခံရသော မင်းသွေးမင်းနွယ်များထဲမှ မသေဘဲ
ကျန်ရစ်သူများအား ချုပ်နှောင်ရာ ကြည်းတိုက်မှာ သစ်သားဖြင့် ဆောက်
လုပ်ထားသော အဆောက်အဦဖြစ်သည်။ အနီရောင်ခြယ်ထားပြီးလျှင်
အခြားနန်းဆောင်များနှင့် နီးကပ်သဖြင့် လေမဝင်သာပေ။ ဤအချက်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အမင်္ဂလာအမည်းကွက်ဖြစ်ခဲ့သော နေရာဖြစ်
သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ လက်ရှိ နေထိုင်သူ အင်္ဂလိပ်တို့က ကြည်း
တိုက်ကိုဖျက်ချပစ်လိုက်ရာ ကြည်းတိုက်သည် နှစ်ရှည်လများ အကျဉ်းချ
ခြင်းခံရသော မိဖုရားနှင့် မင်းသမီးတို့၏ အတွေးအရိပ် အတွင်းမှာသားလျှင်
တည်ရှိ တော့သည်။

သီပေါမင်း နွေရာသီညနေခင်းနှင့် ညများတွင် စံမြန်းတော်မူ

သော တောင်ဥယျာဉ် နွေရာသီစံနန်းဆောင်သည်အဆောင်ဆောင်တို့ကြားမှ တမင်ဖောက်ထားသော ရေမြောင်းအနီး မှန်စီငွေပြားတပ်ထားသော တောက်ပသည့် စံနန်းတော်ကလေးပင်ဖြစ်သည်။ ၎င်းစံနန်းတော်ကလေးအသီးသီးတွင် ရဟန်းသံဃာတော်များ ကြွရောက်၍ လှူဖွယ်ဝတ္ထုများကို လှူဒါန်းသောအခါ သီတင်းသုံးရန်အတွက် သလွန်တော်တစ်ခုရှိသည်။ စံနန်းဆောင်ငယ်တစ်ခုစီတွင် လှပသော ပဒေသာမီးဆိုင်းတစ်ခုစီရှိသည်။ ခပ်ကြမ်းကြမ်း မဒရပ် အင်ဂျင်နီယာတပ်သားများက ဝုန်းကနဲဝင်လာပြီး ပဒေသာဖန်မီးဆိုင်းတွေ အောက်ပြုတ်ကျသည်ကို ကြည့်ကောင်းသဖြင့် မီးဆိုင်းတွေအားလုံးကို ဖျက်ဆီးပစ်ကြသည်။ ဤသို့ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ ဖျက်ဆီးမှုသည် နန်းတွင်းမဟုတ်ပါက အလွန်အရပ်ဆိုးမည့်ကိစ္စ ဖြစ်သည်။ နွေရာသီစံနန်းတော်ပတ်လည် အကာအရံများက ကျယ်ဝန်းလှသဖြင့် ဖျက်ဆီးသူများ ဖျက်ဆီးချင်တိုင်း ဖျက်ဆီးခွင့်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ဥယျာဉ်တော်များသည် အလွန်နာမည်ကြီးသော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် လျစ်လျူရှုထားခြင်း ခံရဟန်တူသည်။

လမ်းကွေ့လမ်းကောက်လေးများ၊ ရေကန်ငယ်များ၊ ရွှေချတံတား၊ ရေမြောင်းကလေးတစ်ခုနှင့် အပျော်စီးလှေကလေးတို့သည်ကား နွေရာသီစံနန်းတော်ရှိရာ ဥယျာဉ်တော်၏ အဆင်တန်ဆာများပေတည်း။ နန်းတော်ဝင်းအတွင်း ရှိသမျှသောနေရာ၌ ဥယျာဉ်တစ်ခု ကျဉ်းကျဉ်းဖြစ်စေ ကျယ်ကျယ်ဖြစ်စေ၊ ပြုလုပ်ရန်မဖြစ်နိုင်ပေ။ နန်းတွင်းသို့အလယ်အပတ် ရောက်သွားသောအခါ မြေနန်းဝအဝင် တစ်ဖက်တစ်ချက်၌ဘီးတပ်စင် ပေါ်တွင် တင်ထားသော ရွှေပန်းချ အမြောက်ကြီး ၂ လက်မှာအထင်အရှား ဆုံးအရာဖြစ်ပေသည်။ ရွှေချထားသော အမြောက်ငယ်များနှင့်အမြောက် တင်လှည်းများမှာ မနီးမဝေးရှိမြေတွင် ချထားသည်။ ၎င်းအမြောက်များကို ဖယ်ရှားပစ်ပြီးလျှင် အလောင်းဘုရား သင်္ဘောဖြင့် ရန်ကုန်သို့တင်ပို့လိုက်သည်။ ဤအမြောက်များကို ကာလကတ္တား ဗေဒင်စစ်ရေးပြကွင်း၌ အလှပြထားမည်မှာ မှုချပင်။

အဆင်တန်ဆာ အလှပြသက်သက်အဖြစ်ထားသော ဤ

ပြောင်လက်သော အမြောက်များအပြင် လိုရာအရပ်သို့ လှည့်၍ ချိန်နိုင်အောင် ကျကျနန ပြုလုပ်ထားသည့် စင်ပေါ်တွင် တင်ထားသည့် အမြောက် အများအပြားလည်း ရှိသေးသည်။ ထူးခြားသောအချက်သည်ကား အမြောက်တွေကို ဘယ်ဘက်ကိုပင် လှည့်ချိန်ချိန် ပတ်လည်ရှိ မြို့ရိုးနှင့် မလွတ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ရွှေနန်းဆောင်များကို ဖယ်ရှား၍ နန်းတော်ကြီးကို ဖြိုဖျက်မပစ်လျှင် ယင်းအမြောက်များကို လုံးဝ အသုံးချရမည်မဟုတ်ပေ။

ဒဂုံ၊ သွန်းစက်ရုံကဲ့သို့ပင် နန်းဆောင်များအတွင်း၌ အပါအဝင် အဆောက်အအုံဖြစ်သော လက်နက်တိုက်တော်တွင် ရိမ်တန်နှင့် မာတီနီဟင်နီရီ အမျိုးအစား ရိုင်ဖယ်သေနတ် အတော်များများတွေ့ရသည်။ မာတီနီဟင်နီရီသေနတ်မှာ မြန်မာတို့ ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ပြီးလျှင် အလွန်ကောင်းမွန်သေသပ်စွာ ပြုလုပ်ထားသည်။ မြန်မာတို့သည် အင်္ဂလိပ်ယမ်းမှုန့်ကိုသာ ရမည်ဆိုပါက ဤလက်နက်များသည် ကျွန်တော်တို့၏ လက်နက်သည်ပင် ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ရင်ဆိုင်ရမည့် လက်နက် ဖြစ်လာပေမည်။ ပေါက် ကွဲချိန်နေသဖြင့် မြန်မာတို့ ယမ်းသည် အားပျော့သည်။ ခွက်တစ်ခုထဲတွင် မြန်မာယမ်းထည့်၍ မီးတောက်လျက်ရှိသော မီးခြစ်ဆံပစ်တင်လိုက်သည် ကို ကျွန်တော်မြင်ခဲ့ဖူးသည်။ ယမ်းမှုန့်အချို့မီးစွဲသွားသောအခါကျမှသာ ထပေါက်သည်။ မန္တလေး၌ လက်နက်ချစဉ်ကဘုရင့်တပ်မတော်သားများ ချသော ဓားအများအပြားသည်အသားဖိလိုက်လျှင် ဝင် ကော့ကွေးသွား သော သံညံ့များဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ဓားအိမ်များစွာတို့ သည် သံဖြူပြားဖြင့် လုပ်ထားသည်။ မြန်မာစစ်ဌာနသည် နိုင်ငံခြားရေး ဌာနကဲ့သို့ပင် “န” လှပေသည်။

နန်းတော်သည် မြန်မာအုပ်ချုပ်ရေးစနစ်၏ ဗဟိုအချက်အချာထည်းဖြစ်သည်။ လွှတ်တော်သည် နန်းဦး မြေနန်းဆောင်နှင့်စပ်လျက်ရှိသော အဆောင်ဖြစ်သော်လည်း အတွင်းအုတ်ရိုးသည် တပ်ဝင်းသုံးထပ်၏ အပြင်ဘက်၌ ရောက်နေသည်။ လွှတ်တော်သည် မြေနန်းဆောင်ကဲ့သို့ပင် ရှေ့မျက်နှာစာနှင့် တေးတွင် အကာမရှိ ဟင်းလင်းဖြစ်လေရာ

လွှတ်တော်ဝန်ကြီးများသည် လူလယ်ကောင် လေဟာပြင်၌ ထိုင်နေကြရသည်။ ဆီစာဘုရင်ကြီး ပန်းဦးရစ်ဆင်ထားသကဲ့သို့ ခေါင်းပေါင်း ဖြူဖော့လုံးကို ပေါင်းကာ ပြည်သူ့ရှေ့တွင်ထိုင်၍ တရားစီရင်နေရသည်။ ဤလွှတ်တော်ထံ၌ပင် အခြားဝန်ကြီးများနှင့်အတူ ရှိနေစဉ် တိုင်တား မင်းကြီးသည် မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးထံမှ သူ့အား အစိုးရအဖွဲ့မှ ဖြုတ် ချ၍ နေပြည်တော်မှ အဝေးသို့ ပို့လိုက်ကြောင်း အကြောင်းကြားစာကို လက်ခံခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သော အခြေအနေကို ကျွန်တော် ထပ်မံတင်ပြပါဦးမည်။

လွှတ်တော်နှင့် ကိုက် ၃-၄ ကိုက်အကွာတွင် ရေနာရီနှင့် ထို့ထက်အရေးပါသော တစ်နေ့လျှင် ၄ ဗဟိုရီ (နေ့ ၄ချက် ည ၄ချက်) မြို့တော်က အချိန်သိရအောင် တီးသော ၄ (ဗဟိုရီစည်) ရှိသည်။ ဗဟိုရီစည်သံ ဆိတ်သွားပါက ထီးကျိုးစည်ပေါက်ဖြစ်ကြောင်း ပြသော လက္ခဏာဖြစ်ပြီးလျှင် မြန်မာတို့၏ နိုင်ငံရေးအခြေအနေတွင် စိုးရိမ်ဖွယ် အန္တရာယ် ဆိုက်ရောက်လာပြီဟု ယုံကြည်ကြသည်။

သီပေါမင်း လက်နက်ချသောနေ့တွင် စည်တော်တီးများလည်း ပျောက်သွားကြသည်။ ဤသို့ ဗဟိုရီစည်သံက ဆိတ်သုန်းသွားသဖြင့် ကြောက်ရွံ့စရာ ပိုကောင်းလာပြီး အခါကာလ ညအခါတွင် ဆူပူသောင်းကျန်းမှုများကို ပို၍ ဖြစ်စေခဲ့သည်။ လွှတ်တော်ကို ပြန်လည်ဖွဲ့ စည်းရာတွင် ပထမဆုံး ကာနယ်စလေဒင်၏ ဂရုတစိုက်ဆောင်ရွက်ချက်မှာ ဗဟိုရီစည်ကြီး မြည်ရေးပင်ဖြစ်သည်။ လူတွေ၏ စိတ်ဓာတ်ရေးရာတွင် သိသိသာသာကြီး တာသွားသော ဆောင်ရွက်မှုဖြစ်သည်။

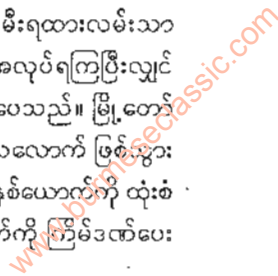
မြို့သူမြို့သားများက အစိုးရသစ် အုပ်ချုပ်နေပြီဟု သိသွားကြပြီး ဆိုင်တွေပြန်ဖွင့်ကြ၊ အလုပ်အကိုင်တွေ ပြန်စတင်သည်။ ဗဟိုရီစည်မှ ဆင်းသောအခါ စည်တော်တီးသည် နန်းတွင်းအစဉ်အလာအတိုင်း ပထမရက်များတွင် နန်းတော်ဘက်လှည့်၍ ပျပ်လှည့်လှည့်လှည့်သည်။ သို့သော် ယခုအခါ နန်းတော်၏ အရှင်သခင်များဖြစ်သော မစ္စတာဘားနတ်က သော်လည်းကောင်း၊ ကာနယ်စလေဒင်က သော်လည်းကောင်း၊ အရိုအသေပြု

ခြင်းကို အလွန်အလေးမထားကြဟု ယူဆပြီး နန်းတော်ကို ရိုခိုးခြင်းမပြုတော့ဘဲ စည်တီးခြင်းကို သာမန်အလုပ်ဝတ္တရား တစ်ခုအနေဖြင့်သာ ဆောင်ရွက်တော့သည်။

ခရစ်စမတ်နေ့ နံနက်က မြေနန်းတော်ဆောင်တွင် ဘုန်းတော်ကြီး မစ္စတာဘီတိက စစ်သားများအတွက် ဘုရားဝတ်ပြုပွဲတွင် ကျွန်တော်လည်း တက်ရောက်သည်။ သင်းအုပ်ဆရာသည် ပလ္လင်၏ရှေ့၌ စစ်သားပရိသတ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ရပ်နေသည်။ နေရောင်ခြည်သည် နန်းတော်အဆောင်တွင်းသို့ စီးဝင်နေပြီးလျှင် ရွှေရောင်ဝင်းနေသော တိုင်များနှင့် ပိုင်ရှင်မဲ့နေသော ရာဇပလ္လင်ပေါ်သို့ ထွန်းလင်းနေသည်။ မြင်ကွင်းကား ဝင်းလက်၍ စပ်ဆန်းဆန်းဖြစ်သည်။ ဤလိုပတ်ဝန်းကျင်အတွင်းမှ "အို... ဘုရားသခင်၊ ငြိမ်းအေးမှုကို ချီးမြှင့်ပါလော့" ဟူသော ဆုတောင်းသံသည် ထူးခြားသော အဓိပ္ပာယ်ကို ဆောင်၍ ထွက်လာသည်။

နန်းတွင်းရှိလမ်းများသည် ကျယ်ဝန်း၍ သန့်ရှင်းသည်။ မစ္စတာဘားနတ်သည် ငတ်ပြတ်နေသူများအား အလုပ်ပေးရန်အတွက် လမ်းလုပ်ငန်းဌာနကို လမ်းပြင်၊ ကတ္တရာခင်းရန် အရေးပေါ်စီမံလေသည်။ အချိန်မဖြုန်းတော့ဘဲ လက်တွေ့တိုးချဲ့ညှိစေရာ (၂၀၀၀)ကျော် (၃၀၀၀) ခန့်သည် တစ်နေ့လျှင် တစ်မတ်စီရကြသည်။ တစ်နေ့အတွက် လုပ်ခယူပြီးသောအခါ တစ်ပတ်အလုပ်သာ ပြီးသောကြောင့် ပုတ်ပြတ်ခိုင်းရသည်။ အလုပ်ကြီးစားသူ အထူးသဖြင့် အမျိုးသမီးများသည် သုံးမူးမှ ငါးမူးအထိ ပင်ရကြသည်။ တစ်နေ့လုပ်စာ တစ်နေ့စားကြသူများဖြစ်၍ ညနေတိုင်း ငွေရှင်းပေးရသည်။

စိတ်ကူးဆဲဖြစ်သော မန္တလေးတောင်ငူ မီးရထားလမ်းသာ ဖောက်လုပ်လိုက်ပါက တောသူတောင်သားတွေ အလုပ်ရကြပြီးလျှင် သူပုန်အင်အား အကြီးအကျယ် လျော့သွားမည်ဖြစ်ပေသည်။ မြို့တော်အတွင်း၌ သူပုန်တွေ လုယက်တိုက်ခိုက်မှု လုံးဝမရှိသလောက် ဖြစ်သွားသည်။ စစ်တပ်ထံသို့ ရွာသားတွေ ဖမ်းပို့သော သူပုန်နှစ်ယောက်ကို ထုံးစံအတိုင်း မနက်ခင်းက ပစ်သတ်လိုက်ပြီး (၆)ယောက်ကို ကြိမ်ဒဏ်ပေး

လိုက်သည်။ ဘေးပတ်လည် ကွင်းပြင်ဘက်တွင် သူပုန်တွေ သောင်းကျန်းလျက်ရှိပြီး တစ်ခါတစ်ရံ ရွာသူရွာသားတွေက ကိုယ့်ရွာအတွက် ကာကွယ်ကြ၊ အနားကရွာကို ထွက်တိုက်လိုက်ကြဖြင့် ရုံးလိုက်နိုင်လိုက်ဖြစ်ပြီး ညစဉ်လိုပင် တိုက်ပွဲတွေဖြစ်လျက်ရှိသည်။

နေရာမရွေး ရောက်တတ်သော မဟာစန်ရှင်တော်မင်းကြီးက မြို့တော်၏ မြောက်ဘက်တွင် ရှုခင်းသာယာလျက်ရှိသော ကံမိုးလျက်ရှိသည့် မန္တလေးတောင်ပေါ်သို့ အတူတက်ရန် ကျွန်တော်အားဖိတ်ခေါ်သည်။ တောင်ထိပ်ပေါ်တွင် မှန်ဖြင့် နေရောင်ခြည်ထိုး အချက်ပြစခန်းတစ်ခုရှိ၍ အတော်လှမ်းသော စစ်တပ်စခန်းများနှင့် အဆက်အသွယ် ပြုလုပ်လျက်ရှိသည်။ တောင်ပေါ်တွင် သပ္ပာယ်လှသော စေတီပုထိုးများ အပြည့်ရှိသည်။ တောင်ပေါ်တွင် ပေလေးဆယ်ခန့်ရှိသော အလွန်ကြီးမားသည့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကြီး တစ်ဆူရှိသည်။ ယင်းရုပ်ပွားတော်ကြီးသည် ထုနေကျပုံစံမျိုးမဟုတ်ဘဲ တားမြစ်ဟန်၊ သို့မဟုတ် ဗျာဒိတ်ပေးနေဟန်ဖြင့် လက်တော်ကို ဆန့်တန်းလျက်ရှိသည်။

တောင်ထိပ်မှနေ၍ကြည့်လျှင် အလွန် သာမောဖွယ်ကောင်းသော မြင်ကွင်းကျယ် ရှုခင်းကိုမြင်ရသည်။ မြစ်ရေတက်လာပြီးကန်ကြီးဖြစ်ကာ ကျွန်းကလေးတွေဖြင့် ဝန်းရံနေသည်။ ကမ်းနစ်ဖက်စလုံးရှိ သစ်ပင်တွေ ပေါက်နေသော တောင်ခြေရောက်အောင် ရေတက်နေသည်။ မြောက်ဘက်၌ တာတမံဖို့ထားသဖြင့် ရေတက်ချိန်တွင် မြို့တော်ကို ရေလွှမ်းမည့်ဘေး မှ ကာကွယ်ထားသည်။ နေသည် အနောက်ဘက်ရှိ တောင်တန်းပေါ်တွင် မေးတင်လျက်ရှိသည်။ ကောင်းကင်းတစ်ခုလုံး နီရဲနေသည်။ မြစ်ပေါ်၊ နေပြည်တော်ပေါ်နှင့် နန်းတော်ပြသာဒ် မှန်ကင်းများသို့ ရွှေရောင်ပတ္တမြား ရောင်ဟပ်နေသည်။

အရှေ့ဘက်နှင့် မြောက်ဘက်တွင် တုံကင်နှင့် တရုတ်ပြည်အထိ ရောက်သွားသော ညိုမှိုင်းသုန်မှုန်လျက်ရှိသည့် ရှမ်းရိုးမတောင်တန်းရှိရာ လွင်ပြင်သည် အရှေ့ဘက်၌ တဖြည်းဖြည်းကျဉ်းသွားသည်။ ကျဉ်းလည်းကျဉ်း၊ အကွေ့အကောက်လည်းများသော စစ်တောင်းနှင့် သံလွင်မြစ်သည် ဤရှမ်းရိုးမတောင်တန်းကြီးကို အရှေ့တောင်ဘက်တွင် ဖြတ်သန်းစီးဆင်းသွားလည်း မန္တလေးဘက်မှ ငှင်းမြစ်များသို့ မရောက်နိုင်ပေ။ မှန်ရောင်ဖြ

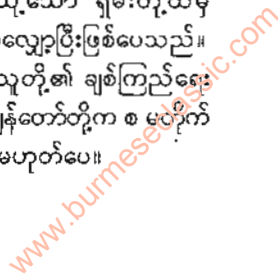
ဆက်သွယ်ရေးတပ် ကင်းဂါတ်တာဝန်ခံက သူပုန်တွေဆူနေ၍ တောရွာများ၌ ညတိုင်းပင် ပစ်သံခတ်သံ ကြားနေကြောင်းပြောသည်။

ဤသို့ ပစ်ခတ်မှုဖြစ်ပေါ်ရခြင်းမှာ ရှမ်းတို့၏ လက်ချက်ဖြစ်ကြောင်း နေ့ရက်တစ်ရက် နှစ်ရက်အတွင်း သိရသည်။ ရှမ်းများသည် သူပုန်များနှင့် ဆက်သွယ်ပါဝင်လျက် ရှိသည်ဟူသောအဆိုကို တစ်ချိန်က သံသယရှိခဲ့သော်လည်း မန္တလေးနှင့် (၅)မိုင် (၆)မိုင်ခန့်ဝေးသော အမရပူရတွင်ရှိသော ကျွန်တော်တို့၏ စစ်တပ်များနှင့် သူပုန် (၁၀၀) ခန့် တိုက်ပွဲဖြစ်သောအခါ ရက်အနည်းငယ်အတွင်း ဟုတ်မှန်ကြောင်း အခိုင်အမာတွေ့ရသည်။

ယခုအခါ တရုတ်ဟုခေါ်သော လူမျိုးတို့ကို မြောက်ဘက်မှ တောင်ဘက်သို့ မောင်းထုတ်ပြီးနောက် တရုတ်ပြည်ကို ဝင်ရောက်နေထိုင်ခဲ့သော အလွန်ရှေးကျ အလွန်ခွဲကောင်းသော လူမျိုးစုမှ ဆင်းသက်လာသည့် ရှမ်းတို့သည် တောင်ပေါ်တိုက်ပွဲတွင် ဗိုလ်မထားသူများဟု ကျော်ကြားသည်။ ရှမ်းတွေ မန္တလေးဘက်သို့ ဆင်းလာပြီဟူသော သတင်းကြားသောအခါ ကြောက်လန့်ပြီး အလုပ်အကိုင်တွေ ရပ်ဆိုင်းကုန်သည်။ အောက်မြန်မာပြည်မှ ကျွန်တော်တို့စစ်တပ်တွေ ရောက်လာသည်ထက်ပင် ရှမ်းတွေ ရောက်လာသည်ကို ထိတ်လန့်ကြသည်။

သီပေါမင်းအား သစ္စာမခံခဲ့သော ရှမ်းအကြီးအကဲတို့သည် မန္တလေး ၌ အင်္ဂလိပ်အုပ်ချုပ်ရေးဖြင့် အုပ်ချုပ်လျက်ရှိသော်လည်း ရှမ်းတို့၏ အကျိုး စီးပွားကို ထိခိုက်စေမည်မဟုတ်ဟု သီလာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ကြသည်။ သီပေါအရင် စိုးစံသွားသော ဘုရင်ကြီးအား ဆက်နေကျ ပဏ္ဍာတော်ကို ပြန်ဆက်ရန် တောင်းဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့၏အမြင်အတိုင်း ရှမ်းတို့ လက် ခံရန် ခဲယဉ်းပေလိမ့်မည်။ သို့သော် ရှမ်းတို့ထံမှ အခွန်အတုတ်ရရန် မျှော် လင့်ချက်ကိုကား လက်လျှော့ပြီးဖြစ်ပေသည်။

လိမ်လိမ်မာမာ ရာပေရိယာယံသုံး၍ သူတို့၏ ချစ်ကြည်ရေးကို ကျွန်တော်တို့ ရအောင်လုပ်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့က စ မပုဂံဘဲ ဘဲနှင့်ကား သူတို့ထံမှ အခွန်တော်များကို ရမည်မဟုတ်ပေ။

အခန်း (၈)

သာသနာပိုင်ဆရာတော်အား ဖူးမျှော်ခြင်း

ခရီးသည်များအနေဖြင့် ကုသိုလ်လည်းရ၊ အလည်အပတ်လည်း သွားရသည့်သဘောဖြင့် ဝင်ရောက် ကြည့်ညှိရသော ဘာသာရေးအဆောက်အဦကြီးနှစ်ခုရှိသည်။ မြန်မာပြည် တစ်ပြည်လုံးကဲ့သို့ပင် နေပြည်တော်သည် ကျောင်းကန်၊ ဘုရားပုထိုးများဖြင့် ပြည့်နေသည်။ မြန်မာပြည်တစ်လွှား၌ ရှိသရွေ့ တောင်ကမူ၊ လွင်ပြင်၊ တောအုပ်၊ ဥယျာဉ်တိုင်းတွင် ရှိသော ရွှေစေတီ၊ ထုံးစေတီများဖြင့် မရေမတွက်နိုင်သော ဘုရားဒါယကာတို့၏ သဒ္ဓါထက်သန်ပုံ၊ ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းနေပုံကို သက်သေခံလျက်ရှိသည်။

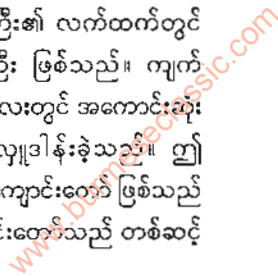
လွန်ခဲ့သောနှစ် ရာပေါင်းများစွာနှင့် ယခုထက်ထိ လစဉ် လဆက်၊ နှစ်စဉ်နှစ်ဆက် သဒ္ဓါတရား ထက်ထက်သန်သန်နှင့် ဤကဲ့သို့ လှူဒါန်းကုန်ကျခဲ့သော ငွေတွေကို အင်္ဂလန်ဘဏ်တိုက်မှ ရှိသမျှ စာရေးတွေအားလုံးကပင် တွက်ချက်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ တစ်ခါတစ်ရံ တစ်လက်မထုရှိအောင် ရွှေပိန်းချထားသော အင်္ဂတေလက်ရာမပါဘဲနှင့်ပင် ဤစေတီများ တည်ခဲ့သော အုတ်အင်္ဂတေကို အသုံးပြုရမည်ဆိုပါက လမ်းတွေ၊ နန်းတော်တွေ၊ ခံတပ်တွေ၊ တူးမြောင်းတွေကို ဆောက်နိုင်လိမ့်မည်။ စေတီတစ်ဆူကို မီးခသဖြင့် စေတီတော်ရှိရွှေတွေ အရည်ပျော်ကျလာရာ ပေါင်စတာလင် ၆၀၀,၀၀၀ ဖိုးခန့်ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။ အရည်ပျော်ကျကုန်သော ရွှေများကို သိပေါမင်းက အစားပေး၍ ဘုရားလှူရသည်။ အဖိုးတန်

ကျောက်များပင် ထပ်မံလှူဒါန်းသည်။ ဤအဆိုမှာ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ မြန်မာတို့ထံမှ ကြားရသော အဆိုဖြစ်သည်။

ဖက်မိုးထရကာဖြင့် သားစဉ်မြေးဆက် နေလာကာ စုဆောင်းထားသော တစ်တိုင်းပြည်လုံးပိုင်သည့် ပစ္စည်းဥစ္စာကို ဤကဲ့သို့ အကြီးအကျယ် ပြုန်းတီးပျက်စီးခြင်းသည် လူအများ ဆင်းရဲစေရန် အကြောင်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဥစ္စာပစ္စည်းကို စုဆောင်းခြင်းမရှိကြ။ အိမ်ထောင်တိုင်း နေရသလို အကြောင့်အကျမရှိ နေကြသည်။ နောက်ထပ် မွေးလာသူများကလည်း ဤအတိုင်းပင် နေထိုင်ကြဦးမည်။ မန္တလေးနန်းတော်ကြီးသည် ကျွန်းသားတွေ၊ ပန်းပုလက်ရာတွေ၊ ရွှေပိန်းချတွေဖြင့် အတီပြီးသည်မှန်ပါ၏။ သို့သော် ရေရှည်ခံ၊ ကြာရှည်ခံသော အုတ်ကျောက်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် အဆောင်အဆွယ် တစ်ခုမှမရှိချေ။ မြစ်တစ်ဖက်ကမ်း ၃-၄ မိုင်ဝေးသောနေရာတွင် ပြီးစီးသွားသည့်တိုင်အောင် ပစ္စည်းတွေကို အလဟဿ ပြုန်းတီးအောင် စေတီတစ်ဆူ၏ ဖိနပ်တော်ကို မင်းတုန်းမင်းတည်ခဲ့သည်။ ဤဖိနပ်တော်မှာ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အုတ်ဖြင့်ပြီးသော အကြီးဆုံး အဆောက်အဦဟု ဆိုကြသည်။

မြေငလျင်လှုပ်သဖြင့် ရင်းစား ပြန်မရနိုင်အောင်ဖြစ်ပြီးလျှင် စေတီကိုလည်း အပြီးမသတ်နိုင်ခဲ့ချေ။ သို့သော် အုတ်တွေ ထုထည်လိုက်ရှိသော ဖိနပ်တော်ကြီး ကျန်ခဲ့သည်။ နောင်ကိုလည်း ကမ္ဘာချဉ်းအောင် ရှိနေလိမ့်ဦးမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သာသနာ အဆောက်အဦ ဖြစ်နေသဖြင့် ဖယ်ရှားလျှင်၊ စွက်ဖက်လျှင်၊ သာသနာဖျက် ဖြစ်သွားမည် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ဤစေတီ ဖိနပ်တော်ကား ၎င်းဘုရင်ကြီး၏ လက်ထက်တွင် တစ်ခုတည်းသော ဘာသာရေးအဆောက်အဦကြီး ဖြစ်သည်။ ကျက်သရေရှိလှသော ဘုံပြုသား အဆောင်များဖြင့် မန္တလေးတွင် အကောင်းဆုံး "အတုမရှိကျောင်းတော်ကြီး" ကို တည်ဆောက်လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ဤကျောင်းတော်သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကောင်းဆုံးကျောင်းတော် ဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင် ချဲ့ကားပြောခြင်းမဟုတ်ပါ။ ဤကျောင်းတော်သည် တစ်ဆင့်

ပြီးတစ်ဆင့် တက်ထားသော ဘုံ ၇ ဆင့်ဖြင့် ဗဟိုဆင့်က ထိပ်ဆုံးမှနေ အောင် ဆောက်ထားသည်။ ရွှေချထားသော အခန်းကြီးမှာ တိုင်ပေါင်း ၃၆ တိုင်ရှိသည်။ အချို့တိုင်များသည် ပေ ၇၀ မြင့်၍ ဗဟိုအမြင့်ဆုံး ပြဿာဒ် မျက်နှာကျက်သို့ ရောက်သည်။

ထို့ပြင် ဘုရင်အတွက် ရည်စူးထားသော ရွှေပလ္လင်၏ ဘေး၌ အလွန်ကြီးမားသော ဈာန်ဝင်စားနေဟန် ထုဆစ်ထားသော ထိုင်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်ကြီးတစ်ဆူ ရှိသည်။ ကျောင်းတော်ကြီးတစ်ခုလုံး၏ ပုံစံ အခန့်အသန့် ကျယ်ဝန်းလှသော ခန်းမဆောင်၏ အထည်အဝါ၊ ပလ္လင်၏ အထက်၌ ပျံဝဲနေသော ဘုံပြဿာဒ်၏ အကဲအမှီးနှင့် ဆင်းတုတော်ကြီးတို့ သည် အန္တုတရသနှင့် ပဿာဒ်ခေတ်ဖြင့် ပြည့်လျှမ်းနေသည်။ တိုင်တွေ၊ အင်္ကျာတွေ၊ ပြဿာဒ်တွေကို ရွှေတွေ ပိန်းနေအောင် ချထားပြီး မှန်စီထား သဖြင့် အလွန်ဝင်းလက် တောက်ပနေသည်။

မြန်မာပြည်၏ အနာဂတ် အုပ်ချုပ်ရေးကို ကြေညာရန် ဘုရင်ခံ ချုပ်ကြီး မန္တလေးသို့ လာသောအခါ ကြေညာသော အခန်းအနားကို အထည်ဝါဆုံးဖြစ်သော ဤပလ္လင်ရှိရာ အခန်းတွင် ကျင်းပတန်ရာသည်။ ဤအခန်းအနားကို ကျင်းပရန် အခြေအနေ ပေးအပ်လာပါက အခန်း အနားကို ဤအတုလဝေယန် ကျောင်းတော်၌ ကျင်းပရန် မဟာဝန်ရှင်တော် မင်းကြီးက လိုလားနှစ်ခြိုက်သည်။

အပြင်ပန်းအားဖြင့် ဤကျောင်းတော်သည် အသုံးပြုသော ပစ္စည်းရော ပုံစံပါ ရှင်းရှင်းကလေးပင်ဖြစ်သည်။ နံရံများမှာ အဖြူသရိုး ကိုင်ထားပြီး ဘာမှ ခြယ်လှယ်ဆင်ယင်ခြင်း မရှိ။ သို့ရာတွင် တောက်ပ သောနေရောင်ခြည်အောက်၌ အဆောက်အဦ၏ ထုထည်သည် မိမိ၏ အရွက်မပွဲသော ပကတိ အရိုးခံသဘောကို ထင်းထင်းကြီးပြုလျက်ရှိ သည်။

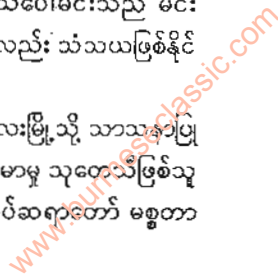
အတုလဝေယန် ကျောင်းတော်ကြီးနှင့် မဝေးလှသောနေရာတွင် စေတီကြီးတစ်ဆူ ရှိသည်။ စေတီကြီးသည် အလွန်သပ္ပာယ်၍ ရွှေချထား ပြီးလျှင် ဘုရားခြေတော်ရင်းတွင် ကျောက်စာများရှိသော အုတ်ဂူပြဿာဒ်

၄၆၄ ခုရှိသည်။ အုတ်ဂူပြဿာဒ်တစ်ခုလျှင် ပိဋကတ်သုံးပုံကို ရေးထိုးထား သော (ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင်) ကျောက်စာတစ်ချပ်ရှိသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကျောက်ထက်တွင် နက်စွာထွင်းထားသော ပိဋကတ်တော်ကို လေ့လာ လိုသူအဖို့ အသာကလေး ဖတ်နိုင်သည်။ အနားပတ်လည်မှ အဆောက် အဦများပါ အပါအဝင် ဤစေတီတော်ကြီးအတွက် စတာလင်ပေါင် တစ်သိန်းခွဲ ကုန်ကျပေလိမ့်မည်။

ဘုရား၏ဘွဲ့တော် "ကုသိုလ်တော်"ဟူသော အဓိပ္ပာယ်မှာ ပိဋကတ်တော် ကျောက်စာများနှင့်တကွ ဤဘုရားကြီးကို တည်ဆောက် လှူဒါန်းရသော အကျိုးအားကြောင့် မင်းတုန်းမင်းကြီး နတ်ရွာလားသော အခါ နတ်တကာတို့၏နတ် ဖြစ်ရပါလို့၏ ဟူ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော် မြန်မာဘုရင်တို့သည် သာမန် ပုထုဇဉ်များကဲ့သို့ သေခြင်းမဟုတ်ဘဲ နတ်ရွာလားသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ အကုသိုလ်တရားနှင့် သံသရာ သေးငယ်အပေါင်းတို့မှ ကင်းလွတ်၍ နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရ လိမ့်မည်ဟု မင်းတရားကြီးက ယုံကြည်သည်။

သီပေါမင်းသည် မန္တလေးနှင့် ခပ်ဝေးဝေးနေရာတွင် ငွေတော် ၂၃ သိန်းကုန်ကျမည့် စေတီတော်ကြီးတစ်ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်ရန် စီစဉ် ခဲ့သည်ဟု ကျွန်တော်ကြားရသည်။ အလွန်ကြီးကျယ်သော စေတီတော် ကြီးကိုတည်၍ လှူဒါန်းခြင်းဖြင့် သီပေါမင်းသည် သာသနာပြု မင်းကောင်း မင်းမြတ်ဖြစ်ကြောင်း သံသယကင်းကင်းဖြင့် ယုံကြည်လက်ခံလာစေရန် ဖြစ်သည်။ သို့သော် အခြားသူတစ်ဦး စ ထားသော ဘုရားကို ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင် နောက်တစ်စုံတစ်ယောက်က ပြီးစီးအောင် တည်လေ့မရှိရာ အလွန် ကြီးမားသော ဘုရားကြီးမှာ မပြီးနိုင်တော့ချေ။ သီပေါမင်းသည် မင်း ကောင်းမင်းမြတ်တစ်ပါး ဟုတ်မဟုတ်ဆိုသည်မှာလည်း သံသယဖြစ်နိုင် စွယ်ရာအဖြစ် ကျန်ရစ်ခဲ့တော့သည်။

နန်းတွင်း လူသတ်ပွဲ ပြုလုပ်စဉ်က မန္တလေးမြို့သို့ သာသနာပြု ရန် ရောက်ရှိနေသော အလွန်ကျွမ်းကျင်သည့် မြန်မာမှု သုတေသီဖြစ်သူ ဘုန်းတော်ကြီး ကိုးလ်ဘက်၊ စစ်မြေပြင် သင်းအုပ်ဆရာတော် မစ္စတာ

ဘာဘိတီနှင့် ကျွန်တော်တို့သည် အတုလဝေယန်ကျောင်းတော်နှင့် ကောင်းမှုတော်ဘုရားတို့ကို ကြည်ညိုပြီးနောက် အလွန်ကျော်ကြားသည့် သာသနာပိုင် ဆရာတော်ကြီးသည် အခြားထေရ်ကြီးဝါကြီး ဆရာတော် များနှင့်အတူ သီတင်းသုံးနေသော ကျောင်းတော်သို့ ဆက်လက်သွားကြ သည်။

ကျောင်းတံခါးမကြီး ပွင့်နေသဖြင့် ကျောင်းတိုက်တွင်းသို့ ကျွန်တော်တို့ အတားအဆီး တစ်စုံတစ်ရာမတွေ့ရဘဲ ဝင်ခဲ့သည်။ အချို့ သော ရဟန်းပျိုများနှင့် ကျောင်းဝင်းအတွင်း၌ တွေ့ရပြီး ကျွန်တော်တို့အား ပြီးရယ်၍ ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်သည်။ ကျွန်တော်တို့၏ အမည်၊ အလုပ် အကိုင်ကို ရေးမှတ်ပြသ၍ သာသနာပိုင်ဆရာတော်ထံ တွေ့ခွင့်တောင်း ပေးရန် လျှောက်ထားသောအခါ ရဟန်းပျိုများသည် အထိတ်တလန့် ဖြစ် သွားပြီး ဆရာတော်ကြီးအား သူတို့ သွားမလျှောက်ရဲကြောင်းပြော၍ ခေါင်း ရှောင်သွားကြသည်။

ထေရ်ကြီးဝါကြီး ဆရာတော်ကြီးများအား ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေး မြန်မာဟူသမျှတို့က အလွန်အလွန် ရိုသေလေးစားသမှုကို ပြုကြသည်။ လမ်း၌ တွေ့ဆုံလျှင် ရှောင်ပေးရသည်။ လက်အုပ်မချိတ် ဘယ်တော့မှ မချဉ်းကပ်။ ဘုန်းတော်ကြီးများ ပျံလွန်တော်မူလျှင် ရုပ်ကလာပ်ကို မပုပ် မသိုးအောင် အမွှေးနံ့သာတို့ဖြင့် လိမ်းကျံ ဆွတ်ဖျန်းထားပြီးနောက် ရွှေ ရုပ်သွင်တူအောင် ရွှေချသည်။ ရုပ်ကလာပ်ကို ပန်းပုလက်ရာ အပြောက် အမွှန်းများဖြင့်ပြီးသော အဖိုးတန် တလားတွင်းသို့ သွင်းကာ ကျက်သရေ မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသော သာသနာမြေပေါ်၌ ထားရသည်။

ဤမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာအမွေခံ ဆရာတော်ကြီးများထံ သို့ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင် ရိုသေသမှုအနေဖြင့် သွားကြရမည်။ တစ် ယောက်လောက်အား ဧည့်သည်တွေလာနေသည်ဟု အပြောခိုင်း၍ မသင့် လျော်ပေ။

ကျောင်းတစ်ခုအတွင်းသို့ ကျွန်တော်တို့ ဝင်သွားရာ နေပူကြီး ထဲတွင်ရှိသော ဝါးကြမ်းခင်းကွပ်ပျစ်ပေါ်၌ ဧကသီချ်၍ထိုင် နေစာလှနေ

သော ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးရသည်။ မြေကြီးပေါ်တွင် ထိုင်နေသော ဆရာတော် ဆယ့်လေးငါးပါးသည် ဆရာတော်ကြီးနှင့် အတင်အလျှောက် ပြုလုပ်နေသည်။ ကျွန်တော်တို့က ထောက်ခံစာအစား ကျွန်တော်၏ အလုပ်အကိုင်ကိစ္စကို ဆက်ကပ်ရင်း ကျွန်တော်တို့ကိုယ်ကို မည်သူ မည်ဝါဖြစ်ပါသည်ဟု မိတ်ဆက်တင်လျှောက်ရာ ဆရာတော်ကြီး သဘော မပေါက်သဖြင့် ၎င်းကိစ္စကို သူ ဘာလုပ်ရမည်နည်းဟု မိန့်ကြားပါ သည်။ ကျွန်တော်တို့က စဉ်းစားမည်ပါသော ကိစ္စကို ပေးသည် မှာ ဥရောပထုံးစံဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားပြီးလျှင် ကျွန်တော်တို့၏အမည်၊ အလုပ်အကိုင်နှင့် မန္တလေးသို့ အလည်လာခြင်းမှာလည်း မိတ်ဆွေသဘော ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းလင်းလျှောက်ထားသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် အလွန် အိမ်ခြေသိက္ခာ ရင့်ကျက်၍ အစ တွင် သိသိသာသာပင် သတိထား၍ ရှေ့နောက်စဉ်းစားပြီးမှ ပြောဆို သည်။ မကြာမီပင် ကျွန်တော်တို့၏ စေတနာနှင့်မေတ္တာ ရှေ့ထားပြီး လာမှန်း သိလာသဖြင့် ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြစ်လာကာ အရောတဝင် စိတ် ဝင်စားလာသည်။ မစ္စတာကိုးလ်ဘက်က စကားပြန်လုပ်သည်။ မြန်မာ စကားအသုံးအနှုန်း၊ အသိမ်အမွေ့တို့နှင့် အကျွမ်းဝင်သော မစ္စတာ ကိုးလ်ဘက်သည် ကျွန်တော်တို့နှင့် ဆရာတော်ကြီးအကြား၌ ကောင်း ကောင်းကြီး အသုံးတော်ခံခဲ့သည်။

အများအားဖြင့် မစ္စတာဘိတီက မေးမြန်း တင်လျှောက်သဖြင့် သာသနာပိုင်ဆရာတော်ကြီးက မိန့်ကြားသည်မှာ သူသည် ဝါတော် ၄၇ ဝါ၊ သက်တော် ၆၂ နှစ်ရှိပြီဟု ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ အုပ်ချုပ်မှု အောက်တွင် ကျောင်းပေါင်း ၂၇ ကျောင်းနှင့် ဂိုဏ်းချုပ် ဆရာတော်ပေါင်း ၇၀-၈၀ ခန့်ရှိသည်။ သံဃာတော်ပေါင်း ၁၂၀၀ ရှိခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ လျော့သွားပေပြီ။ ၎င်းသံဃာတော်များ၏ ပစ္စည်း ၄ ပါး ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများသည် ဆူပူမှုများကြောင့် ဆက်လက်၍ ထောက်ပံ့လှူဒါန်း ခြင်းမပြုနိုင်သောကြောင့် ရဟန်းသံဃာတော်များသည် ဆွမ်းကွမ်းအတွက် မိမိတို့၏ မိဘရပ်ထံ ပြန်ကြွသွားကြသည်။ ယင်း သံဃာတော်များသည်

ကျောင်းအတွင်း၌ သီတင်းမသုံးနိုင်ကြသော်လည်း သင့်တော်ရာတွင်နေ၍ သင်္ကန်းကိုမူ ဝတ်မြဝတ်ထားကြသည်။

သာသနာပိုင် ဆရာတော်ကြီးက သီပေါမင်းသည် သူ့ထံသို့ လာ၍ ဖူးမျှော်လေ့မရှိကြောင်း၊ ဆရာတော်ကြီးကသာ ဘုရင့်ထံကြွရကြောင်း မိန့်ကြားသည်။ ဘုရင်ကြီးအား ဆုံးမရန်၊ ဘုရင်၏အာဏာကို သတ္တဝါအကျိုး ရှေ့ရှုသုံးစွဲရန်အတွက် နည်းပေးလမ်းပြရန်မှာ သာသနာပိုင်ဆရာတော်ကြီး၏ တာဝန်ဖြစ်သည့်အတိုင်း ဆရာတော်ကြီးကလည်း ဆုံးမခဲ့သည်။

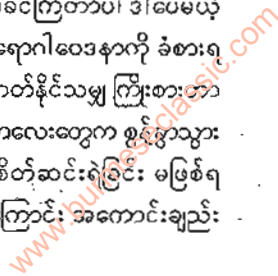
ဆရာတော်ကြီးအား ယခုလက်ရှိ သာသနာပိုင် ဆရာတော်အဖြစ် သီပေါမင်းက တင်မြှောက်ခဲ့ခြင်းမဟုတ်။ နတ်ပြည်စံ မင်းတုန်းမင်းကြီးက တင်မြှောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခင် သာသနာပိုင် ဆရာတော်ကြီးဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသောအခါ ကျမှ သူ့အား သာသနာပိုင်ဆရာတော်ကြီးအဖြစ် တင်မြှောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ကြီးက နတ်ပြည်စံသော စကားလုံးမှာ ဘုရင် အနိစ္စရောက်သောအခါ အလေးအမြတ်ပြု၍ သုံးသော စကားလုံးဖြစ်ပြီး ဘဝနတ်ထံပျံတော်မူသည်ဆိုသော စကားလုံးမှာ သာသနာသားကောင်း ရဟန်းတော်များ အနိစ္စရောက်သောအခါ အရိုအသေပေး၍သုံးသော စကားလုံးဖြစ်ကြောင်း ခွဲခြားရှင်းလင်း၍ မိန့်ကြားသည်။

သာသနာပိုင်ဆရာတော်ကြီးက သူ့အား တင်မြှောက်ခြင်းမှာ ပိဋကတ်သာသနာတွင် ထင်ရှားသောကြောင့် မဟုတ်ဘဲ ဘုရင်မင်းမြတ်က လိုလား၍ တင်မြှောက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း အလေးအနက် မိန့်ကြားသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ ဥပဇ္ဈာယ်ငယ်ဆရာဖြစ်သည်။ ညီအိုဆိုဖိဝါဒီများ (ထာဝရဝိညာဏ်တော်နှင့် လူများဆက်သွယ်နိုင်သည် ဆိုသော ခရစ်ယာန်ဘာသာတစ်မျိုး) သို့မဟုတ် ကာနမ်အိုလ်ကော့ကို သိပါသလားဟု တင်လျှောက်ရာ ဆရာတော်က မည်သူ့ကိုမှ မသိကြောင်း၊ ကာနမ်အိုလ်ကော့အကြောင်း ကြားဖူးသည်ဟု ရဟန်းတစ်ပါးက ပြောသည်ကို ကြားဖူးကြောင်း မိန့်ကြားပါသည်။

မစ္စတာဘိတိက သီပေါမင်း နန်းတော်တွင် စာအုပ်များအကြား၌ သီအိုဆိုဖစ်စာစောင် စာတန်းများ တွေ့ခဲ့ရသည်ဟု ဆိုသည်။ သို့ရာတွင် သံဃာတော်အပေါင်းသည် မဒမ်ဗလာဗက်စကီနှင့် သူမ၏ကျမ်းကို မကြားဘူးကြချေ။

ထို့နောက် သာသနာပိုင်ဆရာတော်ကြီးအား နိုင်ငံရေးကိစ္စများကို ဥပါယ်တံဖျဉ်ဖြင့် သဘောထားစုံစမ်းကြည့်သည်။ သို့သော် သတိထားလျက် အတော်ချိန်ချိန်ဆဆ မိန့်ကြားသည်။ သူ့သဘောထားကိုပြော၍ သူ့စကားအဖြစ်မခံဘဲ ဆင်ငွေရန်ရှောင် မိန့်ကြားသည်။ သို့သော်လည်း ဆရာတော်၏အမြင်ကို လွယ်လွယ်ကလေးနှင့် တွေးကြည့်နိုင်ပါသည်။ ဆရာတော်က ယခုအချိန်တွင် မည်သူ့ အုပ်စိုးနေသည်ကိုပင် မသိဟု မိန့်ကြားသည်။ သို့သော် မည်သည့်မင်းများပင် မင်းလုပ် အုပ်ချုပ်သည်ဖြစ်စေ သာသနာတော်ကို စောင့်ရှောက်မည်။ ပြည်သူတွေကို မဆင်းရဲ၊ မငြိုငြင်စေဘဲ အေးချမ်းစွာ အုပ်ချုပ်မည်ဆိုလျှင် ထိုရှင်ဘုရင်သည် မင်းကောင်းမင်းမြတ်ပင်ဖြစ်သည်။

သီပေါမင်းသည် သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုပါ၏။ ရဟန်းသံဃာများကိုလည်း ထောက်ပံ့လှူဒါန်းပါ၏။ သို့သော် သူသည် အတွေ့အကြုံ မရင့်ကျက်သေး။ ငယ်ရွယ်နုနယ်သူဖြစ်၍ တိုင်းရေးပြည်မှုကို အနည်းအကျဉ်းသာသိသည်။ သာသနာပိုင်ဆရာတော်ကြီးအား ရုတ်တရက် အမ်းသွားစေသော တုံတိုးမေးခွန်းတစ်ခုကို တင်လျှောက်ရာ ဆရာတော်က သီပေါမင်းပါတော်မူသွားသဖြင့် သူ့အနေနှင့် အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်း မဖြစ်မိ ကြောင်း၊ သားသမီးဆုံးသွားသော မိဘကဲ့သို့ပင်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြား သည်။ "မိဘဆိုတာ သားသမီးကို ချစ်ခင်ကြတာပဲ။ ဒါပေမယ့် ကလေး ဟာ လူတိုင်းတွေ့ရမယ့် ငြိမ် ပါးသော ရောဂါဝေဒနာကို ခံစားရတာပဲ။ မိဘကတော့ ကလေးနေကောင်းအောင် တတ်နိုင်သမျှ ကြိုးစားတာပဲ။ ဒါပေမယ့် မရပါဘူး။ နည်းမျိုးစုံနုကုပေမယ့် ကလေးတွေက စွန့်ခွာသွားကြတယ်။ ဖြစ်လာမယ့် ကိစ္စတွေအတွက်ဟာ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း မဖြစ်ရဘူး။ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားခဲ့တာပဲ။ ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းချည်း

ပေါ့။ အဲ... သိပေါမင်းကိုလည်းပဲ ဒီအတိုင်းပဲ သဘောထားရတာပဲ။”

ဤသံဝေဂတရားမှ ပြန်ပြင်၍ မရနိုင်သော ကိစ္စအပေါ်ထားသော သာသနာပိုင်ဆရာတော်ကြီး၏ ယောနိသောမနသီကာရ သဘောထားကို ဗြတ်သားစွာ ထုတ်ဖော်ပြလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ တိုင်တားမုန်းအား ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားခြင်းကို သဘောတူ မတူနှင့် နန်းတွင်းလူသက်ပွဲကို စစ်ဝန်ကြီးဖြစ်သော တိုင်တားမင်းကြီးက ခေါင်းဆောင်၍ လုပ်ခဲ့ခြင်း ဟုတ်မဟုတ် လျှောက်ထားသော် ခဏမျှစဉ်းစားပြီး အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ကြား လိုက်သည်။

“ကျွန်ုပ်တို့ဟာ ဒီကျောင်းထဲမှာပဲ နေတာဖြစ်တယ်။ လူတွေနဲ့ နေတာမဟုတ်ဘူး။ နန်းတော်ကြီးဘက်မှာ ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာလည်း ကျွန်ုပ်တို့ မသိဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ ဟိုအကြောင်းသည်အကြောင်း ပြောသံ ကြားရတယ်။ ဒါတွေကို အမှန်ပဲလားဆိုတာ အသေအချာတော့ မပြော နိုင်ဘူး။ တိုင်တားဟာလည်း ဝန်ကြီးတစ်ပါးပဲ။ သူပဲ တာဝန်ရှိသလား။ ဒီပြင်ဝန်ကြီးတွေပဲ တာဝန်ရှိသလားဆိုတာ ကျုပ်တို့ မသိနိုင်ဘူး။”

ဆရာတော်ဘုရား လှည့်ပတ်မြေလိုက်သည်ကို အနားမှ နား ထောင်နေကြသော သံဃာတော်များကပင် ထောက်ခံပြောဆိုသည်။ သံဃာတော်တစ်ပါးက ဆရာတော်တစ်ပါးအား “ဒီအဖြေဟာ အကောင်း ဆုံးအဖြေပဲ” ဟု တိုးတိုးကလေး ပြောလိုက်သည်။ ဤအဖြေသည်ပင် အကောင်းဆုံးအဖြေ ဖြစ်တန်ရာသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တိုင်တား မင်းကြီး၏ လူတွေမှာ နေရာတကာတွင်ရှိပြီး ကြောက်စရာလည်း ကောင်း သောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

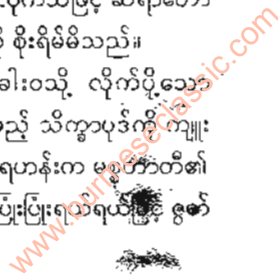
အင်္ဂလိပ် သိမ်းပိုက်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာတော်ကြီးက အနည်းငယ်သာ ဖြစ်သော်လည်း ပွင့်လင်းစွာ မိန့်ကြားခဲ့သည်။ ဆရာတော် က အင်္ဂလိပ်မင်းကြီး (မစ္စတာဘားနတ်နှင့် ကာနယ်စလေဒင်)တွေ ဆောင် ရွက်ပုံကောင်းသည်။ မစ္စတာဘားနတ်သည် ဆရာတော်ထံ လာရောက် ဖူးမြှောက်ခဲ့သည်။ စစ်သားများအနေဖြင့် အပြစ်များပြုသည်။ အထူးသဖြင့် နယ်ကလူများကို ဖိနှိပ်ကြောင်း၊ အမျိုးသမီးများနှင့်ပတ်သက်၍ အကျွန်ုပ်

မကောင်းကြောင်း အတိုင်ခံရသည်ဟု မိန့်သည်။ ဤသို့ ကိုင်ကြားသော ကိစ္စများကို မစ္စတာဘားနတ်အား ပြောပြသည်ဟု စိတ်ကူးသော်လည်း မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီး ဖူးမျှော်ရန် လာသောအခါ ဤကိစ္စများကို မကြား ရတော့ဟု သိရသည်။ အချို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းထဲတွင် စစ်သားတွေ တပ် စခန်းချနေကြသည့် ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဆရာတော်က လက်ရှိ အခြေ အနေအရ တပ်စခန်းချရန်လိုအပ်၍ ချခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် စစ်သားများ သည် အဆောက်အဦကို ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်လုပ်ကြံ၊ ပျက်ဆီးကြသည့် ဟု အမိန့်ရှိသည်။

ပါဠိဘာသာ မန်ကျည်းစေ့စာလုံးများဖြင့် ရေးထားသော ကမ္မ ဝါစာတစ်ထုပ်ကို ကျွန်တော်အားပြသည်။ မစ္စတာဘီတီကို စာတစ်ထုပ် စွန့်ကြဲ၍ ကျွန်တော်အား အဖိုးတန်သော စာရွက်နှစ်ရွက် စွန့်သည်။ ဤ ကမ္မဝါစာများကို ဘုရင့်ဝတ်လဲတော်များဖြင့် ပြုလုပ်သည်။ ဘုရင့်ဝတ်လဲ တော်မှာ အခြားယုတ်ညံ့သော နေရာများတွင် မသုံးထိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဝတ်လဲတော်ကို လူတွေ မျက်စိဖြင့်မမြင်ရအောင် သရိုးကိုင်းပြီး မှ ရွှေရောင် အနက်ရောင် စာလုံးများဖြင့် ထပ်၍ ရေးသားသည်။

သာသနာပိုင် ဆရာတော်ကြီးအား ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုလျက်ရှိ သော် ဦးနေမိန့် (ဦးနေမိန့်)ဆိုသော ဆရာတော်က ကျွန်တော်သည် ဘုံဘော ကလာကြောင်း ကြားသောအခါ ဘုံဘောမြို့၏ ကျော်ကြားပုံကို ကြားဖူး သဖြင့် သူ့အား ဘုံဘောမြို့သို့ ခေါ်ဆောင်သွားရန် အားတက်သရော ပြော သည်။ ကျွန်တော်က ဘုံဘောတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းကြီးကျောင်း တစ် ကျောင်းမှမရှိကြောင်း လျှောက်သောအခါ ဦးနေမိန့်သည် အလွန်စိတ်ပျက် သွားသည်။ ကျွန်တော်က ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလိုက်သဖြင့် ဆရာတော် ကြီးများအဖို့ ဘုံဘောမြို့ နာမည်ပျက်သွားမည်ကို စိုးရိမ်မိသည်။

ကျွန်တော်တို့အား ကျောင်းတိုက်တံခါးဝသို့ လိုက်ပို့သော အခြားသံဃာတော် တစ်ပါးသည် အာပတ်သင့်မည့် သိက္ခာပုဒ်ကို ကျူး လွန်မိလေမလားဟု ကျွန်တော်စိုးရိမ်မိသည်။ ထိုရဟန်းက မစ္စတာဘီတီ၏ အိတ်ဆောင်နာရီနှင့် နာရီကြီးကို အလှူခံသည်။ ပြုံးပြီးရသံရယူပြီး ဇွတ်

အလှူခံနေသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဟန်းတော်များသည် ဆန်တစ်လက်ဆွမ်းကိုပင် အလှူမခံရ၊ မရှာဖွေရဟု တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ပညတ်ထားသည်။ သပိတ်ကို လွယ်ထားသော်လည်း ရဟန်းတို့သည် မျက်လွှာချ၍ စက္ခုမြေရှိရမည်။ နာရီတစ်လုံး၊ ကြိုးတစ်ချောင်းကို အလှူခံခြင်းသည် ဇွတ်အလှူခံသဖြင့် ဘာမှအဖိုးမတန်သော လောကီကိစ္စကလေးကို လောဘတွယ်တာနေရာ ရောက်သဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမကို ပစ်ပယ်ရာကျနေသည်။ (ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မဟုတ်သူတစ်ဦးသည် ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယထာဘူတကျအောင် သာမန်အားဖြင့် သဘောမပေါက်နိုင်ကြောင်း သတိချုပ်ပါရန်)

အကုသိုလ်ဖြစ်မည့်ကိစ္စတွင် မပါလိုသော မစ္စတာဘီတီက သူ့တွင် နာရီတစ်လုံးသာရှိ၍ မလှူနိုင်သဖြင့် ဝမ်းနည်းပါသည်ဟု တင်လျှောက်သည်။ ကျွန်တော်အနေဖြင့် ဤကိစ္စ မှတ်တမ်းတင်ရမည်ကို အမှန်ပင်ရက်မိပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ခရစ်ယာန်ဘာသာရေးအာဏာပိုင်များက ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဟန်းတော်များသည် အလှူခံခြင်းမရှိဘဲ ကျင့်သည်။ စွန့်ကြဲလှူဒါန်းတတ်ကြသည်ဟု ယုံကြည်ထားသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

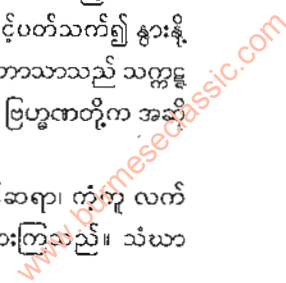
**အခန်း (၉)
မြန်မာ့စိတ်သန္တာန်**

အထက် မြန်မာပြည်တွင် ပညာရေးမှာ ရဟန်းတော်များ လက်တွင်း၌ လုံးဝရှိနေပြီးလျှင် ပညာရေးသည် မူအားဖြင့် ဘာသာရေးနှင့် အကျုံးဝင်ရုံမကဘဲ အသေးစိတ်ပါ ဘာသာရေးတွင် အကျုံးဝင်နေသည်။

ယောက်ျားကလေးတစ်ယောက် အသက် ၆ နှစ်၊ ၇ နှစ် ရှိလာလျှင် ဘုန်းကြီးကျောင်း၌ နေရမည်။ သို့မဟုတ် နေ့စဉ်သွားရသည်။ ၎င်းကျောင်းသားများအား ဗုဒ္ဓဘာသာစာပေ ပရိယတ္တိကို သင်ကြားရပြီး အရေးအဖတ်ပါ သင်ကြားပေးသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ယောက်ျားတိုင်း အနည်း ဆုံး တစ်ရက်ပင်ဖြစ်စေ သင်္ကန်းဝတ်ရသည်။ လက်ရှိဘဝ၌ တုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့ကို နှိုင်းယှဉ်လိုက်ပါက ကုသိုလ်တရားဘက်က များရန် ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ သာသနာ့ဘောင်ကို ဝင်တော့မည်ဆိုလျှင် သင်ကြားရမည့် ဘာသာရပ်ထဲတွင် ဒေသနာများကို ရေးမှတ်ထားသည့် ဘာသာစကားဖြစ်သော ပါဠိကိုသင်ရသည်။ ပါဠိဘာသာနှင့်ပတ်သက်၍ နွားနို့သည် မြင့်မြတ်သော နွားမထံမှ စီးထွက်သကဲ့သို့ ပါဠိဘာသာသည် သက္ကဋဘာသာက မွေးထုတ်သော သမီးကညာဖြစ်သည်ဟု ဗြဟ္မဏတို့က အဆိုရှိသည်။

ရဟန်းသံဃာတို့သည် လူတို့၏ စာသင်ဆရာ၊ ကံ့ကူ လက်ဆူညီဆရာဖြစ်၍ ရဟန်းတို့အား ကြည်ညိုလေးစားကြသည်။ သံဃာ

အားလုံးသည် ပါဠိကျမ်းဂန် ဂါထာများကို အလွတ်ရအောင် တတ်သော်လည်း အစဉ်အလာအတိုင်း ရက်စက်စွာ နေသော အစဉ်အလာကို ရွတ်ဖတ်သူ အတော်များများသည် သိမှတ်နိုင်စေရန်အတွက် အစဉ်အလာအတိုင်း အဆက်ဆက် ဆက်လက်ပြောဆိုကြရမည်။ ဤအကြောင်းအရာကို သိသာများက မဖိုးကွယ်ကြချေ။ “သီဟိုဠ်တို့၏ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုမှာ ဘာသာရေးစာပေ ပရိယတ္တိနှင့် အဆုံးအမကို တပည့်များအား သွတ်သွင်းရန်ဖြစ်သည်။ ဤသို့ဆောင်ရွက်ရာတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာသံဃာတော်များသည် ပြဿနာ ဘုန်းကြီးများထက် များစွာအောင်မြင်သည်။ မြန်မာအကြောင်းနှင့် မြန်မာတို့၏ အတွေးအခေါ်ကို သိသူ များက အစွဲလမ်းဘာသာကို သင်သော မွတ်ဆလင်ထက်လည်းကောင်း၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာကို သင်သော ဥရောပထက်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာကို သင်ကြားရသော မြန်မာတို့ အတွင်းသို့ ဗုဒ္ဓဘာသာသည် နက်ရှိုင်းစွာ ဝင်ရောက်လျက်ရှိသည်ဟု ထင်မြင်သည်။

ငယ်ငယ်က သင်ကြားခဲ့ရသော စာပေပရိယတ်ကို နောင် ကြီးလာသောအခါ အခါကြီးရက်ကြီးတွင်လည်းကောင်း၊ လူစု လူဝေးဖြင့် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများ၌လည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟများ၏ ဈာပန၌လည်းကောင်း တစ်ခါပြန်၍ ရွတ်ဖတ်ကြသည်။ ပိဋကတ်စာပေကိုဖတ်၍ ဒေသနာတော်၏ အချက်အလက်များကို ဆွေးနွေးငြင်းခုံကြသည်မှာ မြန်မာတို့အကြိုက် မြန်မာတို့စရိုက်ဖြစ်သည်။

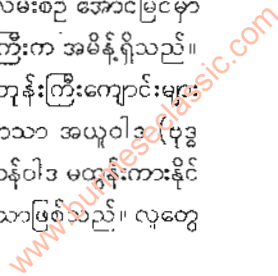
မည်သူမပြု မိမိမူ ဆိုသည့်အတိုင်း မိမိ၏ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်က မိမိ၏ရှေ့ဘဝကို ဖန်တီးလိမ့်မည်။ အင်္ဂလိပ်တစ်ဦးသည် ခန္တီပါရမီကို ဖြည့်က သိမ်မွေ့မည်။ ယောနိသော မနသီကာရ ဖြင့် ပြုမူမည်ဆိုပါက သူသည် ရှေ့ဘဝတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာဖြစ်လိမ့်မည်။ အကယ်၍ တစ်ခုတစ်ယောက်သည် ငါးသတ်ရောင်းခြင်း စသော ကံငါးပါးကို ကျူးလွန်မည်ဆိုက သူသည် အဝီစိငရဲသို့ နှစ်တွေကုဋေကုဋေ ရှိ၍ကျမည်။ နောက်ဘဝတွင် ခွေး၊ ကြောင် စသော တိရစ္ဆာန်ဖြစ်မည်။ သို့မဟုတ် တရားနှင့်ဝေးသော အပါယ်သို့လည်းလိမ့်မည်။ ဤတရား၏ ဆိုလိုချက်သဘောမှာ

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ ကောင်းမှုပြုခြင်းသည် ကောင်းမှုဖြစ်ခြင်း သက်သက်ကြောင့် မဟုတ်။ ထွက်ပေါ်လာမည့် အကျိုးတရားကို မျှော်လင့်၍ ပြုလုပ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ဗိုလ်ချုပ်ဖိုက်က ထင်မြင်သည်။ ဤဘဝတွင် ကောင်းမှုကုသိုလ်များလေ နောင်ဘဝတွင် ပျော်ရွှင်ချမ်းသာစွာ နေရလေ ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဤအမြင်မှာ ကတ်သီးကတ်သတ် အပြစ်ရှာလိုသော အမြင်သာဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာသည် ထာဝရတရားသခင်ကသာ ဖန်ဆင်းသော ဘာသာဆိုပါက အကောင်းတကား အကောင်းဆုံးဘာသာ ဖြစ်အောင် ကောင်းသော ဘာသာတရားဖြစ်သည်ဟု မာကိုပိုလိုက ကြေညာခဲ့သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ သြဇာအရှိန်အဝါအောက်ရှိ မြန်မာတို့၏ စိတ်သန္တာန် ကို နှစ်တွေရာနှင့်ချီပြီး ပုံသွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် မွန်ဂိုလူမျိုးတို့ ကား အနည်းနှင့်အများ ပုံသွင်းရခက်သောသူများ ဖြစ်၍ မြန်မာတို့ထံ ဗုဒ္ဓဘာသာဒေသနာ ဖြန့်နှံ့ရသောအချိန်တွင် မြန်မာတို့သည် မွန်ဂိုအဖြစ် ပင်ရှိသေးသည်။

ဗြိတိသျှစစ်တပ်သည် သီပေါမင်းအား နန်းချရန်အတွက်မန္တလေးသို့ ချီတက်နေစဉ်တွင် အောက်မြန်မာပြည်မှ ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်အား မစ္စတာဘားနတ်က ဗုဒ္ဓဘာသာအတွက် စိတ်ပူစရာမလိုကြောင်း၊ အကာအကွယ်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားခဲ့သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ အထက်မြန်မာပြည်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာကို တစ်ပြည်လုံး၏ ဘာသာအဖြစ် ဆက်လက် တည်ရှိစေမည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် အစိုးရက ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်၍ ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ကြောင်း အာမခံသည်။ “သင်တို့ ဤအတိုင်း ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့လျှင် ဗြိတိသျှ၏ ဝါဒလမ်းစဉ် အောင်မြင်မှာ သေချာသည်” ဟု သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက အမိန့်ရှိသည်။

အောက်မြန်မာပြည်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းကြီးကျောင်းများ ပျိုးဖွမ်းလျက်ရှိသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ဘာသာ အယူဝါဒ (ဗုဒ္ဓဘာသာ) အင်အားကောင်းသော နေရာတွင် ခရစ်ယာန်ဝါဒ မထွန်းကားနိုင်ပေ။ ပညာရေးသည် အဓိကအားဖြင့် ဘာသာရေးသာဖြစ်သည်။ လူတွေ

က သံဃာတော်များကို အာစရိယ ဆရာတော်အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သီလရှင်ကို မိန်းကလေးများက အာစရိယ ဆရာအဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း ချစ်ခင်ကြသည်။ ဤကဲ့သို့သော အထက်တန်း ပညာသင်ကျောင်းများကို ခရစ်ယာန်သာသနာပြု အဖွဲ့ပေါင်းစုံက ဖွင့်လှစ်တည်ထောင်ကြသည်။ ရန်ကုန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ထောက်ပံ့မှုလုပ်ငန်းကို ရှေ့ဆောင်လုပ်သည်။ ဤသို့သော လုပ်ငန်းများတွင် အင်္ဂလိပ်အမျိုးသမီးများနှင့် မြန်မာအမျိုးသမီးများသည် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ကြသည်။ ရန်ကုန်မြို့တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ခရစ်ယာန်ဘာသာတို့ တစ်ခုစီ၏ ကောင်းမွန်ပုံကို ပြတ်ပြတ်သားသား နိုင်နိုင်နင်းနင်း နှိုင်းယှဉ်တွေးနိုင်သူမှာ မနည်းလှပေ။

လွန်ခဲ့သောနှစ်အတွင်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော စာပေတို့သည် အဓိကအားဖြင့် ဘာသာရေးစာပေများသာ ဖြစ်သည်ဟု အစိုးရပြန်တမ်းက ဆိုသည်။ စာပေထုတ်ဝေရေးတွင် အနုပညာ၊ ဝတ္ထု နိုင်ငံရေး၊ အတွေးအခေါ် စသော စာအုပ်များ ထုတ်ဝေခြင်းမရှိ။ ဥပဒေနှင့်ပတ်သက်၍ စတက်ကျူ ဥပဒေမဟုတ်ကာ တစ်အုပ်သာရှိသည်။ အစိုးရပြန်တမ်း အယ်ဒီတာများက "ဤကဗျာများသည် အဓိကအားဖြင့် ဘာသာရေး၊ သို့မဟုတ် အချစ်ရေးသာဖြစ်သည်" ဟူသော ဝေဖန်ချက် ချထားသော ကဗျာစာအုပ်တစ်အုပ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ အစိုးရစာသင်ကျောင်းများ၊ ခရစ်ယာန်သာသနာပြု အထက်တန်း ပညာရေးကျောင်းများသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ သင်ကြားမှုများနှင့် အကြိတ်အနယ် ယှဉ်ပြိုင်လျက်ရှိသည်။

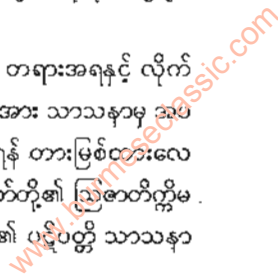
သံဃာတော်များနှင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းများ တညီတညွတ်တည်း အထိန်းအကွပ်ရှိရေးအတွက် မရှိလျှင်မဖြစ်သော ဝိနိစ္ဆယ ဥပဒေကို အစိုးရ က အသိအမှတ်မပြုနိုင်ဟု ငြင်းဆိုသည်။ ဝိဝါဒ ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက် လာလေရာ မဟာနိမိတ်တော့ချေ။ ထို့ပြင် ဂိုဏ်းပုံစံများပင် ပေါ်ပေါက် နေသည်။ မျှော်လင့်ထားသည့်အလား ဘာသာရေးဩဇာ သက်ရောက်မှု မှာ သိသိသာသာကြီးလျော့ပါးသွားသည်။

မြန်မာလူငယ်များသည် အရက်သောက်၊ ဘိန်းစားရန် စိတ်

ညွတ်လာကြသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ ယစ်မျိုးဥပဒေ၊ ဘိန်းဥပဒေက ဤစိတ်ဓာတ် ပျက်စီးစေမည့် ဒုစရိုက်ကို ကျူးလွန်အောင် နည်းလမ်းတွေကို ထွင်ပေးထားသည်။

အဆိုးတကား အဆိုးဆုံးမှာ ဤအစိုးရ လောကဓာတ်ကျောင်းများက အစိုးရလစားလုပ်ဖို့ ကုမ္ပဏီတွင် စာရေးအလုပ် ရဖို့အတွက် သင်ကြားပေးသည့်နေရာတွင် အထိရောက်ဆုံး သင်ပေးနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အောက်မြန်မာပြည်၌ ဗုဒ္ဓဘာသာ ထွန်းကားနေသည်ကို တွေ့မြင်နေသော ခရစ်ယာန် သာသနာပြုများသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ ပြိုကွဲသွားမည်ကို ဝမ်းမနည်းကြပေ။ မူလအတိုင်း စင်ကြယ်နေသော ဗုဒ္ဓဘာသာသည် ခရစ်ယာန်ဘာသာ ပြန့်ပွားရေးအတွက် အဟန့်အတားဖြစ်နေသည်ဟု ခရစ်ယာန်တို့က ယုံကြည်ကြသည်။ ခရစ်ယာန် သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် အများအပြားက ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ ကောင်းမွန်မှန်ကန်သော အစိတ်အပိုင်းကို လေးစားကြပြီးလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဟန်းတော်များ၏ မြင့်မြတ်သော အကျင့်တရားကို အသိအမှတ်ပြုကြသည်။ မြန်မာမှုနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွမ်းကျင်နုံ့စပ်သည်ဟုထင်ရှားသော ရန်ကုန် ဘရင်ဂျီဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဒေါက်တာဘီဂင်ဒတ်က ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၏ ကျေးဇူးကြောင့် များစွာသော ကောင်းမွန်မှန်ကန်သည့် အချက်များကို ရရှိသည်ဟုဆိုသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ရဟန်းသံဃာတို့သည် တိုင်းရေးပြည်ရေးတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခဲ့သည်ဟု ကြားလည်းမကြားဘူး၊ ဖတ်လည်းမဖတ်ဘူးပါဟု ဘီဂင်ဒတ်က မိန့်ဆိုခဲ့သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဟန်းတော်များသည် အိမ်တွင်းရေးကိစ္စများကို ဥပေက္ခာပြုသကဲ့သို့ ပြည်တွင်းရေးရာ ကိစ္စများလည်း ထပ်တူထပ်မျှ ဥပေက္ခာပြုထားကြသည်။

ရဟန်းသံဃာတို့ မျက်မှောက်ပြုရသည့် တရားအရနှင့် လိုက်နာရသည့် ဝိနည်းတော်တို့က သာသနာ့ဝန်ထမ်းတို့အား သာသနာမှ အပ ဖြစ်သော အရာများတွင် ပါဝင်စွက်ဖက်ခြင်းမပြုရန် တားမြစ်ထားလေသည်။ ဘာသာရေးထောင့်မှကြည့်လျှင် သံဃာတော်တို့၏ ဩဇာတိက္ကိမသည် အလွန်ပင်ကြီးမားလှသည်။ သံဃာတော်တို့၏ ပင့်ပုတ္တိ သာသနာ

ပေါ်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာကြီးတစ်ခုလုံးသည် အမှီသဟဲပြုလျက် နေရသည်။ ဤပဋိပတ္တိသာသနာကို မြစ်ဖျားခံ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုးကွယ်သော ပြည်သူများ၏ ဘာသာရေးယုံကြည်မှု၊ ကိုးကွယ်မှုကို ကိုင်းရှိုင်းထက်သန်လာစေသော ဘဝရေးအလျင် စီးဆင်းလာသည်။

သာသနာဘောင်နေ ရဟန်းသံဃာတို့အား ဘာသာရေးအဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပြည်သူ့အပေါင်း၏ အထူးသဖြင့် လူငယ်တို့၏ ကန့်ကွက်လက်လှဲ့ ဆရာအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကျွန်တော်တို့ မြင်နိုင်သည်။ ဤသို့ နှစ်ဖက်နှစ်လမ်း အနေအထားကြောင့် ပြည်သူ့အပေါင်းတို့၏ စိတ်ဓာတ်ကို အကြီးအကျယ် ထိန်းချုပ် ပဲ့ကိုင်နိုင်သည်။ မိမိတို့ ဘာသာဝင်များ၏ အလယ်တွင် အလွန်ထင်ရှား တင့်တယ်လျက်ရှိသည်။ ရဟန်းတို့၏ ပရိက္ခရာ၊ အကျင့်သီလနှင့် ကာမဂုဏ်အာရုံ တရားတို့အား ရှောင်ကြဉ်၍ ဖြိုးခြံစွာကျင့်ကြံမှုကြောင့် မိမိတို့အား ကိုးကွယ်နေသူအပေါင်းတို့၏ ကိုးကွယ် အာရုံစိုက်ရာဖြစ်လာသည်။ ရဟန်းသံဃာတော်တို့အား သမုတိသံဃာ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာသနာကို စောင့်ထိန်းလျက်ရှိသော ဘုရားသားတော်များအဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း သဘောထားကြသည်။ မည်ကဲ့သို့ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရမည်ဟု မိမိတို့ ဘာသာဝင်အပေါင်းအား ဟောပြော ထားသည့်အတိုင်း မိမိတို့ကလည်း စံနမူနာအဖြစ် ကျင့်သုံးဆောက်တည် ပြသည်။ ရဟန်းသံဃာတို့သည် ကြည်ညိုဖွယ်အကောင်းဆုံး၊ အဘက်ဘက်မှ အနန္တဂုဏ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံသော ဘာသာတရားဖြစ်ကြောင်း လူ့အပေါင်းတို့အား ပြလျက်ရှိသော ကြည်ညိုဖွယ် သမုတိသံဃာ ဖြစ်သည်။

မိမိတို့ အချင်းချင်းလည်း တညီတညွတ် တစ်စုတစ်ဝေးနေသည့် အပြင် လူ့လောကနှင့်လည်း အစဉ်တွေ့ထိလျက်ရှိသော သာသနာဝန်ထမ်း ရဟန်းတို့သည် မြန်မာတို့ကဲ့သို့ တစ်ဝက်တစ်ပျက်သာ ယဉ်ကျေးသည့် လူများအား ဘာသာတရား ရေးအေး အမြိုက်ဆေးကို တိုက်ကျွေးရာတွင် အလွန်အစွမ်းထက်သော လက်နက်ကြီးဖြစ်ပေသည်။ သံဃာတော်တို့သည် ပြည်သူ့အပေါင်း၏ ကြည်ညိုလေးစားမှုကို ရရှိနေသည် ဖြစ်လေ

ရာ ပြည်သူများအပေါ်တွင် ဘာသာရေးဩဇာ များစွာညောင်းလျက်ရှိသည်။

ဆရာတော်ကြီးများသည် တပည့်သားမြေးများအား ပိဋကတ်များကို ပို့ချရာ၌လည်းကောင်း၊ လူ့အများအား ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ တရားဒေသနာကို တိုက်ကျွေးရာ၌လည်းကောင်း၊ သံဃာတော်အဖြစ် ရရှိထားသော ကြည်ညိုလေးစားမှုကို အသုံးပြုလေသည်။ ဆရာတော်ကြီးများသည် သာသနာတော်ကိုပြုစု တရားဒေသနာကို လူအများနားလည်လိုက်နာနိုင်အောင် ဟောပြောဆုံးမပြီးလျှင် ပစ္စက္ခလောကတွင်လည်း လူအများ၏ လေးမြတ်ကြည်ညိုမှု အကျိုးတရားကို ရရှိလေသည်။

ဤသာဓကကို ထုတ်ဆောင်ပြရသည်မှာ အောက်မြန်မာပြည်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဆုတ်ယုတ်နေသည်ဟု အရမ်းယုံကြည်ခြင်းမပြုမီ စဉ်းစားဆင်ခြင်နိုင်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ မစ္စတာဘားနတ်က တကယ့်အရေးကြီးဆုံးအချိန်တွင် ရန်ကုန်မှ ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာကြီးအား အာမဘန္တေခံခဲ့ရသည်။

ဤသို့ အာမဘန္တေ ခံလိုက်ခြင်းဖြင့် ဝိနည်းတော်ကို အစိုးရအနေဖြင့် အသိအမှတ်ပြုရာရောက်သည်။ အထက်မြန်မာပြည်ရှိ သံဃာတော်တို့၏ စည်းလုံးညီညွတ်ရေး၊ ဝိနည်းသိက္ခာနှင့်အညီ ဖြစ်ရေးကို အစိုးရက ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပေးမည် ဆိုရာရောက်သည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ကောက်ကြသည်။ အထက်မြန်မာပြည်၌ ဗုဒ္ဓဘာသာကို လက်တွေ့အားဖြင့် တည်တံ့ခိုင်မာအောင် ပြုလုပ်ရန်ဝါဒကို ချမှတ်ရာ၌ အစိုးရအနေဖြင့် တိကျပြတ်သားမှုရှိရန် လိုပေလိမ့်မည်။ အကယ်၍ ဤသို့ တိကျပြတ်သားစွာ ဆောင်ရွက်မှုမရှိလျှင် ဝိဝါဒ အဓိကရုဏ်းများ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည်။ အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ ကုန်းဘောင်မင်းဆက်များသည် ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကြည်ညိုမြတ်နိုးသူများဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာသာသနာပြု မင်းကောင်းမင်းမြတ်များ ဖြစ်လာကြသည်။

ယခုအခါတွင် ဘုရင်မင်းမြတ်မှာ ပါတော်မူသွားလေပြီဖြစ်ရာ နေရာတကာ၌ ကြားနေရသည်မှာ ယုတ်စွအဆုံး ဘာသာရေးအတွက်ပင်

ဖြစ်စေ အမည်ခံဘုရင် ရှိသင့်သည်ဟု ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ နိုင်ငံခြား
ရေး စသော အရေးကိစ္စကို အင်္ဂလိပ်တို့ အနေဖြင့် ကြိုက်သလိုစီမံစေနိုင်
သည် သာမညသာ ဖြစ်သည်။ အဓိကမှာ သာသနာဒါယကာမင်း
ရှိဖို့ပင်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ အစောင့်အရှောက်ခံ မင်းသားတစ်ပါးကို တင်မြှောက်
မည်ဆိုပါက သာသနာပိုင်ဆရာတော်ကြီးနှင့် သံဃာတော်တိုင်း အခွင့်
အာဏာနှင့် ရှိရင်းစွဲအနေအထားကို တရားဝင်အသိအမှတ်မပြု၍ မဖြစ်ပေ။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အင်္ဂလိပ်အုပ်ချုပ်ရေး သက်သက်သည် ကုန်း
ဘောင်မင်းခေတ်နှင့်အတူ ပျောက်ကွယ်သွားပြီဖြစ်သော လူမှုရေးစည်းရုံး
ညီညွတ်မှုကို အစားမထိုးနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ မြန်မာတို့က
သီပေါ မင်းနှင့် သူ့အဆက်အနွယ်တော်များအပေါ် အချည်းနှီးထားရှိခဲ့သည်
ကြည့်ညိုမြတ်နိုးမှု အစွဲအလမ်းကို စလေဒင်က မနှစ်သက်သော်လည်း
မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးအနေဖြင့် ရရှိအောင် သို့မဟုတ် ဘုရင်ခံကပင်
ဖြစ်စေ ရရှိအောင် ကြိုးစားရန်အတွက် နှစ်အတော်ကြာလိမ့်မည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာသည် ငြိမ်းချမ်းမှုကို အလွန်လိုလားသော ဘာသာ
ဖြစ်သည်ဟု ဂုဏ်ယူပြောနိုင်ခွင့်ရှိသည်။ သာသနာတော်အနှစ် ၂၅၀၀
အတွင်း ဓါးမိုး၍ သာသနာကိုမပြုခဲ့။ အကြိမ်ကြိမ် ကွပ်မျက်ခံရသော်လည်း
ကွပ်မျက်သူကို လက်တုံ့ပြန်ခဲ့ခြင်းမရှိဟု ကြေညာသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ
တရားတော်နှင့် အဆုံးအမကို ခရစ်ယာန်နှင့် ဗုတ်ဆလင်ဘာသာဝင် နှစ်
ရပ်ပေါင်းထက် ကျော်လွန်သော လူသန်းပေါင်း (၅၀၀၀)က လက်ခံ
ယုံကြည် ကိုးကွယ်ကြသည်။ အလွန်နှစ်သက်မြတ်နိုးသော ဘာသာဖြစ်
၍ ဘာသာဝင်လူဦးရေကို ချဲ့ကားပြောခြင်းဖြစ်ရာ ကျွန်တော်တို့က
ကရုဏာဖြင့် နားထောင်သင့်သည်။

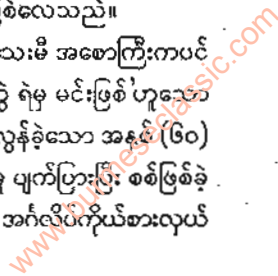
အဝါရောင်သင်္ကန်းပေါ်၌လည်း သံချပ်ဝတ်စုံ ဝတ်သည်ကို
မတွေ့ဘူး။ သံဃာတော်များ စစ်ငြာသံပေးခြင်းကိုလည်း မကြားဘူးဟု
ဆိုခြင်းသည် အနည်းနှင့်အများ မှန်သည်ဟုယူဆသည်။

မိခင်၏နှို့ရည်နှင့်အတူ ဖော်ပြခြင်းငှာ မတတ်သာသော ဘာသာ

ရေး၊ စိတ်ဓာတ်ရေး၊ ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် ပတ်သက်သော အထက်တန်း
ကျသည့် အသိဉာဏ်များကို မမှီတိမသုန် သောက်သုံးခဲ့ရသဖြင့် အင်ဒို
ချိုင်းနား ကျွန်းဆွယ်ကြီးတွင် လက်ဦးဗိုလ်ကျနေသော လူမျိုးများအလယ်
တွင် မြန်မာတို့က ဗိုလ်တက်လုပ်နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ လက်နက်နိုင်ငံကြီး
တည်ဆောက်သူ တကယ့်နိုင်ငံရေးသမား (ကုန်းဘောင်ခေတ်မင်းများ)
သည် မိမိတို့၏ ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်ရေးတွင် ကောင်းစွာအကျိုးပြုခဲ့
သော ဘိုးဘေးတို့၏ တကယ့်လက်တွေ့ထုံးတမ်းနည်းလမ်း အဖြာဖြာ
တို့ကို မပစ်ပယ်ခဲ့ပေ။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ရာစုအလယ်တွင် မုဆိုးဖိုရွာမှ သူကြီးဖြစ်သူ
အလောင်းမင်းတရားကြီးသည် စစ်ဗျူဟာလမ်းကို ဓါးရမ်းပြီး တောက်
လျှောက်စစ်ခင်းကာ အာဏာပြု၍ တက်ခဲ့သည်။ ဤသို့ စစ်ဗျူဟာခင်း
ကျင်း ရန်အတွက် ရွေးချယ်ခဲ့သောလမ်းမှာ သေနက်ဗျူဟာမြောက်လှရာ
အလောင်းမင်းတရားကြီးသည် စစ်ပါရဂူကြီးဖြစ်ကြောင်း ကောင်းကောင်း
ကြီး သက်သေခံလျက်ရှိသည်။ သူ တိုက်ပွဲများကိုတိုက်ရင်း သတ်သင့်
သူများကို အပြုလိုက် သတ်ခဲ့သည်။ မင်းဆက်ကိုတည်ထောင်ခဲ့သောသူ
က သူ၏ကြမ်းကြုတ်မှုနှင့် အကြင်နာကင်းမဲ့သော စိတ်ထားကို အရိုက်
ရာခံသူများထံ အမွေထားခဲ့သည်။ မိမိ၏ ရာဇပလ္လင် တည်မြဲရေးအတွက်
ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော လူသတ်ပွဲတွင် သီပေါမင်းသည် အမှန်အားဖြင့် အပြစ်
ကင်းခဲ့သည်။ သို့သော် သီပေါမင်းသည် ဖြစ်ခဲ့သမျှတို့၏ ရုပ်ပြဓါးစားခံ
ဖြစ်သည်ဆိုပါက ကျွန်တော်တို့ခေတ်ထိအောင် သီပေါမင်း အသက်ရှင်
လျက် ရှိနေခြင်းမှာ အလောင်းဘုရားမင်းဆက်၏ သတ္တိကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း
စုဖုရားလတ်က သွေးအေးအေးနှင့် ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

အနောက်နိုင်ငံ ပညာရှိကြီးများ မထွင်သေးမီ အစောကြီးကပင်
မြန်မာနိုင်ငံရေးသူခမိန်များက ရက်စက်မှုကြောင့် ရဲမှ မင်းဖြစ်ဟူသော
သဘောတရားကို အသိအမှတ်ပြုထားကြသည်။ လွန်ခဲ့သော အနှစ် (၆၀)
က အိန္ဒိယအစိုးရ (အင်္ဂလိပ်)နှင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှု ပျက်ပြားပြီး စစ်ဖြစ်ခဲ့
ရသည်။ ထိုစေ့စပ်ဆွေးနွေးမှု ပြုလုပ်နေစဉ်အတွင်း အင်္ဂလိပ်ကိုယ်စားလှယ်

အား အေးချမ်းငြိမ်သက်နေသည့်အချိန်တွင် မြန်မာတို့သည် တရားဥပဒေကို ရိုသေ မှုစလေ့ထုံးတမ်းကို လေးစားကြသော အေးအေးလူလူနှင့် ပေါင်းသင်းကောင်းသူများဖြစ်သည်။ သို့သော် သူတို့အား သွားစမိသူ ရန်သူကိုမူ ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် တိုက်ခိုက်တတ်သည်ဟု ကိုယ်စားလှယ်တော်နှင့် သက်ဆိုင်သူများထံ အသိပေးထားသည်။ မြန်မာတို့သည် လုံးဝပြောင်းလဲသွားကြပြီးလျှင် ကျူးကျော်ရန်စလောသူကို အကြင်နာကင်းမဲ့စွာ သတ်ဖြတ်ပစ်ကြသည်။ သစ္စာဖောက်သူကို ကားကြက်ပြီး လွှနှင့်တိုက်ကြသည်။ ဤကား ကြွားပြောခြင်းမဟုတ်ပေ။ စစ်ဖြစ်နေစဉ်အတွင်း အိန္ဒိယနယ်စပ်မှ နယ်တစ်နယ်ကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ပြီး သုံ့ပန်းများခေါ်သွားသည်။ သုံ့ပန်းများ၏ရွာများမှ သိမ်းယူလာသော ပစ္စည်းများကို သုံ့ပန်းများအား မတန်စာဆာ သယ်နိုင်သည်။ ကလေးတွေချီလျက်ပါသော မိန်းမသုံ့ပန်းများမှာ လူယက်လာသော ပစ္စည်းတွေကို ကလေးတစ်ဖက်ကြောင့် မသယ်နိုင်ကြသဖြင့် ကလေးတွေကို ခေါင်းဖြတ် မြစ်ထဲမျှောလိုက်သဖြင့် မပဋာဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ထို့နောက်တွင်ကား ကလေးအမေများသည် အထုပ်အပိုးကို သယ်နိုင်ကြလေသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ မြန်မာတို့သည် ယေဘုယျအားဖြင့် ကြင်နာတတ်သည်။ ဆက်ဆံ၍ကောင်းသည်။ ဖော်ရွေသည်ဟူသော ဂုဏ်သတင်းရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ မြန်မာတို့သည် ရိုးသား၍ ပြောငှာမတ်တည်ကြည်ကြသည်။ သူတို့စိတ်ထဲရှိသည့်အတိုင်း ပြောကြသည်။ သို့သော် ထားခဲ့သောကတိအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန် မေ့သွားသောအခါ စကားကိုချက်ဖြင့် လွှဲပစ်လိုက်တတ်သည်။ တစ်နေ့ကို တစ်ကျပ်ပေးထားသော ကူလီသည် ပင် ကံခေသောအလုပ်ရှင်ကို ပစ်ထားခဲ့ပြီး ပြုန်းကန် ပွဲကြည့်ထွက်သွားတတ်သည်။ ၂ ရက်ခန့်ပွဲအရှည်ကြီးကို ဆက်တိုက်ကြည့်ပြီးနောက် အနာယူပြီးလျှင် အိတ်ထဲက ငွေယားကလေး ကုန်သွားသဖြင့် အလုပ်လုပ်ချင်စိတ်ပေါက်လာမှ ပြန်လာတတ်သည်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို သက်သောင့်သက်သာနေခြင်းဖြင့် ဒုက္ခသုက္ခနည်းနိုင်သလောက်နည်းအောင် လုပ်ရမည်။ အပိုသက်သက်ဖြစ်သော

ပင်ပန်းကြီးစွာ လုပ်ကိုင်မှုကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည် မရှောင်သာသော ချိုမြိန်မွန်မြတ်သည့် တာဝန်ဝတ္တရားကြီး ဖြစ်ပေသည်။

မြန်မာတစ်ယောက် အနှိပ်အစက် ခံရပြီဆိုလျှင် သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေမလား၊ နှိပ်စက်မှုကို ဒေါသအမျက် ချောင်းချောင်းထွက်ပြီး တွေ့ရာသချိုင်း ခါးမဆိုင် သတ်ပစ်မလား ဆိုသည်မှာ ခေါင်းပန်းလှန်၍ ပြောရမည်ကိစ္စဖြစ်သည်။ သို့သော် ယေဘုယျအားဖြင့်ပြောရလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာသည် မြန်မာတို့၏ ဘဝတစ်ခုလုံးကို လမ်းပြလျက်ရှိသည်။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့အောင် ဆုံးမလျက်ရှိသည်။ အားလုံးခြုံလိုက်ရလျှင် တစ်မီးတစ်စာ အနေဖြင့် မြန်မာလူမျိုးတို့သည် ဆက်ဆံရေး ပြေပြစ်သူ၊ ဦးမလေး ပဲ့မလေး ကူညီတတ်သူဖြစ်ပေသည်။ ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားအား ယုံကြည် ကိုးကွယ်မှုသည် လူအသိန်းအသန်းအား ငြိမ်းအေးစေသော အကျွတ်တရားကို ရရှိစေပြီးလျှင် မွန်ဂိုတို့၏ ကြမ်းကြုတ် ခက်ထန်မှုစရိုက်ကိုပင် နူးညံ့သိမ်မွေ့လာစေသည်။

အခန်း (၁၀)
ပြည်တွင်းရေးနှင့် နိုင်ငံခြားရေးဝါဒ

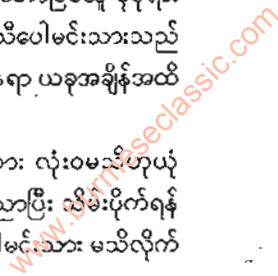
အထက်မြန်မာပြည်သို့ ရောက်လာခိုက် သီပေါမင်း နန်းအတက် တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော နန်းတွင်းလူသတ်ပွဲကြီးတွင် မပါဘဲ သက်ဆုံး ရှည်ခဲ့သော မင်းတုန်းမင်း၏ အနွယ်တော်များဖြစ်သည့် မိဖုရားများ၊ သမီး တော်များနှင့် ကံကောင်းထောက်မရှင် လူကိုယ်တိုင် တွေ့ဆုံခွင့်ရခဲ့သည်။ နှလုံးတုန်ဖွယ်ကောင်းသော ကာလဆိုးကြီးတွင် အတွင်းကျကျ ပါဝင်ခဲ့ ပြီး ကံဖယ်၍ အသက်မသေဘဲ ကျန်ရစ်ခဲ့သူတို့ထဲမှ သိရသော အချက် အလက်များက ရာဇဝင်တွင် အဆိုဝါးဆုံး အမည်းကွက်ကြီး ဖြစ်ပေါ်လာ ရခြင်း၏ လျှို့ဝှက်သော အကြောင်းရင်းတစ်ခုကို ထင်းကနဲ လှစ်ပြလိုက် သည်။

ယင်းအမည်းကွက်ကြီး၏ နှလုံးတုန်ဖွယ် အားလုံးကို နိုင်ငံခြား ရေးနှင့် နိုင်ငံရေးရူထောင်မှ အကျဉ်းအားဖြင့် ဖော်ပြရာတွင် မန္တလေး (အင်္ဂလိပ်သံအမတ်)ထံမှ အိန္ဒိယအစိုးရထံသို့ ပေးပို့သော တရားဝင် အစီရင် ခံစာများထဲမှ ကောက်နုတ်ချက်တစ်ချို့ထက် ကျန်တော်ကသာအောင် ရေးနိုင်မှ ရေးနိုင်ပေမည်။ သီပေါမင်း၏ ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်ကြောင့် ဖြစ် ပေါ်လာသော အခြေအနေမှာ တစ်စတစ်စ ပြင်သစ်တို့နှင့် ပူးပေါင်းငြိစွန်း လာရပုံနှင့် ဗြိတိသျှတို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရပုံတို့ကို ရေးရန် မရည်ရွယ် ခဲ့သော်လည်း မရေးလျှင်မဖြစ်သော အချက်ဖြစ်သည်။

၁၈၇၈ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် မင်းတုန်းမင်းကြီး နတ် ပြည်စံတော်မူသည်။ နောက်တစ်ခန်းတွင် ဖော်ပြမည်ဖြစ်သော သက်ဆုံး နှုတ်ကျန်ခဲ့သူ မင်းတုန်းမင်း၏ အနွယ်များ၏ အဆိုအရ မင်းတုန်းမင်းကြီး သည် အဆိပ်မိ၍ နတ်ပြည်စံရခြင်းဖြစ်သည်။ မင်းတုန်းမင်းကြီး အရေး ပေးခံရသော အလယ်နန်းမတော်က သီပေါမင်းသားအား ထီးမွန်နန်းမွေ ခံရန် ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အလယ်နန်းမတော်ကြီးသည် သား ယောက်ျားများမရှိသဖြင့် သမီးတော်ကို သီပေါမင်းသားနှင့် လက်ဆက် ထားလျှင် သူ့သမီးတော် ရာဇပလ္လင်ပေါ် ထိုင်နိုင်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထား သည်။ သီပေါမင်းသားသည် အရေးပေးခြင်းမခံရသော သားတော်ဖြစ်လေ ချာ အလယ်နန်းမတော်၏စကားကိုသာ နားထောင်နေသည်ဟု နန်းတွင်း ဌီတီးတိုးပြောကြသည်။ ဤအချက်ကြောင့်ပင် သီပေါမင်းသားအား ထီး မွန်ရန် ရွေးချယ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤအစီအစဉ်ကို အောင်မြင်စွာ လုပ်ဆောင် ခဲ့သည်။ မန္တလေးရှိ စစ်တပ်များ၏ တပ်မှူးဖြစ်သော တိုင်တားမင်းကြီး သည် အဓိကအခန်းမှ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် မင်းတုန်းမင်း ကြီး၏ အခြားသောသားတော်များက တန်ပြန်လုပ်ကြံ၍ အောင်မြင်သွား နှင်ဆိုပါက တောင်နန်းစံမိဖုရားကြီး (အနောက်နန်းမတော် ဆင်ဖြူမရင် ဆို မျက်စိလည်ပြီး တောင်နန်းစံဟုရေးဟန်တူပါသည်။) သမီးတော်နှင့် သီပေါမင်းတို့သည် ဓါးမဆိုင်းဘဲ နီးရာသင်္ချိုင်း အပို့ခံရမည်ဖြစ်သည်။

မိမိတို့အား အန္တရာယ်ကြီးမှလည်း လွတ်စေရန်နှင့် ဘုရင်သစ် ရာဇပလ္လင် တည်မြဲရေးအတွက်လည်း စိတ်ချစေရန်အတွက် တောင်နန်းစံ မိဖုရားကြီး (အနောက်နန်းမတော်)နှင့် ဒုတိယ သမီးတော်ဖြစ်သူ စုဖုရား တော်တို့က လူသတ်ပွဲကြီး ကျင်းပရန် စီမံလေသည်။ သီပေါမင်းသားသည် အာသာနာဘောင်၌ စာပေပရိယတ္တိများကို သင်ကြားနေရာ ယခုအချိန်အထိ ဆက်နန်းဝတ်ထားဆဲပင် ရှိသေးသည်။

ထိုအကြံအစည်အားလုံးကို သီပေါမင်းသား လုံးဝမသိဟုယုံ ခြည်ရန် အကြောင်းရှိသည်။ အင်္ဂလိပ်တွေက ကြေညာပြီး သိမ်းပိုက်ရန် စတင်လာ၍ သူ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျတော့မည်ကို သီပေါမင်းသား မသိလိုက်

သလိုပင် သူ့အမည်ကို အသုံးပြု၍ ပထမဆုံးလူသတ်ပွဲ ကျင်းပခဲ့သည်ကို လည်း သိပေါမင်းအား အသိမပေးဘဲထား ခဲ့သည်။

မည်ကဲ့သို့ပင် ဆိုစေကာမူ မန္တလေးမှ ကိုယ်စားလှယ်တော် မစ္စတာရှောက ကာလကတ္တားရှိ နိုင်ငံခြားရေးဌာန အတွင်းဝန်ထံသို့ အောက်ပါအတိုင်း ကြေးနန်းရိုက်လိုက်သည်။

“နတ်ပြည်စံဘုရင်ကြီး၏ သားတော်များနှင့်အတူ ကြင်ယာ တော်၊ ရင်သွေးတော်များအလုံး ၈၀ ခန့်ကို ဘုရင့်အမိန့်ဖြင့် ကြည်းတိုက် ထဲတွင် ညစဉ်ဆက်၍ လူသတ်ပွဲကြီး ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ လှုံ့ဆော်မှု၊ လုပ်ကြံ မှု စသည်တို့မရှိ။ ဝန်ကြီးများက သဘောမတူဟု ထင်ရသည်။ ပြည်သူ တွေ ကြောက်လန့်တကြားဖြစ်နေသည်။ နောက်ထပ် လူသတ်ပွဲထပ်လုပ် လျှင် (ဗြိတိသျှ)အလံတော်ကို ရုပ်သိမ်းပစ်မည်ဟု ကျွန်တော်က ခြိမ်း ခြောက်ထားသည်။

နောက်တစ်ချို့ လူသတ်ပွဲလုပ်သောအခါ ၈၀ မှ ၃၂ယောက် သို့ လျော့ သွားသည်။ ဝန်ကြီးများက ဤကိစ္စ သဘောမတူကြဟူသောထင် မြင်ချက်မှာ ကောက်ချက်အမှားကြီးအပေါ် အမှီပြု၍ ပေါ်ပေါက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အသတ်ခံရသူများ၏ အကြောက်လွန်ပြီး စိတ်ထိခိုက်နေကြ သော ယောက်ျားမိန်းမ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟများက ကိုယ်စားလှယ်တော်အား ပြောခြင်းဖြစ်ရာ ဤအချိန်မျိုးတွင် အမှားအမှန်ကို အတိအကျ စုံစမ်းစိစစ် ရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။ သို့သော် သူတို့ပြောသော အချက်အလက်များသည်အခိုင် အမာ မှန်ကန်ကြောင်း နောင်အခါ တွေ့လာရသည်။

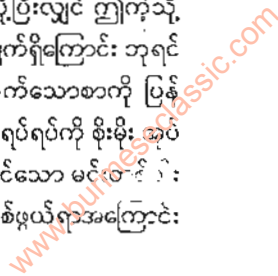
ထိုနေ့ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်နေ့ ညနေမှာပင် မစ္စတာရှောသည် သူ၏အတွင်းရေး နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးမှတ်ထား သည်။

“ယနေ့နံနက်တွင် မငြင်းကွယ်နိုင်တော့သော သတင်းဆိုးကြီး မှာ အားလုံးအမှန်ဖြစ်ကြောင်း အတည်ပြုသည့် သတင်းရသည်။ ရရှိထား သော အချက်အလက်များကို စုပေါင်းလိုက်လျှင် စနေနေ့ညက နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားများအတွက် ရှင်းလင်းထားသော ကြည်းတိုက်၌ နိုင်ငံရေး

အကျဉ်းသားများကို သုတ်သင်မှု စတင်သည်ဟု ထင်မြင်သည်။ အချို့ ကို ၎င်းညဉ့်ပင် သတ်ဖြတ်၍ ကျန်အကျဉ်းသားများကို နောက် ၂ ည ဆက်၍ သတ်သည်။ ကြည်းတိုက်ဝင်းအတွင်း၌ တွင်းကြီးတွေတူးသည်။ ၎င်းတွင်းထဲသို့ အကျဉ်းသားများ၏ ရုပ်အလောင်းကို မြှုပ်နှံသည်။ မိန်းမ တွေ၊ ကလေးတွေက သူတို့အား ချမ်းသာပေးရန် အချည်းနှီးတောင်းပန် ကြပုံ ထိခိုက်ဖွယ် သတင်းစုကို ကြားရသည်။ သူတို့တတွေ မအော်နိုင် အောင် ပါးကွက်သားတွေက လည်ပင်းကို ညှစ်သတ်ကြသည်။ အချို့မှာ အရက်ရိန်ရနေသောသူများ၏ တုတ်တိုဖြင့် လည်မျိုကို အနက်ခံရသည်။ စုတ်တရက် အသက်မထွက်သဖြင့် ဆက်ခါဆက်ခါ နက်ရသည်။ ယခု အခါ ရက်ရက်စက်စက် ကွပ်မျက်နေကြသော ပါးကွက်သားများသည် ဤကိစ္စအတွက် ထောင်မှ တမင်သက်သက် လွတ်လိုက်သော အဆိုးဝါး ဆုံး ရာဇဝတ်ကောင်များဖြစ်ကြသည်။ မင်းသားများအနက် အကြီးဆုံး ဖြစ်သူ သုံးဆယ်မင်းသား တစ်ဦးတည်းသာ သတ္တိပြုသွားသည်။ သုံးဆယ် မင်းသားက ရယ်လျက် သူညီတော်များအား “က... ငါမပြောဘူးလား၊ သေမှပဲ လွတ်မှာလို့”ဟု ပြောသည်ဆို၏။ တနင်္ဂနွေနေ့ည (၁၆ ရက်နေ့) တွင် ထုံးစံအရ အနွယ်တော်မင်းသားများ၏ အလောင်းကို လှည်း ၈ စီး ဖြင့် နန်းတွင်းမှနေ၍ သယ်လာကာ အာဠဝီ တံခါးမှထွက်ပြီး မြစ်ထဲချ လိုက်သည်။ အခြားသူများ၏ အလောင်းကိုမူ ကြည်းတိုက်၌တူးပြီး ကျင်း ကြီးထဲ မြှုပ်ပစ်လိုက်သည်။

ဤကြက်သီးထဖွယ် သတင်းဆိုးကြီး အိန္ဒိယပြည်သို့ ရောက် လာသောအခါ တစ်ပြည်လုံးက ကြောက်လန့် စက်ဆုတ်သွားကြသည်။ (အင်္ဂလိပ်)အစိုးရက အပြင်းအထန် ကန့်ကွက်လွှာပို့ပြီးလျှင် ဤကဲ့သို့ သော အပြုအမူသည် ဗြိတိသျှအစိုးရနှင့် ဖီလာဖြစ်လျက်ရှိကြောင်း ဘုရင် အား သတိပေးလိုက်သည်။ ဤသို့ ခြိမ်းခြောက်လိုက်သောစာကို ပြန် ကြားလိုက်သောစာမှာ “မြန်မာနိုင်ငံတော် နယ်ပယ်အရပ်ရပ်ကို စိုးမိုး ချုပ် ချုပ်တော်မူသော မင်းတရားကြီးသည် အချုပ်အခြာပိုင်သော မင်းတရား ဖြစ်သည်နှင့်အညီ နိုင်ငံတော်အတွင်း မငြိမ်မသက် ဖြစ်ဖွယ်ရာအကြောင်း

ပေါ်ပေါက်လာလျှင် စီမံပြုလုပ်ရန် အခွင့်အာဏာရှိသည်။ ဤသို့ ဘုရင်မင်းမြတ်ပြုတော်မူသော အမှုသည် အခြား သူတစ်ပါး၏ အပြစ်တင်ဆိုဖွယ်ရာရှိ မရှိကို ဂရုပြုရန်မလိုကြောင်း ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

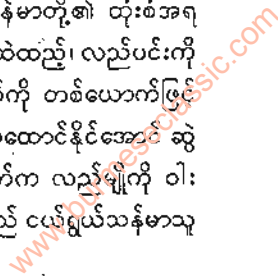
ဤမောက်မာလှသော ပြန်ကြားချက်ကို နောက် ၁ ရက်၊ ၂ ရက် အကြာတွင် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးထံမှ အနာဂတ်နှင့် အတိတ်ကာလကို သုံးသပ်၍ လိုအပ်သလို ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း စာတစ်စောင်ဖြင့် ထပ်မံဖြည့်စွက်သည်။

ကိုယ်စားလှယ်တော်၏ ၁၈၇၉ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၁ ရက် နေ့စွဲပါစာနှင့် ၂၀ ရက်နေ့စွဲပါ စာအသီးသီးကို ဝန်ကြီးက ကောင်းစွာ ရရှိပါသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၂၄ (၁၈၆၂) ခု နတ်ပြည်စံ မင်းတရားကြီး လက်ထက်တော်၌ မြန်မာအစိုးရနှင့် ဗြိတိသျှအစိုးရတို့ မဟာမိတ် စာချုပ်ချုပ်ဆိုပြီးသည့် အချိန်မှစ၍ ရာဇမဟာမိတ် ချစ်ကြည်မှုရရှိခဲ့ရာ၊ ထိုသို့ ရရှိခဲ့သော ရာဇမဟာမိတ် ချစ်ကြည်ရေးနှင့်အညီ ဗြိတိသျှအစိုးရပိုင်သော နယ်ပယ်အရပ်ရပ်တို့ ငြိမ်းချမ်းသာယာဝပြောစေရန် မြန်မာအစိုးရက အစဉ်အမြဲ မျှော်လင့် ဆုတောင်းလျက်ရှိပါသည်။ ထို့ပြင် တစ် ဗြိတိသျှအစိုးရကလည်း မြန်မာအစိုးရပိုင်သော နယ်ပယ်အရပ်ရပ်တို့ကို ထိုနည်းတူပင် မျှော်လင့်ဆုတောင်းလျက် ရှိလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ သုတ်သင်မှု၊ ထိန်းကွပ်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တိုင်းပြည် မငြိမ်မသက်ဖြစ်ဖွယ် ရာအကြောင်း ပေါ်ပေါက်သောအခါမျိုးတွင် ရှေ့နောက် စဉ်းစားချင့်ချိန်၍သာ ဤသို့သော အရေးယူဆောင်ရွက်မှုမျိုးကို ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဝန်ကြီးအား မှာကြားလိုပါသည်။ တိုင်းပြည်အား မငြိမ်မသက်ဖြစ်အောင် လုပ်မည် မဟုတ်သူအား ထိန်းသိမ်းရန် ဖယ်ရှားရန် ရည်ရွယ်ခြင်းမရှိသည့်ပြင် ၎င်းတို့အား ပျော်ရွှင်ရောင့်ရဲစွာ နေစေလိုသော ဆန္ဒရှိပါသည်။ ကိုယ်စားလှယ်တော်၏ စာတွင်ပါသောအချက် ဆိုလိုသည်မှာ ဘုရင်မင်းမြတ်တို့အတွက် အတွင်း၌ နေထိုင်ရန် မလိုလားအပ်သော သူများကို စောင့်ရှောက်ရန် အတွက် ကိုယ်စားလှယ်တော်ထံ လွှဲအပ်ရန်ကိစ္စမှာ ရာဇမဟာမိတ်တို့၏ ရှိအပ်သော စိတ်ထားနှင့် တညီတည်းကျသဖြင့် ဝန်ကြီးကိုယ်စားလှယ်

တော်အား ကျေးဇူးတင်ပါသည်။”

မြန်မာအစိုးရသည် စစ်ပြင်လေတော့သည်။ (၁၅၀၀၀)မှ (၁၆၀၀၀) အတွင်းရှိသော တပ်မတော်သားများအား ဘုရင်မင်းမြတ်က စစ်ဆေးကြည့်ရှု ဗိုလ်ရှုခံသည်။ စစ်ပြင်ဆင်သူများကို အိန္ဒိယအစိုးရက မကျေမနပ်ဖြစ်မည်လောဟု မြန်မာဝန်ကြီးများက စိုးရိမ်သည်။ အောက်မြန်မာပြည်ရှိ ဗြိတိသျှ မြို့စောင့်တပ်များကို အင်အားဖြည့်သည်။ အိန္ဒိယအစိုးရသည် သီပေါမင်း၏ ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန်လှသောဝါဒကို ရှုတ်ချလျက် အပြင်းအထန် ကန့်ကွက်စာပေးရုံဖြင့် နှစ်သိမ့်ကျေနပ်လိုက်ရသည်။ သို့ဖြင့် တင်းမာမှု အကြပ်အတည်းမှာ တစ်ခန်းရပ်သွားသည်။ ဤကဲ့သို့သော ပြုမှုကို နောက်ထပ် ထပ်မံပြုလုပ်ပါက အပြင်ထန်ဆုံးသော မကျေမနပ်နှင့် တွေ့ကြုံရမည်ဖြစ်ကြောင်းကို သီပေါမင်းအား ရှင်းရှင်းလင်းလင်း အကြောင်းကြားပြီးဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် လူသတ်မှုများဖြစ်သေးသည်။ အသတ်ခံရသူမှာ နန်းမတော်ကြီးလက်စွဲ အပျိုတော်ဖြစ်သည်။

အချို့လူဆိုးလူညစ်များက အပျိုတော်သည် ခိုလှုံနေသော မင်းသား၏ ဓာတ်ပုံကို အရင်ပေးခဲ့ဖူးသော အမျိုးသမီးထံသို့ မကြာမီက ပေးပို့ခဲ့ကြောင်း မဟုတ်မမှန်စွာပုံစွဲသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်က ၎င်းအမျိုးသမီးနှင့် သူးမောင်ကို ကွပ်မျက်ရန် အမိန့်ပေးသည်။ ကြည်းတိုက်၌ အမျိုးသမီးကို နေ့တိုင်း ထမင်းလာပို့ပေးသော သူမိခင်နှင့်အတူ ပါးကွက်သားတို့ကို တွေ့သည်။ ပါးကွက်သားတွေ သုတ်သင်ရန် ဝင်လာသည်ကို တွေ့သောအခါ အမေလုပ်သူက ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ်ပြီးလျှင် ကြည်းတိုက်မှ ကတိုက်ကရိုက် ထွက်ခွာသွားပြီး ချက်ချင်းပင် သူ့သားထံ သွားရောက်သတင်းပေးသည်။ အမျိုးသမီးမှာ မြန်မာတို့၏ ထုံးစံအရ ကွပ်မျက်လိုက်သည်။ လက်နှစ်ဘက်ကို ခူးကြားထဲထည့်၊ လည်ပင်းကို ကြိုးနှစ်ချောင်းနှင့်ချည်ထားသည်။ ကြိုးတစ်ဖက်ကို တစ်ယောက်ဖြင့် တစ်ဖက်တစ်ချက်က ဆွဲထားခြင်းဖြင့် ခေါင်းကိုမထောင်နိုင်အောင် ဆွဲထားသည်။ ဤသို့နေစဉ်တွင် အခြားတစ်ယောက်က လည်ချိုကို ဝါးရင်းတုတ်နှင့်နှက်သည်။ အပျိုတော်မိန်းကလေးသည် ငယ်ရွယ်သန်မာသူ

ဖြစ်ရာ (၇)ချက်ရှိက်မှ သေသည်ဟု ပါးကွက်သားတွေကပြောသည်။ အလယ်နန်းမတော်ကြီးက အပျိုတော်၏ အသက်အတွက် ကြားဝင်၍ ပြောသော်လည်း အချည်းနီးဖြစ်၍ ကံဆိုးမအတွက် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ငိုရသည်။ ပုဏ္ဏားဝန်အိမ်သို့ အာဏာသားတွေ ရောက်သောအခါ ပုဏ္ဏားဝန်ထွက်ပြေးသွားပြီကို တွေ့ရသဖြင့် ပစ္စည်းကို သိမ်းပိုက်ခဲ့ဝေယူရုံဖြင့်သာ ကျေနပ်ကြရတော့သည်။

၁၈၇၉-ခု ဩဂုတ်လတွင် မန္တလေးရှိ ကိုယ်စားလှယ်တော်၏ အခြေအနေမှာ ဆက်လက်နေရန် စိတ်မချရတော့သဖြင့် အိန္ဒိယအစိုးရကိုယ်စားလှယ်တော်အား ပြန်လည်ထွက်ခွာလာရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။ ညောင်ရမ်းနှင့် ညောင်အုပ်မင်းသား နှစ်ပါးတို့သည် လူ့သတ်ပွဲမပြုလုပ်ခင်ကပင် ကိုယ်စားလှယ်တော်ထံသို့ ထွက်ပြေးခိုလှုံလာကြရာ လုံခြုံစေရန်အတွက် ကာလကတ္တားသို့ ပို့လိုက်ရသည်။

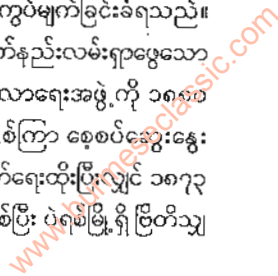
ဥဏ္ဍိပညာထက်မြက်၍ သနားကြင်နာတတ်သော ညောင်ရမ်းမင်းသားအား နတ်ပြည်စံမင်းတရားကြီးက အရိုက်အရာဆက်ခံရကြီးရွယ်တော်မူထားသည်။ ညောင်ရမ်းမင်းသားကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန်အတွက် အတွင်းလူများကို မန္တလေးမှ ကာလကတ္တားသို့ စေလွှတ်လိုက်သည်ဟု အိန္ဒိယအစိုးရက သတင်းရသည်။ ရဲသားများက အတွင်းလူပုသကာမကင်းသူတို့အား သူတို့က စောင့်ကြည့်နေကြောင်းပြောလိုက်ရချက်ခြင်းပင် မြန်မာပြည်သို့ ပြန်သွားကြသည်။ ကာလကတ္တားရောက်သော မင်းသား၏ မယ်တော်နှင့် နှမတော်ကိုမူ မသတ်ဘဲ ခါးစာခံအပြန်နန်းတွင်း၌ အကျဉ်းချထားသည်။ လွတ်မြောက်ထွက်ပြေးသွားမည်စိုးသံခြေကျင်းခတ်ထားသည်။

မြစ်တွင်း၌သွားလာနေသော သင်္ဘောကို မြန်မာတို့က တိုက်ခိုက်သည်အထိ အခြေအနေတင်းမာလာသည်။ ဆာ ချားလ်စ်က လက်ရှိ တာဝန်များကိုမျက်သိမ်းပြီး ဗြိတိသျှ အကျိုးစီးပွားအတွက် သက်သက်သကြည့်သော ဘဏ္ဍာရေးအစီအစဉ်မျိုး ပြင်ဆင်သတ်မှတ်သင့်သည်ဟု အပြောပြုသည်။ ဤဝါဒလမ်းစဉ် အကောင်အထည်ဖော်ရန်အတွက် အထူး

မြန်မာပြည်သို့ ဆားနှင့်ဆန်တင်ပို့ခြင်းကို ရပ်ဆိုင်းလိုက်ခြင်းဖြင့် အငတ်ဘေးနှင့်အကြပ်ကိုင်ပြီး အထက်မြန်မာပြည်ကို အောက်ကျိုလာအောင် လုပ်ရမည်ဟု အကြံပေးထားသည်။ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းအားဖြင့် မြန်မာအစိုးရ အောက်ကျိုလာမည်မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် အိန္ဒိယအစိုးရက ကုန်ပစ္စည်းများတင်ပို့ခြင်းကို ပိတ်ဆို့ရပ်ဆိုင်းရန် မပြုသင့်ဟု ဆုံးဖြတ်သည်။ သို့ရာတွင် မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးက အောက်မြန်မာပြည်မှ ဆန်နှင့်ဆားတင်ပို့ခြင်းကို အထက်မြန်မာပြည်တွင် ယာယီအငတ်ဘေးတွေ့အောင် ရပ်ဆိုင်းပစ်ရန် တွက်ချက်ရာ၌ အထက်မြန်မာပြည်ရှိ ထွက်ကုန်အင်အားနှင့် မိုးခေါင်ရေရှားဒေသ၏ ကုန်ထုတ်စွမ်းအားကို အလေးပေးထည့်သွင်းတွက်ချက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ဗြိတိသျှကိုယ်စားလှယ်တော် ရုပ်သိမ်းသွားခြင်းကို သံတမန်ရေးရာအောင်ပွဲဟု သီပေါမင်းက ယုံမှတ်တော်မူသည်။ ကိုယ်စားလှယ်တော်၏စာထဲတွင် သီပေါမင်းအား မဟာရာဇဝတ်မူကြီးကို ကျူးလွန်သည့်အပြစ်ရှိကြောင်း တိုးတိတိပါရှိလေရာ ကိုယ်စားလှယ်တော် ရတ်သိမ်းသွားခြင်းဖြင့် သီပေါမင်းအား ခြိမ်းခြောက်သောစာများမှ ကင်းလွတ်သွားစေသည်။ သို့သော် သီပေါမင်းသည် စစ်ရေးဖြင့်စွက်ဖက်လာမည်ကို စိုးရိမ်မိလေရာ တော်ဝီတို့နှင့် နောက်ထိုးသေနတ်များ ထုတ်လုပ်ရေးကို ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ လက်နက်များ အချုပ်အချယ်မရှိ တင်သွင်းရေးကိစ္စ စာချုပ်မူကြမ်း ဆွေးနွေးရန်အတွက် ဗြိတိသျှနယ်စပ်သို့ သံအဖွဲ့တစ်ခု စေလွှတ်သည်။

သံအဖွဲ့ ပြန်လှည့်လာရလေရာ တာဝန်ကျေပွန် အောင်မြင်စွာ မထမ်းဆောင်နိုင်သဖြင့် ကံဆိုးသောသံအမတ်မှာ ကွပ်မျက်ခြင်းခံရသည်။ သီပေါမင်းသည် ပြင်သစ်နှင့် မဟာမိတ်ဖွဲ့ရန်အတွက်နည်းလမ်းရှာဖွေသော အချိန်မှာ ထိုအချိန်ပင်ဖြစ်သည်။ သိပ္ပံပညာ လေ့လာရေးအဖွဲ့ကို ၁၈၈၈ ခုနှစ်တွင် ဥရောပသို့ စေလွှတ်သည်။ ပဲရစ်၌ ၂ နှစ်ကြာ စေ့စပ်ဆွေးနွေးပြီးနောက် ကုန်သွယ်ရေးစာချုပ်တစ်ရပ်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးပြီးလျှင် ၁၈၇၃ ခုနှစ်က ကောင့်ဒီရိုချီဇွပ်ရေးသော စာချုပ်မူကြမ်းဖြစ်ပြီး ပဲရစ်မြို့ရှိ ဗြိတိသျှ

သံအမတ်က တရားဝင် "ကန့်ကွက်လိုက်သောစာချုပ်"ကို အတိအလင်း အတည်ပြုလိုက်သည်။

ဗြိတိသျှအစိုးရအား အကြီးအကျယ် ထိခိုက်စေသော ပြဿနာမှာ မန္တလေး၌ နောက်ထပ်ဖြစ်သေးသည်။ သီပေါမင်းနှင့် ပြင်သစ်တို့ ဆွေးနွေးစေ့စပ်မှုများ ပြုလုပ်၍ အရှိန်ရရှိစေခဲ့ရာတွင် မြင်ကွန်းမင်းသားကြီးက ဘုရင်အား ပုန်ကန်ရန် ကြံစည်လေသည်။ မြင်ကွန်းမင်းသား၏ ဘက်တော်သားများကို မန္တလေးထောင်ထဲသို့ သွင်းပြီးလျှင် ထောင်သားများအား အပြုလိုက် သတ်ပစ်သည်။ ပုန်ကန်၍ နိမ့်နင်းရခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ တိုင်တားမင်းကြီးက ဤအဆိုမှာ အမှန်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ သို့သော် အများကမူ ဤသို့မယုံကြည်ကြပေ။ ဤဒုတိယအကြိမ် လူ့ သတ်ပွဲကြောင့် သီပေါမင်း၏ အုပ်ချုပ်ရေးကို အယုံအကြည်ကင်းမဲ့လာပြီး သီပေါမင်းကိုယ်တိုင် အခက်အခဲများနှင့် တွေ့လာရသည်။

အပြီးသတ် အန္တရာယ်ပေးမည့်ကိစ္စမှာ ဘုံဘေဘားမားကုမ္ပဏီထံ မတန်တဆမပေးနိုင်အောင် တောင်းဆိုရန် သီပေါမင်းအား တိုက်တွန်းကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကန်ထရိုက်စာချုပ်တွင် တစ်လုံးတည်းအကြောင်းပေးရန် ဖြစ်သည်။ သစ်လုံးကြီးများကို သစ်လုံးငယ်များအဖြစ် ရေမျော၍ အကောက် တော်လိမ်ဆောင်သည်ဟု စွပ်စွဲသည်။ လွှတ်တော်က တရားဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်အရ ဤအမှုကိုစစ်ဆေးပြီး ပေးရန်ရှိသော အကောက်တော်၏ ၂ဆ၊ တစ်သန်း၏ လေးပုံတစ်ပုံနီးပါး၊ ဒဏ်ငွေ ၂၃ သိန်းကို ကုမ္ပဏီက ပေးဆောင်ရန် စီရင်ချက်ချသည်။

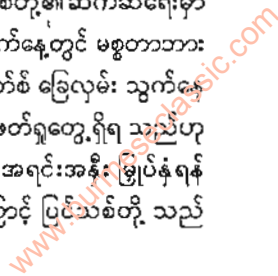
ဤသို့ နိုင်ထက်စီးနင်းပြုမှုကြောင့် အောက်မြန်မာပြည်၌ မကေမနပ်ဖြစ်ကာ မျက်လုံးပြူးမျက်ဆံပြူးဖြစ်သွားသည်။ အကြောင်းမှာပြင်သစ်ကောင်စစ်ဝန် ကလည်း ဘုံဘေဘားမားကုမ္ပဏီ၏အလုပ်ကို ပြင်သစ်ဆင်ဒီကိတ်တစ်ခုက အစားဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ပေးရန် တာဝန်ယူလေရာ အလွန်အရေးကြီးသော ပြဿနာဖြစ်လာသည်။

အိန္ဒိယအစိုးရက ကုမ္ပဏီအား စွဲထားသော အမှုကို အနုညာတ ခံဖွဲ့၍ စစ်ဆေးရန် တောင်းဆိုသောအခါ မြန်မာအစိုးရက မိမိလွှတ် တော်၏

စီရင်ချက်ကို ပစ်ပယ်ရန်မသင့်သည့်အပြင် မြန်မာတို့၏ အကောက်ခွန် ကိစ္စကို နိုင်ငံခြားသား ခံသမာဓိအား ဆုံးဖြတ်ရန် မလွှဲအပ်သင့်ဟူ၍ မဆင်မခြင် လေသံမြင့်ဖြင့် အကြောင်းပြသည်။ အငြင်းပွားမှုကို ဤအခြေအနေရောက်အောင် တွန်းပို့ခြင်းသည် ဆင်ခြင်တုံတရား ကင်းရာကျသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မတန်တဆဒဏ်ငွေကို မရအရတောင်းရန် တကယ်ကြံရွယ်ချက် မရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ကုမ္ပဏီ၏မိတ်ဆွေဖြစ်သော ကင်းဝန်မင်းကြီးသည် ကုမ္ပဏီက ဤဒဏ်ငွေကိုမပေးဆောင်နိုင်လောက်အောင် ဒဏ်ငွေကို ဤမျှရိုက်သင့်သည်ဟု မဖြစ်နိုင်သော အကြံကို ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဒဏ်ငွေတော်တော်များများ ရိုက်သော်လည်း မတန်တဆ မဆောင်နိုင်လောက်အောင် ဒဏ်ငွေ မတောင်းဆိုသော တိုင်တားမင်းကြီးကို ကြောရအောင်လုပ်ရန် ကင်းဝန်မင်းကြီးက ကြံရွယ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် ရန်မီးပွားကာ လက်လွန်နေပေပြီ။ ဘုံဘေဘားမားကုမ္ပဏီ မန်နေဂျာများအနေဖြင့် ငွေအနည်းငယ်မျှပေး၍ အမှုကို ပြီးငြိမ်းစေခြင်းဖြင့် သူတို့အတွက် ပို၍ အကျိုးရှိမည်ကိုသိသော်လည်း ဤပြဿနာမှာ အစိုးရလက်တွင်းသို့ ရောက်သွားပြီဖြစ်၍ ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ချေ။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရက အနုညာတ ခံအဖွဲ့ကို လက်ခံရန်ငြင်းဆန်ခြင်းသည် နောက်ထပ်ထိပါးလိုက်ခြင်းဖြစ်၍ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဟု သဘောပိုက်ထားချိန် ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ထိပါးမောက်မာမှု၏ တကယ်အကြောင်းခံသည်တခြား နိုင်ငံကြီးများနှင့် ပူးပေါင်းကြံစည်မှုဖြစ်သည်။ ဗြိတိသျှတို့၏ မကျေနပ်မှု ပို၍ဖြစ်လာသည်နှင့်အမျှ သီပေါမင်းနှင့် ပြင်သစ်တို့၏ ဆက်ဆံရေးမှာလည်း ပို၍ရင်းနှီးလာသည်။ ၁၈၈၅ ခု၊ ဇွန်လ ၄ ရက်နေ့တွင် မစ္စတာဘားနတ်က မန္တလေးရှိ ပြင်သစ်ကောင်စစ်ဝန် အမ်ဟတ်စ် ခြေလှမ်း သွက်နေသောကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ စာရွက်စာတမ်းများကို ဖတ်ရှုတွေ့ရှိရ သည်ဟု အစီရင်ခံသည်။ ထိုအချိန်အထိ ပြင်သစ်တို့တွင် အရင်းအနှီး မြှုပ်နှံရန် နှင့်အမြောက်အများကြီး အသင့်မရှိသေး။ ထို့ကြောင့် ပြင်သစ်တို့ သည်

မြန်မာအစိုးရထံမှ အစိုးရတန်၍ အရေးပါသော ကင်းလွတ်ခွင့်လုပ်ငန်း များ မရနိုင်သေးဟု မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးက ထင်မြင်သည်။

သို့သော် မန္တလေးအကြောင်း နောကျေးနေအောင်သိသော "အီတလီနှင့်အခြားသူ" များက ဤသို့ယုံကြည်ကြသည်။ ပြင်သစ်အစိုးရက တာဝန်ယူ၍ ပြင်သစ်မရန်ငွေ ၂၅ သိန်း အရင်းအနှီးမြှုပ်နှံမည်။ ရှမ်းပြည်ကိုဖြတ်၍ တံကင်အထက်ပိုင်းနှင့် မန္တလေးလမ်းဖောက်ရန်၊ ကျောက်တွင်းတူးရန်၊ ဧရာဝတီတွင် ပြင်သစ်သင်္ဘောများ ခုတ်မောင်းရန်၊ ပြင်သစ်ဘဏ်ဖွင့်ရန်အတွက် ငွေကို သုံးစွဲမြှုပ်နှံမည်ဖြစ်သည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ပြင်သစ်ကောင်စစ်ဝန်က ဟုရင့်အား ငွေချေး၍ လွန်ခဲ့သော နှစ်တစ်ရာခန့်က ဘင်္ဂလားတွင် အရှေ့အိန္ဒိယကုမ္ပဏီ ခြေကုတ်ယူသည့်နည်းတူ တဖြည်းဖြည်းနှင့် အင်းဝ၌ ခြေကုတ်ယူရန်ဖြစ်သည်။

"တိုင်းပြည်ကို အင်္ဂလန်က သိမ်းထားသည့်တိုင်အောင် ပြင်သစ်တို့၏ ကင်းလွတ်ခွင့်လုပ်ငန်းကို အင်္ဂလန်က လေးစားရမည်ဟု သူတို့က ဖြောင့်ဖြောင့်ပင် စောဒကတက်ကြသည်။ ဤကိစ္စမှာ တစ်ဝက်သာသာက ကောလာဟလ အပြောသာဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ဝက်ကလည်း ဘာမှမဟုတ်သေးဟု ထင်ပါသည်။ သို့သော် ပြင်သစ်ကိုယ်စားလှယ်တို့က နောင်တစ်ချိန် တွင် ပြင်သစ်ပိုင်နက်ဖြစ်သော မြစ်နီမြစ်အထက်ပိုင်း (ကိုချင်ချိုင်းနား)နှင့် ဆက်ရန်အတွက် မန္တလေးတွင် အခြေချနိုင်အောင် ကြိုးစားနေသည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။"

လမကုန်မိပင် ဘာသာပြန်ထားသော စာနှစ်စောင်ကို မစ္စတာဘားနတ် ရရှိလေရာ စေ့စပ်ဆွေးနွေးနေသော ကိစ္စမှာ ပူးပေါ်သလို ပေါလာသည်။ ဤစာအရ သဘောတူညီချက်နှစ်ခု၏ ခေါင်းစဉ်များ ပါဝင်လာရသည်။ ဤသဘောတူညီချက်မှာ "ပြင်သစ်နှင့် မြန်မာအစိုးရ နှစ်ဖွဲ့တူချုပ်ဆိုရန် တင်ပြထားသောအချက်ဖြစ်သည်။ ပထမအချက်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ နယ်ခြား တောင်ငူနှင့်မန္တလေး ရထားလမ်းဖောက်ရန်ဖြစ်သည်။ ဤရထားလမ်းဖောက်လုပ်ရေးအတွက်ပြင်သစ်အစိုးရတို့ နှင့်ဖက်စပ်အဖွဲ့အကျွန်ုပ်တို့ ဖောက်ရန်ဖြစ်သည်။ အရင်းအနှီးမှာ ပေါင်စတာလင် ၂,၅၀၀,၀၀၀

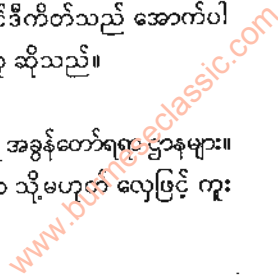
သို့မဟုတ် နပိုလီယံ ပြင်သစ်ငွေမြှုပ်နှံရန် ဖြစ်သည်။ ၇ နှစ် အတွင်း အပြီးဖောက်လုပ်၍ အနှစ် ၇၀ ကင်းလွတ်ခွင့်ပေးရန်ဖြစ်သည်။ အနှစ် ၇၀ စေ့သောအခါ ရထားလမ်းမှာ မြန်မာအစိုးရပိုင်လမ်း ဖြစ်ပါသည်။ အတိုးမှာ တစ်နှစ်လျှင် ၉၀ ရာနှုန်းတိုးကြီးဖြစ်သည်။ (မှတ်ချက်- မြန်မာဘာသာဖြင့်ရေးထားသော သဘောတူညီချက် ခေါင်းစဉ်တွင် အတိုးငွေမှာ ငွေတစ်ထောင်အတွက် တစ်လလျှင် ၇၅ ဖြစ်သည်။ မှားရေးခြင်း ဖြစ်ရမည်။ တစ်နှစ် ၇ နှစ်ပိုင်းတစ်ပိုင်း ရာနှုန်း အတိုးကို ဆိုလိုသည်။) အတိုးကို မျှော်မှန်းထားသော ရေကြောင်း အကောက်တော်ခွန်နှင့် ရေနံအကောက်တော်ခွန်ဖြင့် ပေးဆပ်ရန်ဖြစ်သည်။

ဒုတိယစာအရ "ပြင်သစ်အစိုးရနှင့် ကုမ္ပဏီတို့၏ မတည်ငွေနှစ်ကုဋေခွဲဖြင့် ဖွင့်လှစ်မည်ဖြစ်သော ဘဏ်တိုက်၏ စည်းကမ်းချက်များ ဖြစ်သည်။ မြန်မာဘုရင်မင်းမြတ်အား တစ်နှစ်လျှင် ၁၂ ရာခိုင်နှုန်း ငွေချေးရန်ဖြစ်ပြီး အခြားချေးငွေများကို ၁၈ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် ချေးရန်ဖြစ်သည်။ ဘဏ်တိုက်မှ ငွေစက္ကူများကို ထုတ်မည်။ ပစ္စည်းတွင်းများကို စီမံအုပ်ချုပ်မည်။ လက်ဖက်လုပ်ငန်းကို လက်ဝါးကြီးအုပ်မည်ဖြစ်ပြီးလျှင် ဘဏ်ကို ပြင်သစ်ဆင်ဒီကိတ်နှင့် မြန်မာအစိုးရ အရာရှိများက အုပ်ချုပ်မည်ဖြစ်သည်။"

ယခုအချိန်အထိ ရရှိထားသော စာရွက်စာတမ်းများအရ ဤသဘောတူညီချက်များမှာ အဆိုပြုထားသော အဆင့်၌သာရှိသေးသည်။ မစ္စတာဘားနတ်ကို "ဤသဘောတူညီချက်များကို အပြီးသတ်သဘောတူပြီး အကောင်အထည်ဖော်တော့မည်ဆိုလျှင် ပြင်သစ်အစိုးရ သို့မဟုတ် ပြင်သစ်အစိုးရ ကိုယ်စားပြုမည်ဖြစ်သော ဆင်ဒီကိတ်သည် အောက်ပါ နေရာများကို လုံးဝချုပ်ကိုင်ပြီးဖြစ်လိမ့်မည်"ဟု ဆိုသည်။

၎င်းတို့မှာ-

- (က) အထက်မြန်မာပြည်မှ အဓိကရ အခွန်တော်ရငွေ ဌာနများ။
- (ခ) ဧရာဝတီမြစ်အတွင်း သင်္ဘော သို့မဟုတ် လှေဖြင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးအလုပ်။

- (ဂ) အထက်မြန်မာပြည်ရှိ တစ်ခုတည်းသော မီးရထားလမ်း။
- (ဃ) ယခုအခါ ပွင့်နေပြီဖြစ်သော ဗြိတိသျှဆိပ်ကမ်း (အောက်မြန်မာပြည်)မှ တရုတ်ပြည် အနောက်ပိုင်းသို့ဝင်ရာ တစ်ခုတည်းသောလမ်း။

ဤ သဘောတူညီချက်များအတိုင်း အောင်ရွက်မည်ဆိုပါက ပြင်သစ်တို့ လွှမ်းမိုးကြီးစိုးလာပြီးလျှင် နောက်ဆုံးတွင် ဗြိတိသျှတို့၏ အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းကို အထက်ပိုင်း ဧရာဝတီမြစ်ရိုးမှ မောင်းထုတ်ခြင်းခံရလိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်လျက်ရှိကြောင်း မစ္စတာဘားနတ်က ဖော်ပြသည်။ ဤသို့ဖြစ်လာလျှင် အောက်မြန်မာပြည်ရှိ ဗြိတိသျှတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ပျက်စီးထိခိုက်စေလိမ့်မည်ဟု သူက ထပ်လောင်းဖော်ပြသည်။

ပင်လယ်ဘက်သို့ အဓိကထွက်ပေါက် သို့မဟုတ် တစ်ခုတည်းသော ပင်လယ်ထွက်မှာ ဗြိတိသျှပိုင်မြစ်ကြောင်းနှင့် မီးရထားလမ်းတစ်လျှောက်သာရှိသော အထက်မြန်မာပြည်သာ ပြင်သစ်တို့၏ အစောင့်အရှောက်ခံ နိုင်ငံဖြစ်သွားပါက မြန်မာနယ်စပ် တစ်ဖက်တစ်ချက်၌ အင်္ဂလိပ်နှင့် ပြင်သစ် အစိုးရတာဝန်ခံတို့ ကွဲလွဲမှုများ မကြာခဏ ပေါ်လာလိမ့်မည်။ ဤကွဲလွဲချက်များသည် အချိန်မရွေး ပြင်းထန်ဆိုးဝါးလာနိုင်သည်။ အထက်မြန်မာပြည် အခြေချပြီးက ပြင်သစ်တို့သည် (ယခုလည်းလုပ်နေသည့်နည်းတူ) အထက်မြန်မာပြည်ကို ကြားနယ်မြေအဖြစ် ပြုလုပ်ရေးအတွက် အခြားသော ဥရောပနိုင်ငံသားများကိုဆွယ်ရန် အားထုတ်လိမ့်မည်။ ယခုအခါ ဒနုဗိမြစ်ပေါ်တွင် ခြေကုပ်ယူသကဲ့သို့ ဧရာဝတီမြစ်ကိုလည်း ကမ္ဘာ့သင်္ဘောတွေ ဝင်ချင်သလိုဝင် ထွက်ချင်သလိုထွက်နိုင်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ဆွယ်လိမ့်မည်။

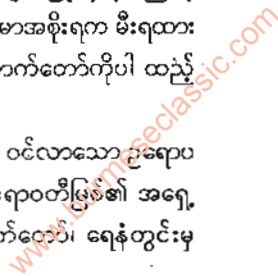
မြန်မာပြည်၏ အကြောင်းကို ၅ နှစ်တာလေ့လာပြီးနောက် မစ္စတာဘားနတ်က မြန်မာပြည်ကိုသိမ်းယူရန် မသင့်ဟူ၍ ကောက်ချက်ချလိုက်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤသို့သိမ်းပိုက်လိုက်ပါက တစ်ပိုင်းအားဖြင့် နယ်ခြားဒေသတိုင်းပြည်များနှင့် တိုင်းရင်းသားတိုင်းပြည်များဖြစ်သော နီပေါလ်၊ ဆစ်ကင်း၊ အစရှိသော တိုင်းပြည်များတွင် အလန့်တကြား

စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှု ပေါ်ပေါက်လာပြီးလျှင် တစ်ပိုင်းအားဖြင့် အထက်မြန်မာပြည်သူပြည်သားများသည် ဗြိတိသျှလက်အောက်ခံအဖြစ် နေလို မနေလိုမှာ သံသယရှိဖွယ် ဖြစ်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အကယ်၍ မြန်မာတရုတ်က ပြင်သစ်နှင့် မဟာမိတ်ဖွဲ့ခြင်းကိုစွန့်လွှတ်ရန် ငြင်းပယ်ပါက မစ္စတီဖက်ရေး ဝါဒလမ်းစဉ်ကိုလည်း စွန့်လွှတ်ရန် လိုအပ်လိမ့်မည်ဖြစ်ပြီးလျှင် အထက်မြန်မာပြည်ကို သိမ်းပိုက်ရန် ပြဿနာကိုလည်း စဉ်းစားရလိမ့်မည်ဟု သူက သဘောပိုက်သည်။

မန္တလေးမှတောင်ဘက် ဗြိတိသျှနယ်ခြား တောင်ငူအထိ မီးရထားလမ်း ဖောက်လုပ်ရေးအစီအစဉ် ရေးဆွဲပြီးပြီဟု နောက်ထပ်ရသော သတင်းများအရ သိရသည်။ ပြင်သစ်အစိုးရနှင့် ကုမ္ပဏီတို့ပေါင်း၍ ငွေရင်းစတာလင်ပေါင် ၂၅ သိန်း (သို့မဟုတ် နပိုလီယံပြင်သစ်ငွေ)ကို ၄ ရစ်ခွဲ၍ မြှုပ်နှံလုပ်ကိုင်ရန်ဖြစ်သည်။

ပထမအရစ် ငွေ ၆၂၅,၀၀၀ ကို မြန်မာပြည်သို့ရောက်သည့် အချိန်မှစ၍ တစ်နှစ်လျှင် ခုနှစ်နှစ်ပိုင်းတစ်ပိုင်း အတိုးပေးရန်နှင့် ဒုတိယ၊ စတုတ္ထအရစ်များကိုလည်း ပထမအရစ် အတိုးနှုန်းအတိုင်းပေးရန် ဖြစ်သည်။ မီးရထားလမ်းဖောက်လုပ်ရေးကို ၇ နှစ်အတွင်း ပြီးစီးရန် ရည်ရွယ်သည်။ ရထားလမ်း ဖောက်လုပ်ပြီးစီးသွားသော နေ့မှစ၍ အနစ် ၇၀ အတွင်း မြန်မာအစိုးရအမှုထမ်းများအား ရထားစတောင်းခံခြင်းမပြုဘဲ စီးခွင့်ပြုသည်။ အခြားရထားခန့် ရသောငွေများကို ပြင်သစ်အစိုးရနှင့် ကုမ္ပဏီတို့က သူတို့အတွက်ယူကြမည်။ ရထားလမ်းဖောက်လုပ်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ကုန်ကျငွေများအတွက် ငွေရင်းငွေနှီးများ မြှုပ်နှံရသည်ကို ထောက်ထား၍ အာမခံချက်ပေးသည့်အနေဖြင့် မြန်မာအစိုးရက မီးရထားလမ်းဖောက်လုပ်သော စာချုပ်တွင် ရတနာပုံအကောက်တော်ကိုပါ ထည့်သွင်းပေးရန်သဘောတူသည်။

ငင်းအကောက်တော်သည် ဧရာဝတီမြစ်မှ ဝင်လာသော ဥရောပကုန်ပစ္စည်းများအပေါ်မှရသော အကောက်တော်၊ ဧရာဝတီမြစ်၏ အရှေ့ဘက်နှင့် အနောက်ဘက်ကမ်းမှရသော အကောက်တော်၊ ရေနံတွင်းမှ

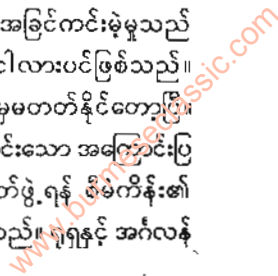
ရသော အကောက်တော်များကို ပြင်သစ်အစိုးရ ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးနှင့် မြန်မာအစိုးရ ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးတို့က စည်းကြပ်၍ရသော အကောက် တော်ခွန်များဖြစ်သည်။ အကောက်တော်များမှရသော ငွေများသည် မီးရထားလမ်းဖောက်လုပ်ခြင်းအတွက် ကုန်ကျစရိတ်များ ဖြုပ်နှံမှုအပေါ် ပေးရန်ရှိသောအတိုးငွေ နှိမ်၍ ပိုသော ကောက်ခွန်များမှရသော ငွေသည် မြန်မာအစိုးရပိုင်သော ငွေများဖြစ်သည်။ အတိုးထက်လျော့နည်းနေပါက လိုသောငွေကို မြန်မာအစိုးရက ထပ်ဖြည့်ပေးရန်ဖြစ်သည်။ အနှစ် ၇၀ ပြည့်သောအခါ မီးရထားလမ်းဖောက်ရာ၌ အသုံးပြုသော ပစ္စည်းများနှင့် စက်ကိရိယာများ အတွက် ကုန်ကျသော စရိတ်ငွေများကို ပြင်သစ်အစိုးရ နှင့် ကုမ္ပဏီတို့က မြန်မာအစိုးရထံမှ တောင်းခံခြင်းမပြုဘဲ ၎င်းမီးရထား လမ်းသည် မြန်မာအစိုးရပိုင်ပစ္စည်း ဖြစ်လာစေရမည်။

ပြင်သစ်အစိုးရနှင့် ကုမ္ပဏီတို့ မြှုပ်နှံမည်ဖြစ်သော ရင်းနှီးငွေ ၂၅ သိန်းအနက်မှ တစ်ဝက်ဖြစ်သော ၁၂ သိန်းခွဲကို မြန်မာအစိုးရက ထည့် ဝင်မည်။ ၎င်းအပေါ် အတိုးနှုန်းမှာ ၁ ရာနှုန်းဖြစ်သည်။ မြှုပ်နှံငွေ ၁၂ သိန်းခွဲတွင် ငွေဒင်္ဂါးနှင့် ကျန်တစ်ဝက်မှာ ငွေစက္ကူ ဖြစ်သည်။ ဤ ၂ မျိုး ပါဝင်သော ငွေရင်း ၂၅ သိန်းဖြင့် ဘဏ်တိုက်တစ်ခုကို မြန်မာပြည်တွင် တည်ထောင်၍ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အသုံးစားရိတ်နှင့် ဘုရင်လုပ်ငန်းများ အတွက် ချေးငွေပေါ်တွင် အတိုး ၁ ရာနှုန်းထား၍လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလိက နှင့် မြန်မာကုန်သည်အတွက် ချေးငွေပေါ်တွင် အတိုးနှုန်း တစ်နှစ်ပိုင်းတစ် ပိုင်း နှုန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်နှင့် ပတ်သက်သော အ ကောက် ခွန်အရ ချေးငွားမည်ဖြစ်သည်။ ဘဏ်တည်ထောင်ရန်အတွက် သဘောတူ ချက်ရရှိသောအခါ “ဘဏ်စာချုပ်” တွင်ကျောက်တွင်းလက်ဖက် အခွန်တော်များ ပါဝင်စေရမည်။ ထိုစာချုပ်အရလည်းကောင်း၊ ကျောက် တွင်း နှင့် လက်ဖက်လုပ်ငန်းတို့အား လက်ဝါးကြီးအုပ် လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်။ ဘဏ် လုပ်ငန်းကို ပြင်သစ်နှင့် မြန်မာအရာရှိတို့က စီမံအုပ်ချုပ်၍ အမြတ်ငွေများ ကိုလည်း ညီတူညီမျှခွဲဝေယူရမည်။ အမြတ်ငွေတစ်ဝက်ထံမှ ရင်းနှီးငွေ တစ်ဝက် ၁၂ သိန်းခွဲပေါ်တွင် ကျသင့်သော အတိုးငွေကို နှုတ်ယူ

ပြီးနောက် အမြတ်ငွေကျန်သေးပါက မြန်မာအစိုးရ၏ ဝေစုဖြစ်စေရမည်။ လယ်ပြင်တွင် ဆင်သွားသကဲ့သို့ ထင်ရှားလှသည်။ ဘာကို ဆိုလိုပါလိမ့်ဟု ခေါင်းကုပ်စဉ်းစားရန် မလိုတော့ချေ။ သို့သော် ဤကိစ္စ နှင့်ပတ်သက်၍ အမ်ဒီဖရေသီနတ်အား အကြပ်ကိုင်မေးသောအခါ မြန်မာ ပြည်တွင် ပြင်သစ်တို့က နိုင်ငံရေးလွှမ်းမိုးမှု ပြုလုပ်ရန် ကြံရွယ်ချက်မရှိဟု ငြင်းဆိုပြီးလျှင် ပြင်သစ်အစိုးရက ဗြိတိသျှတို့ကြီးမား မြန်မာပြည်ပေါ်၌ ရှိပုံကို စောဒကတက်ရန်မရှိကြောင်း ကြေငြာသည်။

အိန္ဒိယအစိုးရက ဤဝန်ခံချက်ကို ချက်ခြင်းအသုံးချလိုက်သည်။ သီပေါဘုရင်ထံသို့ ဗြိတိသျှကိုယ်စားလှယ်တော်ကို လက်ခံရန်အတွက် သဘောတူရန် သူ၏နိုင်ငံခြားဝါဒကို အိန္ဒိယအစိုးရ၏ အလိုကျပြုလုပ်စေ ရန်အတွက် သဘောတူညီရန်ကိစ္စကို ၄ ရက်အတွင်း စဉ်းစားအကြောင်း ပြန်ရန် ရာဇသံပေးလိုက်သည်။ သီပေါမင်းက ရာဇသံကိုနှုတ်ဖြင့် ပယ် သည်။ သို့သော် အကြီးအကျယ်လက်နက်ဖြင့် ပဋိပက္ခ ဖြစ်လာသောအခါ မြန်မာသံတမန်များကို ဘုရင်မင်းမြတ်က “ဟင့်အင်း”ဟု အမိန့်တော်မှတ် ခြင်းသည် “အင်း”ဟုဆိုလိုကြောင်း အတိအလင်းပြောသည်။ စာထံက လေသံကလည်း ဤအဆိုနှင့် ကိုက်ညီလျက်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် “ဟင့် အင်း”ဟူသောအဖြေကို လက်ခံရပြီးနောက် ဗြိတိသျှဖစ်တပ်ကြီးက ချီတက် လာလေရာ မြန်မာတို့၏ ထီးနန်းသည် မြန်းကန် သွက်သွက်ခါအောင် ပြို လဲသွားတော့သည်။

နှစ်ဦးစလုံးကြိုတင်မြင်နိုင်ပါလျက်နှင့် တစ်လမ်းသွားလမ်းစဉ်၏ နောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်လျက်ရှိသော ဘုရင်၏အဆင် အခြင်ကင်းမဲ့မှုနှင့် ပြင်သစ်သံတမန်တို့၏ အဆင်အခြင်ကင်းမဲ့မှုသည် အန္တရာယ်ကို မွေးထုတ်သည့်နေရာတွင် နင်လားငါလားပင်ဖြစ်သည်။ အန္တရာယ်ကို ဖယ်ထုတ်ရန်အတွက် သူတို့ ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ပြီ။ ဗြိတိသျှအစိုးရ၏ စွက်ဖက်မှုအတွက် ဤထက်ကောင်းသော အကြောင်းပြ ချက်လည်း မရှိတော့ပြီ။ ပြင်သစ်မြန်မာ မဟာမိတ်ဖွဲ့ ရန် ဝိမင်္ဂန်း၏ မိုက်မဲပုံအတွက် ပြစ်ရာဆင်ခြေတစ်ခုတည်းသာ ရှိသည်။ ရှုရှုနှင့် အင်္ဂလန်

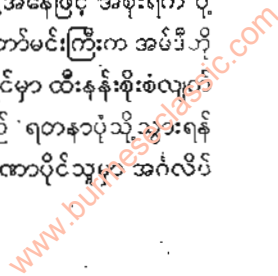
တို့ မလွဲမရှောင်သာ စစ်ဖြစ်ရတော့မည်ဟု နှစ်ဦးပိုင်းက အကြီးအကျယ် ယုံကြည်နေမှုက အိန္ဒိယအစိုးရ (ဗြိတိသျှ)သည် အနောက်မြောက်ဘက် နယ်စပ် (ရရှနယ်စပ်)တွင် ဗျာများနေမည် ဖြစ်သောကြောင့် အထက် မြန်မာပြည်တွင် စစ်ဆင်ရန် စစ်တပ်ချထားနိုင်တော့မည်မဟုတ် ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ကား အကောင်အထည်ပေါ်မလာတော့။ သီပေါမင်း ဒုက္ခ ရောက်ပြီးလျှင် အမ်ဟတ်စ်လည်း ရတနာပုံ နေပြည်တော်မှ နာမကျန်းခွင့် ယူ၍ ပြင်သစ်သို့မပြန်လျှင် မဖြစ်တော့သည်အခြေသို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။

အခန်း (၁၁)
ပြင်သစ်၏မူဝါဒ

အမ်ဟတ်စ်၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေမှာ အလွန်စိုးရိမ်ဖွယ် ကောင်းသဖြင့် ပြင်သစ်အစိုးရက သူ့အား ပဲရစ်သို့ ပြန်ခေါ်မဖြစ်တော့မည် ဟု ရိပ်စားမိလာသောကြောင့် အမ်ဟတ်စ်နေရာကို ဆက်ခံရန်အတွက် ပြင်သစ်ကောင်စစ်ဝန်အဖြစ် ခန့်လိုက်သော အမ်ဒီဘိုတေလာ (m de bo nteiller)အား သူ့ရိယသင်္ဘောက မန္တလေးသို့ သယ်ဆောင်လာသည်။ ပြင်သစ်မှ တောက်လျှောက်လာသော အမ်ဒီဘိုတေလာသည် ရန်ကုန်သို့ ရောက်သောအခါ သီပေါမင်း နန်းကျသွားပြီးလျှင် မန္တလေးမြို့သည် ဗြိတိသျှစစ်တပ်၏ လက်တွင်းသို့ ကျရောက်နေပြီဟု သိရသည်။

အမြဲတမ်း သွားလာနေကျ သင်္ဘောခရီးစဉ်များ ရပ်ဆိုင်းထား သဖြင့် မန္တလေးမြို့သို့ မြန်မာတို့ လှေဖြင့် သွားခွင့်ပြုရန် ရန်ကုန်ရှိ အာဏာ ပိုင်များထံ ဘိုတေလာက တောင်းဆိုသည်။ သူ့အနေဖြင့် အစိုးရက ပို ဝေးရန် မတောင်းဆိုနိုင်တော့ချေ။ မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးက အမ်ဒီဘို တေလာ သွားရောက် စားရမည်ဖြစ်သော ဘုရင်မှာ ထီးနန်းစိုးစံလျက် ဧရိတော့သဖြင့် ကောင်စစ်ဝန်လောင်းကြီးသည် ရတနာပုံသို့ သွားရန် အကြောင်းမရှိတော့ကြောင်း၊ မန္တလေးတွင် အာဏာပိုင်သူမှာ အင်္ဂလိပ် တို့သာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောလိုက်သည်။

ဤစကားအရ ကောင်စစ်ဝန်အနေဖြင့် မေးစရာမြန်းစရာ ပေါ်လာသည်မှာ “ဤသို့ဆိုလိုက်ခြင်းသည် အထက်မြန်မာပြည်ကို အပိုင်သိမ်းလိုက်ပြီဟု တရားဝင် ကြေညာခြင်းအဖြစ် ယူဆရမည်လော” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မယူဆနိုင်သေးဟု ဖြေသည်။ သီပေါမင်းမအုပ်စိုးတော့သဖြင့် အမ်ဒီဘိုတေလာက ဆက်သသော သူ့ကောင်စစ်ဝန်ခန့်အပ်လွှာကို လက်ခံမည့်သူ မရှိပါဟူသော အချက်ကိုသာ အညွှန်းပြုသည်။ မိမိ မရူမလှဖြစ်နေသည်ကို ဝန်မခံလိုသေးသော ဘိုတေလာက အကယ်၍ ကမောက်ကမ တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်သည်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တွင် တာဝန်မရှိ။ ဘုရင့်အားဖြုတ်ချပြီး ဘုရင်၏ထီးနန်းတွင် တစ်ယောက်ယောက်ကို ကင်မပေးသောသူများသာလျှင် တာဝန်ရှိသည်ဟု စောဒကကားသည်။

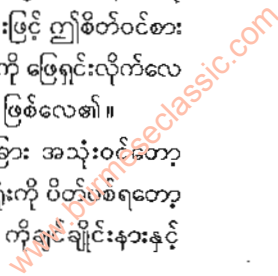
သို့သော် အောင်ပွဲဟူသမျှသည် မတန်တဆ အတိုးကြီး အရင်းကြီးပေးပြီးမှ ရသကဲ့သို့ စကားအရာတွင် ရခဲ့သည့်အောင်ပွဲမှာလည်း မတန်တဆ အတိုးကြီးအရင်းကြီး ပေးပြီးမှ ရတတ်သည်။ သို့ဖြစ်ရကား မကြာမီပင် ဤအတိုင်း မှန်လာလေသည်။ အပိုင်သိမ်းပိုက်လိုက်ကြောင်း မကြေညာမီကလေးတွင် ကပ်၍ အမ်ဒီဘိုတေလာ မန္တလေးသို့ ရောက်လာသည်။ သံတမန်ဆက်ဆံရေးကိစ္စအတွက် အကြောင်းပြချက်ဖြင့် ထုတ်ပြန်လိုက်သော သိမ်းပိုက်ကြောင်း ကြေညာချက်သည် အမ်ဒီဘိုတေလာက ပြတ်ပြတ်သားသား ထောက်ပြခဲ့သော နိုင်ငံရေးအခြေအနေ ကမောက်ကမဖြစ်မှုကို ဖယ်ရှားလိုက်လေသည်။

သို့ရာတွင် အမ်ဒီဘိုတေလာက ရန်ကုန်မြို့၌ ရှိစဉ်ကပင် သူ့ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဆင်ခြေဆင်လက် တက်ခဲ့သေးသည်။ ဤလိုအရေးကိစ္စမျိုးကို မကြာမီက တွေ့ခဲ့သော လုပ်ထုံးဖြင့် ဖြေရှင်းရမည်ဟု သူက အရေးဆိုသည်။ ကျူနစ်ရှားမြို့တော်သို့ ပြင်သစ်တို့ ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်ခဲ့စဉ်က ကျူနစ်ရှားမြို့တွင် အင်္ဂလိပ်၊ ဂျာမန်၊ အီတလီနှင့် အခြားကောင်စစ်ဝန်များ ရှိနေသည်။ သို့သော် “ကျူနစ်မြို့ ကျုပ်တို့လက်အောက်ရောက်နေပြီ။ ကိုယ့်ကိစ္စကိုယ်သာ စဉ်းစားကြ၊ ခင်ဗျားတို့ လုပ်စရာ ဘာမှ

မရှိတော့ဘူး” ဟု ပြင်သစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက မပြောခဲ့။ မိမိ၏ပြုမူချက်ကြောင့် ထူးခြားလာရသော အခြေအနေဖြစ်လေရာ ကောင်စစ်ဝန်များအား သူတို့အလုပ်တာဝန်ကို ဆောင်ရွက်စေနိုင်ရန်အလို့ငှာ ကောင်စစ်ဝန်များ၏ အကျိုးကို အကာအကွယ်ပေးရေးမှာ ပို၍ပင် အရေးကြီးပေသည်။

ကောင်စစ်ဝန်များက စောင့်နေပြီးလျှင် ကျူနစ်ရှားနှင့် စာချုပ်ချုပ်လိုက်သဖြင့် အစီအစဉ်အတိုင်း အဆင်ပြေသွားသည်။ ၎င်းစာချုပ်အရ ပြင်သစ်ကိုယ်စားလှယ်တော်သည် ကျူနစ်ရှား နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဖြစ်လာသည်။ ထို့နောက်တွင်ကား ကောင်စစ်ဝန်များသည် သူတို့ မည်သူနှင့် တွေ့ဆုံဆက်ဆံရမည်ကို သိသွားကြလေသည်။ သို့သော် ပြင်သစ်တို့ အစီအစဉ် ပြုလုပ်နေဆဲကာလတွင် သူတို့သည် ကောင်စစ်ဝန်အဖြစ်နှင့်ပင် ရှိကြသည်။ မည်သူမှ ကောင်စစ်ဝန်တို့၏ အလုပ်ကို စစ်လားဆေးလား ယုံမှားသံသယ မရှိကြချေ။ မန္တလေးတွင်လည်း အလားတူပင် ကျင့်သုံးရမည်ဟု အမ်ဒီဘိုတေလာက အရေးဆိုသည်။ နေပြည်တော်တွင် ဘုရင်မရှိတော့။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော အင်္ဂလိပ်တို့က ဖြုတ်ချလိုက်သော ကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုဘုရင်၏ထီးနန်းတွင် မည်သူ့အား တင်ထားပါသည်ဟု အင်္ဂလိပ်တို့က လက်နက်နိုင်ငံကြီးများအား အကြောင်းမကြားခဲ့။ သို့သော် ထိုနေပြည်တော်တွင် စွန့်ပစ်ထားနိုင်ခဲ့သော စာရင်းမှတ်တမ်းများရှိသည်။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံး ရှိသေးသည်။ မမျှော်လင့်သော အရေးအခင်းများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြစ်နေချိန်တွင် အကာအကွယ်မဲ့ ထားပစ်ခဲ့၍ဖြစ်သော ပြင်သစ်နိုင်ငံသားများ ရှိသေးသည်။ သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီးနောက် ထထမဆုံး ခုတ်မောင်းလာသော ကုန်သည်သင်္ဘောပေါ်တွင် အိပ်ခန်းတစ်ခု ယူပြီး မန္တလေးသို့ အမ်ဒီဘိုတေလာ လိုက်ပါသွားခြင်းဖြင့် ဤစိတ်ဝင်စားစွယ်ကောင်းသော အခြေအတင် အငြင်းပွားမှုကလေးကို ဖြေရှင်းလိုက်လေသည်။ ထို့ပြင် ယင်းသင်္ဘောမှာ သူရိယသင်္ဘောပင် ဖြစ်လေ၏။

အခြေအနေသစ်အရ ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား အသုံးဝင်တော့မည်မဟုတ်သဖြင့် မန္တလေးရှိ ပြင်သစ်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးကို ပိတ်ပစ်ရတော့မည်မှာ သေချာနေပြီဟု ကျွန်တော်ယုံကြည်သည်။ ကိုချင်ချိုင်းနားနှင့်

ဘုံကင်မှ ဗန်းမော်မြို့သို့ လာရောက် ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားကြသော ပြင်သစ် ကုန်သည်တို့အား အကာအကွယ်ပေးရန်အတွက် ဗန်းမော်၌ ဒုတိယ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးဖွင့်ရန် လိုအပ်သည်ဟု ဆိုပါက နောင်တစ်ချိန်တွင် ဖွင့်နိုင်သည်။

အမ်အင်ဒရေနီနှင့် မန္တလေးရှိ အီတလီကောင်စစ်ဝန်ရုံး မည်သို့ ဖြစ်ပျက်လာမည် ကိုပြောရန် စောလွန်းသေးသည်။ မန္တလေး၌ ရှိသူများက အမ်အင်ဒရေနီအား အမ်ဟတ်စ်၏ မတရားကြီးမားလှသော မျော်လင့်ချက် တောင်းကြီး ကို ဖြိုပစ်သူဟု အသိအမှတ်ပြုကြသည်။ သူသည် အတွေ့အကြုံရင့် ကျက်သူဖြစ်သည်။ ယင်းအတွေ့အကြုံများကပင် သူ၏အီတလီ နိုင်ငံရေး ပရိယာယ်စောင်းကို ထက်မြက်စေခဲ့သည်။ သူသည် တစ်ချိန်က ဂုဏ်သိက္ခာပိုင် အီတလီသြဇာဖြန့်ကြက်ရေး အိပ်မက်တွေကို မက်ကြီးမက် ခဲဖူး သည်။ သို့သော် အီတလီအစိုးရသည် ဤမျှ ဝေးလံလှသောတိုင်းပြည် ဘွင် သူ့အင်အားတွေကို ဖြန့်ပစ်လောက်အောင်လည်း အမြင်မကျဉ်း သေး။ သို့မဟုတ် မညံ့သေးချေ။

ဂုဏ်သိက္ခာပိုင် လူတွေ စကားစပ်မိတိုင်း ပြောနေကြသကဲ့သို့ပင် သူ့အနေဖြင့် အီတလီပြည်အတွက် ဘာမှ ဟုတ်တိပတ်တိ လုပ်စရာမရှိ သော်လည်း ပြင်သစ်ကိုကား ကျောက်ချနိုင်ခဲ့လေသည်။

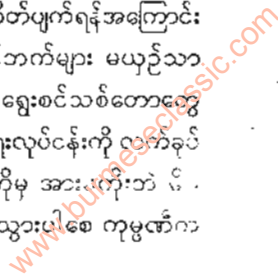
အမ်ဟတ်စ်နှင့် ဘုရင်၏ဝန်ကြီးတို့ ရေးသားကြသည့် စာများ ပုံစံပတ်သက်စွာ လျှို့ဝှက်သတင်းတွေကို အမ်အင်ဒရေနီ က နှိုက်နိုင်သည်။ ဘရွက်စာတမ်းအချို့ကို တိတ်တဆိတ်ကူးသည်။ ကူးပေးသူမှာ အမ်အင် ဒရေနီမဟုတ်။ ကူးပေးသူ၏အမည်ကို ကျွန်တော်သိသော်လည်း မေ့ပစ် ပိုက်လျှင် ပိုကောင်းပါသည်။ ကူးယူခဲ့သော စာရွက်စာတမ်းများသည် သံကွဲမှု အနည်းငယ်ရှိသော်လည်း အလွန်တာသွားသော အရိပ်အမြွက် တွင်ဖြစ်လေရာ ကောင်းကောင်းကြီး အသုံးတော်ခံလေသည်။ မည်မျှပင် ခြံပန်းခတ်မှုတွေ ရှိနေကြစေကာမူ ရန်ကုန်နှင့် ဧရာဝတီမြစ် ဗြိတိသျှတို့ ဘက် ရှိနေခိုက်တွင် ဂုဏ်သိက္ခာပိုင် ပြင်သစ်ကို မကြီးစိုးနိုင်ချေ။ သို့သော် နံမာတို့ကို လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်အောင် လှုံ့ဆော်သည်ကိုမူကား မထီမဲ့မြင်ပြု

၍မဖြစ်ပေ။ ဤခြံပန်းခတ်မှုကပင် ကျွန်တော်တို့၏ တပ်တွေကိုဂုဏ်သိက္ခာပိုင် သို့ ခေါ်ဆောင်လာပြီးလျှင် သီပေါမင်းအား အိန္ဒိယသို့ ပို့လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အမ်ဟတ်စ်၏ နှုတ်ခမ်းမွှေးကို မီးမြှိုက်ရုံ ကြံစည်မှုသည် မမျှော် လင့်ဘဲ ဝုန်းကန် ထိခိုက်ပျက်စီးသွားပုံကို အမ်အင်ဒရေနီပင် စိတ်ထိခိုက် တုန်လှုပ်သွားသည်ဟု ဆိုကြသည်။ မှားသည်ဖြစ်စေ၊ မှန်သည်ဖြစ်စေ မြန်မာ တို့က အမ်အင်ဒရေနီအား မြန်မာဘုရင်ကို ပြုတ်ကျအောင် ဒုက္ခပေး ခဲ့သည် ဟု မှတ်ယူထားသည်။ ဒဏ်ခံထားရသော မြန်မာတို့အဖို့ အမ်အင် ဒရေနီ သည် ကြောက်စရာကောင်းသောသူ ဖြစ်နေသည်။

အမ်အင်ဒရေနီသည် အကယ်၍ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ခဲ့သည် ဆိုလျှင် ကျွန်းသစ်တောကြီးတွေကို တကယ်လက်တွေ့ လက်ဝါးကြီးအုပ် ထားသူ (သီပေါမင်းအား စွန့်စား၍ ဖြိုခွင်းရန် သွေးအေးအေးဖြင့် မကြံ စည်နိုင်သော) ဘုံဘောဘားမားကုမ္ပဏီသည်လည်း သူ့လိုပင် စိတ်မချမ်း မသာ ဖြစ်မိလိမ့်မည်။ အများကထင်သည့်အတိုင်း သစ်တောအားလုံးကို ကုမ္ပဏီက လက်ဝါးကြီးအုပ်ခွင့်ကိုကား မရခဲ့ပေ။ ကုမ္ပဏီသည် လက်ဝါး ကြီးအုပ်စုထဲတွင် ဗိုလ်ဖြစ်သည်မှာ မှန်ပါ၏။ သို့သော် ရှိသမျှအပေါ် လက်ဝါးကြီးအုပ်ခွင့်ကိုကား မရခဲ့။

အကယ်၍ မစ္စတာဘားနတ်က ဘုရင်ခံဖြစ်ပါက သီပေါမင်း သို့မဟုတ် ကင်းဝန်မင်းကြီးတို့နှင့် ဆက်ဆံရသကဲ့သို့ အဆင်ပြေမည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ပြင် မော်လမြိုင်ကလည်း သစ်များကို လွှပ်လှပ်စွာ ရောင်း ဝယ်ရေးအတွက် သီပေါမင်း၏ သစ်တောအငှားချထားရေးစာချုပ်များကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် အစိုးရထံ အသနားခံကြလိမ့်မည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မကျေနပ်မှု တစ်ချို့တလေ ရှိမည်ဖြစ်သော်လည်း စိတ်ပျက်ရန်အကြောင်း ကားမရှိချေ။ ကုမ္ပဏီ၏ ငွေရင်းသည် မိမိ၏ပြိုင်ဘက်များ မယှဉ်သာ အောင် တောင့်တင်းသည်။ အကောင်းဆုံး လက်ရွေးစင်သစ်တောတွေ လက်ကိုင်ရှိသည်။ ဘုံဘောကျွန်းသစ် ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းကို လက်ခုပ် ထဲ ထည့်ထားနိုင်သည်။ ကုမ္ပဏီသည် မည်သူ့ကိုမှ အားကိုးဘဲ ဘာသာ ရပ်တည်နိုင်သည်။ တိုင်းပြည်တွေပျက်သွားပါစေ ကုမ္ပဏီက

ရှိမြဲရှိနေမည်ဖြစ်သည်။

မြန်မာသံအဖွဲ့ဝင်များကတစ်ဖက်၊ ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌနှင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အင်မ်ဂျူးလီဖာရီကတစ်ဖက် ၁၈၈၅ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၈ ရက်နေ့တွင် ပဲရစ်၌ လက်မှတ်ရေးထိုးကြသော စာချုပ်သည် သီပေါမင်းနန်းကျခြင်း၏ အဓိကအကြောင်းအရင်းဖြစ်သည်မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိ။ ရောဝတီမြစ်ဝှမ်းအထက်ပိုင်းတွင် ပြင်သစ်ခြေကုတ်ယူရန် ကြံရွယ်ခဲ့သည်မှာလည်း အသေအချာပင်ဖြစ်သည်။ ပဲရစ်၌ချုပ်ဆိုခဲ့သော စာချုပ်သည် ဤအချက်ကို အထောက်အကူပြုရန် မျှော်ကိုး၍ ချုပ်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

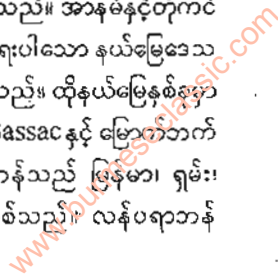
ဤစာချုပ်တွင် လျှို့ဝှက်ထားသော အပိုဒ်များပါသည်ဟု ယုံကြည်ရန် အကြောင်းအချက်များရှိသည်။ လျှို့ဝှက်အပိုဒ်အရ တိုက်ခိုက်ဆက်သွယ်ရေးလမ်းပွင့်သွားသော နောင်အချိန်တွင် ပြင်သစ်တို့က မြန်မာအစိုးရအား လက်နက်များပေးသွင်းမည်ဟု ပြင်သစ်တို့က ပဋိညာဉ်ပေးသည်။ ဤ(လျှို့ဝှက်)အပိုဒ် အမှန်ပါဝင်သည်ဟု အသေအချာ သက်သေမပြနိုင်သော်လည်း ဤအပိုဒ်ပါဝင်သည်ဟု တကယ့်လက်ဆုပ်လက်ကိုင် အထောက်အထားပြရန် မလိုပေ။ အပေးမြင် အပင်သိ၍ တစ်ထစ်ချ ပြောနိုင်သည့်ကိစ္စ ဖြစ်သည်။

ဗြိတိသျှ အကျိုးစီးပွားကို ရန်မူလျက်ရှိသော စာချုပ်ကို ပြင်သစ်အစိုးရကိုယ်စားလှယ်နှင့် မြန်မာအစိုးရတို့ ချုပ်ခဲ့သည်ဟု တစ်ထစ်ချပြောနိုင်သည့်အပြင် စာချုပ်ရေးဆွဲရေးနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ပြောစရာအချက်ရှိသေးသည်။ ဤစာချုပ်မူကြမ်း၏ မိတ္တူတစ်စောင်သည် အိန္ဒိယအစိုးရ၏ လက်တွင်းသို့ ရောက်လာသည်။ ဤစာချုပ်ကို ပြင်သစ်တို့ထံ တင်ပြခဲ့ဖူးသည်။ ပြင်သစ်တို့က လက်ခံခဲ့သည်ဟု ပြောရန်ခက်လှသည်။ သီပေါမင်းစိုးစံစဉ် လွန်ခဲ့သော ကာလများအတွင်းက မန္တလေး၌ ပြင်သစ်ကောင်စစ်ဝန်က မည်သည့်ကိစ္စကို စေ့စပ်ဆွေးနွေးခဲ့သည်ဟူ၍ အကုန်အစင် နှစ်စစ်ဆေးခြင်း မပြုရသေးပေ။ သို့သော် မြန်မာပြည်အား ထီးကျိုး စည်ပေါင်းဖြစ်စေမည့်လမ်းသို့ သီပေါမင်းနှင့် သူ့အကြံပေးများက တွန်းပို့ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အိန္ဒိယအစိုးရက မလိုလား၊ မကျေနပ်ကြောင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။

ခိုင်လုံပေသည်။

လောဒ်အဲလစ်ဗြူရီက ပြင်သစ်နှင့်မြန်မာတို့ ဆွေးနွေးစေစပ်လျက်ရှိသော ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ပြင်သစ်အစိုးရထံ စုံစမ်းရာ အမ်ဒီဖရေဆီနက်က အိန္ဒိယပြည်ရှိ ဗြိတိသျှအစိုးရကို ဆန့်ကျင်အောင် မြောက်ထိုးပင့်ကော်လုပ်မှုကိုလည်းကောင်း၊ အင်္ဂလိပ်ဆန့်ကျင်ရေးဝါဒကို ကျင့်သုံးရန်သော်လည်းကောင်း ပြင်သစ်အစိုးရအနေဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ ကြံရွယ်ခြင်းမရှိပါဟု ဖြေသည်။ ဤအာမခံချက်သည် ကျေနပ်ဖွယ်ရှိသည်။ အာမခံသည် အတိုင်း အဓိပာတ်၏ စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှုများကိုလည်း ပယ်ချသည်။ မြန်မာပြည်သည် ပြင်သစ်ဩဇာအောက်၌မရှိဟု ကြေညာသည်မှန်သော်လည်း ဤမျှနှင့် တစ်ခါပြန်ပြီး ယုံကြည်ရန် မဖြစ်နိုင်သေးပေ။ အမ်လန်နီဆင်ရေးဆွဲပြီး ပြင်သစ်လွှတ်တော်တွင် အမ်လန်နီ ကိုယ်တိုင်ဖတ်ကြားကာ ပြင်သစ်အစိုးရက တရားဝင်ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သော အရှေ့ဖျားတိုင်းပြည်များအပေါ် ပြင်သစ်မူဝါဒ၏ ရည်မှန်းချက်နှင့် လေသံများသည် အမ်ဒီဖရေဆီနက် တူးကွယ်ခဲ့သော အချက်များ၏ တန်ဖိုးကို များစွာလျှော့စေခဲ့သည်။

ယင်းသဘောထားမှာ လောလောဆယ် သဘောတူခဲ့ပြီးဖြစ်သော ကုန်သွယ်ရေးစာချုပ်များကို စစ်ဆေးရန်အတွက် ခန့်ထားသော ကော်မတီ၏ထင်မြင်ချက်ကို ဖော်ပြသော အစီရင်ခံစာဖြစ်သည်။ ကော်မတီ၏ တာဝန်မှာ စာချုပ်ကိုစစ်ဆေးရုံ သဘောတူသိချက်ပေးရုံနှင့် မပြီးသေးပေ။ အင်ဒိုချိုင်းနားကျွန်းဆွယ်ကြီး တစ်ခုလုံး၏ အထွေထွေအခြေအနေနှင့် ထိုဒေသတွင် ပြင်သစ်တို့ အလုပ်အကိုင် တိုးတက်လုပ်ဆောင်ရန် မျှော်လင့်ချက်ရှိ မရှိတို့ကိုပါ အားလုံးခြုံ၍ သုံးသပ်ရန်ဖြစ်သည်။ အာနမ်နှင့်တိုက်တွင် ပြင်သစ်တို့ လွှမ်းမိုးထားနိုင်ခြင်းကြောင့် အရေးပါသော နယ်မြေဒေသနှစ်ခုကို ချဉ်းကပ်ဝင်ရောက်ရန် အခွင့်အရေးရခဲ့သည်။ ထိုနယ်မြေနှစ်ခုမှာ ယိုးဒယားပြည်အပေါ် တစ်ပိုင်းက မှီခိုနေသော Bassac နှင့် မြောက်ဘက်ရှိ Luang Prabang ဖြစ်သည်။ လန်ပရာဘန်သည် မြန်မာ၊ ရှမ်း၊ အာနမ်၊ ယူနန်တို့နှင့် ထိစပ်နေသော ဒေသဖြစ်သည်။ လန်ပရာဘန်

ဘုရင်က အာနမ်သို့ ၃ နှစ်လျှင်တစ်ကြိမ်ကျ ဘဏ္ဍာတော်ဆက်ရသည်။ ထို့ပြင် "ဤသို့ဘဏ္ဍာတော် ဆက်ခြင်း၏ အရေးပါပုံ သို့မဟုတ် ဤ ဘဏ္ဍာတော် ဆက်သည့်ကိစ္စမှ ကျွန်ုပ်တို့ အမြတ်ထုတ်နိုင်ပုံတို့ကို အထူး ဖော်ပြရန် လိုမည်မဟုတ်ချေ" ဟု အစီရင်ခံစာတွင် အဓိပ္ပာယ်ပါပေါ် ဖော်ပြ ထားသည်။

အစီရင်ခံစာကို ရေးသားစဉ်က ကော်မတီအဖွဲ့၏ စိတ်ထဲတွင် ရှိသမျှပုံးကွယ်ထားခြင်း မရှိပေ။ "ကိုယ့်ထီးကိုယ့်နန်းနှင့်နေသော မြန်မာ ပြည်နှင့် ယိုးဒယားပြည်တို့သည် နိုင်နင်းပိပြားစွာ အုပ်ချုပ်နိုင်သော တိုင်းပြည်အဖြစ်နှင့် အလှမ်းဝေးလှသေးသည်။ ဤတိုင်းပြည်နှစ်ခုမှ အလွန် ကြီးသော အစိတ်အပိုင်းဒေသကို ရတနာပုံအာဏာစက်အောက်၌ ရှိသည် ဟု ဆိုရုံသာဆိုနိုင်သော အလွန်ရိုင်းရိုင်းသော လူရိုင်းလူမျိုးစုတစ်စုက ဝင်ရောက်နေထိုင်သည်။ မြန်မာတို့၏ ရှမ်းပြည်သည် တရုတ်ပြည်နှင့် မြန်မာပြည်အကြားရှိ ရှမ်းပြည်ကို ပီကင်းနှင့်ရတနာပုံတို့က ငါ့သပိုင်သည် ဟု အပြိုင်ဆိုသော်လည်း မည်သည့်တိုင်းပြည်ကမှ ထိုထိုရောက်ရောက် အုပ်ချုပ်နိုင်ခြင်း မရှိချေ။ ဤကား မြန်မာပြည်နှင့်ပတ်သက်သော အခြေ အနေဖြစ်သည်" ဟု အစီရင်ခံစာတွင် ဖော်ပြထားသည်။

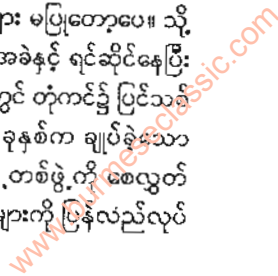
ဤကဲ့သို့သော ပြဿနာများကို ဆွေးနွေးပြောဆိုနေသော သူ များသည် ယင်းသို့သော ကုန်သွယ်ရေးစာချုပ်များ၏ အကျိုးရှိပုံထက် အင်ဒိုချိုင်းနား လက်နက်နိုင်ငံတော်ကြီး ကည်ထောင်ရေးကိုသာ အထူး အရှား စိတ်ကူးနေခြင်းဖြစ်သည်။

ဤအမျှော်အခြင်ကင်းမဲ့လှသော အစီရင်ခံစာထဲတွင် ပြင်သစ် နှင့်မြန်မာတို့၏ တရားဝင်ဆက်ဆံရေးလမ်းစဉ်ကိုချမှတ်ထားပုံတစ်ခုတည်း နှင့်ပင် မြန်မာပြည်၌ဖြစ်ပျက်နေသော ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဗြိတိသျှတို့အထံ မသင်္ကာဖြစ်လာစေသည်။ အင်္ဂလန်၊ အီတလီတို့နှင့် ကုန်သွယ်ရေးစာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်သော မင်းတုန်းမင်းကြီးသည် ၁၈၆၅ ခုနှစ်တွင် ပြင်သစ် နှင့်လည်း အလားတူစာချုပ် ချုပ်ဆိုရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် လူးဝစ်နပိုလီယံ ထံသို့ ကမ်းလှမ်းခဲ့သည်။ "မည်ကဲ့သို့သော သဘောဖြင့် ကမ်းလှမ်းလာ

သည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မသိရသော်လည်း လိမ္မာပါးနပ်စွာတွေးကြည့်လျှင် သိနိုင်ပါသည်။ နိုင်ငံတော်က မြန်မာပြည်၏ နိုင်ငံခြားဆက်သွယ်မှုမှာ သူတစ်ပါးပြုသရွေ့ နေရာသော တိုင်းပြည်ဖြစ်သည်ဟု စွဲလမ်းထားရာ မြန်မာတို့၏ ကမ်းလှမ်းမှုကို လှန်လွှတ်လိုက်သည်" ဟု အစီရင်ခံစာက လှောင်တောင်တောင် ဆိုသည်။

တတိယ နပိုလီယံသည် အဘယ်ကြောင့် မြန်မာပြည်တွင် ဗြိတိသျှတို့အား ထိပါးစေမည့်ကိစ္စကို ငြင်းပယ်လိုက်ရသည်ကို အတွေ့ အကြုံက သင်ကြားလိုက်သဖြင့် အမ်လန်နီဆင် နားလည်လာခြင်း ဖြစ် ကောင်းဖြစ်ပေမည်။ အမ်လန်နီဆင်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် အမ်ဟတ်စ် အရမ်း ကာရောဝင်ခဲ့သည့် နေရာကို သူ မနှင့်ရဲချေ။ ၁၈၇၂ ခုနှစ်တွင် သမ္မတနိုင်ငံ (ပြင်သစ်)သည် လက်နက်နိုင်ငံကြီးကို ဆက်ခံသောအခါ ကူးသန်းရောင်း ဝယ်ရေး ၂ ဦး သဘောတူစာချုပ် ချုပ်ဆိုရန်အတွက် ပဲရစ်မြို့သို့ မြန်မာ သံအဖွဲ့ ၃ တိယအကြိမ် ရောက်လာသည်။ ၁၈၇၃ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် ၂ ဦးသဘောတူ စာချုပ်ချုပ်ပြီးလျှင် နောက်တစ်နှစ်၌ အပြန်အလှန် စာချုပ် အတည်ပြုရေးအတွက် ရတနာပုံမန္တလေးသို့ ဒီရိုချီရွပ် (de rochechout) ကို ရေလွှတ်လိုက်သည်။ သူသည် အခွင့်အာဏာမရှိဘဲနှင့် လျှို့ဝှက် ၂ ဦး သဘောတူစာချုပ်ကို လက်မှတ်ထိုးသည်။ ထိုလျှို့ဝှက်ချက်၏ အကြောင်းကိုမှ ဖော်ပြခြင်းမပြုချေ။ ပြင်သစ်အစိုးရက သူတို့၏ကိုယ်စား သူယ်ကို ပစ်ပယ်လိုက်သည်။ ၂ ဦးသဘောတူ စာချုပ်ကိုလည်း အတည် မပြုတော့သဖြင့် စာချုပ်မှာ ပိုင်ရှင်မဲ့ စာချုပ်ကြီးအဖြစ် ချောင်ထိုးထားလိုက် ရသည်။

မင်းတုန်းမင်းလက်ထက်တွင်လည်းကောင်း၊ သီပေါမင်းတက်စ ဘွင်လည်းကောင်း နောက်ထပ် စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှုများ မပြုတော့ပေ။ သို့ ဟော ၁၈၈၃ ခုနှစ် ရှမ်းတွေ သူပုန်ထသဖြင့် အခက်အခဲနှင့် ရင်ဆိုင်နေပြီး သျှင် အိန္ဒိယအစိုးရနှင့်လည်း မသင့်မတင့်ဖြစ်နေစဉ်တွင် တိုက်ခိုက်၍ ပြင်သစ် တို့ အခြေတည်ပြီး ဖြစ်သည်ကို သိသဖြင့် ၁၈၇၃ ခုနှစ်က ချုပ်ဆိုသော စာချုပ်ကို အတည်ပြုရေးအတွက် ပဲရစ်သို့ သံအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို စေလွှတ် ချီကလေးသည်။ အဘယ်ကြောင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှုများကို ပြန်လည်လုပ်

ရကြောင်း ရှင်းလင်းဖော်ပြထားသည်။ ဘုရင့်ထံမှ ရာဇသဝဏ်လွှာကို သံအဖွဲ့က ဆောင်လာသည်။

“အချုပ်အခြာအာဏာကို စိုးပိုင်သော တိုင်းကြီး၊ နိုင်ငံကြီးများသည် မိမိတို့၏ ကျေးတော်မျိုး၊ ကျွန်တော်မျိုးများ၏ သာယာဝပြောမှု၊ မိမိတို့၏ ကုန်သည်ပွဲစားများ၏ အကျိုးစီးပွားနှင့် ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားကူးသန်းဆက်ဆံရေးများ တိုးပွားမှု၊ အများပြည်သူတို့၏ အတွက် အိုးအိမ်တိုက်တာများ ဆောက်လုပ်မှုများနှင့် လောကဓာတ်ပညာများကို မိမိတို့ တိုင်းပြည်သို့ ဖြန့်ဖြူးရန်တို့ကို အမြဲနည်းလုံးသွင်းသင့်ပါသည်။ ဤရည်ရွယ်ချက်များအတွက် တိုင်းကြီး ပြည်ကြီးများသည် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများနှင့် ကုန်ပစ္စည်း အသွင်းအထုတ် ပိုမိုဖောက်ကားနိုင်ရန်အလို့ငှာ ရှိဆဲစာချုပ်များက ခိုင်မြဲအောင်၊ တောင့်တင်းအောင်သော်လည်းကောင်း၊ စာချုပ်သစ်များကို ချုပ်ဆိုခြင်းသော်လည်းကောင်း ပြုသင့်ပါသည်။ မြန်မာနှင့်ပြင်သစ်တို့သည် တစ်ပြည်နှင့်တစ်ပြည် အလွန် အလွမ်းဝေးကွာလွန်းရာ နှစ်ပြည်ထောင်ဆက်ဆံရေးသည် ခက်ခဲလှပေသည်။ ယခုမူကား တုံကင်နယ်ကို ပြင်သစ်တို့သိမ်းပိုက်ထားပြီး ဖြစ်သောကြောင့် နှစ်ပြည်ထောင်၏ နယ်နိမိတ်ချင်း ထိစပ်လာပါသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ကျိုင်းတုံနှင့် ကျိုင်းရုံးကြီးနယ်များရှိသော အရှေ့ဘက် မြန်မာနယ်စပ်တွင် တစ်ပြည်နှင့်တစ်ပြည် ထိစပ်နေပါသည်။ တုံကင်နယ်၊ ကျိုင်းတုံနှင့် ကျိုင်းရုံးကြီး နယ်နယ်တို့သည် တရုတ်တို့၏ ယူနမ်နယ်နှင့် နယ်နိမိတ်ချင်း ထိစပ်လျက်ရှိပါသည်။ ဤနယ်များ၌ နေထိုင်ကြသော သူတို့သည် ရှေးအဆက်ဆက်ကတည်းက ရှိခဲ့သော လမ်းပမ်းအဆက်အသွယ်များ ဖြင့် တရုတ်တို့နှင့် ရောင်းဝယ်ကူးသန်းမှု ရှိခဲ့သည်။ မြန်မာပြည်တွင် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ အရေးပါသောလုပ်ငန်းများကို တိုးတက်လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသော ပြင်သစ်အင်ဂျင်နီယာများ၊ အရာရှိများနှင့် ကုန်သည်များ ရှိကြသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့ဆက်ဆံရေးကို အနာဂတ်တွင် တိုးမြှင့်ရန်နှင့် ကုန်ပစ္စည်းလဲလှယ်ရေး၊ နှစ်ပြည်ထောင် သာယာဝပြောရေး၊ နှစ်ဦးနှစ်ဘက် အကျိုးဖြစ်ထွန်းရေးတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးမားသော ဘုရင်မင်းတရားကြီးသည် ပြင်သစ်နှင့်မြန်မာတို့ စာချုပ်ချုပ်ရန် အကြံတော်ရှိပါသည်။

နောက် ၂ နှစ်အကြာတွင် ပြင်သစ်တို့အား မြန်မာပြည်၌ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ခွင့်ကို ဖွင့်ပေးလိုက်သော စာချုပ်ကို ၁၈၈၅ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၈ ရက်နေ့တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးပြီးလျှင် ပြင်သစ်နှင့်မြန်မာတို့သည် တစ်ပြည်ကိုတစ်ပြည် အရေးပေးခံရသော တိုင်းပြည်အဖြစ် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်တန်းတူ အသိအမှတ်ပြုကြသည်။ စာချုပ်အနေဖြင့် ခြွင်းချက်ထားခြင်း မရှိသော်လည်း လက်နက်နှင့် ခဲယမ်းမီးကျောက်များ တင်သွင်းခွင့် ပါဝင်သော အပိုဒ် ၁၁ ကို လွှတ်တော်သို့ တင်ပြသော အစီရင်ခံစာ၌ ဖော်ပြဝေဖန်သောအခါ စိတ်ဝင်စားလာကြသည်။

မြန်မာပြည်တွင် ပြင်သစ်ကုန်သည်တို့ လက်နက်များ လွတ်လပ်စွာ ရောင်းဝယ်ခွင့်ကိစ္စကို စာချုပ်ထဲတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်း မပြုချေ။ သို့ရာတွင် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ခြင်းကို ပိတ်ပင်တားမြစ်သော အပိုဒ် တစ်ပိုဒ်မှ မပါဝင်ဘဲ အပိုဒ် ၂ အရ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှု ဟူသ၍ အားလုံးကို ခွင့်ပြုထားရာ အခြားသော ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်း ဌာနများကဲ့သို့ လက်နက်ကူးသန်းခြင်းကိုလည်း စာချုပ်ထဲတွင် ပါဝင်သည်ဟု ကောက်ချက်ချရပေမည်။ ဤအချက်သည် အရေးကြီးသော အချက်ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယဉ်ကျေးမှုအနည်းငယ်မျှသာရှိသော တိုင်းပြည်များတွင် လက်နက်ကုန်ကူးခြင်းသည် ဥရောပကုန်သည်များအဖို့ အမြတ်အများဆုံးရရှိသော လုပ်ငန်းဖြစ်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ပြင်သစ်ကိုယ်စားလှယ်က နောင်အခါတွင် တုံကင်နယ်နေ၍ မြန်မာပြည်သို့ လက်နက်များပေးသွင်းရန် ကိစ္စကို တာဝန်ယူထားကြောင်းကို တစ်ထစ်ချ ပြောနိုင်သောကိစ္စနှင့်ဆက်စပ်၍ စဉ်းစားပြီးလျှင် အမြတ်ခပ်မြက်မြက်ကလေးရသော လက်နက်ကုန်ကူးရေးကိစ္စကို အရေးပေး၍ အမိအရ ဆုပ်ကိုင်ထားသည်မှာ သံသယရှိစရာ မလိုတော့ပေ။ ဝိတိုရိယဘုရင်မကြီး စည်တီးခရိုင် စိုးမိုးပိုင်သော နယ်မြေအတွင်းသို့ မြန်မာပြည်အား သွတ်သွင်းလိုက်ခြင်းဖြင့် ပြင်သစ်ပြည် သို့မဟုတ် အခြားနိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်ကြီးများနှင့် သီပေါမင်းတို့ပြုလုပ်ထားသော ကတိကဝတ် ဟူသမျှကို စခန်းသိမ်းပစ်လိုက်လေသည်။ ပြဿနာများက ဤအတိုင်းသာ ပစ်

ထားလိုက်ပါက မလွဲသာမရှောင်သာ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များနှင့် ငြိစွမ်း
ယှက်တင် ဖြစ်လာမည်ဖြစ်သော ခြေပုန်းခုတ်ကြစည်မှုနှင့် ကြံစည်နိုင်သော
အရာအားလုံးကို ဇာတ်သိမ်းပစ်လိုက်သည်။ ထိုသို့ ဇာတ်သိမ်းပစ်လိုက်
သော ဆောင်ရွက်ချက်မှာ နောက်ဆုံးပိတ် အိတ်နှင့်လွယ်လိုက်သော မဟာ
ဆောင်ရွက်ချက်ကြီးဖြစ်ကြောင်း တစ်ဝင်ကျကျ လက်ခံနိုင်လေသည်။

အခန်း (၁၂) မင်းတုန်းမင်း၏ အနွယ်တော်များ

ခရစ်စမတ်နေ့မြတ်တွင် မိခင်၊ မောင်များနှင့်အတူ မန္တလေးမြို့
တွင် နေထိုင်သော ဂရိအမျိုးသမီး မစ္စစ်အန်ထရန်၏ ထံတွင် ဝိုလုံနေသည့်
သမီးတော်များထံသို့ အလည်သွားသည်။ သမီးတော်တိုင်းသည် အလွမ်း
ဇာတ်ထုပ်ကြီးမှ "မင်းသမီး" များဖြစ်ကြသည်။ လူသတ်ပွဲများပြုလုပ်နေ
စဉ်တွင် လွတ်မြောက်သွားသော မင်းသားနှစ်ပါးအနက် ညောင်ရမ်း
မင်းသားသည် သဘောလည်းကောင်း၊ ပါးလည်းပါးနပ်သည်။ အကယ်၍
သာ အသက်ရှည်မည်ဆိုပါက ဘုရင်ဖြစ်ရန် သေချာသူဟု ထင်မှတ်ခြင်း
ခံရသော်လည်း မကြာသေးမီကပင် ကံကုန်သွားရှာသည်။ အခြားသူများ
နည်းတူ သူ့အား သေမင်းစောင့်နေသော နန်းတော်သို့လာရန် ဆင့်ခေါ်
သည်။

သို့သော် အကြံအစည်ဖြင့်ခေါ်ခြင်းကို မသင်္ကာဖြစ်လာ၍ ကူလ်
အဝတ်များဝတ်ပြီး မစ္စတာ ကိုလ်ဘက်အိမ်သို့ ထွက်သွားသည်။ သူ၏
မယ်တော်နှင့် နှမတော် ကျောက်ဆောက်မင်းသမီးမှာ ထောင်သွင်းအကျဉ်
ချထားခြင်းခံရသည်။ သူတို့သည် အကျဉ်းထောင်ရိုးရိုးတွင် အကျဉ်းသာ
အဖြစ် ၎င်းနှစ်နေပြီးလျှင် သူတို့အတွက် ထမင်းစရိတ်ကိုပင် လွှတ်တော်
မပေးခဲ့ပေ။ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားကြသော မင်းသားများ (ညောင်
ရမ်း-ညောင်အုပ်) မလုပ်ရအောင် ဓားစားခံအဖြစ် သူတို့အားမသတ်ဘဲ
ထားခြင်းဖြစ်သည်။ မိတ်ဆွေများက ရဲဖန်ရဲခါ ငွေကလေး ကြေးကလေးက

တိတ်တစ်ဆိတ်ပျံ့ကြသည်။ မည်းတော်ရှိစဉ်က တပင်တိုင်မင်းသမီးဖြစ်ပြီး အထိမ်းအမှတ် အစာငတ်ထား၍ ကံ့ကုန်သွားရသော စလင်းစုဖုရား မင်းသမီး၏ မယ်တော်လေးပုဂံပုဂံလှည့်လှည့်အစားအစားကံတူ အကျိုး ခံယူရမည်ဖြစ်သည်။ လင်ပန်းမိဖုရား၏ သားတော်များသည် နန်းတွင်း လူသတ်ပွဲတွင် အသတ်ခံကြရမည်။

မင်းတုန်းမင်းကြီးနှင့် လင်ပန်းမိဖုရားတို့မှ ဖွားမြင်သော သား တော်ကျပင်းမင်းသားနှင့် သရစိမ်းမိဖုရားတို့လည်း ထောင်ထဲရောက်နေ ကြသည်။ လင်ပန်းမိဖုရားနှင့် မင်းတုန်းမင်းကြီးတို့၏မြေးတော် မင်းသမီး နှစ်ပါးအပါအဝင် အခြား ၄ ဦးလည်း အကျဉ်းချခြင်းခံရသည်။

တစ်ခါတွင် ဤအကျဉ်းသား အမျိုးသမီးတစ်စုံလုံးကို အောင်ပွဲ ခံပြီး မဟာလတတန်ဆာများ ဆင်ယင်ထားသော အရှင်မိဖုရားခေါင်ကြီး စုဖုရားလတ်ကို ဖူးမြော်ခစားရန် ဆင့်ခေါ်သည်။

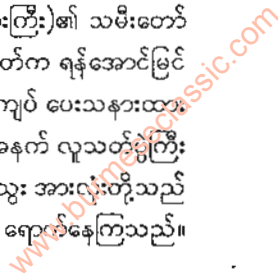
နန်းမသခင် ထိပ်ခေါင်တင်ဖုရားက သူတို့အား ထမင်းကျွေး မွေးသည်။ ဝတ်စုံနှင့် ငွေတစ်ရာစီခိုးမြှင့်ပြီးနောက် ထောင်ထဲပြန်သွင်းထား လိုက်သည်။ ကံဆိုးမတွေကို ကိုယ်တိုင်ရှုစားပြီး နောင် ငါလိုလူဇမ္ဗူမှာ ရှိသေးရဲ့လားဟု စုဖုရားလတ်က ပြလိုက်ခြင်းပင်တကား။

အင်္ဂလိပ်ပြည်သိမ်းတပ်ကြီး မန္တလေးသို့ တက်လာသောအခါ ထောင်စောင့်များ ထွက်ပြေးကြသည်။ လွတ်လာသော အနွယ်တော်တစ်ဦး က ရိုးသားစွာပြောသကဲ့သို့ပင် အနွယ်တော်အကျဉ်းသားများက သူတို့ လည်း ထွက်သွားမှ ဖြစ်တော့မည်ဟုတွေးမိပြီး မစွတ်အန်ထရန်အိမ်သို့ ဝင်ရောက်ခိုလှုံနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဤမင်းတုန်းမင်း၏ ကျန်ရစ်ခဲ့သော အနွယ်တော်များ အရေးကို မည်သို့ဖြေရှင်းရမည်နည်း။ သူတို့ရှိသမျှပစ္စည်း တွေ အသိမ်းခံခဲ့ရသည်။ ထောင်ထဲက ထွက်လာကြပြီဖြစ်သော်လည်း အားလုံး အတိဒုက္ခရောက်ကာ ချွတ်ခြုံကျနေကြသည်။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ မိမိ၏အသက်နှင့် အစာရေစာအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်နေရပြီး ၇ နှစ်လုံးလုံး ထောင်ထဲနေခဲ့ရသည့်ဒဏ်ကို ဖော်ပြနေကာ တည်ကြည်၍ အဆွေးမာတ် စွဲစွဲသန်းနေသော မျက်နှာနုနုကလေးနှင့် ညောင်ရမ်းမင်းသား၏ နှမတော်

ကျောက်ဆောက်မင်းသမီးကို ကျွန်တော်တွေ့ရသည်။ နန်းတွင်း၌ကြီးပြင်း ခဲ့ရသည့် ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် လူစိမ်းသူစိမ်းနှင့် တစ်ခါမှ မတွေ့ဘူး ခဲ့သည့်အပြင် ပြင်ပလောကကြီးနှင့် အဆက်ဖြတ်ကာ ထောင်ထဲတွင်နေခဲ့ ရသဖြင့် မင်းသမီးကလေးသည် အတော်ပင် လန့်ဖျပ်နေရှာသည်။ သို့သော် နက်မောင်နေသော သူ့မျက်လုံးများက အရာရာကို စူးစမ်းနေ သည်။

အသက် ၈ နှစ်သာရှိသေးသော မင်းသမီးကလေး အခန်းထဲ ပြေးဝင်သည်။ မင်းသမီးကလေး၏ ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့ ၂ ပါး စလုံးမှာ မဟာသွေးချည်းဖြစ်ပြီးလျှင် အသတ်ခံရသည့်အထဲ ပါသွားကြ သည်။ မင်းသမီးကလေးကို သေဒဏ်စီရင်ချက်ချပြီး ဖြစ်သည်။ သို့သော် သစ္စာရှိသော အထိန်းတော်က မင်းသမီးကလေးကိုခေါ်၍ ပုန်းအောင်းနေ ရှာပြီးနောက် တောဘက်ထွက်ပြေးခြင်းဖြင့် မင်းသမီးကလေး၏ အသက် ကို ကယ်လိုက်သည်။ ထို့နောက်တစ်ဖန် ဖမ်းဆီးပြန်ရာ စုဖုရားလတ်က မူလက ချမှတ်ခဲ့သော စီရင်ချက်အတိုင်း လုပ်ရမည်ဟု အမိန့်တော်မြတ် ချမှတ်သည်။ ဝန်ကြီးတစ်ပါးက မင်းသမီးကလေးသည် ကလေးငယ်ဖြစ် သေးကြောင်း၊ ဤအသက်အရွယ်မျှသာ ရှိသေးသော ကလေးငယ်ကို တွပ်မျက်ခြင်းဖြင့် အကျိုးတစ်စုံတစ်ရာ မရှိနိုင်ကြောင်း မိဖုရားခေါင်ကြီး အား လျှောက်တင်သည်။ မင်းသမီးကလေးမှာ အသက်ချမ်းသာရာရပြီး နန်းတွင်းသို့ပြန်ပို့လိုက်ရာ မင်းသမီးကလေးမှာ မကြာခဏ မညှာမတာ အနိပ်စက်ခံရလေသည်။

ထို့နောက်တွင်ကား ယခုအခါ ပြင်သစ်ထံ ခိုလှုံနေသော မြင် တွန်းမင်းအား ပုန်ကန်ထကြွသည့်အရေးတွင် မြင်ကွန်းမင်းသား လုပ်ကြံ ၍ ရေတိမ်နစ်ရသော အိမ်ရှေ့မင်း (ကနောင်မင်းသားကြီး)၏ သမီးတော် ရန်အောင်မြင်မင်းသမီးနှင့် တွေ့ရသည်။ စုဖုရားလတ်က ရန်အောင်မြင် မင်းသမီးအား တစ်လလျှင် စားရိတ်ငွေတော် ၂၅၀ ကျပ် ပေးသနားထား သည်။ ရာဇဝင်တွင် ကြေကွဲဖွယ်အကောင်းဆုံးများအနက် လူသတ်ပွဲကြီး မှ သက်ဆိုးရှည်၍ လွတ်ကျန်ရစ်သူ မဟာဆီမဟာသွေး အားလုံးတို့သည် မစွတ်အန်ထရန်၏ သိမ်သိမ်ငယ်ငယ် အိမ်ကလေးထဲ ရောက်နေကြသည်။

သူတို့အတွက် လိုအပ်ချက်များကိုမူ ကာနယ်စလေဒင်၊ ဝန်ကြီးများနှင့် မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးများက သိရှိပြီးဖြစ်သည်။ ဤအခြေအနေမျိုး ရောက်နေသူများ၏ တောင်းဆိုချက်များကို စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ရာတွင် အချိန် ကုန်ပြီး ကြာညောင်းလှသည်ဟု မဆိုသာပါ။ သို့သော် ငွေများထုတ် ပေးရာတွင် မြန်မာလိုပင် ချီးမြှင့်မှုမှာလည်း ရက်ရှေ့လှသည်ဟု ကျွန်တော် မပြောရဲပါ။ ချီးမြှင့်ထောက်ပံ့ငွေမှာ ယာယီခေတ္တ သဘောသာဖြစ်၍ အသတ်ခံရသော မင်းတုန်းမင်းအနွယ်ဝင်များအတွက် လိုအပ်ချက်များကို သင့်လျော်လုံလောက်အောင် ထပ်မံထောက်ပံ့နိုင်ရန် စီစဉ်ပါလိမ့်မည်။

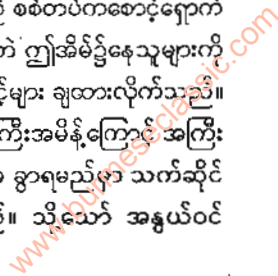
ဤမဟာဆီမဟာသွေးများအား လစဉ် ထောက်ပံ့ငွေများ ချီးမြှင့်ရန် အမိန့်ချထားသည်။ လင်ပန်းမိဖုရား၊ သက်ပန်းမိဖုရားနှင့် သရစိမ်းမိဖုရား ၃ ပါးအား တစ်ပါးလျှင် ငွေ ၃၀ ကျပ်ကျစီ၊ မင်းတုန်းမင်း၏ သားတော် ထီးလင်းမင်းသား၊ အပျိုတော်နှစ်ဦး၊ မင်းတုန်းမင်းနှင့် လင်ပန်းမိဖုရားတို့မှမြင်သော မြေးတော်မင်းသမီး နှစ်ပါး၊ ပေါင်း ငါးဦးအတွက် ငွေတစ်ရာ၊ ရန်အောင်မြင်မင်းသမီးကို ငွေ ၁၅ ကျပ် အသီးသီး ထောက်ပံ့သည်။ ရန်အောင်မြင်မင်းသမီးက ကူလီတစ်ယောက်ရသော ငွေထက်ပင် နည်းနေသဖြင့် ဤငွေမျှလောက်ကို ယူရမည်ကိုပင် ရှက်စရာကောင်းသည်။ ယခုကဲ့သို့ အောက်ကျနောက်ကျခံရမည့်အစား ကိုယ့်ထမင်း ကိုယ့်ဘာသာရှာစားမည်ဟု ရန်အောင်မြင်မင်းသမီးကဆိုသည်။ ငါးစွန်မိဖုရား (Naquine) ဟူသောအမည်ကို အသံထွက်နှင့် အနီးစပ်ဆုံး ယူထားပါသည်။ သမီးတော် ၃ ပါးအား တစ်ပါးလျှင် ၁၀ ကျပ်ဖြင့် ၃၀ ကျပ် ထောက်ပံ့သည်။ မဟာနွယ်တို့အား ဤမျှ အငြိမ်းစားလစာငွေပေးသည်မှာ အလွန်နည်းလွန်းသည်ဟု ပြည်သူအများက ပြောဆိုကြတော့မည်။

သူတစ်ပါးထမင်းပွဲဝင်ပြီး ထမင်းစားရသည်မှာ မည်မျှ နှာကြည်းဖွယ်ကောင်းပါသနည်း။ သူတစ်ပါးအိမ်ပေါ် တက်လိုက် ဆင်းလိုက်လုပ်ရသည်မှာလည်း မည်မျှပင်ပန်းဆင်းရဲမည်နည်း။ ခရစ်စမတ် အပြီး နောက် တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်အတွင်း မစ္စတာဘားနတ်နှင့် ကာနယ်စလေဒင်က လင်ပန်း၊ သက်ပန်းနှင့် သရစိမ်းမိဖုရားတို့ကို ချက်ခြင်း

ရန်ကုန်ပို့ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ခုနစ်ရွာစား မိဖုရားနှင့် သမီးတော် ၅ ပါး၊ မြောက်ရွှေရေး မိဖုရား၊ ကျောက်ဆောက်မင်းသမီးနှင့် အခြားမင်းသမီးများ အပါအဝင် ပေါင်း ၂၁ ယောက်ကိုလည်း အလားတူပင် ရန်ကုန်ပို့ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ဖော်ပြခဲ့သော ထောက်ပံ့ငွေများ ရခဲ့သူနည်းတူ ၎င်းတို့အား ထောက်ပံ့ငွေများပေးသည်။ သို့သော် ၎င်းမဟာနွယ်တို့အထဲတွင် မြောက်ရွှေရေးမိဖုရားနှင့် သမီးတော်အား ငွေ ၁၅၀ ကျပ် ချီးမြှင့်သည်။ သူတို့အား အလောင်းဘုရားသင်္ဘောဖြင့် ရန်ကုန်သို့လိုက်ပါရန် အမိန့်ချထားသည်။ ကာနယ်စလေဒင်သည် ၎င်းတို့အား သင်္ဘောပေါ်သို့လိုက်၍ နှုတ်ဆက်ပြီး ပဋိသန္ဓာရစကား ပြောကြားသည်။ ဒီဇင်ဘာလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် သင်္ဘောကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်အတွက် အစောင့်စစ်သား ၆ ယောက်နှင့်အတူ မဟာနွယ်များ မန္တလေးမှ ထွက်ခွာသွားသည်။ သူတို့အားလုံး အစိုးရသင်္ဘောဖြင့် ရန်ကုန်သို့ စုန်ရတော့မည်ဟူသော အမိန့် ပြုန်းကန်ရောက်လာသောအခါ မဟာနွယ်တို့သည် အတော်ပင် အံ့အားသင့်သွားကြသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် မန္တလေးမှစွန့်ခွာသွားရန် သူတို့ ဝမ်းမနည်းကြပေ။

တိုင်တားမင်းကြီးကား အာဏာလက်ရှိပင်ဖြစ်သည်။ အိန္ဒိယသို့ နယ်နှင်ခြင်းခံရသည်အထိ အာဏာလက်ရှိဖြစ်သည်။ တိုင်တားမင်းကြီးက ရက်များစွာ မကြာသေးမီကပင် စေလွှတ်လိုက်သော အစောင့်အရှောက်များကို လက်ခံရန် မစွတ်အန်ထရန်အား အမိန့်ပေးခဲ့သေးသည်။ သူ ဘာများ မဟာနွယ်ဆီက လိုချင်လို့လဲ။ တစ်အိမ်လုံး ထိတ်လန့်တကြား ဖြစ်သွားသည်။ သို့သော် ဤသတင်းကိုကြားသော အင်္ဂလိပ်နှစ်ဦးကတိုင်သဖြင့် မေဂျာဖစ်ရှာက ဤအိမ်သည် စစ်တပ်ကစောင့်ရှောက်ထားသော အိမ်ဖြစ်၍ ဗိုလ်ချုပ်၏ အမိန့်စာမပါဘဲ ဤအိမ်၌နေသူများကို ခေါ်ယူခြင်းမပြုရဟု ကြေညာပြီး စစ်သားအစောင့်များ ချထားလိုက်သည်။ ရက်စက်သည်ဟု နာမည်ရသော တိုင်တားမင်းကြီးအမိန့်ကြောင့် အကြီးအကျယ် ကြောက်လန့်ကုန်ကြသဖြင့် မန္တလေးမှ ခွာရမည်မှာ သက်ဆိုင်သူများအနေဖြင့် ကြိုဆိုကြမည်သာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် အနွယ်ဝင်

ယောက်ျားသားများ အားလုံးနီးနီး အသတ်ခံရလေရာ ကျန်ရစ်သူ တစ်ကောင်ကြွက်နှင့် မယ်ကံဆိုးတို့ချည်းသာ မဲဇာသို့သွားရတော့မည်ဖြစ်လေသည်။ သူတို့အား ထွက်ခွာသွားရန် အမိန့်စာတွင် ရန်ကုန်သို့ နယ်နှင့် လိုက်သည်ဟု အထင်အရှား ဖော်ပြထားသည်။ အင်္ဂလိပ်စကား တစ်လုံးမှလည်းမပြောတတ်ဘဲနှင့် ဤခရီးကို အနွယ်တော်မိဖုရား၊ မင်းသမီးများ မည်ကဲ့သို့လုပ်၍ သွားရပါမည်နည်း။

သူတို့က မစ္စတာကိုလ်တက်အား ကျွန်တော်သည် အောက်မြန်မာပြည် သွားမည့်သူဖြစ်၍ သင်္ဘောပေါ်တွင် ကျွန်တော်ပါလာမည်လောဟု စိုးရိမ်တကြီး မေးကြသည်။ သူတို့ သက်သာမှုအတွက် ပြည်အထင်းတို့နှင့်အတူ သင်္ဘောပေါ်လိုက်ပါရန် ကျွန်တော်က သင်္ဘောတူလိုက်သည်။ ကျွန်တော်နှင့်အတူ ပါလာသော ခရီးသည်များသည် သင်္ဘောလည်းကောင်း အလွန်လည်းဖော်ရွေသူများ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။ သူတို့နှင့်အတူ လိုက်ပါရန် တောင်းပန်ထားသည်ကို လိုက်လျောခဲ့သဖြင့် ကျွန်တော့်အား ကျေးဇူးတင်တင် ဖြစ်နေကြသည်။ စကားပြန်တယောက် ရှာ၍ရသောအခါ နန်းတွင်းရေးများနှင့်ပတ်သက်၍ သူတို့သိသမျှကို ပြောချင်စေဖြင့် ဖွင့်အန်ကြသည်။ မည်သို့မှ အပြစ်မပြောဘဲ သူတို့ခံစားခဲ့ရသော အတိဒုက္ခကို မည်သို့မှ မတတ်နိုင်သော ကံတရားအဖြစ် ပြောသည်။ ခုနစ်ရွာစား မိဖုရားက သူခံစားခဲ့ရသည်ကို လူ့ဘဝတွင် တွေ့ရိုးတွေ့စဉ် အကြောင်းမလှသည် ကိစ္စတစ်ခုအဖြစ် ပြောပြသည်။ ခုနစ်ရွာစား မိဖုရား၏ မြေးတော် ကျောက်ရောဂါဖြင့် ကံကုန်သွားသောအခါ မင်းသားကလေးအား မိန်းကလေးသဏ္ဍန်ဝတ်၍ နန်းတော်ထဲမှ အပြင်ဘက်ခုနစ်ရွာစားမိဖုရားက ထုတ်သွားသည်ဟု သင်္ကာမကင်းဖြစ်ခြင်းခံရသည့် ယခု သင်္ဘောပေါ်တွင် အတူပါသည့် ကျန်သော အသက် ၁၁ နှစ်ရှိ မြေးတော်လေးနှင့် ခုနစ်ရွာစား မိဖုရားအား တစ်ဖန် ထောင်သွင်း အကျဉ်းထောင်ခြင်းခံရပြီးလျှင် ပျောက်သွားသော မင်းသားကလေး ရှိသည့်နေရာ ပြောရန်အတွက် နှစ်ရက်အတိတ် အစာပေးထားသည်။ မြေးတော်ကလေးကို သွင်းပမ်းနှိပ်စက်ကြသည်။ ခြေတွေလက်တွေကို နောင်ကြီးတဲထား

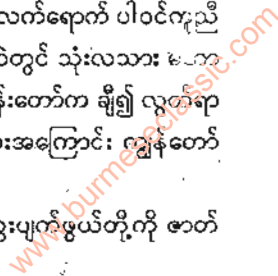
လက်ကောက်ဝတ်တွင် ကျိုးပဲ့လိမ့်ကောက်သွားအောင် ကြီးနှင့်အတူပိတ်ရသည်။ မြေးတော်ကလေးမှာ သူ့နောင်တော် သေသွားသည်ဟု ပြောရုံမှ တစ်ပါး အခြားပြောစရာမရှိချေ။

ခုနစ်ရွာစား မိဖုရား၏ သားတော်ဖြစ်သော ဤမြေးတော်နှစ်ပါး၏ ခမည်းတော်မှာ မင်းတုန်းမင်း၏ သားတော် သုံးဆယ်မင်းသား ဖြစ်သည်။ မယ်တော် ခုနစ်ရွာစား မိဖုရားက မင်းတရားကြီး နတ်ပြည်စံချိန်နီးတွင် သူ့သားတော် သုံးဆယ်မင်းသားအား အရိုက်အရာလှူရန် ကြိုးစားသော်လည်း မင်းတရားကြီးမှာ သတိလစ်သကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး ဘာမှ နားမလည် နိုင်တော့ချေ။

မင်းသားအား ကွပ်မျက်တော့မည် ပြုသောအခါ သူ၏ ဝမ်းကွဲညီ အစ်ကိုတော်သူ ကံတူအကျိုးပေး မကွာရာမင်းသားက အာဏာပါးကွက်သားတို့အား သုံးဆယ်မင်းသားကို မသတ်ဘဲ မျက်စိကိုသာ ဖောက်ပစ်ရန် တောင်းပန်သည်။ မျက်စိ ဖောက်ပစ်လိုက်ခြင်းဖြင့် ထီးနန်းဆက်ခံနိုင်ခွင့်မရှိတော့ဘဲ အသက်နှင့်ကိုယ် မြဲရန်အတွက် တောင်းပန်ခြင်းဖြစ်သည်။ စိတ်ထိခိုက်နေသော မကွာရာမင်းသားအား သုံးဆယ်မင်းသားက "ညီတော် ချမ်းသာပေးပါလို့ တောင်းပန်နေလို့ မတော်ပါဘူးကွာ၊ တို့သေရမှာပဲ၊ ဒါဟာ ထုံးစံပဲ၊ မင်းလည်း ဘုရင်ဖြစ်လာရင် ဒီလိုပဲ အမိန့်ပေးရမှာပဲ၊ သေဖို့က ပါလာတာ သေကြတာပေါ့။ ဂရုစိုက်မှာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အသနားခံ မနေပါနှင့်တော့" ဟု ပြောခဲ့သည်။ သူတို့ အတူတကွပင် ကံတော်ကုန်ကြသည်။

တိုင်တားမင်းကြီးနှင့် ရနောင်မင်းသားတို့သည် မင်းသား၊ မင်းသမီးများအား မရဏပြည်သို့ ပို့ရာတွင် ကိုယ်ထိလက်ရောက် ပါဝင်ကုည့်ခဲ့သည်ဟု ပြောကြသည်။ အသတ်ခံရသည့်အထဲတွင် သုံးလသား မဟာသွေးကလေးငယ်တစ်ဦးလည်း ပါသည်။ အထိန်းတော်က ချီ၍ လွှတ်ရာသို့ ထွက်ပြေးပြီး ကယ်ခဲ့သော မင်းသမီးကလေးအကြောင်း ကျွန်တော် ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

မိဖုရားနှစ်ပါးအနက် တစ်ပါးက သွေးပျက်ဖွယ်တို့ကို ဇာတ်

ကြောင်းလှန်ရင်း ဤသို့ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ အားလုံးသည် စုဖုရားလတ် ဆိုးညစ်မှုကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ပြောသည်။ သိပေါသည် ဆိုးညစ်သူမဟုတ်သော်လည်း စုဖုရားလတ်စကား နားထောင်နေရသူဖြစ်သည်။ မိန်းမကြောက်ရတဲ့သူဟာ ဘယ်လိုလူမျိုးလဲ ကြည့်လေ။

ဤကား မိမိကို လုပ်ကျွေးသမှု ပြုနေသူ လင်ကို ရိုသေရမည်။ ဆရာမလုပ်ရ လှင်ကိုဘုရား၊ သားကိုသခင် ဟူသော အယူအဆဖြင့် ကြီးပြင်းလာသော မြန်မာအမျိုးသမီးများ၏ တွေးခေါ်နေကျ အတွေးအခေါ်ပင်တည်း။

မြန်မာတို့၏ စိတ်နေစိတ်ထားကို ပြောသောအခါ မြန်မာတို့သည် ကရုဏာတရားနှင့် တရားမျှတမှု သဘောကို အလွန်အလေးပေးထားကြောင်းကို ကျွန်တော် ဖော်ပြရလိမ့်မည်။ စိတ်သဘောကောင်းသော အင်္ဂလိပ်များသည် နောင်ဘဝတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးအဖြစ် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ စံစားရလိမ့်မည်ဟု မြန်မာတို့က ယုံကြည်ကြသည်။

ခုနစ်ရွာစား မိဖုရား၏ သမီးတော် ၅ ပါးအနက် အချို့မှာ ယခုအချိန်အထိ လူမမယ်များသာ ရှိသေးသည်။ ဤ မင်းသမီးကလေးများသည် ကလေးအရွယ်မှစ၍ အထီးကျန်ဘဝဖြင့် တထိတ်ထိတ် နေခဲ့ရသော အရွယ်ရောက်ပြီး အငြိုကြီးများကဲ့သို့ ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ ဖြစ်နေကြသည်။ သူတို့သည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကွပ်မျက်သည့်အမိန့်ကို စောင့်မျှော်ရင်း ထောင်ထဲတွင် ၃ နှစ်နေခဲ့ရသည်။ သို့သော် သူတို့သည် မဟာသွေးဝီဝီ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ကြသည်။ မိန်းမတို့အိမ်၌ ရွှေပေးလှိုမရ ဆိုသည်နယ် သိက္ခာရှိကြသည်။

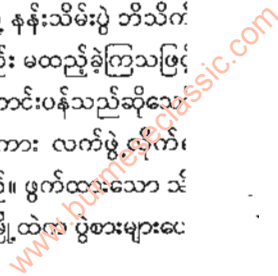
မစ္စစ်အန်ထရန်၏ မောင် မစ္စတာကလိဂရစ်ဒီသည် သင်္ဘောပေါ်တွင် ၃ ရက်မျှ စီးနင်းလိုက်ပါလာပြီး မြန်မာစကားတတ်သဖြင့် မဟာနွယ်များသည် ကပ္ပတိန်ဂျက်နှင့်ကျွန်တော်တို့အား စကားစမြည်ပြောနိုင်သည်။ ကျွန်တော်တို့ အစုန်ခရီးသွားရင်း မစ္စတာကလိဂရစ်ဒီ၏ ညီမှာ မြန်မာတို့၏ သတ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရသည်။ သို့သော် သူသည် ဤသို့အသတ်ခံရသည်ကို ပြီးမှသိသည်။ ဘုံဘေးဘားမားပိုင် သစ်ဖောင်များကို ဆယ်ရှု

အတွက် မစ္စတာကလိဂရစ်ဒီ သင်္ဘောပေါ်မှ ဆင်းသွားသောအခါ စကားပြန်မရှိတော့သဖြင့် မဟာနွယ်များသည် အထီးတည်ဖြစ်နေကြသည်။

သူတို့သည် သူတို့အချင်းချင်း စိုးရိမ်သောကဖြင့် စကားပြောနေကြရင်း လမ်းတွင် တွေ့မြင်ရသော ဘုရားပုထိုးများကို မကြာခဏ ပျာပျာသလဲ ရိုခိုးပူဇော်ကြသည်။ သူတို့သည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦးလည်း ချစ်ခင်ကြသည်။ လမ်းတွင် ဖူးရသော ဘုရားများသည် သူတို့အတွက် ရိုခိုးရန် အတိအကျပြောရလျှင် ဆုတောင်းရန်အတွက် အကွက်ကောင်းများ ဖြစ်နေသည်။ အမှန်အတိုင်း ပြောရမည်ဆိုလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ ဆုတောင်းရုံနှင့် ဘုရားက မ၊ နိုင်မည်မဟုတ်။ ကံတရားက စီမံသည့်အတိုင်းသာ ဖြစ်မြဲပင်။ သူတို့သည် နောက်ဆုံး အားကိုးရာအဖြစ် ဆုတောင်းခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

မဟာနွယ်များတွင် အများအားဖြင့် မိထွေးတော်ဟုခေါ်သော မွေးစားအမေ အထိန်းတော် ၂၀ ရှိသည်။ မဟာသွေးဖြစ်သော မင်းသမီးများသည် မိမိတို့ကလေးကို နို့မတိုက်ရချေ။ အထိန်းတော်များကသာ မိမိ၏ သွေးသားကဲ့သို့ ပြုစုတိုက်ကျွေးရသော တာဝန်ကိုယူရသည်။ ဤအထိန်းတော်များက မင်းသမီးများထံ စစားသောအခါ ဒူးထောက်၍ ဝပ်စားရသည်။ အထိန်းတော်များသည် အရှင်သခင်မကလေးများအား ကြင်ကြင်နာနာ တစ်ခါတစ်ရံ ပွတ်သီးပွတ်သပ် ယုယုယယ ပြုစုပြီး အလွန်သယောဇဉ် တွယ်တာကြသည်။ မင်းသမီးအားလုံးသည် ဆင်းရဲညှိုးနွမ်းနေကြပေပြီ။

သူတို့၏ ပစ္စည်းများသည် သူတို့ ဒုက္ခတွေ့စဉ်ကပင် ဆုံးရှုံးခဲ့ကြသည်။ လွန်ခဲ့သော ၂ နှစ်က စုဖုရားလတ်က သူ့ နန်းသိမ်းပွဲ ဘိသိက် မင်္ဂလာပြုစဉ် မဟာနွယ်တို့က ဘာမှ လက်ဖွဲ့ပစ္စည်း မထည့်ခဲ့ကြသဖြင့် လက်ဖွဲ့ပစ္စည်း ထည့်ကြရမည်ဟု တောင်းပန်ရာ တောင်းပန်သည်ဆိုသော်လည်း အလွန်ရက်စက်လှသော အမိန့်သာဖြစ်ရကား လက်ဖွဲ့လိုက်သဖြင့် ဤမဟာနွယ်အားလုံး ချွတ်မြိုကျသွားသည်။ ဖွက်ထားသော သံမဟုတ် သိမ်းထားသော လက်ဝတ်ရတနာများကို မြို့ထဲက ပွဲစားများပေး

သည့် ဈေးဖြင့် ထုတ်ရောင်းကြရသည်။ ရောင်းရသမျှမှာ စုဖုရားလတ် လက်ဖွဲ့အတွက် ပစ္စည်းများ ဝယ်လိုက်ရသဖြင့် လက်ချည်းသာကျန်တော့ သည်။ စုဖုရားလတ်သည် ကံခေသော ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ ပစ္စည်းများ ကို တပ်မက်စရာမလိုအောင် လက်ဝတ်ရတနာတွေ အောတိုက်ပြီး ပေါများ လှလေရာ ဤသို့လုပ်ခြင်းသည် မဟာနွယ်များအား အခြေပြုတ်အောင် လုပ်လိုက်သော ရာဇနည်းပရိယာယ်တစ်ခုသာ ဖြစ်သည်မှာ သံသယ ဖြစ်စရာမလိုတော့။

ဗြိတိသျှအစိုးရက အမျိုးသမီးများအား အငြိမ်းစား ရိက္ခာတော် များ ပေးလိုက်သဖြင့် ခံစားနေရသော ဒုက္ခမှသက်သာရာ ရသွားသည်။ ခုနစ်ရွာစား မိဖုရားနှင့် အသက် ၁၈ နှစ်မှ ၂၈ နှစ်အတွင်းသာ ရှိသေး သော သမီးတော် ၅ ပါးတို့အတွက် တစ်လလျှင် ၄၉ ၀၀၀ ရသည်။ အလွန်ကံကောင်း၍ လွတ်သွားသည်ဟု ပြောကြသော မြောက်ရွှေရေး မိဖုရားနှင့် သမီးတော်တို့မှာ တစ်လလျှင် ၄၉ ၁၅၀ ရကြသည်။ မဟာနွယ် အားလုံးထဲ၌ ဤသားအမိနှစ်ဦး၏ ဉာဏ်ထက်မြက်မှုနှင့် ချင့်ချိန်ဆုံးဖြတ် မှုများကို ထူးကဲစွာ တွေ့ရသည်။ သူတို့ နှစ်ဦးသည် အခြားသူများထက် ပို၍ ခံစွဲရသူများဖြစ်သည်။ မြန်မာပြည်တွင် နောက်မင်းတက်လာလျှင် ညောင်ရမ်းမင်း၏ သားတော်ကို ထီးနန်းတင်ပေးလိမ့်မည်ဟူသော ယုံကြည် ချက်ဖြင့် သူတို့နှစ်သိမ့်နေကြသည်။

သို့သော် ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် နည်းပါးလှ သော အငြိမ်းစားလစာ ရိက္ခာကိုသာ ပေးသဖြင့် မင်းသမီးတို့ စိတ် အကြီးအကျယ် ထိခိုက်သွားကြသည်။ သူတို့တောင်းသည့်အတိုင်း မပေး နိုင်စေကာမူ မဟာစိမဟာသွေး အနွယ်တော် ဖြစ်သူများအား ဤမျှ မဖြစ် စလောက် ထောက်ပံ့ကြေးကလေးသာ ပေးသည်မှာ ရှင်းမပြတ်အောင် ပင် ဖြစ်သည်။ ကာနယ်စလေဒင်က အနည်းငယ်မျှ ပို၍ ပေးစေလိုသော် လည်း သူက ၆၀ တောင်းလျှင် ၃၀ သို့ဖြတ်၊ ၂၀ တောင်းလျှင် ၁၀ သို့ ဖြတ်ပစ်မည်ဟု ကျွန်တော်ကြားရသည်။

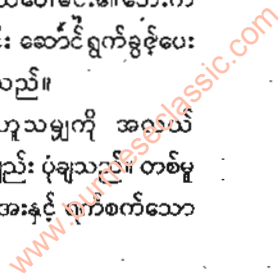
ဘုရင်ခံချုပ်ကဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံတော် အတွင်းဝန်ကဖြစ်စေ၊ အငြိမ်း

စား ထောက်ပံ့ကြေး နှုန်းထားကို အမြန်ပြန်လည် ပြုပြင်ပေးကောင်းပါ သည်။ ကိုယ့်အကျိုးစီးပွားကိုသာ ကြည့်သူဟု ပြောနေကြသော တိုင်တား မင်းကြီးတွင် ပစ္စည်းဥစ္စာ အလုံအလောက် ရနေပြီးလျှင် မယုံသင်္ကာလည်း ဖြစ်သည့်အထဲမှပင် တစ်လ ၂၅၀ ပေးသေးသည်။

တစ်ဦးလျှင် ၁ ကျပ်နှုန်းဖြင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ခရီးသည်ဖြစ်သော မဟာနွယ်များ ထမင်းမိုးအတွက် တစ်နေ့လျှင် ၄၁ ကျပ်ကျ အလောင်း သူရားသင်္ဘော မာလိန်မျိုးကို သုံးခွင့်ပြုထားသည်။ သူတို့အား ထမင်းနှင့် အမဲသားဟင်းကိုသာ အဓိကကျွေးသည်။ ခရီးတစ်ထောက်နားသော ဆိပ်ကမ်းတစ်ခုနှင့်တစ်ခုကြားတွင် ကံအားလျော်စွာပင် နွား ၂ ကောင် ၃ ကောင် ဝယ်ရသည်။ မဟာနွယ်အမျိုးသမီးများကို အလွန်မကျယ်လှ သော ပထမတန်း၌ထားသည်။ အရာရှိတစ်ဦး ပထမတန်းသို့ ရောက်လာ ရာ သူတို့အိပ်ခန်းများအတွင်းသို့ ဝင်ပြေးကြပြီး သူပြန်သွားသည်အထိ ရှောင်နေကြသည်။ မိဖုရား နှစ်ပါးက ဂရုတစိုက်ဖြင့် မိန်းမစိုးတာဝန်ကို နိုင်နိုင်နင်းနင်း ဆောင်ရွက်သည်။ ပုန်းနေရန် အချက်ပေးလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူတို့သည် မဆိုင်းမတွ စိတ်ပါလက်ပါ နာခံကြသည်။

ရတနာပုံနန်းတွင်း နိုင်ငံရေးကျင့်သုံးပုံများကို သူတို့မှတ်သား တွေ့မြင်ခဲ့သည့်အတိုင်း ကျွန်တော်အား မဟာနွယ်များက ဖောက်သည်ချ ပါသည်။ သူတို့ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံခံစားခဲ့ရသော အန္တရာယ်အသွယ်သွယ် ဒုက္ခအဝံနှင့် သူတို့၏သားချင်းများ အသတ်ခံခဲ့ကြရသည်ကို ပြောပြ သောအခါ သီပေါမင်းအပေါ်လည်း ပုံမချ။ သီပေါမင်းကိုလည်း ရန်ငြိုး လိုခြင်းမရှိ။ သီပေါမင်းသည် နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းသူဖြစ်သည်ဟု သူတို့က သံယောဇဉ်ငြိနေသေးသော အသံဖြင့်ပြောသည်။ သီပေါမင်း၏ဘေးက ရှိသူများသည် သီပေါမင်းအား သူ့စိတ်ရင်းအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခွင့်ပေး မည်ဆိုလျှင် လူသတ်ပွဲများ ဖြစ်မည်မဟုတ်ဟုဆိုသည်။

ဖြစ်ခဲ့သမျှသော ဘေးဆိုးအန္တရာယ်ဟူသမျှကို အလွယ် နန်းမတော် ဆင်ဖြူရှင်မနှင့် စုဖုရားလတ်တို့အပေါ်ချည်း ပုံချသည်။ တစ်မူ ထူးခြားလှသော မိဖုရားခေါင်ကြီးသည် သွေးအေးအေးနှင့် ဂုဏ်စက်သော

နှုတ်ခမ်းမှတစ်ပါး သနရုပ်ပ ရှိသည်။ ထက်မြက်သောဉာဏ်နှင့် ဖြတ်လတ် မှုကိုဆောင်လျက် ရှိသော မျက်လုံးကြီးများရှိသည်။ မြန်မာတစ်ယောက် အနေဖြင့် အသားမညှင်းလှသည်။ မိဖုရားကြီးတွင် နောက်လန်လျက်ရှိသော အလောင်းမင်းတရားကြီးအနွယ် နဖူးတော်ရှိသော်လည်း သီပေါမင်းတွင် ဤနဖူးမျိုးမရှိ။ ကျယ်ပြန့်သောနဖူးတော်သာရှိသည်။

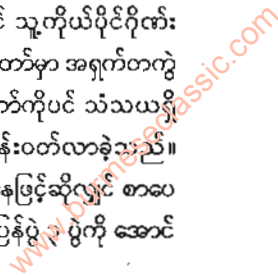
သူတို့အတွက် လုံခြုံရာ လောကနိဗ္ဗာန် မဲဇာသို့အပို့ခရီး သင်္ဘောပေါ်တွင် ကံဆုံ၍ ကျွန်တော်လိုက်ပါခဲ့ရစဉ်က တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အလွန်ကွဲပြားခြားနားလှသော မိဖုရား မင်းသမီးတို့က နန်းတွင်းအရေး တော်ပုံ ပြစ်ပေါ်ခဲ့ရပုံ အခြေအနေ အစုံစုံကို သူတို့တွေ့ခဲ့ရသည့်အတိုင်း ဇာတ်ကြောင်းပြန်ကြသည်။ မင်းတုန်းမင်းကိုယ်တော်တိုင် ရွေးချယ်ခဲ့သည့် အိမ်ရှေ့မင်းကို သားတော်များကလုပ်ကြံ၍ အိမ်ရှေ့မင်း ကံကုန်သည့် အချိန်မှစ၍ အန္တရာယ်များလှသော အိမ်ရှေ့အရိုက်အရာကို မည်သူမှ မပေး တော့ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ သို့ရာတွင် အရေးပေးခံရသော သမီးတော် စလင်းစုဖုရားကိုမူ ထီးနန်းဆက်ခံမည့် မင်းသားနှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြား ရန်အတွက် တစ်ပင်တိုင်မင်းသမီးအဖြစ် ထားခဲ့သည်။ မင်းတရားကြီးနှင့် ခုနစ် ရွာမိဖုရားတို့မှ ဖွားမြင်သော သားတော်အကြီးဆုံး မကျရာမင်းသားနှင့် စလင်းစုဖုရားတို့ လက်ထပ်ထိမ်းမြားရန် ဖြစ်သော်လည်း စလင်းစုဖုရား က သူ့ခမည်းတော် နတ်ပြည်စံတော်မမူမီ လက်မထပ်လိုဟု သာယာညှင်း ပြောင်း အကြောင်းပြ၍ ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ ဝို၍ သေချာစေရန်အတွက် ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ဝတ်၍ သီလရှင်လုပ်သွားသည်။

မင်းတရားကြီးက အကြီးဆုံးသားတော်အား အရိုက်အရာလွှဲ ရန် လက္ခဏာပြခဲ့သည်။ မိဖုရားခေါင်ကြီး (အလယ်နန်းမတော် ဆင်ဖြူ ရှင်မဖြစ်သည်)သည် အလွန်အကြံကြီး၍ သမီးတော် ၃ ပါးရှိသည်။ သို့သော် သားတော် မထွန်းကားချေ။ တပင်တိုင်မင်းသမီးနှင့် လက်ထပ် ထိမ်းမြားမည်ဖြစ်သော မင်းသား တစ်ပါးပါးဖြစ်စေ သူတို့သည် ဆင်ဖြူရှင်မ၏ သမီး တော်(စုဖုရားလတ်)၏ တက်လမ်းကို ပိတ်မည့်သူ များသာဖြစ်သည်။ ထို အချိန်တွင် မင်းတရားကြီး နာမကျန်းဖြစ်တော်မူရာ

အကယ်၍ သူသာ နတ်ရွာလားရပါက လူသတ်ပွဲဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်၍ သား တော်များအားလုံး ကို ရှေ့တော်သို့ခေါ်၍ အချင်းချင်း မသင့်မတင့်မဖြစ် ထြဘဲ ချစ်ချစ်ခင်ခင် နေထိုင်သွားကြရန် ဆုံးမလေသည်။ မင်းသားများ အသီးသီးအား ခွဲဝေ ချထားသော ဒေသအသီးသီးသို့ သွားရောက် အုပ်ချုပ်ရန်နှင့် နန်းတော်မှ မထွက်မီ သမီးတော်များကို နှုတ်ဆက်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်။ နှုတ်ဆက်ရမည့်အဆောင်ကိုလည်း သတ်မှတ်ပေး သည်။ မင်းတရားကြီးမှာ အသက်စိုးရိမ်ရသောအခြေအနေရောက် နေပြီ ဖြစ်ရာ အလယ်နန်းမတော်ကြီးက မင်းသားများနယ်ပယ်အသီးသီးသို့ ရောက်သွားပါက ထောင်ထားခြားနားကြတော့မည်ဖြစ်၍ မင်းသားများ အားဖမ်းဆီး၍ နန်းတွင်း၌ ချုပ်နှောင်ထားရန် အမိန့်တော်ထုတ်လိုက်သည်။

မင်းတရားကြီး၏ အမိန့်တော်ကို တန်ပြန်လိုက်သော ဆင်ဖြူ မရှင်၏ ရဲရဲတောက်အမိန့်ထွက်လာသောသတင်းကို ဆင်ဖြူမရှင်က မည်သူနှင့်မှမတွေ့ရအောင် ကြပ်မတ်ထားသည့် မင်းတရားထံ ယူဆောင် လာသည်။ သားတော်များအား ဖမ်းဆီးရန်အမိန့်ကို မည်သူထုတ်သနည်း ဟု မင်းတရားကြီးက မေးခွန်းထုတ်သည်။ မင်းတရားကြီး အမျက်ပြင်းစွာ ရှုလေပြဖြစ်ရာ ဆင်ဖြူမရှင်နှင့် ဝန်ကြီးတို့၏ အသက်မှာ ဖက်နှင့်ထုပ်ထား ရသည့် အန္တရာယ်ဆိုက်လာသည်။ ဤအန္တရာယ်ကို ဘိန်းဆီတိုက်ကျွေး ခြင်းဖြင့် ဖယ်ရှားလိုက်သည်။ မင်းတရားကြီး နတ်ပြည်စံတော်မူပြီးလျှင် သားတော်၊ သမီးတော် အများအပြားကို ထောင်တွင်းအကျဉ်းထားလိုက် သည်။ သီပေါမင်းသားကို ရင်ခွင်ပိုက်ဘုရင်အဖြစ် ကြေညာလိုက်သည်။

သီပေါမင်းအား အရိုက်အရာ ဆက်ခံရန်အတွက် အလယ် နန်းမတော်က ရွေးချယ်ခြင်းမှာ သီပေါမင်းသားတွင် သူ့ကိုယ်ပိုင်ဂိုဏ်း မရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သီပေါမင်းသား၏ မယ်တော်မှာ အရှက်တကွ မမည်ပျက်လျက်ရှိပြီး သီပေါမင်းသား၏ ဇာတိတော်ကိုပင် သံသယရှိ ထြသည်။ သီပေါမင်းသည် ၇ နှစ်သားမှစ၍ သင်္ကန်းဝတ်လာခဲ့သည်။ နှည့်သိမ်မွေ့သော အမူအရာရှိ၍ မြန်မာမင်းသားအနေဖြင့်ဆိုလျှင် စာလေ ခိုယတ္တိ ကောင်းစွာတတ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ စာပြန်ပွဲ ပွဲကို အောင်

မြင်ခဲ့သည်။ သီပေါမင်းနှင့် အလယ်နန်းမတော်ကြီး၏ ဒုတိယသမီးတော်ကို လက်ဆက်ပေးရလျှင် အိမ်ရှေ့မင်းသားများနှင့် အခြား မင်းသားများကိုလည်း အပျောက်ရှင်းလိုက်လျှင် အလယ်နန်းမတော်သည် အာဏာကို လက်ကိုင်ထားပြီး သူ့သမီးတော်များ၏ နောင်ရေးကိုလည်း စိတ်အေးရပေလိမ့်မည်။

သမီးတော်များနှင့် လက်ထပ်ခြင်းကိစ္စ အောင်မြင်စွာဆောင်ရွက်ပြီးနောက် သီပေါမင်းအား ဘုရင်အဖြစ် ကြေညာလိုက်သည်။ သို့သော် သက်ဆိုင်သူများအနေနှင့်ကား ကြောက်ဖွယ်လိလိ အန္တရာယ်ရှိလာသော အခြေအနေပင်တည်း။ အလယ်နန်းမတော် ဆင်ဖြူမရှင်၊ မိဖုရားခေါင်ကြီး၊ စုဖုရားလတ်နှင့် ဝန်ကြီးများ၏ အမိန့်ဖြင့် လူသတ်ပွဲကြီးကို ဆင်နွဲခဲ့သည်။ ပထမတွင် ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်သောသတင်းများ ကိုယ်စားလှယ်တော် (အင်္ဂလိပ်)က မပေါက်ကြားအောင် တားမြစ်ပိတ်ပင်ရန် ကြံရွယ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ညောင်ရမ်းမင်းသားနှင့် ညောင်အုပ်မင်းသား ညီနောင်တို့ လွတ်မြောက်သွားခြင်းနှင့် အခြားအခြေအနေများအရ လျှို့ဝှက်ထားရန် မဖြစ်နိုင်တော့ရကား ကင်းဝန်မင်းကြီးက နိုင်ငံတော်အကျိုးအတွက် လိုအပ်သည့်အလျောက် ဆောင်ရွက်ရခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဥပဒေဓလေ့ထုံးစံအရ ဆောင်ရွက်ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကာကွယ်လေသည်။

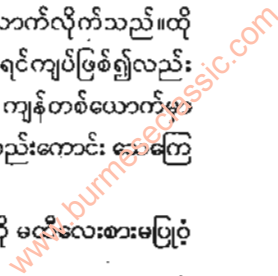
ကျန်ရစ်သူအနွယ်တော်များက တိုင်တားမင်းကြီးကို အလွန်ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသည်ဟု ပြောကြသော်လည်း လူသတ်ပွဲနှင့်ပတ်သက်၍ တိုင်တားမင်းကြီးသည် ထူးထူးခြားခြား တာဝန်ရှိသည်ဟု မဆိုကြချေ။ စုဖုရားလတ်နှင့် မယ်တော် ဆင်ဖြူမရှင်တို့ မိဖုရားနစ်ပါးကိုသာ သူတို့က အပြစ်တင်သည်။

သူတို့က စုဖုရားလတ်သည် အလွန်ကြမ်းကြုတ် ရိုင်းစိုင်းသူ၊ ခက်ထန်သူ၊ ဘာလုပ်ရလုပ်ရ လက်မတွန့်သော မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။ မိဖုရားခေါင်ကြီး၏ အမိန့်တော်ကို မနာခံလျှင် ဝန်ကြီးများသည်ပင် သေဆေးနှင့်တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။ သီပေါမင်း နန်းတက်သောအခါ သီပေါမင်းက မင်းသားအဖြစ် ချီးမြှောက်ခဲ့သူ လက်စွဲတော်

ရနောင်မင်းသား၏အဖြစ်ကို မဟာနွယ်များက ဥပမာတင်ပြကြသည်။ ထိုအချိန်က သီပေါမင်းသည် သူ့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရသော ကိစ္စများအတွက် နောင်တကြီးစွာ ရနေချိန်တွင် ရနောင်မင်းသား၏ ဆွဲဆောင်မှုကြောင့်ရက်သေစာ သုံးဆောင်တော်မူတတ်လာသည်။ ရနောင်မင်းသားကပင် မြန်မာ့ရွှေနန်းဆက် အစဉ်အလာအရ တောင်နန်း၊ မြောက်နန်း၊ အနောက်နန်း၊ အရှေ့နန်းဟူ၍ မိဖုရားကြီးလေးပါးအား ပြည့်အောင် နောက်ထပ် တော်ကောက်၍ စံစားခံစားရန် ဆက်လက်တွန်းပြန်သည်။ စုဖုရားလတ် ပြောသရွေ့ နားထောင်နေရသဖြင့် လူတွေက မယားကြောက်ရသူဟု လျှောက်ပြောင်နေကြပြီဟု သီပေါမင်းအား မြောက်ထိုးပင့်ကော်လုပ်သည်။

မိဖုရားခေါင်ကြီးမှာ အလွန်တကြားဖြစ်သွားပြီး ရနောင်မင်းသားသည် ဘုရင်အားလုပ်ကြံရန် ကြံစည်နေသည်ဟု စွဲချက်တင်လေသည်။ ဝန်ကြီးတွေက စွဲချက်ကို ထောက်ခံလာအောင်လုပ်ပြီး တရားခံအား ဖမ်းဆီးခွင့်အမိန့်တော်ကိုလည်း စုဖုရားလတ်က ရခဲ့သည်။ ရနောင်မင်းသားမှာ ထောင်ဝရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် လည်မျိုညှစ်သတ်ခံရသည်။ ရနောင်မင်းသားသည် ကတ်ကြေးဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ စီရင်သွားသည်ဟု သံတော်ဦးတင်ရာ မင်းတရားကြီးက ယုံကြည်သည်။ ၁ နှစ် ၂ နှစ်အတွင်း နောက်ထပ်တင်မြှောက်သော မိဖုရားများ ကံတော်ကုန်သွားကြသည်။ ၎င်းတို့အထဲမှ မိဖုရားတစ်ပါးကို တိုင်တားမင်းကြီးက ထိမ်းသိမ်းထားရပြီးလျှင် စုဖုရားလတ်ထံမှ ကွပ်မျက်ရန် အမိန့်ရောက်လာကြောင်း ထိုမိဖုရားအား တိုင်တားမင်းကြီးက ပြောလေသည်။ ကြမ္မာငင်နေသော ထိုအမျိုးသမီးက "ကျုပ်ကိုမသတ်ပါနဲ့၊ အဆိပ်သောက်ပါမယ်" ဟုပြောသည်။ သူသည် ထွက်သွားပြီး အသင့်ရှိသော အဆိပ်ကိုသောက်လိုက်သည်။ ထိုမိဖုရားများအနက်မှ တစ်ယောက်သည် လေထိုးရင်ကျပ်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ တစ်ယောက်မှာ ဖျားနာ၍လည်းကောင်း၊ ကျန်တစ်ယောက်မှာ မည်သူက သတ်မှန်းမသိဘဲ ဥပဏ္ဍဒက ကံကြောင့်လည်းကောင်း သေကြေသည်ဟု ဘုရင်အား သံတော်ဦးတင်သည်။

နန်းတွင်း၌ စုဖုရားလတ်နှင့် မယ်တော်ကို မလီခလေးစားမပြုဝံ့

ကြောင်းမှာ ဟိုးလေးတကျော် ဖြစ်နေသောကိစ္စ ဖြစ်သည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ စိတ်သဘောတော်မှာ ကောင်းပါ၏။ သို့သော် စုဖုရားလတ်တို့ သားအမိနှစ်ယောက်က ခြယ်လှယ်ကြိုးကိုင်ကာ မိမိတို့အသက်ကို သူတို့နှစ်ယောက်လက်သို့ ဝကွက်အပ်ထားရသော ဝန်ကြီးများ၏ ဩဇာအောက်သို့ ရောက်နေသည်။

စုဖုရားလတ်ထံ ခစားနေရသော မင်းသမီးတစ်ပါးက အမြဲကြုံတွေ့ခဲ့ရသော နန်းတွင်းဘဝကို ပြောပြသည်။ မိဖုရားခေါင်ကြီးက သူ့ကို နှစ်ခြိုက်မြှောက်စားသည်မှာ မိဖုရားခေါင်ကြီး အဘယ်မျှစိတ်ဆိုးဆိုး၊ ကြမ်းကြမ်း သူက မိဖုရားခေါင်ကြီးအပေါ် အန္တရာတ ဖွဲ့မျိုးကို ခံခဲ့ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မိဖုရားခေါင်ကြီးကား အားလုံးအပေါ်တွင် အလွန်ဆိုးသည်သာဖြစ်သည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီးသည် နံနက် ၉ နာရီ၌ အတူတကွ ပွဲတော်တည်ကြသည်။ အနီး၌ အပျိုတော်တစ်ဦးနှစ်ဦးသာ စောင့်ရသည်။ နေ့ ၂ နာရီတွင် လက်ဖက်ရည်တော်ဆက်ရပြီး ညစာကို ၆ နာရီတွင် ပွဲတော်တည်သည်။ ဘုရင်မင်းတရားကြီးသည် အလွန်ပြင်းထန်သော သေရည်သေရက်ကို မသုံးဆောင်ချေ။ နန်းတက်ပြီး လအနည်းငယ်မှအပ ဘုရင်ကြီးသည် အလွန်အကျွံအောင် မမှီဝဲတော့ချေ။ ထိုစဉ်ကသာ ရနောင်မင်းသား၏ သွေးဆောင်မှုအရ အလွန်အကျွံ မှီဝဲခဲ့သည်။ အရက်တန်ခိုးကြောင့် ထလာသောဒေါသအရှိန်ဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် သတ်တော့မလို လှံတစ်ချောင်းဆွဲ၍ အပျိုတော်များအား လိပ်ပြာစင်သွားအောင် လိုက်လေတော့သည်။ မိဖုရားခေါင်ကြီးကိုပင် လှံနှင့်လိုက်ခဲ့ဖူးသည်။

ညဏ်အတော်ထက်ပုံရသော အခြား မင်းသမီးတစ်ဦးက သီပေါမင်းသည် ရနောင်မင်းသားက အားပေးအားမြှောက်ပြု၍ ရထားသော မိဖုရားသစ်ကလေးများနှင့် အခန်းတံခါးပိတ်ပြီး စန္ဒရားနှိပ်ရန်အတွက် အပျိုတော်များနှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီးကို လိုက်သတ်တော့မယောင် ဟန်ဆောင်ပြီး မောင်းထုတ်တတ်သည်ဟု ပြောသည်။

၆ နာရီထိုး ညစာပွဲတော်တည်ပြီးသောအခါ ဝန်ကြီးများ အစုံ

အညီဖြင့် ည ၉ နာရီအထိ ညီလာခံသဘင် တက်ရောက်သည်။ ဤညီလာခံသို့ တစ်ခါတစ်ရံကလွဲ၍ မိဖုရားခေါင်ကြီး တက်လေ့မရှိ။ သို့သော် မိဖုရားခေါင်ကြီးသည် ကိုယ်တိုင်သွားရောက် နားမဆင်လိုသည့်အခါတွင် အပျိုတော်တစ်ယောက်ကို စေလွှတ်ပြီး နားထောင်ခိုင်းခြင်းဖြင့် ညီလာခံတွင် ပြောသမျှကိုစွဲကို အမြဲသိရလေသည်။ ဤအရေးကိစ္စတို့ကို မိဖုရားခေါင်ကြီးသည် မင်းသမီးများနှင့် အခြားသူများကို ပြောခဲ့သည်။ ဝန်ကြီးတွေကို သူက အမိန့်မပေးဘဲ ဘုရင်ကို တစ်ခွန်းပြောလိုက်ရုံပါပဲ ပြောသည်။ သို့ရာတွင် ဘုရင်၏အမိန့်မပါဘဲ မိဖုရားခေါင်ကြီးသည် လူတွေကို သေဒဏ်ပေးရန်အမိန့်ကို ကောင်းကောင်းကြီးပေးခဲ့သည်။ မြို့ဝန်မောင်ခြံနှင့် ရွှေလုံဗိုလ်တို့သည် ဤသို့သောကိစ္စများအတွက် မိဖုရားခေါင်ကြီး၏ လက်ရုံးဖြစ်ကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သူမသိဘဲ ကွပ်မျက်ပစ်လိုက်သူ ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဘယ်ရောက်နေသနည်းဟု အမေး ရှိတော်မူတတ်သည်။ ထိုအခါ ၎င်းတို့သည် ၉၆ ပါးသောရောဂါဖြင့် သေဆုံးသွားကြသည်ဟု သံတော်ဦးတင်သည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်တွင် သူ့မိဖုရားများသာရှိသည်။ အပျိုတော်တွေပင် စကားမပြောရချေ။ မိဖုရား ၃ ပါးလည်း ဘဝတစ်ပါးပြောင်းသွားကြပြီ။ ထို ၃ ပါးအနက် ၂ ပါးကို မိဖုရားခေါင်ကြီးအမိန့်ဖြင့် တိုင်တားမင်းကြီးက ကွပ်မျက်ပစ်လိုက်သည်။ ဤအဆိုမှာ နန်းတွင်းသူများ၏ အဆိုမျှသာဖြစ်သည်။ ခိုင်လုံသော ယုံကြည်မှုဖြစ်သည်ဟု အပြီးအပြတ်မယူဆနိုင်သေးပေ။ ထိုမိဖုရား ၂ ပါးကို ချက်ခြင်းသတ်ပစ်သည်မဟုတ်။ တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး တစ်နှစ်ခွဲခြား၍ သတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ စုဖုရားလတ်က အထက်စီးရလျက်ရှိပြီးလျှင် သီပေါမင်းသည် စုဖုရားလတ်နှင့် အလွန်ညက်ညောလှသည်။ စုဖုရားလတ်၏ ကျေးဇူးတော်တွေ ပုံနေသည်ကို သီပေါမင်းက သိတော်မူပြီးလျှင် စုဖုရားလတ်မယ်တော်သည် သူနှင့် သူ့မယ်တော် (လောင်းရှည်)တို့ အရှက်တကွအကျိုးနည်း ဖြစ်နေစဉ်တွင် မှစကြည့်စုခဲ့သည်။ သူ့မယ်တော်မှာ နန်းတော်မှမင်း၍ ဥယျာဉ်တွင်း၌ အိမ်နိမ့်စံနေရသည်။ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးက သီပေါမင်း၏မယ်တော်ကို သတ်ဖို့

ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် မျှော်ကြီးမတ်ကြီးများက မင်းတရားကြီး၏ ရာဇအိန္ဒြေနှင့် သာသနာပြုမင်းဟူသော ဂုဏ်သတင်းကို ထိခိုက်စေမည့် အသရေယုတ်ဖွယ်အမှုကို မပြုဘဲ ဆင်ခြင်တော်မူရန် လျှောက်ထားသဖြင့် မသတ်ခွဲခြင်းဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူသည်။

နတ်ရွာစံဘုရင်ကြီးက အဘယ်ကြောင့် သီပေါမင်း၏ မယ်တော်ကို ရွှေစိတ်တော်ငြိခဲ့ရသနည်းဟု မေးသောအခါ ကျွန်တော်အား ပြောပြသူ မင်းသမီးက ပြီးစေခဲ့ဖြင့် နာနာမိဟုဆိုသည်။ အမှန်မှာ မင်းတရားကြီးက တစ်ပါးသော ဘုန်းကြီးအားဝန်တိုရန် အကြောင်းတစ်ခု သူ့တွင်ရှိနေသည်ဟု တွေးမိသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ အသက် ၆ နှစ်၊ ၇ နှစ် အရွယ်ကပင် သီပေါမင်းသားကို သင်္ကန်းဝတ် ပေးခဲ့သည်။ စုဖုရားလတ်၏ မယ်တော်က သီပေါမင်းသားအား အခြားမင်းသားများထက် သဘောကောင်းသည်။ သီပေါမင်းသားအနေဖြင့် ဆင်ဖြူရှင်မှတစ်ပါး မျက်နှာထောက်စရာ အခြားသူမရှိ။ ဆရာတော်ကြီးများထံတွင် ပညာသင်ကြားလာခဲ့ရသဖြင့် အခြားမင်းသားများထက် စာပေပရိယတ္တိ တတ်သည်။ သူ့သမီးတော် တစ်ပါးနှင့် သီပေါမင်းသားကို ဘုရင်ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးပြီး ပေးစားမည် ဟု ဆင်ဖြူရှင်မက အကြံရတော်မူသည်။ ထိုအကြံအတိုင်း ဖြစ်အောင် လည်း လုပ်ခဲ့သည်။

အလယ်နန်းမတော် ဆင်ဖြူမရှင်၏ ကျေးဇူးတရားကို ထောက်ထားသဖြင့် သီပေါမင်းသည် စုဖုရားလတ်၏ ကြီးဆွဲရာ က၊ နေခြင်းဖြစ်သည်။ ခိုင်းသရွှံ့ လုပ်နေရခြင်းဖြစ်သည်။ သူကား စိတ်ကောင်းသဘောကောင်း ရှိသူဖြစ်သည်။ ဘာသာတရားကို လေ့လာခဲ့သူဖြစ်ရာ ဘာသာတရားက သီပေါမင်းအား စိတ်သဘောထား နူးညံ့စေသည်။ သူ့ဘေးဝင် လူတွေကသာ လမ်းမှားကို မပို့ဘူးဆိုလျှင် လူသတ်ပွဲတွေပေါ်မည်မဟုတ် သူ့သဘော စိတ်ဆန္ဒအလျောက် မည်သူ့ကိုမှ သတ်မည်မဟုတ်။

ဘုရင်မင်းမြတ်သည် စာပေကျမ်းဂန်တို့ကို အခါအားလျော်စွာ ဖတ်ရှုလေ့ရှိသည်။ မကြာခဏ ကြွရောက်ချီးမြှင့်သော ဆရာတော် သံဃာတော်များအား သီပေါမင်းသည် အလွန်ရိုသေကိုင်းရှိုင်းသည်။

သီပေါမင်းသည် ညနေခင်းများတွင် ဥယျာဉ်တော်၌လည်းကောင်း၊ နန်းတွင်း၌လည်းကောင်း၊ စုဖုရားလတ်နှင့် စကားစမြည်ပြော ရယ်မောရင်း စံပယ်လေ့ရှိသည်။ သီပေါမင်းသည် စုဖုရားလတ်ကို အလွန်မြတ်နိုးတော်မူသည်။

လက်စွဲတော်ကြီး ရနောင်မင်းသားနှင့်ပတ်သက်၍ မဟာနွယ်များက သူသည် နန်းတွင်း လူပျိုတော်သားတစ်ဦးဖြစ်၍ သီပေါမင်း ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် သီပေါမင်း၏ ရင်းနှီးသော သူငယ်ချင်းဖြစ်သည်။ သီပေါမင်းသားက သူ့သားထီးနန်းစိုးစံရလျှင် ရနောင်မင်းသားကို မင်းသားအဖြစ် သူကောင်းပြုချီးမြှောက်မည်ဟု ကျိန်တွယ်ပြောခဲ့ဖူးသည်ဟု ပြောပြသည်။ ဤကတိအတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ရနောင်မင်းသားက သီပေါမင်းသားအား မိဖုရားအများအပြားထားရန် ဆွဲဆောင်သောအခါတွင် သူသည် စုဖုရားလတ်၏ မျက်မာန်တော်ညှိုးခြင်းကို ခံရလေတော့သည်။ ရနောင်မင်းသားသည် စုဖုရားလတ်က ရွှေစိတ်တော်ငြိကြောင်း ကြားရသောအခါ “ငါဟာ သခင်တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းကိုပဲ သစ္စာရှိရလိမ့်မယ်၊ ဘုရင်မင်းမြတ် သစ္စာကိုပဲ ခံမယ်၊ ဘုရင်က ငါ့ကို မြတ်နိုးနေတဲ့ဟာ ဘယ်သူ့ကို လူထင်ရမတုံး” ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

သူသည် တရားဥပဒေကို သူ့လက်စုတ်ထဲထည့်ထားပြီး ချောချောလှလှမြင်သရွေ့ကို တော်ကောက်ခါ မကျေနပ်၍ တိုင်လားတောလား လုပ်မည့် ဖအေနှင့် လင်တွေကို သေမင်းဆီပို့ပစ်လိုက်သည်။ ရနောင်မင်းသားကို အသေအလဲကြောက်ဟန်ပေါ်နေသော စုဖုရားလတ်က မျှော်ကြီးမတ်ကြီးများကို အပြစ်တင်ရင်း ရနောင်မင်းသားကို ပုန်ကန်ရန် ကြံစည်သည်ဟု စွဲချက်တင်လေသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်က ဖမ်းဆီးရန်ထုတ်လိုက်သော အမိန့်ကို ကွပ်မျက်ရန်ဟု အဓိပ္ပာယ်ကောက်၍ နာရီမဆိုင်း ကွပ်မျက်လိုက်သည်။ ရနောင်မင်းသား၏ ပစ္စည်းပစ္စယမှာ မနည်းလှပေ။ သူ၏ ကျောက်သံပတ္တမြား လက်ဝတ်ရတနာများကို နန်းတော်သို့ ယူဆောင်လာသည်ကိုတွေ့သော စုဖုရားလတ်က “သူက ငါ့ထက်တောင် မြွေးနေပါကလား” ဟု ဒေါသနှင့် လွှတ်ကန်ပြောမိသည်။ ထိုစဉ်က “ကတ်ကြေး”

အကြောင်းကို ယုံကြည်ခဲ့သော်လည်း ပြီးခဲ့သော နိုဝင်ဘာလ (ပါတော်စဉ်) တွင် သစ္စာအဖောက်ခံရသဖြင့် အတိဒုက္ခရောက်ရတော့မည့်အခါတူ သူ့လက်စွဲတော်ဟောင်းကြီးကို အမှတ်ရ၍ “ရနောင်သာရှိနေရင် ဒီကိစ္စငါ့ကိုကယ်မှာပဲ” ဟု ဥဒါန်းကျူးခဲ့သည်။

ရနောင်မင်းသားသည် အတော်ထက်မြက် မာန်ပြင်းလှသူတစ်ယောက် အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဘုရင်အား အကြံဉာဏ်များ တိုင်ပင်ပေးဆောင်ရာတွင် ပိဿလေးနှင့် နံဘေးပစ်လိုက်သလို မြောင်ပြောတတ်သည် စုဖုရားလတ်အား မတန်တဆလုပ်ချင်ရာလုပ်ရန် ခွင့်ပေးထားသဖြင့် ပေါ်လာ မည့် နိုင်ငံရေးအန္တရာယ်ကို ရနောင်ကမြင်သောကြောင့် အကယ်စုဖုရား လတ်က တိုင်းပြည်ကိုအုပ်စိုးထားကြောင်း သိကုန်လျှင် လူတွေက သီပေါ မင်းအား လက်ညှိုးထိုး၍ သီပေါသည် ဘုရင်မဟုတ်၊ စုဖုရားလတ်ကမှ ဘုရင်ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်ဟု ဘုရင်အား လျှောက်ထားသည်။ ဤတိုင်းသော အကြံဉာဏ်ကို ပေးဆက်ခြင်းဖြင့် သူသည်ကိုယ့်သေတွင်းကို တူးခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့ ပြောင်ပြောင် ပြောလာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မိဖုရား ၄ ပါးထားရန် ပြောခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ စုဖုရားလတ်အနေဖြင့် ခွင့်မလွှတ်နိုင်သောကိစ္စ ဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ရနောင်မင်းသားသည် သီပေါမင်းလက်ထက်တော်တွင် စောစောစီးစီး ဇာတ်သိသွားရလေသည်။

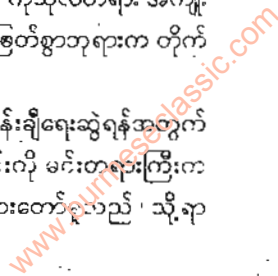
ဘုရင်မင်းမြတ်သည် အားလပ်သည့်အချိန်များတွင် စားပရိယတ်စာပေဖတ်ရှုရန် ဝါသနာထုံတော်မူသည်။ ဘုရင်စာတိုက်တော်အဖိုးတန် ပါဠိပေပုရိတ်များ၊ မြန်မာရာဇဝင်များဖြင့် ပြည့်နှက်နေ သည့် ဤစာပေကျမ်းဂန်များမှာ နန်းတော်တွင် ရောင်းကြဝယ်ကြသဖြင့် ပုဂ္ဂလိကဝယ်သူများလက်သို့ ပြန်ကြိုသွားမည့်အန္တရာယ် ရှိသည်။ သို့ နေဘုန်းတော်ကြီး ကိုးလံဘက်က ဝိုလ်ချုပ်အားတိုင်သဖြင့် စာအုပ်ရေးရောင်းချခြင်း ရပ်စဲသွားသည်။ ပေထုပ်အတော်များများမှာ ပေရွက် ပေထုပ်ကို ရွှေချဟာသံာ ပြဒါးသုတ်ကာ ပိုးစဖြင့် ရစ်ပတ်ထားသည်။ ဝိုလ်ချုပ်ရည်ရွယ်ချက်သည် စာအုပ်ကို အလွန်တန်ဖိုးထားသော အင်္ဂလိပ်

တက္ကသိုလ်တစ်ခုခုကိုသော်လည်းကောင်း၊ တက္ကသိုလ်အများကိုသော်လည်းကောင်း ပို့ပြီး ဤပေထုပ်များကို ဥရောပတိုက်သားများ လေ့လာရန် ဖြစ် သည်ဟု ကျွန်တော်ထင်သည်။ မစ္စတာ ကိုးလံဘက်သည် မြန်နိုင်သမျှ မြန်မြန် ဤစာအုပ်များကို စာရင်းကောက်ထားလိမ့်မည်။

စာအုပ် တစ်အုပ်နှစ်အုပ်မှာ ရာဇဝင်ရှိသောစာအုပ်ဖြစ်သည်။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားခဲ့သော အနစ်သာရ ပြည့်လွှမ်းသည့် ဝိပဿနာကျမ်းတစ်ဆူကို တစ်နေ့တွင် ကောက်တွေ့သည်။ ယင်းကျမ်းသည် ပါဠိနိဿယ ပေထုပ်ငယ်တစ်ဆူဖြစ်၍ မြေဒူးမင်းသမီး ကိုးကွယ်ခဲ့သော ကျမ်းဖြစ်သည်။ မြေဒူးမင်းသမီး၏ အမည်ကို ပထမတွင် မင်းသမီးဟူရေးထားပြီး မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၁၉၄ ခု (၁၈၃၃) တွင် မိဖုရားကြီး ဖြစ်လာသောဟု ဖော်ပြထားသည်။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါမိဖုရားမှာ ၁၈၀၉ မှ ၁၈၃၇ အထိ စိုးစံခဲ့သော ဘကြီးတော်ဘုရင်၏ မိဖုရားတစ်ပါးပင်ဖြစ်ရမည် ဘကြီးတော်ဘုရား၏ လက်ထက်တော်တွင် မြန်မာလက်နက် နိုင်ငံကြီးအား ပထမဆုံး ကျွန်တော်တို့လက်နက်ဖြင့် ဝင်ရောက်ဖဲ့ယူခဲ့သည်။ ဤကျမ်း ကိုပိုင်သော နှောင်းလူများက မိဖုရားကြီး၏ နာမတော်ကို ဖျက်ထားသော်လည်း ဖတ်၍ရပါသေးသည်။

အခြားကျမ်း၊ သို့မဟုတ် ကျမ်းတွဲများမှာ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ အဖြစ်တော်အစုံကို ဖော်ပြထားသော စာအုပ်ဖြစ်သည်။ ပန်းချီတော် ဦးစန္ဒာအား မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးက ၅၅၀ နိပါတ်တော် ရေးဆွဲရန် အမိန့်တော်မြတ် ချမှတ်သည်။ “အဇာတသတ်မင်း၏ အမိန့်ဖြင့် ဝဿကာရပုဏ္ဏားအား ဆံပယ်စေသည်မှစ၍ ပါဠိပုတ်ပြည် (ဇေတဝန်) ကျောင်းတော်တွင် တရားနာပရိသတ်အပေါင်းအား ကုသိုလ်တရား အကျိုးပေးပုံ၊ တရားရေးအေး အမြှိုက်ဆေးကို သဗ္ဗညုတမြတ်စွာဘုရားက တိုက်ကျွေးနေပုံထိဖြစ်သည်”

နန်းတော်အတွင်း ကိုးခန်းဆောင်ကို ပန်းချီရေးဆွဲရန်အတွက် စီစဉ်ပေးသည်။ နိပါတ်တော်ကားများ မေးဆွဲခြင်းကို မင်းတရားကြီးက စိတ်ဝင်စားလေရကား မကြာခဏ ကြွရောက်ရုစားတော်မူသည်။ သို့ရာ

တွင် ပန်းချီဆရာသည် ဝမ်းလျားမှောက်၍ ရေးဆွဲနေခြင်းဖြစ်ရာ မင်းတရားကြီး၏ ရှေ့တော်မှောက်တွင် အတော် ကသိကအောက်ဖြင့် အနေရခက်လှသည်။ သို့သော် သနားဖွယ် ပန်းချီတော်ဆက်၏ ဒုက္ခမှာ ဤမျှပင်မကသေး။ တစ်နေ့တွင် ဆောင်လှူမှူးဟူသောဘွဲ့ဖြင့် နာမည်ဆိုးဖြင့် ဟိုးလေးတစ်ကျော်ဖြစ်နေသော လက်သုံးတော်လှူပျိုတော် သားတစ်ယောက် နှင့်အတူ မင်းတရားကြီး ကြွချီလာသည်။ ပန်းချီတော်၏ အမယ်လေး တရမည့်နေရာကို လှူပျိုတော်သားက တက်နင်းလိုက်ရာ အသည်းခိုက် နာသွားသည်။ သနားဖွယ် ပန်းချီတော်မှာလည်း ရိုသေမှုမင်းတရားကြီး အားကြောက်ရွံ့မှုနှင့် လုပ်သင့်မလုပ်သင့်ကိုပင် မစဉ်းစားနိုင်တော့ဘဲ ထွေး ခံတော်ကိုကောက်ကိုင်လိုက်ကာ သူ့အား မညာမတာလုပ်လိုက်သူ၏ ငယ်ထိပ်ကို ဝန်းကနဲပေါက်လိုက်လေသည်။ မင်းတရားလည်း အလန့် တကြား ထတော်မူပြီးလျှင် သူ၏ ရှေ့တော်မှောက်တွင် မဖွယ်မရာပြုရပါ မည်လောဟု ရာဇမာန်တော်ရှာသွားကာ ပန်းချီဆရာအား သျှောင်ဆွဲ နန်းထဲက ဆွဲထုတ်စေသည်။ သူ့အား ဓါးမဆိုင်းဘဲ ကွပ်မျက်ရမည်ဖြစ်သော်လည်း ပါရမီထူးသော ပန်းချီဆရာတစ်ဦး ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သာသနာပိုင် ဆရာတော်ကြီး၏ ကြားဝင်မေတ္တာရပ်ခံမှုကြောင့် အသက် ချမ်းသာရာ ရသွားသည်။

ဦးစန္ဒာကား သူရေးနေသော နိပါတ်တော်ကားများကို လက်မသတ်လိုက်ရတော့ချေ။ သို့သော် မင်းတရားကြီးထက် အသက်ရှည်ရှည်နေရပြီးလျှင် လွန်ခဲ့သော ၄ လ ကမှ ကွယ်လွန်သွားသည်။ သူရေးဆွဲသော နိပါတ်တော်ကားများသည် အင်္ဂလိပ်ရင်ခွင်ပိုက်ကျောင်းများ၌ အရပ်ကစာအုပ်အဖြစ် ရောက်သွားချေတော့မည်။ မြန်မာပြည်တိုက်ပွဲမှ ပြန်လာသောဖခင်၏ပါလာသည့် လက်ဆောင်ပစ္စည်းအဖြစ် သားသမီးတွေထံ ပြုကြပေတော့မည်။ ထို့နောက်တွင်ကား တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် မလွဲတမ်းမီးစာအဖြစ်ရောက်၍ ဇာတ်သိမ်းသွားရချေတော့မည် ဖြစ်သည်။

**အခန်း (၁၃)
မြင်ကွန်းမင်းသား**

အင်္ဂလိပ်တို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုမီက ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မှူးကြီးမတ်ကြီးတို့သည် ပွန်ဒီချာရီ၌နေပြီး သီပေါမင်း ထီးနန်းကို လုရန်ချိန်နေသော မြင်ကွန်းမင်းသားအား သူတို့အတွက် ကြောက်စရာ အကောင်းဆုံး ရန်သူဟု သဘောထားသည်။ အင်္ဂလိပ်တွေတက်လာသည့် အချိန်အထိ ထီးနန်းပြန်ရလိမ့်မည်ဟု ထင်နေကြသော မြင်ကွန်းမင်းလား၏ မျှော်လင့်ချက်မှာ အင်္ဂလိပ်တို့ သိမ်းပိုက်အောင်မြင်သွားသဖြင့် ခဲလေသမျှသဲရေကျ ဖြစ်သွားရသည်။

၁၈၈၀ ခု၊ အောက်တိုဘာလတွင် မြင်ကွန်းမင်းသားနှင့် ပတ်သက်၍ မြင်သစ်နှင့် နားလည်မှုရအောင်လုပ်ရန်နှင့် မြင်ကွန်းမင်းသားကို အကဲခတ်ရန်အတွက် ရတနာပုံနေပြည်တော်မှ ပွန်ဒီချာရီသို့ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ စေလွှတ်မှတော်မည်ဟု သီပေါမင်းက အကြံတော်ရသည်။ ဤသို့ စေလွှတ်လိုက်သောအခါ ကျွန်တော့်သတင်းစာတိုက်မှ မစ္စတာပိုင်ကား မြန်မာတို့၏ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်လမ်းစဉ်မှ ဝန်ထူးများ၍ ဤသို့ ခွဲထွက်လာရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်အတိအကျကို အမိအရသိရန်နှင့် မြင်ကွန်းမင်းသား၏ သဘောနှင့် လိုလားမျှက်ကို အကဲခတ်ရန်ဖြစ်သည်။ ဉာဏ်ထက်၍ အလိုရမ္မက်ကြီးလှသော မြင်ကွန်းမင်းသား၏ အောက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းအရာများမှာ မစ္စတာပိုင်မှတ်စု၏ ကျေးဇူးပင်ဖြစ်ပါသည်။

ခမည်းတော်၏ တိုင်းပြည်မှာ နေမဖြစ်၍ ထွက်ခွာလာကတည်းက နေလာခဲ့သော နေရာများအနက် ၆ ကြိမ်မြောက်နေရာဖြစ်သော ပွန်ဒီချာရီ ဌ မြင်ကွန်းနေထိုင်ခြင်းမှာ အချက်နှစ်ချက်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ပင်လယ် ကမ်းခြေတွင်ဖြစ်၍ သူ့အနေနှင့် နောက်တစ်နေရာသို့ အခက်အခဲများစွာ မတွေ့ရဘဲ လစ်ထွက်သွားနိုင်သော နေရာဖြစ်ခြင်းမှာ အဓိကအချက်ဖြစ် သည်။ ဒုတိယအချက်မှာ အထွေအထူးမဟုတ်။ အင်္ဂလိပ်ပိုင်နက် မဟုတ် သောနေရာ ဖြစ်သည်ဆိုသောအချက် ဖြစ်သည်။ ပွန်ဒီချာရီကား တစ်နှစ် ပတ်လုံး သုသာန်တစ်စ သင်္ချိုင်းဝက်သို့ပင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လှသည်။ ဧည့်သည်တစ်ယောက် မျက်စေ့လည်၍များ ရောက်လာလျှင် မိုးပေါ်က ကျလာသလားဟု တအံ့တဩဖြစ်ကြသည်။

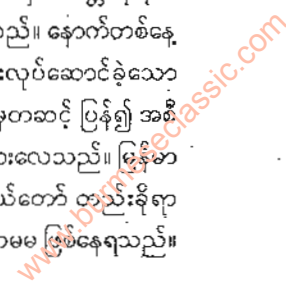
တိတ်ဆိတ်ခြင်း မင်းမူလျက်ရှိသော မြို့တွင်းသို့ နောက်တော် ပါ အခြံအရံများဖြင့် တစ်ထီးတစ်နန်း တစ်ဆောင်တယောင်နေပြီးလျှင် ထို နေရာသို့ ယင်းလူစီမံများကဲ့သို့ပင် ဆန်းကျယ်သောအပတ်အစား မကြား ဘူးသော ဘာသာစကားကို ပြောဆိုသောသူ များ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် လုပ်ခြင်းဖြင့် မြန်မာမင်းသားဟု အများက ခေါ်ဆောင်ကြသော မြင်ကွန်း မင်းသားသည် တစ်မြို့လုံးကို လှုပ်လှုပ်ရွှေ့ ဖြစ်ပွားစေခဲ့သည်။ မြင်ကွန်း မင်းသားသည် မျက်နှာဖြူများနေသော ရုပ်ကွက်တွင်နေထိုင်၍ သူ၏ စံအိမ်တော်မှာ မြို့မြောက်ဘက် ဆင်ခြေဖုံးနှင့် ထိစပ်လျက်ရှိသော သာမောဗွယ်အုန်းတောနှင့် ပင်လယ်၏ အလယ်ဗဟို တွင် တည်ရှိသည်။

မဒရပ်စီးရထားဖြင့်လာသော ခရီးသည်များထဲတွင် မြန်မာနာ ယောက်ပါသည်။ တစ်ဦးမှာ မန္တလေးရှိ သီပေါမင်း၏ နန်းတော်မှ များမတ် ကြီးဖြစ်သည်။ မဒရပ်သို့ ရန်ကုန်မှ သင်္ဘောတိုက်ရိုက်သွားလျက်ရှိပြီး မဒရပ်နှင့် မြန်မာပြည် ၂၃ ဟိုသွားရာ ရေလမ်းခရီးရှိ ပွန်ဒီချာရီမြို့တွင် မြင်ကွန်းမင်းသားက နေထိုင်လျက်ရှိရာ အဝင်အထွက်များလှသဖြင့် မည်သူကမှ ဂရုတစိုက် ဝေဖန်ပြောဆိုခြင်း မရှိတော့ပေ။ ပွန်ဒီချာရီသို့ မီးရထားရောက်လာသော အခါတွင်ကား အပေးရောက်မင်းသားသည်

ဘုရင်၏ လူယုံတော်များအလာကို စောင့်စားလျက်ရှိကြောင်း ထင်ရှားလာ သည်။ အုန်းတောရိပ် ခပ်မှောင်မှောင်ထဲမှ မီးရထားထွက်လာသောအခါ တွင် တောက်ပသော မြန်မာအဝတ်အစားကို ဝတ်ဆင်ထားသည့် မြန်မာ တစ်စုကို ဘူတာရုံတွင် စောင့်ကြိုလျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။ သူ့ ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ထွက်လာရာ လမ်းရောက်နေပေပြီ။ တနင်္ဂနွေနေ့ ရထားတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၊ နိုင်ငံခြားရေးဌာန လက်ထောက် အတွင်းဝန် ဦးပေါ်ထွန်း ထက်မငယ်သော အရာရှိတစ်ဦး ပါလာလိမ့်မည် ဟု မြင်ကွန်းမင်းသားက သိပြီးဖြစ်သည်။

ဘူတာရုံပလက်ဖောင်းတွင် စုရုံးနေကြသူများသည် မြန်မာအဖွဲ့ ပြန်သွားသောအခါ သူတို့အင်အားနှင့် ဩဇာကြီးမားပုံကို ပြလိုက်သဖြင့် မြန်မာဘုရင်အား သူတို့မြင်သည့်အကင်း ပြန်၍ လျှောက်တင်လိမ့်မည် ဟူသော ကြံရွယ်ချက်ဖြင့် စောင့်နေဟန်တူသည်။ ဘုရင်ကိုယ်စားလှယ် တော်များအား ရန်မူသည့် အပြုအမူမျိုးကိုလည်း မဟုတ်ချေ။ သို့သော် ကိစ္စများပေါ်ပေါက်လာခဲ့လျှင် မြန်မာမျိုးကြီးမတ်ကြီးများအားစောင့်ရှောက် နိုင်ရန်အတွက် ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့က အစောင့်ကို မှာကြား၍ ချထား ခြင်းဖြစ်သည်။ မကြာမီတွင် အင်အားပြုပွဲလေးမှာလည်း ပြီးဆုံးသွားပြီး လျှင် ဤမြို့တွင် ဤတစ်မျိုးတည်းသာရှိသော လက်တွန်းလှည်းပေါ်သို့ တက်၍ မြန်မာနှစ်ယောက် တစ်တွဲစီက ကူလီများအား မြန်နိုင်သလောက် မြန်မြန် တီးလှိုမိရန်ပြောသည်။

နေ့လယ်ပိုင်းတွင် သီပေါမင်း၏ ကိုယ်စားလှယ်တော်များသည် ဘုရင်အသစ်နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးသည်။ ဘုရင်ခံအသစ်မှာ ဓေတ္တဘုရင်ခံ ဖြစ်၍ အိန္ဒိယပြည်တွင် အမှုထမ်းရန်အလာတွင် ဖြစ်သည်။ နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ကိုယ်စားလှယ်တော်အဖွဲ့သည် ရွေးရွေးလုပ်ဆောင်ခဲ့သော ကိစ္စများကို မန္တလေးနေပြည်တော်သို့ ကာလကတ္တားမှတစ်ဆင့် ပြန်၍ အစီ ရင်ခံရန်အတွက် အပ်ကရီနက်လမ်းဆုံသို့ ထွက်ခွာသွားလေသည်။ မြန်မာ ကိုယ်စားလှယ်တော်အဖွဲ့ မပြန်မချင်း ကိုယ်စားလှယ်တော် တည်းခိုရာ ဟိုတယ်၌ အစောင့်ချထားသော ကုလားပုလိပ်မှာ ရင်တမမ ဖြစ်နေရသည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်၏ ကိုယ်စားလှယ်တော်များ ရောက်နေကြောင်း သတင်းကို မြင်ကွန်းမင်းသား မရမိအချိန်ကလေးအတွင်း သူထံသို့ မစွတာ ဝိုက် ရောက်ရှိသွားရာ မြင်ကွန်းမင်းသားမှာ စိတ်အားတက်ကြွလျက်ပင် ရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ သူ၏ စံအိမ်တော်မှာ အတော်ကျယ်ဝန်းသည်။ အိမ်ရှေ့တွင်လည်း ကျယ်ဝန်းသောခြံရှိ၍ လမ်းဘေးတစ်လျှောက် ဆောက်ထားသော အိမ်နီးချင်းများထက် သာသည်။ ဤအိမ်သည် ပြင်သစ်အစိုးရ ပိုင်ဖြစ်ပြီး ဘုရင်ခံ၏အတွင်းဝန် နေလေ့ရှိသောအိမ် ဖြစ်သော်လည်း မြင်ကွန်းမင်းသားက ဤအိမ်နှင့်တကွ သူတပည့်များနေရန် အခြားအိမ် ၃ လုံးစလုံးကိုပါ အမြဲသဘောမျိုးဖြင့်နေပြီး ထုံးစံအတိုင်း လခပေးနေသည်။ ပြင်သစ်ပိုင် ဤမြို့သို့ရောက်သည့်အချိန်မှစ၍ ရန်ကုန်မှရောက်လာသော လူငယ် ၆၀ ခန့် မင်းသားထံ လာရောက်ပူးပေါင်းနေထိုင်ကြသည်။ သို့သော် သူလူများသည် လူငယ်တွေချည်းကား မဟုတ်။ အောက်ဝရံတာ ဌ ခါးကိုင် လမ်းလျှောက်၍ အရွယ် အတော်ထောက်နေပြီးလျှင် မျက်နှာထားတင်းတင်းနှင့် လူတစ်ယောက်စောင့်နေသည်။ အခြား အသက်အရွယ်ကြီးသော မင်းသား၏ လူများ နောက်မှ အလျှိုလျှိုထွက်လာကြသော်လည်း အစောင့်၏လက်ထဲမှ ခါးတစ်ခုသာလျှင် လက်နက်အဖြစ် တွေ့ရသည်။

အသက်အရွယ်ကြီးကြီးထဲမှ မြင်ကွန်းမင်းသား မန္တလေး၌ ပုန်ကန်နေစဉ်က ပါဝင်ခဲ့သော ဦးမှီဆိုသူမှာ အထူးခြားဆုံးဖြစ်သည်။ သူ့သခင်မင်းသားနှင့်အတူ ထွက်ပြေးလာကာ ရန်ကုန်၌ အများဆုံးနေခဲ့သည်။ မြင်ကွန်းမင်းသား အကျယ်ချုပ်ခံရစဉ်က မင်းသားထံ မကြာခဏ လာရောက်ပြီး မင်းသား၏ အဓိကဆက်သွယ်ရေးတာဝန်ခံ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ယခုအခါတွင်မူ ပွန်ဒီချာရီ၌ အတူတကွ လာရောက်နေထိုင်လျက်ရှိပြီး မြင်ကွန်းမင်းသား၏ နန်းရင်းဝန်ဖြစ်နေပြီးလျှင် သူ့ကို နန်းရင်းဝန်ဟုပင် ခေါ်ကြသည်။ မြန်မာလူငယ် လူစွမ်းကောင်းတစ်ယောက်မှာ ဖိုးသင်အမည် ရှိသော မွတ်ဆလင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဤလူငယ်၏ ဇာတွေများလှသော ဝတ်စုံကြောင့် ဘူတာရုံတွင် ထင်ပေါ်ခဲ့သူဖြစ်ပြီးလျှင် သူသည် မြန်မာပြည်၌ မြို့ပြိုင်ခဲ့သူဖြစ်ကာ သီပေါမင်း၏ ကျောက်တွင်းများ၌ ပတ္တမြား

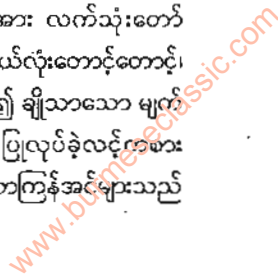
ကျောက် ရောင်းဝယ်နေသူဖြစ်သည်။ ဖိုးသင်သည် အမြင်အားဖြင့် ရှင်လူထွက်နတ်သားရှိသော်လည်း မြင်ကွန်း၏ အရေးတွင် လက်စွမ်းပြခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

သူ့အစွမ်းကြောင့်သာလျှင် မြင်ကွန်းမင်းသားသည် အနာမိမု ပြင်သစ်ပိုင်နက်သို့ လွတ်မြောက်ထွက်ပြေး လာနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခု အချိန်အထိ ညီတော် မြင်းခုံတိုင်းမင်းသား နေလျက်ရှိသော အနာမိမြို့တော်မှ ရုပ်ဖျက်၍ မြင်ကွန်းမင်းသားအား ထုတ်ယူရသော ခက်ခဲသည့် တာဝန်ကြီးတစ်ခုလုံးကို တာဝန်ယူခဲ့သော မွတ်ဆလင်ဖြစ်သည်။

ပွန်ဒီချာရီမှ နောင်အခါ မြင်ကွန်းမင်းသား လွတ်မြောက်ထွက်ပြေးရေးအတွက် ကြိုးပမ်းခဲ့သူ အာမေနီယံ အင်ဂျင်နီယာ ဆီပန်အုပ် အကြောင်းကို များစွာရေးသားခဲ့ကြသော်လည်း သူ့အား “အောင်ပန်း” ဟူသော ပေးထားသည့်ဘွဲ့သည် ထိုက်တန်ကြောင်းကိုမူ လက်တွေ့ပြုရန် လိုသေးသည်။ လွန်ခဲ့သော ၂ နှစ်ခန့်မှစ၍ မင်းသားနှင့် လာရောက်ပူးပေါင်းပြီးလျှင် ဥရောပဘာသာစကားများကို တတ်ကျွမ်းသဖြင့် သူ့သခင်ဖြစ်သူ မင်းသားအတွက် ကောင်းကောင်းကြီး အသုံးဝင်ခဲ့သည်။

မြင်ကွန်းမင်းသား ညစက်တော်ခေါ်ချိန်တွင် သူလူများက စောင့်ကြည့်သောထုံးစံရှိသည်။ မင်းသား၏ လုံခြုံမှုအတွက် နောက်တော်ပါများက တစ်ညလျှင် ၃-၄ ဆိုင်းခွဲ၍ စောင့်ကြည့်သည်။ အပြင်ဘက်ဝင်းထဲတွင် ပုလိပ်သား ၁ ယောက် ၂ ယောက်ရှိသည်။ သို့သော် ရတနာပုံမှ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ ကိုယ်စားလှယ်များ အလည်လာရောက်စဉ်က ယာယီအစီအစဉ်အနေဖြင့်သာ အစောင့်ချထားခြင်းဖြစ်သည်။

စံအိမ်တော်ကြီး တစ်ခန်းလုံး အပြည့်ရှိသော ဧည့်ခန်းတွင် စံတော်မူလျက်ရှိသော မင်းသားထံသို့ ကျွန်တော့်အား လက်သုံးတော်တစ်ဦးက ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ အရပ်မနိမ့်မမြင့် ကိုယ်လုံးတောင့်တောင့်၊ အသက် ၄၀ ခန့် ကွက်လည်းကွက်၊ ပိုင်းလည်းပိုင်း၍ ချိုသာသော မျက်နှာထားနှင့် အန္တရာယ်များလှသော စွန့်စားမှုကြီးကို ပြုလုပ်ခဲ့လင့်ကစား ဤစွန့်စားမှု၏ အရိပ်အရောင်ကိုမရှိသော ဤလက္ခဏာကြန်အင်များသည်

ကား မြင်ကွန်းမင်းသား၏ ပုံသဏ္ဍန်ဖြစ်၏။

သူ၏ အဝတ်အစားတို့မှာ သာမန် မြန်မာအဝတ်အစားမျှသာ ဖြစ်၍ တန်ဆာဆင်ထားခြင်း မရှိပေ။ အပေါ်အင်္ကျီအဖြူ တိုင်းရင်းလက် ယက်ပုဆိုးအစင်း၊ သျှောင်ကို ထိပ်လယ်တွင်ထုံးထားပြီး တဘက်ပဝါကို ပေါင်းထားသည်။ မင်းသားကို အမြင်အားဖြင့်ကြည့်၍ သူ့နောက်တော် ပါးများနှင့် ခွဲခြား၍မရပေ။ သို့သော် နောက်တော်ပါးများသည် မြန်မာ ဘုရင်များရှေ့တော်၌ သွားသည့်နည်းတူ မင်းသားရှေ့တွင်ဝပ်၍ ဒူးထောက် သွားရသည်။ သူ၏စကားပြန်သည် မင်းသားအား လျှောက်တင်သော အခါ၌ပင် ဒူးထောက်လက်အုပ်ချီ၍ တင်လျှောက်ရသည်။ မြင်ကွန်း မင်းသားသည် အလွန် သိမ်မွေ့ပျော့ပျောင်းလှသော ဟန်သန္တာန် ရှိလေ ရာ ဤမျှဖော်ပြခြင်းငှာ မစွမ်းသာအောင် စိတ်သဘောကောင်းလှသော သူတစ်ဦးအား ရာဇဝင်တွင်စေမည့် ရာဇဝင်တို့ကို ကျူးလွန်ခဲ့သူပါဟု ပင် ပြောရမှာ ခက်လှပေသည်။ လွန်ခဲ့သော အနှစ် ၂၀ ခန့်က ခမည်းတော် ဘုရင်ကို ပုန်ကန်ခဲ့သဖြင့် ခမည်းတော်အပြေးကောင်းပြီး ရုပ်ဖျက်ကောင်း၍ သာ ဘုရင်ကိုလုပ်ကြံသူ၊ ခမည်းတော်ကိုသတ်သူ၊ အဇာတသတ်မဖြစ် လိုက်ရသောမင်းသားဟုဆိုက ယုံနိုင်ပါမည်လော။

သို့သော် နန်းလုမှု တိုက်ပွဲကြီးဖြစ်စဉ်က ဦးလေးတော်လည်း ဟုတ်၊ ယောက္ခမလည်းမှန်သော ၂ ဘက်တော်စပ်သောမင်းသား (ကနောင်) သည် မြင်ကွန်းမင်းသား၏ လုပ်ကြံမှု ဓါးစာကို ခံသွားရသည်။ ရန်ကုန်၌ ခိုလှုံနေစဉ်အတွင်း မိမိအား စောင့်ရှောက်ထားသူကို ဉာဏ်နီ ဉာဏ်နက် ဆင်ပြန်သဖြင့် အင်္ဂလိပ်အစိုးရက သူ့အား အန်ဒမန်ကျွန်းသို့ နှင်လိုက်ရသော တဇောက်ကန်းကလေးပင် ဖြစ်သလော။

သူ ငယ်စဉ်က မှားခဲ့သော ဤအဖြစ်အပျက်ကို အနည်းငယ်မျှ ရည်ညွှန်းရင်း ယခုအခါ သူသည် တစ်မူပြောင်းသွားသောသူ ဖြစ်နေပြီဟု မြင်ကွန်းမင်းသားက ကြေညာသည်။ သူ အဝေးရောက်နေစဉ်အတွင်း တတ်ကျွမ်းခဲ့သော ဟိန္ဒူစတန်နိဘာသာဖြင့် မြင်ကွန်းမင်းသားက ဤသို့ အတိအလင်းပြောသည်။ "တစ်လျှောက်လုံး အင်္ဂလိပ်အစိုးရဟာ အမှား

တွေကို အခုအထိ လျှောက်လုပ်လာတယ်။ ကျုပ်စိတ်ရင်းကို မသိလိုဘဲ ဒီအနှစ် ၂၀ အတွင်းမှာ ကျုပ်ဟာ ဘာမှပြောင်းလဲမှုမရှိဘူးလို့ အစိုးရက ထင်နေတယ်။ တစ်သက်လုံး ကလေးချည်းဖြစ်နေဘူးဆိုတာကို မေ့နေ ကြတယ်။ သူတို့ကို ကျုပ်ပြောတာ ကြာလှပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်စကား ကို သူတို့မယုံဘူး၊ ကျုပ်ထီးနန်းစံရတဲ့အခါမှာ ကျုပ်ဟာ လူတိုင်းနဲ့ ချစ်ချစ် ခင်ခင်နေမယ်၊ ကျုပ်ရဲ့ရည်ရွယ်ချက်ဟာ ကျုပ်တိုင်းသူပြည်သားတွေ အေးအေးချမ်းချမ်းနေဖို့ပဲ ဆိုတာကို အင်္ဂလိပ်အစိုးရနဲ့ တစ်ကမ္ဘာလုံးသိ အောင် ပြပါမယ်ဆိုတာကို မယုံကြဘူး။ အိမ်နီးချင်းတွေနဲ့ စစ်ဖြစ်နေရင် ဘယ်နဲ့လုပ်ပြီး ကျုပ်တိုင်းသူပြည်သားတွေကို အေးချမ်းအောင်ထားမလဲ"

လွန်ခဲ့သော အနှစ် ၂၀ က ရမ်းရမ်းကားကားဘဝနှင့် ယနေ့ မြင်ကွန်းမင်းသား၏ဘဝ နှိုင်းယှဉ်ချက်ကို သူက ဆက်ပြောပြသည်။ "အခုတော့ စိန်ကောင်းကျောက်ကောင်းရဲ့ တန်ဖိုးကို နားလည်တဲ့လူကို စိန်ကောင်းကျောက်ကောင်းက လိုက်ရသလိုပါပဲ၊ တန်ဖိုးနားလည်တဲ့လူ လက်ထဲရောက်သွားရင် ကျောက်ဟာ ပိုပြီး အဖိုးတန်လာပေမယ့် တန်ဖိုး နားမလည်တဲ့လူလက်ထဲ စိန်ကောင်းကျောက်ကောင်း ရောက်သွားရင် ချင်းလက် ပတ္တမြားရောက်ဆိုသလို အလဟဿ ဖြစ်သွားမှာပဲ"

မြင်ကွန်းမင်းသားသည် ဗြိတိသျှအစိုးရထံ မချဉ်းကပ်တော့ဟု ဆိုသော်လည်း သူ၏ နန်းရရေး အကြံအစည် အောင်မြင်ရန်အတွက် လွတ် လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ကြံစည်နိုင်သော အထောက်အပံ့ဖြစ်မည်ဆိုက နားစွင့် နေလျက်ရှိသည်။ သူ့အား ဝမ်းပေးတစ်ယောက်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြု ထားခြင်းမှ ဗြိတိသျှတို့ ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းပေးရန် တောင်းပန်နေသည်။ သို့သော် မွှော်လင့်ချက်မရှိသော အသနားခံမှုများကို လုပ်ရလွန်း၍ မော လှပြီဟု ထုတ်ပြောသည်။ ဘေးကင်းရာ ချန္တာနုဂိုသို့ ရောက်လျှင်ရောက် ချင်း မိမိ၏ အာသီသကို တိုတိုနှင့်လိုရင်း ထုတ်ဖော်သည့်နေရာတွင် စံသား လောက်သောစာတစ်စောင်ကို ပို့လိုက်သည်။ ယင်းစာမှာ 'ဌာနီကိုပြန်ပါ ရစေ'ဟူသတည်း။ ဤ အသနားခံလွှာကို လော့ဒ်ပရင်က အဖြေပေးလိုက် သည်။ "ပြင်သစ်ပိုင်နက်မှ ထွက်လာပြီး ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်တို့ထံ အညံ့ခံ

သင်လာမည်ဆိုပါက သင် တင်ပြလိုလားတာမှန်သမျှကို စဉ်းစားလိမ့်မည်။”

ဤမျှလောက်ဖြင့် အားမလျော့သော မြင်ကွန်းမင်းသားသည် နောက် ၄-၅ ရက်အတွင်း စာတစ်စောင် အကျယ်တဝင့် ရေးသားပေးပို့ ပြန်သည်။ သူသည် ဗြိတိသျှအစိုးရနှင့် ခင်မင်သင့်တင့်စွာ ဆက်ဆံလို ကြောင်း၊ သူ သွားလိုရာသို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်သွားလိုကြောင်း၊ သူ ဘက်က ချစ်ကြည်ရေးကို တုန့်ပြန်သောအားဖြင့် ဗြိတိသျှအစိုးရက ဆက်ဆံရေးနှင့်ပတ်သက်သော ချမှတ်ထားသည့် စည်းကမ်းကို လိုက်နာ မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အထက်မြန်မာပြည်ရှိ အနောက်နိုင်ငံသား ကုန်သည်များ ၏အရေးကို အဆင်ပြေအောင် ထပ်မံဖြေရှင်းပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း အာမခံ ထားသည်။

ဤစာကို မည်သို့မှ အကြောင်းမပြန်ချေ။ သီပေါမင်းက ပြင်သစ် ကို သံစေလွှတ်သောအခါ တတိယအကြိမ် သူ့နန်းရင်းဝန်ကို ကိုယ်စား လှယ်တော်အဖြစ် စေလွှတ်ပြီး စေ့စပ်ရန်တောင်းဆိုသော်လည်း နောက်ဆုံး တွင် မည်သို့မှ အရာမထင်ခဲ့ချေ။ လော့ဒ်ပီဖရင့်သည် ဂျေးက ကျင့်ထုံး ပောင်းများအတိုင်း လိုက်သည့်ဘုရင့်ခံမဟုတ်ကြောင်း၊ သူတွေ့နေရသော နိုင်ငံပြဿနာများကို သူကိုယ်တိုင် ထင်မြင်ချက်ဖြင့် ဆောင်ရွက်မည်သူ ဖြစ်ကြောင်း အကြံပေးသောအခါ မြင်ကွန်းမင်းသားက ခေါင်းကိုသာ တွင်တွင်ရမ်းပြီး ‘လောဒ်ရစ်ပွန်’တုန်းကလည်း ဒီလိုပြောကြတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်က ရိုးရိုးသားသား အသနားခံတာကို သူက အရေးတောင်မစိုက် ခဲ့ဘူး” ဟု ပြောသည်။

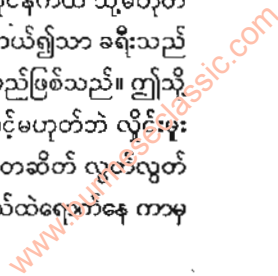
ဤပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ အခြားအမြင်တစ်မျိုးကို မင်းသား က ပြောသည်။ “အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ကျုပ်ကိုခွာထုတ်တယ်၊ ပြင်သစ်က တော့ ကျုပ်ကို ကလေးဆိုးကြီးလို ကြင်ကြင်နာနာ ဖော်ဖော်ရွေရွေ လက်ခံ ပြုစုတယ်၊ ဒီကို ကျုပ်ရောက်စက ကျုပ်မယ် အခြွေအရံတစ်ယောက်တည်း ရှိတယ်၊ ဟော... အခုကြည့် အိမ် ၄ လုံးအပြည့် လူ ၆၀ ရှိနေပြီ။ ပြင်သစ်က ကျုပ်ကို ငွေရေးကြေးရေးထောက်ပံ့တယ်၊ မြန်မာပြည်မှာရှိတဲ့ ကျုပ်ရဲ့ နောက်တော်ပါတွေက အခုအထိ ကျုပ်လိုသမျှငွေ ထောက်ပံ့တယ်။

ကျုပ်က အလိုရှိတဲ့အခါကျမှ လူမယ်လို့ ပြောထားရတယ်။”

ပြင်သစ်အစိုးရသည် မင်းသားကြီးအား ဖော်ရွေရက်ရောစွာ ဆက်ဆံလျက်ရှိသော်လည်း မင်းသားကြီးက ဖြတ်ချရန်ကြံစည်လျက် ရှိသော သီပေါဘုရင်၏ သံအမတ်ကိုလည်း ပဲရစ်အစိုးရက အလားတူပင် ရင်းနှီးစွာဆက်ဆံလျက်ရှိကြောင်း မင်းသားကြီးအား ကျွန်တော် ထောက်ပြ လိုက်ပါသည်။ ပြင်သစ်မိတ်ဆွေတို့၏ ကိုယ်ကျိုးမငဲ့သော ဖော် ရွေမှုကို ကျုပ်သိပါတယ်ဗျာဟု ဆိုလိုသောအဓိပ္ပာယ်ဖြင့် ဟားတိုက် ရယ် လိုက်သည်။

ပွန်ဒီချာရီမှလွတ်မြောက်ရန် အလားအလာမှာ မြူဖုံးလျက်ရှိ သော်လည်း မြင်ကွန်းမင်းသားသည် မျှော်လင့်ချက်ကြီး တခွဲသားရှိတုန်း ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုထက်မက ဗန်ကောက်သွားရမည်လော၊ ဆေးဝံ့သွားရ မည်လော၊ မန္တလေးပဲ ပြန်ရမည်လောဟုပင် ယေးချကြည့်နေသေးသည်။ အခြား မည်သည့်အချက်များ ရှိနေစေကာမူ တစ်ခုခုကို ဆုံးဖြတ်ချက် ချထားသည်။ “ကျုပ်ကို ချုပ်နှောင်မထားပါဘူးလို့ အသေအချာ အာမ မခံဘဲနဲ့ ဘယ်နဲ့လုပ်ပြီး အင်္ဂလိပ်အစိုးရဆီကို ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပ်နိုင်ပါ့ မလဲ” မြင်ကွန်းမင်းသားသည် ကိုက် ၅၀ အကွာရှိ သဲသောင်ခုံများပေါ် သို့ လှိုင်းတဖွားဖွား ရိုက်ခတ်နေသော ပင်လယ်ကမ်းခြေ ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းကြည့်ရင်း ဤမေးခွန်းကို မေးလိုက်သည်။ သူ့အသက်ကိုစွန့်၍ သူ မျှော်လင့်ချက်ကို အောင်မြင်အောင် လုပ်တော့မည်မှာ ရှင်းနေပေသည်။

မြင်ကွန်းမင်းသားသည် ယခုအချိန်အထိ ‘လှိုင်းလုံး’ကို ကျေးဇူး တင်ရန်အကြောင်း မမြင်သေးပေ။ မြင်ကွန်းမင်းသားသည် လှိုင်းမူးတတ်သူ ဖြစ်သည်။ မကြာသေးမီက အိန္ဒိယပြည်ရှိ ပြင်သစ်ပိုင်နက်ထဲ သို့မဟုတ် ကိုချင်ချိုင်းနားပြည်သို့ ထွက်ပြေးရန်အကြံမှာ အကယ်၍သာ ခရီးသည် အဖော်များကို အားကိုးရမည်ဆိုက အောင်မြင်သွားမည်ဖြစ်သည်။ ဤသို့ မအောင်မြင်ခဲ့သည်မှာ အစီအစဉ်ချွတ်ယွင်းမှုကြောင့်မဟုတ်ဘဲ လှိုင်းမူး သောဒဏ်ကို မခံနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ တိတ်တဆိတ် လူလံလွတ် ကျွတ်ကျွတ်ထွက်လာပြီး ကိုလံဘိုသို့အသွား ပင်လယ်ထဲရောက်နေ ကာမှ

ဘင်္ဂလားအော်တွင် မုတ်သုန်လေမိ၍ ဒုက္ခရောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ မခံမရပ်နိုင်အောင် လှိုင်းမူးလာသဖြင့် သူ့အား တတိယတန်းမှ ပထမတန်းသို့ ရွှေ့ပြောင်းလာရန် မာလိန်မှူးက တောင်းပန်ခဲ့သည်။ ပထမတန်းခ တောင်းသဖြင့် မင်းသားကြီးသည် သူ့ မင်းသားဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ပြောပြ ကာ မာလိန်မှူးအား လိုသမျှငွေကို သူ့လူများကပေးရန် စာတစ်စောင် ရေးပေးလိုက်သည်။ မင်းသားကြီးမှာ သက်သောင့်သက်သာရှိသောနေရာ သို့ ရွှေ့ပြောင်းရသော်လည်း ကိုလံဘိုရောက်သောအခါ မင်းသားကြီး ထွက်ပြေးသွားကြောင်း ကြေးနန်းရောက်လာသဖြင့် ရှေ့ဆက်သွားခွင့်မရ တော့ဘဲ အိန္ဒိယသို့ ပြန်သွားရလေသည်။

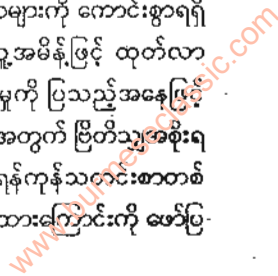
မည်သို့ပင်ရှိစေ မြန်မာပြည်သို့ ပြန်ဝင်ရန်အတွက် နောက်တစ်ခါ ကြိုးစားရန် မြင်ကွန်းမင်းသားက ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ ယိုးဒယားက ဆင်း ဝင်ရလျှင် ဗြိတိသျှတို့ နောက်ယက်မည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် ဆေးဂုံကိုပို၍ မျက်စိကျလျက်ရှိသည်။ ပွန်ဒီချာရီဗွဲမှ အချိန်မရွေးထွက်သွား၍ ရသော နေရာဟု မင်းသားကြီးက ယူဆသည်။ မြင်ကွန်းမင်းသားအား သာမန် ယားရိုးထားစဉ် အစောင့်များချထားသော အရိပ်အရောင် မရှိသည်မှန် သော်လည်း ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့အား မြင်ကွန်းမင်းသားကြီး ထွက်ပြေး မည့်အရိပ်အခြေ စောင့်ကြည့်နေရန် အမှာ ထားရှိမည်ကား သံသယရှိစရာ မလိုပါပေ။ မြင်ကွန်းမင်းသားကြီးထံ သူသည် အရေးပေါ်တော့မည်အချိန် အခါစောင့်နေကြောင်း၊ ထိုအရေးပေါ်လာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အောင်ပွဲ သေချာစေရန်အတွက် ခေါင်းဆောင်ဝင်လုပ်လိုက်ရန်ပင်ဖြစ်ကြောင်း ထုတ် ပြောသည်။

“သီပေါဘုရင်ကို ပြည်သူတွေက မကြည်ဖြူကြတော့ဘူး၊ ကျုပ် သာ သူ့ရဲ့ နောင်တော်ဖြစ်တယ်။ ထီးမွေနန်းမွေ ဆက်ခံထိုက်သူဖြစ်တယ်။ သူ့အပေါ်ရော မိဖုရားအပေါ်ရော မကောင်းစိတ်မထားပါဘူး။ သီပေါဟာ ကျုပ်ရဲ့ ညီတော်ပဲ။ သူ့မယားကလည်း ကျုပ်ရဲ့ နှမတော်ပဲ” မင်းသားက ပြောသော ဆွေမျိုးတော်စပ်ပုံမှာ နှစ်ဖက်စလုံးတော်စပ်ပုံကို ပြောခြင်းဖြစ် သည်။ ပီရူးပြည် အင်ကာလူမျိုးတို့၏ ဓလေ့အတိုင်းပင် မြန်မာမိဖုရားကြီး

များလည်း ဘုရင့်သမီးတော်များထဲမှ ရွေးချယ်တင်မြောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ မြင်ကွန်းမင်းသားကြီးက သူ့သာ ထီးနန်းရထိုက်သည်ဟူသော အဆိုတွင် ရွှေနန်းဆက်အစဉ်အလာကို အဓိကထား၍ ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထီးမွေနန်းမွေကို ပေးအပ်ခွင့်ရှိသော ခမည်းတော်၏ ဆန္ဒအရ သီပေါသည် ထီးနန်းကိုဆက်ခံနိုင်ခွင့် မရှိရှိမျှမက ထီးနန်းစိုးပိုင်အုပ်ချုပ်သူသည် ခမည်းတော်၊ မယ်တော် နှစ်ပါးစုံ မင်းသွေးဖြစ်ရမည်ဆိုသော မြန်မာ ရွှေနန်းဆက် အစဉ်အလာအရ သီပေါမင်းသားသည် မင်းသွေးမစစ်သော ကြောင့် အရိုက်အရာကို ဆက်ခံနိုင်ခွင့်မရှိချေ။

သီပေါမင်း၏ လက်အောက်တွင် ရောက်နေသော သူ၏ နောက် လိုက် နောက်ပါများအကြောင်းကို အတိအကျ မပြောသော်လည်း သူ့ လူများကို မြင်ကွန်းမင်းသားက ယုံကြည်မှုမှာ အပြည့်အဝရှိလေသည်။ လူတွေကို အပြုလိုက်သတ်ဖြတ်ရန်အတွက် သက်သက် အကွက်ထွင် လိုက်သော မန္တလေးထောင်ထဲမှတွင် သူ့တာဝန်မရှိကြောင်း မြင်ကွန်းက ငြင်းဆိုသည်။ ထောင်ထဲသော အကျဉ်းသားထဲတွင် မင်းသား၏ လူများ ပါမည်မဟုတ်ပါလောဟု မေးသောအခါ မြင်ကွန်းမင်းသားက မေးခွန်းကို ဤသို့ လှီးလှဲပစ်သည်။ “အို... ဒါကတော့ ထောင်ထဲမှာရော၊ ထောင် ပြင်ဘက်မှာရော ကျုပ်လူတွေရှိတာပဲ”

လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်ကတည်းက ထကြွခဲ့သော ရှမ်းသူပုန်တို့ သည် သူ့လူများဖြစ်ကြောင်း၊ သူ့ညီတော်ကို အပြစ်မတင်လိုသော်လည်း မိဖုရားက နေရာတကာ ချယ်လှယ်နေသဖြင့် မတရားမှုကို မခံနိုင်သော ကြောင့် ရှမ်းတို့ ပုန်ကန်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု မြင်ကွန်းကပြောသည်။ မြင်ကွန်း မင်းသားကြီးသည် သူ့သတင်းပါသော သတင်းစာများကို ကောင်းစွာရရှိ လေရာ ရန်ကုန်မှ သတင်းစာတစ်ထပ်ကြီးကို သူ့အမိန့်ဖြင့် ထုတ်လာ သည်။ သူ၏ ရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်တိုးတက်မှုကို ပြသည့်အနေဖြင့် မြင်ကွန်းမင်းသားကို အစားထိုး၍ နန်းတင်ပေးရန်အတွက် ဗြိတိသျှအစိုးရ သည် မြင်ကွန်းမင်းသားနှင့် စေ့စပ်သင့်သည်ဟု ရန်ကုန်သတင်းစာတစ် စောင်က ဗြိတိသျှအစိုးရအား တိုက်တွန်းရေးသားထားကြောင်းကို ဖော်ပြ

သည်။ မည်သည့်အချိန်တွင် အရေးတော်ပေါ်မည်နည်းဟု မေးသောအခါ မင်းသားက ဘုရားတရားကို ကိုင်းရွိုင်းဟန်ဖြင့် "ဘုရားမှသိမှာပဲ" ဟု ပြောသည်။

မြင်ကွန်းမင်းသားနှင့် တွေ့ဆုံသောအခါ မြန်မာလေ့ထုံးစံအတိုင်း ဧည့်ခံသည်။ လက်ပါးစေတစ်ယောက်သာ ကျွန်တော်နှင့်မင်းသားကြီးကြား၍ ဆေးလိပ်အတော်များများ လာတည်သည်။ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုထုံးစံအရ ဧည့်သည်က အိမ်ရှင်၏ အရင်ဆေးလိပ်မီးညှိရသည်။ မစ္စတာပိုက် ပြန်သောအခါ မြင်ကွန်းမင်းသားကြီးနှင့် နောက်တော်ပါး ၃၀ ခန့်သည် တသိကြီး ဝပ်တွားလျက် လှေကားထိပ်အထိ လိုက်ပို့သည်။ အလွန်မသက်သာလှသော ရှုကွင်းတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။

ဒီဇင်ဘာလကုန်တွင် သူ့အား နန်းတင်ပေးမည်ဆိုပါက ပြင်သစ်တို့နှင့် အဆက်အဆံ မပြုပါဟူသော မြင်ကွန်းမင်းသားထံမှ စာတစ်စောင် ကာနယ်စလေဒင်ထံ ရောက်လာသည်။

ဤစာနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သို့မျှ အရေးမလုပ်ချေ။

မြင်ကွန်းမင်းသားအတွက် ရာဇဝင် တစ်ပတ်ကြော့လာခြင်းမှာ ပျင်းစရာကောင်းပေသည်။ မြင်ကွန်းမင်းသားကြီးသည် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ပြင်သစ်ပိုင် "တိုင်ဗာ" သင်္ဘောဖြင့် ကိုလံဘိုသို့ ဒုတိယဦး ထွက်သွားပြန်သည်။ ထို့ပြင် လှိုင်းမူး၍ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် လာလမ်းသို့ ပြန်လာရသည်။

မြင်ကွန်းမင်းသားကြီးက ပွန်ဒီချာရီမှ ကိုလံဘိုသို့ သယ်ယူလာသော တိုင်ဗာ သင်္ဘောမာလိန်မှူးအား သူ့ကို ဆေးရုံသွားသော ပြင်သစ်သင်္ဘော "ချိုင်းနား" ပေါ်သို့ ပြောင်းပေးရန် တောင်းပန်သော်လည်း မာလိန်မှူးက လက်မခံဘဲ ငြင်းဆန်လိုက်သည်။ ဘာကြောင့် ငြင်းဆန်ရသည်ကိုလည်း မဖော်ပြချေ။ မာလိန်မှူးက ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်တို့ ခံတွင်းမတွေ့မည့် အပိုအသယ်လုပ်မှုကို မလုပ်လိုသောကြောင့် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော် မာလိန်မှူးက တိုင်းရင်းသားတို့၏ လှေဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ဆိပ်ကမ်းမှ လှေဖြင့်ဖြစ်စေ "ချိုင်းနား" ပေါ်တက်ရန် မင်းသားကြီးအား အကြံပေးသည်။

ဤနည်းကို အန္တရာယ်များသည့်နည်းဟု ယူဆသည်။ ဗြိတိသျှပိုင်နက်အတွင်း ဗြိတိသျှအလံတော်အောက်ရှိ လှေကိုစီးရမည်ဆိုလျှင် မြင်ကွန်းမင်းသားကြီးသည် နောက်တစ်ချိ အကျဉ်းသားပြန်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် တိုင်ဗာသင်္ဘောဖြင့်ပင် ပွန်ဒီချာရီသို့ပြန်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးလျှင် ပွန်ဒီချာရီသို့ ရောက်သောအခါ နေရာဟောင်းစံအိမ်တော်သို့ ပြန်တက်ရလေသည်။ ဤသို့ အကြောင်းမလှသော ခရီးစဉ်ကို မထွက်မိကလေးတွင် မြင်ကွန်းမင်းသားကြီးက မြန်မာပြည်၌ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသော အရေးကိစ္စများအကြောင်းကို ဧည့်သည်တော်များအား တွင်တွင်ကြီး ပြောခဲ့သေးသည်။ မင်းသားကြီးက သီပေါမင်းကို မင်းအဖြစ်နှင့်မတန်သူဟု ယူဆသော်လည်း သီပေါမင်း၏ စိတ်သဘောကိုမူ ကြိုက်နှစ်သက်သည်။ ဗြိတိသျှတို့အပေါ် သူသည် ရန်မူလိုသော သဘောမရှိချေ။ သီပေါမင်း၏နေရာတွင် သူသာ နန်းတက်ရပါက အခြေအနေ တစ်မျိုးတစ်မည်ဖြစ်လာမည်ဖြစ်ပေသည်။

အကယ်၍ မြင်ကွန်းမင်းသားသည် ထီးနန်းအုပ်ချုပ် မင်းလုပ်ရမည်ဆိုပါက အင်္ဂလိပ်တို့က တက်လာချင်သည်ဆိုက သီပေါမင်းလက်ထက်တွင် ရတနာပုံသို့ အင်္ဂလိပ်တို့ တက်လာသည်ထက်စော၍ တက်လာကောင်း တက်လာမည်ဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ်တို့အား ရာဇမဟာမိတ်၊ မိတ်ဆွေအဖြစ် ကြိုဆိုမည်သာဖြစ်သည်။ သီပေါမင်းသည် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ရေးကို နားမလည်သူဖြစ်ရာ သီပေါမင်းအား ဖြုတ်ချလိုက်ခြင်းက သာဓုခေါ်ရမည်ဖြစ်သည်။ မြင်ကွန်းမင်းသားကြီးက ဆေးရုံသို့ သွားရောက်နေထိုင်မည်ဟုလည်းကောင်း၊ ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့ထံမှာ စာကို စောင့်မျှော်လျက်ရှိသည်ဟုလည်းကောင်း ပြောသည်။

သူ စောင့်မျှော်လျက်ရှိသည်ဆိုသော စာမှာ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ဖြစ်ဟန်တူသည်။ သူသည် ပြင်သစ်တို့နှင့် ကတူကောစ မပြုလုပ်ခဲ့ပဲ သည်ပြင် အကျဉ်းသားမဟုတ်လေရာ ထုံးစံအတိုင်း နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ကို ရလိမ့်မည်ဟု မင်းသားကြီးကပြောသည်။ ဤမြင်ကွန်းမင်းသား၏ အကြောင်းကို တစ်ချိထပ်ပြီး ကြားရကောင်း ကြားရလိမ့်ဦးမည်။ အဘယ်ကြောင့်

ဆိုသော် ယခုအချိန်အထိ စိတ်ကျေနပ်စရာ ကောင်းလောက်အောင် အကြံအစည်မအောင်မြင်ခဲ့သော်လည်း သူသည် အလွန်ပြင်းထန် ထက်သန်သူ ဖြစ်သောကြောင့်ပင်တည်း။

လွှတ်တော်ပေါ်တွင် တိုင်တားမင်းကြီးအား ဖမ်းဆီးလိုက်သဖြင့် ဒီဇင်ဘာလ ၂၇ ရက်နေ့ ညနေတွင် မန္တလေးတစ်မြို့လုံး သိမ့်သိမ့်တုန်သွားသည်။ ကျားသားမိုးကြီး မည်သူမှ စိတ်ကူးထဲမထည့်ခဲ့မိသော ကိစ္စဖြစ်သည်။ ရတနာပုံ မန္တလေးမြို့ကို သိမ်းပိုက်ပြီးသည့်နေ့မှစ၍ မြေနန်းဆောင်အနီးရှိ နန်းတော်တွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ရသူတိုင်း တွေ့မြင်ရသော လွှတ်တော်သို့ တိုင်တားမင်းကြီးနှင့် အခြားဝန်ကြီးများသည် နေ့စဉ်ရုံးထိုင်ကြသည်။

ကာနယ်စလေဒင်သည် လွှတ်တော်ကျင်းပစဉ်တွင် အများအားဖြင့်တက်ရောက်လေ့ရှိပြီး သဘာပတိအဖြစ် ဆောင်ရွက်လေသည်။ ကာနယ်စလေဒင် မန္တလေးသို့လာသောအခါ တိုင်တားမင်းကြီးကို ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူဟု အများက ယုံကြည်သည့်အတိုင်း ယုံကြည်လျက်ရှိပြီးလျှင် လိုအပ်ပါက တိုင်တားမင်းကြီးကို ကွပ်မျက်ပစ်ရန်ပင် အသင့်ရှိပေသည်။ ကာနယ်စလေဒင်၏ အာသိသမှာ ကင်းဝန်မင်းကြီးနှင့်ပူးပေါင်း၍ သူတတ်နိုင်သမျှ အစွမ်းကုန်ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အနီးကပ်လေ့လာလိုက်သောအခါ တိုင်တားမင်းကြီးသည် သူမတူအောင် ကြမ်းကြုတ် ရက်စက်မှုဆိုသည်မှာ ကောလာဟလ စကားများသာဖြစ်၍ အာဃာတ နည်းနည်းဖက်သော အပြောမျှသာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

နန်းတွင်းလူသတ်ပွဲနှင့်ပတ်သက်၍ တိုင်တားမင်းကြီးသည် အခြားအတူတူ တာဝန်ရှိသူများထက် အပြစ်ပိုကြီးကြောင်း သက်သေသာခံက မပြနိုင်ချေ။ သူ၏အတိတ်က ရာဇဝင်ကို အပထား၍ ယခုလက်ရှိ အခြေအနေတွင် ပို၍ အရေးကြီးနေသောအချက်အရာ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ရေး အသွင်သဏ္ဍာန်ကို ထိမ်းသိမ်းရာတွင် သူ့အား အလွန်အသုံးဝင်သူတစ်ဦးအဖြစ် ရွေးထားသည်။ တိုင်တားမင်းကြီးသည် လုံလောက်သော အကြောင်းများကြောင့် “ဘုရင့်လူ” မဖြစ်နိုင်တော့သည်မှာ ထင်ရှားလာသည်။

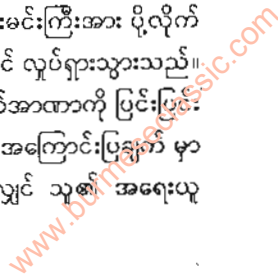
ထို့ပြင် ဘဝလုံခြုံမှုအတွက် ကျွန်တော်တို့ဘက်သို့ ခြေစုံပစ်ဝင်ရောက်လာရန် အလွန်အလွန် အရေးပါသော အကြောင်းရင်းများရှိနေသည်။ တိုင်တားမင်းကြီးတွင် နောက်တက်လာသော မင်းသစ်ကို အကျိုးလည်းပြုနိုင်၊ ဆန့်ကျင်ဘက်လည်းလုပ်နိုင်သော ဩဇာအာဏာ ကောင်းကောင်းကြီးရှိသည်။ သူ့ဘဝ တည်မြဲမှု အခြေအနေက တိုင်တားမင်းကြီးအား သူ့သခင်အကျိုးထက် ကျွန်တော်တို့အကျိုးကို ပြုလုပ်ရန် စေခိုင်းလျက်ရှိသည်။

သီပေါမင်း ယတိပြတ်နန်းချ၍ ပဲတော်မူသွားသောအခါ အစိုးရစက်ယန္တရားကြီး တစ်ခုလုံးမှာလည်း ပြိုလဲသွားသည်။ ပြိုလဲသွားသော အစိုးရနေရာတွင် ယာယီအစိုးရ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းရန်လိုသည်။ ကင်းဝန်မင်းကြီးသည် နောက်ဆုံးအချိန်တွင် သီပေါမင်းနှင့် မြစ်ဆိပ်အထိ လိုက်သွားသူ တိုင်တားမင်းကြီးသည် အသုံးကျသော အကူအညီကို ပေးနိုင်သူ ဖြစ်တန်ရာ ကာနယ်စလေဒင်က တိုင်တားမင်းကြီးကို စောင့်ကြည့်ရင်း လွှတ်တော်တွင်ခန့်ထားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီး မစ္စတာဘားနတ်က အများ၏ ထောက်ခံချက်ဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ အကြောင်းကြားခြင်းမပြုဘဲ ရာထူးမှဖြုတ်ပစ်လိုက်ပြီးနောက် နန်းတော်ရှေ့တွင် မျက်လုံးပြူးမျက်ဆံပြူးနေသော တိုင်တားမင်းကြီးကိုသူ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ ရှေ့မှောက်၌ပင် ဖမ်းဆီးလိုက်ပြီးလျှင် ဗြိတိသျှစစ်သား အစောင့်အရှောက်တို့ဖြင့် သင်္ဘောပေါ်တွင် စောင့်ရှောက်ပို့လိုက်သည်။

မည်မျှ ဝန်းကန်ဒိုင်းကနဲ မြိုးစားကြီးဖြစ်လာသနည်းဟူမူ ရုတ်တရက် နန်းလုပွဲဖြစ်လိုက်သလို မန္တလေးတစ်မြို့လုံး အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်သွားသည်။ အောက်မြန်မာပြည်သို့ တိုင်တားမင်းကြီးအား ပို့လိုက်သည့်အတွက် အိန္ဒိယပြည်တွင်လည်း အလားတူပင် လှုပ်ရှားသွားသည်။

ဤကဲ့သို့ မမျှော်လင့်ဘဲ တစ်ချက်လွှတ်အာဏာကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် သုံးရခြင်းအတွက် မစ္စတာဘားနတ်၏ အကြောင်းပြချက် မှာ အလွန်အရေးပါသော အကြောင်းပြချက်ဖြစ်ပြီးလျှင် သူ၏ အရေးယူ

ဆောင်ရွက်မှုကို မှန်ကန်ကြောင်း အထောက်အထားအဖြစ် လက်ခံနိုင်ဖွယ် ရှိပေသည်။ မြန်မာတို့ကိုယ်တိုင်ကပင် ကျေနပ်ကြသော ကျေနပ်မှုမျိုးရှိ ကြသည်။ မန္တလေးရှိ အနောက်နိုင်ငံသား မျက်နှာဖြူများက ကျေနပ်ကြ သည်မှာလည်း ယုံမှားဖွယ်မရှိချေ။

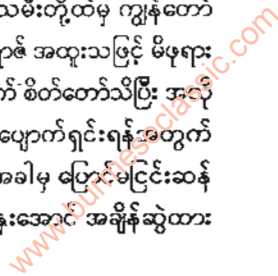
အခြေအနေကို နားလည်ရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ ဝန်ရှင်တော် မင်းကြီး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တစ်ဖက်က လက်ခံထားသော်လည်း လူ မုန်းများသော တိုင်တားမင်းကြီးကို စလေဒင်က အဘယ်ကြောင့် အသုံးချ ခဲ့သည်ကို ပြည်သူအများက သဘောပေါက်စေရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ နာမည်ဆိုးနှင့် ဟိုးလေးတကျော် ကျော် ဖြစ်လာပုံကို သိရန်အတွက်လည်းကောင်း ဤကိစ္စများနှင့် စစ် ဝန်ကြီးများ၏ နောက်ပိုင်းဆောင်ရွက်မှု အဖြစ်မှန်တို့ကို ဆက်စပ်ကြည့်ရ ပေလိမ့်မည်။

တိုင်တားမင်းကြီးသည် ဘုရင့်အမှုတော်၊ သို့မဟုတ် အုပ်ချုပ်ရေး တာဝန်များကို မထမ်းဆောင်မီ နှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက စစ်ဘက်တွင် အမှုထမ်းလာခဲ့သော စစ်သည်တော်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ အမှုတော်ကို ကြေ ကုန်အောင် ထမ်းဆောင်ခဲ့သဖြင့် တိုင်တားမြို့မှ ရသော အခွန်တော်ကို စားရန် ဆုချီးမြှင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မြန်မာအခေါ်အားဖြင့် တိုင်တားမြို့စား ဟုဖြစ်သည်။ သူက ဝန်ခံသလိုလိုနှင့် သူသည် စာတတ်ပေတတ်ကြီးမဟုတ် ကြောင်း အသားယူပြောပြီးလျှင် သူလုပ်နေကျ သမရိုးကျအလုပ်ကိုသာ နားလည်သည်ဟု ပြောတတ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူသည် အလွန်ပါးနပ် လိမ္မာလှသူဖြစ်ပြီး လျှင် အမှုတော်ထမ်းရသည့်နေရာတွင် ပါရမီထူးချွန်သည်ဟုပင် ဆိုရမည်။ ဘုရင်မင်းမြတ် လွတ်တော်၌ ထက်မြက်ထူးချွန်သူ ၂ ဦးရှိသည့်အနက် သူတစ်ဦး အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ကင်းဝန်မင်းကြီးကား သူနှင့်ပြိုင်ဘက် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ၂ ဦး အကျိုးတူခံစားရေးကို အခြေခံ၍ တိုင်တား မင်းကြီးသည် ကင်းဝန်မင်းကြီးနှင့် မိတ်မပျက် ဆက်ဆံသွားသည်။ တစ် နောက်က အများပြည်သူ၏ ကိုးစားယုံကြည်မှုကို အနည်းနှင့်အများ

ရသည်။ ပညာတတ်ဖြစ်သည်။ ဥရောပတိုက်သို့ ရောက်ဖူးသူဖြစ်သည်။ စိတ်ကောင်းရှိသူဟု ယုံကြည်ကြပြီးလျှင် အုပ်ချုပ်ရေးကို နိုင်နင်းသော မင်းကြီးဖြစ်သည်။ အခြားတစ်ယောက်မှာမူ နန်းတော်ထဲတွင် အထူးသဖြင့် မိဖုရားခေါင်ကြီး စုဖုရားလတ်နှင့် မယ်တော်အပါးတွင် မည်သို့ ခစားရမည် ကိုသိသော စစ်သည်တော်ဖြစ်သည်။ သူသည် တပ်မတော်၏ အကြီးအကဲ လည်းဖြစ်သည်။ သူ၏သားမှာ နန်းတော်ဝင်းတပ်မှူးဖြစ်သည်။ မဟာဆီ မဟာသွေးများနှင့် ကစားဘက်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူသည် တုံးဆိုတိုက် သော လက်ရုံးရည်သမားလည်းဖြစ်ရာ သူ့အကူအညီဖြင့် ဘုရင် မင်း တရားကြီး ရွှေနန်းစည်းစိမ်ရသည်ဟု အဆိုရှိသည်။ ရွှေနန်းရှင်ဘုရားနှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့ ရွှေစိတ်တော်ငြို အလိုတော်မကျ ရာဇအမျက်တော် အရံရသောသူအား ကားစင်တင်၍ အပျောက်ရှင်းရမည့်တာဝန်ကို ယူရ သူမှာ တိုင်တားမင်းကြီးပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကိုချစ်သည်ယက် ကြောက်ရွံ့ကြသည်။ မည်သည့်အလုပ်ကိုမှ လက်မရွံ့ဘူး။ ပယောဂမဖက် ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့၏ ပကတိဉာဏ်သက်သက်သက်ဖြင့် တီထွင်နိုင်ကောင်းမှ တီထွင်နိုင်မည်ဖြစ်သော ဧရာမကလိန်မြို့ ပြစ်မှုကြီးကို ကျူးလွန်အောင် သွေးထိုးနှိုးဆော်ခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် ယခုအခါ၌ ကြမ်းကြုတ်လှသော မင်းကြီးသည် အာယာတအငြိုး၏ ဓါးစာခံအဖြစ်မျိုးသို့ အရောက်ကြီးရောက်လျက် ရှိ ပေပြီ။ တိုင်တားမင်းကြီးသည် ယခင်ယခင်အခါများက စက်ဆုပ်ကြောက်ရွံ့ ဖွယ်ကောင်းသူဖြစ်ခဲ့သော်လည်း လူပေါင်းများစွာကို အတိဒုက္ခတွေ့မည့် ဘေး၊ ဗြဲနန်းကနဲ မရဏလမ်းရောက်မည့်ဘေးတို့မှ သူ့ပြုစာကို အသုံးပြု ကယ်ခဲ့သည်ဟု မင်းတုန်းမင်း၏ မဟာနွယ်မင်းသမီးတို့ထံမှ ကျွန်တော် အခိုင်အမာသိခဲ့ရသည်။ သူသည် ရွှေနန်းရှင်ဧကရာဇ် အထူးသဖြင့် မိဖုရား ခေါင်ကြီး၏ ခေါင်းတော်ညိတ်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် စိတ်တော်သိပြီး အလို ကျထမ်းရွက်ခဲ့သည်။ အကြင်သူတစ်ဦးအား အပျောက်ရှင်းရန်အတွက် တာဝန်ကို သူ့အားပေးအပ်လာခဲ့လျှင် မည်သည့်အခါမှ ပြောင်းမငြင်းဆန် ချေ။ သို့သော် အချို့ကိစ္စများတွင် သူက နှောင့်နှေးအောင် အချိန်ဆွဲထား

သည်။ ရွှေနန်းရှင်မင်းတရားကြီးကဖြစ်စေ၊ အကြင်နာကင်းမဲ့သော စုပုရားလတ်ကဖြစ်စေ ရွှေစိတ်တော် ပြောင်းလာလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် မေ့ပျောက်သွားလိမ့်မည်ဟူသော အားကိုးဖြင့် အချို့ကိစ္စများတွင် ကြံမ္မာငင်နေသူအား ရှောင်သာတိမ်းသာအောင် စောင်းပါးရိပ်ခြေ ပြုခဲ့သည်။

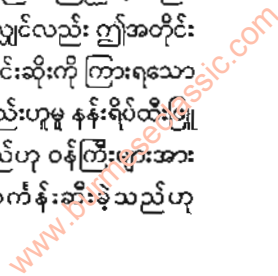
မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏ ကျန်ရစ်သော အနွယ်တော်များကို ကွပ်မျက်ရန် အမိန့်တော်ကို တစ်ကြိမ်မက ထပ်မံ၍ ချမှတ်ခဲ့သည်မှာ သေချာသလောက်ပင်ဖြစ်သည်။ တိုင်တားမင်းကြီးလက်ချက် အများဆုံး အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ဝန်ကြီးများက ကြားဝင်ထိုးလိုက်သဖြင့် ပေါ်လာသော နောင်နေ့ကြန့်ကြာမှုနှင့် အပူအထစ်များကြောင့် အနွယ်တော်တို့မှာ မရဏတွင်းမှ ရှောင်ကွင်းနိုင်ခဲ့ပေသည်။ မန္တလေးသို့ အင်္ဂလိပ် ပြည်သိမ်းတပ်များ တက်လာကတည်းကစ၍ တိုင်တားမင်းကြီးသည် အခြားဝန်ကြီးများထက် ကြောက်ဖွယ်လိလိအမှုကြီးတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်ဆိုသော ယိုးစွပ်မှုကို အထောက်အကူပြုမည့် သက်သေခံအထောက်အထားကို မတွေ့ခဲ့ရပေ။ သက်သေခံအထောက်အထားကို ရှာဖွေရာတွင် အထူးသဖြင့် မစ္စတာဘားနတ်က ရှာဖွေခဲ့သော်လည်း မတွေ့ခဲ့ချေ။

လွှတ်တော်အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်သည် ဝန်ကြီးများအဖွဲ့က တာဝန်ယူရသောစနစ်မျိုးဖြစ်သည်။ ဝန်ကြီးတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ လက်ထဲသို့ အာဏာတွေ စုပုံရောက်သွားမည့် အန္တရာယ်ကို ထိထိရောက်ရောက် ကာကွယ်ထားသည်။ တစ်စုံတစ်ခုကို အမိန့်ချမှတ်တော့မည်ဆိုလျှင် ပထမဆုံးအားလုံး တညီတညွတ်တည်း သဘောတူမှ ချမှတ်ရပေမည်။ ဝန်ကြီးတစ်ပါးပါးက မိမိသဘောဖြင့် ထင်ရာကိုလုပ်မည် သို့မဟုတ် အခြားလွှတ်တော်ဝန်ကြီးများ၏ ထောက်ခံမှု၊ ခွင့်ပြုမှုမရဘဲ ဘုရင်မင်းမြတ်အား အလွန်ကြီးလေး တာသွားလှသော ခြေလှမ်းလှမ်းရန် သံတော်ဦးတင်မည်ဆိုပါက အန္တရာယ်လည်း တိုး၍ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်လေသည်။ တစ်ခုခုချွတ်ယွင်းတိမ်းပါးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူသည် မဟာဒုက္ခကြီး နှင့်တွေ့ရတော့မည်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့၏ မျက်စေ့ရှေ့တွင် မြင်ရသည့်အတိုင်း မြန်မာပြည်တွင် ရွှေစိတ်တော်ပြု အလိုတော်မကျဟုဆိုလျှင်

ရာထူးမှ အသာကလေးထုတ်ပစ်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ယူဆ၍ မရချေ။ ရာထူးမှကျသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်တည်း မဲဇာပိုလျှင်ပို သို့မဟုတ် ကွပ်မျက်မှုပါ တစ်ပါတည်း ပါလာသည်ချည်းဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး သီပေါမင်း၏ လက်ထက်တော်တွင် ကွပ်မျက်လေသည်။ မစ္စတာဘားနတ်က သူ့အား လွှတ်တော်မှဖြုတ်ပစ်လိုက်ခြင်းကို တိုင်တားမင်းကြီးက သေဒဏ်ပေးလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟုယူဆသည်။ နယ်နှင့်ခံရရှိဖြင့်ပင် ကိစ္စပြီးသွားလိမ့်မည်ဟု မယုံကြည်ခဲ့။

သီပေါမင်းလက်ထက်တော်တွင် ဘုရင်၏ ရွှေတော်မျိုးတော်များကို သတ်ဖြတ်ရန်အတွက် မည်သည့် ဝန်ကြီးတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ သူတို့အနေဖြင့် စွန့်စားပြီး ကမကထ လုပ်ရဲမည်မဟုတ်ချေ။ စုပုရားလတ်မယ်တော်၏စနက်နှင့် ဗာကျော၍ နောက်မတွန့်တတ်သော ကြံရာပါ မိပုရားကြီး၏ လက်ချက်ပင်ဖြစ်သည်။ မြန်မာတို့၏ အစဉ်အလာ ထုံးတမ်းအရ လူသတ်ပွဲကြီးကို အစိုးရ၏ မူဝါဒအနေဖြင့် လွှတ်တော်က ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်မှာ ယုံမှားဖွယ်အကြောင်းမရှိ။ သို့သော် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးကိစ္စ အမှန်ဖြစ်သည်။ မသင်္ကာဖွယ်ဖြစ်စေ အဆိပ်ကျွေးလုပ်ကြံခဲ့သဖြင့် မိမိတို့၏ အသက်ကို ဖက်နှင့်ထုပ်ထားရသော မယ်တော်၊ သမီးတော် မိပုရားနှစ်ပါးတို့၏စနက်ကြောင့် ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်။

သူ၏ နောင်တော်များအား သူသာ နန်းတက်ရပါက မြန်မာနန်းဆက်အစဉ်အလာအတိုင်း မပြုလုပ်ပါဟု ကတိပေးရသော နန်းကျဘုရင် သီပေါမင်းက သူ့နောင်တော်များအား သတ်ဖြတ်သည့်ကိစ္စကို သူမသိရပါဟု အစဉ်အမြဲလည်းပြော အတိအလင်းလည်း ကြေညာခဲ့သည်။ အကယ်၍ သူ့နောင်တော်ထံမှ တစ်ဦးဦး နန်းတက်လျှင်လည်း ဤအတိုင်း ပြုကျင့်ပါမည်ဟူသော ကတိကိုရခဲ့သည်။ ဤသတင်းဆိုးကို ကြားရသောအခါ သူသည် မည်မျှ တုန်လှုပ်ထိတ်လန့်သွားသနည်းဟူမူ နန်းရိပ်ထီးဖြူကို မဆက်ခံတော့ဘဲ သာသနာ့ဘောင်ဝင်တော့မည်ဟု ဝန်ကြီးဖျားအား ပြောခဲ့ပြီးလျှင် တကယ်ပင် ခုနစ်လတိတိ သင်္ကန်းဆီးခဲ့သည်ဟု သီပေါမင်းက ထုတ်ပြောသည်။

ဤသို့ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရသည်မှာ အသက်တွေဆုံးရှုံးရမည့် ပြည်တွင်းစစ်ကြီးကို တားဆီးရန်အတွက် မလွှဲသဘာဘလုပ်ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မြန်မာပြည်တွင် ဤသို့ အလားတူရည်ရွယ်ချက်အတွက် ဤသို့ ပင် ကျင့်သုံးရသည်မှာ လုပ်လေ့လုပ်ထရှိသော ကိစ္စမျှသာဖြစ်ကြောင်း၊ ဝန်ကြီးများအပေါ်သာလျှင် တာဝန်နှင့်အပြစ်တွေ ပုံကျမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဘုရင်မင်းမြတ် ကိုယ်တော်တိုင်အနေဖြင့် မည်သို့မျှ တာဝန်မရှိကြောင်း၊ မသက်ဆိုင်ကြောင်းကို ဝန်ကြီးများ အထူးသဖြင့် ကင်းဝန်မင်းကြီးက သူ့အား သံတော်ဦးတင်ခဲ့သည်ဟု ပြောပြသည်။ ဤအမြင်အတိုင်းပြောဆိုရာတွင် လူသတ်ပြုကြီးပြုလုပ်ရန် ဝန်ကြီးများက ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်မှာ အစိုးရလမ်းစဉ် အမွှော်အမြင်အရသာမဟုတ်ဘဲ သီပေါမင်း၏ ဆွေတော်မျိုးတော်တွေကို စတေးပစ်ရန် စုဖုရားလတ်နှင့် သူ့မယ်တော်တို့က ဇွတ်အဓမ္မတိုက်တွန်းခဲ့သောကြောင့်လည်း ဖြစ်ရသည်ဟု နိဂုံးချုပ်လိုက်ရန်သာ ရှိတော့သည်။

ထုံးစံအတိုင်း ကိုယ်က လက်ဦးမထားပါက သူတို့နှစ်ဦးစလုံး၏ အသက်နှင့် ဘုရင့်အသက်မှာ ဖက်နှင့်ထုပ်ထားရန်သာ ရှိတော့သည်ဟု မိဖုရားသားအမိနှစ်ပါးက သဘောပိုက်ထားကြသည်။ လက်ဦးအောင်လည်း လုပ်ခဲ့ကြသည်။ ဤရာဇဝတ်မှုကြီးကို တိုင်တားမင်းကြီးအပေါ် အပ်ချမတ်ချ ပုံချရန်အတွက် သက်သေအထောက်အထား လုံးဝမရှိ။ သူသည် လွတ်တော်ဝန်ကြီးတစ်ပါးသာဖြစ်၍ သူ့တာဝန်ရှိသလောက်ကို တိုင်တားမင်းကြီးက တာဝန်ယူခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဖုံးမရအောင် ဗူးပေါ်သလိုပေါ်လာသောအခါ ကင်းဝန်မင်းကြီးက ထုံးစာမီးအစဉ်အလာရှိသည့်အတိုင်း အစိုးရအနေဖြင့် ဆောင်ရွက်သင့်ဆောင်ရွက်ထိုက်သောကိစ္စ ဖြစ်သည်ဟု အကြောင်းပြလာလေသည်။

ပြည်သူတွေက ကင်းဝန်မင်းကြီးသည် အမည်းကွက်ကြီးတွင် ကြီးကြပ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ ကြံဖန်ဆင်ခြေပေးနေခြင်းဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း ထင်မြင်ခြင်းမှ လုံးလုံးမလွတ်သည့်တိုင်အောင် အကြီး

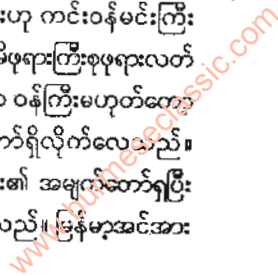
အကျယ်ကား မခံရချေ။

ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အရေးပေးခြင်းကို တစ်လျှောက်လုံးရခဲ့ပြီးလျှင် မြန်မာပြည်တွင် ပြည်သူတွေ၏ ယုံကြည်ကိုးစားမှုကို ယခုထိရလျက် ရှိသေးသည်။ တိုင်တားမင်းကြီး မရှိတော့သဖြင့် “ဟာ”လျက်ရှိသော လွတ်တော်သို့ ဝင်ရောက်ထမ်းဆောင်ရန်အတွက် ကင်းဝန်မင်းကြီးအား မန္တလေးသို့ ပြန်လည်ခေါ်ယူရလေသည်။

တံတံကလေးရှိသော သီပေါမင်း၏ အင်အား ပြိုပျက်သွားသည်မှာ မည်မျှလွယ်ကူပြီးပြတ်၍ မြူးကနဲ ဖြစ်ပေါ်လာသနည်းဟူမူ ဖျက်သုဉ်းမှု၏ တိုက်ရိုက်အကြောင်းရင်းကို ဖော်ထုတ်ရန်မှာ အတော်စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းအောင်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

ကင်းဝန်မင်းကြီးနှင့် တိုင်တားမင်းကြီးတို့သည် တစ်ဦး၏ ဩဇာနှင့်တစ်ဦး ထိပ်တိုက်ပဋိပက္ခဖြစ်မှုကို ရှောင်ရှားရန်အတွက် မကြာခဏအတူ ပူးပေါင်းလေ့ရှိသော်လည်း သူတို့နှစ်ဦးသည် အာဏာချင်းရာထူးချင်းမှာ အပြိုင်အဆိုင်ပင်ဖြစ်သည်။ အင်္ဂလန်သို့ရောက်ဖူးသော ကင်းဝန်မင်းကြီးက ကျွန်တော်တို့ကို မြန်မာတို့က အန်မတုနိုင်ဟုလည်းကောင်း၊ အင်အားချင်းမယှဉ်နိုင်ဟုလည်းကောင်း၊ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်မှု ဖြစ်စေသည့် ကိစ္စကို ရှောင်ရှားရန်အတွက် အလိမ္မာဖက်သင့်သည်ဟုလည်းကောင်း နိဂုံးချုပ်ထားသည်။ နှစ်ဦးပိုင်းက အင်္ဂလိပ်အစိုးရနှင့် ကွဲလွဲမှုများ ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ သူက ကင်းလွတ်ခွင့်အလျှော့ပေးသင့်သည်။ သေတွင်းတူးရာရောက်နိုင်သည်။ ရန်ကိုရန်ချင်း မတုံ့လျှင်းသင့်ဟု ကင်းဝန်မင်းကြီးက တိုက်တွန်းသည်။

ဤမျှ မျိုးချစ်စိတ်နည်းပါးရပါမည်လားဟု ကင်းဝန်မင်းကြီးအပေါ် ရာဇအမုက်ချောင်းချောင်းထွက်လျက်ရှိသော မိဖုရားကြီးစုဖုရားလတ်က “ကင်းဝန်မင်းကြီးကို ထမိဝတ်ပေးလိုက်၊ သူဟာ ဝန်ကြီးမဟုတ်တော့ဘူး။ မိန်းမဖြစ်သွားပြီ”ဟု ဒေါသဖြင့် အမိန့်တော်ရှိလိုက်လေသည်။ တိုင်တားမင်းကြီးက စစ်ဝန်ကြီးအနေဖြင့် မိဖုရားကြီး၏ အမုက်တော်ရှပြီး ထမိဝတ်ရမည့်ဘဝ မရောက်စေသင့်ဟု ယူဆထားသည်။ မြန်မာ့အင်အား

ကြီးမားခိုင်မာပုံကို သန်သန်ကြီးပြောပြီး အကယ်၍ အင်္ဂလိပ်တွေ တက်လာရင်လဲ လာပစေ။ အကြောင်းသိသွားအောင် ကောင်းကောင်းကြီးပြလိုက်မည်ဟု တိုင်တားမင်းကြီးက ကြေညာလေတော့သည်။

အိန္ဒိယအစိုးရကိုလည်းကောင်း၊ အင်္ဂလန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာလက်နက်နိုင်ငံကြီး တစ်ခုခုကိုလည်းကောင်း၊ ကြောက်စရာမလိုဟု နားဆင်ရန် အကြီးအကျယ် ရွှေဘောတော်ညွတ်လျက်ရှိသော ရွှေနန်းရှင် ဘုရား၏ ရွှေနားတော်သို့ ဤရဲရင့်လှသော စစ်သည်ကြီး၏ စကားလုံးများ ဝင်သွားလေသည်။ မြန်မာတို့အင်အားသည် အလွန်ကြီးမားလျက် ရန်သူကို ဘာမထိသော အင်အား ရှိနေရာ မည်သည့်အရေးပေါ်လာသည်ဖြစ်စေ၊ တစ်ရွေးသားမှ အလျှော့မပေးနိုင်။ တိုင်တားမင်းကြီးသည် ဘုရင်မင်းမြတ်အား အသူရာချောက်နှုတ်ခမ်းသို့ တန်းပြီးခေါ်သွားရာတွင် ကိုယ်တိုင် ကလည်း မိမိ၏အသိဉာဏ်ခေါင်းပါးမှု၏ လှည့်စားမှုဒဏ်ကို ခံလိုက်မည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ အိန္ဒိယအစိုးရ၏ အသင့်ရှိနေသော စစ်အင်အားကို သူကိုယ်တိုင်က နားကန်းတစ်လုံးမှမသိ။ ကျွမ်းလည်းမကျွမ်းကျင်၊ နောက်ကျနေပြီဖြစ်သော သူ့ပြောင်းထိုးအမြောက်ကို မည်သည့်လက်နက်ကမှ အံ့မတုနိုင်ဟု ယုံကြည်လျက်ရှိပြီး စုတ်ပြတ်နေသော သူ့တပ်မကြီးကိုလည်း ကမ္ဘာ့စစ်တပ်များနှင့် တန်းတူထား၍ ကိုးစားလျက်ရှိသည်။ မန္တလေးရွှေနန်းတော်၌ တိုင်တားမင်းကြီးသည် အခိုက်အတန့်အားဖြင့် မျက်နှာပန်းလှလျက်ရှိသည်။ ကင်းဝန်မင်းကြီးမှာ မဟာအရှက်တော်ကွဲပြီးလျှင် သူ၏ အမျှော်အမြင်ကြီးလှသော အကြံဉာဏ်များမှာလည်း ရွှေနားတော် လေ ချော်သွားလေသည်။

စစ်ဝန်ကြီးကိုယ်တိုင်ကမူကား စစ်ကြီးဖြစ်တော့မည့် တံတံကလေးလိုတော့သည်ကို တကယ်တမ်းမယုံကြည်ချေ။ ခရီးရောက်သည့်ပြင်ဆင်မှုကိုလည်း မပြုလုပ်။ ဝတ်ကျောတန်းကျေအဖြစ်၊ ညစ်ကျယ်ကျယ်လောက်လောက် ပြုလုပ်သည်။ သံဖြူမီးအိမ်နှင့် မီးတွေကိုထုတ်လုပ်သည်။ မြေကြီးမင်းကာကွယ်ရေးအတွက် အစီအစဉ်များပြုလုပ်ရန် အီတလီအင်ဂျင်နီယာ ၂ ဦးကို တာဝန်ပေးသည်။ သို့သော်လည်း သင့်လျော်လိုအပ်

သော ပစ္စည်းကိရိယာကို ထုတ်မပေးခဲ့။ အင်္ဂလိပ်တို့၏ ရာဇသံကို ခပ်ဖော့ဖော့ သံတော်ဦးတင်သည်။ သို့မဟုတ် အောက်ခြေလွတ်ကာ ရွှေနန်းစည်းစိမ်ကို ခံစားနေရသော ဘုရင်မင်းမြတ်အား အသိမပေးဘဲ ထိန်ချန်၍ ပင်ထားသည်။

အင်္ဂလိပ်ပြည်သိမ်းတပ်ကြီး ချီတက်လာပြီးလျှင် မျက်ကလူးဆန်ပြာ အခြေအနေဆိုက်လာသည်။ စစ်သူရဲကောင်းကြီးဖြစ်သော တိုင်တားမင်းကြီးမှာလည်း ပြေးပေါက်မှားတော့မည်ကဲ့သို့ အခြေဆိုက်ရောက်လာသည်။ သူ့ခေါင်းကို ရှိမှရှိသေးရဲ့လားဟု စမ်းနေရမည့်ကိန်းဖြစ်လာသည်။ အင်္ဂလိပ်တွေ ရတနာပုံမန္တလေးကို ချီတက်လျက်ရှိနေပေပြီ။ အင်္ဂလိပ်တွေကို တားဆီးကာကွယ်ရန် နည်းလမ်းလည်း မရှိတော့ပြီ။ ထီးနန်း၏အရေးကို ဘယ်တော့မှ ကရော်ကမယ်မလုပ်သော ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် အဓိကအားဖြင့် စုပုရားလတ်တို့က အမှန်အတိုင်းသိမြင်သွားသောအချိန်တွင် ချိုးပွဲချ ငိုရမည့်ကိန်း ကြုံလာရတော့မည်။ ပထမဆုံးအရေးမိုက် လုပ်ရမည့်အလုပ်မှာ အန္တရာယ်များလှသည့် အခြေအနေဆိုးကို ရွှေနန်းရှင်ဘုရား မသိစေရန်ဖြစ်သည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မိပုရားကြီးအား အင်္ဂလိပ်တို့ ချီတက်လာပြီဖြစ်ကြောင်း မတင်လျှောက်ကြချေ။

မင်းလှ၌ တိုက်ပွဲတွေဖြစ်သောအခါ၌ မြန်မာတို့က အောင်ပွဲဆင်လိုက်ပြီး မန္တလေးသို့တက်လာသော သင်္ဘောတွေကို သိမ်းလိုက်ပြီဟု ထုတ်ဖော်ကြေညာသည်။ ဤအရေးပါသောသတင်းကို အင်္ဂလိပ်တပ်တွေအင်းဝအနီးသို့ရောက်လာချိန်တွင် ပြည်ပေါ်မှာ ရွှေကြော်ညာခွဲကာ မောင်းကြေးနင်းခတ်စေသည်။ မင်းလှတွင် တပ်တွေ၊ ခံတပ်တွေ၊ ရေနစ်နေသော သင်္ဘောနှင့် အခြားဖောင်များဖြင့် ဆင်ထားသော အတားအဆီးတွေရှိသော်လည်း ဤအရာများသည် ဟုတ်တိပတ်တိ ခုခံနိုင်စွမ်းရှိမည်မဟုတ်သည်ကို တိုင်တားမင်းကြီး အသိနောက်ကျပြီဖြစ်သည်။

ဤသို့ အကျဉ်းအကြပ် အချိန်မျိုးမှာပင် သူ၏လှည့်ကွက်များနှင့် သတိစိရိယာရှိမှုတို့က တိုင်တားမင်းကြီးအား ကယ်နိုင်ခဲ့သည်။ အခြေအနေဆိုးဝါးလာပြီဟု သင်္ကာမကင်း ဖြစ်လာသောအခါ ငြိမ်းချမ်းရေး

ဝန်ကြီးအဖြစ် မျက်နှာပန်းပွင့်လာပြီဖြစ်သော ကင်းဝန်မင်းကြီးနှင့် ပြန်ပေါင်း ထုတ်သည်။ အင်္ဂလိပ်တပ်တွေ တက်လာသည်မှာ စစ်ပြုရန်မဟုတ်။ ဘုရင် မင်းမြတ်ထံ ငြိမ်းချမ်းရေး စေ့စပ်ဆွေးနွေးရန်အတွက် လာသော ကာနယ် စလေဒင်ကို စောင့်ရှောက်ပို့ဆောင်သောတပ်တွေသာ ဖြစ်သည်ဟု ဘုရင် အား တင်လျှောက်ထားကာ အခြေအနေဆိုးကို ဖုံးဖိထားသည်။ ဘုရင် မင်းမြတ်အား ရတနာပုံနန်း၌ပင် ဆက်လက်စိုးစံရန် သံတော်ဦးတင်သည်။ ပြဿနာများကို ရှင်းလင်းပြရန် အခက်အခဲမရှိကြောင်းနှင့် အင်္ဂလိပ်တို့ ကျေနပ်အောင် စည်းကမ်းချက်အသစ်ဖြင့် စာချုပ်ချုပ်ရန်သာ ရှိသည်ဟု ဘုရင်မင်းမြတ်အား အကြံဉာဏ်ပေးသည်။ ထို့နောက် အင်္ဂလိပ်တို့သည် စာချုပ်ပိုက်၍ ပြန်သွားကြလိမ့်မည်ဖြစ်၍ ဘုရင်မင်းမြတ်မှာ ယခင်အတိုင်း နန်းရပ်ထီးဖြူ၌ အုပ်စိုးတော်မူရန်သာ ရှိပါသည်ဟု သံတော်ဦးတင်ကြ သည်။

သီပေါမင်းကား သံသယဝင်သွားဟန်တူသည်။ ရှမ်းပြည်ဘက် သို့ ဆုတ်ခွာတော်မူရန်အလို့ငှာ ကျောက်သံပတ္တမြား ပစ္စည်းပစ္စယတို့ကို ဆင်အကောင် ၅၀ နှင့် မြင်း ၂၀၀ မော်တွင် တင်၍ထားရန် အမိန့်တော် ချမှတ်ပြီး ဖြစ်နေသည်။ ဤအစီအစဉ်အတိုင်းသာ ပြုလုပ်မည်ဆိုပါက တိုင်တားမင်းကြီးမှာ ဒုက္ခလှလှ တွေ့ရပေတော့မည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်တော်မူပြီးလျှင် တိုင်းပြည်အတွင်းသို့ အင်္ဂလိပ်တပ် တွေ အခုအခဲမရှိ ချီတက်လာကြပြီဆိုသော အကြောင်းကို ဖုံးဖိထားသည့် ကြားထဲက ရွှေနားတော် ပေါက်ကြားသွားပြီ ဆိုပါလျှင်လည်းကောင်း၊ နေပြည်တော်နှင့်တကွ ရွှေနန်းတော်ကို သိမ်းပိုက်လိုက်ပြီး တစ်ချက်မှ မခုခံလိုက်ရဘဲနှင့် ရွှေနန်းရှင်လည်း ပျောက်ကွယ်သွားပြီဆိုလျှင်လည်း ကောင်း စစ်ဝန်ကြီး၏ ကံကြမ္မာမှာ ရှင်းနေပြီ။ အကြပ်အတည်းကြားထဲ တွင် ရှင်းနေသော ကိစ္စတစ်ခုကား ဘုရင်မင်းမြတ်ကို အကုန်လုံး အသိ မပေးရန်ပင်ဖြစ်သည်။ တိုင်တားမင်းကြီး၏ သားတော် ရွှေနန်းတော်စောင့် တပ်မှူးက နန်းတွင်းဝင်ခွင့်ကို ချုပ်ကိုင်ထားသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်အား အဖြစ်မှနှုတ်ရှောင်လျှောက်မည့်သူ သို့မဟုတ် အခစားဝင်လိုသူမှန်သမျှ

မည်သူမှ ဝင်ခွင့်မပြုချေ။

ရှမ်းပြည်ဘက်သို့ ထွက်ပြေးခြင်းမှာ အရေးလှမည်မဟုတ်ဟု ကင်းဝန်မင်းကြီးက သဘောတူသည်။ အခြေအနေအရ အင်္ဂလိပ်တို့ထံ လက်နက်ချ၊ သူတို့တောင်းဆိုချက်အတိုင်း လိုက်လျော၍ ဘုရင်ကို သစ္စာတော်ခံဘုရင်အဖြစ် နန်းပြန်တင်စေပြီး သူတို့လမ်းကို သူတို့သွားကြ စေခြင်းသာလျှင် အကောင်းဆုံးလမ်းဖြစ်သည်ဟု ကင်းဝန်မင်းကြီးက သဘောရသည်။ မင်းကြီးနှစ်ပါးစလုံးက ဤလမ်းစဉ်အတိုင်းလိုက်နာရန် သီပေါမင်းအား ဆွဲဆောင်ကြသည်။ အကယ်၍ ဘုရင်မင်းမြတ်က တိုက် ခိုက်မည်ဆိုပါက အရေးနိမ့်တော်မူကောင်း နိမ့်မည်ဖြစ်ပြီးလျှင် ထီးနန်း ကိုလည်း ဆုံးရှုံးရမည်ဖြစ်ကြောင်း မင်းကြီးနှစ်ပါးစလုံးက တင်လျှောက် ကြသည်။ အင်္ဂလိပ်တွေလာကြသည်မှာ စာချုပ်ရအောင် လာခြင်းဖြစ် သည်။ အင်္ဂလိပ်တွေ နန်းထဲဝင်လာအောင် တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်၊ သူတို့ နှင့် ကိုယ်တော်တိုင် စေ့စပ်ဆွေးနွေး စာချုပ်ချုပ်ပြီးပေးလိုက်လျှင် အင်္ဂလိပ် တွေ ရန်ကုန်ပြန်သွားကြလိမ့်မည်။

အတော်အတန် နျောင်းပျံတင်လျှောက်ပြီးသည့်နောက် အင်္ဂလိပ် တပ်တွေ အင်းဝခံတပ်ကို ဖြတ်ကျော်ချီတက်ခွင့်ရရန်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေးရန်အလို့ငှာ အတိုက်အခိုက်ရပ်စဲရန် ကမ်းလှမ်းချက်ကို ဂျင်နရယ် ပရင်ဒါဂတ်ထံသို့ ရာဇသံဝင်လွှာတစ်စောင် ပေးပို့ရန် ဘုရင်ကြီးသဘော တူလာအောင် မင်းကြီးနှစ်ပါးက နူးကြသည်။ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ရန်အတွက် အချိန်ကိုပင်မပေးဘဲ စစ်တပ်ကိုစေလွှတ်သည်ဟု ရာဇသံဝင်လွှာတွင် အပြစ်တင်ထားသည်။ ရာဇသံကို စာရေးအသားအနေဖြင့် ပယ်ချလိုက် သော်လည်း မြန်မာတို့၏အသုံးအနှုန်းမှာ 'အင်း'ဟုဆိုလျှင် 'ဟင်အင်း'ဟု အဓိပ္ပာယ်ပေါက်သဖြင့် ရယ်ဖွယ်ကောင်းသောအသုံးအနှုန်းကို ဖြည့်စွက် ထည့်ထားသည်။ ဤသဝင်လွှာမှာ လက်မှတ်ထိုးမထားပေ။ မြန်မာအစိုးရ၏ ရာဇသံဝင်လွှာမှာ အဆုံးတွင် အမည်ကိုထည့်ရိုးမရှိ။ ရွှေနန်းရှင် အမည် ကို ခတ်နှိပ်လိုက်ရလျှင် အသေရေတော်ယုတ်နိမ့်သွားသည်ဟု ယူဆ ကောင်းယူဆဟန်တူသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်ထံမှ ချမှတ်လိုက်သော

အမိန့်တော်တွင် မိမိအမည်ကို တပ်ရမည်မှာ များကြီးမတ်ကြီးတို့အဖို့ အရိုအသေတန်ရာ ကျနေပေလိမ့်မည်။ ထုံးစံမှာသာမန်တစ်တစ်ယောက်ဖြင့် ရာဇသဝဏ်ကို ပို့လိုက်သည်။ နောက်မှ စိတ်ချယုံကြည်ရသူတစ်ဦးက လိုက်လာပြီး ရာဇသဝဏ်၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်နှင့် အခြေအမြစ်ကို ရှင်းလင်းပြရသည်။

နယ်ပယ်အကြီးအကဲတို့က သူထံရောက်လာသော ဘုရင့်အမိန့်တော်ကို နောက်မှ ရှင်းလင်းပြမည့်လူ မလိုက်လာသရွေ့ လိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်းမရှိကြ။ ဤသို့ အမိန့်တော်ကို လိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်းမရှိသေးဘဲ ရှင်းလင်းပြမည့်သူကို စောင့်မျှော်နေခြင်းမှာ ခမ်းနားကြီးကျယ် ငြီးငွေ့ဖွယ်ကောင်းလှသော ရွှေနန်းသုံးဝေါဟာရကို နားလည်ရန်ခက်ခဲသောကြောင့် ဖြစ်တန်ရာသည်။

မြန်မာ "တော်" သုံးဝေါဟာရ၏ ထူးခြားချက်ကို နားလည်သော အင်္ဂလိပ်စစ်အာဏာပိုင်တို့အား ခွင့်လွှတ်ရပေမည်။ ရာဇသဝဏ်လွှာတွင် လက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်း မရှိသဖြင့် အင်္ဂလိပ်တို့ကောင်းဆိုချက်ကို လိုက်လျောပါမည်ဆိုသည်မှာလည်း မည်သို့မျှ တန်ဖိုးမရှိကြောင့် စစ်အာဏာပိုင်တို့က ကာနယ် စလေဒင်အား ထောက်ပြလိုက်လေသည်။ ကာနယ် စလေဒင်က အကယ်၍ သဝဏ်လွှာတွင် လက်မှတ်ရေးထိုးထားပါက တရားမဝင် တန်ဖိုးမရှိ စာသာဖြစ်သည်။ ယခုသဝဏ်မှာ မြန်မာကျင့်ဝတ်ထုံးတမ်းအရ လက်မှတ် မထိုးဘဲထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ စလေဒင် ကသာ ဤစာသည် အစစ်အမှန်ဖြစ်၍ လက်နက်ချလိုသည်ဟု ဆိုလို ကြောင်း ရှင်းမပြပါက ဤစာကို ကလိန်ကျသည့်စာဟု ယူဆပြီး တမန်တော်ကိုပင် သတော်ပေါ်မှကန်ချခြင်း ခံရပေလိမ့်မည်။

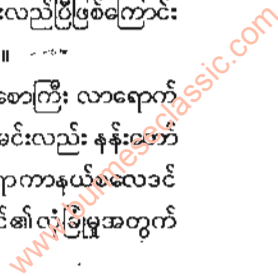
တပ်မတော်တစ်ခုလုံးက တိုက်ချင်လွန်း၍ လက်ယားနေကြရာ နောင်နေ့ကြန့်ကြာမှုကို အောင်အိမ်းသည့်ခံစောင့်ရသည်။ အပြန်အလှန်စာဖြင့်ဆက်သွယ်ပြီးနောက် လက်နက်ချရန်နှင့် အင်္ဂလိပ်တပ်တွေကို မခုခံဘဲ ချီတက်ခွင့်ပေးရန် ဘုရင်၏ ကြမ်းနန်းအမိန့်တော် ရောက်လာသည်။

အင်းဝ၌သာ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့ပါက မန္တလေးတွင်လည်း တိုက်ပွဲများ ဆက်လက်ဖြစ်ပွားမည်ဖြစ်ပြီးလျှင် မီးခြစ်ဖူးလောက်သာရှိသော နေပြည်တော်သည် နန်းတော်ပါ အပါအဝင် အကုန်ပြာကျသွားမည်ဖြစ်ပေသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်လည်း ကြံရွယ်တော်မူသည့်အတိုင်း ရှမ်းပြည်သို့ထွက်ပြေးကာ မပြီးမဆုံးနိုင်သော အတောမသတ်နိုင်အောင် သွေးချောင်းစီးမည့် ပျောက်ကျားစစ်ပွဲကြီး ဖြစ်ပေါ်လာမည်ဖြစ်ပေသည်။

စစ်ဝန်ကြီး၏ ဝါဒလမ်းစဉ်အောင်မြင်ရန် အခြေအနေဖြစ်ပေါ်လာသည်။ အင်္ဂလိပ်တပ်များသည် အင်းဝကို အခုအခံမရှိဘဲ ဖြတ်သန်းချီတက်လာသည်။ မြန်မာတပ်မတော်ကို လက်နက်ဖြုတ်လိုက်သည်။ ဘုရင်အား ဖမ်းပြီး အိန္ဒိယသို့ ပို့လိုက်သည်။ ဤအရပ်အထွေးများ ဖြစ်ပေါ်နေချိန်တွင် "စစ်သေနာပတိချုပ်ကြီး၏ခေါင်းမှာ သူ့ကိုယ်သူ အိုးစားမကွဲသေးဘဲ စိတ်ချရသောအခြေသို့ ရောက်လာပြီးလျှင် သီပေါမင်းလည်း ယခုအခါ မရှိတော့ပြီဖြစ်ရာ မြန်မာပြည်အတွက် မည်သို့ဆောင်ရွက်လျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်နိုင်သည်ကို တိုင်တားမင်းကြီးအနေဖြင့် သိမြင်နိုင်ပေပြီ။ ကျွန်တော်တို့၏ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်လျဉ်း၍မူကား ဤကိစ္စများနှင့်ပတ်သက်၍ တိုင်တားမင်းကြီးသည် အသုံးအဝင်ဆုံးသူတစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။

သီပေါမင်းသည် အကျဉ်းသားဘဝ မရောက်သေးမီ နန်းတွင်း၌ အစောင့်အရှောက်တို့ဖြင့် နေစဉ်အခါကပင် တိုင်တားမင်းကြီးက သူသည် သီပေါဘုရင်၏ သစ္စာတော်ကို အပြီးအပိုင် စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ မြန်မာပြည်နှင့် သူ့အတွက် အင်္ဂလိပ်တို့ထံ ဝင်ရောက်ခြင်းသည်သာလျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်၍ သီပေါမင်းလည်း သူ့ကြမ္မာသူ ဖန်တီးပါစေတော့ဆို သည်ကို ကောင်းကောင်းကြီးနားလည်ပြီဖြစ်ကြောင်း ကာနယ်စလေဒင်အား ဘဝင်ကျအောင် ပြောခဲ့သည်။

သူသည် ကာနယ်စလေဒင်အား မနက်အစောကြီး လာရောက်နှိုးပြီးလျှင် နန်းတွင်း၌ ဗရတ်သုတ်ခံ ဖြစ်နေပြီး သီပေါမင်းလည်း နန်းတော်မှထွက်တော်မူရန် ပြင်ဆင်နေကြောင်း လာပြောလေရာ ကာနယ်စလေဒင်က ဘုရင်မင်းမြတ်အား တာဝန်ယူရသည်။ ဘုရင်၏လုံးခြုံမှုအတွက်

စလေဒင်က အစောင့်အရှောက်ချထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရင်သည် သူ့နန်းတော်အတွင်း၌ပင် အကျဉ်းသားဖြစ်သွားရလေသည်။ ဝန်ကြီးထံတွင် အကြောက်ရွံ့ရဆုံး စစ်ဝန်ကြီးအနေဖြင့် ဩဇာကိစ္စိမ လည်းရှိသော တိုင်တားမင်းကြီးလို ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ အကူအညီကို မငြင်းပယ်နိုင်တော့ချေ။

သီပေါမင်းနှင့်အတူ မြန်မာအုပ်ချုပ်ရေး ယန္တရားကြီးမှာလည်း ပြုလဲသွားသည်။ တပ်မတော်ကို လက်နက်လည်းဖြုတ်ပြီးပြီ။ တပ်လည်း ဖျက်ပြီးပြီ။ မြန်မာသင်္ဘော ၁၁ စီးခန့်ကိုလည်း သိမ်းပြီးလေပြီ။ ရဲသားတို့လည်း တစ်ကွဲတစ်ပြားဖြစ်နေကြသည်။ အုပ်ချုပ်ရေး၏ ဗဟိုဌာနပျောက်နေသည်။ ယာယီအစိုးရအဖွဲ့ တစ်မျိုးမျိုးကိုဖွဲ့စည်းရန် လိုအပ်သည်မှာ အထင်အရှား အရေးတကြီးဖြစ်လာသည်။

သီပေါဘုရင်ကိုယ်တိုင်တော်က မိန့်မြွက်သဖြင့် နောက်ဆုံးအချိန်တွင် ရန်ကုန်သို့ သီပေါမင်းအား ခေါ်ဆောင်သွားမည်သင်္ဘော ဆိုက်ကပ်ရာ ဆိပ်ကမ်းအထိ ကင်းဝန်မင်းကြီးက လိုက်ပို့သည်။ ကျန်ရစ်သော ဝန်ကြီးထံမှ အရေးပါသူမှာ တိုင်တားမင်းကြီးတစ်ဦးတည်းသာ ရှိသည်။ သူသည် နောက်အစိုးရသစ်ဘက်သို့ ပါလာမည်ဆိုပါက ပရမ်းပတာ မင်းမဲ့တိုင်းပြည်ဖြစ်မည့်အရေးမှ ရှောင်ကွင်းရာတွင် များစွာ အသုံးကျမည့်သူဖြစ်သည်။ အကယ်၍ သူ့ကိုပါ အဝေးသို့ ပို့ပစ်လိုက်မည်ဆိုပါက သူ့နေရာတွင် အစားထိုး၍ ရခိုင်သူမရှိချေ။ ကျွန်တော် အထက်ကဖော်ပြခဲ့သော ယခင်ကဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ကိစ္စများနှင့်ပတ်သက်၍ သေချာအောင် မေးမြန်းစုံစမ်းပြီးနောက် ကာနယ်စလေဒင်သည် တိုင်တားမင်းကြီးအား အသုံးချရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

လက်မှုပညာသည်သည် မိမိလက်၌ရှိသော လက်နက်ကိရိယာကို အကောင်းဆုံးအသုံးချသည်ဟူသော မူအရ စစ်ဝန်ကြီးဟောင်းအနေဖြင့် အသုံးချနိုင်သောနေရာတွင် အသုံးချရန် ကာနယ်စလေဒင်က ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်မှာ အခြေအနေအရ မှန်ကန်ပေလိမ့်မည်။ ဗြိတိသျှတို့ စစ်ချီရာလမ်းနှင့် အလှမ်းဝေးပြီး ဧရာဝတီကမ်းနဖူးတွင် တပ်စွဲထားသော တပ်

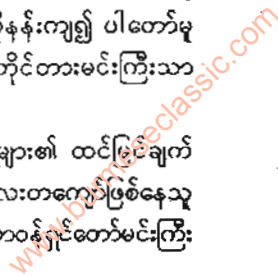
ဆွယ်တို့ လက်လှမ်းမမှီသော လွတ်လပ်လျက်ရှိနေသေးသည့် မြန်မာပြည်၏ ဧရာမအစိတ်အပိုင်းကြီး ရှိနေသေးသည်။

ထို့ကြောင့် ဤနယ်မြေဒေသ တစ်ခုလုံးကို ဒေသဆိုင်ရာအုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးရအောင် ပြုလုပ်ရန်အခက်အခဲမှာ အလွန်ပင် ကြီးလေးလှသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နိုဝင်ဘာလကုန်ပိုင်းနောက်ဆုံး ၃ ရက်တွင် မြန်မာတို့၏ ကြည်းတပ်မတော်၊ ရေတပ်မတော်နှင့်ဘဏ္ဍာရေးမှာ ချုပ်ငြိမ်းသွားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ယာယီအစိုးရအဖွဲ့အနေဖြင့် လွှတ်တော်က ဝန်ကြီးတွေ၊ မြို့ဝန်၊ ခရိုင်ဝန်တွေ ရွာသူကြီးတွေကို အစိုးရလက်အောက်ခံအမှုထမ်းအဖြစ် ဝင်လာအောင် သို့မဟုတ် ဗန္ဓုလေးမှ စေလွှတ်ခန့်အပ်လိုက်သော အမှုထမ်းများကိုလက်ခံ၍ နေရာဖယ်ပေးလာအောင် ဆွဲဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။ ဤကား မြို့ပြအုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ရဲလုပ်ငန်းကို ပြန်လည်အသက်သွင်းရန်အတွက် ပထမဆုံးခြေလှမ်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းရာတွင် မြို့ကြည့်လိုက်မည်ဆိုပါက အောင်မြင်သည်ဟု ဆိုရမည်။ ဤမျှ အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်သည်မှာ တိုင်တားမင်းကြီး၏ဩဇာသည် အဓိကဖြစ်သည်မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိ။

သို့သော် နာမည်ဆိုးနှင့် ဟိုးလေးကျော်နေသူ တိုင်တားမင်းကြီးအား ခန့်လိုက်သဖြင့် အထက်မြန်မာပြည်နှင့် အလားတူပင် အောက်မြန်မာပြည်ရှိ ပြည်သူတို့အနေဖြင့် တုန်လှုပ်ခြောက်ခြားသွားသည်ကိုမူ ဝန်ခံရပေမည်။ တိုင်တားမင်းကြီးကို ကမ်းကုန်အောင် ကြမ်းကြုတ်ဆိုးယုတ်သူဟု အများအားဖြင့် သဘောထားကြသည်။ ကံခေသော သီပေါမင်းကို ကရုဏာသက်နေကြသော မြန်မာတို့က ဘုရင်ကိုနန်းကျ၍ ပါတော်မူအောင် လှည့်ပတ်ချောက်တွန်းသူရှိသည်ဆိုလျှင် တိုင်တားမင်းကြီးသာ သစ္စာဖောက်သူဖြစ်ရမည်ဟု မှတ်ယူကြသည်။

မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးကလည်း အများ၏ ထင်မြင်ချက်အတိုင်း အပြည့်အဝခံယူကာ နာမည်ဆိုးဖြင့် ဟိုးလေးတကျော်ဖြစ်နေသူကို အစိုးရအဖွဲ့ထဲ မထည့်ထိုက်ဟု ယူဆသည်။ မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီး

က တိုင်တားမင်းကြီးအား ဖမ်းဆီးအရေးယူလိုက်သောကိစ္စမှာ ပြည်သူ၏ ကြည်ဖြူမှုကို တော်တော်ရရှိခဲ့သည်။ တိုင်တားမင်းကြီးကိုဖြုတ်ချရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူ့အားထုတ်ပယ်၍ မြန်မာပြည်မှ နယ်နှင့်ဒဏ်ခတ်လိုက်ရာ တိကျပြတ်သား၍ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ပြုလုပ်မည် မှာ သေချာလှပေသည်။

လှိုင်းရှက်ပုံ၊ ဗြန်းကနဲ မမျှော်လင့်ဘဲဖြစ်လာပုံ၊ ရွှေရောင်တွေ ဝင်း လျက်ရှိသော လွှတ်တော်တိုင်ကြားမှ ရွှေပလ္လင်တော်ကို မြင်ရသော လွှတ်တော်ပေါ်၌ဖမ်းရန် နေရာရွေးချယ်ထားပုံတို့မှာ ရတီခြင်းအာဏာ သိမ်းလိုက်သလို ဖြစ်သွားသည်။ ဤသို့ ဖမ်းဆီးအရေးယူတော့မည်ကို ကြိုတင်အသိပေးထားခြင်းခံရသူ စလေဒင်က သူ့အနေဖြင့် သဘောမတူ နိုင်ကြောင်းနှင့် ဤသို့ သူ့သဘောမတူဘဲ ငြင်းဆန်သည်ကို မစ္စတာ ဘားနတ်က ဘုရင်ခံချုပ်ထံ အစီရင်ခံ ဆက်သွင်းသောအခါတွင် ထည့် သွင်းရန်ပါ ပြောသည်။

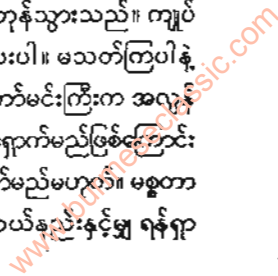
ကာနယ်စလေဒင်က နောက်ထပ် မသင်္ကာဖွယ်ရာ အပြစ်တစ်စုံ တစ်ရာပြုရန် အကြောင်းမရှိဘဲနှင့် ကျွန်တော်တို့၏ အုပ်ချုပ်ရေးကို ကောင်း စွာ အလုပ်အကျွေးပြုခဲ့သည်ကို ဥပေက္ခာပြုခြင်းသည် မှားယွင်းသည်။ ထို့ပြင် တိုင်တားမင်းကြီးသည် လူသတ်ပွဲကြီးပြုလုပ်ရန် စိုင်းပြင်းသူများ ထဲတွင် အထူးသဖြင့် တာဝန်ပိုရှိသည်ဟူသော အထောက်အထား မတွေ့ရ ကြောင်းကိုလည်း ထောက်ပြသည်။ နိုင်ငံရေးအရာရှိဖြစ်သူ စလေဒင်က တိုင်တားမင်းကြီးကို သူ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ယောက် အနေဖြင့် ဘာမှ အပြစ်ပြောစရာ မရှိသည့်အပြင် သူ၏ အမူတော် ထမ်းဆောင်ခဲ့ပုံမှာလည်း ကျေနပ်စရာ မရှိသဖြင့် တိုင်တားမင်းကြီးကို သူ့ကိုယ်တိုင် မဖမ်းပါရစေနဲ့ ဟု တောင်းပန်သည်။

မစ္စတာဘားနတ်က ကာနယ်စလေဒင်၏ အမြင်ကို သူ နှစ်လည်ကြောင်းနှင့် ကိုယ်ချင်းစာမိကြောင်း ပြောသည်။ သို့သော် တိုင်တား မင်းကြီးကို လွှတ်တော်အစိုးရအဖွဲ့မှ ထုတ်ပယ်မှသာ ဖြစ်မည်။ ထို့အပြင် အခြေအနေအရ တိုင်းပြည်မှနှင့်မှ ဖြစ်တော့မည်။

ထို့နောက် မစ္စတာပီလ်ချားသည် ညနေ ၅ နာရီသာရှိသေးသဖြင့် စည်းဝေးနေဆဲ လွှတ်တော်ဘက်သို့ ဆက်လက်ထွက်ခွာသွားသည်။ မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးက တိုင်တားမင်းကြီးနှင့် တွေ့လိုသည်ဟူသော ကာနယ်စလေဒင်ထံမှ စာကို ပီလ်ချားက တိုင်တားမင်းကြီးအား လှမ်းပေး လိုက်သည်။ တိုင်တားမင်းကြီးရော အခြားဝန်ကြီးများပါ မည်သို့ဖြစ်ပေါ် လာတော့မည်ကို စိုးစဉ်းမျှ မတွေးမိကြဘဲ တိုင်တားမင်းကြီးသည် မစ္စတာ ပီလ်ချားနှင့်အတူ ထွက်သွားသည်။ အနီးရှိ မစ္စတာဘားနတ်နေရာသို့ ခေါ်သွားပြီး သီပေါမင်း နန်းအတက်တွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ဝမ်းနည်းဖွယ် ကိစ္စတစ်ခုတွင် တိုင်တားမင်းကြီး ပါဝင်လျက်ရှိသည်ဟု အများက ပြော နေကြသဖြင့် တိုင်တားမင်းကြီးအား လွှတ်တော်အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ထားရန် မလိုလားအပ်ကြောင်း ပြောကြားလေသည်။

တိုင်တားမင်းကြီးသည် အလွန် သြဇာညောင်း၍ အာဏာရှိသူ ဖြစ်လေရာ လွှတ်တော်အဖွဲ့ဝင်သာ မဟုတ်တော့ပါက သူ၏ သြဇာ ကို လွှတ်တော်အားဆန်ကျင်၍ အသုံးပြုကောင်း အသုံးပြုမည်ဟု ထင် မြင်ရန်အကြောင်းများ ရှိပေသည်။ ထို့ကြောင့် အစိုးရအဖွဲ့မှ ထုတ်ပယ် လိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူ့အား ယခုအချိန်အတွင်း ရန်ကုန်သို့ဖြစ်စေ၊ အိန္ဒိယသို့ဖြစ်စေ နယ်နှင့်ရပေမည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်ခြင်းကို သူ့အနေဖြင့် အပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းဟု မယူဆဘဲ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု သဘောထားရန်ဖြစ်သည်။ အစိုးရက သူ့အား ကောင်းစွာစောင့်ရှောက် မည်ဖြစ်သည်။

မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးက သူ့အား ပြောလိုက်သောစကား ကြောင့် တိုင်တားမင်းကြီးမှာ အတော် ကြောက်ရွံ့တုန်သွားသည်။ ကျုပ် အသက်ချမ်းသာပေးပါ။ ကျုပ်အသက် ချမ်းသာပေးပါ။ မသတ်ကြပါနဲ့ ဟု တိုင်တားမင်းကြီးကပြောသည်။ မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးက အလွန် သနားကြင်နာစွာဖြင့် သူ့အား ကောင်းစွာ ပြုစုစောင့်ရှောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း အာမခံသည်။ သူ၏ အတိတ်က ပြစ်မှုများကို ပြန်ဖော်မည်မဟုတ်။ မစ္စတာ ဘားနတ်အနေဖြင့် တတ်နိုင်သမျှ သူ့အသက်ကို ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ရန်ရှာ

မည်မဟုတ်ကြောင်း ကတိပေးသည်။ တိုင်တားမင်းကြီးသည် အိန္ဒိယသို့ သွားရတော့မည်။ တစ်လ ၄၅၀ ထောက်ပံ့ရန် ရည်ရွယ်ထားသည်။ ကောင်းစွာပြုစုလိမ့်မည် ဟူ၍ပင်ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးကိစ္စကြောင့် သူ့အား အိန္ဒိယပြည်၌ ၂ နှစ်မျှ ထိမ်းသိမ်းထားလိမ့်မည်။ ဟမ်ဗ်ရှင်းယားတပ်ရင်းမှ ဗိုလ်တစ်ဦးနှင့် အစောင့်တပ်သားများ အသင့်စောင့်နေပြုစစ်ကြောင်း သူ့အား အကြောင်းကြားသည်။ အစိုးရသဘောပေါ်သို့ တက်ရောက်စီးနင်းရန်အတွက် လှည်းတစ်စီး သူထံစေလွှတ်မည်ဖြစ်ပြီးလျှင် နောက် တနင်္ဂနွေ နံနက်တွင် တိုင်တားမင်းကြီးသည် ရန်ကုန်သို့ ဆက်လက်ထွက်ခွာသွားမည် ဖေမည်။

ဤသို့ ပြောဆိုပြီးလျှင် ဤသို့ ဤသို့ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ တိုင်တားမင်းကြီးနှင့် သူ့ပစ္စည်းဥစ္စာများကို သင်္ဘောပေါ်သို့ အစောင့်အရှောက်များဖြင့် ပို့သည်။ ဘေးကနေကြည့်ရန်အတွက် ၅ နာရီခွဲတွင် ကျွန်တော်သည် နန်းတော်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ မြို့ရိုး၏အပြင်ဘက်တွင်ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ဤနေရာသည် အကျဉ်းနည်းဖြင့် စီရင်ချက်ချပြီး ကွပ်မျက်မည့်နေရာဖြစ်ဖို့ အကြောင်းရှိသောနေရာ ဖြစ်သည်။ တိုင်တားမင်းကြီးက သူ၏ နောက်ဆုံးအချိန်သို့ ရောက်လာပြီဟု ထင်ခဲ့သူက မစ္စတာဖော့ဒ်အား 'ခင်ဗျားတို့ ဒီနေရာမှာ ကျုပ်ကို သတ်တော့မလား၊ အမလေး . . . ကျုပ်အသက်ကို ချမ်းသာပေးကြပါ၊ ချမ်းသာပေးကြပါ' ဟု ပြောသဖြင့် မစ္စတာဖော့ဒ်က တိုင်တားမင်းကြီးကို သင်္ဘောဖြင့် အိန္ဒိယပြည်သို့ ကောင်းမွန်လုံခြုံစွာ ပို့မည်ဖြစ်ကြောင်းပြော၍ တိုင်တားမင်းကြီး စိတ်ချသွားအောင် ကြိုးစားရသည်။ ဖမ်းဆီးလိုက်သည်မှာ တစ်ပြိုင်နက် အစောင့်တပ်တစ်တပ်ကို တိုင်တားမင်းကြီးအိမ်၌ ချထားလိုက်သည်။

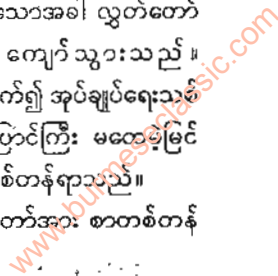
မတော်တရော်ကြစည်ရန် အခွင့်အလမ်း ရသွားမည်စိုး တိုင်တားမင်းကြီးကို သူ့ဇနီးနှင့်သမီးကို နှုတ်ဆက်ရန် အဝတ်အစားစသည်တို့ကို ယူရန်ပင် အိမ်သို့ပြန်ခွင့် မရတော့ချေ။ သို့သော် ၄၅၀ ထောက်ပံ့ရန်ကို သင်္ဘောပေါ်သို့ နောက်မှပို့သည်။ သူကား ကျိုကျိတက်ချမ်းသာ

သည်ဟု ပြောကြသည်။

နန်းတွင်း၌ အခြားဝန်ကြီးများ ခေါင်းချင်းရိုက်နေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူတို့ကိုလည်း သတိမပေးဘဲ ဖမ်းဆီးပြီး နယ်နှင့်ပစ်လိုက်မှာ ကြောက်ရွံ့နေကြောင်းကို မဖုံးကွယ်ကြပေ။ သူတို့၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှုများ အထင်းသားပေါ်နေသည်။ သို့ရာတွင် သူတို့အနေဖြင့် ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ရာ အကြောင်းမရှိကြောင်း တိုင်တားမင်းကြီး တစ်ဦးသာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း၊ သူ့ကိုလည်း အထူး အကြောင်းအချက်များ ရှိနေ၍ နယ်နှင့်ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း အနိုင်အမာ အကြောင်းကြားထားသည်။ သို့သော် သူတို့က အာမခံချက်ကို မယုံကြည်နိုင်အောင်ဖြစ်နေရာ ဝန်ကြီးများ၏ သွေးပျက်မှုမှာ စိုးရိမ်စရာဖြစ်လာသည်။ သူတို့က ကာနယ်စလေဒင်အား "တိုင်တားမင်းကြီး ရန်ကုန်ရောက်ရင် သူက ကျန်တဲ့လူတွေလုပ်သလို ကျုပ်လည်း လုပ်ခဲ့တာပဲ။ သူတို့ကိုတော့ ဘာပြုလို့ နယ်မနှင်သေးလဲလို့ ပြောလိုက်ရင် ကျုပ်တို့ အကုန်အဖမ်းခံရပြီး ကုလားပြည်အပို့ခံရတော့မှာပဲ" ဟု ပြောသည်။

သူတို့၏ အတွေးမှာ ကောင်းလွန်းအားကြီးသော်လည်း တိုင်တားမင်းကြီးကို ဆိုင်းမဆင့်ပုံမဆင့် ဖမ်းဆီးလိုက်သဖြင့် အစိုးရအဖွဲ့ဝင်နှင့် လွှတ်တော်ဝန်ကြီးများကိုလည်း ဤနည်းအတိုင်းပင် ပြုလေမလားဟု သူတို့က ယုံကြည်နေရန်အကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီးရှိနေသည်။ ဤသို့ပြုလိုက်သဖြင့် ထိခိုက်သွားသော ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် အာဏာစက်မှာ အဖတ်ဆယ်မရတော့ချေ။ ဘားနတ်က လွှတ်တော်ဩဇာ ညောင်းလာအောင် အသက်သွင်းရန် ကြိုးစားခဲ့သမျှ နောက်ဆုံးတွင် သဲထဲရေကျဖြစ်ရသည်။ ဘုရင်ခံချုပ် မန္တလေးသို့ရောက်လာသောအခါ လွှတ်တော်ဝန်ကြီးများအား အသိအမှတ်မပြုဘဲ ကျော်သွားသည်။ လွှတ်တော်ဝန်ကြီးများက မြန်မာဘုရင်အသစ်မြှောက်၍ အုပ်ချုပ်ရေးသစ်ရေးဆွဲရန် တောင်းဆိုသည်မှာ ဤသို့ ပြောင်ပြောင်ကြီး မထေမမြင်လုပ်ခဲ့သည်ကို အကြောင်းပြု၍ တောင်းဆိုခြင်း ဖြစ်တန်ရာသည်။

ထို့နောက်တွင် ဘုရင်ခံချုပ်က လွှတ်တော်အား စာတစ်တန်

ပေတစ်တန်ရေး၍ အရေးပေးလာသည်။ သို့သော် စာကို မစွတာမထွင်မီ
 ပေါ့လေစစ်က ဖတ်ပြသည်။ အမှုကို ကျေနပ်အောင်ထမ်းသော မြန်မာ
 အရာရှိများအား ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပြီးလျှင်၊ သစ္စာခံသူများအား ဒဏ်ခတ်လိမ့်
 မည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးအတွက် ကူညီကြရန် တိုက်တွန်း
 ဆော်ဩထားသည်ဟု ဝန်ကြီးများအား ဖတ်ပြောပြသည်။ အမှန်စင်စစ်
 အားဖြင့် လွှတ်တော်ကို အပြီးအပြတ် ချောင်ထိုးထားလိုက်ပြီးလျှင် ဗြိတိသျှ
 အရာရှိများလက်သို့ တိုင်းပြည်ချယ်လှယ်ရေးကို လုံးလုံးကြီး ထိုးအပ်လိုက်
 ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤနောက်တစ်လကျော်ကြာမှ ဤသို့ အပ်လိုက်
 ရခြင်းဖြစ်သည်။

ကာလကတ္တားသို့ ရောက်သောအခါ သူ၏ ခိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှု
 အခြေအမြစ်မရှိကြောင်း တိုင်တားမင်းကြီး တွေ့ရသည်။ လော့ဒ်ဖရင်က
 တိုင်တားမင်းကြီးသည် အနွယ်တော်များအား သတ်ဖြတ်မှုကိစ္စနှင့်ပတ်
 သက်၍ အခြားသောဝန်ကြီးများထက် တိုင်တားမင်းကြီးတွင် ပို၍ တာဝန်ရှိ
 ကြောင်း သက်သေအထောက်အထား မတွေ့ရသည့်အချိန်မှစ၍ တိုင်တား
 မင်းကြီးအား စာနာမှု ဖြင့် လက်ခံဆက်ဆံသည်။ မြန်မာပြည်တွင် ငြိမ်သက်
 အေးချမ်းသွားလာ အခါ၌ အစိုးရက သူ့အား မန္တလေးသို့ပြန်၍ နေထိုင်ခွင့်
 ပြုမည်ဖြစ်ကြောင်း တိုင်တားမင်းကြီးအားအကြောင်းကြားထားလေသည်။

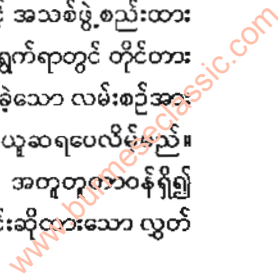
တိုင်တားမင်းကြီးအား ပြန်လည်ခန့်ထားရန်နှင့် တိုင်တားမင်း
 ကြီးတစ်ဦးတည်းအပေါ် ဝန်ကြီးလျှင် သူ့အား ထုတ်ပယ်၍ အိန္ဒိယသို့ ပို့
 ရခြင်း အကြောင်းရင်းဖြစ်သည့်ကိစ္စတွင် ကျန်ဝန်ကြီးများလည်း အညီအမျှ
 တာဝန်ရှိသူများဖြစ်သည်ဟု ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ထုတ်ဖော်ကြေညာ၍ ဘုရင်ခံ
 ချုပ်ထံသို့ စာရေးသား ပေးပို့ခဲ့သည်။ ဤသို့ ရဲရဲရင့်ရင့် ကိုယ်ကျိုးမငဲ့ဘဲ
 ရေးသားလိုက်သဖြင့် လွှတ်တော်သည် ဂုဏ်ယူဖွယ်ပင် ဖြစ်သည်။
 လွှတ်တော်ကောင်စီဝင်အဖြစ် ကင်းဝန်မင်းကြီးအား ပြန်လည်ခန့်ထားရန်
 လည်း လွှတ်တော်က တောင်းဆို၍ ရရှိခဲ့လေသည်။

ကင်းဝန်မင်းကြီး မန္တလေးသို့ရောက်သောအခါ ပြီးခဲ့သော စစ်ပွဲ
 အတွင်းက သူတို့ကိုယ်စား ကင်းဝန်မင်းကြီးက မဆုတ်မနစ် လုံ့လဝီရိယ

ဖြင့် ကြီးစားဆောင်ရွက်ခဲ့သောကြောင့် ကျေးဇူးတင်လျက်ရှိကြောင်း မှတ်
 တမ်းတင်လွှာကို မန္တလေးရှိ ဥရောပနှင့် နိုင်ငံခြားကိုယ်စားလှယ်တော်
 သံတမန် ၂၉ ဦးက လက်မှတ်ရေးထိုး၍ ပေးအပ်ခဲ့သည်မှာ မှတ်သားဖွယ်
 ကောင်းလှသည်။ ဤသို့ ပြုမူလိုက်ခြင်းသည် ဥရောပတိုက်သား မျက်နှာ
 ဖြူလူမျိုးတို့ကို အပြုလိုက်သတ်ဖြတ်ရန် ကြံခဲ့သည်ဟု မသင်္ကာဖြစ်ခဲ့သော
 တိုင်တားမင်းကြီးအား စောင်းချိတ်၍ ရွတ်ချလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။
 တိုင်တားမင်းကြီးသည် ဤသို့ ကြံရွယ်ချက်ရှိကြောင်း သက်သေ
 အထောက်အထား မပြနိုင်ပေ။ အကယ်၍ သူသာ ဤသို့ ကြံရွယ်ခဲ့ပါက
 လက်တွေ့ဆောင်ရွက်ရန် အခက်အခဲမရှိချေ။

အလွန် သွေးဆူလွယ်သော စိတ်ဓာတ်ရှိသည့် မြန်မာတို့အပေါ်
 တွင်ရှိသော သူ၏ ဩဇာကိုထိုမနှင့် ဤလိုသောင်းကျန်းသူများအား နှစ်
 ရှည်လများ အုပ်ချုပ်ခဲ့သော သူ၏ အတွေ့အကြုံတို့မှာ မြို့ပြအုပ်ချုပ်ရေး
 ကို ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းရာတွင် ကြီးစွာအလုပ်အကျွေးပြုခဲ့သည်မှာ အငြင်းပွား
 စရာမရှိဟု ကျွန်တော်ထင်သည်။ သို့ရာတွင် တိုင်တားမင်းကြီးအား ပြန်
 လည်ခန့်ထားလိုက်သဖြင့် ဥရောပတိုက်သားများနှင့် မြောက်များစွာသော
 မြန်မာတို့က ကျေနပ်ကြမည်ကား မဟုတ်ပေ။ ထိုမျှမက အခြားသူများ
 ထက် သူမရှိလျှင် မဖြစ်နိုင်ဟု ဝန်ခံရန် အစိုးရကလည်း တွန့်နေသည်။

ဘုရင်ခံချုပ်က အဝေးရောက် တိုင်တားမင်းကြီးနှင့် တွေ့ဆုံ
 ခြင်းဖြင့် ကျွန်တော်တို့တပ်တွေကို အကူအညီပေးပြီးနောက် ဆက်၍ သေ
 ရေးရှင်ရေးအချိန်တွင် သူပုန်ရန်အား သူက တားဆီးခဲ့သည်ကို တိုင်တား
 မင်းကြီးက တောင်းဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အသိအမှတ်ပြုခဲ့ခြင်းသည် ကာနယ်
 စလေဒင်က တိုင်တားမင်းကြီးကို အသုံးချခဲ့ခြင်းနှင့် အသစ်ဖွဲ့စည်းထား
 သော လွှတ်တော်၌ မြန်မာအရေးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် တိုင်တား
 မင်းကြီး၏ ထူးချွန်သောအရည်အချင်းကို အသုံးချခဲ့သော လမ်းစဉ်အား
 သွယ်ဝိုက်၍ သင်္ဘောတူခွင့်ပြုရာရောက်သည်ဟု ယူဆရပေလိမ့်မည်။
 မဟာနွယ် မင်းသားမင်းသမီးတို့ သုတ်သင်ရာ၌ အတူတူတာဝန်ရှိ၍
 တိုင်တားမင်းကြီးအား ပြန်လည်ခန့်ထားရန် တောင်းဆိုထားသော လွှတ်

တော်၏စာမှာလည်း ဤသဘောနှင့်ထပ်တူပင် ဖြစ်သည်။

မစ္စတာဘားနတ်ကလည်း ထိုနည်းတူပင် တိုင်တားမင်းကြီးအား ဖြုတ်ပစ်ပြီး အိန္ဒိယသို့ ပို့လိုက်ခြင်းအတွက် သူ့တွင် လုံလောက်သော အကြောင်းပြချက်များ ရှိနေသည်။ နာမည်ဆိုးနှင့် ဟိုးလေးတကျော်ကျော်ဖြစ်နေသော ဝန်ကြီးအား တစ်ချက်လွှတ် ရာထူးမှဖြုတ်၍ နယ်နှင့် ဒဏ်ခတ်ရန် ခွင့်ပြုမိန့်ချမှတ်လိုက်သောအခါ နိုင်ငံရေးသိက္ခာကို ကာကွယ်ရန် လိုအပ်သည်ဟူသော မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီး၏ လမ်းစဉ်ကို ဘုရင်ခံချုပ်က ကာယကံမြောက် သဘောတူလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

သို့ရာတွင် ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာသော ကာယကံမြောက် အကျိုးသက်ရောက်မှုမှာ ဓါးပြဟုခေါ်ဝေါ်နေသော်လည်း အမှန်အားဖြင့် ဗြိတိသျှတို့ စိုးမိုးမှုကို ခုခံနေသော တော်လှန်ရေးကြီးက ချက်ချင်းကျယ်ပြန့်၍ အရှိန်အဟုန်ကြီးထွားလာခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ဒီဇင်ဘာလတွင် သူပုန်တို့သည် ဆန်နှင့်အစားအစာအတွက် ရွာတွေကို ဝင်ရောက်စီးနင်းတိုက်ခိုက်ခြင်းလောက်သာ အများအားဖြင့် လုပ်နိုင်တော့သည်။ လမကုန်မီပင် အခြေအနေ အသွင်အပြင်ကြီးတစ်ခုလုံး ပြောင်းလဲသွားသည်။ တောရွာများ၌ ခေါင်းဆောင်များ၏ စည်းရုံးရေးအောက်၌ အဖွဲ့လိုက်စည်းရုံးမိကြပြီးလျှင် တပ်စခန်းချရာမှ စေလွှတ်လိုက်သော အင်္ဂလိပ်တပ်ဆွယ်များကို တိုက်ပွဲဆင်ကြသည်။ ထိုပြင် ညအချိန်တွင် ကင်းစောင့်စစ်သားကို လာရောက်ပစ်ခတ်ခြင်းဖြင့် မြို့စောင့်တပ်များကိုပင် လာရောက်နှောင့်ယှက် လေသည်။

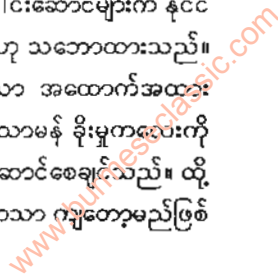

အခန်း (၁၄)
ဖိလျှင်ကြွသည်

သူပုန်တွေ ထကြွလှုပ်ရှားလာသည်မှာ သူပုန်တွေကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းနှိမ်နင်း၍သာ ဖြစ်သည်ဟု ဗြိတိသျှပိုင် အောက်မြန်မာပြည်တွင် ထင်မြင်လျက်ရှိသည်။ မြန်မာတို့အမြင်ဘက်က ကျွန်တော်တို့ ကြည့်မည်ဆိုပါက ဤကောက်ချက်မျိုးကို ဆတ်ကုန် ချလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

မန္တလေးကိုသိမ်းပိုက်ပြီးနောက်ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်အတွင်း၌ မြန်မာတို့၏ ဆတ်ဆတ်ထိမခံသော စိတ်ဓာတ်ကို ဥပေက္ခာပြု၍ ပြဿနာများကို တစ်ဖက်စီးနင်း ဖြေရှင်းဆောင်ရွက် သွားနိုင်လိမ့်မည်ဟူသော အရိပ်လက္ခဏာများကို ဆောင်လျက်ရှိသည်။ ဤထင်မြင်ချက်ကို ခိုင်မာစေသော သာဓကများကို ကျွန်တော် အရိပ်အမြွက် ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ မန္တလေး၌ပင် အန္တရာယ်ဖြစ်စေနိုင်သော တစ္ဆေထိုးပြုလုပ်မှုကို မစ္စတာဘားနတ်နှင့် ကာနယ်စလေဒင်တို့က အလုံးစုံ မတားဆီးနိုင်ကြပေ။

ဤသို့သော အခြေအနေမျိုးတွင် စစ်ခေါင်းဆောင်များက နိုင်ငံရေးအရာရှိများကို ထုံးစံအတိုင်း ပျောလွန်းသည်ဟု သဘောထားသည်။ သေနတ်ကိုင်၍ အမှန်ပင် သူပုန်ထသည်ဆိုသော အထောက်အထား တစ်ခုခုကို နိုင်ငံရေးအရာရှိတို့က လိုချင်သည်။ သာမန် ခိုးမှုကလေးကို သေဒဏ်ပေးမည့်အစား ကြိမ်ဒဏ်လောက်သာ ဆောင်စေချင်သည်။ ထို့ကြောင့် သုံးပန်းအဖြစ် ဖမ်းလာလျှင် အမှားပြုမိရာသာ ကျတော့မည်ဖြစ်

ရာ အများအားဖြင့် သူပုန်တွေကို မိသားစုနှင့်တစ်ပြိုင်နက် လက်လွှတ်ပယ်ပစ်သတ်ကြသည်။ ထိုသို့ ပစ်သတ်ခြင်းကို အခွင့်အရေးကြီးတစ်ခုအနေနှင့်သာမက ညှာတာသောလမ်းစဉ်တစ်ခုအဖြစ်လည်း ယူဆသည်။ ကရိုကထ အနည်းဆုံး အလုပ်အဖြစ်နှင့်လည်း ဆင်ခြေပေးကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထောင်လုပ်ရန်နေရာ မရှိသဖြင့် အကျဉ်းသားများကို စောင့်ရှောက်ရမည့်တာဝန်မှာ စစ်သားများအဖို့ စိတ်ညစ်စရာကောင်းသော ကိစ္စဖြစ်သောကြောင့် နောင်ကြည့်အောင် ဒဏ်ခတ်သော ဤလမ်းစဉ်ကို ပြောရာတွင် ခွင့်ပြုထားပြီးဟုမှတ်ယူကာ သူပုန်ဟု ထင်ရသူတစ်ယောက်ကို လူ ၄-၅-၁၀ ယောက်က ပစ်သတ်ခြင်းသည် တောသူတောင်သားများအား ငြိမ်ဝပ်အောင် အားကိုလာအောင် လုပ်ရာ ရောက်မရောက်မှာ စောဒကတက်ဖွယ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ပစ်သတ်မှု ကြိမ်ဒဏ်ဆောင်မှုများ အများအပြား မလုပ်ရသေးမီ ဇန်နဝါရီလတွင် သူပုန်တို့သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပတ်သုံးပတ်ထက် အင်အားလည်းကြီးလာပြီး အန္တရာယ်လည်း ပေးလာသည်မှာ အရပ်ဘက်နှင့်စစ်ဖက် နှစ်ဖက်စလုံးမှပုဂ္ဂိုလ်တို့ သတိပြုမိသောအချက် ဖြစ်သည်။

သူပုန်နှိမ်နင်းရေးတွင် ရက်ရက်စက်စက် မာရှယ်လောထုတ်၍ ကွပ်မျက်ခြင်းသည် ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါက သူပုန်တွေ ငြိမ်သက်သွားရမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အနယ်အရပ်ရပ်တွင် သူပုန်တွေ ရန်သည် လျော့ပါးသွားသည်မရှိ။ တိုးသထက်သာ သေသေချာချာကြီးတိုးလာသည်။ အစိုးရဟောင်း ဖြန့်ကျက်ပျက်သွားသဖြင့် လူ့အဖွဲ့အစည်း ကြီးတစ်ခုလုံးသည် ပြိုပျက်သွားကာ အခြေအနေဆိုးလျက်ရှိသည်။ တစ်တိုင်းပြည်လုံး၏ ကြီးမားလှသော အစိတ်အပိုင်းနှင့် သက်ဆိုင်သမျှမှာ အစိုးရဟောင်းအစား ဘာမှ အစားထိုးခြင်းမရှိသေးချေ။

ဒီစင်ဘာလတွင် ပုဂံအထက်၌ တပ်စခန်းချထားသော တပ်မှ တပ်ဆွယ်တစ်ခုသည် သူပုန်နှင့် ရွာသားတွေ ရောနေသော ရွာတစ်ရွာသို့ ရောက်သွားသည်။ အမှန်အားဖြင့် သူပုန် အများအပြားမှာ သာမန်ရွာသားများဖြစ်ကြသည်။ သူတို့အားကာကွယ်ရန် သူပုန်ခေါင်းဆောင်ကို ငွေမပေး

လျှင် သူတို့ အလှခံရမည်ဟု ရွာသားများက ရှင်းပြသည်။ သူပုန်ဗိုလ်က အကာအကွယ် ပေးထားသဖြင့် ရွာသားများ ဘာမှ မဖြစ်ကြချေကာကွယ်နိုင်သူအစိုးရ ယခုအခါ မရှိတော့ပြီဖြစ်ရာ သူတို့အနေဖြင့် ဘာလုပ်ရမည်နည်း။

မန္တလေးအထိ 'ဧရာဝတီမြစ်ရိုးတစ်လျှောက် စခန်းတွေ ဆက်ချထားသည်။ သို့သော် မြစ်အရှေ့ဘက်၊ အနောက်ဘက်နှင့်လှမ်းသော နယ်ဒေသ တစ်ပြင်တစ်ပြေးကြီးကို သိမ်းပိုက်ထားပါသည်ဟု ဟိတ်မထုတ်နိုင်။ မိမိတို့ အတိုက်ခံရမည်။ အလှခံရမည်စိုး၍ ရွာနီးခြောက်စပ်ကို ဝင်၍ တိုက်ခိုက်နေကြသော သူ့ဇာတ်လူငါတစ်မင်း အခါပျက်ကြီးထဲသို့ တောရွာသားတွေ ပါသွားကြသည်။ အများအားဖြင့် မရှိမဲ့ရှိမဲ့ လက်နက်ကလေးကို ဝင်ဆောင်ထားကြသော ရွာသားများဖြစ်သော တစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်ကို ပစ်သတ်လိုက်ခြင်းသည် လောလောဆယ် ခံလိုက်ရသူအဖို့ ကံဆိုးသူဖြစ်သွားသည်။ သို့သော် ဤအချက်သည် ယခုအခါ သူပုန်ဘဝကို ကြောက်သွားရန်အကြောင်းမဟုတ်။ ရွာကထွက်ပြီး စစ်တပ်အဖွဲ့ကလေး မရောက်နိုင်သော တောထဲခိုရန် အကြောင်းသာဖြစ်သည်။ ဤကား ဒီစင်ဘာလအကုန်နှင့် ဇန်နဝါရီလတွင် တစ်တိုင်းပြည်လုံး၌ တကယ်ဖြစ်နေသော အခြေအနေပင်တည်း။

ညတိုက်ပွဲများတွင် ပို၍ ရဲလာကြသောအချိန်တွင် သူပုန်နောက်က လိုက်တိုက်ခိုင်းလိုက်သော တပ်ဆွယ်မှ သူပုန်တို့ကို အမှီလိုက်ရန် ပို၍ ခက်ခဲလာသည်။ အလွန်သန်မာတောင့်တင်းသော ရာဇဝတ်ဝန် မစ္စတာ မာတီနီနှင့်အတူ အခြား အရပ်သားများသည် ပုဂံမှ လွတ်လိုက်သော တပ်ဆွယ်နှင့်ချီတက်သွားကြသည်။ မှန်းထားသောရွာသို့ ရောက်သောအခါ သူပုန်တို့ကိုမတွေ့ရ၍ တပ်သားတွေကို ပြန်လွှတ်လိုက်သည်။ မစ္စတာမာတီနီနှင့် အဖော်တစ်ယောက်သည် နောက်တစ်ရွာသို့ မြင်းနှင့်ထွက်သွားကြသည်။ ထိုရွာတွင် လက်နက်အပြည့်အစုံ သူပုန် ၁၀၀ နှင့်တွေ့လေသည်။ မြန်မာတစ်ယောက်က ရာဇဝတ်ဝန်ကို သေနတ်နှင့်ချိန်ထားသည်။ အခြားတစ်ယောက်က ရာဇဝတ်ဝန်နှင့် သူ့အဖော်ကို ပစ်

သတ်ခွင့်တောင်းသည်။

ကံအားလျော်စွာ ဒုက္ခတွေ့နေသူနှစ်ဦးအနက် မစ္စတာမာတီနီက မြန်မာစကားတတ်သဖြင့် အာဇာနည်ရသော အကင်းပါးသူအား အန္တရာယ် မပြုသူနှစ်ဦးအား သတ်ခြင်းဖြင့် ဘာမှ အကျိုးမရှိကြောင်း ပြောပြသည်။ တစ်ချိ တိုင်ပင်ကြပြန်သည်။ ရဲအရာရှိနှစ်ဦးကို မြင်းဖြင့် ပြန်ခွင့်ပေးလိုက် သဖြင့် သူတို့သည် အသက်ကိုလှ၍ ခြေကုန်သုတ်ခဲ့ရသည်။ ၎င်းသူပုန် များရှိရာသို့ တစ်ဆွယ်တစ်တပ် စေလွှတ်လိုက်သော်လည်း သူပုန်ကို ရှာ မတွေ့တော့ချေ။

စေလွှတ်လိုက်သော တပ်ဖွဲ့ကလေးများ လုံးဝမရောက်သော အရပ်ဒေသများတွင်ရှိသော ပြည်သူတွေက စစ်ရေးအရကွပ်မျက်မှုကြောင့် ငြိမ် သက်သွားလိမ့်မည်ကို ယုံမှယုံပါမလားဟု သံသယဝင်စရာ ဖြစ်လာမည်။ အာဖဂန်နစ်စတန်က တောင်တွေ၊ အီဂျစ်နှင့် ဆူဒန်က သံ ကန္တာရတွေကဲ့သို့ လက်လှမ်းမီ ပုန်းစရာရှိသည့် အရပ်ဒေသများတွင်ရှိသော လမ်းလွဲလိုက်သူ လက်စားချေရန် အကြံရှိသူတို့ထံသို့ စစ်ရေးကွပ် မျက်မှုများ မရောက်နိုင် လေရာ ယောက်ယက်ခတ်နေသော ပြည်သူတို့ သည် ကြောက်ရွံ့သွားမည်ထက် မခံချင်သော စိတ်ဓာတ်များပင် ကိန်း အောင်းလာကြသည်ဟု အတွေ့အကြုံက ပြနေသည်။

အီဂျစ်ပြည်ကို စစ်ရေးအရ အောင်နိုင်ပြီးသောအခါ နပိုလီယံက နှိပ်ကွပ်ဖိနှိပ်မှုအစွမ်းကို အယုံကြီးယုံထားသည်။ သူပုန်တွေကို ခပ်ကြမ်း ကြမ်းကိုင်းမှ ဖြစ်သောကြောင့် မနက်တိုင်းမနက်တိုင်း မွတ်ဆလင်သူပုန် ၄-၅ ယောက်ကို ခေါင်းဖြတ်ပေးနေရသည်ဟု နပိုလီယံက အမြဲပင်ကြား ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ၎င်းသူပုန် ဒါဇင်ဝက်ကို သတ်ရသည်မှာ နေပြည်တော်၌ သာဖြစ်သေးသည်။ တစ်ပြည်လုံးရှိ တာဝန်ခံများအား ခပ်ကြမ်းကြမ်းသာ လုပ်ကြဟု အမြဲတိုက်တွန်းထားသည်။ အမှန်အားဖြင့် သူတို့ကို အများကြီး တိုက်တွန်းနေစရာမလိုချေ။

နပိုလီယံနှင့် သူ့ဗိုလ်ချုပ်တို့သည် အီဂျစ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အခြား နေရာများမှာပဲဖြစ်ဖြစ် လူချင်းစာနာမှုကို သို့မဟုတ် ကရုဏာတရားတို့၏

ရှုတ်ချပြစ်တင်ခြင်းကို မခံခဲ့ရပေ။ သို့သော် မုန်းချက်နှင့်နှမ်းတွက်ကား ကွာပါဘိ။ ပျော့စိစိကုပ်ချောင်းချောင်း အီဂျစ်တို့ပင်လျှင် အစဉ်သဖြင့် ပုန်ကန်နေကြသည်။ သူတို့၏ ပုန်ကန်မှုသည် အင်္ဂလိပ်တပ်ကူတွေ မရောက် မိကပင် တပ်တွေကို အနှောက်အယှက်ပေး၍ မျက်လုံးပြူးလာအောင် တိုက်ခိုက်ကြသည်။ ထို့နောက်တွင်ကား ပြည်သူပြည်သားတို့၏ မေတ္တာ ကို ပြင်သစ်တို့ တစ်စက်ကလေးမှမရဘဲ သွေးနှင့်တည်ဆောက်မည်ဟု နပိုလီယံ မျှော်လင့်ထားသော အဆောက်အဦကြီးမှာလည်း မပြန်လမ်း သို့ ကြွမြန်းသွားရှာလေသည်။

အကြမ်းဖက်မှုကို အစွမ်းတစ်ရပ်အနေဖြင့် မည်သို့သော နိယာမ တရားအရ အားကိုးနိုင်သည်။ မည်သည့်အဆင့်သို့ ရောက်သွားလျှင် အကြမ်းဖက်မှုကို မကြောက်ကြတော့ဘဲ တုန်ပြန်လာတတ်သည်ကို စိုးစမ်း လေ့လာ အဖြေရှာ၍ ထုတ်ဖော်ပြသပေးနိုင်သော လက်တွေ့အဘိဓမ္မာ ဆရာသည် လူ့လောကကြီးအား ကြီးစွာ အလုပ်အကျွေး ပြုနိုင်မည်ဖြစ် သည်။ အတိတ်ခေတ်တွင် ကြိုးမိန့်ပေးသော တရားသူကြီးက ကြိုးစင်၏ ရက်စက်မှုအရှိန်အဝါကို အနိုင်အမှာ ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ကြိုးစင် ကို တွင်တွင်ကြီးအသုံးပြုပြီး ဘင်သန်၊ ရီမလီ စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့က တကယ်အကျိုးပြု မပြု ဆန်းစစ်လိုက်သောအခါ ကြိုးစင်ကို တရားလွန် အောင် အသုံးပြုခြင်းသည် အမှားတစ်ရပ်ပင်ဖြစ်၍ တရားသူကြီးနှင့် တရားခံကိုပါ ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်လာကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့သည်။

အကြမ်းနည်းကို တော်ရုံတန်ရုံဆိုလျှင် တကယ်အသုံးကျသည် မှန်သော်လည်း နည်းနည်းကလေး ပိုသုံးမိလျှင် ခေါင်းငဲ့မခံတော့ဘဲ ထုံ သွားတတ်သည်။ ပြဿနာတိုင်းကို သူများမမြင်သော အမြင်ဖြင့် မြင်လေ့ ရှိပြီး အမြင်ထက်မြက်လှသော ဗိုလ်ချုပ်စကိုဘဲလက်က ယောက်ျားတွေ၊ မိန်းမတွေ၊ ကလေးတွေကို စစ်ပွဲအပြီး သွေးအေးမှ ကွပ်မျက်ရသည်ထက် တိုက်ပွဲအတွင်း သတ်ဖြတ်ပစ်ရသည်က ကောင်းသည်ဟုပြောသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တိုက်ပွဲအတွင်း မတော်တဆ ပါးသွားသည်ဟု ယူဆနိုင်သဖြင့် လူမုန်းမခံရချေ။ ကွပ်မျက်သောနည်းမှာ အုပ်စိုးခံပြည်သူ

တွေ စိတ်နှာလာစေသည်။ ရှိတ်စပီးယားကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကလည်း "ရက်စက်ခြင်း၊ ပျော့ညံ့ခြင်းတို့ကြောင့် ဘယ်တော့မှ ထီးနန်းမရ၊ စိတ်ရှည်သော ကစားသမားသာလျှင် အနိုင်ရသည်" ဟု ဆိုသည်။

ပျော့ပျောင်းသော စိတ်ရှည်သော ကစားသမားသည် အလျှော့ပေးခဲ့ရသည်ကို ကာမိစေရန်အတွက်၎င်း မိမိသည် သူတို့၏ အကျိုးအတွက် သူတို့အား အုပ်ချုပ်နေရကြောင်းကို လက်အောက်ခံပြည်သူပြည်သားတို့ သဘောပေါက်လာအောင် အချိန်ယူ၍ လုပ်ရလိမ့်မည်။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ သူတို့ တိုင်းသူပြည်သားတွေ မရဏပွဲဝင်နေကြရသည်ကိုချည်း တွေ့နေရ သော ပြည်သူတို့အား သူတို့သည် မိတ်ဆွေ ခင်ပွန်းတို့၏ လက်ထံ၌ နေရပါသည်ဟု ထင်မှတ်လာအောင် ပြုလုပ်ရန်မှာ ခဲယဉ်းလှပေသည်။

မိမိလက်အောက်သို့ နှိပ်ကွပ်သိမ်းသွင်းရန် ရည်ရွယ်ထားသော တိုင်းသူပြည်သားတို့အား မညာမတာ နှစ်ရှည်လများ ဆက်တိုက် အကြမ်းကိုင်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိုးတရားနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သို့ပင် ထင်မြင်ကြစေကာမူ ဤနည်းကို လက်တွေ့အသုံးပြုမှုများသည် မိမိကိုယ်တိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ မိမိတို့၏ အစိုးရကိုလည်းကောင်း နာမည်ပျက်အောင် မဆင်မခြင် လုပ်မိလာကြသည်မှာ သံသယဖြစ်စရာ မလိုတော့ချေ။

အကြမ်းကိုင်၍ ကျိုးနွံလာအောင် လုပ်ပစ်ရမည့် တိုင်းသူပြည်သားများတွင် လူ့အခွင့်အရေးများ တောင်းဆိုနိုင်သည်ဟူသော အယူဝါဒမှာ ဆိတ်သုဉ်းသွားလေသည်။ ကြောက်အောင် ပြုလုပ်ရမည်မှာ မှန်သည်။ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ကြောက်မလာသည်မှာ ချွတ်ယွင်းညံ့ဖျင်းကြောင်းကိုပြသော သာဓကဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်။ ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ရဲရင့် ဖြောင့်မတ်သော အရာရှိများ၏အမည်ကို ဝမ်းနည်းစွာထုတ်ဖော်လိုက်ရပါသည်။ သို့ရာတွင် သူတို့အကြောင်းကို ကမ္ဘာကသိအောင် ရေးသားထုတ်ဝေပြီးဖြစ်ရာ ယခုမှ ဖုံးဖိနေ၍လည်း အကျိုးမရှိတော့ချေ။ ထို့ကြောင့် မန္တလေး၌ ဇန်နဝါရီလလယ်တွင် ဖြစ်ပျက်မိသော အဖြစ်အပျက်နှစ်ခုကို အတိုချုံး၍ ကျွန်တော် ဖော်ပြပါမည်။ လုပ်နေကျ တရားစီရင်ရေးလုပ်ထုံး

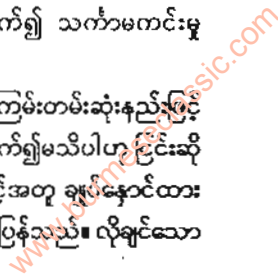
ကို အလုပ်ပိုဟု ယူဆပြီး ဘေးဖယ်ထားလိုက်သောအခါ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကိစ္စများကို နောင်အခါ မှတ်သားနိုင်ရန်အတွက် ထုတ်ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ရတနာပုံမန္တလေးအကြောင်းသိသော သူတစ်ယောက်သည် တကယ်လည်းရှိ ဟန်ပြုလောက်သာလည်း ရှိသော အတောမသတ်နိုင်သည့် လုပ်ကြံမှုတွေ၊ တန်ပြန် လုပ်ကြံမှုတွေ တသိကြီးအကြောင်းကို နားထောင်ဖို့ ပြင်ထားရပေလိမ့်မည်။ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ်တွေကို နားထောင်ရန်အတွက် နည်းနည်းကလေးမှ အံ့ကြဲကြဲတော့မည် မဟုတ်ပါ။ အလွန်စိတ်ချရသော နေရာမှ မည်သည့်ဝန်ကြီးက သို့မဟုတ် မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက စလေဒင်အား သတ်ဖြတ်ရန် ကြံစည်နေသည်။ သို့မဟုတ် မန္တလေး၌ ဗြိတိသျှတို့အား ရုတ်တရက် တိုက်ထုတ်တော့မည်ဆိုသော သတင်းများရသည်ဟု ကာနယ်စလေဒင်အား အလေးအနက်ပြောကြသည်။

တချို့ လန်ကြုတ် လုပ်ကြံမှုများကို ကာနယ်စလေဒင်က ပျက်ရယ်ပြုသည်။ တချို့လုပ်ကြံမှုမှာ ယာယီအစိုးရအဖွဲ့တွင် အသုံးကျနေသူများကို သက်သက် နာမည်ပျက်အောင် ပရိယာယ်ဆင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း စလေဒင်က တွက်ပြသည်။ ဇန်နဝါရီလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ဤမဆုံးနိုင်သော လုပ်ကြံမှုဇာတ်ထုတ်ကြီးတွင် ထူးထူးခြားခြားကိစ္စ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

သတင်းအရ တပ်ထိန်းချုပ် ကာနယ်ဟူပါးနှင့် လက်ထောက်လက်ဖတင်နှင့် ဘာရီးစ်တို့သည် လွှတ်တော်မှ ထိပ်တန်းဝန်ကြီးနှစ်ဦးပါဝင်လျက်ရှိသောအဖွဲ့ကို လုပ်ကြံမှုနှင့်ပတ်သက်၍ သင်္ကာမကင်းမှုကြောင့် ငနင်ဆိုသူအား ဖမ်းဆီးလိုက်သည်။

ဖော်ပြောရန်အတွက် အပြင်းထန်ဆုံး အကြမ်းတမ်းဆုံးနည်းဖြင့် စစ်ဆေးသော်လည်း ထိုသူက လုပ်ကြံမှုနှင့် ပတ်သက်၍မသိပါဟု ငြင်းဆိုသည်။ သူ့ကို စီရင်ချက်ချထားသော သူပုန်များနှင့်အတူ ခူးနှောင်ထားပြီးလျှင် နောက်တစ်နေ့တွင် ထပ်မံစစ်ဆေး မေးမြန်းပြန်သည်။ လိုချင်သော

အဖြေကိုမရသဖြင့် သူပုန် ၅ ယောက်နှင့်အတူ မြို့ရိုးတောင်ဘက်အပေါက် သို့ထုတ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ပထမတွင် တပ်ထိန်းချုပ် ကာနယ်ဟူပါးနှင့် လက်ထောက်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး အတူ ရောက်ရှိလာကြသော်လည်း ကာနယ်ဟူပါးသည် လက်အောက်အရာရှိကို ဆက်လက်စစ်ဆေးရန် ထားပစ်ခဲ့ကာ အပြင်သို့ ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ထွက်သွားသည်။ သူပုန် ၅ ယောက်ကို လက်ပြန်ကြီး တုပ်၍ မြို့ရိုးကိုမီရပ်စေကာ ၂ သုတ်ခွဲ ပစ်သတ်လိုက်သည်။ ငနိုင်းကို ရှေ့ထုတ်ပြီး တစ်ချိန်စစ်ဆေးမေးမြန်းရာ ဘူးကွယ်လျက်ပင်ရှိသည်။ ထို့နောက် သူ့အားနှောင်ကြီးတည်း၍ မြို့ရိုးခြေကန်ပြီး သူပုန်တွေ အလောင်း ထဲရပ်စေ သည်။ ပစ်သတ်ရမည့် စစ်သားများအား 'အသင့်ပြင်' ဟု အမိန့် ပေးလိုက် သည်။ ခူးတုန်နေသော ငနိုင်းထဲသို့ ရဲအရာရှိတစ်ဦး သွားရောက် ကာ မေးလိုက်သည်။

"မင်း ဖြောင့်ချက်ပေးမလား၊ မပေးရင်တော့ ပွဲချင်းပြီပဲ"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဖြောင့်ချက်ပေးပါတော့မယ်၊ အသက်ချမ်းသာပေးပါ"

ရန်ကုန်ဂေဇက်မှ မစ္စတာရီးစ်။ အိလပ်စထရိတ်တက်လန်ဒန် နယူးစ်မှ ပန်းချီဆရာ မစ္စတာ မဲလ်တန်ပရိုင်ယားတို့ သတင်းထောက် ၂ ယောက်နှင့် မျက်နှာဖြူအချို့အပြင် မြန်မာအချို့က ကြည့်နေကြသည်။ ၎င်းတို့ထံမှ မှတ်စုစာအုပ်တစ်အုပ် ၎င်းပြီး ဝန်ကြီး ၂ ဦး လုပ်ကြံမှုထဲ ပါကြောင်း ဖြောင့်ချက်ကို ရေးသားသည်။ ဖြောင့်ချက်ကို တပ်ထိန်းချုပ် ၏ လက်ထောက်ထံအပ်လိုက်ပြီး သူက တစ်ဖန်ဆက်၍ စလေဒင်၏ လွှတ်တော်ဝန်ကြီး ၂ ဦး အပြစ်ကျူးလွန်နေကြောင်း သက်သေခံကို ကာနယ်စလေဒင်အား ထုတ်ပြလိုက်သည်။

အကဲခတ်မှားခဲ့ပြီး မြန်မာပြည်တွင် အတွေ့အကြုံ အလွန်ရှင်း ကျက်သော ကာနယ်စလေဒင်သည် ခက်ထန်သူဟု ကျော်ကြားနေသော အရာရှိဖြစ်သည်။ ပြီးလျှင် ဤသို့ ကျော်ကြားသင့်သောသူ ဖြစ်ကြောင်းကို လူ့ဦးလုံးသံသယဖြစ်စရာမလိုပါ။ သို့သော် သူသည် ခေါင်းအေးအေးထား တတ်ပြီး တရားမျှတသူလည်း ဖြစ်သည်။ မြန်မာတစ်ယောက်အား ကိုယ်

ရောစိတ်ပါ ညည်းပန်းနှိပ်စက်ပြီး ဖြောင့်ချက်ညစ်ယူပုံကို ကြားရသောအခါ ကာနယ်စလေဒင်သည် မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်သွားသည်။ ၎င်းအရာရှိငယ်အား ကာနယ်စလေဒင်က အပြင်းအထန် ပြစ်တင် ကန့်ကွက်ပြီးလျှင် နောက်ဆုံး တွင် အမှုစစ်ဆေးရာ၌ တရားနည်းလမ်းမကျပုံကို တရားဝင်ကန့်ကွက် စာရေး၍ ဂျင်နရယ်ပရင်ဒါဂတ်ထံ ပို့သည်။

ဤအကြောင်းအရာနှင့်ပတ်သက်၍ စစ်ဥပဒေ မည်သို့ရှိသည်ကို ကျွန်တော်မသိ။ သို့သော် စစ်ဥပဒေဆိုသည်မှာ ရှိနေကျ တရားရုံးများ သည် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်မှုကြောင့် တရားစစ်ဆေးခြင်း မပြုနိုင်သော အခါ ဥပဒေရိုးရိုးကိုပင် ခုံရုံးဖွဲ့၍ အားဖြည့်ပေးလိုက်ခြင်းသက်သက်သာ ဖြစ်သည်ဟု ဝဲလ်လင်တန်မြို့စားကြီးက ယူဆသည်။ ငြိမ်းခြောက်၍သော် လည်းကောင်း၊ ညည်းပန်းနှိပ်သော်လည်းကောင်း ဖြောင့်ချက်ယူခြင်းဖြင့် အာဏာကို အလွှဲသုံးစားပြုမှုကို အိန္ဒိယရာဇသတ်ကြီးက တားမြစ်ထား လေသည်။

မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးက မြန်မာဝန်ကြီးတို့၏ ပြစ်ချက်ကို ဤသို့ တရားမပင်သောနည်းဖြင့် ရရှိသော အထောက်အထားကို လက် မခံနိုင်ဟု ငြင်းပယ်လိုက်သည်။ မစ္စလေးရီ အင်္ဂါပီဂျီ သာသနာပြုဆရာတော် ကိုးလ်ဘက်က အောက်ပါအတိုင်း မစ္စတာဘားနတ်ထံ ကန့်ကွက်စာ တင် လိုက်သည်။

"အင်္ဂလိပ်လူမျိုးအဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခရစ်ယာန်တစ်ဦး အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဘုရားသခင်၏ သာဝကအနေဖြင့်လည်းကောင်း ဤကဲ့သို့ ရိုင်းခိုင်းကြမ်းကြုတ်လှသည် စစ်ဆေးမှုမျိုးကို နောင် အနာဂတ် တွင် မဖြစ်ပေါ်စေအောင် တားဆီးပေးပါရန် လေးစားစွာ မေတ္တာရပ်ခံပါ သည်။ အကယ်၍ အစိုးရကသာ ဤအမှုမျိုးကို ခွင့်ပြုလိုက်မည်ဆိုပါက ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမည်၊ လူမျိုးနှင့် ဘာသာကို ထိခိုက် အရှက်ရစေမည်။ အသရေယုတ်စေမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင်လည်း ယင်းသို့သော ကိစ္စသည် ကျွန်ုပ်တို့ တရားဥပဒေ၏ တရားမျှတမှု၊ ကရုဏာတရား ရှေ့ ထားမှုတို့နှင့် ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီး ဆန့်ကျင်လျက်ရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ တရား

ဥပဒေ၏ အကျိုးကျေးဇူးများကို ဤတိုင်းပြည်သို့ မကြာသေးမီကပင် ဆောင်ကြဉ်းခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။”

မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးက ကန့်ကွက်လွှာကို လက်ခံသော တူကြောင်းနှင့် ဤကိစ္စကို ပြင်းထန်စွာ ရှုတ်ချပြစ်တင်ကြောင်း စာပြန်သည်။ ဤကိစ္စ လောဒ်ရန်းဒီပီချာချိနှင့် လောဒ်ဒီပီဖရင်တို့၏ နားသို့ ရောက်သွားရာ သူတို့ကလည်း ယင်းအရာရှိပြုလုပ်ပုံကို ပြစ်တင် ပြောဆိုလေသည်။

ဒုတိယထုတ်ဖော်ရမည့် သာဓကမှာ မန္တလေး၌ စစ်တပ်က ကွပ်မျက်မှုများအပေါ်တွင် အရပ်ရပ် နေပြည်တော် ကြား၍မှမလျှော်အောင် ကင်မရာကို ထူးထူးဆန်းဆန်း အသုံးပြုသော ကိစ္စပင်ဖြစ်သည်။ ကျည်ဆံမှန်သွားသောအချိန်၌ အကျဉ်းသားများ မည်သို့ခံစားရမည်၊ မည်သို့ ပေါ်ပေါက်လာသည်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူထားရန် အာသီသဖြင့် အသင့် ... ချိန်ဟူသော ရင်တုန်ဖွယ်အမိန့် ပေးလိုက်သောအခါ တပ်ထိန်းချုပ်က သင့်ရာနေရာမှနေ၍ ချိန်ထားသည်။

ထို့နောက် သေမင်းငင်နေသော သူများအနီးသို့ ကင်မရာရွေ့ချိန်နေစဉ်တွင် မပစ်သေးဘဲ မိနစ်အနည်းငယ် စောင့်ဆိုင်းနေရသည်။ အရိပ်ပြတ်သားလာအောင် ကင်မရာ အသေအချာချိန်ပြီးသောအခါ အချက်ပေးလိုက်ရာ အကျဉ်းသားများကို ကျည်ဆံထိမှန်သွားသည်။ မိမိမိဝိန့်ချွေမည့် ကျည်ဆံကို မျက်နှာအဝတ်စည်းလျက် စောင့်နေရသူ၏ တဒဂ်အတွင်းခံစားချက်ကိုမူ ဤသို့ ရိုက်ယူသောနည်းဖြင့် ပေါ်လွင်အောင် မရိုက်ယူနိုင်ချေ။ အားငယ် ခိုကိုးရာမဲ့သော သူတို့အား ကျည်ဆံထိတို့အခိုက် စိတ်ရော ကိုယ်ရော မည်သို့ခံစားရသည်ကို သိပ္ပံနည်းကျကျ မှတ်တမ်းတင်ရန် အတွက် ပစ်မသတ်သေးဘဲ တမင်တကာ အေးအေးဆေးဆေး အချိန် စောင့်၍ ပြုလုပ်ခြင်းသည် စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသည့်အပြင် အနိဋ္ဌာရုံ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

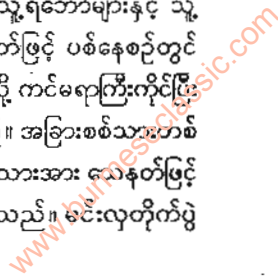
ကာလကတ္တားရှိ လောဒ်ဒီပီဖရင်နှင့် အင်္ဂလန်မှ အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးများသည် ထိုသို့ပြုလုပ်သည်ကို သိရှိသောအခါ မစ္စတာဘားနတ်

နှင့် အလားတူပင် မကျေမနပ်ဖြစ်ကြသည်။ ထို့နောက် အတွင်းဝန် လော့ဒ်ရန်ဒေါ့စ်ချာချိက သက်ဆိုင်သူအရာရှိအား ချက်ခြင်း ပြင်းထန်စွာ အရေးယူရန် ကြေးနန်းဖြင့် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။ သူ့နေရာ ဆက်ခံသူက တပ်ထိန်းချုပ်အား စစ်ခုံရုံးတင်ရမည်ဟု အမိန့်ချသည်။ လူ့မူလ အခွင့်အရေးကြီးများကို လေးစား အသိအမှတ်ပြုမြဲဖြစ်သော နိုင်ငံရေးသမား အုပ်ချုပ်ရေးသမားတို့သည် ဤကဲ့သို့သော အပြုအမူမျိုးကို တားဆီးပိတ်ပင်ရန် ပျက်ကွက်လိမ့်မည်ဟု မည်သူကမှ ထင်မည်မဟုတ်ချေ။

တစ်စုံတစ်ခုသော အခြေအနေအရ မလွဲမရှောင်သဘာဝ သဘာဝ တရားအရ ဖြစ်ပျက်မြဲဖြစ်သော ရက်စက်မှုကို ကျင့်သုံးခြင်းသည် သံနားကြင်နာတတ်သူကိုပင်လျှင် ရက်စက်လာစေတတ်သည်ဟူသော သဘာဝ နိယာမအရ တစ်စုံတစ်ခုသော အခြေအနေတွင် မလွဲမရှောင်သာ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်မှာ ဒုက္ခပေးသော အချက်ပင်ဖြစ်သည်။ တရားဝင် ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့် တရားမဝင်သော ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ကို အတိအကျ စည်းသား၍ ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ရန် မဖြစ်နိုင်သေးသ၍ လူ့ကျင့်ဝတ်တရားများ မှေးမှိန်နေဦးမည်ဖြစ်သည်။

ကာနယ်ဟူပါးသည် အလွန်သဘောကောင်းသော အရာရှိတစ်ဦးအဖြစ် ကျော်ကြားသည်ဟု သမာသမတ်ကျကျ ပြောနိုင်သည်။ မြန်မာတို့အား ကျည်ဆံမှန်ခိုက် ဓာတ်ပုံရိုက်လိုသော ဆန္ဒမှာ လူ့စိတ်ကင်းမဲ့မှုကြောင့်မဟုတ်။ တကယ့် အရေးပါဆုံးအချိန်တွင် လူ့မျက်နှာ အမူအရာ ဖြစ်ပေါ်ပုံကို မပျောက်မပျက်အောင် အမိအရ မှတ်တမ်းတင်လိုသည့် ဇောကြောင့်သာဖြစ်သည်ဟု သဘောပိုက်ထားနိုင်ပေသည်။

တစ်ခါက စစ်သားတစ်ယောက်သည် သူ့ရဲဘော်များနှင့် သူ့အထက်က ဗိုလ်တွေကို တွေ့ကရာ အရမ်းသေနတ်ဖြင့် ပစ်နေစဉ်တွင် မိမိအား သေနတ်နှင့်ချိန်နေသော ၎င်းစစ်သားရှိရာသို့ ကင်မရာကြီးကိုငြိမ်းကာနယ်ဟူပါးက ဓာတ်ပုံရိုက်ရန် ကပ်လိုက်သည်။ အခြားစစ်သားဟစ်ယောက်က ချက်ခြင်းပင် ရမ်းကားနေသော ၎င်းစစ်သားအား သေနတ်ဖြင့် ပစ်လိုက်ရာ ကာနယ်ဟူပါးက ဓာတ်ပုံရိုက်လိုက်သည်။ မင်းလှတိုက်ပွဲ

အတွင်းကလည်း သူသည် ထူးခြားသောကိစ္စများကို မှတ်တမ်းတင်ရန် အတွက် ပစ်ခတ်နေသည့်ကြားထဲမှပင် ကင်မရာကို သယ်ယူလာခဲ့သည်။

ဖော်ပြပါ အခြေအနေများအရ မန္တလေး၌ လူများကို ပစ်သတ်ပုံ ဓာတ်ပုံရိုက်မှုသည် အပြစ်ဆိုဖွယ် အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ အလွန်အရပ်ဆိုးသော ကိစ္စဖြစ်၍ ကာနယ်ဟူပါးသည် ပြည်သူတို့၏ တံတွေးခွက်တွင် ပက်လက်မျောရတော့မည်။ သူပုန်တွေကို အသုတ်လိုက်အသုတ်လိုက် ကွပ်မျက်သည်ကိုမူ မိမိတို့နိုင်ထားသော လူတွေအား ငြိမ်နေအောင် ပြုလုပ်သော သာမန်ကိစ္စဟု ထောက်ခံထားကြပြီးလျှင် ဓာတ်ပုံရိုက်သည့် အလုပ်ကျမှ ပယ်လုန်နေကြသော သဘောမှာ လူကြားကောင်း တရားနာ အသံကောင်းဟစ်ခြင်းပင် မဟုတ်လောဟု တွေးတောဖွယ်ရာပင်ဖြစ်သည်။

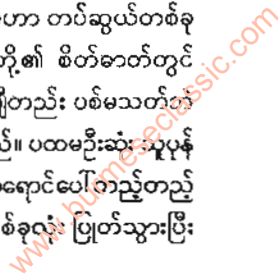
သေနတ်ဖြင့် ကွပ်မျက်ခြင်းခံရသူများသည် ယုံကြည်ချက်ဖြင့် အသက်စွန့်သူများမဟုတ်ဘဲ သူပုန် သို့မဟုတ် လူ့ကျင့်ဝတ် ဖောက်ဖျက်သူများသာ ဖြစ်သည်ဆိုပါက ပစ်သတ်ခြင်းသည် တရားနည်းလမ်း မှန်ရုံသာမက လိုအပ်လှပေသည်။ သို့သော် ယေဘုယျအားဖြင့် ပြောရလျှင် ဤသို့ ကွပ်မျက်ခြင်းသည် နောင်ကြည့်အောင် နမူနာပြုခြင်းသာဖြစ်၍ အပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းမဟုတ်ပေ။ အနိုင်ရခဲ့သောတိုင်းပြည်တွင် စစ်ဆင်ရေးလုပ်ခဲ့သည့်အကြောင်းကို ဖော်ပြကြရာတွင် ခပ်ဖော့ဖော့ကလေး ထုတ်ဖော်ခဲ့ကြသော "ဆုံးမနှိပ်ကွပ်" မူ၏ အဖြစ်မှန်ကို မကြားချင် မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်သော အလေ့ ရှိခဲ့သည်။

ဤကိစ္စမျိုးနှင့် ပတ်သက်၍ ပြောရာတွင် ဖြတ်သန်းသွားစေရုံသာ စက်ဆုတ်ဖွယ်ဟူသမျှကို သေသေချာချာချိန်ကိုက်ပြီး တစ်ကမ္ဘာလုံးသိအောင် မောင်းတီးလေ့ရှိသော ကာနယ်ဟူပါးတွေ အများကြီးရှိပါလေ့လောကကြီးတစ်ခုလုံးအတွက် မဟာအကျိုးအမြတ်ကြီး ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကျွန်အဖြစ်ရောက်သွားသော ပြည်သူများက မိမိတို့ရရှိသော လူ့ယဉ်ကျေးမှု အသီးအပွင့်အတွက် ပေးရသောတန်ဖိုးကို တိတိကျကျ သဘောပေါက်လာသောအခါ ဤကဲ့သို့သောကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် အမြင်မှန်ရလာကြလိမ့်မည်။

အထက်က ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်းပင် အေးချမ်းသာယာစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အကြမ်းဖက်နှိမ်နင်းမှုကို နေရာမရွေး အသုံးပြုသောအခါ တိုင်းတွင် အေးချမ်းသာယာမှုကို ရသည်ဆိုပါက ရောဂါပျောက်ကင်းစေရန် အတွက် နာကျင်စွာခွဲစိတ်မှုကို ပြုရသော ဆရာဝန်ကဲ့သို့ပင် အကြမ်းဖက်နှိမ်နင်းခြင်းကို ကြိတ်မှိတ်လက်ခံရမည်သာ ဖြစ်သည်။ လူတွေကို အပြုလိုက် လက်လွှတ်စပယ် ကွပ်မျက်သည့်နည်းကို လက်ကိုင်ပြုခြင်းသည် ထိုသို့ ကွပ်မျက်ခြင်း၏ မူလရည်ရွယ်ချက်ကိုပင် ထိခိုက်နစ်နာစေသည်ဟူသော ကျွန်တော်၏ အယူအဆကို မြန်မာပြည်နှင့် စစ်ပွဲကလေးမဖြစ်မီ ပဝေသဏီကတည်းက ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ကိစ္စများတွင် အတွေ့အကြုံရင့်သော အရာရှိများက ထောက်ခံလေသည်။

တိုက်ပွဲတွင် သေရခြင်းမဟုတ်ဘဲ နိုင်သူက အာဏာပြသည့် အနေဖြင့် "ကြောက်အောင်ချောက်" လိုက်ခြင်းကြောင့် မသာ ဖြစ်သွားရရှာသော မောင်တွေ၊ လင်တွေကို တမ်းတပြီး ရွာရိုးတစ်လျှောက် လမ်းတစ်လျှောက် ၇ အိမ်ကြား ၈ အိမ်ကြား ဟစ်ငိုနေသော မိန်းမတစ်ယောက်သည် ပြည်သူတွေ ဒေါသထွက်လာအောင် လှုံ့ဆော်နေသည့်နေရာတွင် သူပုန် သူပုန် ထထဟု အော်လန်ကြီးနှင့် လိုက်အော်သည်ထက် ထိရောက်လှပေသည်။

သူပုန်တွေကို ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးခြင်းသည် မကြာသေးမီက ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်မှ မြစ်ဖျားခံလာသည်ဟု သံသယနည်းနည်း ဖြစ်မိသည်။ မကြာသေးမီကလေးက စိတ်ဝင်စား၍ ပြောစမှတ်ဖြစ်လောက်အောင်ပင် မြန်မာတို့သည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကြားထဲမှပင် ဟာကွက်ကို မြင်တတ်သော သာဓကတစ်ခု ရှိခဲ့သည်။ ရေတပ်မဟာ တပ်ဆွယ်တစ်ခုသည် သူပုန် ၁၂ ယောက်ကို ဖမ်းသည်။ မြန်မာတို့၏ စိတ်ဓာတ်တွင် ပို၍ စွဲမှတ်သွားစေရန်အတွက် တစ်ပြုကြီးကို တစ်ချိတည်း ပစ်မသတ်ဘဲ တစ်ယောက်ပြီးမှတစ်ယောက် ပစ်သတ်ရန် စီစဉ်သည်။ ပထမဦးဆုံး သူပုန် တစ်ယောက်ကို နံရံတွင်ကျောခိုင်း ရပ်စေသည်။ နှာရောင်ပေါ်ကညှိတညှိ ကျည် ထိပ်ဖူး ထိမှန်လေရာ ခေါင်းအထက်ပိုင်းတစ်ခုလုံး ပြုတ်သွားပြီး

မမျှော်လင့်ဘဲ ထူးထူးဆန်းဆန်း အစရာမရအောင် ပျောက်သွားသည်။ ကိုယ့်အလှည့် ကိုစောင့်ရင်း သူ့အနားတွင်ရပ်နေသော ရဲဘော်များက ၎င်းသူပုန်ကိုကြည့်၍ မပြုံးဘဲ ဝါးလုံးကွဲရယ်ကြသည်။ လူသတ်ပွဲကြီးတစ်ခုလုံးကို ရယ်စရာ ပွဲကြီးပွဲကောင်းအဖြစ် သဘောထားပြီး တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် အလှည့်ကျရယ်မောရင်း အသတ်ခံသွားကြသည်။ စိတ်ထဲတွင် ပိုစွဲသွား အောင် တမင်တကာ ကွပ်မျက်လိုက်သော ရေတပ်သားတို့သည် နည်းနည်း လေးမှ မခံချင်စိတ် မပေါ်သောကြောင့် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် တပ်စခန်းသို့ ပြန်သွားကြလေသည်။ သူပုန်တွေက နည်းနည်းကလေးမှမမူဘဲ ရယ်စရာဟု ထင်နေသဖြင့် သူပုန်တွေကို ပစ်သတ်ခြင်းသည် အကျိုးမရှိဟု သူတို့က ပြောသည်။

မြန်မာနစ်ဦးအား ကြိမ်းဒဏ်ရိုက်ရာ ဒုတိယလူက သူ့အား ပထမလူလို တိုင်တွင် ကြီးနှင့်မချည်ပါနှင့်ဟု ကန့်ကွက်ပြီး ကြီးမတုတ်ဘဲနှင့် တိုင်ကိုမှီလျက် ကြိမ်းဒဏ်ရိုက်ပြီးသည်အထိ စုတ်တစ်ချက်မသတ်ဘဲ သွားသည်။ ထို့နောက် သူက နောက်ထပ်ရိုက်ရန် ကျန်သေးသလားဟု ရယ်မောကာ မေးမြန်းပြီး မဲကာရွဲကာ ထွက်သွားကြောင်းကို မျက်မြင်တွေ့သူတစ်ဦးက ကျွန်တော်အား ပြန်ပြောပြသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ လွတ်မြောက်အောင် ထွက်ပြေးဖို့ အခွင့်သာလျှင် အခြားလူများနည်းတူပင် သူတို့သည် ကိုယ့်အသက်ကို တွယ်တာကြောင်း ပြကြသည်။ သူပုန် ၆ ယောက်ကိုပစ်သတ်ပြီး ခေါင်းဖြတ်ရန် အတွက် စစ်တပ်အပြင်ဘက်သို့ ထုတ်လာသည်။ သူတို့ကို လက်ပြန်ကြီး တုပ်ထားသော်လည်း အပြင်ရောက်သောအခါ အစောင့်လက်ထဲမှ အသက်လှ၍ ခြေကုန်သုတ်ပြေးကြသည်။ သူတို့ နောက်ပါသူတို့က အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပမ်းစား ခုခံကြရင်း ကျည်ဆံနှင့်လှံစွပ်တို့ကြားတွင် အသက်ပျောက်သွားကြသည်။ ဖြတ်ထားသော ခေါင်းပြတ်ကြီးကို လူမြင်အောင်ပြခြင်းသည် မြန်မာတို့၏ စိတ်ဓာတ်တွင် ကောင်းကျိုးထက် ဆိုးကျိုးကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်ဟု ကြားရသည်မှာ သံသယရှိစရာမလိုချေ။

အလောင်းကို ကားစင်တင်ပြီး ပြခြင်းသည် မြန်မာအာဏာပိုင်တို့ အသုံးပြုသော ကြံတောင့်ကြံခဲ ရက်စက်မှုကိုပြသည့် ကိစ္စ ဖြစ်သည့်အပြင် ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းကို မြင်ရစေသည်။ ထို့အပြင် ခေါင်းဖြတ်ခြင်းသည် အလွန်ကြမ်းကြုတ် ရိုင်းစိုင်းသော လူမဆန်သည့်အမှုဟု ယူဆထားရာ ကားစင်တင်သော်လည်း ခေါင်းဖြတ်ခြင်းကား မပြုချေ။

ရဟန်းတော်များသည် ကရုဏာတရားနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ဒုက္ခရောက်နေသူတို့အား ကူညီစောင့်ရှောက်ရန် အမြဲ စေတနာထက်သန်ကြသည်။ သို့တိုင်အောင် ကျန် တိုင်းသူပြည်သားများကဲ့သို့ပင် ရဟန်းတော်များကလည်း သိမ်မွေ့သော ယုံကြည်ချက်အရ စပ်ပေါ့ပေါ့ပင် သဘောထားနိုင်ကြသည်။ လုံခြုံသည်ဟု ထင်ရသော နေရာတစ်နေရာတွင် ရဟန်းတော်နှစ်ပါး ထိုင်နေကြသည်။ ထိုနေရာမှာ မြစ်ကမ်းမှ မိုင်ဝက်ခန့်ဝေး၍ ကျွန်တော်တို့ စစ်သင်္ဘောက မကြာသေးမီက အမြောက်နှင့်ပစ်ထားသော မြို့ကလေးတွင်ဖြစ်သည်။

ရဟန်းတစ်ပါး၏ဦးခေါင်းသည် အမြောက်ဆံထိ၍ အစအနပင် ရှာမရအောင်ဖြစ်သွားသည်။ ကျန်ရဟန်းနှင့် အနီးရှိလူများသည် စကားပြောရင်းက ပြုန်းကန် ပျောက်သွားသော ရဟန်း၏ဦးခေါင်းကြောင့် ဝိုင်းထက် ရယ်အားသန်စရာ ဖြစ်သွားလေသည်။ ထိုအကြောင်းကို ဗြိတိသျှအရာရှိအား ပြန်လည်ဖောက်သည်ချရင်း ကျန်ရစ်သော ရဟန်းတော်များက တစ်ဖန် ရယ်မောပြန်သည်။

မန္တလေးမှ အဖြစ်အပျက်များသည် မြန်မာတို့ပုန်ကန်မှုအား နှိမ်နင်းပုံကို ညွှန်ပြလျက်ရှိသည်။ လောဒ်ဒပ်ပရင်က ရက်စက်စွာနှိပ်ကွပ်ခြင်းကို ယေဘုယျသဘောကြောင့် မဟုတ်ဘဲ အလွန်အလွန် ရက်စက်ဖန်များသောကြောင့် မနှစ်မြိုက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု နားလည်ကြသည်။ ဖေဖော်ဝါရီလ ၃ ရက်နေ့တွင် ဘုရင်ခံချုပ်သည် ကာလကတ္တားမှ မြန်မာပြည်သို့ ထွက်ခွာလာရာ ဗိုလ်ချုပ်ပရင်ဒါဂတ်က ဒီဇင်ဘာလ လယ်မှစ၍ ထိုကိစ္စတွေအပေါ် အမည်းစက်ထင်သော လက်လွတ်စပယ် ကွပ်မျက်ခြင်းကို ရုပ်ဆိုင်ရန် အထွေထွေအမိန့်တစ်ရပ် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

“မြို့ပြဆိုင်ရာ အရာရှိတို့က သေဒဏ်စီရင်ချက် ချထားသော ရာဇဝတ်သားများမှတစ်ပါး ကွပ်မျက်မှုများ မပြုလုပ်ရ ဆိုသည်ကို ရှင်းလင်းစွာ နားလည်ကြစေရန် သေနာပတိချုပ်က ဆန္ဒရှိကြောင်း” ဤအမိန့် နာမည်ဆိုးနှင့် အန္တရာယ်ကြီးကို ဇာတ်သိမ်းပစ်လိုက်သည်။

သူပုန်ဟု အမည်မှည့်ထားသူတွေအားလုံးကို အရမ်းကျူးပြီး ပစ်သတ်နေခြင်းကြောင့်ပင်လျှင် လွန်ခဲ့သောတစ်လမှစ၍ အထက်မြန်မာပြည်တွင် တော်လှန်မှုများ အဟုန်ပြင်းစွာ ကျယ်ပြန့်သွားရသည်ဟု မဆိုနိုင်သော်လည်း သူပုန်ကျယ်ပြန့်သွားမှု၏ အဓိက အကြောင်းရင်းကြီး ဖြစ်သည်ဟု အကဲခတ်သမားများက ယူဆသည်။ သင်္ကာမကင်းဖြစ်လျှင် ဆွဲသတ်ပစ်လိုက်။ သို့မှ လူတွေကြောက်ပြီး ငြိမ်သွားလိမ့်မည်ဆိုသည်ကို ကျင့်ထုံးတစ်ခုအနေဖြင့် မရေမတွက်နိုင်အောင် လက်ခံကျင့်သုံးခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ လုပ်ခဲ့သည့်စနစ်ကား ယခုအခါ အမှားဖြစ်သည်ဟု အသိအမှတ်ပြုရလေပြီ။ ဤသို့ ပြုကျင့်ခြင်းသည် ဘုရင်ခံချုပ်နှင့် အိန္ဒိယအစိုးရတို့၏ ဆန္ဒအရမဟုတ်ပေ။

ယခုအခါ ရုပ်သိမ်းလိုက်ပြီဖြစ်သော အကြမ်းဖက်နှိပ်ကွပ်မှုသည် အထက်အမိန့်ဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ အရှိန်လွန်မှုနှင့် တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံနည်းမှုကြောင့် ဖြစ်ရသည်ကို မြို့ပြအုပ်ချုပ်ရေး အရာရှိတို့က အလွန်စေ့စပ်သေချာစွာ စိစစ်ပြီးမှ သေဒဏ်ပေးခဲ့သည့်အချက်က ကောင်းကောင်းကြီး သက်သေခံနေသည်။

မြို့ပြအုပ်ချုပ်ရေး အရာရှိတို့၏ အမိန့်ဖြင့် တစ်သုတ်တွင် ၅ ယောက်ထိအောင် ပါဝင်ခဲ့သော သာဓကဖြင့် သူပုန်တွေကို အပြုလိုက် သေဒဏ်ချ ကွပ်မျက်မှုများနှင့်ပတ်သက်၍ ရန်ကုန်ထုတ်သတင်းများထဲ တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်မချမ်းသာဖွယ် အသားပေး ရေးသားဖော်ပြထားခြင်းမှာ လုံးဝ အခြေအမြစ်မရှိပေ။

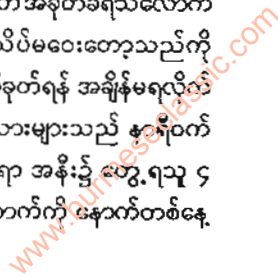
ဇန်နဝါရီလတွင် ဖြစ်ကြောင်းမှ ကျွန်တော်တို့ စုန်ဆင်းသွားသော အခါ သူပုန်အများအပြားနှင့် တွေ့ရသည်။ ပုဂံ၏ မြောက်ဘက် ညောင်တိုင်ဟု စာလုံးပေါင်းသော်လည်း အသံထွက်ချင်သလို ထွက်နိုင်သော ဆိပ်

ကမ်းတွင် လူ ၇၀၀ သာရှိသော ဌာနချုပ်စခန်းတစ်ခု ဆောက်လုပ်ထားသည်။ စစ်ချီထွက်လိုက်၊ ပြန်လာလိုက်ဖြင့် အမြဲလိုပင် သူပုန်တစ်ယောက် နှစ်ယောက်စ ပါလာတတ်သည်။ ထိုဆိပ်ကမ်းတွင် သင်္ဘောဆိုက်ကပ်ထားခိုက် အိန္ဒိယတိုင်းရင်းသား တပ်ရင်းအမှတ် ၁၁ မှ စစ်သားအချို့သည် သူပုန်နှစ်ယောက်ကို ဖမ်းခေါ်လာကြသည်။ ၎င်းစစ်သားထဲမှ အလွန်ထွားကျိုင်းသန်မာသော စစ်သားတစ်ယောက်သည် အကျဉ်းသားတို့အား သျှောင်ကို ဆွဲခေါ်လာရာ လမ်းပေါ်တွင် မညီမညာဖြစ်နေသော ကျင်းတွေ၊ ရှိုင့်တွေကို ဖြတ်ကျော်သောအခါ သျှောင်ကိုဆွဲမလိုက်သလို မြောက်ခေါ်သွားသဖြင့် ရယ်စရာပင်ဖြစ်သည်။ အကျဉ်းသား အများအပြားကား မပါလာပေ။

တပ်ရင်း ၁၁ မှ လူ ၂၀ ပါ တပ်ဆွယ်တစ်ခုသည် ဖိမိုင်းကွာရှိ ရွာတွင် သူပုန်များရှိသည်ဟု ဆိုသဖြင့် အရေးပိုင် မစ္စတာအိုင်ယားကို စောင့်ရှောက် ပို့ဆောင်ရန်အတွက် ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်နေ့တွင် ထွက်လာသည်။ ၎င်းအဖွဲ့တွင် ဘုရင့်အင်ဂျင်နီယာတပ်မှ ဗိုလ်အိုမီရာလည်း လိုက်ပါလာသည်။

၁၁ နာရီနှင့် ၁၂ နာရီအကြားတွင် ခေါင်းနှင့်လက်ကို ခါးဖြင့် ရက်ရက်စက်စက် အခုတ်ခံထားရသော မစ္စတာအိုမီရာကို တင်ဆောင်ကာ ရွာသားတွေ ဆွဲလာကြသော လှည်းတစ်စီး ရောက်လာသည်။ မစ္စတာမာတီနီနှင့် မစ္စတာ အိုင်ယားတို့သည် အစောင့်တပ်သားတို့ရှေ့က သွားနှင့်ပြီး သူပုန်တွေနှင့် တွေ့ဆုံကာ အတိုက်ခံရဟန်တူသည်။ မစ္စတာအိုမီရာ၏ မြင်းမှာ သူစီးနေစဉ်မှာပင် သေနတ်မှန်သွားဟန်တူသည်။

မစ္စတာ အိုမီရာမှာ အပိုင်းပိုင်းအပြတ်ပြတ် အခုတ်ခံရသလောက်နီးပါးပင် ခံရသည်။ သို့သော် စစ်သားများနှင့် သိပ်မဝေးတော့သည်ကို သိသောကြောင့် သူ့ရဲဘော်တို့ကိုလည်း အိုမီရာကိုခုတ်ရန် အချိန်မရလိုက် ဖြစ်သွားသည်။ အချင်းဖြစ်ပွားရာနေရာသို့ စစ်သားများသည် နာရီဝက်အကြာ အရာရှိ အလူးအလဲခံရပြီးမှ ရောက်လာရာ အနီး၌ တွေ့ရသူ ၄ ယောက်ကို ဖမ်းထားသည်။ သူတို့အထဲမှ နှစ်ယောက်ကို နောက်တစ်နေ့

တွင် သူပုန်အဖြစ် ပစ်သတ်လိုက်သည်။ ကျန်နှစ်ယောက်မှာ အနီးအနားတွင် လယ်လုပ်နေသော လယ်သမား လူရိုးများဖြစ်ကြောင်း မစ္စတာမာတီနီက သိသဖြင့် ကံကောင်းသွားသည်။ မစ္စတာမာတီနီက သူတို့သည် သူပုန် မဟုတ်ကြောင်း သက်သေခံသဖြင့် သူတို့အား လွှတ်လိုက်သည်။ သူတို့ကား လက်မတင်ကလေး လွှတ်သွားကြသူများ ဖြစ်သည်။

ရွာထဲသို့ ရောက်လာသောအခါ လက်ဖြင့် ဆွဲလာသော လှည်းဆီသို့ ထမ်းစင်တစ်ခုကို စခန်းမှစေလွှတ်လိုက်သည်။ ကံဆိုးသော အင်ဂျင်နီယာ အိုမီရာကို ချက်ခြင်းဆေးရုံထဲသို့ ပြောင်းရွှေ့လိုက်သည်။ အိုမီရာဆေးရုံထဲသို့ ရောက်မဆိုက်ပင် မေဂျာရောတတ်စံက လီဗာပူတပ်မဟာမှ စစ်သား ၅၀ နှင့် အမှတ် ၁၁ တပ်မှ စစ်သား ၅၀ ကို တက်စီးရန် အမိန့်ထုတ်လိုက်သည်။ အမိန့်ကို ထက်သန်တက်ကြွစွာ နာခံဆောင်ရွက်ကြပုံမှာ ကြည့်ကောင်းလှသည်။ စစ်ရေးပြကွင်းဆီသို့ စစ်သားတွေ အပြေးကလေးသွားကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ပစ်ဖြည်းဖြည်းကလေးသွားရင်းဖြင့် စစ်သားတစ်ရာမှာ ရွာကိုဖြတ်ကျော်ပြီး အပြင်ဘက်ကွင်းပြင်ထဲ ၅ မိနစ်အတွင်း ရောက်သွားကြသည်။

ရိက္ခာမပါ၊ ရေဖူးမပါဘဲ ထမ်းစင်နှစ်ခု နောက်လိုက် ၁၂ ယောက်ဖြင့် ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ခြေမျက်စေ့ရောက်အောင်နှစ်သော သဲလမ်းကြီးတစ်လျှောက် တောင်ကမူတွေဖြတ်ပြီး မြစ်နှင့်ဝေးရာ တောနယ်ဘက်သို့ ချီတက်သွားကြသည်။

တစ်နာရီမျှမပြည့်မီတွင် ၅ မိုင်ခရီးပေါက်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော် ၆ မိုင် ၇ မိုင်အတွင်း သူပုန်တွေနှင့် တိုက်ပွဲတော့ တွေ့ရလိမ့်မည်ဟူသော ယုံကြည်ချက်ဖြင့် ချီတက်သွားသော စစ်ကြောင်းနှင့်အတူ လိုက်ပါသွားသည်။ ခေါင်းပေါ်တွင် ကျကျတောက်အောင် ပူလျက်ရှိသော နေမင်း၏ မွန်းတည့်နေအောက်တွင် သဲပူကြီးထဲကျွဲရင်း အပြေးအလွှားချီတက်ရသည်မှာ မသက်သာလှပါပေ။ လူ ၁၀ ယောက်ခန့် လဲကျသွားသည်။ အနီးအနားတွင် သူပုန်တွေရှိသည်ဟု သိရသော်လည်း အရိပ်အရောင်ပင် မတွေ့

ရသေး။ ကုန်းမို့ပေါ်သို့တက်ရန် အပြေးအလွှားချီတက်ကြပြန်သည်။

သူပုန်တွေမှာ မြောက်ဘက်တောင်တန်းများဘက်သို့ သွားကြဟန်တူသည်။ ကျွန်တော်တွင် လက်နက်၊ ရိက္ခာ၊ ရေမပါလာ။ ထို့ကြောင့် အပူဒဏ်မခံနိုင်သဖြင့် နောက်ပြန်မည့်သူများနှင့်အတူ ပြန်လိုက်ရန် ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ဤတစ်ချိန်က ကျွန်တော်တို့ လျှောက်ခဲ့ဖူးသည့် ခရီးများအနက် အပင်ပန်းဆုံး ခရီးအမှန်ဖြစ်သည်။ သေနတ်တွေ ကျည်ဆံတွေကိုသယ်ရင်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ စေတနာရှေ့ဆောင်ပြီး ဒလကြမ်း ချီတက်သွားကြခြင်းသည် သူတို့၏စိတ်ဓာတ်နှင့် ကြိုခိုင်မှုကို ပြနေသော သာဓကပင်ဖြစ်သည်။ တောရွေးနောက် ညာသံပေး၍ တံအားလိုက်သော “ဘဲဘေတောလိုက်သမားများ”ပင် သူတို့နှင့် ပြိုင်နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ ကျွန်တော် ဤစာကိုရေးနေချိန် ညနေ ၅ နာရီအထိ စစ်ကြောင်း ပြန်မရောက်သေး။ သဲတွေ့ အပူရှိန်တွေ့ လမ်းဆိုးတွေနှင့် တောထဲတောင်ထဲ နင်းဖြတ်သွားတတ်သော မြန်မာတို့၏ လျင်မြန်သော ခြေတို့မှာ ဗူးလေးရာ ဖရဲဆင့်လျက်ရှိပြီး စစ်သားတို့၏ ခံနိုင်ရည်ကို စမ်းလျက်ရှိသော အရာများပင်တည်း။

မြစ်နှင့်ဝေးသော ရွာများတွင် ညစခန်းချထားသောအခါ ရွာများမှ အမျိုးသမီးများက ရေအိုးကိုရွက်၍ ရေလှည့်ကြသည်ကို တပ်သားကလေးတွေက ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကြသည်။ သို့သော် အစားအသောက်ရရန်ကား ခက်လှသည်။ ရိက္ခာမပါဘဲနှင့် အပြင်းချီတက်ရသော တပ်သားတို့မှာ ကိုယ့်တပ်စခန်း ပြန်မရောက်မချင်း စားစရာရဖို့ မျှော်လင့်ချက် နည်းပါးလှသည်။ မြင်းတပ်လည်းမရှိ။

သို့သော် ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်နေ့တွင် မြန်မာ ရဲသား ၅ ယောက် ၆ ယောက် ပါလာသည်။ သူတို့သည် နယူးဖောင်လန်ရွေးအရွယ်ရှိ မြင်းပူကလေးတွေကို စီးလာကြသည်။ မီးတွေ တရမ်းရမ်းဖြင့် အလွန်ဂိုက်သားလျက်ရှိကြသည်။ သူတို့အတွက် စိုးရိမ်စရာကား အင်္ဂလိပ်တပ်တွေက သူတို့ကို သူပုန်ဟု ထင်မည်ပင်ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော် ထင်သည်။ သူပုန်က သူတို့ကို ရဲသားဟု ထင်မထင်မှာ တခြားပြဿနာဖြစ်သည်။

မြန်မာပြည်ရောက် အင်္ဂလိပ်များက မြန်မာတို့သည် ရဲသား အဖြစ် အသုံးမကျသူများဖြစ်ပြီးလျှင် မြန်မာရဲသားတို့သည် သူပုန်တို့ သတင်းအရိပ်အခြည် ပေးကောင်းပေးမည်။ သူပုန်ကို ဘယ်တော့မှ မပစ် ဓတ်သဖြင့် သူပုန်အတွက် အသုံးဝင်သူများဖြစ်သည်ဟု ကံသေကံမ မှတ် ယူထားကြသည်။ သို့သော် အင်္ဂလန်၌ပင် ရဲတို့သည် ပက်ပက်စက်စက် ဝေဖန်ရန် အကွက်ကောင်းကြီးဟု သဘောထားနေကြသေးသည်။

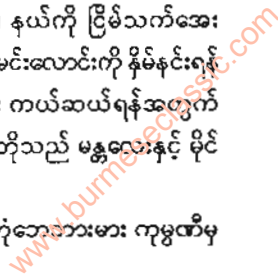
အခန်း (၁၅)
ထိလျှင် ချသည်။

ဒီဇင်ဘာလလယ်တွင် ဗိုလ်ချုပ် ပရင်ဒါဂတ်စ်သည် ဗန်းမော်ကို သိမ်းပိုက်ရန်အတွက် စစ်သားနှစ်ထောင်ဖြင့် မန္တလေးမှ ထွက်ခွာသွားသည်။ တွေ့ရသမျှသော အခက်အခဲမှာ မြစ်ရေတိမ်မှုကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ ချီ တက်သွားသော တပ်ကြီးသည် လမ်းတွင် အတော်ကြာရပ်နေရ၍ တရုတ် တို့နှင့် သံတမန်ရေးရာကိစ္စများ အခက်အခဲတွေ့နေသောကြောင့် အဖု အထစ်ဖြစ်ရသည်ဟု မန္တလေးတွင် သတင်းဖြစ်နေသည်။

ဤသတင်းကို အတည်ပြုရန် အကြောင်းမမြင်ချေ။ သို့သော် စစ်သေနာပတိမှာ တရုတ်တို့နှင့် ထိပ်တိုက် ပဋိပက္ခဖြစ်မှုကို ရှောင်ရှားရ မည်ဟု ညွှန်ကြားချက်များ ရထားသည်။ ယင်း ညွှန်ကြားချက်များကို ဦးထိပ်ပန်၍ ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် အနည်းငယ် ကွေ့ပတ်ပြီးလျှင် မြောက် အရပ်သို့ စစ်ချီမည်ဆိုကာ ချီနိုင်ပေသည်။

ဗန်းမော်ချီစစ်ကြောင်းအပြင် ဒီဇင်ဘာလကုန်တွင် အခြား စစ် ကြောင်းကြီး ၄ ကြောင်းကိုလည်း ချီစေသည်။ နယ်ကို ငြိမ်သက်အေး ချမ်းအောင်လုပ်ရန် တစ်ထီးတစ်နန်း ထနေသော မင်းလောင်းကို နှိမ်နင်းရန် နှင့် အန္တရာယ်တွေ့နေသော မျက်နှာဖြူတို့အား ကယ်ဆယ်ရန်အတွက် ရွှေဘိုသို့ စစ်ကြောင်းတစ်ကြောင်း ချီသည်။ ရွှေဘိုသည် မန္တလေးနှင့် မိုင် ၆၀ ခန့် ဝေးသည်။

တတိယစစ်ကြောင်းမှာ ကင်းတပ်ရှိ ဘုံဘေးဘေးမား ကုမ္ပဏီမှ

မျက်နှာဖြူအမူထမ်းများကို ကယ်ဆယ်ရန်နှင့် ကျွန်တော်တို့အား ကူညီခဲ့သောကြောင့် ထွက်ပြေးနေရသော တိုင်းရင်းသား အရာရှိများကို ပြန်လည်အားပေးရန် ချင်းတွင်းသို့ ချီတက်စေသည်။

စတုတ္ထစစ်ကြောင်းမှာ တယ်လီဖုန်းကြိုးတစ်လျှောက် ချီတက်ပြီး မန္တလေးနှင့် မြင်းခြံအကြား ဆက်သွယ်ရေး ပြန်လည်ကောင်းမွန်အောင် လုပ်ရန်ဖြစ်သည်။ အောက်ဖော်ပြပါ မြို့စောင့်တပ်ချထားသော စခန်း ၁၀ ခုမှာ ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းကို ထိန်းသိမ်းရန်နှင့် မိမိ အနီးပတ်လည်ကို ငြိမ်ဝပ်ပိပြားအောင် ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့မှာ စစ်ကိုင်း၊ တောင်တွင်းကြီး၊ ညောင်ဦး၊ ရေနံချောင်း၊ နွားထိုးကြီး၊ ပခုက္ကူ၊ မင်းလှ၊ မြင်းခြံ၊ ဆမိတ်ကျွန်း (ဆမိတ်ခုံ)နှင့် နင်းကြမ်းတို့ဖြစ်သည်။

နောင်အခါတွင် မန္တလေးမှ တောင်ငူနယ်စပ် နင်းကြမ်းအထိ တယ်လီဖုန်းကြိုးလမ်းတစ်လျှောက် စစ်ကြောင်းချီရန် ဖြစ်သည်။ ရံပုံငွေများ ရရှိသောအခါ မီးရထားလမ်း ဖောက်လုပ်ရန် ကြံရွယ်ထားသော လမ်းအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။

လွှတ်တော်ကို သစ္စာခံထားသော မြန်မာ ဝန်ထု မှူးစုတို့အား အထောက်အကူပေးရန်အတွက် ရဲအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းလျက်ရှိသည်။ ဤရဲအဖွဲ့ကို မြန်မာလူမျိုး ၂၅၀၀ ပါဝင်စေလျက် မြန်မာတစ်ပြည်လုံးတွင် ဖြန့်၍ထားရန် ရည်ရွယ်ထားသည်။ ဖွဲ့စည်းရန်မှာ မလွယ်လှသော်လည်း တိုင်တားမင်းကြီးအား နယ်နှင့်လိုက်ခြင်းကြောင့် မဖြေရှင်း မကျော်နိုင်လောက်အောင်ပင် အခက်အခဲများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ အကြောင်းမှာ ဗြိတိသျှတပ်များ တကယ်တမ်း မသိမ်းပိုက်နိုင်ရသေးသော နယ်ပယ်ဒေသများစွာတွင် ရဲအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းရန်ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

မန္တလေးမြို့ တာဝန်ခံအရာရှိဖြစ်သူ မေဂျာ အဒမ်ဆန်က လက်နက်ကိုင် မြန်မာရဲတို့ မြို့တွင်း၌ ပတ္တရောင်လှည့်ခြင်းကို ကန့်ကွက်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤအစီအစဉ်မှာ တိုးလှီးတန်းလန်းဖြစ်သွားသည်။ ဝမ်းနည်းဖွယ် ကိစ္စလည်းဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် လော့ဒ်ဒီပရင် တိုင်းခန်းလှည့်လည် လာရောက်စဉ်က နောက်နိုင်

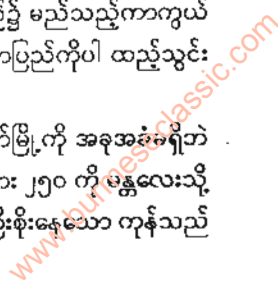
ဘာလအထိ တစ်ပြည်လုံးတွင် စစ်ဥပဒေဖြင့် ဆက်အုပ်ချုပ်ရန် စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ရာတွင် ဤအချက်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်သောကြောင့်ပင်တည်း။

အထက်မြန်မာပြည် အုပ်ချုပ်ရေးသည် ဖရိုဖရဲနိုင်းလှပြီးလျှင် စစ်အုပ်ချုပ်ရေး မရှိသလောက်ပင်ဖြစ်သည်။ နေပြည်တော်နှင့် ဗန်းမော်၏ အပြင်ဘက်တွင် စခန်း ၁၀ ခုမျှသာ စစ်တပ်ဖြင့် သိမ်းပိုက်ထားနိုင်သော ဒေသအားကိုးတစ်ခုတည်းဖြင့်သာ ရပ်တည်နေခြင်းဖြစ်သည်။ လွှတ်တော်ကို အသုံးချရန် အားထုတ်မှုမှာ အတော်အတန် အောင်မြင်သော်လည်း အခြေအနေမပေးသည့်အပြင် ဘုရင်ခံချုပ် မန္တလေးသို့ ရောက်လာသော အခါ လွှတ်တော်ကို ဖျက်သိမ်းပစ်လိုက်သည်။

အိန္ဒိယပြည်မှ စစ်ကူအနည်းငယ် ရောက်လာရာ စခန်း ၁၀ ခုမျှသာ ရှိနေရာမှ ၂၅ ခု အထိ တိုးတက်လာသည်။ မူလက စစ်မြေပြင်တပ်များကိုဖျက်၍ ဘုရင်ခံချုပ် တိုင်းခန်းလှည့်လည်ပြီးလျှင် အများစုကို အိန္ဒိယပြန်ပို့ရန် ကြံရွယ်ထားသည်။ ဖေဖော်ဝါရီလလယ် ရောက်သောအခါ တပ်မတော်၏ အင်အားကို စစ်သားခြောက်ထောင်အထိ တိုးမြှင့်ရန် လိုအပ်သည်ဟု သဘောပေါက်လာသည်။ ဗိုလ်ချုပ် ပရင်ဒါဂတ်စ်က ရန်ကုန်တွင် စစ်ဌာနချုပ်ထားရှိ၍ မန္တလေးတွင် ပထမတပ်မဟာ၊ ဗန်းမော်တွင် ဒုတိယတပ်မဟာတို့ဖြင့် အထက်အောက် မြန်မာပြည်ရှိ တပ်များကို အုပ်ချုပ်ရန်ဖြစ်သည်။

အထက်မြန်မာပြည်ကို တပ်များ တက်ရောက်သိမ်းပိုက်နေစဉ် အတွင်းတွင် အောက်မြန်မာပြည်မှ သူပုန်တို့သည် အောင်မြင်မှုကို အတော်အတန်ရရှိကြသောအချက်က အထက်မြန်မာပြည်၌ မည်သည့်ကာကွယ်ရေး အစီအစဉ်များ ဆွဲသည်ဖြစ်စေ၊ အောက်မြန်မာပြည်ကိုပါ ထည့်သွင်းစီစဉ်ရေးဆွဲရန် လိုအပ်ကြောင်း ပြလျက်ရှိသည်။

မြောက်ဘက်ချီစစ်ကြောင်းက ဗန်းမော်မြို့ကို အခုအခံမရှိဘဲ သိမ်းပိုက်လိုက်ပြီးနောက် မြန်မာမြို့စောင့်တပ်သား ၂၅၀ ကို မန္တလေးသို့ ပို့လိုက်သည်။ တရုတ်တို့သည် ဗန်းမော်မြို့ကို ကြီးစိုးနေသော ကုန်သည်

လူတန်းစားဖြစ်ကြရာ မြန်မာခရိုင်ဝန် မျက်စေ့ရှေ့၌ပင် ဗန်းမော်မြို့နှင့် အနီး တစ်ဝိုက်နယ်ပယ်တို့တွင် ထင်ရှားစဉ်းလျက်ရှိကြသည်။ ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်ရေး ရောက်လာပါက သူတို့ ထင်တိုင်းမလုပ်နိုင်တော့ပြီကို သူတို့ ကောင်းစွာ သိကြသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့က အုပ်ချုပ်ရေးအပြောင်းအလဲ လုပ်သည် ကို အလွန်ကြီး မကျေနပ်ကြသော်လည်း ယခုအထိ အောင့်အည်းနေ ကြသေးသည်။

ဗန်းမော်သို့ စစ်ကြောင်းချီလိုက်သဖြင့် တကယ့်အရေးထဲတွင် မန္တလေး၌ စစ်ဌာနချုပ် မရှိတော့ချေ။ အောက်မြန်မာပြည် ဝန်ရှင်တော် မင်းကြီး မစွတာဘားနတ်သည် မန္တလေးသို့ ကူညီမည့်သူမပါဘဲ ရောက် လာပြီးလျှင် အထက်မြန်မာပြည်အုပ်ချုပ်ရေးကို တည်ထောင်ပွဲစည်းရန် အတွက် အလွန်အားကြိုးမာန်တက် ကြိုးစားပမ်းစား စတင်ဆောင်ရွက် သည်။ မန္တလေးမြို့ကို အထူးတာဝန်အဖြစ် သူ့လက်အောက်၌ ထား၍ အစစကြီးကြပ်ကွပ်ကဲသည်။ ငတ်နေသော နယ်သူနယ်သားတို့အား အလုပ်ပေးရန်အတွက် ပြည်သူ့လုပ်ငန်းဖြစ်သော လမ်းဖောက်လမ်းပြင် လုပ်ငန်းကို စီစဉ်သည်။

လွတ်တော် သဘာပတိဖြစ်သူ နိုင်ငံရေးအရာရှိ ကာနယ်စလေ ဒင်သည် မြန်မာလွတ်တော်ဝန်ကြီးများနှင့် တွဲဖက်၍ ဗြိတိသျှတကယ်တမ်း မသိမ်းပိုက်ရသေးသော တိုင်းပြည်တစ်ဝမ်းလုံးတွင် ပုံမှန်အစိုးရအသွင် လက္ခဏာများ ပြန်လည်ထူထောင်ရန် ဆောင်ရွက်လေသည်။ မန္တလေး၊ တောင်ငူလမ်းဖောက်ရန် စီမံကိန်းရေးဆွဲသော်လည်း ငွေမရှိသဖြင့် တာမှ မလုပ်နိုင်ပေ။ နယ်တွင် လမ်းတွေဖောက်လုပ်ရန် စီစဉ်သည်။ အခြား ဝင်ငွေ မရှိ၍ သူပုန်လုပ်ရသော လူများအား လမ်းဖွင့်ပေးလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

အထက်က ဖော်ပြခဲ့သော စစ်ကြောင်းများကို စီစဉ်ချီတက်စေ ခြင်းမှာ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးကို ပြန်လည်ထူထောင်ရန်အတွက်ဖြစ်သည်။ စစ်ကြောင်းများ ချီပြီးနောက် တစ်နေရာစီတွင် ဖြစ်ပွားတိုက်ခိုက်ခဲ့သော တိုက်ပွဲများကို ဆက်စပ်၍ ရှင်းလင်းအောင် စီစဉ်ရေးသားရန် မလွယ်လှ သော်လည်း အရေးပါသော တိုက်ပွဲကြီးအနည်းငယ်ကို ကြည့်၍ ယေဘုယျ

သန္တာန်ကို ဆုံးဖြတ်နိုင်သည်။

ဒီဇင်ဘာလတွင် ပုန်ကန်သောင်းကျန်းမှုများ လုပ်တော့မည် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် တော်လှန်ရေးကြီးအသွင် အုံကြွလာတော့မည်ကို ညွှန်ပြ လျက်ရှိသော ပထမဆုံးကိစ္စမှာ အမှတ် ၂၃ မဒရပ် ခြေလျင်တပ်မှ တက်လူ လက်ဖတင်နှင့်ကော့ကရမ် ကျဆုံးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သူသည် မန္တလေး နှင့် ၁၆ မိုင်ဝေးသော တစ်ဖက်ကမ်း စစ်ကိုင်းတွင် ချထားသောတပ်မှဖြစ် သည်။ တစ်ချက်မှမပစ်ရဘဲနှင့် ခံတပ်ကြီးကို ထိုးအပ်ခြင်းခံရပြီးလျှင် လက် နက်ချပြီးသောအခါ မြန်မာပြည်သားများအား ထွက်ခွာသွားခွင့် ပေးလိုက် သည်။ မဒရပ်တိုင်းရင်းသား ခြေလျင်တပ်မှ တပ်ခွဲ ၃ ခွဲနှင့် ဟမ့်ရှိုင်းယား တပ်မဟာမှ တပ်ခွဲတစ်ခွဲတို့ကို ကာနယ်ကင်းဘဲလ် အုပ်ချုပ်၍ အစောင့် တပ်အဖြစ် ချထားခဲ့သည်။ သူတို့အား ပစ်ထားခဲ့သဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိုက်ပွဲမဝင်ရသဖြင့်လည်းကောင်း စိတ်ညစ်နေကြသည်။

သို့ရာတွင် ဘေးပတ်လည် နယ်မြေဒေသမှာ အလွန်ရှုမောဖွယ် ကောင်းလှသည်။ ကျွန်တော်၏ တွက်ကိန်း မှန်မည်ဆိုပါက နောင်တွင် မန္တလေး၌ အလုပ်အကိုင်လုပ်လျက်ရှိသော မျက်နှာဖြူများသည် ဤနေရာ တွင် စံအိမ်တော်ဆောက်ပြီး နေစရာကောင်းသော နေရာပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကျွန်တော်သည် ကော့ကရမ်နှင့် ဒီဇင်ဘာလ ၂၃ ရက်နေ့က တွေ့ကြသေး သည်။ သူသည် အနီးအနားပတ်လည်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီး ဤရှုခင်းသာယာပုံ၊ မြေဩဇာထက်သန်ပုံအကြောင်း ပြောခဲ့သည်။

ထိုအချိန်က မန္တလေး အနီးတစ်ဝိုက်တွင် သူပုန်တို့ အရိပ် အရောင်ပင် မရှိသေးပေ။ ၂ ရက် ၃ ရက် ရှိသောအခါ ဘုံဘေးဘားမား ကုမ္ပဏီ ချင်းတွင်းမြစ် ကိုယ်စားလှယ်တို့အား ရက်စက်စွာသတ်ဖြတ်ခဲ့ သော သံတော်ဆင့် မောင်စံဘုန် (မှတ်ချက်။ ။ မောင်စံဘော်၊ မောင်စံဘို ဟုလည်း အသံထွက်နိုင်ပါသေးသည်။) တို့၏ ဂိုဏ်းသားအချို့ ဟု ထင် ရသော သူပုန်တစ်စုသည် အနောက်မြောက်ဘက် ၉ မိုင်ခန့်တွင် နန်းနေကြ သည်ဟု သံတင်းထောက်လှမ်း ရရှိသည်။ ကော့ကရမ်သည် ကုလား စစ်သား ၄၀ ခေါ်ပြီးနောက် ဟမ့်ပုံရှိုင်းယား တပ်မဟာမှ ၃ ရောပသား

၃၀ ပါဝင်သော လက်ဖက်နှင့်လိုက်စားစာနှင့် ပူးပေါင်းလိုက်သည်။

သူတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ၁ ရက်ကြာမျှသာ ထွက်ရန်ဖြစ်သည်။ သို့သော် သတင်းရသော ရွာတွင် သူပုန်မတွေ့ရာ စစ်ကိုင်းရိုက်တပ်မှူးထံသို့ နောက်တစ်ရက် နေဦးမည်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းပို့လိုက်သည်။ ရန်သူနှင့် သေချာပေါက်တွေ့ရမည်ဆိုသော နောက်ထပ် ၉ မိုင်ဝေးသောအရပ်သို့ ချီတက်ပြန်သည်။ ထိုနေ့မှာ ဒီဇင်ဘာ ၂၇ ရက်ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် စေတီထဲ၊ ကျောင်းထဲတွင် အကျ နေရာယူထားသော သူပုန်အတော်များများနှင့်တွေ့၍ အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးဘဲ တိုက်သည်။

ဗိုလ် ၂ ဦးက နှစ်ဖက်ညှပ်တိုက်ရန်အတွက် သူတို့လူကို ၂ စွဲလိုက်သည်။ သူပုန်တွေ နေရာယူထားသော နေရာသည် ကိုက် ၄၀ ကွာအထိ တောအုပ်ချုံနွယ်တို့ဖြင့် ကာဆီးလျက်ရှိပြီး ထိုကိုက် ၃၀ လွန်သောအခါ တစ်ဖန် အကာအဆီးမရှိသော ပြောင်တလင်းဖြစ်သည်။ ကော့ကရစ်သည် မြင်းပေါ်မှဆင်းပြီး သတိထားကာ တလင်းပြင်သို့ ကင်းထောက်ရန် တစ်ယောက်တည်းသွားသည်။ သူတို့ကို ဝိုင်းပစ်ကြလေရာ သူ ချက်ခြင်းပင် လဲကျသွားသည်။

အခြားတစ်ဖက်မှ တက်လာသော လက်ဖက်နှင့် လိုက်စားက ကော့ကရစ် ကျသွားသည်ကို မြင်လိုက်ရာ သူတပ်သားများက ကာပစ်ပစ်ပေးရင်း ရှေ့သို့ကူညီရန် တက်လာသည်။ သနားစရာ ကော့ကရစ်မှာ အသက်မရှိတော့ပြီ ဖြစ်သော်လည်း လိုက်စား ကော့ကရစ်အလောင်း သယ်ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးလျှင် မိမိသဘောဖြင့် ကူညီမည့်သူကို လှမ်း ခေါ်လိုက်သည့် ဟမ့်ပုံရှိုင်းတပ်မဟာမှ တပ်သားဝစ်သည် စွန့်စားကူညီရန် ချက်ခြင်း ထွက်လာပြီးလျှင် အလောင်းကိုသယ်ရာတွင် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ဆောင်ရွက်သည်။

လိုက်စားမှာ ကျည်ဆံ ၂ ချက်မှန်သည်။ သံခဲမောက်တွင်တစ်ချက် ခြောက်လုံးပြူးအိတ်ကိုတစ်ချက်မှန်သော်လည်း အကြီးအကျယ် ထိခိုက်ခြင်းမရှိ။ ထိုအတောအတွင်း၌ အခြားသူ ၆ ယောက် ဒဏ်ရာဖြင့် လဲနေသည်။ တပ်ကြပ်အရစ်၊ တပ်သား ချာလီစမစ်၊ ဟမ့်ပုံရှိုင်းယားတပ်မှ မာ

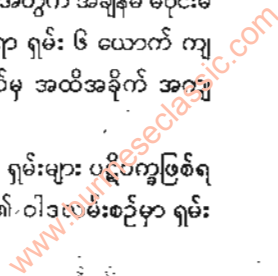
တင်နှင့် ကုလားစစ်သား သုံးသောက် ဖြစ်သည်။

အမြောက်တွေမရှိဘဲနှင့် တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ခြင်း မပြုနိုင်သည်ကို တွေ့မြင်လေရာ လိုက်စားသည် ဒဏ်ရာရသူကိုသယ်၍ စစ်ကိုင်းသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ အထက်ဖော်ပြပါ အကျအဆုံးအပြင် ကုလားစစ်သား တစ်ယောက် ပျောက်နေသည်။

သူပုန်တစ်စုသည် မန္တလေးတောင် မြောက်ဘက် ၃ မိုင်ကွာခန့်တွင် အကြီးအကျယ် တိုက်ခိုက် လုယက်ပြီး တစ်နယ်လုံး ဖိန့်ဖိန့်တုန်အောင် ထကြွလျက်ရှိသည်။ ယင်းသူပုန်ကို နောက်ပိုးသိပ်ရန်အတွက် ၂၈ ရက်နေ့တွင် အမှတ် ၂၃ မဒရပ် ခြေလျင်တပ်မှ တပ်ခွဲ ၃ ခွဲကို ကာနယ်ဂေါ်ဒွန် ကွပ်ကဲပြီးလျှင် အမှတ် ၂ မဒရပ်မြင်းတပ်မှ ခါးကောက်ကိုင် တပ်သား ၃၀ ကို လက်ဖက်နှင့် ဟောလိုဝေး ကွပ်ကဲလျက် ညအချိန် ချီတက်ရန် ညနေ ၅ နာရီတွင် တပ် ထွက်သွားသည်။ သန်းခေါင်ကျော်လျှင် ကျော်ချင်း မဒရပ်တပ်ခွဲ ၂ ခွဲကို လက်ဖက်နှင့် ကာနယ်မစ်ဒဲလ်တန် အုပ်ချုပ်၍လည်းကောင်း၊ မဒရပ်မြင်းတပ်မှ ကုလားမြင်းတပ်သား ၄၀ ကို မေဂျာနန်း အုပ်ချုပ်၍လည်းကောင်း၊ ဘုရင့်အမြောက်တပ်မှ အမြောက်နှစ်လက်နှင့် ဟမ့်ပုံတပ်မဟာမှ စစ်သား ၁၅၀ တို့ကို မေဂျာကောလင်း ကွပ်ကဲ၍လည်းကောင်း မျက်နှာချင်းဆိုင်တိုက်ရန် စေလွှတ်လိုက်သည်။

မစ်ဒဲလ်တန်၏ တပ်ဖွဲ့သည် ရွာထဲ လုယက်နေသော သူပုန်တစ်ဖွဲ့နှင့်တွေ့ရာ ရွတ် ဝိုက်လဲ တိုက်ခိုက်မောင်းထုတ်လိုက်ရာ သူပုန်တို့ လူ ၂၀ ခန့် ပသသူသေ၊ ဒဏ်ရာရသူရသည်။ သူပုန် တွဲမှာ ရှမ်းတွေဖြစ်သည်။ ကျန်သူပုန်တို့ကလည်း ခြေကုန်သုတ်ကြသည်။ ဂေါ်ဒွင်စစ်ကြောင်းက သူပုန်တွေ ဆုတ်လမ်းကို ဖြတ်ထားရန်အတွက် အချိန်မီ မိုင်းမိသော်လည်း ရှမ်းသူပုန်တစ်စုနှင့်တွေ့၍ တိုက်ရာ ရှမ်း ၆ ယောက် ကျသွားသည်။ ကျွန်တော်တို့ဘက်က တစ်ယောက်မှ အထိအခိုက် အကျအဆုံးမရှိချေ။

ဤမျှ စောစောစီးစီး ကျွန်တော်တို့နှင့် ရှမ်းများ ပဋိပက္ခဖြစ်ရသည်မှာ ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းလှသည် အစိုးရ၏ ဝါဒလမ်းစဉ်မှာ ရှမ်း

တွေကို မြန်မာဘက်မှ ဖဲ့ထုတ်ပြီး စော်ဘွားဟုခေါ်သော သူတို့၏ တိုင်းရင်းသား မင်းသား၏ လက်အောက်တွင်ထား၍ လွတ်လပ်ရေးပေးရန်ဖြစ်သည်။ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး လက်ထက်တော်ကဆိုလျှင် ဤစော်ဘွားများက တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် ပဏ္ဍာတော်ဆက်သဖြင့်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အမည်ခံ အသိအမှတ်ပြုရုံကလေး ပြုသည်မှတစ်ပါး သီပေါမင်းကို သူတို့၏ အရှင်သခင်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခဲ့ပုံမရပေ။ ထို့ပြင် မြန်မာတို့အား ဆန့်ကျင်၍ ကျွန်တော်တို့ဘက်သို့ လုံးလုံးကြီး ပူးပေါင်းလာလိမ့်မည်ဟု အောက်မေ့သည်။ ဤသို့ ဖြစ်ပေါ်လာ မလာကို စောင့်ကြည့်ရန်သာရှိသည်။

သို့သော် ၄-၅ နေရာတွင် သူတို့နှင့် တိုက်ပွဲငယ်များ ဖြစ်ခဲ့ရာ အနည်းနှင့်အများ ကျွန်တော်တို့အစိုးရအား ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်လာသည်။ ထို့ပြင် ရှမ်းတို့သည် မန္တလေးမှ ဘုန်းကြီးယောင်ဆောင်၍ ရှမ်းပြည်ဘက်သို့ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားသည်မှာ ၁၈ ယောက်သာ ရှိသေးသည်။ မြင်းစိုင်းမင်းသားငယ်အား ထောက်ခံလျှက်ရှိသည်။

၂၉ ရက်နေ့တွင် စစ်တပ်နှင့် ရဲအဖွဲ့ ဝင်တစ်စုတို့သည် ရွှေထီးဆောင်း မြန်မာ့ဗိုလ်တစ်ဦး ခေါင်းဆောင်ကာ ဆင်နှစ်စီးဖြင့် ကြေးအမြောက်အများကို တင်ဆောင်လာသော ရှမ်းသူပုန်တို့နှင့် တွေ့ဆုံတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသည်။ ခေါင်းဆောင်ကျဆုံးပြီးလျှင် ရှမ်းတို့ကိုလည်း အထိနာအောင် တိုက်ထုတ်လိုက်သည်။ ဤလို ဖြစ်ပွားခဲ့သောနေရာမှာ မန္တလေး အရှေ့မြောက်ဘက်တွင် ဖြစ်သည်။

ထို့နောက်တွင် ဘုံဘောဘားမားကုမ္ပဏီ အမှုထမ်းများထံမှ အသက်ဆုံးရှုံးမှုများ ထပ်မံဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ကုမ္ပဏီကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦး ဖြစ်သူ မစ္စတာဂျော့ကလိုင်ဂရစ်နှင့် အတူ မစ္စတာဝပ်ကာနှင့် မစ္စတာဂရေးတို့သည် ဒီဇင်ဘာလ ၂၇ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ ညနေတွင် မန္တလေးမှ တောင်ဘက်သို့ ခရီးထွက်သွားကြသည်။ ယင်းခရီးမှာ နင်းကြမ်းသို့သွားခြင်း ဖြစ်ပြီးလျှင် လွန်ခဲ့သော တစ်လမပြည့်မီ သူတို့သွားခဲ့တဲ့အချိန်က လုံးဝအေးအေး လုံခြုံသောအရပ်ဖြစ်သည်။

သူတို့တွင် လက်နက် ၂၀ ပါသွားပြီး အန္တရာယ်လည်း မတွေ့

နိုင်ဟု မျှော်လင့်ထားသည်။ သူတို့နှင့်အတူ ဝန်ခိုင်စာဂေ (ဝန်ခိုင်စာရေး) မောင်ကြွက်လည်း ပါသွားသည်။ ၎င်းမောင်ကြွက်သည် မကြာသေးမီက ပင် ဥရောပသားများအား ကူညီထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူး၍ ဘုံဘောဘားမားကုမ္ပဏီ၏ တောင်းဆိုမှုကြောင့် သူ့အား သစ်တောခရိုင်ဝန်အဖြစ် လွှတ်တော်က ခန့်လိုက်သည်။ ယင်းသစ်တောမှာ မစ္စတာ ဂျော့ကလိုင်ဂရစ်ဒီတို့က ချက်ခြင်း အလုပ်စတင်လုပ်လိုသော သစ်တောပင်ဖြစ်သည်။

မောင်ကြွက်က သစ်တောလုပ်ငန်းရှင်များအား အချိန်စောင့်ရန် ပြောသော်လည်း သူတို့က ဇွတ်လုပ်ရမှ ဖြစ်နေသည်။ သူတို့အဖွဲ့သည် အမရပူရ ကျော်မိလျှင် အခြေအနေမလှသော လက္ခဏာများကို တွေ့ရသည်။ သူတို့နှင့်ပါလာသော လှည်းသမားနှင့် လှေသမားတို့က သူတို့အား စွန့်ခွာသွားကြသည်။ တိုင်းပြည်လည်း ယခုအခါ ကျွန်တော်တို့အား လက်နက်ကိုင်၍ ပုန်ကန်လျက်ရှိသော မြင်စိုင်းမင်းသားအား မကြာမီကမှ ခရိုင်ဝန်အဖြစ် ခန့်ခဲ့သော သူ၏နေရာတွင် ခန့်ထားလိုက်ပြီဟု ခရိုင်ဝန်က ကြား၍ စိုးရိမ်လာပြီးလျှင် နောက်ဆုံးတွင် ဘုံဘောဘားမား ကိုယ်စားလှယ်တို့အား ကိုယ့်ထိုက်နှင့်ကိုယ့်ထိုက် ထားပစ်ခဲ့ကာ သူ့လူတွေကို ရုပ်သိမ်းသွားလေသည်။

ဒီဇင်ဘာ ၃၀ ရက်နေ့ မနက်တွင် ရာချီ၍ အင်အားရှိသော မြန်မာလက်နက်ကိုင်တို့နှင့် မစ္စတာကလိုင်ဂရစ်ဒီတို့သည် ရင်ဆိုင်တွေ့ရသည်။ သူတို့သည် မိမိအလုပ်ကို အေးချမ်းစွာ လုပ်လိုသော ကုန်သည်များဖြစ်ကြောင်း၊ သို့သော် သူတို့အသက်ကို ရန်မရှာဘူးဆိုပါက သူတို့ပစ္စည်းများကို ပေးအပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း စကားကမ်းလိုက်သည်။ အဖြေမှာ "သူတို့ဟာ မျက်နှာဖြူတွေမို့ သူတို့အသက်ကို လိုချင်တယ်"ဟု ဖြစ်သည်။

တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာ မနက် ၆ နာရီမှ ၉ နာရီအထိ ကြာသည်။ ထိုအချိန်တွင် နောက်ကျောမှ ဝင်လာသောသူများက ပစ်ခတ်သောကြောင့် ကလိုင်ဂရစ်ဒီ၊ ဝပ်ကာနှင့် နောက်ပါလူနှစ်ယောက်တို့ သေနတ်ထိခွင့်သည်။ မြန်မာ ၁၁ ယောက်သေ၍ ၂၄ ယောက် ဒဏ်ရာရသည်။ မစ္စတာဂရေးမှာ သူ့လက်ကို သေနတ်ထိမှန်၍ ကျိုးသွားပြီး သို့ပန်းအဖြစ် အဖမ်းခံရသည်။

တိုက်ပွဲဖြစ်နေစဉ်တွင် ထွက်ပြေးသွားသော အစေခံတစ်ယောက်က ပြော
သဖြင့် မန္တလေးသို့ သတင်းရောက်သွားသည်။ ထိုသတင်းကို နောက်
တစ်နေ့နံနက်တွင် ဓါးဒဏ်ရာနှစ်ချက်ရသော်လည်း မြို့သို့ရောက်အောင်
ပြေးနိုင်သူ နောက်ထပ် အစေခံတစ်ယောက်က အမှန်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ
သည်။ သူ ပြေးလာချိန်တွင် လူတွေ လဲကျလျက်ရှိသည်။

ခရိုင်ဝန်အသစ်ဖြစ်သော မောင်ကြွက်မှာ ဖြစ်ပွားရာသို့ အရိပ်
အရောင်ပင် ပေါ်မလာပေ။ သူသည် တိုင်တားမင်းကြီး၏ ဆွေမျိုးဖြစ်၍
တိုင်တားမင်းကြီးအား နယ်နှင့်လိုက်သည်ကို မကျေမနပ်ဖြစ်ရန် အကြောင်း
ရှိသည်။ သူ့အနီးအနားပတ်လည်တွင် စုရုံးနေကြသော သူပုန်တွေကို
အကြောက်လွန်ပြီး နိုင်ငံခြားသားတွေ ကိုယ့်ဖာသာ တိုက်ရစ်ကြပေတော့
ဟု ထားပစ်ခဲ့ကာ သူပုန်တွေနှင့် ကြေရာကြေကြောင်း သူ့အတွက် လုပ်ပြီး
သွားလေသည်။

ဤအဖြစ်အပျက်များက နေပြည်တော်အား ခြိမ်းချောက်နေသော
သူပုန်များကို ဖြိုခွဲပစ်ရန်အတွက် ပြတ်ပြတ်သားသား အရုံးအနိုင်ပေါ်
အောင် တိုက်ခိုက်ရန်အချိန် ရောက်လာပြီဖြစ်ကြောင်း ဗိုလ်ချုပ်ဂိုဏ်းအား
စေ့ဆော်လိုက်သည်။ ဒီဇင်ဘာလကုန်သည့်နေ့တွင် စစ်ကြောင်းတစ်
ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဇန်နဝါရီ ၁ ရက်နေ့တွင် လမ်းနှစ်ခုခွဲ၍ စစ်
ကြောင်းနှစ်ကြောင်းကို တစ်ချိန်စီခွဲ၍ ဗိုလ်ချုပ်ဂိုဏ်းက စေလွှတ်လိုက်သည်။
ဤတပ်များသည် မန္တလေး၏ အရေးပေါ်လိုအပ်မှုအတိုင်း လုံလောက်
အောင် အင်အားတောင့်တင်းသည့်အပြင် နယ်ဒေသများသို့ ချီတက်ရှင်း
လင်းပြီး ဖစ်နှစ်ကြောင်းညှပ်၍ ရန်သူကို ဖျက်ဆီးနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်
ရသည်။ တစ်ဖန်ပြန်၍ ကြောက်လန့်စိုးရိမ်ဖွယ်များ ပေါ်လာမည့်အပြင်
မန္တလေး နေပြည်တော်နှင့် မြို့ဆင်ခြေဖုံးတို့တွင် အလွန် ဆူပူလာလေရာ
ဤသို့ဆောင်ရွက်ရန် ပိုမို လိုအပ်လာပေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ဂိုဏ်း ရပ်ကွက်တကာကို မကြာခဏလှည့်၍ တစ်ည
လုံးပေါက် လှည့်ကင်းတွေချထားရန် အမိန့်ထုတ်၍ ကောင်းစွာစီစဉ်သည်။
ကင်းလှည့်စာစံဖွဲ့လျှင် ၅၀ ပါ၍ လူ ၂၅ ယောက်ပါ ကင်းစောင့်အဖွဲ့ကို

ကင်းစခန်းများစွာတွင် ချထားသည်။ နန်းတွင်းသစ်တပ် မျက်နှာစာ
တစ်ဖက်စီကို အလယ်တည့်တည့်မှ ဖောက်၍ သစ်တပ် အပြင်ဘက်နှင့်
အဝင်အထွက် ပြုလုပ်ရာ မြို့ရိတ်ခါးကို ဆီးထားနိုင်မည်ဖြစ်ကာကတုတ်
ခံတပ်များ ဖြစ်လာအောင် ရှေ့တိုးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ကတုတ် တစ်ခုလျှင်
အမြောက် ၆ လက်၊ ၈ လက်ဖောက်၍ တပ်ထားသည်။

မြောက်ဘက်စစ်ကြောင်းမှ သတင်းရသည်။ ဧရာဝတီမြစ်ဝှမ်း
ရှိ ရွှေတိုဉ် မျက်နှာဖြူအများအပြားတို့သည် လုံခြုံစွာရှိကြသည်။ ခန့်မှန်း
ထားသည့်အတိုင်း ဒီဇင်ဘာလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ဗန်းမော်မြို့သို့ ရောက်
သည်။

တိုင်တားမင်းကြီးအား ဖမ်းဆီးလိုက်သည်ကို မြန်မာတို့က
ယေဘုယျအားဖြင့် နှစ်သက်ကြသည်။ သို့သော် ယာယီ အစိုးရအဖွဲ့ဝင်
တို့ကမူ ကြောက်လန့်နေကြသည်။ ကင်းဝန်မင်းကြီးသည် နှစ်ဦးအစောပိုင်း
၌ ပြန်ရောက်လာသည်။ သူသည် တိုင်းရေးပြည်ရေးတွင် နှစ်ရှည်လများ
ဆောင်ရွက်ခဲ့သူဖြစ်သောကြောင့် တိုင်တားမင်းကြီးထက်ပို၍ အသုံးဝင်
လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရသည်။ သို့သော် မျှော်လင့်ချက်ကား ကောင်း
အထည်မပေါ်လာပေ။

ထိုအတောအတွင်းတွင် ကောလာဟလများကလည်း အလုံး
အရင်းလိုက် ပြန့်လျက်ရှိသည်။ သူပုန်တို့၏ စိတ်ဓာတ်အင်အား၊ လူ
အင်အားများလည်း မန္တလေးတစ်ဝိုက်တွင် အသေအချာ တိုးတက်လျက်
ရှိပြီးလျှင် မန္တလေးတစ်ဝိုက်တွင် သူပုန်တို့ ကြီးစိုးချင်တိုင်း ကြီးစိုးနေကြ
သည်။ သူပုန်ထသောရွာများသို့ တပ်ဖွဲ့များကို အစဉ်မပြတ်စေလွှတ်သည်။
သို့သော် အများအားဖြင့် ပင်ပန်းစွာချတက်လာသော စစ်တပ်ကြီးမရောက်
ခင် သူတို့က ကိုယ်ရောင်ဖောက်သွားကြသည်။

သံပန်းအချို့ကိုမိသည်။ တချို့ကို သတ်ပစ်သည်။ အချို့ကို
ကြိမ်းခတ်ချသည်။ ပြီးလျှင် စစ်တပ်ပြန်လာသည် အတော်ဝေးဝေး
ရောက်နေသော စစ်ကြောင်းက ၎င်း၏တပ်သား ၃၀ ကို ဆေးရုံပို့ရသည်။
ပင်ပန်းမှု၊ အစားမှားမှု၊ ရေမသန့်ရှင်းမှုတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။ မှဒရပ်မြင်း

တပ်တစ်တပ်ကို နောက်တစ်ကြိမ်တွင် စေလွှတ်လိုက်ရာ သစ်တောကြီးနှင့် မဖြတ်နိုင်သော နွဲကြီးကိုတွေ့သောကြောင့် ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ သူပုန်တို့ အား နှိမ်နင်းပေးရန် တောင်းဆိုသည်ကို အမြဲတမ်း ဥပေက္ခာပြုထားရန် မဖြတ်နိုင်သော်လည်း ဤသို့ တိုက်ပွဲငယ်များဖြင့် တန်ပြန်တိုက်စစ်ဆင်ခြင်း ကြောင့် အကျိုးရှိသည်ထက် အကျိုးယုတ်မယုတ် စဉ်းစားရမည့်ကိစ္စပင် ဖြစ်သည်။

“စစ်တပ်ဖြင့် ကွပ်မျက်မှုများသည် မြန်မာတို့၏ စိတ်ဓာတ်ကို ပျက်စီးစေသလောက် မထိရောက်ချေ။” ကံစိမံသည့်အတိုင်း ဖြစ်ရသည်ဟု ရှိသော ကံကိုပုံချလိုက်ကြသည်။ အကယ်၍ ကျန်ခဲ့သောသူအား ချောက် လှန် လိုမည်ဆိုလျှင် သတ်ပစ်မှပင် ဖြစ်ပေမည်။ ကျန်သူကလည်း အန္တရာယ်ရှိသည့် လမ်းကိုရှောင်သွားပြီး တောခိုသွားလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ခပ်ကြမ်းကြမ်းနှိမ်နင်းမှုကြောင့် လက်တွေ့ အကျိုးတရား မည် သို့ပေါ်လာသည်ဖြစ်စေ၊ သူပုန်တို့၏ တိုက်ခိုက်မှုမှာ အစကထက်ပို၍ ကြမ်းတမ်းလာသည်။ သူတို့သည် စစ်တပ်ရှေ့ကရောက်အောင်သွားနည်း ရှောင်နည်းကိုလည်း တတ်လာကြပြီး စစ်တပ်ကို အနှောင့်အယှက်ပေးရာ တွင်လည်း ကျွမ်းကျင်၍ ဉာဏ်ကုလာကြသည်။ အကာအကွယ်ကောင်း ကောင်းယူပြီး စစ်တပ်ကို ပစ်သည်။ အခြားတပ်သားနှင့် ကွဲလာသူစစ် သားအား ဓားဖြင့်ပိုင်းကြသည်။

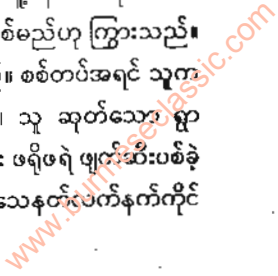
အကယ်၍ မန္တလေးနှင့် အောက်မြန်မာပြည်လမ်းတစ်လျှောက် တွင် မြို့စောင့်တပ်များကို ၁၀ တပ်မှ ၂၅ တပ်အထိ တိုးချဲ့မည်ဆိုလျှင် ယခုထက် အင်အားကောင်းလာပြီးလျှင် ယခု စနစ်အရ လုပ်နေသော စိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေးမှာလည်း အကောင်အထည်ပေါ်လာမည် ဖြစ်သည်။ မြို့စောင့်တပ်များသည် အများအားဖြင့် တပ်ဆွယ်လေးများဖြစ်ရာ ရန်သူ ကသာ ဇူးလူးတို့လို၊ အာရပ်တို့လို ဇွတ်စွန့်စားမည်ဆိုပါက ကိုယ့်တပ် စခန်းကိုပင် ထိန်းနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်လေရာ သူပုန်များသည် ကြောက်မသွားကြဘဲ သတ္တိ ရဲသထက်ရဲလာကြသည်။

မည်သူကမှ မမျှော်လင့်ဘဲ ဖြန့်ကျက်ပေါ်လာသော မင်းသားများ

၏ ခေါင်းဆောင်မှုအောက်တွင် အဖွဲ့အစည်းများ ဖွဲ့လာကြသည်။ မင်း လောင်းများအနက် တစ်ဦးမှာ အသက် ၁၈ နှစ်သာရှိသေး၍ ကုန်းဘောင် မင်းဆက်ဟု ဆိုသည်။ သူ့နောက်လိုက်များအတွက် ကုန်းဘောင်မင်း ဆက်ခံမည့်သူဟူသော ဂုဏ်သည် သူ၏ စစ်ရေးကျွမ်းကျင်မှုနှင့် သူ့ အစွမ်း ထက် တန်ဖိုးရှိပုံရသည်။

သူသည် သီပေါမင်း၏ ညီဝမ်းကွဲဖြစ်သည်။ အခြား မင်း လောင်း မင်းသားတစ်ပါးက အသက်ပိုကြီးသည်။ သူလည်း သီပေါ၏ ဝမ်းကွဲနောင်တော်ပင်ဖြစ်သည်။ တတိယမင်းလောင်းမှာ မင်းမျိုးမင်း နွယ်ဟု ပြောနေသော်လည်း သူ့အကြောင်းမှာ ခပ်ရှုပ်ရှုပ်ဖြစ်ဟန်တူ သည်။ သူ့အား ဖမ်းမိသောအခါ အယောင်ဆောင်သူအဖြစ် သတ်ပစ် လိုက်သည်။ ဤ မြန်မာမင်းနွယ်အဆက်များ၏ နောက်လိုက်တို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ကို စစ်သားဟု သဘောထားကြသည်။ အမြောက်တွေကို ရှာကြိုလာပြီး စွန့်၍ တိုက်ပွဲဝင်ကြသည်။ သို့သော် အလွယ်တကူဖြင့် တပ်လန်သွားကြပြီးလျှင် လုံစွပ်ဖြင့်ထိုးခြင်းကို ခံနိုင်ရည်ရှိပုံ မပေါ်ကြပေ။ သူတို့သည် တောထဲသို့ လွတ်မြောက်သွားကြပြီးလျှင် နောက်က ပစ် နေသော ကျည်ဆံတွေကို ဟားတိုက်နေကြလိမ့်မည်။

မြောက်ဘက်နယ်တွင် လူ ၉၀၀၀ နှင့် မင်းသားတစ်ပါး ချီ တက်သွားသည်ဟုလည်းကောင်း၊ နောက် မင်းသားတစ်ယောက်မှာ နောက်ပါ ၂၀၀၀ နှင့် ၅၀၀၀ ကြားရှိ လူအင်အားနှင့် မိုင် ၆၀ ဝေးသော ရွှေဘို အနီးတဝိုက်တွင် ရှိသည်ဟုလည်းကောင်း၊ မန္တလေးတွင် ဈေးစကား အဖြစ်ကြားရသည်။ ရွှေဘိုဘက်မှ မင်းသားသည် လယ်ကွင်းနှင့်ရွာတွေကို တိုက်ခိုက် ပြီး တွေ့သမျှလူတိုင်းကို ဇွတ်ခေါ်ပြီးလျှင် သူ့နောက်မလိုက်သော ရွာတွေ ကို မီးရှို့သည်။ သူက မန္တလေးကို သိမ်းပစ်မည်ဟု ကြားသည်။ သူ ရှိရာသို့ မန္တလေးမှစစ်တပ် စေလွှတ်လိုက်သည်။ စစ်တပ်အရင် သူက တောင်ဘက်သို့ ဆုတ်ခွာသွားကောင်းသွားမည်။ သူ ဆုတ်သော ရွာ တစ်လျှောက်တွင် အရပ်ရပ်၌ ဖြစ်နေသည့်အတိုင်း ဖရိုဖရဲ ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့ လိမ့်မည်။ ဤခေါင်းဆောင်၏ လက်အောက်တွင် သေနတ်လက်နက်ကိုင်

နေ့ကလုပ် အတော်အတန်များသည်။ သို့သော် သူ့တွင် လက်နက် ခဲယမ်းမီးကျောက် အပိုမရှိ။ အခြားနေရာမှလည်း မရနိုင်လေရာ သူ့တွင်ရှိ သော ယမ်းမှုန့်မှာ ကြာကြာခံမည်မဟုတ်ချေ။

မန္တလေးသည် ရှမ်းရိုးမတောင်တန်းနှင့် အချို့နေရာတွင် ၆ မိုင် ခန့်သာဝေး၍ မြို့တော်ဟောင်း အမရပူရနှင့် ၅ မိုင် ၆ မိုင်သာဝေးသည်။ ထိုမှနေ၍ တောင်ကြားတစ်လှည့်၊ ညွှန်တစ်လှည့်ဖြင့် ရှမ်းရိုးမတောင်တန်း သည် ပြင်သစ်တို့က ယူနန်နှင့်ကုန်သွယ်ရေး လက်ဝါးကြီးအုပ်နိုင်ရန် မျှော် လင့်ထားသော ဆွန်ကျိုင်း (မြစ်နီ)အထိ ထိစပ်နေသည်။ ရှမ်းများသည် ရဲရင့်၍ ဇွဲကောင်းသောသူများဖြစ်သည်။ သူတို့သည် မြန်မာတို့ထက် အတိုက်အခိုက်တော်ကြသော်လည်း ပထမတန်းခရီးသွားနိုင် ကြသူများ ဖြစ်ရာ တတ်နိုင်လျှင် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ခြင်းကိုသာ လုပ်ကြသည်။ အခြေအနေ အရ တိုက်သည့်အခါ တိုက်၊ ကူးသန်းရောင်းဝယ်သည့်အခါ ရောင်းဝယ် လိုက်ပင်ဖြစ်သည်။

စုဖုရားလတ်သည် ရှမ်းအကြီးအကဲတစ်ဦး၏ နှမတော်ကို ထောင်တွင်း အကျဉ်းချထားလိုက်ခြင်းဖြင့် မောင်တော် သီပေါဘုရင်အား ရှမ်းတို့က ရန်မူလာအောင် လုပ်ခဲ့သည်။ ရှမ်းတို့က သီပေါကို ရေမြေအရှင် အဖြစ် အသိအမှတ်မပြုဘဲ ဘုရင်ကလေးဟု ရုတ်ချခေါ်ဝေါ်ပြီး ဘဏ္ဍာ တော်ဆက်ရန်လည်း ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ မင်းတုန်းမင်းကြီးရှိစဉ်က ရှမ်းတို့ ထံမှ ဘဏ္ဍာတော် သိန်း ၂၀ ဖိုး ရနေကျဖြစ်သည်။ သီပေါမင်းက လူငါး ထောင် ခြောက် ထောင်လွှတ်၍ အခွန်တော် အတောင်းခိုင်းလေ့ရှိသော် လည်း အပြင်းအထန် ခံချသည်မှတစ်ပါး ဘာမှမရခဲ့ချေ။ အပြန်တွင် လူ နှစ်ထောင် သုံးထောင်သာ ပြန်လာစာတိပြီး ကျန်လူများမှာ ဖျားနာ၍ သေဆုံးခဲ့ ကြသည်ဟု သံတော်ဦး ပြောသည်။

ဤကား သီပေါမင်းကို ကျွန်ဟော်တို့ ခေါ်ဆောင်၍ ပါတော်မူ စဉ်က အခြေအနေပင်ဖြစ်သည်။ သီပေါနှင့် သူ့စစ်တပ်တွေရန်မှ ကင်း လွတ်သွားရသူဖြင့် ရှမ်းတို့က ကျွန်တော်တို့အား လိုက်လျောလိမ့်မည်ဟု သဘာဝအတိုင်း ထင်စရာရှိသော်လည်း သူတို့က ကျေးဇူးတင်ကြောင်း

သိပ်မပြုကြချေ။ သူတို့သည် မြန်မာတို့အား တိုက်ခိုက်လှုံ့ယက်ရန်သာ လုံးပမ်းနေကြပြီးလျှင် မန္တလေးကို ကျွန်တော်တို့က သိမ်းထားပြီးသည်ကို မှူးပိုး မန္တလေးမြို့ကိုပင် ဝင်ရောက်လှုံ့ယက် တိုက်ခိုက်ဦးမည်ဟု ကြိမ်း နေသည်။

ကျွန်တော်တို့တပ်တွေနှင့် ပထမဆုံး တွေ့ဆုံတိုက်ခိုက်သည်မှာ ရှမ်းတွေပင်ဖြစ်သည်။ ရှမ်းသူပုန်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် အနီးအနား တောင်ပေါ် မှနေ၍ မြို့နှင့်အနီးကပ်ဆုံးသို့ ရွှေလာရာ ဈေးထဲတွင် အလန်တကြား ဖြစ်နေသည်။ သီပေါမင်းလက်ထက်အထိ မြန်မာတို့၏ လက်အောက်ခံ ကျေးတော်မျိုး၊ ကျွန်တော်မျိုးဟု သဘောထားခဲ့သော ရှမ်းတို့သည် လူ ဦးရေ ၅ သိန်းရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းသည်။ ဝ သန်းခွဲသာသာရှိသော ရှမ်းတို့ မှာ လှုပ်လပ်သောလူမျိုး၊ သို့မဟုတ် တရုတ်နှင့် ယိုးဒယားလက်အောက်ခံ များဖြစ်ကြသည်။ တချို့မှာ တရုတ်နှင့်မြန်မာ၊ တရုတ်နှင့်ယိုးဒယား နှစ် ဖက်သစ္စာခံထားကြသည်။ သူတို့၏ နိုင်ငံရေးကျင့်ထုံးမှာ နားမလည် နိုင်အောင် ရှုပ်ထွေးဆန်းကျယ်လှသည်။ သို့သော် သူတို့သည် မခံရပိုင် အောင် စိတ်ရှုပ်လာသောအခါ ဤနိုင်ငံရေးကျင့်ထုံးများကို တစ်ခါတည်း ပယ်လုန်ပစ်ကြသည်။ သူတို့၏ တောင်တန်းသည် ခက်ခဲကြမ်းတမ်းလှ သည့်အပြင် မြန်မာတို့ပင် ငှက်ဖျားကြောင့် ရှမ်းပြည်ကို ကြောက်ကြရ သည်။

ဒီဇင်ဘာလကုန်တွင် ရှမ်းတွေရောက်လာပြီး မြို့ကို မီးတိုက် တော့မည်ဟု ယုံကြည်နေ၍ မန္တလေးရှိ ဈေးများတွင် အစစရားပါးလျက် ရှိသည်။ ဆိုင်တွေပိတ်ပြီး ကုန်တွေကို ငှက်ထားကြသည်။ အနည်းအကျဉ်း ဖြူသာဝယ်ရသည်။ ကြောက်လန့်တကြားဖြစ်မည်ဆိုက ဖြစ်စရာအကြောင်း က ရှိနေသည်။ ဒီဇင်ဘာလ ၂၈ ရက်နေ့ နံနက်တွင် မဟာဝန်ရှင်တော် မင်းကြီးသည် ကုလားမြင်းတပ်သားများနှင့်အတူ ထိုအရပ်တွင် ခပ်လှမ်း လှမ်းရှိ ရှမ်းသူပုန်တွေကို ဟန်တားရန်အတွက် တပ်ခွဲရန်၊ စခန်းများကို ကြည့်ရှုရန် အမရပူရသို့ မြင်းဖြင့်ထွက်သွားသည်။ ထိုစဉ်က တပ်များဖြစ်သူ ခိုလှုံ့ပိတ်လည်း ပါလာသည်။ ခြေလျင်တပ်မှ တပ်ခွဲ ၂ ခွဲကိုလည်း

စေလွှတ်ထားသည်။ မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ပိုက်တို့ ကွင်းပြင်သို့ရောက်သွားသောအခါ ရွာထဲမှနေ၍ အပြင်းအထန်ပစ်ခတ်သံများကို ကြားရသည်။ မည်သို့ဖြစ်သည်ကို သိရန်အတွက် သူတို့က မြင်းဖြင့် သွားကြည့်သည်။ ရန်သူအင်အားကောင်းသည့် နေရာသို့ မသွားစေရန်အတွက် ဗိုလ်ချုပ်တို့အား ကြားဖြတ်တားဆီးရန် ကာနယ်စလေဒင်က လက်ဖစာင်နှင့် မောလို့ဝေး ခေါင်းဆောင်သော မြင်းတပ်သား ၅၀ ကို စေလွှတ်လိုက်သည်။

ရှမ်းတွေအဖို့ အလွန်အဖိုးထိုက်သော ဆုကြီးလာဘ်ကြီးပေတကား။ မြန်မာခေါင်းဆောင်တို့၏ အောက်တွင် သူပုန် ၂၀၀ ခန့်ရှိဟန်တူသည်။ ရွာထဲသို့ သူပုန်တွေကို ပိတ်ဖမ်းရန် စစ်တပ်က ကြိုးစားသော်လည်း သူပုန်တွေမှာ တောထဲက ဖြတ်ပြီး ၂ မိုင်ခန့်ဝေးသော နောက်တစ်ရွာဆီ ရောက်သွားသည်။ နောက်ထပ် စစ်တပ်တွေ ထပ်လွှတ်သည်။

ကျွန်တော် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်းပင် မန္တလေးတွင် အစစအရာရာ အလွန် ရှားရှားပါးပါးဖြင့် နှစ်ဟောင်းကုန်သွားသည်။ လွန်ခဲ့သောညက မြို့ထဲတွင် ၃ နေရာခွဲ၍ အပြင်းအထန် ပစ်ခတ်မှုများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူပုန်တွေဝင်လာမည်ကိုကြောက်၍ လုပ်မိလုပ်ရာ သူပုန်မလာရအောင် အရပ်ထဲက သေနတ်ပစ်ဖောက်၍ လှန့်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ရဲအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းလျက်ရှိပြီးလျှင် ၄-၅ ရက်အတွင်းတွင် ညအချိန်၌ မိမိတို့သေနတ်ကို အချိန်အခါမဟုတ်ဘဲ ပစ်ဖောက်ပါက သေနတ်များကို သိမ်းယူမည်ဟု စီစဉ်ရသည်။ မြို့အနီးအနားကပ်၍ သူပုန်တွေ အတင့်ရဲလာသည်ဟူသော ကောလာဟလကြောင့် ထိတ်လန့်တကြားဖြစ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ စစ်ကိုင်းမှ ၉ မိုင်ဝေးသော သစ်တပ်ချထားသည့် ဘုရားတွင် ကျဆုံးခဲ့ရပုံနှင့် အမရပူရ၌ဖြစ်ခဲ့သော အရေးအခင်းတို့ကို ကျွန်တော်တို့ ကြားရသည်။

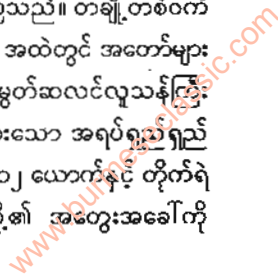
ဘာပြောပြော ယုံနေသော နေရာဖြစ်သည့် ဈေးထဲတွင် ဇန်နဝါရီလ ၁၅ ရက်နေ့ညတွင် မြို့ကို စီးတိုက်၍ လှယ်ကံသိမ်းလိမ့်မဟဲ့။ ရှမ်းတွေ ထောင်နဲ့ချီပြီး လာနေပြီတဲ့။ မင်းလောင်းနှစ်ပါးက ရှမ်းတွေနဲ့ပေါင်းပြီး

မြို့ထဲဝင်လာတော့မတဲ့ဟူသော ဈေးသတင်း ဖြစ်နေသည်။ ဈေးသည်များက သူတို့ ဆိုင်ပိတ်၍ ကုန်တွေကို ၇က်ကြသည်။ သစ်တပ်ပိုင်းထားသော ဈေးအတွင်း၌ပင် အရောင်းအဝယ် မဖြစ်သလောက်ဖြစ်သွားသည်။

မူလာအစွမိုဗ်၏ အကြီးဆုံးဈေးကို သစ်တပ်ချ၍ မြို့စောင့်တပ်ချထားသည်။ ထိုဈေးမှာ ခေတ်ကောင်းစဉ်က တစ်လ ၁၂၅၀၀ ဝင်၍ ထိုအထဲမှ အခွန်တော် ၆၀၀၀ ဆောင်ရသည်။ ကျွန်တော် အပါအဝင် ဥရောပသားများအား သဘောရှိနေကြရန် အပ်ထားသော မူလာအစွမိုဗ်၏ အိမ်ကြီးကိုလည်း အစောင့်စစ်တပ်ချထားသည်။ တံခါးများမှာ သံတံခါးဖြစ်၍ ပြတင်းပေါက်များကိုလည်း သံတိုင်များတပ်ထားသည်။ ဈေးနှင့် အိမ် နှစ်ခုစလုံးသည် သူပုန်တို့ ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်မည်ကို မမူတော့ချေ။

ရတနာပုံနေပြည်တော်ကို အသာတကြည့်နှင့် ထိုးအပ်မည်လော။ တပ်ထောင်တာ ဗိုလ်ထုနှင့် လူစု၍ ခုခံမည်လား။ ဒလကြမ်းဝင်လာပြီး စီးတိုက်မည်လား။ မသေချာမရောသောအချိန်၊ သူပုန်ကဖြစ်စေ၊ မြစ်ထဲက တက်လာသော ကုလားတွေကဖြစ်စေ၊ တိုက်ခိုက်လှယ်ကံသည်ကို လက်ပိုက်ကြည့်နေရတော့မည်လား မသိရသေးသော ကာလပျက်အချိန်တွင် ကြောက်လန့်နေသော ကုန်သည်တို့က စုစုပေါင်း ၂၅ သိန်းတန်ဖိုးရှိသော သူတို့၏ စိန်ရွှေငွေနှင့် အဝတ်အစား အဖိုးတန်များကို ကျယ်ဝန်းသောဒိုင်ထဲတွင် လာရောက် သိမ်းဆည်းထားကြသည်။ မီးဘေး၊ သူခိုး၊ လူဆိုးဘေးမှ အခါခပ်သိမ်း စိတ်ချစေရန်အတွက် ဂိုဒေါင်တံခါးပေါက်ကြီးများကို အုတ်စီ၍ ပိတ်ထားသည်။

အေးဆေးငြိမ်သက်သောအခါ ပိတ်ထားသော အုတ်တွေကို ဖြိုဖျက်၍ အဖိုးတန်ပစ္စည်းအချို့ကို ထုတ်သွားကြသည်။ တချို့တစ်ဝက်ကို ရန်ကုန်သို့ သင်္ဘောဖြင့် ပို့ကြသည်။ သို့သော် အထဲတွင် အတော်များများ ကျန်ရှိသေးရာ ၎င်းပစ္စည်းများကို အိန္ဒိယမှ မွတ်ဆလင်လူသန်ကြီးများက စောင့်ရှောက်နေကြသည်။ ခါးလွယ်ထားသော အရပ်ရွာ၌ ရှည်ရှည်ဂူကုရတီ ကုလားတစ်ယောက်က သူသည် ဗမာ ၁၂ ယောက်နှင့် တိုက်ရဲသည်ဟုဆိုသည်။ ဤကြားလုံးသည် မြန်မာတို့၏ အတွေးအခေါ်ကို

အကောက်အယူမှားပြီး ပြောခြင်းဖြစ်သည်။

မြန်မာတို့သည် တွေးခေါ်မျှော်မြင်တတ်ပြီး လက်တွေ့လည်း ကျသော သူများဖြစ်သည်။ တိုက်ခိုက်ချင်လွန်း၍ တိုက်ခိုက်ခြင်းမဟုတ်။ သူတို့၏ ဆန္ဒမှာ သတ်ဖြတ်ရန်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ သူတို့ ကိုယ်တိုင် အသတ်ခံရသည်ဆိုလျှင်လည်း အရေးမဟုတ်။ ကံတရား၏ စီမံမှုအတိုင်းသာ ဖြစ်ရခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဂူဂျာရတီ လူ့ဘီလူးကြီးအား အခွင့်သာလျှင် တစ်ယောက်တည်းနှင့် အသာကလေး ကိစ္စချောပစ်နိုင်ပါလျက် ၁၂ ယောက်ပိုင်းတိုက်ရမည်ဆိုလျှင် မြန်မာတို့အမြင်တွင် ရူးခိုက်ရာ ကျပေသည်။ မြန်မာတို့သည် အောင့်အည်းမျိုသိပ်၍ စောင့်နေနိုင်သူများသည်။

မျက်နှာဖြူတစ်ယောက်နှင့် မြန်မာတစ်ယောက် သဘောကွဲလွဲကြရာ ၆ လ အောင့်အည်းမျိုသိပ်လျက် အခွင့်ကောင်းကို ချောင်းနေသည်။ သစ်တောထဲတွင် မျက်နှာဖြူကို လက်စဖျောက်ပစ်ရန် အခွင့်မသာသဖြင့် ချောင်းနေခြင်းဖြစ်သည်ဟု မျက်နှာဖြူတစ်ဦးက ကျွန်တော့်အားပြောဖူးသည်။ မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံး စိတ်ဓာတ်အခြေခံမှာ ငေးနက်စွာ ဆင်ခြင်စဉ်းစားမှုပင်ဖြစ်သည်။ ဖြစ်သမျှကို အလွယ်နှင့် လက်ခံလိုက်သည်။ အခြေအနေ အနည်းငယ်မျှ မပြောင်းမချင်း ဟန်မပျက် အသာကလေး ငြိမ်ခံနေလိမ့်မည်။

ထိုင်ပြီး ဆေးပေါ့လိပ်ကြီး တောင်ဆုပ်လောက်သောက်ကာ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝတွင် ဒုက္ခ သုခအားလုံးကို ကြုံရ ဆုံရလိမ့်မည်။ နောင်တမလွန်ဘဝတွင် သံသရာ ဝဲဩဂ မှ လွတ်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ် ရောက်ရေးအတွက် စိတ်အကြံပေါက်နေလိမ့်မည်။

အခန်း (၁၇)

ဗမာ့တော်လှန်ရေးနိဒါန်း

ဇန်နဝါရီလ တစ်လလုံးလုံး တော်လှန်ရေးပုန်ကန်မှုများသည် ပြင်းထန်မလာသည့်တိုင်အောင် အင်အားကြီးမားလာသည်။ အင်အားကြီးမားလာသော သူပုန်တွေကိုတိုက်ရန် စစ်တပ်များစေလွှတ်၍ အတော်ပြင်းထန်စွာ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသည်။ မင်းလောင်း (တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်)သည် ရွှေဘိုတစ်ဝိုက်တွင် မင်းမုလျက်ရှိကြောင်း သတင်းဆိုးများကြားရသည်။ ထိုအရပ်တွင်ရှိသော ကျွန်တော်တို့၏ စစ်တပ်တွေမှာ ကိုယ့်တပ်စခန်းကို ထိန်းရုံထက် ပိုပြီး မတတ်နိုင်ချေ။ ကာနယ်ဆင်ပဆွန်၏ ဆောက်ဝေးစံဘော်ဒါရာတပ်မှ သတ္တိပြောင်သော တပ်ခွဲနှစ်ခွဲနှင့် ကုလား ခြေလျင်တပ်ဆွယ်တစ်ခုသည် ရွှေဘိုတွင်ရှိသော ရန်သူတို့အား ရက်အတော်ကြာကပင် တိုက်ခိုက်ရန် စီစဉ်လျက်ရှိသည်။

ရက်အနည်းငယ်ခန့်ကပင် လူတို့၏ စစ်တပ်ဌာနချုပ်၏ အရှေ့တောင်ဘက် မိုင်အနည်းငယ်ခန့်တွင် သူပုန်အမြောက်အများ စုရုံးနေကြောင်း သတင်းရသည်။ လက်ဖတင်နှင့် ဝှင်နီ အုပ်ချုပ်သော တပ်သား ၁၇၀ နှင့် လက်ဖတင်နှင့် ကာနေဂီအုပ်ချုပ်သော တပ်သား ၈၅ ယောက်ကို ကာနယ်ဆင်ပဆွန်က စေလွှတ်လိုက်သည်။ ရွှေဘိုနှင့် မိုင် ၂၀ ဝေးသော ကဒူး ခုနစ်ရွာတွင် သူပုန်နှင့်တွေ့သည်။ သူပုန်အမြောက်အများအနက် တစ်လုံးထိုးသေနတ်ကိုင် လူ ၅၀၀ ပါသည်။ ၅ ပေမြင့်သော ဘုရားအုတ်တံတိုင်းအတွင်း၌ တပ်စွဲထားသည်။ ၎င်းသူပုန်တို့မှာ မင်းတုန်းမင်း

လက်ထက်ကတည်းက နာမည်ကြီးဗိုလ်သောင်း၏ သူပုန်တပ်ဖြစ်သည်။

နောက် သူပုန်တပ်တပ်မှာ အတော်ဝေးဝေးတွင် စုရုံးလျက်ရှိသော ဓါးနှင့်လှံကိုင့် ၁၅၀၀ ရှိ သူပုန်တပ်ဖြစ်ပြီးလျှင် ၎င်းတို့နှင့်အတူ မင်းသား မောင်မှတ် ခေါ် ထိပ်တင်မှတ် ရှိသည်။ ကျွန်တော်တို့တပ်တွေက ဘုရားပေါ်ကို ဒလကြမ်းပစ်ထည့်ပြီး ရွှေဘိုတွင် တိုက်စစ်ကခုသို့ အလျင်အမြန် ချီတက်တိုက်ခိုက်သည်။ သူပုန်တို့က ပထမဆုံးပစ်လိုက်ရာ ကျွန်တော်တို့ဘက်က ဗိုလ် ၃ ဦး ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသဖြင့် အသေအချာ ချိန်ပစ်လိုက်ဟန်တူသည်။

ကာနယ်ဆင်ပဆွန်သည် ခေါင်းနှင့်မျက်နှာတွင် ဒဏ်ရာ အကြီးအကျယ်ရသဖြင့် လဲကျသွားသည်။ လက်ဖတင်နှင့် ကာနေဂီနှင့် ဝှင်နီတို့လည်း ဒဏ်ရာရကြသည်။ သို့သော် ကာနေဂီသည် သူ့တပ်သားများနှင့်အတူ ချီတက်နိုင်သေးသည်။ သူသည် နောက်ထပ်တပ်သား ၃ ယောက် ဒဏ်ရာ အရခံ၍ ဘုရားကို အမြန်သိမ်းပိုက်လိုက်သည်။ တပ်ကြပ် ဖလေဟာတီနှင့် တပ်သား ပလင်ဒါဟိတ်တို့ ဒဏ်ရာ အနည်းငယ်ရ၍ တပ်သားဂိုးလ်မှာ အပြင်းအထန် ဒဏ်ရာရသည်။ အမှတ် ၁၂ မဒရပ် ခြေလျင်တပ်မှ တပ်သား အပွနားတစ်ဦးသာ ဒဏ်ရာရသည်။

ဒဏ်ရာရသူများကို ကျွန်တော်တို့ လူတွေက နောက်ပိုင်းပစ္စည်းများထားရာ စခန်းသို့ ပြန်သယ်လာပြီးလျှင် သူတို့ခေါင်းဆောင်ဗိုလ်သောင်းနှင့် အခြားသူပုန် ၄၀ ခန့် ကျဆုံးသွားပြီဖြစ်သော ရန်သူတွေ နောက်ကို စတင်တော့နင်း၍ လိုက်ကြသည်။ သို့ရာတွင် မြန်မာတို့အနေဖြင့် တစ်နေ့တာအတွက် တော်လှောက်ပြီဖြစ်ရာ ကျွန်တော်တို့တပ်တွေ သူ့အနားမရောက်မီ မင်းသားက ထွက်သွားလေသည်။ နောက်ထပ်ကျွန်တော်တို့တပ်တွေ ဆက်မလိုက်သောကြောင့် တစ်ရပ်မှာ ကျွန်တော်တို့တပ်တွင် မိမိကိုယ်ပေါ်ရှိသော အဝတ်နှင့် လက်နက်မှတစ်ပါး တခြားဘာမှ မပါလာကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူတို့၌ တံထိုးရန် ပတ္တမြားလည်းမပါ။ ရဲကွာမှာလည်း ရက် ၃၀ စာလောက်သာ ပါကြသည်။ အဆိုးဝါးဆိုးမှာ မရပ်မနား တစ်ချီထဲ ချီတက်နေရသောကြောင့် ဖိနပ်တွေ စုတ်ဖြုတ်

ကုန်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မျက်နှာဖြူရော ကုလားတွေပါ ဒုက္ခတွေ့နေကြသည်။ အများက သိကြသည်အတိုင်း ဖိနပ်မကောင်းလျှင်ချီနေသည် စစ်သားခြေကျိုးသည်နှင့် အတူတူပင်ဖြစ်သည်။ လုံးဝ ဖိနပ်မပါခြင်းနှင့် ဘာမှမထူးတော့ပြီ။

ကာနယ်ဆင်ပဆွန်၏တပ်မှာ ခရစ်စမတ် မံတိုင်မီကလေးအတွင်းတွင် ၅ ကြိမ်ထက်မနည်း တိုက်ခွဲရသည်။ မင်းသားထံသို့ စစ်ကိုင်းဘက်နှင့် မန္တလေးမှ လက်နက်နှင့် ခဲယမ်းမီးကျောက်များ တိုက်တဆိတ်ပို့လျက်ရှိရာ နောက်ထပ်လည်း တိုက်ပွဲတွေနှင့် တွေ့ရဦးမည်ဖြစ်သည်။ တပ်မှူးဗိုလ်ချုပ်သည် နန်းတော်အတွင်း၌ ခြောက်ကပ်ကပ်ဘဝကို ငြီးငွေ့၍ အစောင့်တပ်သား အနည်းငယ်မျှဖြင့် ဖိနပ်တွေတစ်ပုံကြီးကို သယ်ဆောင်ပြီး ရွှေဘိုဘက် တစ်ဟုန်ထိုး ချီတက်သွားသည်။

မေဂျာ အိုမန်နီသည် မြင်းခြံတွင် နာမည်ရခဲ့သူဖြစ်သည်။ အမြောက်ကြီး ၅ လက်၊ အမြောက်ငယ် ၁၅ လက်၊ တပ်သား ၁၀၀၀နှင့်အတူ "ထိပ်တင်နိုင်နှင့် ထိပ်တင်ပိုင်" တို့သည် သူ့အနီးတွင် စုရုံးနေကြသည်ဟု ဇန်နဝါရီလ ၁၆ ရက်နေ့တွင် သတင်းရသည်။ မေဂျာအိုမန်နီ၏အင်အားမှာ တပ်သား ၁၆၃ ယောက်သာရှိသည်။ သို့သော် ၎င်းတို့အထဲတွင်ဘုံဘေအမြောက်တပ်နှင့် တောင်ပေါ်ပစ်အမြောက်တပ်မှ အမြောက် ၂ လက်နှင့် လက်ဖတင်နှင့် ဘာလ်တန်အုပ်ချုပ်သော အမှတ် ၂ မဒရပ် မြင်းတပ်မှ မြင်းတပ်သား ၃၇ ယောက်တို့ ပါဝင်သည်။ နိုင်ငံရေး အရာ ရှိဖြစ်သူ မစ္စတာကောလင်းစ်မှာ ထုံးစံအတိုင်း စစ်တပ်နှင့်အတူ လိုက်သွားသည်။

ရန်သူတို့သည် သတင်းရရှိထားသော နေရာထက်ဝေးသော နေရာသို့ ရောက်သွားသည်။ သို့သော် ၁၈ ရက်နေ့တွင် ကမ္မရွာအနီးတွင် သူပုန်တွေနှင့်တွေ့ရသည်။ ကိုက် ၄၀၀ ကွာအထိ တက်သွားပြီး စတင်ပစ်ခတ်သည်။ မြန်မာတို့သည် လှည့်ပြီးထွက်သွားကြသော်လည်း လူ ၃-၄ ဆယ်ခန့်ကျဆုံးရစ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တို့ဘက်မှ ကုလားစစ်သားတစ်ဦးနှင့် ကူလီ ၄ ယောက်သာ အကျအဆုံးရှိသည်။ မြင်းတပ်က ဆက်လိုက်ရာ ယခင်က မတွေ့ခဲ့ရဘူးသော ကွင်းပြင်ကျယ်တို့ တွေ့ရသည်။

မြန်မာတို့က ကွင်းပြင်ထဲပြေးရာ မြင်းတပ်က သူတို့နောက် လိုက်တိုက်သည်။ ရွာထဲတွင် မဒရပ်မြင်းတပ်၏ ပစ္စည်းဖြစ်သော ပတ္တမြားကို တွေ့ရသည်။ ဤပစ္စည်းကို အောင်ဆုအဖြစ် မင်းသားက သူ့နေရာသို့ ယူဆောင်သွားခြင်းဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သည့်တစ်လခန့်က အင်းဝအောက်ဘက်၌ မြင်းတပ်ကို မြန်မာတို့ တစ်ဟုန်ထိုးတိုက်ခတ်ကာ ရသွားသောပစ္စည်းဖြစ်ပြီးလျှင် မြန်မာတို့သည် အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်ထက် မယှဉ်သာအောင် တစ်ချိန်က အင်အားကြီးမားခဲ့ကြောင်းကို ဖော်ပြနေသည်။

၁၉ ရက်နေ့တွင် စပါးခင်းရွာသားများက တပ်နောက်ပိုင်း အစောင့်တပ်ကို လာရောက်တိုက်ခိုက်ပြီး ကုလီများအား လုယက်ကြသည်။ တကယ် တိုက်ပွဲဆင်ခြင်းလော စနစ်တကျ လုယက်ခြင်းလော၊ ကျွန်တော် အတတ်မပြောနိုင်သော်လည်း မေဂျာက မဟာကာကောလင်းနှင့် တိုင်ပင်ပြီးလျှင် နောင်ကြည့်အောင် နမူနာပြုလုပ်ခြင်းသာ အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့ရွာကို မီးရှို့ပစ်လိုက်သည်။ လိုက်လံတိုက်ခိုက်စဉ်အတွင်း လီဗာပူတပ်မဟာမှ တပ်သား ကာလီ ကျသွားပြီး ပျောက်ဆုံးနေသည်။ မြင်းတပ်နှင့် မြန်မာတို့က သူ့အား ရှာကြသေးသော်လည်း ရှာမတွေ့တော့။ ရွာနီးချုပ်စပ်မှ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးက မေဂျာအိမ်နိကသာ ၁၀ ရက်ခန့် သူ့ကို ခွင့်ပြုမည်ဆိုက လက်နက်တွေယူပေးမည်ဟု ပြောလာသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးအား တစ်ရက်ခွင့်ပြုလိုက်ရာ တစ်လုံးထိုးသေနတ်များ ယူဆောင်လာသည်။ အမြောက်ကြီးများကိုမူ မတွေ့ရပေ။ သို့သော် ကြေးအမြောက်အငယ်စား ၆ လက် သိမ်းပိုက်ရရှိကာ သူပုန်အများအပြားမှာ မြောက်ဘက်ရှိ တောအုပ်နှင့် ကိုင်းတော၊ စပါးကောကြားထဲ ထွက်ပြေးသွားကြသည်။ စပါးပင်တွေ ရှည်ချင့်တိုင်းရှည်နေသော စပါးတောကိုကြည့်၍ ယခုနစ်တွင် စပါးရိတ်သိမ်းခြင်း မပြုနိုင်သဖြင့် ဝမ်းနည်းဖွယ်ပင်။ အမာရောရာပေါ်မှသည် နောက်တော်ပါ ရာဇဝတ်မှုနှင့် အတိဒုက္ခများကိုပါ ခေါ်၍ လာတော့မည်မှာ သေချာလှသည်။

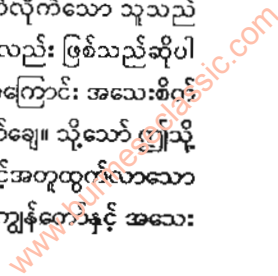
မင်းသားနှစ်ပါးတို့ မြောက်ဘက် ဆုတ်ခွာသွားကြသဖြင့် တောင်

ဘက် အင်းဝအောက်တွင် သူတို့အား ဆီးတိုက်ရန်အတွက် အမှတ် ၂ မဒရပ်မြင်းတပ်မှ မေဂျာဝါနာဦးစီးသော လက်နက်မျိုးစုံ တိုင်ဆောင်ထားသော ခြေမြန်စစ်ကြောင်းတစ်ကြောင်းကို မန္တလေးမှ စေလွှတ်လိုက်သည်။ ဤစစ်ကြောင်းသည် အလွန်ပေါ့ပါး သွက်လက်စွာဖြင့် တစ်ပတ်လုံးလုံး တောနင်း တိုက်ခိုက်ခဲ့သော်လည်း ရန်သူအလုံးအရင်းဖြင့် တစ်ခါမှ ရင်မဆိုင်ခဲ့ရသေးချေ။

ဇန်နဝါရီလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် သူပုန်တွေက သူတို့အား လာတိုက်သည်။ သို့သော် ကိုက် ၅၀၀ အတွင်း မရောက်လာဘဲ အဝေးမှ ပစ်ခတ်ခြင်းသာဖြစ်ရာ မည်သို့သော အကျိုးတရား ထွက်ပေါ်လာမည်ကို လွယ်လွယ်ကလေးနှင့် တွက်ကြည့်နိုင်သည်။ မြန်မာ ၂၄ ယောက် သေကြေ၍ ကျန်တော်တို့ဘက်တွင် တစ်ယောက်မှ အထိအခိုက်မရှိ။ လူဦးရေ ၁၅၀၀ ရှိသည့် ရွာကြီးဖြစ်သော ကျောက်ဆည်သို့ တပ်ရောက်လာသည်။ သို့သော် အမြောက်များ၊ ဆင် ၇ ကောင်နှင့် ရှမ်းနောက်လိုက် ၂၀၀ နှင့် အတူ မင်းသားတို့သည် အရင်တစ်ရက်ကပင် ဤအရပ်မှခွာ၍ တောင်ဘက်သို့ ဆုတ်သွားကြသည်။

အစိမ်းရောင်မျဉ်းတို့ ချပ်ဝတ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်လျက် လက်နက်ကိုငံထားသော မင်းသား၏ လက်ရွေးစင် မြန်မာတစ်ဦးကို လိုက်လံဖမ်းဆီး၍ မိထားသည်။ ၎င်းအကျဉ်းသားကို သူပုန် သို့မဟုတ် ဓါးပြအဖြစ် ပစ်သတ်လိုက်သည်။ နိုင်ငံရေးအရာရှိ ကာနယ်လုံးဒီးစီက ၎င်း ၎င်းအကျဉ်းသားအား ကွပ်မျက်ရမည့်တာဝန်ကိုမနှစ်သက်ပေ အကျဉ်းသားနှစ်ယောက်ကိုမူ အသနားပို့၍ လွှတ်ပေးလိုက်သည်။

အကယ်၍ စစ်သားအားလုံးက ပစ်သတ်လိုက်သော သူသည် ယောက်ျားလည်းဖြစ်သည်။ တိုက်ခိုက်နေသောသူလည်း ဖြစ်သည်ဆိုပါက အနည်းငယ် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်မှုကလေးများအကြောင်း အသေးစိတ်ဖော်ပြ၍ ဤမျှလောက် ကန့်ကွက်နေကြမည်မဟုတ်ချေ။ သို့သော် ဤသို့ မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဖော်ပြမည့် အဖွဲ့နှင့်အတူထွက်လာသော မျက်နှာဖြူအရာရှိတစ်ဦးက ယခုအဖြစ်အပျက်ကို ကျွန်တော်နှင့် အသေး

စိတ်ရေးပေးသော ကျွန်တော်၏ သတင်းထောက်ကို ပြောပြသည်။

ကုလားအရာရှိက "သခင် သစ်ပင်အောက်မှာ ရှိတဲ့မြန်မာတွေကို ဝိုင်းဆော်ထည့်လိုက်ပါရစေ" ဟုပြောရာ မျက်နှာဖြူအရာရှိက ကိုယ်ချင်းစာ၍ "နေပါဦး၊ ကျုပ် အရင်ဆုံးကြည့်ပါရစေဦး" ဟု ပြောလိုက်သည်။ မျက်နှာဖြူအရာရှိသည် မြင်းနှင့်သွား၍ ကိုက် ၃၀၀ ခန့်ရောက်သောအခါ ရန်သူ ဟု ဆိုသူများသည် သူပုန်တွေက ရှိသမျှ တိုက်ယူသွားခြင်းခံရသောကြောင့်ကတုန်ကရင်ဖြစ်နေသည့် ဒုက္ခတမိန်းမ ရှစ်ဦးနှင့် ကလေးတစ်သိုက် ဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရသည်။ ဆင်ကန်းတောတိုး ဇောကြီးမှုကြောင့် တစ်ပြုလုံး အသတ်ခံရတော့မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားသည်။ သို့တည်းမဟုတ် ကျွန်တော်တို့လူတွေ သွေးဆာနေကြသည်ဟု ဆိုရပေတော့မည်။

ဤသဘောများက ယခုအခါ အပြစ်တင်ကန့်ကွက်ရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေပြီကို ဖော်ပြလျက်ရှိသည်။ ကျွန်တော်၏ တပ်ဖွဲ့များသည် ဟိုဟိုသည်သည် စစ်ချီ၍ မြန်မာ နှစ်ဆယ်၊ သုံးဆယ်၊ လေးဆယ်ကို သတ်မည်ဆိုလျှင် စဉ်းစဉ်းစားစား ပစ်ခတ်၍ အကျဉ်းသားများကို ညာညာတာတာ လုပ်သင့်သည်။ ကုလားမြင်းတပ်တွေက လက်နက်မပါ၊ အကာအကွယ်မဲ့ သူများကို တိုက်ခိုက်ခဲ့ပုံ၊ လက်နက်ဆို၍ တံပြာတစ်ချောင်းကိုင်ထားသူကိုပင် ပစ်သော၊ ပစ်ချင်၍ လက်ယားနေသော မျက်နှာဖြူများအကြောင်းကို ပြောသံဆိုသံကြားရသည်။ ဤကား တကယ်စစ်သားကောင်းပီသသူ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို မလွှဲတမီး ထိခိုက်စေသော အမှုပင်။ အကယ်၍ လိုအပ်လာလျှင် ကျွန်တော်၏ စစ်ဗိုလ်များက ဤသို့သော အမှုမျိုးကို ကျူးလွန်သူတို့အား ပြင်းထန်စွာ ဆုံးမ၍ အပြစ်ပေးလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရပေသည်။

ရွှေဘိုက သတင်းကောင်းများကို တစ်ဖန် ကြားရပြန်သည်။ ဒုက္ခပေးလှသော မင်းလှမင်းသား မောင်မှတ် သို့မဟုတ် ထိပ်တင်မှတ်သည် အင်္ဂလိပ်တပ်များအား အတိုက်အခိုက် ရပ်သွားသည်။ စစ်ကိုင်းတစ်ဝိုက်မှ သူတပ်သားများက အိမ်ပြန်လိုစိတ် စောနေကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်လိမ့်မေလိမ့်မည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ တစ်နေရာဆီမှလကသော

သတင်းသုံးခုအရ ထိပ်တင်မှတ်သည် တောင်ဘက်သို့ရောက်လာပြီးလျှင် စစ်ကိုင်းအနောက်ဘက် လက်မှန်းနှင့် ချင်းတွင်းမြစ်အကြား ဒေသတွင် ရမ်းနေကြသော သူပုန်ဗိုလ် မောင်ငဦးနှင့် ပူးပေါင်းရန် ကြိုးစားနေလေသည်။

သတင်းတွေကား ရောက်လာမစဲ တသံသံပင်။ ဇန်နဝါရီ ၁၈ ရက်နေ့စွဲဖြင့် ထုတ်ပြန်ချက်တွင် ကင်းတပ်သို့ ဇန်နဝါရီ ၄ ရက်နေ့ ရောက်သော ချင်းတွင်းစစ်ကြောင်းက ကယ်တင်ခဲ့သော ဘုံဘောတားမားကုမ္ပဏီ မှလူများ၏ အမည်စာရင်းကို တွေ့ရသည်။ ကယ်တင်ခြင်းခံရသော သူများ၏ အမည်မှာ ဘတ်စ်ကားလ်၊ မော်ဂန်၊ ဘရက်တိုနှင့် ဒီဂျိုက်စ် ဖြစ်သည်။ မဏိပူရတွင်ရှိသော နိုင်ငံရေး ကိုယ်စားလှယ်တော် ကာနယ် ညွန့်စတုံး ကယ်ဆယ်လိုက်သော သူများထဲတွင် ကင်းတပ်ခရိုင်ဝန်လည်း ပါသည်။ ကင်းတပ်ဝန် အဘိုးကြီးသည် မျက်နှာဖြူတို့အား ကြင်နာမိသဖြင့် အန္တရာယ်တွေ့ရသူဖြစ်ရာ သူ၏ အလုပ်အကျွေးပြုစုကို အသိအမှတ်ပြုရန် အစိုးရက လက်နေ့မည်မဟုတ်ပေ။

ကင်းတပ်သည် ချင်းတွင်းအထက်ပိုင်း ဒီစကြိုတ်တွင်ရှိသည်။ ချင်းတွင်းအောက်ပိုင်းတွင် နာမည်ဆိုးဖြင့် ကျော်စောလျက်ရှိသော လှဦးကို သူ့လက်အောက် ဗိုလ်တစ်ဦးက ပစ်သတ်လိုက်ပြီဟု ဆိုကြသည်။ ဤသတင်းကား ထိုအရပ်တွင်ရှိသော သူပုန်တို့ ပြိုကွဲသွားသည့် လက္ခဏာပင်ဖြစ်သည်။ ချင်းတွင်းမှနေ၍ နယ်တစ်လျှောက် ဖြတ်လာပြီး စစ်ကိုင်းထိ ရောက်သော လမ်းသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ဘုရင်ဂျီဘုန်းကြီးများ အခြေစိုက်ခဲ့သော ရွာများကို ဖြတ်သန်းသွားသည်။ ငတ်သည် တစ်ချိန်ကဆိုလျှင် ခရစ်ယာန်ရွာလုံးလုံး ဖြတ်လှန်းပါးပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် မကြာမီက လူယက်တိုက်ခိုက်ခြင်း နှစ်ချိသုံးချိ ခံလိုက်ပြီးဆိုလျှင် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များသည် သူတို့၏ ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးများနှင့်အတူ ရွာနှင့်ဝေးရာရောက်သွားကြသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး လီကွန်တီသည် မန္တလေးသို့ရောက်လာပြီးလျှင် မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီး၏ အမိန့်အရ တစ်လုံးဆီးသေနတ် ၂၅ လက်

နှင့် ခဲယမ်းမီးကျောက် အများအပြားကို ဘုန်းတော်ကြီးအား ပေးအပ် လိုက်သည်။ ဤလက်နက်များနှင့်အတူ ဘုန်းတော်ကြီးသည် သူ၏ ရွာ များဆီသို့ ပြန်ကြွသွားပြီး လူတွေကို လက်နက်တပ်ဆင်ပေးသည်။

အခြေအနေအပြောင်းအလဲကို မသိလိုက်သော သူပုန်တို့က လဆန်း ၅ ရက်နေ့တွင် လာ၍ ဆက်ကြေးတောင်းမည်ဟု ဆင့်လိုက် သည်။ ထို့ကြောင့် ရွာသားများက အခွင့်ကောင်းကို လက်မလွတ်ရအောင် သူတို့တွင်ရှိသော လက်နက်တွေကို မိမိရရှိကြီး အသုံးပြုကာ ရုတ်တရက် ထပြု သူပုန်တွေဆီ သွားတိုက်ခိုက်သည်။ ရန်သူတွေကို ဖြိုခွဲနိုင်ရုံမက ဘုန်းတော်ကြီး၏ ပစ္စည်းများအပါအဝင် တိုက်ရာပါပစ္စည်း တစ်ပုံကြီးနှင့် လှည်းအစီးပေါင်း ၂၀၀ ကို ပြန်ရလိုက်သည်။

ငတ်ဘက်မှ မန္တလေးသို့အပြန်တွင် မကြာခင်က တိုက်ပွဲတွေ များစွာ ဖြစ်ခဲ့သော စစ်ကိုင်းအနီးတစ်ဝိုက်ကို ကျွန်တော်တို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ဤနေရာတွင်လည်း နောက်ဆုံးတွင် ငြိမ်သက်အေးချမ်းစ ပြုနေပြီကို တွေ့ ရသည်။ စစ်မင်းသား(ကနောင်မင်းသား၏ သားတော်) ဆိုသူကကျွန် တော်တို့အား ဒုက္ခအလွန်ပေးခဲ့သူ သူပုန်မင်းသားကျွန်းညို(မောင်မြကျိုင်း) သည် အသေစောသွားရှာသည်။ ကျွန်တော်သည် သူ့အတွက်ဝမ်းနည်း ဟန်မဆောင်လိုပါ။ သို့သော် သူ့အားသုတ်သင်ပုံ သုတ်သင်နည်းမှာ ကန့် ကွက် ဖွယ်ကောင်းသည်။

လွှတ်တော်ဝန်ကြီးများအား ကာနယ်စလေဒင်က သူနှင့် လွှတ် တော်ဝန်ကြီးများ ကိုယ်တိုင်က ယုံကြည်မှုရလာအောင် အစွမ်းပြ တစ်ခုခု လုပ်ပြသင့်သည်ဟု တိုက်တွန်းသည်။ အကြောင်းမူကား လက်ရှိ ဘေး ကျပ်ကျပ်အချိန်တွင် စလေဒင်သည် လွှတ်တော်ဝန်ကြီးများအား တစ်ဦး တည်းထောက်ခံသူဟု ဆိုရမလောက်ဖြစ်သောသူ ဖြစ်သည့်အပြင် အုပ် ချုပ်ရေးတွင် မြန်မာတို့၏ အကူအညီကိုယူသဖြင့် မြန်မာပြည်ရှိ အင်္ဂလိပ် များနှင့် အင်္ဂလိပ်အရာရှိများ၏ အငြိုးအငြင်ကို သူကိုယ်တိုင်ခံနေရသော ကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ တစ်နေ့တွင် သူက လွှတ်တော်ဝန်ကြီးများအား သူတို့သည် မြန်မာဘုရင်မင်းမြတ် လက်ထက်ကပင် ခါးပြတိုက်မှုနှင့်

ပုန်ကန်မှုများကို ကြိုပင်ခုတ် ကြိုငုတ်မကျန်အောင် သုတ်သင်ခဲ့သင့်ပါ လျက်နှင့် မသုတ်သင်ခဲ့ဘူးဆိုလျှင် ကိုယ့်အပြစ်ကိုယ်ခံကြပေါ့ဟု တဲ့တိုး ကြီးပြောလိုက်သည်။

လှေသင်းအတွင်းဝန်က ဤပြစ်တင်စကားကို အသည်းစွဲသွား လေရာ ယုံကြည်ရသူများကို သေနတ်များပေးအပ်၍ မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းရှိ စစ်ကိုင်းသို့ ကျွန်းညိုမင်းသားနှင့် ပူးပေါင်းရန် စေလွှတ်လိုက်သည်။ သဘောရင်း အတိုင်း သူ့ဆီလာပူးပေါင်းသည်ဟု ယုံကြည်စေရန်အတွက် မင်းသားအား လက်နက်နှင့် ခဲယမ်းမီးကျောက်များ ပေးလိုက်သည်။ တစ် ညတွင် သူ့လူများက တမင်တလော မရုတ်မရက် ပြုလုပ်ဖန်တီးကာ မင်းသားကို အသေပစ်လိုက်ပြီးလျှင် မန္တလေးသို့ ထွက်ပြေးလာကြသည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်ခဲ့သည်ကို လှေသင်းအတွင်းဝန်က ဗြိတိသျှအစိုးရအား အလုပ် အကျွေးပြုခြင်းဖြစ်သည်ဟု အသားယူသည်။ သို့သော် နာမည် ကလေး မဖြစ်စလောက်သာရသည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းသည် "လူသတ် မှုလော၊ ကြေညာ၍တိုက်သော စစ်ပွဲလော" ဟူ၍ စဉ်းလဲစွာပေးမည့် စောဒ ကတက်ရန် ပုစ္ဆာတစ်ရပ်ပင်ဖြစ်သည်။ ၎င်းသူပုန်များ ပြို(ကွဲ)သွားတော့ မည်ဟု မျှော်လင့်ထားသည်။

လှေသင်းအတွင်းဝန် မန္တလေးသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ သူသည် မတရား အမှားလုပ်ခြင်းမဟုတ်၊ စစ်သဘော လုပ်ထုံးအရလုပ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ပြောကြောင်း ကျွန်တော်ကြားရသည်။

ထို့နောက်တွင်ကား လှေသင်းအတွင်းဝန်၏ သစ္စာဖောက်မှု သတင်းသည် အုတ်အော်သောင်းနင်း ဖြစ်သွားသည်။ လှေသင်းအတွင်းဝန် သည် တက်ကြွသွက်လက်သော်လည်း အောက်ခြေလွတ်သူဖြစ်သည်။ သူ့ကို ကာနယ်စလေဒင်က ယုံကြည်စိတ်ချရသူ၊ အားကိုးရသူဟု ယူဆ သည်။ ယုံကြည်စိတ်ချရသူဆိုရာ၌ သူ့အတွက် တွက်ခြေကိုက်မည့်အလုပ် ကို ခိုင်းသည့်အခါမျိုးသာ ယုံကြည်စိတ်ချရခြင်းဖြစ်သည်။ မြန်မာတို့၏ ပျော့ညံ့ချက်များကို ကာနယ်စလေဒင်မသိဟု သူတို့က အလင်မှားနေ သည်။ သို့သော် ကာနယ်စလေဒင်က အခုတော့ ဒီဝန်ကြီးတွေဟာ ကျုပ်

တို့လိုပဲ ကိုယ့်အကျိုးရှိမယ့်အလုပ်တွေ တယ်သိကြတာပဲဟု ပြောသည်။
 သူ့ကိုယ်တိုင် သူပုန်တွေကိုနှိမ်နင်းပြီး အေးချမ်းသွားအောင်ကြိုး
 စား လုပ်ကိုင်ဖို့ တိုက်တွန်းလေရာ လေ့အသင်းဝန်သည် သူ့ကိုယ်တိုင်
 ထွက်ကြရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချလိုက်ပြီးလျှင် ရွှေဘိုမှဆုတ်လာသော သူပုန်တွေ
 ရောက်နေသည့် စစ်ကိုင်းအနောက်ဘက်ရှိ သူတောကျွန်းမြို့ နယ်သို့ ထွက်
 သွားသည်။ သူပုန်တွေကို မောင်းထုတ်၊ သူကြီးဟောင်းတွေ၊ ခရိုင်ဝန်
 ဟောင်းတွေကို ပြန်ခန့်ပြီး ယေဘုယျအားဖြင့် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားအောင် ဆောင်
 ရွက်ရန် ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ဇန်နဝါရီလကုန်တွင် မြန်မာရဲသား
 ၂၅၀ ကို သူနှင့်အတူ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ ထို့ပြင် တစ်ပတ်ပတ်မိအောင်
 တောနင်း၍ စစ်ကိုင်းမြောက်ဘက် ၂ ချီနား၊ ၃ ချီတက် ခရီးအကွာရှိ ရွာ
 တစ်ရွာတွင်ပတ်လာသော စစ်တပ်နှင့်တွေ့ဆုံချိန် စစ်ကိုင်းရှိစစ်တပ်နှင့် ချိန်း
 ဆို စီစဉ်ထားသည်။ သူတို့ ၂ ဖွဲ့ချိန်းသည်အတိုင်း တွေ့ဆုံကြပါ၏။
 သို့သော် သူပုန်ကားမတွေ့ချေ။ သူတို့တပ်ချင်း လမ်းခွဲကြကား မေ့ရှာ
 တရက်ဒွန်၏လက်အောက်ရှိ အင်္ဂလိပ်တပ် ဟန်ရှိုင်းယားတပ်မဟာသည်
 လှေသင်းအတွင်းဝန်တို့လာခဲ့သော လမ်းအတိုင်း ပြန်သွားကြပြီး လှေ
 သင်းအတွင်းဝန်နှင့်အဖွဲ့သည် မြောက်ဘက်သို့ ဆက်သွားကြသည်။

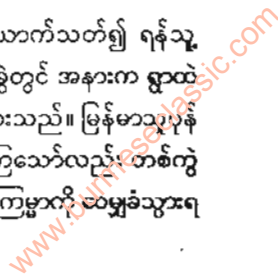
မေ့ရှာတရက်ဒွန်၏တပ်သည် ခရီးတစ်ထောက်မျှ မဆိုင်းရသေး
 မီ မီးလောင်နေသော ရွာတစ်ရွာသို့ ရောက်လာသည်။ စုံစမ်းကြည့်သော
 အခါ နာရီပိုင်းအတွင်းက လှေသင်းအတွင်းဝန်၏ လူများ ဝင်သွားကြသေး
 သည်ဟု သိရသည်။ ရွာသားများသည် သူပုန်များဖြစ်သည်ဟု သတင်းရ
 လေရာ လှေသင်းအတွင်းဝန်က လိုက်လေသည်။ သစ်ပင်အောက်တွင်
 ထမင်းချက်နေသော လူတစ်သိုက်ကို တွေ့၍ပစ်ခတ်လိုက်ရာ မိန်းမ ၂
 ယောက် သေသွားသည်။ သူ့ကင်းတွေ အရပ်ခဲတွေထဲမှ အနီးတစ်ဝိုက်တွင်
 သူပုန်တပ်ရှိနေကြောင်းပြောကြ သူ ရထားသည်သတင်းအရ ဤသူများ
 သည် တကယ့်သူပုန်အစစ်ဖြစ်သည်ဆိုပါက လှေသင်းအတွင်းဝန်မှာ သက်
 သာလှမည် မဟုတ်ပေ။

ထက်မြက်သော လူငယ်ရဲအရာရှိဖြစ်သူ မစ္စတာလောက လှေ
 သင်းအတွင်းဝန်သည် မုသားစကား လီဆယ်ပြောခြင်းဖြစ်ကြောင်း သက်
 သေအထောက်အထား ပြနိုင်သည်ဟု အတိအကျဆိုသည်။ လှေသင်း
 အတွင်းဝန်သည် ဘုရင်ခံချုပ် မရောက်ခင် ပြန်လာပြီးလျှင် သခင်သစ်၏
 ရှေ့တွင် မျက်နှာသာရအောင် ခ၊စားဦးမည်မှာ သေချာလှပေသည်။
 မစ္စတာလောကို ဖြေရန်အတွက်လည်း ဆင်ခြေကောင်းကောင်းကြီး ရှိနေ
 ပေလိမ့်မည်။ ကာနယ်စလေဒင်က သူ့လူဘက်မှ အကာအကွယ်ပေးသည်။

သူပုန်ဟုဆိုသူများထဲတွင် မိန်းမတွေရှိနေခြင်းမှ အလွန်ထူး
 ဆန်းလှသည့်ပြင် ဤအမှုတစ်ခုလုံးကိုလည်း သံသယဝင်လာစေသည်။
 အပစ်ခံရသူတွေကို မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်းဖြေရန် အချိန်ကိုပင် မပေးဘဲ
 ပထမဆုံးသေနတ်တွေ ဒလဟောပစ်၍ နှုတ်ဆက်လိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။
 သူပုန်ဟုအထင်ခံရသူများသည် လက်နက်ကိုင် လူဆိုးတွေလော၊ သို့တည်း
 မဟုတ် ယောက်ျားတွေမှ ဟုတ်ပါ၏လောဟူ၍ပင် အသေအချာမပြောနိုင်
 ပေ။ စီရင်ချက်ချရန် ခဲယဉ်းနေပုံရသည်။ ဤပြဿနာဖြစ်ခဲ့သည်မှာ
 ဇန်နဝါရီ ၃၁ ရက်နေ့တွင်ဖြစ်သည်။

တကယ့်အရေးပါသောကိစ္စမှာ ဇန်နဝါရီလ ၂၇ ရက်နေ့က ရွှေဘို
 ခြံဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိပ်တင်မှတ်နှင့် လှည့်တို့သည် တပ်ချင်းပူးပေါင်း၍ စုရာဝတီ
 နှင့် ချင်းတွင်း မျဉ်းပြိုင် တောင်နှင့်မြောက် စီးလျက်ရှိသော မူးမြစ်ညာဘက်
 ကမ်းနဖူးတွင် အခိုင်အလုံတပ်စွဲထားသည်။ ထိုနေ့ရာတွင် အင်္ဂလိပ်တပ်
 များနှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသည်။ သစ်တပ်အတွင်းမှ သူပုန်များကို အကျ
 အဆုံးများစွာဖြင့် မောင်းထုတ်လိုက်ရာ သူပုန်တွေ တစ်ကွဲတစ်ပြားစီ ဖြစ်
 ကုန်သည်။

ကျွန်တော်တို့လူတွေက ရန်သူ ၅၃ ယောက်သတ်၍ ရန်သူ
 ပစ္စည်းသိမ်းပြီးလျှင် နေရိပ်ခိုရန်အတွက် ၁၁ နာရီခွဲတွင် အနားက ရွာထဲ
 ဝင်နားခြင်းဖြင့် တစ်မနက်ခင်း အလုပ်လုပ်ပြီးသွားသည်။ မြန်မာသူပုန်
 တစ်တပ် မြောက်ဘက်ကလာ၍ ရွာကိုဝင်တိုက်ကြသော်လည်း တစ်ကွဲ
 တစ်ပြား ဖြစ်သွားကြသော အရင်သူပုန်တွေ၏ ကံကြမ္မာကို သိမျှခံသွားရ

သည်။ ကျွန်တော်တို့ တပ်သားများသည် ယူနိုဖောင်းပါသူကပါ မပါသူက မပါ ဖြစ်သလို တန်းစီကြသည်။ သို့သော် သူတို့ တာဝန်ကျေပွန်ခဲ့ပြီဖြစ် ရာ အေးအေးဆေးဆေး နေခွင့်ပေးလိုက်သည်။ သူတို့တစ်တွေကား မန္တလေးသို့ ရောက်လာသောအခါ အောင်သပြေကမ်း၍ အကြိုအဆိုခံရ မည်မှာ သေချာနေပေသည်။

ဤအကြောင်းအချက်များကို ကျွန်တော်အားပေးသော သတင်း ထောက်က ဖေဖော်ဝါရီလ ၅ ရက်နေ့တွင် အင်းဝရှိ ယမ့်ရှိုင်းယား တပ် မဟာမှ ကပ္ပတိန် မက်ဒိုနယ်သည် အင်းဝအရှေ့တောင်ဘက် ၇ မိုင်ကွာရှိ တံတားဦးတွင် သူပုန်တစ်ဖွဲ့နှင့် တိုက်ပွဲအနည်းငယ် ဖြစ်ခဲ့သည်ဟုပြော သည်။ သူပုန်တွေဘက်က ၄ ယောက်ကျဆုံးပြီးလျှင် ၄ ယောက် လက်ရ ဖမ်းမိသဖြင့် မှတ်လောက်သားလောက် ကြိမ်ဒဏ်ပေးလိုက်သည်။ ကြိမ်ဒဏ်ခံရသူများသည် အသတ်ခံရသလောက်ပင် စိတ်နာနေကြမည်ဟု ကျွန်တော်ဆိုသည်။ သေသွားလျှင် တစ်ခါတည်း ကိစ္စပြတ်သည်။

ကျွန်တော်ဘက်က အထိအခိုက် အကျအဆုံးမရှိ။ သို့သော် ထိုတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့သလို ၎င်းနေရာအနီးအနားသို့ မန္တလေးမှ ဒုတိယစစ် ကြောင်း ချီတက်သွားသဖြင့် ထိုနေရာတွင် သူပုန်တွေ အလုံးအရင်းနှင့် ရှိလိမ့်ဦးမည်ဟု ကျွန်တော်တို့တပ်ဗိုလ်တွေက အတတ်တွေ့ကြသည်။

ဘုရင်ခံချုပ် စီးသွားသောသင်္ဘောကို အပစ်အခတ်ခံရသည်ဆို လျှင် မဖွယ်မရာဖြစ်သွားပေမည်။ ထို့ပြင် သင်္ဘောအဆန်ခရီး အင်းဝနှင့် စစ်ကိုင်းနားတွင် ပစ်လိုက်ခတ်လိုက်လုပ်မည်ဆိုက လုပ်နိုင်သောနေရာများ ရှိနေသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် မြောက်ဘက်လှည့်၍ ကာနယ်ဆင်ပဆွန် တွက်ခြေကိုက်အောင် အောင်ပွဲဆင်သောနေရာသို့ ရောက်လာကြသည်။ ဤနေရာတွင်လည်း သူပုန်တို့သည် အရှိန်လွန်၍ ခံသွားကြရသည်။ သူပုန် ဗိုလ်သည် ရွာတစ်ရွာသွားပြီး လူ ၂၅ ယောက်နှင့် လက်နက်အများအပြား ပေးရမည်။ အကယ်၍ အချိုးကျ ဆက်ကြေးမပေးလျှင် ရွာကို မီးရှို့ပစ် မည်ဟု ကြိမ်းသည်။ သေချာပေါက်ရပြီဟုတွက်ကာ သူပုန်ဗိုလ်သည်

နောက်တိုက်အား ညှိတော်မူရန်တိုက်ပွဲအောင်ပွဲဆင်သောပုဂ္ဂိုလ်များ ကိုယူရန် သွားသည်။ ရွာသားများက ပြေးမလွတ်နုငှာတော့ဟု တွေးပြီး ပေးရန်အစီအစဉ် ပြန်ထည့်ကြသည်။ ချီခွပ်သို့သူပုန်နှင့် တွေ့ဆုံသွား သောအခါ ရွာသားများသည် သူပုန်တွေထက် သူတို့က လူအင်အား သာ နေသည်ကို တွေ့မြင်ရာ ပြန်လှန်တိုက်ခိုက်ပြီးလျှင် သူပုန်ဗိုလ်ကို ပစ်သတ် ပြီး အရှိက်ထိုးကာ မိမိတို့ရပ်ရွာကို ပြန်ခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ လုပ်သင့်လုပ် ထိုက်သည်ဟု ကျွန်တော်ထင်သည်။

ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့တွင် ဖြစ်ပွားသော စစ်ကိုင်းတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပြီးနောက် ရန်သူတို့သည် မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်း ရွှေဘိုဘက်သို့ မဆုတ်ဘဲ အနောက်တောင်ဘက်သို့ ဆုတ်ခွာသွားသည်။ ပုဂံကစီဂိုက် တွင် ပြန်လည်၍ စုရုံးကြဦးမည်ဟု မှန်းရသည်။ ပုဂံမြောက်ဘက်နားတွင် ရှိသော ညောင်ဦးတွင် အမှတ် (၁၁) ဘင်္ဂလားခြေလျင်တပ်ကို မေဂျာ စတက်က အုပ်ချုပ်လျက်ရှိသည်။ သူပုန်တို့သည် အလုံးအရင်းဖြင့် စုရုံး နေဟန်တူသဖြင့် တစ်ပွဲတစ်လမ်း အကဲစမ်းရန်အတွက် မေဂျာသည် စစ်သား ၁၈၀ နှင့်အတူ ထွက်သွားသည်။ ပုဂံ၏ အရှေ့မြောက်ဘက် မိုင် ၂၀ အကွာတွင် သူပုန် ၂၀၀ နှင့်တွေ့သည်။ သို့သော် တောထဲ ၂ မိုင် ခန့်ရောက်အောင် ရန်သူနောက်က လိုက်တိုက်ရသော အပြေးအလွှား တိုက်ပွဲသာဖြစ်သည်။ မေဂျာဘက်မှ နှလုံးသားကိုမှန်၍ အမှတ် (၈) ဘုရင့်လီပါပူတပ်မဟာမှ တပ်သားတစ်ယောက် ကျဆုံးသည်။ သူပုန် အလောင်း ၂ လောင်းတွေ့ရသည်။ မျက်ခြည်ပြတ်သွားသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ မင်းသားသည် မြင်းခြံအနီး၌ သူပုန်တပ်နှင့် အတူရှိလိမ့် မည်ဟု ထင်ရသည်မှတစ်ပါး၊ အခြားသတင်း မကြားရသောကြောင့်လည်း ကောင်း မေဂျာသည် ၂၀ ရက်နေ့တွင် ပုဂံသို့ ပြန်သွားရလေသည်။

အခန်း (၁၇)

အရုံးအမြတ်

အထက်မြန်မာပြည်၏ အနာဂတ်ပြဿနာမှာ ရန်ကုန်ကဲ့သို့ပင် မန္တလေးတွင်လည်း ဆွေးနွေးစရာ ပြဿနာတစ်ခု ဖြစ်နေသည်။ မျက်နှာဖြူ များသာမက မွတ်ဆလင်နှင့် အခြားသူတို့ကပါ ဘယ်ဘက်ကကြည့်ကြည့် သိမ်းပိုက်လိုက်ခြင်းသည် အကောင်းဆုံး၊ အရှင်းဆုံး၊ အမြတ်အထွက်ဆုံး ဖြစ်သည်ဟု တစ်သံတည်းဖြစ်လှန်းပါ။ ယူဆကြသည်။ သိမ်းပိုက်ရေးကို အပြင်းအထန် လိုလားသူအပေါင်း တစ်ယောက်မကျန်က အောက်မြန်မာ ပြည်မှ အခွန်အတုတ်ရခဲသလောက်ပင် အထက်မြန်မာပြည်မှလည်း ရလိမ့် မည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

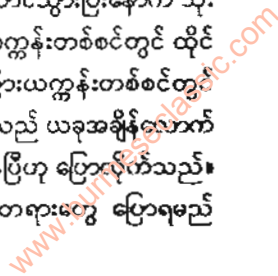
အောက်မြန်မာပြည်သည် အမေရိကန်မြို့ကြီးများ နေချင်းည ချင်း ကြီးပွားတိုးတက်လာသလို ကြီးပွားတိုးတက်ခဲ့သည်။ အကယ်၍ အထက်မြန်မာပြည်သည်လည်း ဤသို့ ကြီးပွားတိုးတက်မလာလျှင် သီပေါမင်းအုပ်ချုပ်ပုံ ရှိယွင်းညီဖျင်းမှုနှင့် မတရားဖိနှိပ်သင်းပမ်းမှုကြောင့် ဖြစ်သည်မှာ လယ်ပြင်တွင် ဆင်သွားသလို ထင်ရှားလှသည်။ အကယ်၍ အထက်မြန်မာပြည်ကို ဗြိတိသျှ မြန်မာပြည်အဖြစ် အပြီးအပိုင် သိမ်းလိုက် မည်ဆိုပါက ဤချို့ယွင်းချက်များကို ချက်ချင်းပြုပြင်ပစ်ရပေမည်။

သို့ရာတွင် မျက်နှာဖြူအားလုံးက ဤသို့ ယတိပြတ်မယုံကြည် ကြချေ။ ဤကိစ္စကို တစ်မျိုးမြင်သောသူ ၃ ဦးနှင့် ကျွန်တော် တွေ ခဲ့သည် မှု အောက်မေ့သည်။ တစ်ယောက်မှာ အထက်မြန်မာပြည်တွင်းသို့ မိုင်

၃၀၀ ကျော် မိမိတပ်ကို အုပ်ချုပ်၍ ချီတက်ခဲ့သော တပ်မှူးတစ်ဦးဖြစ် သည်။ သူက အင်္ဂလိပ်မြန်မာနယ်ခြား မြောက်ဘက်အရေးနှင့် ပတ်သက် ၍ ရန်ကုန်က အယူအဆ မှားနေကြောင်းကို အံ့ဩစွာတွေ့ရသည်ဟု ဆို သည်။ လမ်းလုံးဝမရှိဘူးဟု ပြောကြသော်လည်း လမ်းအများအပြားရှိ သည့်အပြင် မြို့ကြီးများနှင့်ဝေးသော အောက်မြန်မာပြည်မှ လမ်းတွေ ထက်ပင်ကောင်းနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ လမ်းဖောက်လျှင် ကုသိုလ်ရ သည်ဟူသော ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ ယုံကြည်ချက်အရ အထက်မြန်မာပြည်တွင် လမ်းတွေကို ဖောက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

အိမ်တွေကလည်း ညံ့သည်ဟု သူ့ကိုပြောကြသည်။ သို့သော် သူ့အနေဖြင့် အိမ်ချင်းကွာခြားသည်ဆိုလျှင် အထက်မြန်မာပြည်ရှိ အိမ် တွေဘက်က မဲပေးမည်ဖြစ်သည်။ ပြည်သူအများသည် ရက်စက်ကြမ်း ကြုတ်မှုအောက်တွင် ပိပြားနေကြပြီးလျှင် ရတနာပုံအစိုးရကို ဖြုတ်ပစ်ရန် ပြင်းပြနေကြသည်ဟု ယုံနေကြသည်။ ရေလွှမ်းမိုးခံရသော နယ်အချို့မှ တစ်ပါး ပြည်သူတွေမှာ ကောင်းစွာစားသောက်နေထိုင်နိုင်ပြီး သူတို့ဘဝ ကိုသူတို့ ကျေနပ်ကြကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ဖိနှိပ်ခြင်းခံရသည်ဟုလည်း ပြီးတွားပစ်တင်ခြင်းမပြု။ ကျွန်တော်တို့ ရောက်လာ၍လည်း ဝမ်းသာ အားရဖြစ်သည့်လက္ခဏာ မပြုကြချေ။ ထင်သည့်အတိုင်းမဟုတ်ဘဲ ပြည်သူပြည်သားများက ကျွန်တော်တို့အား ပုန်ကန်နေသော သူပုန်တွေ ကို လိုလားထောက်ခံကြသည်။

ဤနေရာတွင် ပြည်အရေးပိုင် မေဂျာ အလက်ဇန္ဒားဆီထီအောင် ရောက်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ဖော်ပြပါမည်။ သီပေါမင်းအား အကျဉ်းသားအဖြစ် မြစ်ကြောင်းအတိုင်း ခေါ်ဆောင်သွားပြီးနောက် သုံး ပတ်ခန့်အကြာတွင် မိမိ ဆိုင်ငယ်တွင်ရှိသော ယက္ကန်းတစ်စင်တွင် ထိုင် လျက်ရှိသည့် အောက်သူတစ်ယောက်က အခြားယက္ကန်းတစ်စင်တွင် ယက္ကန်းယက်နေသော အညာသူအား သီပေါမင်းသည် ယခုအချိန်လောက် ဆိုလျှင် အင်္ဂလိပ်လက်အောက် မဒရပ်ရောက်နေပြီဟု ပြောလိုက်သည်။ အညာသူက အနားရှိ အောက်သူကို မဟုတ်မတရားတွေ ပြောရမည်

လားဟု ပြစ်တင်သတိပေးလိုက်ပြီးလျှင် ဘုရင့်သူလျှိုတွေကြားလျှင် ခေါင်း
ဖြတ်ခံရလိမ့်မည်ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဖြစ်ပျက်နေသော အခြေအနေကို ပိုသိနေသော အောက်သူက
ဘုရင့်မှာ သူ့တစ်ပါးလက်အောက်ရောက်၍ ထောင်သွင်းအကျဉ်းချ
ရန်အတွက် အိန္ဒိယသို့ ပါတော်မူသွားပြီးဖြစ်ရာ ဘုရင့်နှင့်ပတ်သက်၍ ဘာမှ
မရှိတော့ပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောလိုက်သည်။ ဤစကားကို မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်
ပြင်းထန်သော အညာသူက လက်မခံနိုင်ရကား ပြည်မြို့သူကို လိမ်သူ
ဘုရင့်ရန်သူဟု စွပ်စွဲလိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက် လမ်းပေါ်တွင် သတ်
ပုတ်ရန်ဖြစ်ကြရာ ဝရုန်းသုံးကား ဖြစ်သွားလေသည်။

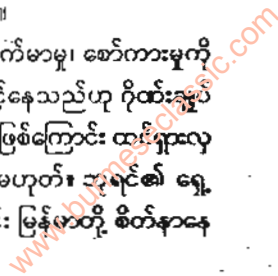
လောလောဆယ်ဖြစ်ပေါ်နေသည့် အခြေအနေအရ မြန်မာတို့၏
ခံပြင်းတတ်သော စိတ်ဓာတ်နှင့်ပတ်သက်သော နောက်ထပ် သာဓက
တစ်ခုကို မေဂျာအလက်ဇန္ဒားက ပြောပြသည်။ သိက္ခာသမာဓိ အတော်
အတန်ရှိသော ရန်ကုန်မှ မြန်မာတစ်ဦးသည် ပြည်သို့ ရောက်လာပြီးလျှင်
ဘုရင့်တပ်မတော် အောင်ပွဲဆင်နေသည်ဆိုသော ကောလာဟလကို
မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှစ်ဦးအား ပြောပြသည်။ သူ ကြားခဲ့သမျှကို ရေးပေးပါဟု
ဆို၍ သူက ရေးမှတ်ပေးလိုက်သည်။ သူ ရေးလိုက်သောသတင်းမှာ တစ်
စောင်မှတစ်စောင် ရေးကူး၍ပွားလိုက်ရာ တစ်ဖြူလုံးအနဲ့ "ကြေညာချက်"
အစောင်ပေါင်း ၃၀၀ ထိ ပြန့်သွားသည်။ လူတိုင်းက ယုံကြည်ကြပြီးလျှင်
ဤသတင်းအမှန်ဖြစ်သည်ဟု ရဲရဲကြီး ထင်နေကြသည်။

ဘုရင့်နှင့်မိဖုရားကြီး ပါတော်မူသွားပြီကို သိသွားကြသောအခါ
အထက်မြန်မာပြည် ကျေးရွာများရှိ အမျိုးသမီးများနှင့် ယောက်ျားများပင်
လျှင် မျက်ရည်ဖြိုင်ဖြိုင်စီး၍ ရိုက်ကြီးတင် ဝမ်းနည်းပူဆွေး ငိုကြွေးလျက်ရှိ
ကြသည်။ သိမ်းပိုက်ရေးကို အားတိုက်အင်တိုက် ရှေ့နေလိုက်လျက်ရှိနေ
သော ကာနယ်စလေဒင်ကပင် မြန်မာလူမျိုးတို့သည် မဟာနွယ်တို့အား
ကြည်ညိုရှိသော အစွဲအလမ်းရှိကြောင်း ဝန်ခံရသည်။ မြန်မာတို့သည်
သိမ်းပိုက်ခြင်းကို လိုလားလျက်ရှိရုံမက ဖိနှိပ်မှုမှလွတ်မြောက်ရာအဖြစ်
သိမ်းပိုက်ပါတော့ဟုပင် ဆုတောင်းနေကြသည်ဟု ကာနယ်စလေဒင်က

အတိအလင်းပြောခဲ့သည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ မြန်မာတို့က
ဤသို့ ဆုတောင်းကြသည်ဟုဆိုလျှင် မြန်မာတို့၏ ဆုတောင်းပုံသည်
မကြုံစဖူး အထူးအံ့ဩစဖွယ်ကောင်းသော ဆုတောင်းပုံပင်ဖြစ်သည်ဟု
ဝန်ခံရပေလိမ့်မည်။

အညာသားတို့၏ အတောင့်တဆုံးဆန္ဒမှာ အောက်ဘက်ရှိ
ညီနောင်တို့နှင့် မကွဲမပြား တစ်သားတည်းဖြစ်ရန်နှင့် အပြီးအပိုင် ဗြိတိသျှ
ကျေးတော် ကျွန်တော်မျိုးဖြစ်ရန်သာ ဖြစ်သည်ဟု ထက်အောက် မြန်မာ
ပြည်ရှိ ၁၀၀ လျှင် ၉၉ ယောက်သော မျက်နှာဖြူတို့က တွင်တွင်ကြီး ဆို
နေကြခြင်းမှာ လက်တွေ့အစမ်းသပ် မခံနိုင်သလောက်ပင်ဖြစ်သည်။
ကျွန်တော်တို့၏ အစိုးရအမှုထမ်းအဖြစ်ဖြင့် ပိုကောင်းစားလိမ့်မည်ဟု ထင်
နေသော လူလတ်တန်းစား အညာသားအရာရှိ အရာခံတို့သည် ပြည်သူ
တွေက သိမ်းပိုက်စေချင်ကြပါသည်ဟု ပြောရန် ပါးစပ်တပြင်ပြင်ဖြစ်နေ
ကြသည်။ သို့သော် ရည်ရွယ်ချက် အမျိုးမျိုးဖြင့် သူတို့ကိုယ်တိုင် သိမ်း
ပိုက်ရေးကို လိုလားလျက်ရှိသော ကုလားများက မကွယ်မထောင့်ပေး
ထားသော ဖြောင့်ချက်ကို သတိပြုမည်ဆိုပါက ဤသဘောထားမှာ
ယေဘုယျ သဘောထားမဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ဘုရင်က မြန်မာ
တို့အား နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ကူညီသည်။
ဘုရင်သည် မြန်မာတို့၏ မင်းသားမဟုတ်၊ ဘုရားနှင့် တစ်ဂိုဏ်းတည်း
ထား၍ ကိုးကွယ်ရာလည်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် လောကီလောကုတ် နှစ်မျိုး
စလုံး ရှေ့ဆောင်မှု၊ ကာကွယ်မှု ပေးနိုင်သော ဘုရင်နှင့် ကင်းကွာနေရ
လျှင် မဟာကြမ္မာဆိုးကြီးဟု အထင်ရောက်အောင် ရိုးသားသူများဖြစ်သည်
ဟု ကုလားတွေက သရော်သလိုလို ဆိုကြသည်။

မြန်မာတို့သည် သူတို့ ဘုရင်၏ မောက်မာမှု၊ စော်ကားမှုကို
တော်လှန်၍ လွတ်မြောက်ရန် တောင့်တမျှော်လင့်နေသည်ဟု ဂိုဏ်းနှစ်ပွဲ
ဖော်ခွန်က ထင်သည်။ ဤကား ပြင်သစ်တို့အမြင်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှ
သည်။ ဖြစ်သင့်သည့်အတိုင်း အမြဲဖြစ်နေသည်မဟုတ်။ ဘုရင်၏ ရှေ့
မှောက်တွင် ခယ ဝပ်တွားခစားနေရသောကြောင့် မြန်မာတို့ စိတ်နာနေ

ကြသည်ဟူသော အယူမှာ အနောက်နိုင်ငံအမြင်ဖြင့် ပြောခြင်းဖြစ်ပြီးလျှင် ကိုယ့်အထွာနှင့်ကိုယ်တိုင်း၍ စဉ်းစားခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ မင်းစိုးတို့၏ ထံပါးတွင် ဒူးထောက်တံတောင်ထောက် စားရသည်ကို မြန်မာတို့အနေဖြင့် မကျေမနပ်မဖြစ်။ မင်းသမီးတစ်ပါး၏ ရှေ့တွင် မြတ်မြတ်နိုးနိုး ဒူးထောက်စားနေသော အပျိုတော်တို့ကို မြင်ဖူးသည်။ တစ်ယောက်က ဆေးပေါ့လိပ်ကိုင်၊ တစ်ယောက်က မီးခြစ်ကိုင်ကာ စားနေရခြင်းကြောင့် နည်းနည်းလေးမှ ဤသို့လုပ်ရလေခြင်းဟု စိတ်မနာသည်မှာ အသေအချာပင်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်က သူတို့ သဘောထားမျိုး ရှိနေမည်ဆိုလျှင်လည်း သူလိုပင် မင်းသမီးရှေ့ ဒူးထောက်ဝပ်တွား စားရသည်ကို ပျော်ရွှင်နေမည်သာ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ အနောက်နိုင်ငံ လူ့ကျင့်ဝတ်သိက္ခာ သဘောထားဖြင့် အညာသား မြန်မာတို့ကို သွားတိုင်း၍မရပေ။ အောက်ကျနောက်ကျ စားရသည်ကို ဂုဏ်ယူနေသော ဤသူတို့အား အနောက်နိုင်ငံမှ လူ့အခွင့်အရေး ကြေညာစာတမ်းကြီးက ရှက်အောင်လုပ်နိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် ဤသို့ စေလွှတ်လုပ် ပြောဆိုပြုမူပုံမှာ ဥရောပရာဇဝင် တစ်ခေတ်တွင် ရွေးက သခင်ကို သစ္စာရှိပုံမျိုးရှိခဲ့သော ကိစ္စထက်ပင် လွန် သည်ဟု ထင်ရသည်။

ခါးတကုန်းကုန်း မျက်လွှာတချစ်ဖြင့် ဘွတ်ဖိနပ် မနင်းဘူးသော ကြမ်းပြင်ကို နဖူးနှင့် ထိလျက်နေရသည်ကို မြန်မာတို့ ငြီးငွေ့စက်ဆုပ်လှပြီဟု ထင်မှတ်ခြင်းသည် မှောက်မှားသောအထင်ဖြစ်သည်။ အတိတော်ကာလကတည်းက ဤသို့ ပြုလုပ်ရသည်ကို နှစ်ခြိုက်ကြသည်။ သို့ မနှစ်ခြိုက်ခဲ့လျှင် အစဉ်အလာမလေ့ ဖြစ်လာမည်မဟုတ်။ ယခုအထိလည်း နှစ်ခြိုက်လျက်ရှိသေးသည်။

သို့ရာတွင် ဘုရင့်အား လောကသမုတိနတ်အဖြစ် လွန်ကဲသော အထွတ်အမြတ် ဂုဏ်အင်္ဂါများဖြင့် အသိအမှတ်ပြုလာသည်အထိ တို့တက်သောအမြင်မျိုး ရှိနေပြီဖြစ်သည်မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိချေ။ အနာဂတ်

အရေးကို စဉ်းစားမိတိုင်းလိုလိုပင် မြန်မာတစ်ဦးကပြောသော “နာမည်ခံဘုရင်” “ရုပ်ပြဘုရင်” “အင်္ဂလိပ်တို့အလိုကျ လုပ်မည်ဘုရင်” စသည်တို့သည် အများ၏ လိုလားချက်နှင့် ကိုက်ညီပေသည်။ မိမိ၏ အလိုအတိုင်း အတိအကျလုပ်နိုင်မည့် ဘုရင်မျိုးကို မမျှော်လင့်။ ဤသို့သော စိတ်တိုင်းကျ ဘုရင်မျိုးကား မမျှော်လင့်သာပြီ။ ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံပြုမူမည့် အာဏာကို ကန့်သတ်ထားသော ဘုရင်မျိုးကိုရလျှင် တော်ပါပြီဟု မြန်မာတို့က စဉ်းစဉ်းစားစား ချင့်ချင်ချိန်ချိန်ဖြင့် လက်လျှော့ထားပုံရသည်။

ဤသို့ အကန့်အသတ်ဖြင့် တောင်တချက်သည်ပင် ရေစုံမျောသွားပြီးလျှင် ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသည်ဖြစ်စေ၊ အညာသားတို့သည် မိမိတို့၏ ကံကြမ္မာကို အောက်မြန်မာပြည်လိုပင် ဗြိတိသျှလက်သို့ ဝကွက်အပ်ရပေတော့မည်။

ဘုရင့်တပ်မတော်နှင့် နေပြည်တော်ကို အခုအခံမရှိဘဲ လက်နက်ချ အညံ့ခံလိုက်သော အချိန်မှစ၍ လက်တွေ့နိုင်ငံရေး လိုလားချက် ဟူသမျှကို လွတ်လပ်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ခွင့် ဆုံးရှုံးသွားပြီးလျှင် တိုင်းပြည်၏ အနာဂတ်ရေးကို အင်္ဂလိပ် စစ်သေနာပတိလက်ထဲသို့ အပ်လိုက်ရသည်။ ထို့နောက် ဖြစ်ပေါ်လာသော သူတို့၏ တော်လှန်ရေးမှာ တစ်သားတည်းညီညွတ်မှု၊ တစ်ခဲနက်အင်အားရှိမှုနှင့် တိုင်းပြည်အတွက် တိကျသော ရည်ရွယ်ချက်များ ကင်းမဲ့မှုကြောင့် ဆုံးရှုံးသွားရသည်။ မြန်မာမင်းဆက်က အညံ့ အခံကြီးခံ၍ လက်နက်ချခဲ့ပြီဖြစ်သော ဗြိတိသျှအစိုးရ၏ အမြင်နှင့် အကျိုးစီးပွားကိုသာ စဉ်းစားရန်ရှိတော့သည်။ ယခုအခါ မြန်မာပြည်ကို အင်္ဂလိပ်တို့က သိမ်းယူပြီးဖြစ်ရာ မြန်မာပြည်အရေးကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အဆုံးအဖြတ်ပေးရမည့်သူမှာ အနိုင်ရထားသူကပင်ဖြစ်သည်။

မြန်မာပြည်အား သိမ်းပိုက်မည်လော၊ တိုင်းရင်းသား မင်းတစ်ပါးကိုပြန်တင်မည်လော၊ အိန္ဒိယအစိုးရ၏ ဩဇာအာဏာနှင့် မြို့စောင့်တပ်ကြီးက ကျားကန်ထားသော ဗြိတိသျှသံကိုယ်စားလှယ်တော်၏ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုအောက်တွင်ထားသည့် ထီးနန်းကို အစောင့်ရှောက်ခံမင်းသားတစ်ပါးကို အပ်မည်လော၊ မည်သို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့သည်ကို

ကျွန်တော်တို့အသိပင်ဖြစ်သည်။ လက်တွေ့ စိတ်ဝင်စားဖွယ် မရှိတော့သော ၎င်းပြဿနာကို ကျွန်တော် အငြင်းမပွားလိုပါ။ သို့သော် မည်သည့်အခြေအနေတို့ကြောင့် ဗြိတိသျှအစိုးရသည် အထက်မြန်မာပြည်ကို သိမ်းပိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် သီပေါမင်း၏ ပိုင်နက်များကို ဗြိတိသျှပိုင်နယ်တစ်ခုအဖြစ် သွတ်သွင်းရမည်ကို ကျွန်တော်တို့ အသေအချာ ဆန်းစစ်ကြည့်မည်ဆိုပါက ခက်ခဲသော ပြဿနာတစ်ခုကို နားလည်ရေးအတွက် အထောက်အကူဖြစ်စေပြီးလျှင် နောင်တွင်လည်း ချွတ်ချော်လွဲမှားမှုကို ရှောင်ရှား နိုင်ပေလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်တို့က သိမ်းပိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားသောတိုင်းပြည်သည် ငွေရင်းငွေနှီး မြှုပ်နှံသင့်သောတိုင်းပြည် ဟုတ်မဟုတ်ကို ပထမဆုံးကြည့်ရအောင် စစ်စရိတ်မှာ ပေါင် ၃၀၀,၀၀၀ ခန့် ကုန်ကျမည်ဟု ခန့်မှန်းသည်။ စစ်စရိတ်ဆိုသည်မှာ ခန့်မှန်းသည်ထက် ပိုကုန်စရာရှိ သည်။ သို့ရာတွင် ပြည်သိမ်းတပ်ခရိတ်မှာ အလွန်ကြီးကုန်ကျဖွယ်မရှိ။ ဥပမာ အာဖဂန်နစ္စတန်စစ်ပွဲသည် မူလက ၂ သန်းကုန်ကျမည်ဟု ခန့်မှန်း သော်လည်း သန်း ၂၀ ကုန်ကျသွားသကဲ့သို့ မြန်မာပြည်တွင် စစ်စရိတ် ဤကုန်ကျလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ ဗန်းမော်နှင့် ၎င်းအနီးနယ်များကို တရုတ်တို့က ပိုင်ထိုက်သည်ဟု တောင်းဆိုမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော တိုက်ပွဲတွင် ကျွန်တော်တို့ ဝင်ရောက်မတိုက်ဘဲ နေမည်ဆိုက မြန်မာပြည်သိမ်းပိုက်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အကုန်အကျများဖွယ် မမြင်ချေ။ သို့သော် ဤကိစ္စမှာ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်တော်တို့ ဆောင်ရွက်ကြရမည်ဖြစ်သော ဘဏ္ဍာရေးပြဿနာနှင့် တခြားစိထားရမည်ဖြစ်သော နိုင်ငံရေးပြဿနာ ဖြစ်သည်။

“သိမ်းပိုက်ခြင်းသည် အမြတ်ထွက်မည်လော” ဆိုသော အရေးကြီးသည့်ပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ ပထမ ၅ နှစ်အတွင်းမှာ သိမ်းပိုက်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဗြိတိသျှ၊ မြန်မာပြည်နှင့် အိန္ဒိယပြည်တို့၏ ဘဏ္ဍာရေးအပေါ်တွင် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး တက်လာမည်ဖြစ်သော်လည်း မြန်မာပြည်သည် လမ်းတွေပွင့်ပြီး တိုးတက်ကြီးပွားလာသောအခါတွင် အမြတ်ထွက်လာလိမ့်

မည်ဆိုသော အဖြေကို မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးက ဆိုလာလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်သည်။

ဤပြဿနာကို အလေးအနက် စဉ်းစားသော အရာရှိတစ်ဦးက စေ့စေ့စပ်စပ် ပြုလုပ်မည်ဆိုပါက ၁၄ နှစ်အတွင်း အထက်မြန်မာပြည်သည် တစ်နှစ်လျှင် ပေါင်တစ်သိန်း အမြတ်ထွက်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်သည်။ ကြိုတင်ခန့်မှန်းချက်များသည် အမြဲတမ်း ချဲ့ကားတတ်သည် မဟုတ်ကြောင်းကို ပြရန်အလို့ငှာ ထိုစဉ်က တစ်နှစ်လျှင် အခွန်တော် သိန်း ၆၀ ရနေသော အောက်မြန်မာပြည်၏ ဘဏ္ဍာရေး အလားအလာကို ချင့်တွက်ရန်အတွက် ၁၈၆၀ နှစ်တွင် အောက်မြန်မာပြည်သို့ ရောက်လာသော ဆာရစ်ချပ်တင်ပဲလ် ခေါင်းဆောင်သောအဖွဲ့ဝင်များသည် အခြေအနေကို လေ့လာပြီးနောက် အကယ်၍ အစစအဆင့်ပြေမည်ဆိုပါက ဤနယ်မှ တစ်နှစ်လျှင် အခွန်တော် သိန်း ၈၀ ရလိမ့်မည်ဟု ကြိုတင်၍ပြောသည်။ ယခုလက်ရှိ အောက်မြန်မာပြည်မှရသော အခွန်တော်မှာ သိန်း ၂၈၀ ဖြစ်သည်။

ဤကား အထက်မြန်မာပြည်ကို အောက်မြန်မာပြည်၏ လမ်းစဉ်အတိုင်း အုပ်ချုပ်သင့်ကြောင်း သံသယဝင်နေသော မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီး၏ ပွင့်လင်းစွာ ထုတ်ဖော်မှုကြောင့် ကျွန်တော်သိခဲ့ရသော အကြောင်းဖြစ်ရာ သိမ်းပိုက်ရေး အားသန်သူများကို အားတက်စေမည့် ရာဇဝင်ကဏ္ဍတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

အထက်မြန်မာပြည်နှင့် အောက်မြန်မာပြည်တို့၏ ဘဏ္ဍာရေး အခြေအနေ ကွဲပြားခြားနားမှုရှိသည်ဆိုလျှင် အထက်မြန်မာပြည်သည် သီပေါမင်းနှင့် သူ၏ ဘိုးတော်ဘေးတော် ခမည်းတော်တို့၏ ဖိနှိပ်မှုအောက်တွင် ပြားပြားဝပ်နေရပြီးလျှင် အောက်မြန်မာပြည်သည် ကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းသော ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်ရေး တာဝန်ခံများ အစဉ်အဆက်အုပ်ချုပ်ခဲ့သောကြောင့်သာလျှင် လုံးလုံးကြီးဖြစ်ပေသည်။ အောက်မြန်မာပြည်တွင် အလွန်အောင်မြင်ခဲ့သော အုပ်ချုပ်ရေးလက်အောက်သို့ အထက်မြန်မာပြည်ကို သွင်းရန်အတွက် ဘဏ္ဍာရေး အကြောင်းပြချက်ကြောင့် တွန့်ဆုတ်ရန်

အကြောင်းမရှိချေ။

သို့သော် သိမ်းပိုက်ရေးဝါဒီများထဲတွင် လက်တွေ့အကျဆုံးနှင့် စိတ်ကူးယဉ်မှုကို လက်မခံသော လောဘိဒါလတ်တီသည် အထက်မြန်မာပြည်ကို လက်ဖျားနှင့်မျှ မတို့တော့ဘဲ ပဲခူးကိုသိမ်းပြီး သိမ်းပိုက်ရေးကို အောက် မြန်မာပြည်တွင်သာ ရပ်ထားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည့်အချိန်မှစ၍ နယ်မြေဒေသ ပထမဦးဆုံးအခြေအနေ ခြားနားမှုသည် ထူးထူးခြားခြားလှစွာ ရှုထားခြင်းခံခဲ့ရသည်။ အချို့ဒေသတွင် တစ်နှစ်လျှင် မိုးရေချိန်လက်မ ၁၀၀ နှင့် အချို့ဒေသတွင် လက်မ ၂၂၀ ထိအောင် မိုးကောင်းသဖြင့် အောက် မြန်မာပြည်သည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးမှု ဖြစ်ထွန်းသည်။ ထို့ပြင် အောက် မြန်မာပြည်သည် ကျွန်တော်တို့၏ ရေတပ်ချီတက်ရေး၊ စစ်ရေးနှင့် ကူးသန်း ရောင်းဝယ်ရေးအတွက် ပင်လယ်မြစ်ချောင်းတို့ဖြင့် လမ်းပွင့်လျက် ရှိရာ အဘက်ဘက်မှ သွားလာဝင်ထွက်နိုင်သည်။

အထက်မြန်မာပြည်သည် ပင်လယ်နှင့် အလွန်ဝေးကွာသည်။ တစ်နှစ်မှ မိုးရေချိန်လက်မ ၃၀ အနိုင်နိုင် ရွာသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်အတော် ကြာကတည်းက အစာရေစာ လျော့နည်းလာပြီးလျှင် မလုံမလောက်ပင် ဖြစ်နေသည်။ မိုးခေါင်ခြင်းမှာ နိုင်ငံခြားသို့ ကျွန်းသစ်များ တိုးတက်တင် ပို့ရောင်းချရာ သစ်တောပြုန်းသွားသောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ မည်သည့်အကြောင်းဖြစ်ဖြစ်စေ၊ လွန်ခဲ့သော အတိတ်ကာလ အထူးသဖြင့် လွန်ခဲ့သော ၃ နှစ်အတွင်း၌ အညာသားတို့သည် မိမိတို့ အထက်မြန်မာ ပြည်မှထွက်သော အစားအစာ သီးနှံများကို လုံလောက်စွာရရှိရေးအတွက် ခက်သထက်ခက်သည်မှာ ထင်ရှားလှပေသည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်၌ အောက် မြန်မာပြည်မှဆန်ကို မှန်မှန်ကြီးဝယ်ယူနေရစဉ်တွင် အညာသားတို့သည် အောက်မြန်မာပြည်သို့ ရွှေ့ပြောင်းဝင်ရောက်လာကြသည်။ ဗြိတိသျှပိုင်နက် အတွင်းမှ အလွန်များပြားစွာ စပါးတန်ချိန် ၉၅၀၀၀ အထိ ဝယ်ယူခဲ့သည်။

ရေရှားပါးမှုကြောင့် တိရစ္ဆာန်တွေ ရောဂါဘယထူ၍ အပျောက်များသည်။ မကြာဘူးအောင် များလှသော သားရေတွေ၊ ရန်ကုန်သို့ပို့ပြီးလျှင် ဆန်စီးပေးရမည့်ငွေထဲ ခုလိုက်သည်။ ကျည်ဆံ

“ငွေ”ပေးဆပ်ရန် မည်မျှများပြားသနည်းဟုမူ လွန်ခဲ့သော နှစ်အတော်ကြာ ကတည်းက ပြည်သူတို့သည် ဆန်စီးပေးရန်အတွက် လက်ဝတ်လက်စား (ငွေထည်)လေးကို ဖြုတ်၍ ပေးဆပ်ခဲ့သည်အထိပင် ဖြစ်လေသည်။

အထက်မြန်မာပြည်သည် မိုးခေါင်ရေရှားဒေသဖြစ်၍ အောက် မြန်မာပြည်သည် ရေလုံလောက်ပြီး သီးနှံဖြစ်ထွန်းသော ဒေသဖြစ်သည်။ လယ်ကွင်းကြီးများက သီးနှံကောင်းများထွက်ပါ၏။ သို့သော် လူနေကျ သောကြောင့် စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းသည် အတော်ပင် စိုးရိမ်နေရပြီး စရိတ် ကြီးလာသည်။ အောက်မြန်မာပြည်၌ ကောက်ရိတ်အလုပ် အလွန်များ လေရာ လုပ်ခကောင်းကောင်းရရန်အတွက် အိန္ဒိယပြည်မှလာသော ကူလီ တွေ အထောင်အသောင်း၏ အကူအညီမရဘဲနှင့် မရိတ်သိမ်းနိုင်ချေ။ ခေတ် အေးဆေး ငြိမ်သက်စဉ်ကဆိုလျှင် အညာသားတို့၏ မက်လုံးလုပ်ငန်းကြီး ဖြစ်သည်။ စရာဝတီမြစ်ရိုးအတိုင်း ကိုယ့်လှေနှင့်ကိုယ်လာကြပြီး လှေကို အမြတ်တင်ရောင်းကြသည်။ အပြန်တွင် လုပ်ကိုင်စုဆောင်းထားသော ငွေထုတ်ကလေးကိုပိုက်၍ သင်္ဘောကြိုနှင့်ပြန်ကြသည်။

အောက်မြန်မာပြည်က လုပ်ခသည် အိန္ဒိယထက်သာသည်။ အထက်မြန်မာပြည်တွင် တစ်လလျှင် ၁၂၊ ကျပ် ၁၄ ကျပ်ထက်နည်းသော အလုပ်ဆိုလျှင် မလုပ်ကြပေ။ ဝင်ငွေကောင်းကောင်းရစေကာမူ သူများ အလုပ်ကို လှူငှားလုပ်လိုသူ အလွန်နည်းသည်။ သစ်တောထွက်ပစ္စည်း များ၊ သတ္တုတွင်းများ၊ ရေနံတွင်းများက မည်မျှပင် အစွမ်းကုန်ထွက်စေ ကာမူ မိုးကလည်းခေါင်၊ လူဦးရေကလည်း မလုံလောက်သော အထက် မြန်မာပြည်ကို အောက်မြန်မာပြည်ကဲ့သို့ ကုန်ပစ္စည်း ထွက်ကောင်းထွက် လိမ့်မည်ဟု မယူဆနိုင်ချေ။

အချက်အလက်များကို လေ့လာခွင့် အကောင်းဆုံးသော နေရာ၌ ရှိသူ အကဲခတ်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက အထက်မြန်မာပြည်သည် အောက်မြန်မာ ပြည်နှင့် မြေဩဇာကောင်း၍ ထွက်ကုန်သီးနှံဖွံ့ဖြိုးမှုတွင် လုံးဝမယှဉ်သာ သည့်အပြင် မည်သည့်အစိုးရကပင်တက်တက် အောက်မြန်မာပြည်လို အလျင်အမြန် မတိုးတက်နိုင်ဟု ယူဆသည်။ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး

တည်ထောင်တော်မူခဲ့သော သကြားစက်၊ သံဖို၊ ဝါဂွမ်းစက်နှင့် အခြား စက်ရုံများမှာ အကျိုးအမြတ်မရခဲ့ချေ။ ဤစက်ရုံများကို အကျိုးရှိအောင် ပြုလုပ်ရန်အတွက် မည်သည့်မျက်နှာဖြူမှ မမျှော်လင့်နိုင်ချေ။ အထက်က အမြွက်မျှ ဖော်ပြခဲ့သော အလုပ်သမားခက်ခဲမှုပြဿနာကြောင့် နှစ်ရှည်လများ လူဦးရေတိုးတက်လာသည်အထိ အချိန်ကြာမြင့်စွာ စက်ရုံများမှာ အမြတ် မထွက်ဘဲ လည်နေကြသည်။

ရေနံတွင်း လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားမှုမှ သီပေါမင်းသည် သုံးသိန်း ရသည်။ လွတ်လပ်စွာ ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုရှိ၍ အမေရိကန်ရေနံနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရသောအခါ အမြတ်လျော့သွားလိမ့်မည်။ ကျောက်မီးသွေးတွင်း တူးဖော်ရေးလုပ်ငန်းကို လုပ်လျှင် အကျိုးရှိသောအလုပ် ဖြစ်လာလိမ့်မည် သို့သော် အစိုးရအား အမြတ်များစွာပေးမည်။ သို့မဟုတ် အခွန်တော်များစွာကိုးပွားလာလိမ့်မည် ဟူ၍ကား မမျှော်လင့်နိုင်ချေ။ ဤပြဿနာတစ်ဆန်းစစ်ကြည့်သော် အစိုးရအာဏာပိုင်တစ်ဦးက ၁၀ နှစ်အတွင်း တရုတ်တို့နှင့် ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားမှု မပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါက ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်ရေး လက်အောက်သို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သော အထက်မြန်မာပြည်မှ အကျိုးအမြတ်ပေါ်ထွက်လာစရာရှိသည်ဟု ထုတ်ဖော်ပြောသည်။ သို့သော် အစပထမတွင် အထက်မြန်မာပြည်သည် သူ၏ အုပ်ချုပ်ရေးစရိတ်ကိုပင် ကြေမည် မဟုတ်ဟုဆိုသည်။

မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီး မစ္စတာဘားနတ်သည် သိမ်းပိုက်ရေးပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ ဘဏ္ဍာရေးအနေအထားကို အချိန်များစွာယူ၍ မျက်ခြေမပြတ် ကြည့်ရှုခဲ့သည်။ သီပေါမင်းလက်ထက် လက်ဝါးကြီးအုပ်လုပ်ငန်းနှင့် အခြား အခွန်တော်ရမည် လုပ်ငန်းများကို အခြေတည်ပြုနောက် အထက်မြန်မာပြည်၏ အများဆုံးအခွန်တော် အကြမ်းဖျင်းရရမှာ သိန်းဂဏန်းဖြင့်ပြရလျှင် သဿမေမ အခွန်တော်မှ သိန်း ၄၀၊ မြေခွန်တော် ၁၀ သိန်း၊ ကျောက်သံပတ္တမြားမှ ၃ သိန်း၊ လက်ဖက်မှ ၈ သိန်း ရေနံမှ ၃ သိန်း၊ အကောက်တော် ၁၅ သိန်း၊ အသေးအဖွဲ့နှင့် ဖြတ်သွားသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်မှ အကောက်ခွန် ၉ သိန်း၊ တူးမြောင်းအခွန်

တော် ၂ သိန်း စုစုပေါင်း ၁၀၅ သိန်း ဖြစ်သည်။

သီပေါမင်းလက်ထက်တော်တွင် လွန်ခဲ့သော ၂ နှစ်အတွင်း တရားလက်လွတ် အုပ်စိုးပြီး သူခိုးခါးပြတွေ သောင်းကျန်း၊ အချို့ဒေသတွင် ရေလွှမ်းမိုးခြင်းခံရသော အခါတွင် ဤစုစုပေါင်းရသော အခွန်တော်ထက်ပင် လျော့နည်းသွားသည်။ အထက်မြန်မာပြည်ကို အင်္ဂလိပ်ပိုင် ပြည်နယ်တစ်ခုအဖြစ် သွတ်သွင်းလိုက်သောအခါ အကောက်တော်မှ ၁၅ သိန်း၊ ခိုင်ကြေးနှင့် ဖြတ်သန်းသွားသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်မှ အကောက်ခွန် ၉ သိန်းနှင့် လက်ဝါးကြီးအုပ်လုပ်ငန်းမှ ၆ သိန်း စသည့် အခွန်တော်ဝင်ငွေများကို မရနိုင်တော့ပေ။ အခွန်တော်ရငွေ သိန်း ၃၀ လောက်ကို လွတ်လပ်စွာ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်တွင် ပူဇော်ပစ်လိုက်ရတော့မည်။

အခြားတစ်ဖက်တွင်မူ တံဆိပ်ခေါင်းအခွန်တော်မှ ၅ သိန်း၊ လက်ဖက်မှလည်း အနည်းနှင့်အများ အခွန်တော်များ ရနိုင်သည်ဟုဆိုသည်။ အရက်ခွန်၊ ဘိန်းခွန်စနစ်ကို ပြုလုပ်လိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ ဤယစ်မျိုးတို့ကို မြန်မာတို့က စက်ဆုပ်ကြသော်လည်း ဤသေစာများက အောက်မြန်မာပြည်ကို အကြီးအကျယ် အန္တရာယ်ဆိုးကျိုးများ ပေးမည်ဖြစ်ရာ ထိုအရပ်တွင် ဤသေစာများကို စွန့်လွှတ်ကောင်း စွန့်လွှတ်လိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် အကောက်တော်ခွန်၊ လက်ဝါးကြီးအုပ်နှင့် ဖြတ်သန်းသော ကုန်များပေါ်မှ အကောက်ခွန်များကို စွန့်လွှတ်လိုက်သောအခါ သီပေါမင်း အများဆုံးရခဲ့သော စံချိန်ဖြစ်သည့် အခွန်တော် ၁၀၅ သိန်းအောက် ရောက်သွားသော သိန်း ၈၀ သာ ကျန်တော်တို့ရတော့မည်။ သို့ဖြစ်၍ ကုန်ကျမည့် စရိတ်စကကို အနည်းဆုံးထား၍ တွက်ကြည့်ကြရအောင်။ ရဲအဖွဲ့အတွက် စားရိတ်၊ အခွန်တော် တောင်းခံမှုစရိတ်၊ တရားရုံးစရိတ်နှင့် အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးစရိတ် ခန့်မှန်းခြေမှာ သိန်း ၄၀ ဖြစ်သည်။ လမ်းနှင့်အိမ် ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်း၊ စစ်တန်းလျား တောက်လုပ်ရေး အစရှိသည်တို့အတွက် သိန်း ၂၀ ထား၊ သူပုန် သူကန်တို့ကြောင့် မကြာမီကလေးကပင် ဗိုလ်ချုပ်ပရင်ဒါဂတ်စ် ဒုက္ခများ၍ ကုန်ကျခဲ့သော

စရိတ်များ ထည့်မတွက်ရသေးဘဲ နယ်စောင့်တပ်များအတွက် ဗိုလ်ချုပ်ပရင်ဒါဂတ်စ် တောင်းဆိုသောငွေမှာ ၃၉ သိန်းဖြစ်ရာ အားလုံး စုစုပေါင်း ၉၉ သိန်း ကုန်ကျမည်ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ် ပရင်ဒါဂတ်စ် တောင်းဆိုသော နယ်စောင့်တပ်ကို လျှော့ချ၍ အခြေအနေအရ ကုန်ကျစရိတ်ကို ၂၅ သိန်းထက် မပိုသင့်ဟု မစ္စတာဘားနတ်က ယူဆသည်ကို ကျွန်တော် နားလည်ပါသည်။ သို့သော် နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း၌ နယ်စောင့်တပ် အများအပြားထားရန် လိုကောင်းလိုပေလိမ့်မည်။ ယခုအနေအတိုင်းဆိုလျှင် ပြည်သိမ်းတပ် ချီတက်ရေးအတွက် ကုန်ကျစရိတ် ၁၆ သိန်းမပါဘဲနှင့်ပင် အခွန်တော်ငွေမှာ လိုငွေပြနေပေလိမ့်ဦးမည်။ ဇန်နဝါရီလ အကုန်အထိ ပြည်သိမ်းတပ်အတွက် ကုန်ကျစရိတ်မှာ သိန်း ၃၀ ဖြစ်သည်။ သို့သော် စစ်ကူအများအပြား လိုအပ်နေရာ ဤခန့်မှန်းခြေထက်ပင် ကျော်လွန်ဖွယ်ရှိနေသည်။

မစ္စတာဘားနတ်၏ အဆိုအတိုင်း နယ်စောင့်တပ် အနည်းငယ်မျှသာ ထားသည်ဖြစ်စေကာမူ၊ မြန်မာပြည်ကို ဗြိတိသျှတို့ အုပ်ချုပ်ရေးစားရိတ်မှာ တစ်နှစ်လျှင် ငွေ ၄ သိန်းလိုနေပေဦးမည်။ တရုတ်တို့နှင့် နယ်နိမိတ်ချင်းထိစပ်နေပြီးလျှင် ရောက်ပေါက်ရန် ခဲယဉ်းသော တောင်များပေါ်၌နေသော အတိုက်အခိုက်ထုံသည့် လူရိုင်းမျိုးစုံရှိရာ နယ်ခြားဒေသတို့ဖြင့် ကျယ်ဝန်းလှသော တိုင်းပြည်ကြီးအား ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်အတွက် နယ်စောင့်တပ်အနည်းငယ်မျှဖြင့် လုံလောက်လိမ့်မည်ဟု စစ်အာဏာပိုင်တို့က ထင်မြင်ယူဆပါမည်လောဟု ကျွန်တော်သံသယ ဖြစ်မိသည်။

အုပ်ချုပ်ရေးစရိတ် သေချာပေါက် တိုးလာလိမ့်မည်ဟု ကြိုတင်တွက်ချက်သည်။ သို့သော် ထိုအခါတွင် အခွန်တော်ရငွေကလည်း တိုးလာလိမ့်မည်။ အောက်မြန်မာပြည်အား သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် ၂ နှစ်အကြာတွင် စစရိတ် သိန်း ၈၀ ကုန်ကျ၍ ရငွေ ၄၅ သိန်း၊ သိန်း ၅၀ ရခဲ့သည်။ အနှစ် ၃၀ ကြာပြီးနောက် ယခုအခါ ရန်ကုန်က မှန်းထားသော အမြတ် သိန်း ၉၀၊ အပြတ်အသတ် ထွက်လာအောင် အောက်မြန်မာပြည်က ဝင်ငွေ သိန်း ၂၇၀ ရရှိခဲ့သည်။ ဤငွေမှာ မြို့ပြဆိုင်ရာ စရိတ်စကများ

နှင့် အုပ်ချုပ်ရေးစရိတ်များ ပေးပြီးနောက် ပိုထွက်လာသောငွေ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အိန္ဒိယဘဏ္ဍာရေး တာဝန်ခံက ဤငွေသည် မြန်မာပြည်နှင့် အိန္ဒိယအင်ပါယာကြီး တစ်ခုလုံး၏ လုံခြုံရေးအတွက်ကုန်ကျမည့် စစ်စရိတ်သို့ ထည့်ဝင်ငွေအဖြစ် သဘောထားသည်။

အခြားတစ်ဖက်တွင်မူ အောက်မြန်မာပြည်၌ တရားရေးဌာနများ၊ လမ်းများ၊ ပြည်သူ့လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အဆောက်အဦများနှင့် တောင့်တင်းသော ရဲ့အဖွဲ့များ စီမံပေးမည်ဆိုက ပိုငွေ အတော်လျော့နည်းသွားမည်ဟု တိုက်တွန်းကြသည်။ အထက်မြန်မာပြည်၊ သို့မဟုတ် အလားတူ တိုင်းပြည်တစ်ခုခုတွင် အခွန်တော်များ တိုးတက်လာရန် တွက်ချက်ရာ၌ အောက်မြန်မာပြည်တွင် အခွန်တော်များ အလွန်များပြားစွာ တိုးတက်ကောက်ခံခဲ့သည်ကို အမှီပြု၍ တွက်ချက်မည်ဆိုပါက နယ်မြေ ၂ ခုတို့၏ ရုပ်အခြေအနေ ခြားနားမှုနှင့် ဤသို့ခြားနားမှုကြောင့် ပေါ်ထွက်လာသော စီးပွားရေးအခြေအနေတို့ကိုပါ ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန် လိုပေလိမ့်မည်။

ဤကား ဗြိတိသျှပိုင် ပြည်နယ်တစ်ခုအဖြစ် အထက်မြန်မာပြည်ကို တိုက်ရိုက်အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် သက်ဆိုင်သမျှ သိမ်းပိုက်ရေးလမ်းစဉ်၏ ဘဏ္ဍာရေးကဏ္ဍဖြစ်သည်။

လျှောက်လာတိုင်း ရေများဖုံးလွှမ်း ဖြတ်သန်းသွားပြီးလျှင် မြေစာများကို တောင်ဘက်သို့ တိုက်စားသွားသည်။ ဤနည်းအားဖြင့် သောင်ခုံများ ပေါ်ပေါက်ပြောင်းလဲလျက်ရှိရာ ရေကြောင်းသွားလာရေးမှာ မရေမရာတော့ဘဲ အန္တရာယ်များလှသည်။

တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ သင်္ဘောဖြင့် လူနေကျလှသော နယ်ပယ်တို့ကို မိုင်တွေ ရာနှင့်ချီပြီး ဖြတ်သန်းတွေ့မြင်လာရသော အကဲခတ်သမား တစ်ယောက်သည် အထက်မြန်မာပြည်သည် မြေဩဇာကောင်း၍ သယံဇာတပစ္စည်းများ ပေါများသည်ဟု ပြောသည်မှာ ချွဲကားပြောခြင်းဖြစ်သည် ဟု ထင်မြင်ပြီးလျှင် မြစ်နှင့်ဝေးသော တောပိုင်းရှိ စိုက်ပျိုးရေးအခြေအနေကို မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်သောအခါ ဤထင်မြင်ချက်မှာ နိုင်မာလာသည်။ အယ်အရပ်ကိုကြည့်လိုက်ကြည့်လိုက် သားကောင်တို့ပျော်မြူးရာ တောကြီးပင်တွေ့ရသည်။ တောငန်းတစ်သိုက်သည် မြစ်ကမ်းတွင် ငြိမ်သက်စွာ နားနေကြသည်။ တောတဲတွေကို ပစ်မည်ဆိုက ထောင်ချီရ လောက်သည်။ မိုင်တွေ ရာနှင့်ချီ၍ ကျယ်ပြောသော ဒေသကြီးတွင် ငှက်တွေချည်းသာ ရှိသည်ဟု ထင်ရသည်။

ကျွဲပြားခြားနားသော အခြေခံကို ထည့်မတွက်ဘဲနှင့် ယဉ်ကျေး ခေတ်မီသော အစိုးရလက်အောက်တွင် အောက်မြန်မာပြည်သည် ကြီးပွား ငှက်တက်လာရာ အထက်မြန်မာပြည်လည်း ထို့အတူ တိုးတက်ကြီးပွား ငလာရမည်။

အောက်မြန်မာပြည် ရသလောက် အခွန်အတုတ်လည်း ရလိမ့်မည်ဟု သဘောတရားအရ အဆိုရှိသည်။ သိမ်းပိုက်လိုက်လျှင် အမြတ်ငွေကလိမ့်မည်ဟု ခိုင်မာစွာ ယုံကြည်နေသော ကျွန်တော်နှင့် ခရီးသွား နော်အချို့သည် မြောက်ဘက်ကို ရောက်လာသည်နှင့်အမျှ သူတို့၏ အမြင်ပြောင်းလာရသည်ကို ကျွန်တော်တွေ့ရသည်။ တိုးတက်လာသော အုပ်ချုပ်ရေး စက်ယန္တရားကြီး တစ်ခုလုံး၏ စရိတ်ကို အထက်မြန်မာပြည်မှ ကြံအောင် အခွန်အတုတ်ထွက်မှ ထွတ်ပါမည်လောဟူသော သံသယထင်စ ပြုလာပြီဖြစ်ပြီးလျှင် အောက်မြန်မာပြည်နှင့် အိန္ဒိယက အကုန်အကျ

အခန်း (၁၉)

အထက်မြန်မာပြည်၏ စီးပွားရေးအခြေအမြစ်များ

ပြောင်းလဲခြားနားသွားသော အစိုးရ၏ လက်အောက်တွင် အထက်မြန်မာပြည်သည် ယခုအထိ ထွက်ကုန် ထုတ်လုပ်ခဲ့သည်ထက် အများအပြား ပို၍ထွက်အောင် လုပ်နိုင်မည်လောဟူသည့် ပြဿနာ ပေါ်ထွက်လာသည်။ ရန်ကုန်၌ အလွန် လူပြောများနေကြသည့်အတိုင်း မျှော်လင့်ချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် သံသယဖြစ်ပေါ်လာသည်။

အထက်က ကျွန်တော်ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း မေ၊ ဇွန်နှင့် ဇူလိုင်တို့တွင်ရွာသော အထက်မြန်မာပြည်၏ မိုးရေချိန်သည် လက်မ ၃၀ ပင် အနိုင်နိုင်ရှိပြီးလျှင် မိုးတွင်းမှတစ်ပါး မြစ်ရေသည် အချို့နယ်များတွင် မြန်မာဘုရင်များက တူးမြောင်းများ ဖောက်လုပ်ထားခဲ့သော်လည်း ဆည်မြောင်းများဖြင့် အကြီးအကျယ် ရေပေးစေရန် ယေဘုယျအဆင့်နှင့် အလွန်အလွန် အလှမ်းကွာလျက်ရှိသည်။

ပါရှားဘီးခေါ် ဘီးကို ရေခွက်တပ်၍ ရေတင်သော ဘီးကို ဘယ်မှာမှ မတွေ့ရချေ။ ရေသည် လယ်ကွင်း၏အောက် ပေ ၃၀ လောက် ရောက်နေသဖြင့် ၎င်းပါရှားဘီးကို အားကိုးလောက်အောင် အသုံးချနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

ထို့ပြင် ရေ အလွန်ကျသွားသောအခါ တစ်နှစ်လျှင် လများစွာ သောင်ထွန်း သဲကမ်းပေါ်လာသဖြင့် ယာခင်းနှင့် ၂ ဖါလုံ မှသည် ၂ မိုင် ၃ မိုင်အထိ အလှမ်းဝေးကွာသွားသည်။ မြေမှာ သဲဆန်ပြီးလျှင် ရေတံခါး

ခံရန်မလိုသော အကာအကွယ် အစောင့်ခံတိုင်းပြည်တစ်ခုအဖြစ် တည်ထောင်ရေးကိစ္စကို စေ့စပ်ဆွေးနွေးရန် ပြဿနာကို တည်ငြိမ်စွာ ဆင်ခြင်ဝေဖန်နိုင်လာသည်။

မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးက အထက် မြန်မာပြည်ကို သိမ်းပိုက်ခြင်းသည် မှားသည်ဟု အခိုင်အမာယူဆသည်။ သူက အထက်မြန်မာပြည်သည် နောင် နှစ်အတော်ကြာအထိ ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်ရေးစရိတ်ကို ကြေမည်မဟုတ်ဟု ထင်ပြီးလျှင် အကာအကွယ် အစောင့်ခံ တိုင်းပြည်အဖြစ် ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် လိုအပ်သောကိစ္စ အားလုံးပြီးမြောက်သွားမည် ဟု ယူဆသည်။

မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးဟောင်း ဆာ ချားလက်အေချီဆင်က လည်း ဤအတိုင်းပင် ထင်မြင်သည်။ သို့သော် တစ်ဖက်တွင်မူ ဆာအေဖယ်ယာ၊ ဂျင်နရယ်ဖိုက်နှင့် ဆာ အေအိဒင်တို့က သိမ်းပိုက်ရေးကို လိုလားကြသည်။

အလွန်ကြွယ်ဝချမ်းသာသည်ဆိုသော အထက်မြန်မာပြည်၏ တွင်းထွက်ဓာတ်သတ္တုပစ္စည်းကား မုချ သွားရေကျစရာ ဖြစ်သည်။ မြေပုံထဲတွင် အနီအပြားမှတ်သား၍ ပြထားသော ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး၊ ကျောက်မီးသွေး၊ ပယင်းနှင့် သံတို့သည် စူးစမ်းရှာဖွေချက်များအပေါ်တွင် အခြေပြုထားခြင်း ဖြစ်တန်ရာသည်။ သို့သော် သယံဇာတ အဖိုးတန်ရတနာများကို တစ်ခါမှ တကယ်တမ်း မြေထဲမှ တူးဖော် မကြည့်ခဲ့ရသေးချေ။

မရေမတွက်သော အနမတဂူပစ္စည်းများကို ထုတ်ဖော်ရန် အခွင့်ပေါ်မည့် စိမ့်ကိန်းကို မြန်မာမင်းများက လျစ်လျူရှုခဲ့သည်မဟုတ်။ စိမ့်ကိန်းမျိုးစုံ သံတော်ဦးတင်၍ အချို့နည်းလမ်းများကို စမ်းသပ်ကြည့်သည်။ သို့သော် ဤရတနာတွင်းများမှ များများစားစား မရခဲ့ဘူးချေ။ သို့ရာတွင် မီးရထား သွားလာမှုစရိတ် သက်သာရန်နှင့် သင်္ဘောသွားလာရေးကို ကြိမ်တို့ပေးစေမည်ဖြစ်သော ကျောက်မီးသွေးမှ ငွေဝင်လမ်းကို ထည့်သွင်းတွက်ချက်ရန် အကြောင်းရှိသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ဆန်တက်လာရင်း ရေနံချောင်းသို့ ရောက်

သောအခါ ဆိုက်ကပ်သည်။ ရေနံချောင်းတွင် ပုဂ္ဂလိကပိုင် ရေနံတွင်းပေါင်း ၃၅၀ ခန့်ရှိသည်။ ရေနံတွင်းစားများက မြန်မာအစိုးရက သတ်မှတ်ပေးသောဈေးဖြင့် လက်ဝါးကြီးအုပ် ကုန်သည်ကြီးများအား ယခုအထိ ရောင်းချလျက်ရှိသည်။ ဈေးနှုန်းမကျအောင် ဤအစီအစဉ်က ထိန်းထားသည်။ ဤအချက်သည်ပင် အဓိကရည်ရွယ်ချက် ဖြစ်ဟန်တူသည်။ အထက်မြန်မာပြည်မှထွက်သော ရေနံကို အထက်မြန်မာပြည်မှာပင် ပြန်၍ သုံးစွဲရာ တစ်နှစ်လျှင် အခွန်တော်ငွေ ၂၀၀၀၀ ရရှိသည်။ သို့သော် ယခင်က ရေနံပိဿာချိန် ၄ သိန်း၊ တစ်ပိဿာလျှင် တစ်ဂါလန်နီးပါး သုံးရာမှ တဖြည်းဖြည်းလျော့လာရာ ပိဿာချိန် တစ်သိန်း လေးသောင်းထိ ကျလာသည်။

ဈေးနှုန်းအလွန်မကြီးအောင် သတ်မှတ်၍ ရေနံလုပ်ငန်းကို အရင်အတိုင်း ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ရန် မစွတာဖယ်ယာက သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးအား ညွှန်ကြားလိုက်သည်။ သို့သော် ၎င်းရေနံထက် အပြတ်အသတ် ပိုကောင်းသော အမေရိကန်ရေနံကြောင့် မြန်မာရေနံဈေးကွက် ကျသွားနိုင်သည်ဟု မှာလိုက်သည်။ ရေနံလုပ်ငန်းမှ အခွန်အတုတ် ပိုမိုရရှိရန် ကြိုးစားမှုမှာ အောင်မြင်ဖွယ်မရှိချေ။ ရေနံတွေ မကုန်နိုင် မခမ်းနိုင်ရှိသည်ဟု ဆိုခြင်းမှာ မှန်ပါ၏။ သို့သော် အနည်းအကျဉ်းမျှသာထွက်၍ အမေရိကန်နှင့် ကက်စပီယံတွင် ရေနံဖြင့် ကြွယ်ဝသွားသူများ ရခဲ့သော အထက်ပန်းထွက်သည့် ရေနံတွင်းမျိုးကား မဟုတ်ချေ။

ကျွန်းသစ်လုပ်ငန်းမှ အခွန်အတုတ်များ ရရှိအောင် ထိမ်းသိမ်းရေး၊ တိုးမြှင့်ရေးပြဿနာမှာ အရေးကြီးသော ပြဿနာဖြစ်သည်။ ယခုအချိန်ထိအောင် သစ်များကို အရမ်းကာရော အပျက်အစီးများအောင် ခုတ်နေသော တိုင်းရင်းသား သစ်ကုန်သည်များအား တကယ်တမ်း ချုပ်ကိုင်မှု မရှိသေးချေ။ ဗြိတိသျှမြန်မာပြည်တွင် ကျင့်သုံးလျက်ရှိသော အစိုးရဌာနတစ်ခု အနေဖြင့် လုပ်ကိုင်ခြင်းကို အထက်မြန်မာပြည်၌လည်း ကျင့်သုံးပါမည်ဆိုပါက နောင်နှစ် အတော်ကြာ သစ်ထွက်လျော့နည်းသွားမည် ဖြစ်သည်။ သစ်တောများကို ထိမ်းသိမ်းရမည်ဖြစ်ပြီးလျှင် အလွန်ကျယ်ဝန်းသော နယ်မြေတစ်လွှားတွင်ရှိသော သစ်တောများကို သစ်တော

မင်းကြီးက ခွင့်ပြုသော သစ်ပင်အရွယ်ရောက်သည်အထိ မခုတ်မလှဲသေးဘဲ လုံးဝလောက်နီးနီး ခုတ်လှဲခြင်းကို ရပ်ထားရပေမည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်အတော်ကြာကပင် ရင်တမမနှင့် စောင့်ခဲ့သော မိုးခေါင်ရေရှား ဘေးဆိုးကြီး ဖြစ်ပေါ်စေသောအကြောင်းမှာ သစ်တောဖြုန်းတီးမှုနှင့် တောင်ကတုံးဖြစ်မှုကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ နောင်အခါတွင် မိုးခေါင်ခြင်းမှ ကင်းစေး၍ သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများကို ထွက်စေလိုပါက သစ်ပင်စိုက်ပျိုးရေးကို ပြုလုပ်ရပေလိမ့်မည်။ ကံအားလျော်စွာပင် သင့်လျော်သောမြေနှင့် ရာသီဥတုဆိုလျှင် ကျွန်းပင်များသည် အပေါက်မြန်သည်။

လုံးဝ လက်ဖျားနှင့်မျှ မတူ့ရသေးသော အဖိုးတန်သစ်တော စုရာမအကျယ်ကြီး ရှိသေးသည်။ ယခုအချိန်အထိအောင် ခုတ်ထွင်ပြီးသော သစ်တောများကို အထူးကြပ်မတ် ချုပ်ကိုင်လိုက်ခြင်းကြောင့် သစ်ထွက်လျှော့သွားမည်ကားမဟုတ်။ သို့သော် သစ်တောနယ်အသစ်တို့ကို ရှာဖွေရန်အတွက်သာ တာဝန်တက်လာမည်ဖြစ်သည်။ သို့တိုင်အောင်ပင် မြန်မာသစ်တောမှ အခွန်အတုပ်များအား ရှိသလောက် တိုးတက် ထွက်လာလိမ့်မည်ဟု စိတ်ချလက်ချ တွက်နိုင်မည်လောဆိုသည်မှာ သံသယရှိဖွယ်ပင်ဖြစ်သည်။

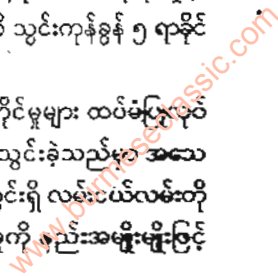
သီပေါမင်း၏ အုပ်ချုပ်ရေးထက် သာသောအုပ်ချုပ်ရေးကို အစားထိုးလိုက်ခြင်းဖြင့် အထက် မြန်မာပြည်နှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးမှာ လောလောဆယ်ပင် ကြီးကျယ် တွင်ကျယ်လာလိမ့်မည်ဟု ထင်ထားသည်။ ဤ ထင်မြင်ချက်မှာ သီပေါမင်းအုပ်ချုပ်ရေး၏ နံ့ချာမှု၊ ညံ့ဖျင်းမှုတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ကို အမှန်ထက်ချဲ့ကား၍ ခန့်မှန်းထားချက်အပေါ်တွင် အခြေပြုထားခြင်း အမှန်ဖြစ်သည်။

အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် သူနန်းဆက်တစ်လျှောက်အတွင်း ပါတော်မူဘုရင်ကြီးသည် ကုန်သွယ်ရေးလုပ်ငန်း တစ်ခုလုံးကို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဩဇာမညောင်းခဲ့ပေ။ ဤအကြောင်းအရာနှင့်ပတ်သက်၍ ရန်ကုန်ရှိ ကုန်သည်ကြီးများအသင်းမှ တင်ပြအရေးဆိုချက်များအား မစ္စတာဘားနတ်

က အိန္ဒိယအစိုးရထံ ခြေကြားထုတ်ဖော်ခဲ့သော အံချက်များကို နောက်ဆုံးပိတ် ဘဝင်ကျစရာအဖြစ် ယူနိုင်သည်။

“အထက် မြန်မာပြည်နှင့် ကျွန်တော်တို့၏ ကုန်အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်း ကြီးထွားလာမှုသည် လက်ဝါးကြီးအုပ် လုပ်ငန်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ အခြားကုန်သွယ်ရေး ချုပ်ချယ်မှုများကြောင့်လည်းကောင်း အားနည်းသွားခဲ့သည်။ ရံဖန်ရံခါတွင် ရပ်တန့်၍ပင် သွားခဲ့သည်။ ဤသို့သော အကြပ်ကိုင်မှုများကို စာချုပ်နှင့်ဆန့်ကျင်၍ ပြုလုပ်လာသောအခါ နောက်ဆုံးတွင် သံကိုယ်စားလှယ်တော်ကိုပင် ရုတ်သိမ်းပစ်ရသည်အထိ သံတမန်ရေးရာဖြင့် အရေးဆိုခဲ့သည်။ အထက်မြန်မာပြည် နယ်ခြားကို ကျော်ဖြတ်၍ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ခဲ့သော ဗြိတိသျှတို့၏ ကုန်သွယ်ရေးပမာဏမှာ ကရာချီမှ စစ်တကောင်းထိ အိန္ဒိယနယ်ခြား ဒေသကြီးတစ်ခုလုံးကို ဖြတ်သန်း၍ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ခဲ့သည်။ ကုန်သွယ်ရေးပမာဏ၏ ၆၂ ရာခိုင်နှုန်း ရှိခဲ့သည်မှာ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှသည်။ မစ္စတာ ဟမ်မီတန်၏ ၁၈၈၁-၈၂ ခုနှစ် အစီရင်ခံစာအရ အိန္ဒိယနယ်ခြားကို ဖြတ်ကျော်၍ ဘလူချီစတန်၊ အာဖဂန်နစ္စတန်၊ ကက်ရှီမီယား၊ တီဗက်၊ နီပေါလ်၊ ဆစ်ကင်၊ ဘူတန်၊ မဏိပူရနှင့် အရှေ့ဘက်နယ်စပ်ရှိ လူမျိုးစုများနှင့် အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်ခဲ့သည်မှာ စုစုပေါင်းတန်ဖိုး ပေါင် ၅၁၄၅၀၀၀ ဖြစ်သည်။ သီပေါမင်းလက်ထက် တစ်နှစ်အတွင်း အထက်မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ကျွန်တော်တို့ အရောင်းအဝယ်ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ ပေါင် ၃၂၂၄၈၁၄ ဖြစ်သည်။ မြန်မာအစိုးရအား ချီးကျူးကွက်တစ်ကွက် ဖော်ပြရမည်ဆိုလျှင် စာချုပ်အရ ဗြိတိသျှတို့၏ သွင်းကုန်များအပေါ်တွင် တန်ဖိုး၏ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း ကောက်ရန် ခွင့်ပြုထားသော်လည်း ယခုအချိန်အထိ သွင်းကုန်ခွန် ၅ ရာခိုင်နှုန်းသာ ကောက်ခဲ့သည်။

ပြည်တွင်းကုန်သွယ်ရေးတွင် အကြပ်ကိုင်မှုများ ထပ်မံပြုလုပ်ခြင်းနှင့် အမျိုးမတူသော ကုန်ပစ္စည်းများကို တင်သွင်းခဲ့သည်မှာ အသေအချာပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အထက်မြန်မာပြည်တွင်းရှိ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးများ တစ်လျှောက်တွင်လည်း ကူးသန်းသွားလာမှုကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့်

ချုပ်ချယ်ခဲ့သည် သို့ရာတွင် လွတ်လပ်စွာ ကုန်သွယ်မှုကို ဤသို့သော အနှောင့်အယှက် အတားအဆီး ပြုမှုများသည် အတော်အတန် ရိုင်းသေးသောတိုင်းပြည်နှင့် အုပ်ချုပ်မှုညံ့ဖျင်းသော တိုင်းပြည်များတွင် အချိန်အခါ မရွေး တွေ့ရတတ်ပေသည်။

စာချုပ်အရ ခွင့်ပြုထားသော ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် စည်းကြပ်သော ၅ ရာခိုင်နှုန်းတို့၏ ခြားနားမှု ရတတ်သရွေ့မှာ ကျွန်တော်တို့ကုန်သည်များအတွက် သိသိသာသာ အမြတ်ထွက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ရတနာပုံမှ ကိုယ်စားလှယ်တော်ကို ရုပ်သိမ်းပြီးနောက် ၅ နှစ်အတွင်း အာရှတိုက်တွင် အကြီးအကျယ်ဆုံးနှင့် အချမ်းသာဆုံး ရေကြောင်းသယ်ယူပို့ဆောင်ရေး လုပ်ငန်းဖြစ်သော ဧရာဝတီဖလိုတီလာ ကုမ္ပဏီသည် ဖွံ့ဖြိုး၍ စီးပွားတက်လာခဲ့သည်။ အထက်မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ဗြိတိသျှတို့ ရောင်းဝယ်ရေး တည်မြဲ၍ တိုးလာခြင်းမှာ ဤသဘောကုမ္ပဏီ၏ လုံ့လဝီရိယနှင့် စီမံခန့်ခွဲမှု ကောင်းမွန်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အလွန်ရှားပါးလှသော ဖြိုခွဲချက်အဖြစ် ဒေသခံ မြန်မာအာဏာပိုင်တို့၏ ကြမ်းတမ်းစွာ ပြုမှု မှုတို့မှ တစ်ပါး အများအားဖြင့် သီပေါမင်းလက်ထက်တော်တွင် မြန်မာအစိုးရသည် ယဉ်ကျေးဖော်ရွေစွာ မဟုတ်သည့်တိုင်အောင် ထောက်ထားစားနာမှုဖြင့် ဆက်ဆံခဲ့သည်ကို ကုမ္ပဏီအာဏာပိုင်တို့အနေဖြင့် ဝန်ခံရပေလိမ့်မည်။

အထက်မြန်မာပြည်နှင့် ကုန်ရောင်းဝယ်ရေးတွင် တစ်ဟုန်ထိုးတိုးတက်လာလိမ့်မည်ဟု ယူဆရန် ခိုင်လုံသောအကြောင်းအချက် မရှိချေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယခင် စနစ်ဟောင်းသည် မည်မျှပင် ရွတ်ယွင်းစေကာမူ တိုင်းသူပြည်သားများ၏ လိုအပ်၊ ပစ္စည်းအင်အားနှင့် ကိုက်ညီလုံလောက်အောင် ကုန်သွယ်မှု တိုးတက်လုပ်ကိုင်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အထက်မြန်မာပြည်နှင့် ကုန်သွယ်ရေးကို မှန်ကန်အောင် ခန့်မှန်းရန်မှာ မလွယ်လှ။ အစိုးရထုတ်ပြန်သော အထက်မြန်မာပြည်နှင့် အောက်မြန်မာပြည်တို့ ကုန်သွယ်မှုရှင်းတမ်း တစ်ခုတည်းကိုသာ အထောက်အထားမှီငြမ်းပြုနိုင်သည်။ အထက်မြန်မာပြည်နှင့် အခြားတိုင်းပြည်တို့၏ ကုန်သွယ်မှုပမာဏကို မှန်းဆရုံသာ မှန်းဆနိုင်သည်။ သို့သော် အလွန်

ကြီးကား မများနိုင်ချေ။ တစ်နှစ်လျှင် ပေါင် ၅ သိန်းခန့်ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။

အောက်မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကုန်သွယ်မှု၏ ၁၈၇၉-၈၀ ခုနှစ်အစီရင်ခံစာအရ ဘုရင်သစ်ဖြစ်သော သီပေါမင်းသည် လက်ဖက်နှင့်ရေနံကိုသာ လက်ဝါးကြီးအုပ်မှု ပြုလုပ်ထားသည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ယင်းနှစ်အတွင်း မန္တလေးတွင်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော အရေးကိစ္စများကြောင့် ထိခိုက်ဖွယ်ရှိသည်ဟု မျှော်လင့်ထားသလောက် ဧရာဝတီမြစ်ကြောင်းနှင့် ကုန်သွယ်မှုကို ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ထိခိုက်မှုမဖြစ်ဟု အစီရင်ခံစာထဲတွင် တာအံ့တဩ ဖော်ပြထားသည်။ ယခင်နှစ်ကထက် သွင်းကုန် ပေါင် ၆၂၀၀၀ သာလျှော့သွားသည်။ ရန်ကုန်တွင် တစ်ကောင်လျှင် ၁၀ ပေါင်မှ ၁၅ ပေါင်သာ ပေးရသော မြင်းများကို တင်သွားမှုပိုလာပြီးလျှင် အမြဲတစေ ကျီးလန်စာစားဖြစ်နေလျက်ပင် ဧရာဝတီသင်္ဘောခေါက်ရေလည်း တိုးတက်လာခဲ့သည်။ ဤအချက်က နန်းတွင်းရေးပြောင်းလဲရုံပင်မဟုတ်ဘဲ ရှိသော်လည်း မြန်မာပြည်၏ နေ့စဉ်ပြုလုပ်နေထိုင်မှုဘဝကို မဆိုစလောက်သာ ထိခိုက်သည်ဟု ပြလျက်ရှိသည်။

အောက်မြန်မာပြည်မှ ဗြိတိသျှနယ်စောင့်တပ်များအတွက် လိုအပ်သောဂျုံကို ဘုရင်မင်းမြတ်၏ နယ်ပယ်တော်မှရ၍ အထက်သားတို့သည် အောက်မြန်မာပြည်သို့ ကောက်ရိတ်၍ ငွေရှာရန်အတွက် လာနေကြဦးရေအတိုင်းပင် ဧရာဝတီအတိုင်း ဆင်းလာကြသည်။

ဧရာဝတီမြစ်သည် ထိုစဉ်ကလည်းကောင်း၊ နောင်တွင်လည်းကောင်း အဓိက ကုန်သွယ်ရေးလမ်းကြီးဖြစ်သည်။ အကြောင်းမူကား ဤလမ်းတစ်ခုမှတစ်ပါး ကျန်လမ်းဟူသရွေ့မှာ တစ်နှစ်လျှင် ၅ လပိတ်ထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ရနောင်မင်းသား ကျဆုံးသွားသဖြင့် ရနောင်မင်းသားထံ ကြီးအများအပြား ရရန်ရှိသော ဗြိဂ္ဂင်ကုန်သည်များ အကြီးအကျယ် ဆုံးရှုံးသွားသောအချိန်တွင် နယ်ခြားဒေသ၏ တစ်ဖက်တွင် အလွန် နှလုံးတုန်ဖွယ်ကောင်းသော ကြောက်ဖွယ်လိလိ အရေးအခင်းများ ပေါ်ပေါက်လာ

သော်လည်း သွင်းကုန်ထုတ်ကုန်လုပ်ငန်းကြီးတစ် ယုးကို မထိမခိုက်ခဲ့ သည်မှာ မှတ်အားဖွယ်ကောင်းလှသည်။

လူတစ်ဦးက ၄၅ ၄ သိန်းဆုံးသည်။ တစ်နှစ် နှစ်နှစ်အတွင်း ရိုးသားစွာ ရှာဖွေခြင်းဖြင့် မရနိုင်လောက်သော ရေကန်မင်းသား၏ ပစ္စည်း ပစ္စယတို့ကို အစိုးရက သိမ်းဆည်းပစ်လိုက်ရာ ကြွေးရှင်တို့အတွက် အကျ မကျန်တော့ချေ။

ရေကန်မင်းသား မကွယ်လွန်မီက ကွမ်းသီး၊ နိုင်ငံခြားမှ သွင်း သော ပိုးထည်နှင့် ဆေးပေါ့လိပ်တို့ကို အခွန်တော်ပေါင် ၁၂၀၀၀ ဆောင် ၍ ရေကန်မင်းသားသည် လက်ဝါးကြီးအုပ် ရောင်းဝယ်ခွင့်ရခဲ့သည်။

သို့သော် ဤလက်ဝါးကြီးအုပ်လုပ်ငန်းကို ဖျက်သိမ်းပြီးဖြစ် သည်။ တို့နောက် ၄၅ လိုနေသော သီပေါမင်းသည် အခြား လက်ဝါးကြီး အုပ်လုပ်ငန်း အများအပြားကို ဖွင့်လှစ်ပေးသော်လည်း လောဘိရစ်ပြန်အစိုးရ က အရေးတကြီး တင်းတင်းမာမာ အရေးဆိုကန့်ကွက်မှုကြောင့် ချက် ခြင်းပင် ယင်းလက်ဝါးကြီးအုပ် လုပ်ငန်းများကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရသည်။

ကုန်သွယ်မှု ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးသည် သီပေါမင်းအစိုးရ၏ လက်ဝါးကြီးအုပ်လုပ်ငန်းကြောင့် ဆုတ်ယုတ်သွားရမည်ဟု မပြောနိုင်ချေ။ သီပေါမင်းနန်းမကျမီ ပဝေသနီကပင် အိန္ဒိယအစိုးရ၏ အကြံ ကိုင်မှုကြောင့် လက်ဝါးကြီးအုပ်လုပ်ငန်းများ ပပျောက်သွားပြီဖြစ်ရာ လက် ဝါးကြီးအုပ်လုပ်ငန်း ပယ်ဖျက်လိုက်ခြင်းဖြင့် မြန်မာနှင့်ကုန်သွယ်ရေး အား သစ်တိုးလာလိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်နိုင်ချေ။

အကောက်တော်ဆောင်ရမည်ဖြစ်သော ရန်ကုန်သို့ တင်သွင်း ရမည့် ပစ္စည်းများကို အထက်မြန်မာပြည်သို့ တစ်ဖန် တင်ပို့ရန် ရည်ရွယ် ချက်ဖြင့် ထည့်သွင်းထားသော အိန္ဒိယမြန်မာ ကုန်သွယ်ရေးစာချုပ်ပုံ အချက်တစ်ရပ်သည် ကုန်သွယ်ရေးကို လျော့နည်းထိခိုက်အောင် လုပ် ကျသွားသည်။

အောက်မြန်မာပြည် စားသုံးရန်အတွက်ဖြစ်သော ကုန်ပစ္စည်း ပေါ်တွင် ၅ ရာခိုင်နှုန်း ကောက်သော်လည်း လွတ်လပ်သော အထက်

မြန်မာပြည်သို့ တင်ပို့သောကုန်ပေါ်တွင် ၁ ရာခိုင်နှုန်းသာ ကောက်သည်။

သို့သော် ကုန်ပစ္စည်းရောက်ချိန်တွင် အထက်မြန်မာပြည်သို့ တစ်ဆင့်ရောင်းချရန် ဖြစ်ပါသည်ဆိုသော ဝန်ခံချက်ပြုပြီးလျှင် အောက် မြန်မာပြည်၌ ကုန်ပစ္စည်းများကို မဖွင့်ရဟု စည်းကမ်းသတ်မှတ်ချက်ဖြင့် သာ ၄ ရာနှုန်းကို ခွင့်ပြုလေသည်။ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်း အများအပြား ကို လုပ်ကိုင်နေသော မြန်မာကုန်သည်ကလေးများက အခြားဈေးကွက်သို့ ပို့ရမည့် ကုန်ပစ္စည်းအပေါ်တွင် ကျသင့်သလောက်ကို ကြိုတင်၍ မပေး နိုင်သောကိစ္စ ပေါ်လာမည်။

ထို့ကြောင့် ခေါင်းရွက်ဗျက်ထိုးသည်ကလေးများက မံယုတ်ပြိုင် နိုင်သော ဓနရှင်လှနည်းစုကလေးတို့၏ လက်တွင်းသို့ အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းကို ဝကွက်အပ်လိုက်ရသည်။ ၅ ရာနှုန်းပေးဆောင်ပြီး ကုန်သည် ကလေးများက သူတို့ကုန်ပစ္စည်း လက်ကျန်ကို တင်ရမည်ဆိုပါက ဓနရှင် ကြီးတို့၏ ၁ ရာနှုန်းသာဆောင်ထားသော ကုန်ပစ္စည်းကြောင့် သူတို့ ကုန် ဈေးလျော့ရောင်းရတော့မည်ဖြစ်သည်။ ကုန်သည်ကြီးများက ဈေး ကွက်ကို ချုပ်ကိုင်ထားနိုင်လေရာ ဆိုးကျိုးသာ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်လေသည်။

အထက်မြန်မာပြည်မှ လက်ဝါးကြီးအုပ် ကုန်သည်များသည် သူတို့ ဩဇာရှိသလောက် အသုံးပြုကာ အန္တရာယ်မပေးခဲ့ချေ။ အထက် မြန်မာပြည်အတွင်း ရောင်းဝယ်သည့်ကုန်များသည် သူတို့နှင့် မသက်ဆိုင် ချေ။ နိုင်ငံပြင်ပသို့ တင်ပို့မည့်ကုန်သာလျှင် သူတို့ လက်ဝါးကြီးအုပ်ခွင့်ရှိ သည်။ လက်ဝါးကြီးအုပ် လုပ်ငန်းတွင် အကျိုးဝင်သော ကုန်ပစ္စည်းမှန် သမျှသည် လက်ဝါးကြီးအုပ် ကုန်သည်များလက်မှတ်တစ်ဆင့်ဖြစ်စေ၊ သွယ် ပိုက်၍ဖြစ်စေ၊ ဖြတ်သန်းပြီးမှ နယ်စပ်ကို ဖြတ်ကျော်ရသည်။

လန်ခဲသော နှစ်အနည်းငယ်အတွင်းက မိုးခေါင်ရှေ့က ဖြစ်ခဲ့ သောကြောင့် ကောက်ပဲသီးနှံ တစ်ချို့တစ်ဝက် ပျက်စီးခဲ့ရာ ပြည်သူတို့၏ ဝယ်အားလျော့သွားသည်။ မိုးကလည်း တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် ခေါင်လာ တော့မည် နိမိတ်တော် အသေအချာပြနေပြီးလျှင် ကျွန်းသစ်အရောင်းအဝယ် ကောင်းခဲ့သဖြင့် သစ်တောပြုန်းတီးသွားခြင်းသည် မိုးခေါင်မှု၏ အဓိက

အကြောင်းဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်သည်။ ဗြိတိသျှပိုင်နက်အတွင်းဖြစ်သော ပြည်မှစ၍ တဖြည်းဖြည်းမြင့်တက်လာသည်မှာ ဗန်းမော်တစ်ဖက်ရှိ တောင် များအထိပင် ဖြစ်သည်။

လောဒ်ဒါလဟိုဇီ သတ်မှတ်ခဲ့သော နယ်ခြားဒေသမှနေ၍ အ ထက်မြန်မာပြည်သည် မြောက်ဘက်အဆုံးအထိ မိုင်ပေါင်း ၅၄၀သာရှိ သည်။ အနံမှာ မိုင် ၄၂၀ ရှိ၍ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း ၂ သိန်း လျော့လျော့ရှိ သည်။ အခုအချိန်အထိ ဗြိတိသျှ မြန်မာပြည်၏ နယ်ပယ်မှ စတုန်းရန်းမိုင် ၈၈၅၀၀ ရှိသည်။ အောက်မြန်မာပြည်သည် မိုးလုံလောက်ရုံမက ပိုလျှံ သည်။ အထက်မြန်မာပြည်တွင် မိုးအလွန်နည်း၍ မိုးရွာခြင်းနှင့် မိုးခေါင်ခြင်း တို့မှာ အလွန်ကြီး မကွာခြားလှပေ။

ကျယ်ဝန်းကြီးမားသော တိုင်းပြည်က ကျဉ်းမြောင်းသေးငယ် သော တိုင်းပြည်နှင့် လယ်ယာပစ္စည်းအတွက် ယှဉ်ပြိုင်ရန်မှာ မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ မဖြစ်နိုင်ချေ။ မိုးအနည်းအများ ပြဿနာအပြင် အထက် မြန်မာ ပြည်သည် ကုန်ပစ္စည်းတင်ပို့ ရောင်းချနိုင်သော တိုင်းပြည်ကြီးအဖြစ် ရောက်ရန် မျှော်လင့်ချက်ကို တိုင်းပြည်၏ အထွေထွေသွင်ပြင် လက္ခဏာ များက တားလျက်ရှိသည်။ လောလောဆယ်တွင် ခပ်ကျဲကျဲသာရှိသော လူဦးရေအတွက်ကိုပင် အစားအစာ လုံလောက်အောင် ထုတ်နိုင်ဟန် မပေါ်ချေ။ လွန်ခဲ့သောနှစ်များမှစ၍ အောက်မြန်မာပြည်မှ ဆန်စပါးကို အဝယ်လိုက်သထက် လိုက်လာပြီးလျှင် ပြီးခဲ့သောနှစ်ကဆိုလျှင် အထက် သားများစားရန်အတွက် ဆန် ပေါင် ၆ သိန်းဖိုးကို တင်ပို့ခဲ့သည်။

အချို့ မြေပြန့်ဒေသတွင် ဂျုံစိုက်ပျိုးသည်။ အကယ်၍ အလုပ် သမားရှားပါးမှု၊ လုပ်ခကြီးမြင့်မှုသာ မရှိပါက တင်ပို့ရောင်းချနိုင်အောင်ပင် ဂျုံထွက်ကောင်းလာမည်ဖြစ်သည်။

သို့သော် ကုလားကူလီများနှင့် အထက်မြန်မာပြည်မှ ကူလီများ လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသော အောက်မြန်မာပြည်၌ပင် ကူလီတွေက တစ်နေ့ တစ်ကျပ်ပေးရန် တောင်းနေပြီးလျှင် ကောက်ရိတ်ရန်အတွက်ဆိုလျှင် ပို၍ တောင်းနေကြသည်။ ထို့ပြင် ရန်ကုန်၌ဆိုလျှင် သင်္ဘောကုန်တင်ရန်

ပေးရသော ကူလီခမှာလည်း အဆန်းမဟုတ်တော့ချေ။

အထက်မြန်မာပြည်သို့သွားပြီး လယ်ယာလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ရန် အတွက် ကုလားကိုဖြစ်စေ၊ အောက်သားများကိုဖြစ်စေ ငွေဖြင့်ဆွဲဆောင် ရန်မှာ ခဲယဉ်းလှသည်။

မျက်နှာဖြူပိုင် မြေပေါ်တွင်လုပ်ကိုင်ရန် မြန်မာ လယ်သမားများ က ငြင်းကြသည်။ သူတို့က သူတို့ပိုင်ခွားနှင့် မျိုးစေ့စိုက်ထုတ်ပြီး ထွက် သော အသီးအနှံကို မြေပိုင်ရှင်နှင့် ခွဲဝေယူသော မြန်မာထုံးစံအတိုင်းမှ လုပ်မည်ဟု တင်းခံနေကြသည်။

ဤသို့ ဖက်စပ်လုပ်ကိုင်ပုံကို မျက်နှာဖြူများက မနှစ်သက်ကြ ရာ စိုက်ပျိုးရေးကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် စတင်လုပ်ကိုင်တော့မည်ဆိုလျှင် အိန္ဒိယပြည်မှ ကုလားတွေကို သွင်းရမည်ဖြစ်သည်။

ဗန်းမော်နှင့် တရုတ်ပြည်အနောက်တောင်ပိုင်း ဒေသတွင် ဆူပူ လှုပ်ရှားနေသဖြင့် အထက်မြန်မာပြည်မှ ရန်ကုန်သို့ ဝါဂွမ်းများ ၁၅၀၀၀ ဟန္တိတ် တင်ပို့နေရာမှ ၉၈၀၀၀ ဟန္တိတ် တင်ပို့ရသည်အထိ တိုးတက်တင် ပို့လာသည်ဟု နယ်ခြားဒေသ ကုန်သွယ်မှုနှင့် ပတ်သက်သော အဖိုးတန် လှသည့် အစီရင်ခံစာတွင် မစ္စတာအိုကွန်နာက ထုတ်ဖော်ထားသည်။

ထိုအရပ်ဒေသတွင် နေထိုင်ကြသော လူရိုင်းများသည် လူသတ် ခြင်း၊ လူယက်တိုက်ခိုက်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်လျက်ရှိသည်ဟု သူက ဆို သည်။ ၎င်း လူရိုင်းများက တရုတ်ပြည်သို့ သွားရာလမ်းကို အန္တရာယ် ပေးနေရာ တရုတ်ပြည်သို့ အထက်မြန်မာပြည်မှ တင်ပို့နေကျဖြစ်သော ဝါဂွမ်းများတင်ပို့ရေးမှာ ရပ်ဆိုင်းသွားလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဝါဂွမ်းများကို သင်္ဘောဖြင့် တရုတ်ပြည်သို့ ရေ လက်ကြားမှနေ၍ ပို့ရန်အတွက် ရန်ကုန်သို့ ဧရာဝတီမြစ်အတိုင်း တင်ပို့ရ သည်။ တရုတ်မြန်မာနယ်စပ်တွင် မငြိမ်သက်မှုကြောင့် အခက်အခဲများ ယခုအချိန်အထိ ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိရာ ထိုထွက်ပေါက်မှ ကုန်ပစ္စည်းများကို မတင်ပို့နိုင်တော့ချေ။

အခန်း (၂၀)

ကျွန်ပြုရေးနှင့် နိုင်ငံရေးအမြင်

သိမ်းပိုက်ကျွန်ပြုရေးပြဿနာ၏ နိုင်ငံရေးအချက်အလက်တွေကို ဘဏ္ဍာရေးကိစ္စသာဖြစ်သည်ဟု အကျဉ်းရုံးဖော်ပြ၍ မဖြစ်နိုင်ချေ။ မျက်နှာဖြူနှင့် ကုလားအများစုသည် ကျွန်ပြုသိမ်းယူခြင်းကိုသာ ရှင်းရှင်းပြတ်ပြတ် လိုလားပြီးလျှင် မြန်မာတို့၏ စိတ်ရင်း၌လည်း သိမ်းယူခြင်းကိုသာ ဆန္ဒရှိကြသည်ဟု သူတို့က ထင်မြင်နေကြောင်းကိုလည်း ကျွန်တော်ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

ယင်းပြဿနာကို အရေးတယူ ဂရုထားခဲ့သော အာဏာပိုင်မြောက်များစွာတို့က ဤထင်မြင်ချက်ကို မှောက်မှားသော ထင်မြင်ချက်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။

မြန်မာတို့သည် နောင်အခါတွင် လွှမ်းမိုးအုပ်စိုးလာမည့် ဗြိတိသျှတို့၏ အာဏာစက်ကို ကံစိပ်ဖန်လာသည့်အတိုင်းဟု သဘောပိုက်ထားကြသော်လည်း သူတို့၏မင်းဆက်ကို ကြည်ညိုရှိသော အစွဲအလမ်းဟောင်းရှိသည်ဟု မျှော်လင့်ရသည့်အတိုင်းပင် ဘုရင်တစ်ပါးရှိနေရန်ကို ကား အာသိသ ရှိနေကြသည်။

ခေတ်အခါ၏ နိုင်ငံရေး၊ စစ်ရေး အခြေအနေအရ မကြာမီက အရေး၊ လက်ရှိအရေးနှင့် အနာဂတ်အရေးတို့နှင့်ပတ်သက်သော ယေဘုယျ ထင်မြင်ချက်များကို ကိုယ်စားပြုနိုင်သည်ဟု ယူဆနိုင်သူ မြန်မာတို့နှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး အကျွမ်းတဝင် စကားပြောရန် မလွယ်သေးပေ။

သို့သော် ကျွန်တော်သည် အာဏာပိုင်တစ်ဦးမဟုတ်မှန်းနှင့် အန္တရာယ်ပေးမည် မဟုတ်မှန်းသိပြီးလျှင် ပြောင်ပြောင်ပြော၍ ဉာဏ်ပညာထက်သည် မြန်မာတို့နှင့် ကျွန်တော် ဆုံဆည်းခွင့်ရသည်။ ဤသို့သော စိတ်ဝင်စားဖွယ် သတင်းများကို စဉ်းစားသောအခါ ကာနယ်စလေးဒင်နှင့် အခြားပုဂ္ဂိုလ်များက ကျေးဇူးပြုခဲ့ကြပါသည်။

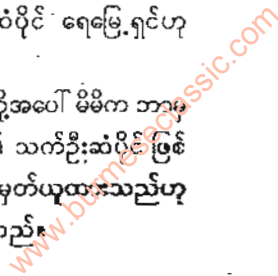
ကျွန်တော်သည် ကြိုတင်ထင်မြင်ယူဆချက် ဓာတ်ခံ တစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ မြန်မာပြည်သို့လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်ကြားသရွေ့ မြင်သရွေ့ကို ဘက်လိုက်မှု အာဇာတမဖက်ဘဲ မှတ်သားနာယူရန် အရည်အချင်း အပြည့်အဝရှိသူ ဖြစ်စေရာရှိပါသည်။

ထင်မြင်ချက်ပေါင်းစုံကို ထိုင်ရာမထ ဂရုတစိုက် နားစွင့်မှတ်သားသည့်နည်းတူ ဤစာအုပ်ကို ရေးသားရာတွင်လည်း ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျကျ ရေးသားရန် အားထုတ်ပါသည်။

မြန်မာလူမျိုးတို့က မြန်မာပြည်ကို ဗြိတိသျှ အိန္ဒိယပြည်တွင်းသို့ သိမ်းသွင်း၍ အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ မင်းဆက်သစ်မှာ သူတို့ကို ကယ်ရန် တောင်းဆိုကြသည်ဟု ပြင်သစ်ကိုးကွယ်ကြပြီး ဒေါက်တာ ကော်စွန်က အားရပါးရ မာန်ပါပါ အမိန့်ရှိသည်ကို မန္တလေး၌ ကျွန်တော် ကြားနာခွင့်ရခဲ့သည်။

မြန်မာတို့သည် မင်းအဆက်ဆက်က ကျင့်သုံးလာခဲ့သော ကျွန်သပေါက်စနစ်ကို အလွန် အော့နာလုံးနာလျက် ရှိကြသည်။ မင်းအဆက်ဆက်သည် သူတို့ကိုယ်သူတို့ တိုင်းပြည်၏ ဝန်ထမ်း၊ တိုင်းပြည်၏ အကြီးဆုံးတရားသူကြီးဟု သဘောမထားဘဲ သက်ဦးဆံပိုင် ရေမြေရှင်ဟု သဘောပိုက်ထားကြသည်။

မိမိ၏လက်အောက်ခံ တိုင်းသူပြည်သားတို့အပေါ် မိမိက ဘာမှဆောင်ရွက်ပေးရန် တာဝန်မရှိ။ ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ သက်ဦးဆံပိုင် ဖြစ်သည်ဟု ဘုရင်မင်းမြတ်များက မိုးမမြင်လေမမြင် မှတ်ယူထားသည်ဟု ကိုးကွယ်ကြီးက အတိအလင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားသည်။

ဤအရာအားလုံးနှင့် ထိုမှထွက်ပေါ်လာသော ဖိနှိပ်ညှင်းပမ်းမှု အသက်စည်းစိမ် မတည်မြဲမှုနှင့် ကြပ်တည်းဆင်းရဲမှုများကို ပြည်သူတွေ က ငြီးစော်နံ့ စိတ်ကုန်ခမ်းနေကြပြီဟု ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ဆိုသည်။ ပြည်သူ တွေ ဗြိတိသျှမြန်မာပြည်ရှိ ကိုယ့်မြန်မာချင်းတို့ ကောင်းစားနေသည်စုံ မြင်၍လည်းကောင်း၊ အစိုးရလက်အောက်ခံပင်-နေလိုကြသည်။

သင်တို့လက်ဝယ် ယခုရောက်နေသော တိုင်းပြည်ကို သင်တို့ထံ သိမ်းပိုက်ရန် လိပ်ပြာမလုံဘူးဆိုလျှင် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့လာ၍ သီပေါမင်းကို နန်းချလိုက်ရသေးသနည်းဟု ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ဆိုသည်။

အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ အနွယ်တော်ဝင် မင်းသားတစ်ပါး-ပါးကို အစောင့်အရှောက်ခံ မင်းသားအဖြစ် ရွေးချယ်ရမည်ဟု ဒေါက်တာ ကော်ဒွန်က ဆိုသည်။ အလောင်းမင်းတရားကြီး အနွယ်တော်များသည် ကုစား၍မရအောင် နိုင်လိုမင်းထက်ပြုမှုများ ကပ်ငြိနေကြသည်။ အလောင်း မင်းတရား မင်းဆက်မှန်သမျှတွင် အလားတူ နိုင်လိုမင်းထက်ပြုမှု၊ မင်း ကျင့်တရားချွတ်ယွင်းမှုနှင့် ညံ့ဖျင်းမှုများ မလွဲမသွေ ပါလာဦးမည်ဖြစ်သည် ဟု ဂိုဏ်းချုပ်က ယုံကြည်သည်။

သီပေါမင်းသည်လည်း သည်ပုတ်ထဲက သည်ပင်ဖြစ်သည်။ ဤ စနစ်ကြီးတစ်ခုလုံးကို ဖယ်ရှားမပစ်ပါဘဲ ဤလူတစ်ယောက်ကိုသာ ဖယ် ရှားရေးအတွက် မြန်မာတစ်ပြည်လုံး ဇောက်ထိုးမိုးမျှော်ဖြစ်အောင် ကျွန်တော်တို့ လုပ်ခဲ့သည်မှာ ဘာများ အသုံးကျပါသေးသနည်း။

ကျွန်တော်တို့သည် ၃ နှစ်အတွင်း ဤသို့ တစ်ချိန်ပြန်ပြီး လုပ်ရ ဦးမည်ဟု သူက သေချာပေါက်တွက်ထားသည်။ ဤအချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သီပေါမင်းအား ယခုအကြိမ် နန်းချရာတွင် လွယ်ကူမှုကြောင့် နောက် တစ်ကြိမ် နန်းချရန်လိုလာသောအခါ တပ်ကြပ်၏အစောင့်တပ်ပင် စောင့် ကြပ်ရန်မလိုတော့ကြောင်း ဖော်ပြရန် ထင်ရှားလှသည်ဟု ထင်သည်။ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ဘာမှ စိုးရိမ်ပူပန်စရာမလိုတော့ချေ။ သိမ်းပိုက် ပါက အကျိုးဖြစ်မဖြစ် ပြဿနာကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက အကျိုးရှိမည် မုချဟု အပိုင်မလောက်ပြောသည်။

အထက်မြန်မာပြည်၏ သယံဇာတပစ္စည်းများသည် အစိုးရ ကောင်းလက်ထက်တွင် ဖွံ့ဖြိုးလာရပေမည်။ သိမ်းပိုက်ရေးကို ထက်သန် လှသော သူ၏အမြင်ကို လူတွေက သိအောင်လုပ်ပေးရန် ကျွန်တော်အား တောင်းဆိုသည်။ ကျွန်တော်က ပြုလုပ်ပေးပါမည်ဟု ကတိခံခဲ့ပြီးလျှင် ကတိအတိုင်းလည်း ဖြည့်စွမ်းခဲ့သည်။

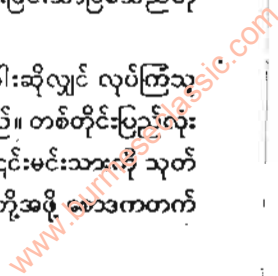
သီပေါမင်း အာဏာရရေးအား အမည်းကွက် ထင်စေခဲ့သော လူသတ်ပွဲအပေါ် မြန်မာတို့အမြင်ကို သိရအောင် ကျွန်တော် ကြိုးစား သည်။ အသတ်ခံသွားရသော သူများ၏ မိတ်ဆွေသူဂိုဏ်းများက ကင်းဝန် မင်းကြီးကိုလည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် တိုင်တားမင်းကြီးကိုလည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ဆင်ဖြူရှင်မကိုလည်းကောင်း ဤရာဇဝတ်မှုကို ကျူးလွန်သည် ဟု အပြစ်တင်၍ ဘုရင်ကို အလိုတူအလိုပါဟု အပြစ်တင်ကြသည်။

သို့သော် ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းသည် အစိုးရတည်မြဲရေးနှင့် ရွှေ နန်းဆက် အစဉ်အလာအတိုင်း ဖြစ်သောကြောင့်လုပ်သည်ဟု လူအများစု က ထင်မြင်ကြသည်။

မြန်မာတစ်ယောက်က "ပြည်တွင်းစစ်မဖြစ်အောင်လို့ ဘုရင်က လူအနည်းအကျဉ်းသတ်တာကို အင်္ဂလိပ်တွေက ဘာများ ဒီလောက်ပြော နေရတာလဲ၊ ဟော... အခု သူတို့ကိုယ်တိုင်ကျတော့ကော ဘုရင်ကို ဖြုတ်ပြီးတော့ ဒီလိုလုပ်တာဟာ တရားတယ်လို့လည်း ပြောကြသေး တယ်"ဟု ပြောသည်။

လူသတ်ပွဲကြီး လုပ်ခဲ့ခြင်းသည် အိန္ဒိယပြည်၌ လူတွေ၏စိတ် ကို ထိခိုက်သကဲ့သို့ မြန်မာပြည်တွင် ထိခိုက်ခြင်းမဖြစ်၊ ထုံးတမ်းစဉ်လာ အတိုင်း မဖြစ်တန်သည်ကို မဖြစ်အောင် ဟန့်တားခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု သဘောထားသည်။

မကွပ်မျက်ရသေးသော မင်းသားတစ်ပါးဆိုလျှင် လုပ်ကြံသူ သို့မဟုတ် သူပုန်သာဖြစ်ရမည်ဟု မှတ်ယူကြသည်။ တစ်တိုင်းပြည်လုံး တွင် သူပုန်ကန်မှုများကို ကာကွယ်ရန်အတွက် ၎င်းမင်းသားကို သုတ် သင်ရသည်မှာ သာမန် အသိဉာဏ်ရှိသော မြန်မာတို့အဖို့ ဘေးဒဏ်တက်

ရန်မလိုသော ကိစ္စဖြစ်သည်။ လယ်ပြင်မှာ ဆင်သွားသလို ထင်ရှားလှ သောကိစ္စပင် တစ်ခု။

တိုင်းသူပြည်သားများက သိပေါမင်းသည် အမှန်ပင် သတ္တိ လည်းမရှိ၊ ပျော့လည်းပျော့ညံ့သူဖြစ်ရာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော မင်း ဆိုခင်းသည်ဟု မယူဆကြချေ။ သိပေါမင်းကို ဖိနှိပ်ညှဉ်းဆဲသူဟုလည်း မမြင်ကြချေ။ လူတွေအပြုလိုက်သတ်ခြင်းသည် သာမန်လူတွေကို မည်သို့ မှ မထိခိုက်သော မဟာဗွယ်တို့၏ နန်းတွင်းရေးကိစ္စသာ ဖြစ်သည်။ ပါတော် မမုမိ သူပုန်တစ်ထောင်ခန့်ကို ထောင်တွင်းအကျဉ်းချသည်။

၎င်းအကျဉ်းသားများကို ကွပ်မျက်ခြင်း၊ ညှဉ်းပမ်းခြင်းမပြုဘဲ နဖူးမှာ စာထိုး၍ နောက်တစ်ကြိမ် အဖမ်းခံရလျှင် အသေပဲဟု မှာထား၍ ပြန်လွှတ်လိုက်သည်။

ကျွန်တော်တို့၏ စစ်အုပ်ချုပ်ရေးအောက်၌ပင် ဤနည်းအတိုင်း များစွာသော အမှုများတွင် အသုံးပြုခဲ့သည်ဟု ကျွန်တော်ကြားရသည်။ ပါတော်မူဘုရင်ကြီးသည် တိုင်းသူပြည်သားများထံမှ ငွေတော်ကို သူ အရင် အုပ်စိုးသွားသော ဘိုးတော်၊ ဘေးတော်တို့လောက် မသုံးခဲ့ရချေ။

တစ်နည်းအားဖြင့်ပြောရလျှင် နယ်စားမြို့စားတို့က ခါတိုင်း ထက်ပို၍ ဖြတ်စားထားခြင်းကို သိပေါမင်းက ခံလိုက်ရခြင်းဖြစ်လေသည်။ သိပေါမင်း၏ အုပ်ချုပ်ရေးကို ရှိုးကျူးရန် ယုတ်စွအဆုံး အကွက်တစ် ကွက်တော့ရှိသည်။

နတ်ပြည်စံ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည် အင်္ဂလိပ် ဓမ္မပရိသတ် အတွက် သစ်သားဖြင့် ဆောက်ထားသော်လည်း ခိုင်ခန့်၍ အဖိုးတန်သော ကြီးမားလှသည့် ဘုရားရှိခိုးကျောင်း သပ်သပ်ရပ်ရပ် လှနေအိမ်နှင့်တကွ စာသင်ကျောင်းပါတွဲ၍ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

နိုင်ငံရေးကိုယ်စားလှယ်တော်ကို ရုတ်သိမ်းလိုက်သောအခါတွင် ထိုစဉ်က သင်းအုပ်ဆရာဖြစ်သော မစ္စတာကိုးလ်ဘက်မှာလည်း ထွက်သွားရလေသည်။ သူသည် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းနှင့် အဆောက်အဦး များကိုကြည့်ကာ နောက်တစ်ဖန် ပြန်တွေ့မြင်ရမှ မြင်ရပါတော့မလားဟု

အောင့်မေ့လျက် ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။

မန္တလေးကို သိမ်းပိုက်ပြီးသောအခါ ရန်ကုန်မှ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက အခြေအနေကိုကြည့်ရန် မစ္စတာကိုးလ်ဘက်ကို စေလွှတ်လိုက်သည်။ အလွယ်တကူ မယူသွားနိုင်သော ခုန်များက မရှိတော့ပြီဖြစ်၍ ဟောင်း လောင်းဖြစ်နေလေပြီ။

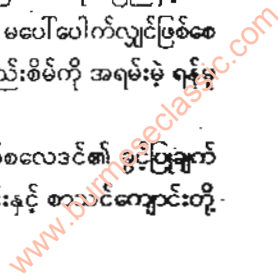
သို့သော် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကား မထိမခိုက် လက်ရာမပျက် သေးဘဲ ပကတိအတိုင်း တည်ရှိသေးသည်။ ပစ်ခတ်ခဲ့ရသော ၇ နှစ် အတွင်း၌ မလေးမခန့် မလုပ်ခဲ့ကြ။ ပြတင်းပေါက်မှန်ရောင်စုံပြား တစ်ချို့ မရှိတော့။

အချို့မှာလည်း အနီးအနားက သစ်ကိုင်းနှင့်ရိုက်မိ၍ ကွဲသွား ဟန်တူသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်သော ဧကရီဘုရင်မကြီးက လှူဒါန်းခဲ့ သော ရေဖျန်းခံအင်တုံမှာ အုတ်တိုင်ထောက် ၄-၅ ချောင်းပေါ်တွင် တင် ထားရာ အလွန်လက်သရမ်းစရာကောင်းသော်လည်း မထိမခိုက် မပျက်စီး ဘဲရှိသည်။

ယဉ်ကျေး၍ ခရစ်ယာန်တို့ဌာနီ လန်ဒန်ရွှေပြည်၌ပင် ဘုရားရှိခိုး ကျောင်းကို ၇ နှစ်ကြာ ပစ်ထားပြီးနောက်မှ ဘုရားဝတ်ပြုရန် အသင့် မတွေ့နိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် အချို့နေရာများတွင် ထူးခြား ဆန်းပြားသောသူ များ ဖြစ်သော်လည်း စောင့်စည်းချုပ်တီးနိုင်သူ သာမန်အားဖြင့် ပေါင်း သင်းဆက်ဆံရာတွင် နူးညံ့သိမ်မွေ့၍ ရက်ရောတတ်သူ မြန်မာတို့အား တရားသဖြင့် ပြောဆိုကြပါစို့။

ခေတ်ပျက်နေသောအချိန် မဟုတ်လျှင်ဖြစ်စေ၊ တိုင်းပြည်နှင့် မိမိ တို့အတွက် သူပုန်မထလျှင် မဖြစ်သောကြောင်း မပေါ်ပေါက်လျှင်ဖြစ်စေ မြန်မာတို့သည် သူတစ်ပါး၏ အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ်ကို အရမ်းမဲ့ ရန်ခွဲ တတ်သူများ မဟုတ်ချေ။

မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးနှင့် ကာနယ်စလေဒင်၏ ခွင့်ပြုချက် အရ မစ္စတာကိုးလ်ဘက်သည် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းနှင့် စာသင်ကျောင်းတို့ ကို တာဝန်ယူရသည်။

ဤအချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော တိစ္ဆာ
တစ်ရပ်မှာ အင်္ဂလိပ်ဖြစ်သည်။ ဂျာမန်နှင့် အီတလီဘာသာတို့ကို သင်ကြား
ပေးမည့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းတစ်ကျောင်း မန္တလေးတွင် တည်ထောင်ရန်
သီပေါမင်း အကြံတော်ပေါ်ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

စွန့်ပစ်ထားသော ဘုရားရှိခိုးကျောင်းနှင့် ပူးတွဲလျက်ရှိသော
စာသင်ကျောင်းကို အမေတောတက္ကသိုလ်အဖြစ် ဖွင့်ရန် စိတ်ကူးပြီးလျှင်
ဒေါက်တာဘော်ဒွန်အား စီမံကြည့်ကြပုံ သင်ကြားစေရန် မိန့်တော်မူသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက လက်ခံရန် သဘောတူပြီးလျှင် ဘုရင်မင်းမြတ်
ထံ ကြိမ်ဖန်များစွာ အခစားဝင်သည်။ ထိုစဉ်က ဘုရင်မင်းမြတ်သည်
ဤကိစ္စတွင် အလွန်စိတ်ဝင်စားနေလေရာ လိုအပ်သောငွေတော်ကို ထုတ်
ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားသည်။

သို့သော် ငွေတော်ထုတ်ပေးရန် တောင်းခံသောအခါ တစ်လ
လျှင် ငွေတစ်ရာသာ ထောက်ပံ့မည်ဟု မမျှော်လင့်သောအဖြေကို ပေးတော်
မူလိုက်သည်။ ထိုအခါ ဒေါက်တာဘော်ဒွန်က “ဤမျှ မဖြစ်စေလော့
ထောက်ပံ့ငွေကိုမယူဘဲ ကျောင်းသားတွေသာလာပါစေ၊ ဘာ အဖိုးအခစု
မရဘဲနှင့် ကျွန်ုပ်သင်ပြပါမယ်၊ ဒါပေမဲ့ တစ်လ ငွေတစ်ရာတော့ မလိုချင်
ပါ” ဟု လျှောက်ထားသည်။

သူ၏ မဟာစီမံကိန်းကြီးကို သီပေါမင်းကပင် ပျက်သုန်းသွား
စေသည်။ သီပေါမင်းသည် သားစဉ်မြေးဆက် အခွန်တည်မည်ဖြစ်သော
မန္တလေးတက္ကသိုလ်ကျောင်းတော်ကြီး ဒါယိကာဟူသော ဘွဲ့နာမည်တော်
ကို မခံယူနိုင်တော့ပြီတကား။

ပါတော်ပူဘုရင်ကြီး၏ မိုက်မဲသော ဝါဒလမ်းစဉ်ကြောင့်
နိုင်ငံခြားပယောဂ တကယ်တမ်း ဝင်ရောက်ခြိမ်းချောက်လာမူသည် မြန်မာ
မင်းဆက် အမြန်ပျက်သုဉ်းခြင်း၏ တကယ့်အကြောင်းရင်း ဖြစ်ပေသည်။

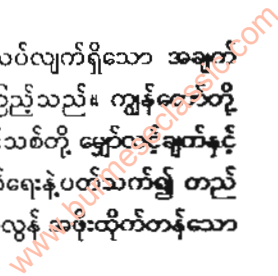
သီပေါမင်းက မြန်မာပြည်အား မြူးထဲမိအောင် တွန်းထည့်နေ
ခြင်းကို ဇာတ်သိမ်းပစ်ရန် လိုအပ်သည်ဟု အောက်မြန်မာပြည်နှင့် အိန္ဒိယ
ပြည်တွင် အားလုံးက ယုံကြည်ကြသည်။ သီပေါမင်းအား နန်းချပြီး

အထက်မြန်မာပြည်အား လက်နက်နိုင်ငံတော်အတွင်းသို့ သွတ်သွင်းရခြင်း
၏ ရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်သော အလွန် အရေးပါသော ပြဿနာပေါ်ပေါက်
လာပုံကို လွန်ခဲ့သော ဒီဇင်ဘာလ ၆ ရက်နေ့တွင် လုပ်ကနောင်းမြို့၌ ဘုရင်
ခံချုပ်က ဤသို့ ထုတ်ဖော်ပြောခဲ့သည်။

“အထက်မြန်မာပြည်မှာ ပြုလုပ်ရမယ့် အစီအစဉ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး
တော့ အခုအခါမှာ ဂရုတစိုက် ချိန်ဆစဉ်းစားလျက်ရှိပါတယ်။ အရေး
အကြီးဆုံးဖြစ်တဲ့ ပြဿနာရဲ့ အခြေခံအချက်အလက် အမျိုးမျိုးကို အကုန်
အစင် စစ်ဆေးသုံးသပ်ပြီးနောက် အောက်မြန်မာပြည်နဲ့ အိန္ဒိယအရှေ့ပိုင်း
နယ်ခြားဒေသ လုံခြုံမှုကို ထိန်းသိမ်းဖို့အတွက် ဧကဝတီဖြစ်ရမ်း အထက်
ပိုင်းတစ်လျှောက်လုံးတွင် ကျွန်တော်တို့၏ နိုင်ငံရေးဩဇာ အာဏာစက်
ဖြန့်ကျက်ထားဖို့အတွက် မြန်မာပြည် ၂ ပိုင်းစလုံးကို ပူးပေါင်းပြီး ဗြိတိသျှ
အုပ်ချုပ်မှုအောက်မှာပဲ ထားရမလား။ ဒါမှမဟုတ် စဉ်းကမ်းချက် တစ်စုံ
တစ်ရာထားပြီးတော့ အထက်မြန်မာပြည်ကို အုပ်ချုပ်ရေးအသစ်နဲ့ အုပ်
ချုပ်မရလားဆိုတာဟာ အလွန် ကြီးလေးနက်တဲ့ ပြဿနာဖြစ်ပါတယ်။
ဒီပြဿနာကို ဖုတ်ပူဖိုးတိုက် လုပ်လို့လည်းမဖြစ်ဘူး။ အိန္ဒိယရဲ့ အကျိုး၊
မြန်မာ ပြည်သူပြည်သားတွေရဲ့ ကောင်းစားကြီးပွားရေးနဲ့ လက်နက် နိုင်ငံ
ကြီးတစ်ခုလုံး လိုအပ်ချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီရဲ့လားဆိုတာ ကျကျနန မစစ်
ဆေးမသုံးသပ်ဘဲနဲ့ လုပ်လို့ မဖြစ်သေးဘူး။”

အိန္ဒိယပြည်ရဲ့ အကျိုး၊ မြန်မာပြည်သူပြည်သားတွေ ကိုယ်တိုင်
ကောင်းစား ကြီးပွားရေးနှင့် လက်နက်နိုင်ငံတော်ကြီး တစ်ခုလုံးရဲ့ လိုအပ်
ချက်ဆိုသော အချက်ကြီး ၃ ရပ်ကို ကောက်ချက်ချက်နိဂုံးမချမီ လေ့လာထား
ရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် သုံးသပ်လျက်ရှိသော အချက်
အလက်တို့ကို အလေးအနက် စိစစ်ချိန်ဆကြည့်သည်။ ကျွန်တော်တို့
မကြာခင်က လေးကတွင် တွေ့မြင်ခဲ့သော ပြင်သစ်တို့ ဖျော်လင့်ချက်နှင့်
တွက်ကိန်းက အထက်မြန်မာပြည် အနာဂတ်ရေးနဲ့ပတ်သက်၍ တည်
တည်ငြိမ်ငြိမ် နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန် ပြုဖို့အတွက် အလွန် အဖိုးထိုက်တန်သော

အကြောင်းအချက်ကို ညွှန်ပြခဲ့သည်။

လုပ်ကောင်းတွင် ဘုရင်ခံချုပ်က တွေ့ကြုံရမည့် အခက်အခဲကို ပွင့်လင်းစွာ မိန့်ကြားခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ၎င်းအခက်အခဲမှာ ကာယကံမြောက် ပြုလုပ်ရေးကိစ္စထက် ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် အသိဉာဏ်တို့ဖြင့် ပို သက်ဆိုင်သည်။

ဤအခက်အခဲများသည် ကျွန်တော်တို့ ဖြေရှင်းရမည်ဖြစ်သော တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ စရိုက်၊ သူတို့နှင့် တရုတ်ပြည်ကြီး၏ ဆက်သွယ်မှုနှင့် အင်ဒိုချိုင်းနားကျွန်းဆွယ်ကြီးတွင်ရှိသော အခြား ဥရောပအစိုးရများ၏ အနေအထားသည် ယင်းတိုင်းပြည်၏ သဘာဝအခြေအနေတို့မှ ပေါ်ထွက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ ကျွန်တော်တို့ ဆက်ဆံတွေ့ဆုံရတော့မည့် လူတွေမှာ အိန္ဒိယနှင့် ကျွန်တော်တို့ တွေ့ကြုံအကျွမ်းဝင်ပြီးဖြစ်သော သူများနှင့် လူမျိုး အနွယ်ချင်း မတူကြောင်းကို တစ်စုံစီမံ သဘောပေါက်ရန် လိုအပ်ပေသည်။ မြန်မာနှင့် ရှမ်းတို့သည် မူလအားဖြင့် အင်ဒိုချိုင်းနားများ ဖြစ်ကြသည်။

တရုတ်အင်အားစုက တရုတ်မဟုတ်သောအစုကို အမြဲပင် ဖိထုတ်လိုသောသဘော ရှိသည်။ ခေတ်အဆက်ဆက်ကပင် ရှိရင်းစွဲလူတွေကို အနောက်တောင်ဘက်သို့ ရောက်ကုန်အောင် အရှေ့မြောက်ဘက်မှ အမြဲတစေ ဖိစီးခဲ့သည်။ သွေးမနှောဘဲ ကျန်ရှိနေသူများနှင့် တရုတ်သွေးမရောသော လူမျိုးစုများစွာတို့သည် အနောက်တောင်ဘက်သို့ တဖြည်းဖြည်း မောင်းထုတ်ခြင်း ခံရပြီးလျှင် ယခုအခါ တစ်ကွဲတစ်ပြားစီ ဖြစ်သွားပြီး မရေမတွက်နိုင်အောင် အစိတ်စိတ် ဖြစ်သွားသည်ဟု ရှမ်းအကြောင်းရေးထားသော မစ္စတာကိုကြူဟောင်၏ စိတ်ဝင်စားဖွယ် စာအုပ်နိဒါန်းတွင် အမ်ဖာရီးယား ဒီလက်ကူပီရိက ရေးထားသည်။

တရုတ်ပြည်မကြီးတွင် မူလက နေခဲ့သူများ အထင်အရှားရှိခဲ့ပြီးလျှင် သူတို့ကို ယခုအခါ တရုတ်ပြည်ကို အပိုင်စီးထားသူ တရုတ်တို့က ဤအရပ်ဘက်သို့ မောင်းထုတ်လိုက်သည်။ ထို့ပြင် တရုတ်တို့က

မောင်းထုတ်ခံရသူများအား ထပ်ချပ်မကွာ ဖိလိုက်နေကြဆဲပင် ဖြစ်သည်။ လူမျိုးအလိုက် အဖိခံရသော တူရုမာ တရုတ်ပြည် အနောက်ဘက်မှနေ၍ လွတ်လပ်သော မြန်မာပြည်နှင့် ဗြိတိသျှ မြန်မာပြည်ဘက် ဖြစ်သည်။

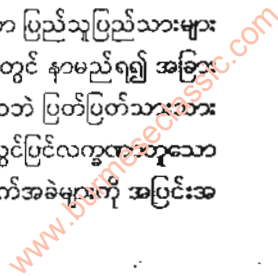
မစ္စတာ ကိုကြူဟောင်က အကျယ်တဝင့် တင်ပြပြီးလျှင် မစ္စတာဟောဟောလက်က အပင်ပမ်းခံ၍ ထောက်ခံထားသော စီမံကိန်းကြီး၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသမှာ ကုန်သွယ်ရေး အကျိုးအတွက် ရှမ်းပြည်မှ ယူနန်သို့ မီးရထားလမ်းဖောက်ရန် ဖြစ်သည်။

ဗြိတိသျှမြန်မာပြည်မှနေ၍ အရှေ့မြောက်တွင် တရုတ်နယ်စပ်၊ အရှေ့ဘက်တွင် ပြင်သစ်နယ်စပ်၊ တုံကင်နယ်အထိ တောင်ဘက်တွင် ကိုချင်ချိုင်းနား၊ ရှမ်း၊ ယိုးဒယားတို့အထိ ကျယ်ဝန်းလှသော တိုင်းပြည်ကြီးတွင် ဗြိတိသျှတို့ကြံစာကို အခိုင်အမာ ဖြန့်ကျက်ရန် ယင်းစီမံကိန်းက ကြံရွယ်ထားသည်။

ဤသို့ မီးရထားဖြင့် ကုန်သွယ်ရေးအတွက် စိတ်ကူးဖြင့်ပြုလုပ်လိုက်ခြင်းသည် ရှမ်းပြည်ကိုဖြတ်၍ တရုတ်တွေ့ မြန်မာပြည်သို့ လျှံတက်သထက်တက်လာအောင် လုပ်ရာမကျဘူးလောဟူသော မျက်လုံးပြူးရမည့်ပြဿနာ ဖြစ်သည်။

ယခုအချိန်အထိ တည်ရှိသေးသော ဗြိတိသျှ မြန်မာပြည် နယ်နိမိတ်ကို သတ်မှတ်ရန် ဆုံးဖြတ်စဉ်ကပင် လောဒ်ဒါလဟိုဇီသည် တရုတ်တွေ့ လိုမ့်ဆင်းမည့်အရေးကို ချင့်တွက်ခဲ့သည်။ ၎င်းနယ်စပ်၌ နေထိုင်သူများနှင့် တရုတ်တို့ လူမျိုးချင်းနီးစပ်မှုရှိနေသဖြင့် တရုတ်တို့နှင့် နောက်ထပ်သွေးနှောရန် မုချလွယ်ကူစေလိုမိမည်။

တရုတ်တို့၏ သွင်ပြင်လက္ခဏာရှိသော ပြည်သူပြည်သားများကို အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲရန် ခဲယဉ်းမှုတွင် နယ်ချဲ့ရာတွင် နာမည်ရ၍ အခြားနယ်ချဲ့ရန်ကိစ္စများဆိုလျှင် ဘယ်တော့မှ မတွေ့ဝေဘဲ ပြတ်ပြတ်သားသား ရှေ့ကနေခဲ့သူ ဘုရင်ခံချုပ်ကြီးက တရုတ်တို့နှင့် သွင်ပြင်လက္ခဏာတူသော လူများကို အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲရာ၌ တွေ့ရမည့် အခက်အခဲများကို အပြင်းအထန် တစ်မျှော်တစ်ခေါ်ကြီး စဉ်းစားခဲ့သည်။

အထက်မြန်မာပြည်ကို သိမ်းပိုက်ရေးအတွက် ရှေ့ဆုံးမှ ရှေ့နေ လိုက်ခဲ့ကြသော သူများထဲမှ အချို့သည် သုံးမရ ခေတ်မမှီတော့သော ဝန်းမော်လမ်းဖြင့် နယ်အကျယ်ကြီးကိုဖြတ်၍ တရုတ်ပြည်နှင့် ကူးလူး ဆက်ဆံရေး ဖြစ်မြောက်စေရန်အတွက် ကြိုးစားပမ်းစား ပြုလုပ်နေကြသော စွန့်စွန့်စားစား နယ်သစ်ရှာသမားများ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့သည် မနေ့တစ်နေ့က သီပေါမင်း၏ပိုင်နက် ဖြစ်ခဲ့ သော အထက်မြန်မာပြည် ယဉ်ကျေးမှု အဆောက်အဦကြီး၏ အစောင့် အရှောက်များသာမကသေး၊ ကျွန်တော်တို့၏ နယ်နိမိတ်နှင့် သူ့ နယ်နိမိတ် ကိုကျော်၍ မီးရထားလမ်းဖောက်ကာ တစ်ပြည်လုံး လမ်းတွေပွင့်သွား အောင် လုပ်ရန်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့လုပ်ခြင်းသည် အမိဒီဖရေဆီနက်က အထက်မြန်မာပြည် တွင် ကျွန်တော်တို့သည် မယှဉ်ပြိုင်နိုင်သော အခွင့်အရေးများ ရှိသည်ဟု ဝန်ခံထားရသော နိုင်ငံရေး အင်အားနှင့် ခွဲခြားရန်ခက်လှသောကြောင့် တန်ခိုး ထွားအောင် လုပ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

တော်ဝင်ပထဝီဝင်အသင်းကြီး၏ ရှေ့မှောက်တွင် မစွတာ ဟော့ဟော့လက်က စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ယိုးဒယား ရှမ်းပြည် များအကြောင်းကို မကြာမီက တင်ပြရာတွင် ဤအချက်ကို စိုက်စိုက် မတ်မတ် အလွယ်တကူပေါက်သော မီးရထားလမ်းကြီးတစ်ခု ဖောက်လုပ် ခြင်း၏ အကျိုးတရားများကို ကြိုတင်တွက်ကိန်းချခဲ့သည်။

ကမ္ဘာက အနည်းအကျဉ်းသာသိသေးသော တိုင်းပြည်တစ်ပြည် ၏ ဝိသေသလက္ခဏာများကို မစွတာဟော့လက်နှင့် မစွတာကိုကြုံဟောင် တို့က ပထဝီသုတေသီများနှင့် ပြည်သူ့အများရှေ့တွင် တင်ပြခြင်းထက် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော တင်ပြစရာမရှိတော့ပြီ။

ဤလုပ်ငန်းမှ အကျိုးဖြစ်ထွန်းဖွယ် အချက်တို့ကို စုဆောင်း စိစစ်၍ အထောက်အထားများကို တင်ပြသောအခါတွင် အိန္ဒိယအစိုးရ က အပူတပြင်းတောင်းဆိုလျက်ရှိသော အာမခံချက်ကို စွန့်လွှတ်ပြီးလုပ် ကိုင်ရန် မပွဲရဲသော အရင်းရှင်တို့အား ဆွဲဆောင်နိုင်လာလိမ့်မည် မဟုတ်ဟု

စောဒကတက်လာသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မြန်မာပြည်ရှိ အိန္ဒိယအစိုးရက အဖြေပေးရ မည့် ပြဿနာများစွာ ပါဝင်နေသဖြင့် ဤစီမံကိန်းဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို နောင် တော်တော်နှင့် ချမှတ်ဖွယ်မရှိချေ။ မစွတာဟော လက်ကိုယ်တိုင်က အင်ဒိုချိုင်းနားကျွန်းဆွယ်တွင် မိရထားလမ်းဖောက် လုပ်ရေးလုပ်ငန်းတွင် ပြင်သစ်တို့သည် ကျွန်တော်တို့နှင့် ယှဉ်ပြိုင်လိုဟန် မတူကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ပြင်သစ် တို့က ဤသို့သော နိုင်ငံ ရေးအရ ပြိုင်ဆိုင်မှုများ ပြုလုပ်လာမည့်အကြောင်းကို လော့ဒ်ဒ်ဖရင် အစိုး ရက သုံးသပ်လျက်ရှိသော အလွန်အလွန် အရေးကြီးသော ပြဿနာ၏ အခြေခံအချက်များထဲတွင် အသေအချာကြီး ပါဝင်လျက်ရှိကြောင်းမှာ မူချ ဖြစ်သည်။

ရှမ်းပြည်မှ တရုတ်ပြည်သို့ ရထားလမ်းဖောက်ရန် ဖြစ်နိုင်သည် ဖြစ်စေ၊ မဖြစ်နိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ မြန်မာပြည်နှင့် ယူနန်ရထားလမ်း ဖောက် လုပ်ရေးမှာကား ပထဝီဝင်အနေအထားနှင့် ဆောက်လုပ်ရေး စက်မှုပညာ အရ မဖြစ်နိုင်ပေ။ ဤလို ရထားလမ်းသည် ပေရှစ်ထောင်အမြင့်ရှိသော တောင်ကြားတွေကို တသီတတန်းကြီး ဖြတ်ကျော်ရမည်။ သို့မဟုတ် စိန်ဂို တပ်နှင့် မောင့်ဆီနစ်ကဲ့သို့သော တောင်တွေထဲ ဥမင်လိုဏ်တွေ တူးရမည် ဖြစ်သည်။

မြည်းတွေ၊ လူတွေဖြင့် ထမ်းပိုးပြီး ယူနန်နှင့် အရောင်းအဝယ် အတော်အတန် လုပ်နိုင်သည်ကိုလည်း တိုးချဲ့လုပ်နိုင်သည်။ သို့သော် ဤလမ်းမှနေ၍ အကြီးအကျယ် ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားရန်မှာ လက်တွေ့ မဖြစ်နိုင်ချေ။ ယူနန် လမ်းမှနေ၍ တရုတ်ဈေးကွက်ကြီးနှင့် ဆက်သွယ်ရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။ အကြောင်းမှာ ယန်စီကိုင်မြစ်နှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိသော တုန် ပစ္စည်းကြွယ်ဝလှသည့် နယ်ပယ်တို့နှင့် ယူနန်မှာ တောင်တွေက ကြားခံ နေသော ကြောင့်ဖြစ်သည်။

ယူနန်နယ်မှနေ၍ မြန်မာပြည်ဘက်သို့လည်း ကွင်းတွင်ကျယ် ကျယ် အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်း ဆက်သွယ်လုပ်ကိုင်ရန်ပင် မဖြစ်နိုင်ချေ။

ဆန်ကျိုင်းမြစ်သည် ယူနန်နယ်စပ်အတွင်း နေရာတကာအထိ သင်္ဘောဖြင့် သွားလာနိုင်ရာ တံကင်းတွင် အေးချမ်းသာယာမှု ရရှိပြီဆိုပါက ၎င်းမြစ်မှ ကုန်စည်များကို အများအပြား သယ်ယူပို့ဆောင် ရောင်းဝယ်နိုင်သည်။

ဆန်ကျိုင်းမြစ်တွင် ပြင်သစ်တို့ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှုကို တရုတ်တို့က အနှောင့်အယှက် ပြုကောင်းပြုလိမ့်မည်ဖြစ်ပြီးလျှင် ယူနန် နှင့် ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားခြင်းမှာလည်း ယန်စီကိုင်အထိ ပေါက်ရောက် သွားနိုင်သည်။

မြန်မာနှင့်တရုတ် တွင်တွင်ကျယ်ကျယ် ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား မှု မဖြစ်နိုင်လေရာ ယင်းမဖြစ်နိုင်သည့်အရာကို တွက်ကိန်းချနေခြင်းသည် အချည်းနီးသာဖြစ်သည်။ မည်သည့် ကုန်သွယ်ရေးကိစ္စကို မျှော်လင့်ထား သည်ဖြစ်စေ၊ မိမိတိုင်းပြည်မှ သယ်စာတပစ္စည်းများ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှု အပေါ်၌သာ အားထားရမည်ဖြစ်ပေသည်။

ပြင်သစ်တို့သည် လွန်ပရာတံဘက်မှလည်းကောင်း၊ ယိုးဒယား ရှမ်းဘက်မှလည်းကောင်း ဝင်၍ မြန်မာပြည်အပေါ် ဩဇာလွှမ်းမိုးရန် ကြံစည်ခံပုံကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်မှာ အထင်အရှားဖြစ်သည်။

ယိုးဒယားပြည်သည် မြန်မာပြည်နှင့် အလားတူပင် စည်တီး ခရိုင်နှင့် တောင့်တင်းခိုင်မာသော နိုင်ငံများမဟုတ်ဟု တရားဝင် ဖော်ပြ ထားကြသည်။ ယိုးဒယားပြည်၌ ပြင်သစ်တို့ ဩဇာတည်ထောင်နေသော ကိစ္စမှာ ယခုအခါ ဂရုစိုက်ကြည့်ရမည်အရေး ဖြစ်သည်။

မီးရထားလမ်း ဖောက်လုပ်ရေးအတွက် ရှေ့နေလိုက်ခဲ့ကြသော မစ္စတာ ကိုကြူးဟောင်နှင့် မစ္စတာ ဟော့ဟော့လက်တို့က ဗန်ကောက်မြို့ မှ ယိုးဒယားနှင့် ရှမ်းပြည်ကိုဖြတ်၍ တရုတ်ပြည်သို့ရောက်အောင် ရထား လမ်းဖောက်ရမည်။ ဗြိတိသျှပိုင်နက်အတွင်းမှ လမ်းခွဲတစ်ခုက ၎င်း လမ်းမ ကြီးတွင် လာရောက်ပေါင်းဆုံမည်။ နောက်ဆုံး အိန္ဒိယပြည်ရှိ မီးရထား လမ်းနှင့် ဆက်ထားမည်ဖြစ်သော ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး လမ်းမကြီးကို တည်ထောင်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ရှိလေသည်။

ဤလမ်းမကြီး ဖောက်လုပ်ရေးစီမံကိန်းမှာ ပေါင် တစ်ကုဋေခန့်

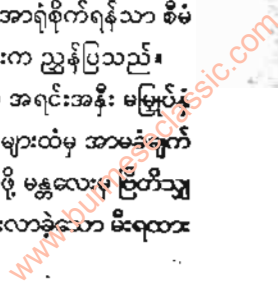
ကုန်ကျမည်ဟု ခန့်မှန်းသည်။ အိန္ဒိယအစိုးရက လမ်းခွဲဆောက်လုပ်ရေး အတွက် အာမခံချက်ပေးရန် ငြင်းဆန်သည်။ ဗန်ကောက်-တရုတ် လမ်းမ ကြီးအတွက် ယိုးဒယားဘုရင်က ခုနစ် ပိုင်း တစ် ပိုင်းရာနှုန်း အာမခံပေး လိမ့်မည်ဟု မှန်းထားသည်။

ဤသို့သော အလုပ်ကြီးအကိုင်ကြီးများကို လုပ်ကိုင်ရန် ယိုးဒယားဘုရင်ကြီးသည် ငွေတိုးရှာ၍မရဘဲ ယုံကြည်စိတ်အချရဆုံး နေရာ မှ ကျွန်တော်တို့ ကြားသိရသည်။ ထိုအချက်မှတစ်ပါး ဘုရင်ကြီးသည် သူတိုင်းပြည်၏ သယံဇာတပစ္စည်း လမ်းပွင့်သွားမည်ဖြစ်သော မီးရထား လမ်းဖောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းကို သူက ငွေကြေးမစိုက်ဘဲနှင့် ဖောက်လုပ် မည်ဆိုက သဘောတူ လက်ခံကောင်း လက်ခံမည်ဖြစ်သည်။

ဤသို့ သဘောတူလိုက်ပါက သူတိုင်းပြည်အတွင်း၌ မီးရထား လမ်း ဖောက်လုပ်ရေးနှင့် စီစဉ်ရေးတို့အတွက် အင်အားဖြစ်စေ၊ ပြင်သစ် ဖြစ်စေ နိုင်ငံခြားသားများ ဝင်ရောက်လာသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံ ခြားသား အရင်းရှင်များက ငွေတွေကို သန်းနှင့်ချီပြီး သုံးစွဲခြင်းဖြင့်လည်း ကောင်း၊ နိုင်ငံရေး အရှုပ်အရှင်များ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သော ကိစ္စအားလုံး ကို ဘုရင်ကြီးက သတိထားပြီး ဖြစ်သည်။

မီးရထားလမ်း ဖောက်လုပ်ရေးစီမံကိန်းကြီးအတွက် မှန်းထား သည့်အတိုင်း ယိုးဒယားအစိုးရက ထည့်ဝင်ရန် ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ် ချေ။ သို့သော် ဤစီမံကိန်းမှာ ကြံရွယ်ချက်သာ ရှိသေးသည်။ ကုန်သွယ် ရေးနှင့် နိုင်ငံရေးကို စွန့်စားပါဝင် လုပ်ကိုင်လာရန်အတွက် ယိုးဒယားပြည် ကို အဘယ်ပုံ ချဉ်းကပ်ရမည်ဆိုသော ပြဿနာကို အာရုံစိုက်ရန်သာ စီမံ ကိန်းသမားနှင့် နိုင်ငံရေးသမားတို့အား ဤစီမံကိန်းက ညွှန်ပြသည်။

ဤသို့သော စီမံကိန်းတွင် ပြင်သစ်တို့က အရင်းအနှီး မဖြုတ်ပုံ ပါဟု အင်ဒိုချိုင်းနား မီးရထားလမ်း စတင်ဖောက်သူများထံမှ အာမခံချက် ရလျှင်ကား ကျွန်ုပ်ဖွယ်ပင်ဖြစ်သည်။ ပြင်သစ်တို့အဖို့ မန္တလေးမှ ဗြိတိသျှ နယ်စပ်ကို သီပေါမင်းအား ဖောက်ပေးရန် ကမ်းလှမ်းလာခဲ့သော မီးရထား လမ်းလောက် မက်လုံးကပ်ဟန်မတူချေ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အိန္ဒိယအစိုးရက မြန်မာပြည်တွင် ပြုလုပ်လိုက်သော ကိစ္စသည် မန္တလေးတွင် ခြေကုတ်ယူရန် အကြံပျက်သွားရသော ပြင်သစ်တို့အား ဗန်ကောက်၌တစ်ဖန် ခြေစူပိခြင်းဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို နှစ်သိမ့်ရန်ဆန္ဒကို ဖန်တီးကောင်း ဖန်တီးပေလိမ့်မည်။

အင်ဒိုချိုင်းနားကျွန်းဆွယ် အရှေ့ခြမ်းတွင် ပြိုင်ဆိုင်မှုသည် အင်္ဂလိပ်ကို အကျိုးဖြစ်စေမည်လော။ ပြင်သစ်ကို အကျိုးဖြစ်စေမည်လောဟု စဉ်းစားရန်ရှိသည်။ မြန်မာပြည်ကို ဗြိတိသျှပိုင် နယ်တစ်ခုအဖြစ် သွတ်သွင်းသောကြောင့် ပြင်သစ်တို့ကလည်း ယိုးဒယား သို့မဟုတ် ဘားစစ်ကန်၊ သို့မဟုတ် လွန်ပရာတို့ကို အလားတူ သွတ်သွင်းရန် ကြိုးစားကောင်း ကြိုးစားလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ထိုအခါတွင် ဗြိတိသျှနှင့် ပြင်သစ်တို့၏ အရှေ့ဖျားပိုင်နက် နယ်နိမိတ်ချင်း ထိစပ်လာတော့မည်မှာ မဝေးလှတော့။ ရှုရှုနှင့် နယ်နိမိတ်ချင်း ထိစပ်နေမှုသည် အန္တရာယ်များ၍ စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် ဖြစ်သည်ဟု ယခုအထိ ထင်မြင်လျက်ရှိသည်။ မြန်မာပြည်သည် ကာကွယ်ခံနိုင်သော အင်အားမရှိသဖြင့် အာဖဂန်နစ္စတန်လို "ကြားနယ်ဒေသ" အဖြစ် ထားရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။

သို့သော် အိန္ဒိယအစိုးရက သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဖွဲ့စည်းထားသော အထက်မြန်မာပြည်၏ အုပ်ချုပ်ရေးသစ်သည် အမြဲတမ်း ဒုက္ခပေးလေ့ရှိသော အခြားနိုင်ငံကြီးတစ်ခု၏ နယ်မြေနှင့် မလိုလားသော ထိစပ်မှုကို ရှောင်ရှားခြင်း သို့မဟုတ် အချိန်ရွေ့ထားနိုင်ပါမည်လော ဟူလည်ပြဿနာတစ်ခုကား ရှိသည်။

ဥပမာအားဖြင့် အကယ်၍ ဗြိတိသျှနယ်နိမိတ်သည် ပြင်သစ်တို့ နယ်နိမိတ်နှင့် ထိစပ်လာပြီဆိုလျှင် ဂျင်နရယ်ပရင်ဒါဂတ်စ်၏ ကိန်းအရ စစ်သား ၃၆၀၀ ဖြင့် အထက်မြန်မာပြည်ကို နယ်စောင့်ချရန် မဖြစ်နိုင်သည်မှာ အလွန်ရှင်းပေသည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် စစ်သားတစ်သောင်းနှင့် လုံလောက်မှ လုံလောက်ပါမည်လော။

တစ်ဖက်တွင် ပြင်သစ်တို့က အစောင့်တပ်ကူတွေ တစ်ဝပ်ပြီး

တစ်ဝပ် ချနေသောကြောင့် အာဖဂန်နစ္စတန်တွင် အရေးပေါ်နေခိုက်တွင် ကျွန်တော်တို့သည် စစ်သား ၂ သောင်းကို မြန်မာပြည်ထဲတွင် လှောင်ထားရတော့မည်။ ဧရာဝတီမြစ်ဝှမ်းတွင် ကျွန်တော်တို့အပါးရောက်ရန် ကြိုးစားသောအခါ ပြင်သစ်တို့ မဆင်မခြင် ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်းကို ထွက်ပေါ်လာသောရလဒ်က သက်သေပြခဲ့သည်။

ပြင်သစ်ပိုင်နယ်မြေရှိရာ အရှေ့ဘက်သို့ ကျွန်တော်တို့၏ စခန်းများ တိုးချဲ့ထားရာတွင် ကျွန်တော်တို့၏ ဆင်ခြင်ချိန်ဆမှုသည် ပြင်သစ်တို့ထက် သာမသာ ဆိုသည်မှာ အကြိတ်အနယ် စဉ်းစားရမည့် ပြဿနာပင်ဖြစ်သည်။ ၎င်းပြင် နိုင်ငံရေးပြဿနာများကို အဘက်ဘက်မှ စစ်ဆေးတတ်သော လောဒ်ဒီပရင်သည် ဤပြဿနာကို အသေအချာ ဆင်ခြင်တိုင်းထွာမည်မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိပေ။

အခန်း (၂၁)
အနာဂတ် မြန်မာပြည်

၁၈၈၆ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် အထက်မြန်မာပြည်အား ဧကရီဘုရင်မကြီး ပိုင်နက်အတွင်းသို့ သိမ်းယူသွတ်သွင်းလိုက်ကြောင်း ကြေညာချက်ကို အောက်ပါအတိုင်း ဝါကျတစ်ခုတည်းဖြင့် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

“အရှင် ဧကရီဘုရင်မကြီး၏ အမိန့်တော်အရ ယခင်က သီပေါမင်းပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော နယ်ပယ်တို့သည် သီပေါမင်း၏ အုပ်စိုးမှုအောက်၌ မဟုတ်တော့ဘဲ အရှင်ဧကရီ ဘုရင်မကြီး၏ ပိုင်နက်တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဖြစ်လာပြီးလျှင် ဧကရီဘုရင်မကြီး၏ ဆန္ဒတော်အရ အခါအားလျော်စွာ ခန့်ထားသော အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ်ကဲ့သို့သော အရာရှိများက အုပ်ချုပ်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ပြန်ကြေညာလိုက်သည်”

ပုံ (ဒပ်ဖရင်)

သိမ်းပိုက်ကြောင်း ကြေညာချက်ထုတ်ပြန်ရခြင်းသည် သံတမန်ရေးရာ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဘုရင်ခံချုပ်က မိန့်ခွန်းတစ်ခု ပြောကြားရာတွင် ရှင်းပြခဲ့သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပါတော်မူဘုရင်ကြီး ကတိကပတ်ပြုခဲ့သော မင်းမိန့်ရာဇသတ်ခန်းဆိုင်ရာတာဝန်များကို နိဂုံးကမ္မတ်အပြီးသတ် ရန်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ကြေညာလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သို့တစေလည်း အကယ်၍ မြန်မာပြည်အုပ်ချုပ်ရေးသစ်ကို စီစဉ်

ရန်ကီစွမှာ အသေအချာ ချိန်ဆရန် လိုအပ်သည်ဟု ယူဆသည်ဆိုပါက ကြေညာချက်ထဲတွင် အထက်မြန်မာနိုင်ငံ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ရေးဆိုသော စကားကို နတ်ပယ်ထားခြင်းမှာ “အင်္ဂလန်ရှိ ဌာနေ” အစိုးရဝန်ကြီး၏ ဆန္ဒ မဟုတ်ပေ။

အထက်မြန်မာပြည်၏ အနာဂတ်အုပ်ချုပ်ရေး ပုံသဏ္ဍာန်ကို ချမှတ်တည်ထောင်ရန် ပြဿနာအား ဤပြဿနာနှင့် ပတ်သက်သော အဘက်ဘက်မှ အချက်အလက်များကို ဘုရင်ခံချုပ်ကြီးကိုယ်တိုင် တစ်ထိုင် တည်း မလေ့လာ မသုံးသပ်ရသေးမချင်း ရွှေ့ဆိုင်းထားသည်။

ခပ်ထိန်းထိန်းရေးထားသော ကြေညာချက်ကြည့်၍ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအသစ် ချမှတ်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သည့်သဏ္ဍာန်မျိုးကိုမှ အစိုးရက ချမှတ်ရေးဆွဲခြင်း မပြုရသေးကြောင်းကို မြန်မာပြည်က နားလည်သည်။

ပထမဆုံးထုတ်ပြန်သော မြန်မာဘာသာဖြင့် ကြေညာချက်ထဲတွင် ဘာသာပြန်သူတို့က မိမိတို့ အလိုအလျောက် ဧကရီဘုရင်မကြီး၏ ဆန္ဒတော်အရ အချိန်ကာလအတွင်းဆိုသော စကားလုံးကို ခြွင်းချန်ထားပစ်ခဲ့ကြသည်။

ဤကြေညာချက်သည် အပြီးအပြတ်ထုတ်ပြန်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကို မြန်မာတို့က ထင်ရှားစွာသိစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ချန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ဤသို့ မပြည့်မစုံ ဘာသာပြန်ထားသော အရေးကြီးသည့် ကြေညာချက်ကို အစိုးရအမိန့်အရ ရုတ်သိမ်းပြီးနောက် ကြေညာချက်အသစ်ကို ထုတ်ပြန်ရသည်။

ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ပြဿနာသည် ဖေဖော်ဝါရီလလယ်အထိ မတင်မကျပင် ရှိသေးသည်။ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၂ ရက်တွင် ဘုရင်ခံချုပ် မန္တလေးသို့ ရောက်ပြီးလျှင် အထက်မြန်မာပြည်၏ ဘုရင်ခံဟူသော ရာထူးကို ခံယူသည်။

၁၇ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ညနေတွင် နန်းတွင်း၌ကျင်းပသော ထမင်းစားပွဲတွင် လောဒ်ဒပ်ဖရင်က မြန်မာပြည်တိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်လိုက်ခိုက်ခဲ့သော

တပ်မတော်သားတို့ ကျန်းမာစေရန် ဆုတောင်းစကား ပြောကြားစဉ် မျှော်လင့်နေကြသော မြန်မာပြည်မှ အနာဂတ်အရေးကို ထည့်သွင်းပြောကြားသွားသည်။ ဂျင်နရယ်ပရင်ဒါဂတ်စ် ကွပ်ကဲ၍ အထက်မြန်မာပြည်ကို အောင်နိုင်အောင် စွမ်းဆောင်ခဲ့သော ကျွမ်းကျင်မှု၊ အောင်မြင်မှုတို့နှင့်အတူပင် ညာတာသည်းခံမှုကို လော့ဒ်ပရင်က ထိုက်ထိုက်တန်တန် ထိထိမိမိ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုသည်။

မည်မျှပင် ထွန်းပြောင်သောအောင်ပွဲဖြစ်စေ အသေအကြေ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ပြီး တန်ဖိုးကြီးကြီးပေးရသော အောင်မြင်မှုထက် သွေးထွက်သံယိုမှု အနည်းဆုံးနှင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ရသော အောင်ပွဲက ပို၍ ဂုဏ်ရှိသည်ဟု လော့ဒ်ပရင်က ချီးကျူးစကား ပြောသည်။

ဂျင်နရယ်ပရင်ဒါဂတ်စ် ဗန်းမော်သို့ရောက်နေ၍ မရှိခိုက်တွင် သူပုန်များအား ကွပ်မျက်ခဲ့သော ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာကိစ္စကြောင့် ဤချီးကျူးမှုကို ယုတ်လျှောစေရန် အကြောင်းမရှိချေ။ ဂျင်နရယ်ပရင်ဒါဂတ်စ် ဗန်းမော်မှ ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း အမိန့်မရဘဲ ကွပ်မျက်မှုများ မပြုလုပ်ရန် တားမြစ်သော အထွေထွေအမိန့်စာကို ပထမဆုံးထုတ်၍ အရေးယူခဲ့သည်။

မစ္စတာဘားနတ်နှင့် ကာနယ်စလေဒင်တို့သည် ဘုရင်ခံချုပ်၏ လေးလေးစားစား အသိအမှတ်ပြုခြင်းခံရသည်။ မစ္စတာဘားနတ်၏ အုပ်ချုပ်ရေးစွမ်းရည်နှင့် သူ၏ ရှာမှရှားသော ကိုယ်ကျိုးမဖက်မှုသည် ဤသို့ အသိအမှတ်ပြုခြင်းကို ခံထိုက်ပါပေသည်။

ထို့အတူပင် သီပေါမင်း ပါတော်မမုမိနှင့် ပါတော်မူပြီးနောက် မြန်မာများမတ်ဝန်ကြီးများနှင့် ဆက်ဆံရာတွင် စိတ်ရှည်မှု၊ ရာပေရိယာယ်ကြွယ်မှုတို့ကြောင့် ကာနယ်စလေဒင်သည်လည်း အသိအမှတ်ပြုခြင်းကို ခံထိုက်ပါပေသည်။ တိုင်းပြည်ကို ဗြိတိသျှတို့က ချုပ်ကိုင်အုပ်ချုပ်ထားစဉ်တွင် အုပ်ချုပ်ရေးလုပ်ငန်းတွင် တိုင်းရင်းသား ကိုယ်စားလှယ်များကို လည်း ဖြစ်နိုင်သမျှ အသုံးချမည်ဖြစ်ကြောင်းကို ဆက်လက်ကြေညာသည်။

မြန်မာပြည်တွင် ကျွန်တော်တို့အား ပြောက်ကျားစစ်ဖြင့် တိုက်ခိုက်တော့မည့် နိမိတ်လက္ခဏာများကို မတွေ့ရသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်း

ဖြစ်သောအခါတွင် လော့ဒ်ပရင်သည် ဖရဏာပိတိ ဝှမ်းဆီထိသလို ဖြစ်သွားသည်။

ခါးပြသောင်းကျန်းထကြွမှုဟု အမည်မှည့်ထားသော ဆူပူမှုအစပိုင်းတွင် ကျွန်တော်တို့အား ဆန့်ကျင်ဦးတည်၍ တိုက်ခိုက်ခြင်းကို မတွေ့ရသော်လည်း ဆူပူမှု တိုးတက်လာသည်နှင့်အမျှ အသွင်လည်း သေသေချာချာကြီး ပြောင်းလဲလာလေသည်။

သို့ပြောင်းလဲလာသည်မှာလည်း အံ့ဩဖွယ်မရှိပါချေ။ အောက်မြန်မာပြည်၌ တွေ့ခဲ့ရသော သာဓိကကို မမေ့သေးရာ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဟိုတစ်ပြောက်သည်တစ်ပြောက် တော်လှန်မှု ပေါ်ပေါက်လာမည်ကို ကြိုတွက်ထားပြီးဖြစ်ပေသည်။

ဘုရင်ခံချုပ် မြန်မာပြည်၌ ရှိနေစဉ်အတွင်း အရေးအကြီးဆုံး ကြေညာချက်မှာ မည်မျှပင်ကုန်ကုန်၊ မည်မျှပင်စွန့်ရစွန့်ရ သူပုန်တွေကို အပြတ်တိုက်မည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် "အထက်မြန်မာပြည်ကို ဗြိတိသျှအရာရှိတို့၏ အာဏာအပိုင်ဆုံး တိုက်ရိုက်အုပ်ချုပ်ရေး၏ ချုပ်ကိုင်မှုအောက်သို့ ချက်ခြင်းသွတ်သွင်းရမည်" ဟူ၍ အထက်မြန်မာပြည်အား ဗြိတိသျှလက်နက်နိုင်ငံထံသို့ သွတ်သွင်း သိမ်းပိုက်လိုက်ကြောင်း ကြေညာချက်ကို အပြည့်အဝ အကောင်အထည်ဖော်လိုက်သော ကြေညာချက်ဖြစ်ပေသည်။

အုပ်ချုပ်ရေးသစ်အောက်တွင် သက်သာချောင်ချိမှုနှင့် အရောင်းအဝယ် ကြီးပွားတိုးတက်မှုများ ဖြစ်လာစေမည်ဟု တိုင်းသူပြည်သားတို့အား အာမခံရင်း ဘုရင်ခံချုပ်က အနာဂတ်ကို စကားကြွယ်ကြွယ်ဖြင့် နိမိတ်ဖတ်သည်။ ထို့ပြင် သူ့ မျှော်လင့်ချက် အကောင်အထည်ပေါ်အောင် လနှင့်ချီ၍ နှစ် နှင့်ပင်ချီ၍ စောင့်ချင်စောင့်ရမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဧကရီဘုရင်မကြီး၏ လက်အောက်ခံ ကျေးကျွန်များထဲတွင် အနစ်တစ်ကျိပ်အတွင်း အထက်မြန်မာပြည်သည် အကြီးပွားဆုံး၊ ကျေနပ်မှုအရဆုံး ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု သူက ဆိုသည်။ သူတို့၏ ကံကြမ္မာပြောင်းလဲမှုကြောင့် အထက်မြန်မာပြည်သားတို့၏ အခြေအနေလည်း တိုးတက်လာရမည်။ ယုံမှားဖွယ် မရှိသလောက်ပင်။

ကေရီဘုရင်မကြီး၏ လက်အောက်ခံ လူဟောင်းများအနေဖြင့် တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်သည်မှာ သူတို့လည်း သာတူညီမျှပင် အကျိုးခံစားခွင့်ရမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ လောဒ်ဒါလဟိုဇီနှင့် သူလိုပင် အရည်အချင်း ပြည့်ဝသောသူတို့ ဂရုတစိုက်စောင့်ထိန်းထားသော ကြီးလေးလှသည့် တာဝန်ကြီးကို ကျွန်တော်တို့ လက်ခံခဲ့ကြပြီ။

ကျွန်တော်တို့သည် တရုတ် တောင်ကြီးခံစားကြား၊ ချောက်ကြီးချောက်ကြားအထိ ကျွန်တော်တို့၏နယ်စပ်ကို တွန်းပို့ခဲ့ပြီးလျှင် အခြားတစ်ဖက်တွင် ဂြိုဟ်မွေနေသော မိမိပိုင်နယ်တွေကို ထိန်းရန်အတွက် ပြင်သစ်တို့ လုံးပမ်းနေရာဖြစ်သော တောင်ရိပ်တွင် ကျွန်တော်တို့တပ်တွေကို စခန်းချထားပြီးလေပြီ။

နောင် ၁၀ နှစ် ၁၅ နှစ်အတွင်း တရုတ်တို့က လာပြီး မတိုက်ခိုက်ပါက မြန်မာပြည်၏ ဘဏ္ဍာရေးမှာ တည်ငြိမ်လာပြီးလျှင် အမြတ်ပင် ထွက်ချင်ထွက်လိမ့်မည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် တစ်နှစ်လျှင် ဘဏ္ဍာရေးလိုငွေ ၁၉ သိန်းကို မတွန့်မဆုတ်ဘဲ ကျွန်တော်တို့ လက်ခံခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

လက်နက်နိုင်ငံတော်ကြီး၏ အခြား အစွန်းတစ်ဖက်၌ ပေါ်ပေါက်နေသော အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ရန် မမျှမတဖြစ်နေသည်ဟု နေ့စဉ်ကြားနေရသည့် တပ်မတော်ကြီး၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းက သိမ်းပိုက်ထားရမည်ဖြစ်သော ဧရာမဒေသကြီးကို ကျွန်တော်တို့ပိုင်နက်အတွင်းသို့ အလိုတော်ဖြည့်သိမ်းခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

ဤအရာများကား ကျွန်တော်တို့ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီးသော အရာများဖြစ်ပြီးလျှင် ကျွန်တော်တို့လုပ်သည်မှာ မှန်ကန်ကောင်း မှန်ကန်ပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့သည် ကျွန်တော်တို့၏မျက်စိကို ဖွင့်ထားပြီး နိုင်ငံတော်၏အကျိုးကို တွက်ချက်ရင်း တက်တက်ကြွကြွကြီး လုပ်ရမည်ဖြစ်သည်။

ကြီးကျယ်သော နယ်မြေသစ်တစ်ခုကို ကျွန်တော်တို့၏ နေမဝင်သော အင်ပါယာကြီးထဲသို့ ဖြည့်တင်းလိုက်ပြီဟု ကြားရသောအခါ

ဖရဏာပီတိ ဝှမ်းဆီထိသွားသော ခံစားချက်ကို ချိုးနှိမ်မျှသိပ်ထားရန် ခက်လှသည်။

သို့သော် အောင်မြင်မှုနှင့် အောင်ပွဲ၌ ယစ်မှူးခြင်း စသည် အားကျစရာကောင်းသကဲ့သို့ပင် အန္တရာယ်လည်းရှိပေသည်။ ဤသို့သော အချိန်တွင် ငါလိုလူ ဓမ္မုမ္မာရီသေးရဲ့လားဟု ဖြစ်နေသူများသည် ကံတရား၏ မျက်မှောင်ကုပ်မှုကို လွယ်လွယ်ကလေးနှင့် ဖြုသွားမည်။ ကုတ်သွားမည်။

သူတို့အနေဖြင့် ထယ်ထိုးသမားက မြေကြီးကို ထက်အောက်ပြောင်းပြန်ဖြစ်သွားအောင် ထယ်ထိုးသလိုပင် ကြမ္မာဘီးစောင့်နတ်ကညာကလည်း ကံကြမ္မာဘီးကို ထက်အောက်ကောင်းဆိုး လှည့်ချင်သလိုလှည့်ပေတော့ဟု သဘောထားနေသူများဖြစ်ပေသည်။

ထိုအတောအတွင်းကား ကြီးပွားမည်ဖြစ်စေ၊ ဆုံးရှုံးမည်ဖြစ်စေ အထက်မြန်မာပြည်သည် အင်္ဂလန်နှင့်အိန္ဒိယမှ ငွေရင်းငွေနှီးနှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအတွက် တံခါးဖွင့်ထားလေပြီ။ မြန်မာပြည်နှင့် အလားတူပင် အင်ပါယာကြီး တစ်ခုလုံးကိုလည်း အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေပြီး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာသော ယဉ်ကျေးမှု အသိုက်အဝန်းထဲတွင် မြန်မာပြည်နှင့် အင်ပါယာကြီး ပူးပေါင်းညီညွတ်ရန် အခွင့်ကောင်းကို အသုံးမချလျှင် ကျွန်တော်တို့အမျိုးသားများနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးတာဝန်ခံများ၏ အမှားပင်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

မောင်ကျောက်တိုင်
(သပြေကုန်း)

